

כהן שקוא חשבת אורת הוה מקר בשסחו ואינו מרמז אורת כהני על
 כפי חקו כמו ספרו ויכרוסם כבודך ומרוסם על כל בופה וקבלה
 שד כהניס נוסא הקלטה ישאק סלח אר יודן נוסא ארע על כל הקלטה
 כיע מלך בער נדס מקלפין אורת שקוא נכוד וקוא חלש שקוא ששיר
 וקוא שש שקוא לחין וקוא אכזרי אבל הכה אינו כן יורת חכל חק שאם
 מקלמו ישבו יורת ויורת ומשל חשל למה הדבר דומה לשע אשאים
 אחד נכוד ואחר חלש וכי קלם יכול למטר שסחו של נכוד לאו לפי ש
 שאינו יודע מה ק"ח שסחו וכתו אבל הנכוד שהוא יודע מה קוא כתו
 הוא יודע למטר שסחו של נכוד סמוקו קוי מי יחלל נכודות י"י ומי
 ישחית כל הקלטה ומי שחוד בחקוס שנס וקבלה שיוכל האדם להלל
 ולשכוחה י"י ובססחו היא השתקקה כמו ספרו לך דומיה הקלה
 וכהו שחמרוזל סמא דכולא חזקא למדניתיא דלית לה מימי כל כ
 כהן דאר חסבה לה את פנס לה ואמרו בבכרות הקוא דעתי הקמיק
 דר יוחנן אחי קל הנכוד הנכוד והנכוד העזוז האמין וכו' אל אייחורטנו
 לשכחיה דחורך וכו' וכן אחי דוד ויכרוסם כבודך ומרוסם שכל
 בופה וקבלה קוי מי יחלל נכודות י"י לא מי יחלל נכודות י"י ישחית
 כל הקלטה אין בכל האומות מי שיוכל לחלל נכודות י"י ולהשחית כל
 הקלטה ומי יוכל לחלל ולהשחית אלו ישאל דברי עם זו יעלה הקלטה
 יספרו ואפי' חללתי השיה אינם יכולים לקבל להם כמו ישראל שהרי
 קמנאכיס אין חזכירין את השם אלא נאמר שלש הבור שטא וקדאזה
 אלזה ואמר ק"ק י"י עבאות וכו' אבל ישראל חזכירין את השם לאחר
 שרי הבור שטא שחע ישאל י"י לרינו וכו' ומרוב אהסת הקבה
 בישראל תקדם לשחית שיה חפיקס קודם חללתי השיה כמו שאמרו
 סודות בשער ששחכו ישראל על הים בקשו חללתי השיה לקדם
 ולחור שיה ולא העתס הקם שטא ולא קרב זה אל זה כל הקלטה אל

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

סוגה שקווא חסנת אורת הות חקצר בשסחו ואינו מחקצר אורת כראוי לו
 כפי חקו כמו סבתו ויכרסו סס כבודך ומרוסם של סל כופה וקלה
 שר סודיש נוסא הקלטר שישא סל אר יודן נוסא ארף של סל הקלטר
 כיש חלק כשר נרס מקלמן אורת שקוא נכור וקוא חלש שקוא שאר
 וקוא שש שקוא לחמן והוא אכזרי אבל הקה אינו כן יורת חכל חק שאר
 מקלמו יש בו יורת ויורת ומשל חשל לחק הדבר דומה לשט אשויס
 אחד נכור ואחד חלש וכי הקלש יסול לסר שסחו של נכור לאו לפי
 שאינו יודע מה ק"ה שסחו וכחו אבל הנכור שקוא יודע מה קוא כחו
 הוא יודע לסר שסחו של נכור סמוקו קוי מי יחלל נכורות י"ג ומי
 ישמיע כל הקלטר ומי שחוד בחקוס שטס וקקלה שיוכל הארס להלל
 ולשבורה י"ג ובססחו היא קשהקק כמו סבתך דומיה הקלה
 וכהו שחמוול סמא דכולא חזקקא לחינניתא לילה מימי כל כ
 סוג דאר חסנת לה ארפסם לה ואמחו כככות הקוא דעתי הקמק
 דכ יוחק אחל קל הנכור והנורא קעזח קאמין וכו אל שייחורטו
 לשכחיק דחרך וכו וכן אח דוד ויכרסו סס כבודך ומרוסם שכל
 כופה וקלה קוי מי יחלל נכורות י"ג לא מי יחלל נכורות י"ג ישמיע
 כל הקלטר אין סל קאומור מי שיוכל לחלל נכורות י"ג ולהשמיע סל
 הקלטר ומי יוכל לחלל ולהשמיע אלו ישאל דסר עס זו ערפלי הקלטר
 יספדו ואפי מלאת קשה איש יכולים לקלם להכח כמו ישראל שקרי
 קמטאכיס אין חזכירין אר קעס אר נאחר שלט ריבור שטא וקראיק
 חלוק ואחד קקק י"ג עבאות וכו אבל ישאל חזכירין אר קעס לאחר
 שר ריבור שטא שחע ישאל י"ג להינו וכו ומרוב אקסר הקב"ה
 בישראל מקדס לשמוע שיה חפיקס קודס מלאתי קשה סחו שאחור
 סודח בשער ששחורו ישראל על קיס סק שו מלאתי קשה לקדס
 ולחור שיה ולא קעסם קה שטאח ולא קר כזק אלזה כל קלה אל

80
 66
 13
 6
 45
 72
 63
 1893

Anonymer Commentar zu Thora

20 4
 72
 13
 7
 47
 1883

אני דוד קויפמאן
 ב"פ י"ט חשוון תל"ד
 19. Nov. 1883

המלאכים במה דאת אחרי וקרא זה אל זה וזהו שבבני אדם ישיב חשק
 ובעי יסאנן וזהו אז לא באורף שעה שכלו המלאכים להקדם ולומר
 שיהי אחי קבץ לא כי אלף בני יקדמו וזהו אפי' שיר של לא נאח אל
 שיר באדם אוחי של יקדם ויאמר תמלה. חשל למקדבר דומה
 למלך בער ורם שירד למלחמה ונצח ופאו בניו ועבדו ושאר בידם א'
 אמרו לו מי יכנס תמלה אמר להם שוטים שבשולם עבדי קודם לבני
 בני יכנס תמלה כי כון שעלו ישאל חן הים באו מלאכי השמה וישאל
 למה שיהי אחי קבץ למלאכי השמה השמה למלאכי ישראל ויהי שיהי קבץ קבץ
 אז ישיב משה ובעי ישאל ולא שר אלף אפי' קטנים קדמו למלאכי
 השמה דכתיב קדמו שהם אחר נושם כתיב עלמות השמה קדמו שהם
 אל ישראל. אחר נושם אל מלאכי השמה כתיב עלמות ג' קטנים
 נחלא שקדמו הטעים למלאכי השמה וזהו שאח' יששק הנביא ע'ה
 ותשא רוח ואשמע אמה קול רשא ג' זול מהוא אמה אמה שקלמה
 את וחבירי אחי אחי מלאכי השמה ברוך כבוד יי' מחקמו. וכן
 דישו ר'ל בפסוק בעומדס קדפית כנפיקס וכי ישיבה למעלה
 וקבתי שרפס שמהם מחועל לו אלף מהו בעומדס בעס דוס כש
 כשישראל שמהם ומקלם לבנה אורה שעה הרבה רעפן ודומה
 וסוקקן מלמד שיהי. ועוד דישו ר'ל בפסוק דין יחד כוכבי כד
 ויהש כל בני אקים בתמלה אומה ישראל שיהי שמשלם לכוכבים
 ויהשו כל בני אקים. אפי' הוי אוחי מי יחלל נבורות יי' אל ישראל א'
 וקעס לפי שישאל הם צדקים וישם סמו שבתו ועמך כלם צדק
 וכו' ולם יאות לשבח ולגלל לשם ית' סמו שבתו רענו צדקים ביי' לשם
 טאוק קהלה ולפי דקדוק הלשון היה לעומ רענו צדקים ליי' והו ביי' כ'
 כפי פאטנו הבית בחקוס למד' וכלל אחי ליי' וכן נשלח את הששר
 במדבר סמו למדבר אי נמי הגיל הבית כחשמה ופירושו ית' כס

ורקלכם

ורקלכם בויקתיק ולא בזולתי כי לשפט יאות להלל ולרנן לפי שבשבת
 עליהם רעה מצדקין עליהם את קדין ומכריכין על קדשה סמו על
 העובד מה שאין כן באומות גשולם כשהטובך באק עליהם חכבדס
 את יאראם שטאמר על כן יזבח למחמו ויקמר ליי' וצדקתם ס' ס' ס'
 למחמרת ס' ס' ס' שחן חלקו ומאכלו בהאק. וכשהטרעבור י'
 באק עליהם מקללים באקיהם שטאח ויהי כי ירעב וקרקצ' וקלל'
 סולבו ולאגיו ולכן תאות לישראל קהלה ולא למולתם. ולעז כי סמך
 פסוק מי יחלל נבורות יי' וכו' לפסוק אשה שוחה חטטע שעה צדק
 בכל שר למחמו על ששן זה שאמרנו שאין מי שכוני בכל האומות י'
 לחלל נבורות יי' ולהשחית קהלתו כי אם האומה הישראלית שהם י'
 שוחרי חטטע וששים צדק בכל שר כלו צדקות וישרור ולח' י'
 ע' בזק הפסוק שתי המדות האלה שהם חזק טובה ומדת טרעבור
 באומות מי יחלל נבורות יי' זו מדת טרעבור שהיא חזק הנבורה מה
 קדין קקעק כלו מי קוא זה שיוכל לדבר בעשורה קבץ דין צדשים י'
 ישחיע כל תפלתו זו חזק טובה כלו כשיהי קבץ ספר טוב לצדקים
 שעלנו טאח חזק טובך אשר צמח ליהאך צמח בני ס' למוז
 על ספר הצדקים שיושבין ועמדותיהם כחא שהם וקטס חזין השפנ
 אפי' קוי אומר מי יחלל נבורות יי' ישחיע כל תפלתו אל ישראל שיהי
 מהאוק לרפלתם סמו שאמרו ר'ל למה היו האמהות שקדורות לפי שהם
 מהאוק לרפלתם של צדקים וכן קוא אוחי יונת סמוני קסלע בסדר ל'
 המדרגה האית את האריך השחישע את קולך כי קולך שלב ומאך
 טאוק. ודחאו ר'ל למה נחשע ישראל לומר מה יונת זו איתת מחיירה
 בעלג באמר כן ישראל. סמוני קסלע שחונגס לפי דבר שנקאסלע
 שטא יי' סלש ומעדת. קאית את האריך בבית המקדש שלש פעמי'

בטענה הראייה אבן חואך בבתי כנסיות ובבתי מדרשות קשמישע
 אה קולך בהפלה ובתנועה קשמישע אה קולך בהלל ובקולאקה
 כי קולך עלב ומחאך טאוק כי קולך עלב טאוק ייז קושיעה טא חטא
 ייז קלחחך טא ומחאך טאוק במלכות טאוק טא חטא זק אל וטאוק קר
 הקטאה לבטן במלכות אכ הרי הנה מהאוק והאב להפלה על ישראל
 ושיחיהם והפלהם ושיחיהם ולבן אוריות ישראל שיר אל וכן סטרא
 הנה לשבח אה ישראל קהמיל ואח שיר קשיים אשר לשלמה דהג
 שיר קאל למוז על שיר ידידות שבינו וכן בטענה ישראל שכוונ
 שישראל תאביס ומתאויס לריוס ולשבח ולגלל לעס יתבך קבה
 תאב לשמוע שיהם ופלהם על ישראל וזק רחום מלת בא שיה
 אוריות שיר קאבי דא מי יחלל נבורות ייז וכו אמרו חזל בנפז מכו
 פק אל קן קעלן אז אלעזר מאי דבת מי יחלל נבורות ייז וכו למי
 טאק למלל נבורות ייז למי שיכול להשמיע כל קבלתו והיינו דסרע
 ומי אוקב בהמון למי תבואה למי טאק בהמון למי ולברוש ברטס
 למי שכל תבואה על שבי במקרא בחטנה בתלמוד בהלכות פ
 באניות ובחס קורות פק כקן חטונח אמרו בעשן סדר חטלות
 החכמים ערפן שמען בן נמלאל היה טשיא וז מאיר חכס וז טק
 אב כד ודכס היה שקטשיא הוא היה בעל הדרשא וקמלמד תורה
 ברבים אב כד הוא נזול שבהיטס שקהטס נפסקיס על שני י
 וחכס הוא נזול שבחכמים אנוטאייס וטוקטס שמו בהלבק ויודע
 טעמי תורה ואב כד קיה יושב ביחין קטשיא וקחכס לשחאל וכי
 קוק עייל רשכ לבוי מדרשא הו קיימי כולק שלמא מקמיה וכד קוונ
 עייל ז מאיר וז טק קוונ קיימי טמי כולק שלמא מקמיה הו רשכ
 בעיטא דלגוי הכירא בין הלי לבגו הקין קא חרעקא כשקטשיא כ
 נבטם כל העם שומהם לבטן ואינם יושבים עב שיחל לרס שבו

כטאב כד נבטם שושין למ שתי טורות אחר חבאן ואחר חבאן ואינם
 יושבין עד שיטב במקומו וכשקחכס נבטם אחד עמוד ואחר
 יושב עד שיטב במקומו וקיינו דאכ יוחסן בימי רשכ טענה מטע
 זו קקוא יומא דטענה לרא קווקרפ ז טק וז מאיר למחר כי אהליבי
 מדרשא חזו דלא קמו מקמיהו כדקיימי מקמיה דרשכ אמרי מאי
 קאי אמרי להו הכי הקין רשכ אל ז מאיר לב טק אמא חכס ואה
 אב כד טקין חלמא כל דלן זל בעוד שאין רשכ מלוי בינותינו
 טיען עלה וטקין דבר טעב זאת אל ז טק מאי עביד אל עמו לה
 רב לן שקלן דלא נמיד וכי לא ידע עמא לה מי יחלל נבורות ייז
 ישמיע כל קבלתו למי טאק למלל נבורות ייז למי שיכול להשמיע
 כל קבלתו ועבדיה והגוי אה טשיא ואטא אב כד שמענהו זישקב
 בן קורטאי אה הלמא חו אה רשכ לדי כיסופא אזיל ויהב אחר
 שליחיה נרס והטא נרס והטא כי קיבי דל שמעיק רשכ וטענה כ
 דעטיה ונמרה ולא קבא לה כסופא כד שמעיק רשכ אה מאי קאי
 הלמא חו איבא מידי במדרשא יקב דעטיה כה ונפק מחר אמר לה
 עתה חזר בעוקצין סרמ והטא כד אטליס אה להו אי לאודנמיטא
 כסטרין כקיד ואסק יגו מבי מדרשא למדנו חזק למי טאק למלל כ
 נבורות ייז ולברוש תורה ברבים מי שישמיע כל קבלתו לל שקוא יודע
 ונזול יוקר מחכירו וקוא שיחטוקו טשיא טלידס כחו טאמרו בנחל
 קטשיאיים אלמ כע בטן אל הלל שחלמקן תורה ברטס ועוד אמרו
 שס רפן נמלאל הוק דהט רבי שבי וז אלעזר בן עזריה חד טבא י
 והיו קעם שואלן שבת על מי קיתה וכו כי קכבוד קזק שעשו לשא
 הוא חוצ שקבד טק למ זאת קחטלה שיהיה ראש על ישראל ונשיא
 ביקרב וזק רחום מלת בא שיהיה אכ רשית כי קטשיא סדקוס קחל
 שקוא אב וראש לכל ישאל דא מי יחלל נבורות ייז וכו אין מי שיה

נבואות יז כי אם ששה צדקה לפי שקעשה צדקה ששה הנה שמו
 כמה נשים ונבלאות ומאלן חסד מיט פורטעניות כמו ספרוב אשרי
 האסכל אל כל ביום רעה יחלוקו יז ומאלן אונת אפי' חן קמירה רסני
 לא יושל חן ביום עברה וצדקה קצת חמות ומה שהזכיר חן אצל
 עבה וצדקה אצל מיהק לפי שאלה חן קורה על רכבי ממוץ וקון עתק
 ומלך עברה קורה על רעה כל דקוא ולבן אה לא יושל חן רפ ושקף
 אפי' ביום עבה כל דקוא אצל צדקה מושעה הנשל אפי' חמירה אצל
 בעל הצדקה קמיד ששה הנה שמו נשים ונבלאות ומאלן חסד מיט
 פורטעניות ומן קמירה ונס כן הוא חספר קמיד נבואות יז מי
 ונסינו ונבלאותו ששעה שמו וזקו שסמך מי יחל נבואות יז וכי
 לפסוק אשר שומה חספע ששה צדקה בכל עת כי בכל עת ע'
 שהוא ששה צדקה הנה ששה שמו נשים ונבלאות בכל עת ומאלן חן
 קמירה כמו שאמרו בתי סבת פיק שאלן שהצדקה חללה חמירה הש'
 ואפי' חמירה טבעיה ולחזו זה חן הפקובים כתיב לא יושל חן ביום
 עבה וצדקה קצת חמות וכה לא יושלן אונת רשע וצדקה קצת
 חמות שה צדקות הללו לחק אחר שחללה חמירה של נהנס ואפי'
 שחללה חמירה חשונה כתיב קס ביום עבה וסתה קרס כתיב -
 יוס עברה ביום קדוא ואיה האחוי חמירה טבעיה ער אמה קרס
 כתיב וצדקה קצת חמות וכפי' מי נבר יחיה ולא ידאק חות כיצד יקיימו
 שט תקלות הללו ואמרו מי נבר יחיה ולא ידאק חות זוחמיה טבעיה
 שאין לך אדם בשלם שיטל חמנה וצדקה קצת חמות זוחמיה טבעיה
 כמו שקביאו שם חעשירות חורה של זה דשחואל ואבלג אכלג שם
 חכס ניי קיה חוזק בכוכבים קווי יקפי חזו חד נצרא קא אצל באולחא
 אלן אכלג לשחואל האי נצרא אצל ולא אנה דטקה ליק חויח ומאיה
 אלן שחוט אצל ואנה דאפטר שישק צדקה ויקפלל וייטל איה רבי

אצל

אצל ואנה קס אכלג שיהיג למוטה כללו קשליך קמשא שעלוא שס
 חוייח דפסיק לדי אהי שחואל מאי עבדת כללו חק מאקו טעיה
 ער שעללה חזק קמש אה לה כל יומא קוק מוהיטין הפקא בקדי
 קדי ואכלין כללו מטילין סר לבג בע החבורה סאחד ואוכלן יחד
 ואחד נובק מכולם קאיידטא הוק חד מיטן דלח הוק ליק דיפרא וקוד
 קא חספי' חמיטא להו אטא קאיחוטא ומרמיטא אל אנהק אשס כ
 כאל כי מטא לנביא שואי נפאין סואן דשקי' מיטק כי היכי דלא
 לבסי' ול שטיה טלמי כנפיק חוסו וטרת חשלן חלקו כדי שלא
 יהבי' אה ליק צדקה עבדת טק ודיש וצדקה קצת חמות שד
 אשס ד שקיבא קוק לה דרפא אחרו ליק כלבאי אל החזויס בכוכבים
 הקוא יומא דשי' לל לבי נבר טרק לה חוייח ומחק קוק דאינא חללא
 טובא הקוא יומא שקלקק למכנתא לל טס של זקב באשק איהו
 ואיהיב בעיטה חוייח לצבא ט קא שקלא לה הוק קא סהך ואיהי'
 חוייח דרדי אה לה אבוקא מאי עבדת אמהק לה בפעא אנה ששא
 קרי אבבא וקוון טרה כוני טלח בפשדרא ולכא דאחשיה אטא שקלקק
 הסקעאי איהו דרדי טקלה אה לה חלוק קא עבדו טבך ודרש וצדקה קצת
 חמות וכפי' כ' יז וסי קווי אצל באולחא טענן דקדוא טווא אשטו
 לן באטו חטי' כו קבול' חזונט פקא דטחא דקא הפן יומין דהשיטא
 סורבא ולא אכלג מידיי אשרמיט חד האינון קרי' נבא ואפיק
 חזונט דאיקו איית לאולחא ויקיב ליק ואכיל ואשקי' ליק אל חברה
 חק קעסר חן חזונט דקא אטא דה אכלג אל וחק על דרך אטא
 אצל יקב נביק קהוא חספי' ער סאכל כל חק דקוק נביק והקור
 עחא יקב ליק לאולחא ואזל ליק אה חיי' לא טעא קב' דמלא כא י'
 יקעבד על ידן אה יוסי דלחא הוט אקעצר על קהוא ברנש ובטא
 קב' לחמטא קחיק קאי בנין לשזבא ליק ער דקוון אצל לחק הקוא

אצל חחייח דפסיק לדי אהי שחואל מאי עבדת כללו חק מאקו טעיה
 ער שעללה חזק קמש אה לה כל יומא קוק מוהיטין הפקא בקדי
 קדי ואכלין כללו מטילין סר לבג בע החבורה סאחד ואוכלן יחד
 ואחד נובק מכולם קאיידטא הוק חד מיטן דלח הוק ליק דיפרא וקוד
 קא חספי' חמיטא להו אטא קאיחוטא ומרמיטא אל אנהק אשס כ
 כאל כי מטא לנביא שואי נפאין סואן דשקי' מיטק כי היכי דלא
 לבסי' ול שטיה טלמי כנפיק חוסו וטרת חשלן חלקו כדי שלא
 יהבי' אה ליק צדקה עבדת טק ודיש וצדקה קצת חמות שד
 אשס ד שקיבא קוק לה דרפא אחרו ליק כלבאי אל החזויס בכוכבים
 הקוא יומא דשי' לל לבי נבר טרק לה חוייח ומחק קוק דאינא חללא
 טובא הקוא יומא שקלקק למכנתא לל טס של זקב באשק איהו
 ואיהיב בעיטה חוייח לצבא ט קא שקלא לה הוק קא סהך ואיהי'
 חוייח דרדי אה לה אבוקא מאי עבדת אמהק לה בפעא אנה ששא
 קרי אבבא וקוון טרה כוני טלח בפשדרא ולכא דאחשיה אטא שקלקק
 הסקעאי איהו דרדי טקלה אה לה חלוק קא עבדו טבך ודרש וצדקה קצת
 חמות וכפי' כ' יז וסי קווי אצל באולחא טענן דקדוא טווא אשטו
 לן באטו חטי' כו קבול' חזונט פקא דטחא דקא הפן יומין דהשיטא

נביא באהא. אל חברה ולא אמיתא לך דלא תהן עמיה לאחרא..
 אז חייא לב ימסי קא חזונוא נפן עקב לך למיכל. אז יומי קבעי.
 למיפק חנה זכורה עזיל ונחמי דקא ודאי. בקטורה דלא מפסא
 דחורה אהתחיד ובעא קבך לחמה זכורה כען לשזביה. אהכי
 יתיב ההוא בר נש ונאייס תמות חד אילנא וחברה אהתיק חנה
 ויתב בקרך אחרא. אז יומי לב חייא השקא עיתב ונחמי דודאי.
 קבך בעי לחמה ליה נסא. קחו ואורהו אדרכי חמו חד מיפסא
 בשלהובי קאייס נביה. אז חייא וני על ההוא בר נש דקשתא יחור
 אז יומי זכאק ההוא בר נש דקבך יהויש ליה נסא. אדרכי חנה
 מאילנא חד חנויא ובעא למקמליה. קס ההוא מפסא עליה וקמליה
 קסמי בהסיה מפסא ואחל ליה. אז יומי ולא אמיתא לך דקבך בעא
 לחמה ליה נסא ולא הפק זכורה חנה. אדרכי ארעב ההוא בר
 נש וקס ואזיל לך. אחידו ביה ר' חייא ור' יומי ויהבו ליה למיכל.
 בתר דתביל אחוואו ליה נסא דחמיש ליה קבך. פתח ר' יומי ואמר
 במח ביה ועשא טוב שכין אפן ורעה אחויה. זכאק חולקיה דבר
 טא דעביד חהדיק דקא ארעב טוב בכי ובהה בצדקה..
 דבר ארעב צדקה. קא טוב כדן ארעב לעבי כו ועל דא סתו צדקה
 תביל חמות. חנה כען דצדקה אילנא דחיי הוא. וארעב על ההוא
 אילנא דחורה ונטייל לן לאחידן ביה וסזיב לן חן חורה. מאן עייס
 להקוא אילנא דחיי דארעב להאי הני איחא ההוא צדקה דאיהו
 טביד כב יכול הוא טביד ליה לעלמא כלא שעה צדקה בכל שתי
 לחנו חכל זה שקשעא צדקה בכל שתי יחלל נבירותי' וישחית
 הקלנו בכל שתי ורבותי' זיל אחינו וכי אסער לאדם לעשות צדקה
 בכל שתי דלעור אוהו זה קזן בעו וכוונהו כשקס קטני' שמוא
 בר נחמט אוהו זה קחנל יתוס ויהומה כערך ביתו ומשיאל ר' יקודה

אמר

אוהו זה קכותב ספרים ומשיאלן ויש לעיין בדברי אל השלמים מה
 לאק האחד בדבר חבירו אלא משום דאפן קיחא לן שאין אדם חייב
 לחן בעו ובנורתו הקימס אלא עד שא שנים ומשש שנים ואילך
 אינו חייב אז הקרא צדקה לעשר' אלעזר בא ר' שמואל בר נחמט
 ואח' סוף סוף בנזקס ואומהס לערפא בעי בעה רל שרפ החן על
 בטו והוא אינו לחמן לזה בא ר' שמואל ואח' זה קחנל יתוס ויהומה
 כערך ביתו ומשיאלן ולב ששעקס לא דברו אלא בצדקה קעמטת ליה
 בא ר' יקודה ואח' זה קכותב ספרים ומשיאלן שקיא הצדקה דרוחמה
 כי הצדקה נחלקת על שני חלקים עפעת דרוחמה ושעקס קזכירס
 ישעיה הנביא עה קעמטת באחיו הלא פרוס לעב לחמך וכז' וזכר
 ככאן ר' רבס שקס דכתיב לחיית קעב ועריך להמציאס ליה קר
 הא לחס וחזון באחיו הלא פרוס לעב לחמך. קב צדק להמציא
 לו בית למור בו. וזקו שאמר ועעייס חכמה קביא בית' ה' צריך
 להמציא לו כסות וס וכסות ליה וזקו שאח' כי תאק ערוס וכסיתו
 ולבי שלא יאמר אדם מהלי לפרנס איש נכה וית טוב לפרנס כע
 ובע בית' לזה אח' ומכערך לא התעלם כי קעט אחינו בערינו ר'
 קוא סכל ישראל קס נל אחד ושמה אחת. נשאה אחת דכתיב ס'
 כי שקב ויקי סל נשא יזאמי יק יתקב שכעיס נפש לא אח' נשורה וכעיס
 נשאה ושלשם נשאות אח' ארבל נשאות ביתו לחדנו סכל ישראל נש
 אחת נב נל אחד דכתי' ארס עביס וכז' כל איש ישראל אשויי שאאל
 לא טאו אלא איש ישראל לחדנו שקס נל אחד הרי צדקה נפעת ר'
 צדקה דרוחמה באחיו ורפק לעב נפער שאס אין לאדם מה ליהן
 לעב לפתות נחס לבו בדבור וידבר שמו דכריס טובים וכתיב ר'
 ואח' לו יחס השס זקו ורפק לעב נפער. דס אחר ורפק לעב
 נפער חזו ככאן על דבר הורה שקיא הצדקה דרוחמה על לחוד ר'

התורה כלא לא רעב לחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר
 יי' ובשך הסתעב על שט חייט הכדקה קאלו לתת לך שכר טוב
 כנגז הכדקה הנושפת אוח אז יבקע בשחר אורך ארץ עתה לארונ
 שלא חת ברעב וארוסתך חקה תלחח אהת עתה לו צדקה והלך
 לבשך צדקך שאין חלעין לו לאדם לא סמני ולא זקב אלא צדקה
 ומשעים טובים כנגז הכדקה הרוחנית שאח ורפך לרעב בשך
 בשך הסתעב שאם תלמדו תורה ורשביע נפשו למחוק ותאיר שטו
 במאור קהורה שנקראת אור שנאח כי ע חלקה ותורה אור וזרח ב'
 במשך אורך וערך יי' תמיד וקשביע בלא צמאור בפשך שרבה
 לחיות בניוטים יי' באספק להא המאילה אהת רות צמאוננו בדכה
 תורה ועלמורך יחלץ וקייית כנגז רוח וצמאא חיים אשר לא יכזבו
 מיחיון טמא שקצדקה על שט חלקים נעטער ורוחנית ושעהס המוז'
 במלת בראשית אורות בראשית רשיתאב. כי שבעה שחור יס.
 לעצ ומכללם רש ואכיון. ואחריו זל למה טקא השע אכיון שקואר
 ראב והתאווה ואינו חוצא סמו ורפר האביונה היא התאווה וכן התאווה
 לתורה שנקראת לחם שט' לבו לחמו בלחמי שוד המצא במלת בראשית
 הוא לשון צדקה קללל אחריו זל בראשית בזכות חלה שנקראת ר'
 ראשית שט' ראשית עהסותיכם חלה תתמו. משערות טקאורא שר
 שט' ראשית דונך. בכורה טקאורא שית שט' ראשית בכורי א'
 אדמוק היי קצדקה הנושפת. והכדקה הרוחנית שהיא התורה היא
 נפ' רחוקה במלת בראשית שט' יי' קטע ראשית רכפו. לא מי יחלל
 נבוכדנצר במדרש הזוקר האי קרא אוקמוק מאי יחלל ידבר חבש
 לך נאיתת מא דאורחיק כקרא הכי הוא דקא קראי אינון קפי לא
 דכולהו לאחזקה חלה קא ארתיין אופי הכא לאחזקה חלה קא ד'
 ארתיין. מי יחלל נבוכדנצר יי' כמו שאמר הסתוב וקטפת חלעתי

חלעתי נבוכדנצר יי' כען דספאן אינון דקא כל נמיא דדינא חתמין קא
 ארתיא ועל לא מאן איהו הסלק ויעבר נמיא חלא מאינון נבוכדנצר
 קכ' תמי יחלל ידבר כולא חד דקא סאה וסאה נבוכדנצר אינון דלתי
 לן חושבנא סאה מארי דדינן סאה מאה תלפין סאה נדינ עמוסין
 דמיילא לא יכיל לחלל לן. וכמה ידעי כולנו בהגדה דאיתביק רזא
 ובאמיה לא יכיל לחלל לן ולמנדע לן בהגדה יהשא כחא דכר'
 דוד לדוד ישבח משעך ונבוכדנצר ינכו ברזא יהען. ישחיע כל
 תלמי דספאין אינון הען לא שרמונדען ומתמברן בתלה וכמה ג'
 חילן ומשיהין דמתמברן בה כדכתיב הי שחספ לזכדיו ועל דא
 מאן יכיל לשתמע כל תהלתו. וביאור זה המאמר כי מלת הנבוכד
 שהיא מלת הדין קק שק ישל סחור קרבה ומיילתה חרובין וכל ג'
 נבוכדנצר קשות ורעות קבאות לשלם משס באור ואין כח לאדם לשבר
 אורס סחור של נבוכדנצר כלא וקטפת חלעתי לשון שבור ומיתך
 מי הוא זה שיוכל לבטל מלת מלת הדין על פי זה איפשר לשב
 זה הפסוק בזק באוסן מי יחלל ל' מי הוא זה שיוכל לשבר כח מלת
 קדין שהיא נבוכדנצר ויקפב למדת רחמים מי שישחיע כל תלמי
 שהיא התפלה כמו שארזל ד' רפס מקהשין נר דנו של אדם נאלע
 קן צדקה צעקה וכו'. ושד אחריו זל כח נבול התפלה אפי' לשנות קמב'
 ולבטל מן הנזירה ולבטל הנזיר. לשנות הטבע ממה שאח ויער
 יתק ליי' לאכח אשרת כי שקרה היא קילל ורפי רפק שקרה ואחכ
 יאמר ויער יתק ליי' לוכח אשרת ויער לו שהיה כאוי לקדים
 הסס שבעטלה באה התפלה אכל נבא כי אין השקריות שקר ר'
 הסכה אלא התפלה ולא באה השקריות אלא בשביל התפלה אכ התפלה
 שקר ולכן רצה לקדים השקר וקקסם בתפלה וכן אמרו במדרש
 למה עסקרו האסוקות חספ שקכה מהאוק לרפלתי של צהקים

ביארנו לבו ככאן כולו בא העקרונות לא חקור אל א חפני הקפלה וכ
 וכשהקפלה בזה נשתנה הטבע כגם וילבו ואכ זה חכואר שהקפלה
 יש לה כח לשנות הטבע וכן להטיל מן קסבה חמה שבתוב יורדי
 קיס באטור המה דאו חשקה יצ ונפלאותיו בחלטה ויאמר וישמר
 רוח סעבה ורבוים גלו ישלג שמים וכו' יחונן ויפוש בטכור וכו' ז
 וישקו אל יצ בצר לגם חמלקוריהם ויאמס וכתי בתיה יקס סעה
 להחמה ויחשוני קיס קרי שהקפלה חננה וחלטה מן הנמיה ומן ק
 קסכנה וכן כח הקפלה לבעל כל טמר מחמיקהו עה שהופיע להקב
 טו שנה בכח הקפלה שטחא קנט יוסיע על יתיך טו שנה וחלטה יוסיע
 מורה שהיה חמנו קטב ונמר שלח לחיות יורה ויפה כח הקפלה לבעל
 כח הנמר ואוחי כחם בכות אל ישעיקו לחמיקהו אט חמיתא לך
פירוש טו לביק ואחחמית הקכל כרק כבר נמיה נמיה אח על
 בן אחוז כלל טבואק וטא כך מקובל חבית אבי אטא אפי חוכמוט
 על טאחוס אכס אל יחטט טחמו מן קחמים טאק יקטלע לו
 אייחל ביארנו לבו חול כי הקפלה חכמלה הנמר חמשוכה הכוכבים
 חמש ככאן כבר טעה נמיה רל חמשוכה הכוכבים שחטס הקמרות
 והחשפטי טאים לשלם קטפל בכח טלון עליהם כי כך קיה רואה
 טבוארת וקוסיע טעד טאור שהקפלה למעלה מן העואק כלחמון
 הקוס שחטס קטאות הטבואק לביאים וקחטכיל יכין ובחלטה אחר
 יפר טעק לארס בן קודס נמר קן בן לחמר נמר קן שאפי חלה וטאק
 לחיות ושקה היא חק. א יחטט טחמו חלה קפלה טכן חצינו בחדטה
 טאעט שטקה האתיקי רכתי וערו טתני לראובט ולגדי וכו' עבר
 הקפלה רכתי ואחמט אל יצ קרי חכואר שהקפלה חכמלה וחטכתי
 כח חדרה קן ולא טוד לא שחפכה חדרה קן לחדרה חמים זקו טאח
 נבורות יצ נבורות אקיס חכט ליה כי קנבוק חיוחסר לחדרה אקיס טקוא
 חלה לא לטו לבו שהקפלה חכמלה קנבוק שהיא חלה לחלוחי טקוא
 טס קקיה

הלויה קוי מי יחלל נבורות יצ מי שישחית כל קהלתו למדנו חזק א
 נב לשלח צבור טקוא שלח בין ישראל לאכיהם טכטעים שיקיה
 נדול שכיטאק סחמק ובחדות טמו שדרטו כמטר קזוקר כמפוק
 והכקן קנול חלחיו זה שלח צבור בחקוס טקן נדול טאס אין כו לא
 חכמה ולא חדות אין קפלתו טחטטה טל טחמו כט טל אחרס טמו ט
 טאחיר חקטוב קבין לבס קקטיב חזקך לטן טך שיקיה שלם ככול
 כה שיכוין לבו וקקיה קפלתו טחטטה וחזק קטעט טך לבדור קנול
 וקדאט שכיטאק להיות שלח צבור וזה טמוז סולת בראשית חלשון
 נדולת כלא אטיה טחטט יחטחו ועוד נטאקן כרור לא טאב שלח
 יאחיר קפלה לא מי יחלל נבורות יצ וכו' חדר בבהאת השלם טלוח
 מי יוכל לחקור ולדרוש ולהטיט סוד חשקה בראשית קפלה ולדע
 קבלת החלטה אורה וכמו טאח חלפי לחיוב חקור אזה קחא אס טד
 קבלת טדי קחא עבהי שמים חק קפלה טחוקה חטאול חק קדע
 מי יוכל לחקור דונחא טלו וכי יוכל ארתה לספר מי כעל שמים וכ
 וכוכבים וכיצר ברא טלוטס וקחטנעס ואפי חטה רפי עה טעלה
 לחרוס וקכל אתה קתיה לא טחוד טל חקד זה ובקט חקקב ואחור
 הודעט טא את דלפיך ועל כן אחרו רלז בחוטל חמך אל קדרוטו
 ובחכוסק חמך אל חקור כמה שהורטיה קרבוטן ואין לך טפק כ
 כמקרות ועוד אחרו קל אל טאק חה למעלה חק למטה אל טעל
 חק לטעס חק לחמור טאין לך רשות לדרוש ולחקור כל חק שקיה
 קודס השלם אל חקרהא וטילך טטחא כי טאל טל לחיטס אטוט
 לטן קיוס אטור ברא אקיס ארס טל קאכח טס וקלח ושלך רשות
 לטאול ועוד כתי קזאת ידעט חט טד חט טיס ארס טל אין ודבר
 זה חמוז בבית של בראשית שקחמילה קתיה בבית ולא באלע טקוא
 סרנח חכל טרדיה ופרנח חלפטס לחמוז טאין לבו רשות לדרוש

ולחקור אלא מהכחא נאילך וזקו שאמר יצחק לא היה ערך להרמי
 התורה לא חקרה הזק לפי שמעשה בראשית הוא ששן צול וסוד
 שחוק מאד ואינו חוכן חן חקראות לא חן הקבלה איש חפי איש עד
 חרטה חפי הנבואה והוא ששן נסתר מאד ויודעיו מוזקתם להסתרו
 כמו שאמר שלמה המלך עה כבוד אקיס הסתר דבר וכהן האלמה
 ספרה עקר הדבורות על עהק ערק בנאווה ובזוי ואחריו חזק אהתקן
 אהתרתן אהתפאן ספרה עקר הדבורות על עהקו של שלם דברה
 שהשתקס חן הכהות ועל זה אמרו חזק אין דורשין במעשה בראשית
 בשעם שאמר כי שאר נאלימים האשונם שאלו נא אין סת' סאן אלא
 שאר נא למדך יחיד שואל נאין שעם שואלם וכורשי רשומה אחו
 כי למה באה ביה של בראשית צולה לחמוז על ששן זה דא ביה נ
 צולה לחמוז לבומה רבו משעך יי' דא חיי יחלל צבורת יי' שמי ע לבל
 ולא וקכה יודוך יי' כל משעך וחסייהך יברכוכה ומה קס אומה
 כבוד חלבוך יאמרו ונבוהך ידברו נאר אחר חיי יחלל צבורת
 יי' .. ופחו שאמרו בזוקר דכל מה דברא קבה בשלמא של אין וקרא
 כולקון אמרן שיהן ורשע חן קחיה דכהן יודוך יי' כל משעך וכו' קנה
 כלל בזה קפסוק ובזה האמא כל ה' שלמות ומצונו דוד המלך על
 שפרש אורם בחזמוז קלליה קללו אר' יי' חן קשמים קללקו בחזמוז
 קללקו כל חלמיו קללקו כל צבאיהדי שלם המלכים קללקו ג'
 שמש ניה קללקו כל כוכבי אור קללקו שמי קשמים וכא קה שלם
 קללקו קללקו אר' יי' חן קאין קעט' וכל קחמוז אשנפר שלם וקטורו
 סעלה שטא דברו קהס וכל נפשו רכז חחיק וכל בקמק וכו' קה קזכיר
 דעה בזה קחמוז כל הבהא חל' יסודות בשלם השכל אדם ובעל חיים
 ועמו ודומם ואח' בסוף על כולם יקלע אר' שס יי' ועוד חזינו ג'
 שקזכיר בשלמק לטון כבוד שחכבין להבה כשירות וקש בחוכ

חיים

והש בחוכ בשלם המלכים הזכיר בו לטון כבוד דכהן וכדי כל
 כל אוח כבוד וזה מדבר על היכל העלון שאם קאמר על היכל
 התרתן אי איפטר אהה דוד כשאמרו עהין לא נבנה ביה חקדש
 שלא בטאו כי אם שלמק בנו ושד כי המלכים חקלמן קהם כלטון
 הזק דסת' וקש אכ רוח ואשחע אמה קול רשע צול כדוך כבוד יי'
 חקמוז וכן בשלם העלום הזכיר לטון כבוד שטא קשמים חספה
 כבוד אל וכן בשלם השכל הזכיר לטון זה דכהן יודוך יי' כל משעך
 וחסייהך יברכוכה ומה קס אומה כבוד חלבוך יאמרו וכו' וכתב
 קבדע חיה השדה קשם ובנור ישע' ועוד כה' ישאו מדבר וערו
 וכו' ירונן יושבי שלם חראע קהס יעווחו ישיחו לט' כבוד וקחלת
 חלמה קאין קה שכל קחל אור עלונוס וקחלתו כולם נורעם כבוד
 להבה כשירות וקש בחוכ ואפי' שקצ'ס ורשעים כמו שאמרו בפרק'
 שיה' שקצ'ס מה קס אומה יהי כבוד יי' לשלם ישח יי' במעשיו
 ואם קאמר בשלמא אדם שיש לו דער ובינה יכול לתר כבוד להבה
 כשירות וקש בחוכ אבל בעל חיים שאין להם דעת ולא חלק להם כ'
 בבינה מה כבוד יכולם לתר להבה כש קחמוז וקדומם שאין להם
 לא זק ולא זק אכ מה הוא קשם והכבוד שנוקטם ולתקן לתר אחו
 בזוקר על פסוק ניי שרעה קפדות בדרך חאי ניי שרעה דקוון אמרי ג'
 שיהא ומאי שיהא אמה קא אוקמוה חבדיא חזמוז שירו ליי' א'
 שיר חדש כי עלאות טעה קסא אית לאס קבלא דכל מה דברא קבה
 בעלמא כולקו אמרי שיהא וקש בחוכ קחיה בין לעילא בין לתתא
 ואי תיחא דאינון חנח חייקו קא אמה שיהא סא הכי ודאי כדזא חיקו
 לעילא אבל הני פרהא ארוטא הוא דעל נבייהו עביד לן לחי' שיהא
 וכיון דארוטא אשתקיל מעליהו אינון לא שכיחו שיהא דכיון דאקש'
 חניקו ארוטא קוון נטען כמו שאר פרות דשלמא ולא אמרו שיה' וסאי

כזק שיה

בראשית

ארונא דעל נבייהו עביר לן למחא מחמור הנה לבשר הזוהר נאק
 שקבעל חיים נוקעם כבוד להכה בשירות ותפארת מחורא כל יש כזה
 סוד נעלם מן החכמים אם קם משכמים מעלמם אודבר אחר נעלם
 להם כמואל הפרוהי שחברתים באופן אחר ואומרים כי קבעל
 חיים אין להם כח הדבור אלא קשר המחוננה עליהם הוא הנורא
 שבה וכבוד להכה שכל מין ומין מבעל חיים והדומים והצומח
 ואפי' העשבים יש עליהם ער מחוננה כמו שאמרו ז"ל על פסוק
 הידעת מקות שמים אם תשים משמרו בארץ שכל עשב ועשבי
 עליו ער חכה אותה ואומ' לנצל אכ' השר המחוננה עליהם הוא קי'
 הנורא כבוד ושבה להכה. איננו יושלחו שכל הנבאים שבאים
 הכה יש מאין המחוננה והחלואם לערך המחוננה בא כל אחד
 חכם טבע מחוננה לעשות מעלתו אשר עבא בשבילה כמו שראו'
 שור לחי שק מחור למשא זרע לצמיחה אכן וטיע לבטן וכן כל
 כיואל כזה כששמים אורה פעולה שבראו בשבילה זקו הכבוד
 והשבח ששמים כי פעולתם זקו הללם וכמו שאח' קבתו כל הקנז'
 בשמי ולבכודי בראתו יצרתו את ששיתו. הזכיר בסוף דברים
 בראה יתיה עשייה. הבהאה היא הזאת הדבר יש מאין יתיה היא
 צור הדבר עשייה הוא נמר הדבר וקמבע שקומבע בו לעשות
 אורה פעולה שברא בשבילה במשל העשה סכן לקח חתיכת
 ברזל ועשה נעל הסכין אחכ מצניכו צורה הסכין בארבו ורחבו
 ועביו ודקותו ואחכ מחדדו כה למתק והוא נמר החלאת וכן
 במעשה בראשית המחלאל ה' שחורת בהאה יתיה עשייה. בהאה
 הוא שבתו בתחלת ההנהיג בראשית בראשית להים שהיא הזאת יש
 מאין ואחכ יתיה היא הנהיג הדבר וצורו ואחכ עשייתו והוא קמבע
 מחוננה בו לקיום השלם ולכן קעלם אשר בא להים לעשות

ושל

בראשית

ועל דרך זו יש לבוש יודוך י' כל מעשיך וכו' כל כשיפעל אותה
 הפעולה שבטבעם לעשותה זו היא שחס והללם אצלם לה בחתך
 לעון ושמה כי אין להם שכל שקוא כח הדבור וכמו שח' נובעמים
 שהזכיר בהם סיטר דבת' השמים חסרם כבוד אל ואח' אחכ
 אין אומר ואין דברים כל שחמע קולם כי סבוב קוללם הוא יש
 חשמים קולת ואורת הסבוב הוא הטבע שבטבעם לעשות
 לערך קיום המחלואת הוא הללם והכבוד שנוקעם לא ית' וכן נא'
 אעפ' שאח' כבוד חלבוך יאמרו ונבחרת ידכו אינו הדבור ה'
 חמש לא קוצאת יש מאין וטעלם הפעולה שבטבעם לעשות
 כזה נוקעם כבוד ושבה לא ית' כאלה הדברים. לא יודוך י' כל
 מעשיך כל מאכ' בהאות כל מעשיך יודוך בע אדם וזהו וחסידך
 יברכוסה וכבוד חלבוך יאמרו ונבחרת ידכו וכדי לדע זק'
 העטן על עבון יש להקדים הקדמה אחת ובה עין העטן בבירור
 כי ידוע הוא שמאור עשה היא לדע שיש אוק חלואי בשלם דבת'
 וידעת קיום והשבות אל לבך כי י' קוא קללים כל כי קאוק
 חלואי קוא המחנאך בשם י' וכן חלואי בעביא' שאח' הנביא כהא'
 י' ליתקלל חכם בחמתו וכו' כי אם בזאת יתקלל המחלואי קעל
 וידוע אורת נכח' כי חסד חפצתו ולא זכח ודעת להים חשלתו וכן
 חלואי בכרוב' סת' דעו כי י' קוא להים קוא ששנו וכו' וכן שלח קוא
 אומ' בכל דרכך דעהו והוא י' שר אורה ור' והיה עק' הזאת אית'
 בראייה ולא בדנעה חושים כי אם בטור השכל ומחשבת קלב'
 והעטם לבי שקל ית' אינו נעל ולא כח בעל כמו שבה סתוק בעביא'
 ובכרובים. בתולה דבת' ונשחוקם מאכ' לעשות רכס כי לא ראיפ'
 כל המחוננה וכת' והמחוננה אינכם רואים. בעביא' כת' ואח' חלואי
 ומה כמוה תעכולע. וכת' ואח' החיות ואשוק' בכרוב' סת' כי ח'

בשחק יערוך לני יתנה לני כבע גיס חכל זה ראיה שאין הבה נע
 ולא סח כני כה שיושג בחושים ואם חלנו כקנה דבהם קמורה
 על הנשחור כען ארץ נשן ויד ואכבע ישלך לדעת שאין קדבהם
 כפשוטן אבל הם חודות ענינים עלמים במין אחד חוהי הקמלה
 עניניים ופעמים באחרת חלואות ית אשר חקם קמקור והשפע
 יוצא לבל העמאיים וכמו שארזל דבה קנה כלשון בע אדם ובאר
 דבהם זל שכיון שאנחנו בעל חושים והרשות אין כנוכל לשיג
 הענינים השכליים רק בצירי הענינים קמורשים אשר אנחנו
 חוטבים בהם ומפע זה היה כוונת התורה לברע המלכות העש
 כפי סח הכנת השומע כה שיתיישב העטן אל לבו בתחלה ית
 מדרך נשחורת מתוך המלך הנשחיות ואחכ יתחכם וידקדק י
 להבין שכל זה אינו אלא על צד הקדוה והחלטה והחשכלים
 חכמי שיי יפשימו קליטת המלך חקם ונשחורת ויבינו הפשי
 שיש בתוכם ועל זה אמר הספר ומבקשי יי יבינו כל ואלו לא היה
 ספר התורה בדבהם נשחיות וקדוים לשכל קמון רק בדבהם י
 וענינים שכלים לא היו מבינים קמון לא המלך ולא העטן וכען
 זה טרן קספר בעטן שיעטל לחכם ולמכל וכל אדם חזו בו כפי כ
 סחו וחכמתו יועיל למכל שיתיישב העטן בלבו ונשחורת כי יש
 לו כולא נחלא שקוא חייב בעבודתו ויושל לחכם שיבין המלך
 חקם מלך החסוד ועם זה יהיו קל שוים ביהער חלואות קבוא ית
 וכבר המשינו חסמי החחקר העטן הזה לעשיר שכל לו אדם י
 להחכמן אעל הוא ובקמורתו ושם לבטן כל מטעד שלם למאלו
 ושם לבהחורתו קבן ומספוא לכל אחד טרן דבר הראוי לו כן קו
 התורה קרמיב במלך קבוא סוללות נשחיות כפי חולשה דעת
 הקמון אבל אין קדבהם כפשוטן נחלא שקבה אינו נעל ולא סח כ

בני

בעל אבל נוכל להשיג ולדע אותה מלך בהיותו ויציאותו וכמו ש
 שכתו וידעת קיום וקשכות לבבך כי ייז הוא קלקים בשמים ה
 מחטל ועל הארץ חקמת שהם כוללים כל קבראים כולם וכתב
 קן לני לקיך קשמים ושמי קשמים קאין וכל אשר בהחך כתב
 פתיה כי ייז אהיכס הוא אהי קלקים וארוע הארועים קאל קנול
 קנבור והנורא וכן דוד הוא אוח השמים חספלים כבוד ג וכתב
 כי אראה שחך חשאה אכבערך וכו חק כתי בתיה ייז ארוענו
 מה אהר שחך בכל קאין והזכיר קשמים למעלתן אבל היה לשא
 בהות אפי חן קנרוע שהם תוס כבודו ומעלתו ית כמו שהמלא
 חטוט במחמו סכי עשי אהי ייז לקי וכו ואז לעזר חקו מאד לא
 עד שלא נבאה שלמך נדול היותו ומשבראת נלבר מאד והכוונה
 מלך שלמך ומשבראת שלמך נלבר מאד מלך בהותך ויציאותך
 ולא תחיל חן קמשובה שבכהות תוסר מעלת ית ונולדת לא אפי
 חן קנרוע שבהם כמו שאמרנו כי מעלת קאומן תוסר כפעלת
 חשע פעם האחד מלך היותו טעל טעל נטלא וחשוב סחומר כ
 נבדד ומשלך שקוא נכר לבל שקפועל קנבדד הקוא קוא מחומר
 נבדד נשלם קשע מלך היותו טעל כלים טאים ומלויים ציור
 טאק מטתה פתות חורם בחומר נרוע ופחות שזק כל ספק חוה על
 חמות הערע ושלמותו אם בחומר נרוע כען חתיבת ברזל שאק
 בה זה קנור וקפתח חק ישאה בחתיבת זהב חזוקק או בכספ
 צרופ וכתב ארסמו בקיורת קנפס על החסמים שלא יזק לדבר כ
 בטבע קבעל חיים הפחותים הנולדים חן העיטוס לפחיתותם י
 זולת חזכר וקבה ואומר שם כי יוקר ראוי לדבר כבעל חיים י
 הפחותים הנולדים חן העיטוס חמק ענדר בעאר קבעל חיים י
 ולא מלך טעלם וחומרם קנרוע אבל בבחינת החיות שקוא מעורר

בראשית

בגם שזה כל ספק יורה על מעלה הטעם ושלמותו שקוא ניהן סח
 החיות בחומר נרוע לזה שהוא נולד מן העיטוש מכל התחברות
 זכר ועקבה וזה שבה נבול אל האומן ית' ויתע' ולכן תמצא דוד
 קחך עה הזכיר כל הבהות בזק המזחור ושם לשית' במחית
 היצרות החושטטטת מחמו על שט או האופעס מטען או קצד'ים
 על צד הא' אוח' שטטת אור סלמה להומו על היותו מחמ'א לעולם
 הטלס הטבלעס שיכנה אורפ' הכת' בטס אור ואח' שוטק אור' שלמה
 ואח' ח' למעל הטלעס ואח' נוטה שחיס כיהעק וספר היצרות
 הנבולת הקייחור וקטואות הנראות לשון כל כאור השחיס וקללת
 היבשה והיצירות אשר באין וספר הסדר שטתק לעין איך סדר הש'
 ית' כל מעשה בראשית באופן שלם כה שיחיו ויקייחו הטלע' חיים
 וז' השלח השעס בטלעס וכו' ישקו כל חית' שדיו וכו' משקד
 ההס מטלעורט וכו' וספר סדר חדוש קלבנה מדי חדש בחדשו וספר
 היום וקללה שגס סבת קיום החציאות השכל וספר כל העבא'ים
 כל אחד כפי חדרתו ואחר שסי'ס למד שבה השית' חצר היצור'
 הנבולת והנואור שכלשבתו חצ' האחר כל חצר היצור' וקטחור'
 הנולגור מן השיטט ואח' חצ' רפון מעשיך י' כולם בחכמה עשית
 וכו' זק' הים נבול וחכ' יהס שס' רחש ואין חספר חיות קטנות עס'
 נבולת הנולגס מן השיטט שאין בגס כח להשאיר חיים כחוש' שית'
 חמה שבת' בסוף שאח' הנספר רוחס ינעשן נא עטס ישובן השלח
 רוחך יבאון וזה הלשון לא יכול על הנולג' חזכר וקבה שיבאון אחר
 שש' לעטס לא על הנולגס מן השיטט וכשהתמיל' לצד בשטח
 הבה על בהאכץ אח' חצ' רפון מעשיך י' להורות שמעלה הטעם י'
 וחכמתו יוכרו בקרת' שלחור בחומר נרוע מאד וזקו שסמך ואחר
 יהי כבוד י' לעולם ישמח י' בחששו ובשכיל' שחכמתו עבה בגס

ועל קס

בראשית

ועל קס ישמח וזקו שאחח בפ' שילה שחיס חק קס אומהס יהי'
 כבוד י' לעולם ישמח י' בחששו לחדנו חכל זק שמעלת' נ'
 ונבולת' ית' נודעה לבו חצר בהותנו ולכן התמיל' התורה בחששה
 בראשית והזכירה כל הבהות והיצירות שכלא בטטת יחי' בראשית
 והכוונה כה שגדע אותן חצר בהותנו לשכדו שאס לא גדע אותן
 איך טעבדקו ועל זק' תמצא שצק דוד קט' לשלמה בנו ואח' ואתה
 שלמה בני דע את' לךי אביך ועבדקו' לא חק שהתמיל' תורה כ'
 בחששה בראשית בטעבור שזו הטעם של חדוש השלם חכמי'ים
 אותה חכמי' האומות לפי שהיא טנה המחביאה לקיום האותיות והחושט'
 והס יחיסוס ויאחרו שקעלם קדמון ושלם טמקונ' ניהל' וכיהשס
 לא ישנה טבע השלם וסרב' החכס בעל ספר חובת קלבנות כ'
 בחקירותו וז' מן קדמה כשיע' איך יעלה על דעת' בן אדם חיו חזכר
 שדנו בבהאותן מחשבה כזאת ואל' חיה בעל האמות קכוזבת' ז'
 והשקת' קזאת' ושחש' לאדם שיאמר בחאחרו על נלע' אחד שלח'ים
 שהוא חק'לע' להשקות חלקה אחת של אדק' אונ'נה וחשב שזק' עתק'
 חכל' כוונת' חכונ' ואומן שמה בחיבורו ובהוכחתו היה לו להפליג
 ולהעב' הדבר עליו ולחשוב אות' סכל' סכל'ת' קסכל'ת' ויחמר' נ'
 להכזיבו ולהוות' האחרו וכיון שיהק' קחאח' בעלע' קמן ופחות' ג'
 שנעשה בהחבולה קטנה לקטת' חלקה קטנה מן האץ איך יתיר' ז'
 לעצמו לחשוב בחחשבה קזאת' בעלע' הנבול' הסובב האץ וכל'
 אשר עלה מן הדנואים שנעשה בחסמה טלחה והוא מוכן לתעלג'
 כל האץ וכל אשר עלה תקצרה דעת' כל בשר ושכל' להשיג' הוית'ה
 ואיך יוכל' עמ' שיהיה חכל' כוונת' חכונ' וחחשבת' חכס ויכולת'
 יכול' ומן הידוע אעלבו כי הדבהס אשר קס חכל' כוונת' חכונ'
 וחחשבת' חכס בעל' יכולת' לא יחל' בהס סימן לחסמה ולכולת'

הלל תראה אם ישפך אדם הו' פתאום על עיר שאי איפשר שישיי
 מחינו כרב חסודר ושטות נקראות כמו שיקי בקולמוס וארן
 היה חביא אדם כרב חסודר ושטות נקראות חמה שאי איפשר להיות
 חבלו חסודר קולמוס ואח"כ ספך הו' על הנייר ונעשה צורת
 הכרב עליו חשמה קיינו מחמהם להכזיבו אעפ"י שאינו חלל
 חכוונת חכוין וכיון שזה בענינו דבר שאי איפשר להיות בערות
 והחיות בהם סמיה דעתנו איך יוכל לזה דבר שחל אכתו יותר
 לקק ותקוין יותר חוקק ועמוק בענינו עד אין הפלג שנהיה חבלו
 כוונת חכוין וחכמת אדם ויכולת יכול ונחזק די לוי שיכין ויודק על
 האמת ודבר זה חספיק בתשובת הקדמות שאומה שלם חמנה
 נוקד ויש מהם שרצה להקן והאמין במידות השלם וקלקל בדבדון
 ואח"כ שבראו מיט וקוא דע כבאשון לבן היה עוק נצול בתורה להקמי
 בו ולחז בחלה באשית ברא על יכולת יכול כי חלה ברא תורה
 על הנראה ישחאין שהוא יכולת יכול וחלה באשית תורה על א'
 חכמת אדם כמו שהנפץ יונען בן שזיש בחכמתו וכן שלמה בוא
 אוח"כ בחכמה יסד אפן וכו' הו' סלל בספן נ' שלמות י"ג בחכמה
 יסד אפן כנען שלם החלמכיס שהיא אפן קח"ס כונן שמים ב'
 בתבונה כנען שלם הילמלם בדעתו תקומות טבן עוכנען שלם
 השלם וכן חלמלם בבטן בית הקמקדש שהיה חלמלם כנען בהאת
 השלם כהבו נ' לשונות חלמלם כמו שכתב בחכמה יבנה בית ובתבונה
 הקבון ונדעת מדהם וחלמו כל הון יקר ונעיס ורזל דלשוה ונב' על
 שגברא בחכמה וכו' ועוד דלשו חכמות בעתה ביתה וכו' על קתוק ועל
 השלם חכמות בעתה ביתה וכו' על קתוק ועל השלם כנה
 הפה והכין קבל בחכמתו וכל מדות השלם כולם שנים ביושר ארת'
 מוצא שפחמה ברא הפה שמים ואפן ימים וכל אשר נקם ביום
 הראשון ברא שמים ואפן ששתיירו חמשה ימים וכל
 שאר

ימים וכל שאר הפהאק ברא נקם אחד חלמלם ואחר חלמלם
 בשני יהי קיע חלמלם בשלשי יקון קמים חלמלם בדבישי
 יהי מאורות חלמלם בחמישי ישלש קמים חלמלם ששת יוד
 יום הששי מה לעשות לבראת אופת חלמלם האפן חקדושת אופת
 חלמלם השמים חקדושת מה ששק הפה ברא לאדם נוס חלמלם
 ושחמת חלמלם כה שלח להטיל קמח במשנה בראשית הוי חכמות
 בעתה כיה דא חכמות בעתה טרה או מדותו של הפה שסדם סרא עלמו
 כדאמרן לילא להווא פילפוטא מא ליה ואח"כ ציר נבילהיה להיכס אל
 שחא סמטס טובס ספ"ש הו' ומה הם הסמטס חלמלם הו' וסדו וחשך
 ומיס רוח ובהוס אל הפח כוחיק דהווא נפח כלם כ' יתחדא חטיהו חל
 כה"כ כהאק יהו' וברו דסט' עשה שלם וכוחא דע' חשך דסט' וצ' אור
 וכוחא חשך ימים דסט' הוא צוה ונפחו רוח דסט' יוצר דסט' וברא רוח
 תהום דכ"ה ספן תהומות חוללה ופיה ספן סחכמה דסט' חכמות כנה
 טרה או מדותו של הפה שסדם סרא עלמו יחצב עמוהה שפער אופ' מי
 כראשית עסיה עסיה טמח טמח האפן עפ"ש חיה למינה מסכה י"ג יקון המיס
 מהחית השמים אף ערסד שלמה תשא האפן תשא עשכמיה זרע שלח
 נשויבד תקרא או אדם וחיה עלנפי מרומי קרה שהפיטן הכה יקדחן אהרן
 ההד והי"ם באדים יודע טוב ורע אחר כלתשכח חיה מייסה יסוד הער
 הטחו דעבו של הפה והלבו אחר עברו של נחש לפי חסר לב ואמרד על טעם
 חיה וטעם תשוב' למדתו מכליה שפחמות חכם ויכולת יכול נפח השלם
 ולכן החתילה תרה במשנה בראשית כה להוציא מלבם של כופרים מאמית
 הקדמות אל שהשלם נפח סחכמת חכם ויכולת יכוליט מאין ופתיחת
 דפק נוקן טעם אחר אוח"כ ס' ר' יהושע דסכטן כסס ר' לוי פתח ס' כח
 חעשיו הער לעמו וכו' מה טעם נלה הפה לשלח חק שנפח ביוסא ומה
 שנפח ביוס שט חספי אומות השלם שלא יהו מונן את ישראל ואומהם

בראשית

להם הלח אומיה של כוונות אלה וישראל משיבין אותם ואומהם להם והלח
 אלהם כוונה היא טרנס שהה כסטהם היוצאים מקטבור המידות ויטיות
 תחם השלם ומלואו של הכה הוא שצרה ענה לבם וכצרה שלם מכס
 וענה לנו הוא הוא שטול לתת להם נחלתם כח משעיו הנע לעמו הנדרים
 את כל הדורות ואת הדין יכולם אומות השלם לנה לשרא שהם אומה של
 כוונות כל שטלה משפעה עמומים חלל דאין זו טילה דמה שקנה עבר קנה
 רבן וקיימא לך דכנען עבר היה למרע שלטם דכתיב יהי כנען עבד למוי
 ועוד אדרבה הם נלנה מישראל כמו שפי' רש"י בפ' לך לך בפסוק ודכנעני
 אז באין היה הולך וכונן את הארץ מזרעו של שם שחלקו שלטם נפלה
 סחלק נח את הארץ לבניו ועוד יש להאריך שאם ענה הכה להם כיצדנו
 במנהג הארץ יכול לתזור במתנה ונתן החזקנות ע"ל דידבר מלפס
 היו בארץ כנען מלך חזר וחכמו שלא היו מומט פחות כנען וכן פי' רש"י
 בפסוק בכור שורו הדר לו וע' יתרו אפסי ארץ ואולי מזרעו של שם היו ולא
 היה לשרא שום רבנות עליהם לעלה כמנהג אומהם הכנעני היה הולך ו'
 וכונן. אי נמי יל' דהיינו טעמא שלא יהא כתיבן סה לאומות השלם למ' להם
 לישראל אין אלהם מן הירוש הראוי שהנח שלם הכפור לא אלהם מארבע
 הער כנעם כדכתיב ובעטם שלם ואשור וארבעה א"כ כנענים את הארץ
 שלא כנענים ולבך הוצרך להחיל היתה כנעניה בראשית להודיעו סדר
 הבראה ונתינת הארץ ומה שאמרנו הארץ חזר במתנה על פרוץ יל' דל' ענה
 להם לחלשין דמנהג שלמות לחזיר היא כר' אשית כר' דר' כח"י יל' ע' דהשט
 מלת בראשית כאלו אמר בראשונה ומה שלא אמר בראשונה מפני שאלת בראשית
 כוללת טעמים נבולם ופירות עמוקים ונפלאים מה שלא תכלול מלת בראשונה
 כמו שאכתוב בעה' (א) תתמה ותאמ' ארץ כוונה היתה לכלל העצמים והדומים
 דע' לך שכל הדברים דומים סת' חזינו הקדושה שאין לך פרשה שאין סה שם מושל
 לעמן הפרשה כשארצו כענין חלם או שמירה שבהם לא הוכו ענין וכן קר' לית

בראשית

כעליותי שבושם להנלה חו' לפי' וכן לזונחו לנחמו למלחמה לזהק
 לשנאק לשלום ואפי' שרעוטי פטם ושרעוטי ידם דמזמים בכורה ופיו סתב
 דכשהא נחין זל דמסרו חלל כלל לחכרו צורת פטם ושרעוטיין מקצת דמזמים
 כפס' זה ספרי הולדות אדם וכפס' שלא חזרו זכר וקבד סתם ואין מוסר סתה
 תעלה לא לצנועים עב' וס' דממ' זל חנו נקיים כנו ואכרה חמרת כמיו
 וכית עבוטו הפתהר שכבר נבסקה חמרה זו מדורותא ואנו לא זטט לה
 כראשית אזהרות כי ארטה דמו לעשרה מאמרוהב מלת ארטה לשון הכור
 כדל' וארטה שטטו ואמרו כנע' ופ' עשה מאמרותם והלא תשנה
 הם והרצו בראשית נמי מאמ' הוא פ' השלם נפרא במאמר לבד בלה ינשה
 ועל דכתיב הוא חמיר ויהי ועד ס' דכתיב שמים עשו וכוונתו כל צדק
 לא בראשית אזהרות כי ארטה דמו' הדרורה שבשטל היתה נפרא השלם
 דכתיב אם לא כהם יומם ולילה וכו' נאח' מלכט מה נחמ' כמשה בראשית
 יום ראשון יום כ' יום ל' יום ה' וכשפי' עמ' יום קשטי הא יתק' למה
 מלמד שהתנה הכה עם מעשה בראשית אס' ישראל מקבלים את התק'
 מוטב ואס' לאו יחזירם להו וסרו וכשעמדו ישראל על הרסי' אמר להם
 הכה הונו זכורם התנאי שהתיתי שמכם היינו דסט' מעד רצהו לעקב חקין
 ומשפטיו לשרא מה דכר הנדר להם התנאי שהתנה עם מעשה בראשית
 וזהו לא עשה כן לבניו ומשכטים כל ידעם כל' ב' של בראשית ל' של
 לעני כל ישראל ומהו שאח' לא נפרא השלם לא כוונת התק' שנק' בראשית
 שנה' קנני בראשית דכר וס' בראשית חמרה יתק' שהיא חמרת היתה
 דא' בראשית כחן הונו מלת בראשית נ' אכור אפרים יתק' ויתק' ועלם
 שהם ישראל בראשית אזהרות בהתח' דמו לחכרה שטר' נפסר כשהת מילה
 וס' האט עלקדוהם הם וכן דמו מלת בראשית בראשית דמו לחיל' של יתק'
 שהיה עלק' תימיה וכן בראשית אזהרות חב' דמו לעקב חכינו שהיה חב'
 לב' שכטים וס' כו' כי שהת עם אהים וכו' וכן בראשית אזהרות כשהת כדל'

והיה שאהיה יתקב וכו' וס'י שמהתי ישראל לא ישאו שולה יעור רמוז סס ישראל
 כמלת סרא שיה ענקראו חאשית ענ קרש ישראל לה ראשית קבוצהה באומה
 בעל ישראל סרא קנה את קשמים ואת האץ ורזל השמיקו כעשן זה ודעו כה
 אמר ה' כוראך יעקב ויוצרך ישראל אמ' הכה לעלמו מי כראך ומי צק היואומ
 כוראך יעקב ויוצרך ישראל ער רזל דרשו וקדכו כשסחן של ישראל ואמרו
 חעפי שהטרה קדמה לבל מחשסכן של ישראל קדמה לה ענ מסר עברך קנה
 קדם וכלךך למה לפי שצפה הכה שעתה ק ישראל לקבל את הטה יותי משאר
 אומות כמע שדרזל כספוק ה' מופיע סו וכו' מלמד שחור הכה על כל האומה
 ולא רצו לקבלה ער שבה אצל ישראל וקבלה ההד ואתה מרכסור קדש מימינו
 חס דר לעמו ונה רמוז כמלת ככאשית נוטקרו כראשונה ראה אהים שיקבל
 ישראל הטה דא כראשית המצא כמלה זו כל חלקי ההבור היוצא מאוהוב
 של אסא כירא וחס אחיה כוהף עבך דעלע זס סכין כ' מכוהף שהס
 אוהובת השפס' ה' ש'ן מוטלן שהס אוהובת קשעים אף מחאה עשה
 אוהובת העני יור מלכך שהס אוהובת החיך יהו מדעלע שהס אוהובת
 הלשון לעמוז כי סס צירוף האוהובת של הנה כרא הכה שמים ואחן כמו
 שדאל כפפוק נאקיה אכלו חמון א הקה חמון אה חמון ככר כנוהנשכעלם
 מלך כשר נדס סכונה סלעוק אינו כונה מדעת עצמו אה מדעת האומן
 והאומן אינו כונה מדעתו אה מהוך דס'ראות וטקסות ישל לדעת חיך
 הוא עשה חרס ועלות וכפססין כך הסה היה מביט סטרה וכוח את
 השלם דכס' סכסוק יסר אחן זו חכמת הטרר שהיא משרפחת ואומרת
 כראשית כרא אהים כי ראשית כרא אהים כלמ' כי עקראת ראשית כרא
 אהים את קשמים ואת הארץ והכוונה כנה שסס צירוף האוהובת של סה
 שהס כללית כל האסא כירא כרא הכה שמים ואחן דא כראשית אוהוב
 ירא סס' רמוז לראה ולבושה כמע שארעל לה כרא הכה עלמו אה כה
 שייראו מלפניו הבהות דכס' אה אהים עשה שייראו מלפניו וס' כ' לעשר

כראשית

לבעבור נסות אהכס סא קהלים ובעבור תקיה יכאת על טעם וכו'
 זו הכוונה כי קסיון כישאלני שיהיק נחל חסד כייסן לחמן וסיחוך
 מי נצ'ר יחיק סא כראשית אחכו במדרש כשכלה קכה לבד את השלם
 עמכו כל האוהובת וכל אחת אומות כי התמיל התנה וכו' שהקקאלע
 לפי שהקה עלמה פתחה בזמן מכולם אמלה קכה אל היראוי כשאת
 מהמיל עשה קדכרותך את מהמיל כפלס אנבי ית לקך אשר כ'
 קה ל' אלפין והתנה התמילה כראשית כרא אה כ' כ' כ' וכן קמלת ש
 שמונה כאלע אהיק אדע אלהים אל סא כראשית כדס אית היור
 עמלת אית סלעף אית ב'ט היא ח'ס סאלו אה ככס אמת קיינו דכס'
 כאס ככך אמת וכמו שארזל על ל' דכס קשלם שמר על הקין
 ועל קאמל ועל השלם וקמלא כפפוק ראשון של כראשית בל הקודוק
 חון משוק שהיא אוהובת שקר והיינו דאז ישג יקושע כן לני ככל
 כרא קכה כשלמו חון חון קשקר ולזה כווננו רזל באמוס כל הקן דין
 אמת לאמתו כעשה שותף להכה כמעשה כראשית מטע שמלת אמת
 חוקמו של קכה ענא וי' אהים אמת עב דכס התלמיד י'
 דא כראשית כרא שתי דא כראשית כרא תיש וקוא אלע של יתק' ש'
 שהקעין בקרנו כקשה דא כראשית ירא שבה שכזכות כרא קשלם
 ואס השחכנו והחכה ליש שלמות ככרא קשס וזקו כראת יש שטאמו
 להטיל אוקי יש בא' כהת אה שבעל כהת עטל חן קאש שר יש
 דכס קובה כמלת כראשית כמו שחכר כקונס ואס קתבונן כ'
 כמלת כראשית תמלא רוב היצירות עמוזות כמלת כראשית כ'קיס
 רעמים אור שחש יוה העלמה כהמות לחשים ארס שרעס כ'
 יתנשים קולעים כ'טן ראש ארזנס טוקיס ירכיס תיך כ'תנ'ס כ'
 אוהובת ארצות סדות יעס תקומות וקמך קך ימלא לאלפים
 ולככות וער תמלא שיש בה קיוס התנה וקיוס השלם קיוס התנה

כינה לאיה אחיה שמינה ישיבה תלמוד קיום השלם ביה אהיה
 אכילה שתיק ישיבה תדמה עוד המלא כי באשית תלמוד על
 בטן ביה ראשון שעמד תי שנה וכבר ידעת מאחז לזל שבה עבא
 קודם השמים והאפן ולפי שעתיד לחוב אמ והאפן היתה תהו ובהו
 והוא עוד חובן בית שני שקיה אחר השלם חטן היתה וזהו והאפן
 היתה תהו ובהו כלפי השלם חטן היתה ובתשלום תהו יקיה המקום
 תהו ובהו וזהו שאחז קביא ראיה את האפן והנה תהו והם בבית תהו
 ורוח אהים זו תהי שקובעמנו בה שלא תשכח מפנינו אפי' בשלבי
 ויאמר אהים יהי אור ויהוה על ימי השמים שאל בו קומי אור כי
 בא אור ויברא אהים בין האור כי בו יברא אהים בין ישראל וכן ל
 האומות השנויים בחשך ואח הששן הזה המזון לזל כשקובטחו מן
 הפסוק הזה ל' מלביות וזהו שדרשו קיה תהו זו מלביות בכל ובהו
 זו מלביות מדי וחשך זו מלביות יון תהו זו מלביות אדום ורוח אהים
 זה רוחו של השמים וביאור זה כי השם חננד מהאשית אחרת והשמו
 כיון למוז סוף הזמן בתמלת הזמן ולהורות כי תכלית הקהאק היא
 למוזת השמים ותכלית המחשבה סוף המשנה וידוע שא' בתשרי
 נבא השלם ומלת באשית תעיל על זה ומה שקתמילת התורה
 בבית שתי מראה בשקנה לאלע שברא שקוא יתידו של שלם
 לא התמיל בבית למוז שהשם בא ל' קעות בבית הזה שיש לה ל'
 זווית אבל רוח זמון עהין לא נבא והשם באות רוחות רשע ומי
 שאוז שהוא אור יבוא וישלם הבהאק ולזה המלא קל' פעמים
 נבדק שם האדנות בתורה כנגד סופי תיבות וזה של מזנה ודום
 מעב ששלם קל' למה שהם סענה בשמו שכן קל' לשון סערה
 מלשון קלדה אבל זמון הניחו פרץ לבון בו שבדי ע' שיאחז תבוא
 יאקבס והשני רוח צמטתי לא התמיל בבית לשון ברה ולא

כאלע

באשית

כאלע שקוא לשון אהרה לא למוז שברא ל' שלמות וזהו באשית
 ברא שתי או ימוז לשתי תיבות תהי שבבתב ורעה שבעל פה ולמה
 המלא במלת באשית המוז מחבר התלמוד שקוא רב אשי ותשאר לזן
 המלה ל' סודרה המשנה וזה למוז על מה שאמרו לזל שהיק חביט
 בתורה ובזא וזהו באשית סודרה בתורה יצ ועוד סודרה שספרדים י'
 ועוד רמוז בבאשית תיקונ ל' שמשן כן יוחאי ותמלא נ' באשית יעוב
 של פמו זה שלם כ' כנגד כ' אותיות התורה לא באשית סודרה
 מלפן תי' למה שבשמו המיוחד ובתורה ובמלתיה נבא השלם
 ותמלא באשית נ' הש פסוק הכא ואידך באשית מולבת יקויקים
 באשית מולבת צדקיהו והיינו דאמרו לזל בקש הבה להחזיר השלם
 לתהו במלך יקויקים עתה כל בצדקיהו וכדורו תשייטת דעתי בא
 אהים לא רצה להזכיר השם על שלם הקס ותמלא באשית בא אהים
 פ' אמה וכן בא אהים את וזהו שטאח ראש דבך אמה אהים פ'
 סודו הכסא שבתמלה בא הכסא ויא שקבונק בכתוב הזה כך באש'
 הכל בא הבורא אהים שקוא שלם המלאכים את השמים אלע ל'
 קלעלים ואת לבות כל צבא השמים ואת האפן שלם השטל וכל ה'
 חילתיו ועד האמה יש בכתוב כל המלאיות בולע בסוד עשר
 ספירות כי השמים והאפן הומו לשמי קדם ולפן המיים ומלת באשית
 קמוז לקחמה וכן בבית המוז אל החמה שהיא שנה בספירות
 ולזה בבית צולה וקספיה הקודמת לה המוזת בשין בבית וזהו ש'
 שאמרו ל' אומהם לבית מי בכך מראה לן בשקנה כנגד האלע
 שקוא הכתב וכן כל זה המוז במלת באשית ותמלא באשית בתק
 כע' אחר ואהים לרשונה והאפן למסד ולתורה נ' הע' והקוד ל'
 נכלל במלת השמים כלפי השמים ושני שמוהו נ' הע' נכלל ע'
 עתה שקוא שחוד שקשלם עתה י' בו ותמלא שזק הספר מתמיל

בבית ומסוים בחם לחמו שקטם צדא עלמו בשם חב ותמלא בזה
 הפסוק ז' תבואת כנען ז' ימי השבוע ושבע שנים ז' שמות ז'
 חסותם וכן אף דוד שבע ביום הללתיך ולבן הקינו אמן יקרא
 שחיה רבא מדבר ז' תבואת וזקו שאמרו כל קשנה אמן בכל כחונ
 עשה שורה עם קנה במעשה כבא שית וישבה ס' אורות כנען
 ס' אורות שבזה הקרב וכנען אף דוד ז' פסוקים וכח עתים
 כנען ס' עתים קמות לפים בכל שבע וכן בפסוק וידבר לקים
 וז' ותמלא ז' אלפים בתר כנען ז' אלפים הוי עלמא ומד חרב ש
 אלפים קרו ושע אלפים תורה ושע אלפים ימות קחשיח ועד
 בפסו למען תהיה תורה ז' כפר שע אלפים וכן בפסוק ויקבעי
 ראשית דרכו שכנע שע אלפים תורה ובפסוק לא יסור שבט מ
 חיה קרה שע אלפים כנען שע אלפים ימות קחשיח והאבן היתה
 קרו וזקו הוא החומר שאין בו חמש ואין קשם נרמס בו לפי של
 לבט צורה שיתפש בו קשם החומר הזה קרא כלשון קהלה קרו מ
 מלשון הפלפול קיול וזקו הוא קהלה הלבשה לחומר והיא חלה
 מורכבת בו קו כלעז דבר שיש בו צורה ומזק אף קבתו ונשק עליה
 קו קרו ואכע בהו ויבוא הקשו בשע הכתובים אלב בתמלה צדא יש
 מאין בעל הכחור בולם חומר קשמים וחומר קאבן והאבן אחרי ז'
 הבהאה הזאת היתה קרו כלעז חומר שאין בו חמש והיתה בקו מ
 שקלבים אורה צורה והזכיר הכתו ז' יסודות שיש בצורה קזאת קוס
 אש ורוח ומים ועפר ומלת קאבן כוללת ארבעתם והוא כלל שלם
 השכל ואעפב שיסוד העפר אחרון קזכירו ראשון ובני דבר כי היל
 הקורה ומזר למזר היסודות וקוא האש והדוח וקמים הזכיר ומשך
 קוא האש היסודות והקדמו לרוח חפב שאהא מקיח על קרו והקדום
 קרו למים כי קרוח מקיח על קמים וקמים מקיפים על קאבן וקמה

הזה

הזה בעלמו חליו באיוב וסקהלת וכסם שהתמיל בבאן מן קאבן כן שם
 הקתמיל מן קאבן וזקו שאחז והאבן לשלם שמדת וקזכיר אחרי כן
 וזרה קשמש ובא קשמש והוא יסוד קאש ואחיה כן סוכב סוכב קולך קרוח
 ואכ כל הנחלים קולבים אל קים וקים איננו מלח וכז ואמר ודוח
 לקים לבוב קותו סמכו אל קשם וכז אעפי שקאט דקה יורה כיון ש
 שהוציא קאש כלשון חשך לא רצה לייחסו אל קשם ואחז ויאמר לקים
 יהי אור אמורה בבאן קיא החפץ או נמיה כעטן שטאח והתזר אומר
 ניקס לך והיה לעלמ ויקי כן כמו בשאר דברים אלל רחמ ששע אורם
 היו קא קוא קאור שמשקמים בו בעולם הוא אור חמה ולבנה וקז
 קוא אור קשמו לנה קים ושע קשמו קים בפסוק חק רב עובר אשר
 אשר צפת ליה איך פעלת לחוסים כך נעב בע אדם ואל קתמלה
 ותאח שהה קחאונות לא נבכאו אלל כיוס ז' כי קמאמר כיוס רביעי
 הוא שמר שיאירו למטה שהה כיוס א' לא היו חפשי האורה למטה כי
 אם בקיע קשמים ונאמר בו לשון קיניק שע פעמים למזר שקוא
 קיים בעלז ובטקב וצרך ארה לעבת כי ערה במאחז יהי אור הקתמיל
 בהאת קשלים ונבא בכך באלל זכר לדבר יהי אור ובחדוש לעל
 ובסך יקי אור קיוד וקא קומים לחכמה ובינה וקיוד אחרונה רחמ
 להיכל הפעמי שקכל טאל חשם ועד קאחיה שע אורה קס אספקל
 קמאיה ואספקל לא שאינה חאיה ובחדוש יהי אור חלק בו חלק
 ע מע דלוק כלם יכול להדלק ע מהקך חשך וקבה מהקך חשך
 קוציא אורה שטאח ומשך על פע קקום וכפ' ברהק יקי אור ויקי אור
 וזקו סבתו מאלה שחוקות חשך ויוצא לאור עלמור ואחז דעאל
 קהוא ג' עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשובא עמיקתא זה חשך
 חוכבה ומסתרתא זה חפשה בראשית ידע מה בחשובא וחשך
 על פע קקום וקוא עמיה שרי ויאמר לקים יהי אור ואחר ש

שנתבאר שהקולא האור חרץ החשך למדכו מזה שקללה כולל את קיום
 ואיטער שיקרא קללה בשם קיום ומזק אנו אומה בליל האעי חדשים
 אתיוס ראש החמש הזה נס בליל ימים טובים לפי שקללה בכלל קיום
 אבל היוס אינו נקרא בשם לילה אלא בשם יום בלבד אך סימון ק'
 פעמים כתיב כאן אורה כנגד ק' חומשי תורה יהי אור כנגד ספר ב'
 בראשית שבו נתעסק הקב"ה וברא שלמו והוא אור בהאר הקעלם.
 ויהי אור כנגד ואלה שמות שבו נמלע ישראל מלמעלה ונמנו מאפלה
 לאורה וכתב ולכל בני ישראל היה אור במוטבוהם וירא אלהים את
 האור כי טוב כנגד אור הקשונה והוא ספר ויקרא. ויבדל אלהים בין
 האור כנגד ספר במדבר שבו נבדל יששכר בין יצאי מצרים לבאי ק'
 הארץ וכו אור המקדש. ויקרא אלהים לאור יום כנגד אור התורה נ'
 והמלכה והוא משנה תורה שקוא חלל מצור הרבה. ועד השכל יהוש
 אור הוא אור המלאכה שזה האור הוא ראש החדוש וקוא שלם קמלל
 ומחניו נקוו כל שאר המעלות אשר למטה מחנו ולעיל חשלתו
 בא המאזי שמים מהיכן נבאו מאור לבושו ביאר לך שמציאות
 השמים קנה הוא מאמת זה האור ואח אור לבושו לפי שהאור הזה
 מספיק בינו ובין שאר בהותו כלבוש הזה המספיק בין קלבושו
 זולתו וקנה שם טעם פעולתו בכלל המציאות באמצעות חלוקה
 וירא אלהים את האור מלך חלוקה וירא קיום הדבר ועמידתו בחפץ
 השית מלשון רזל דואק אה אתדבה אדמון וכן קוא אומה בכל השעק
 בראשית והכוונה שגמר על כל הנבראים העמידה והקיום שיקרא
 קעמין בחפץ ואם יפרד חקם חפצו רנע יהיו לאין ולזה חרף במשג
 בראשית וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. ובמדבר
 וירא אלהים את האור ויבדל דאה בו שאינו כדאי להשתמש בו רשעים
 והכדלה לצדיקים. ולפי פשוטו ראה כי טוב ואין טאה לו ולמשך ב'
 שיקין

פראשית

שיקין משמשין בעלפוביא וקבע לזה קחמו ביום וזה קחמו בלילה.
 ובמדבר וירא אלהים את האור ויבדל מאן מאן מאן על הער ע'
 עד שאורתו לאורו וכחטן ויבדל חכה לון בשנה בחולאי שבה לאור
 יום זה יעקב קרא לילה כע' עשו וק' פעמים כתיב אור כנגד ק' סימט
 באור לענין קהת שמע כה שיכיר בין קבלת לבין בין קבלת לבה
 בין חמור לערוד בין כלב למאב ושיכיר חבירו בחוק ל' אמות ונמשך
 כנגד נ' סימט בחם שבת הכסיפו עקה קערה שמש ב' כוכבים י'
 והמלא שער פעמים ט טוב במעשה בראשית רחמ' לשש קלות
 ובפ' טוב קמית רחמ' לפי שה קרשית וקואו לקו קאמלע וק' וק'
 לחמה אלהים ויבדל אלהים בין האור ובין החשך קס טע האורים
 הנזכר וקרא האחד חשך על היותו דין ואינו מאיר כבאשן. קרא
 לילה ולא אח קרא אלהים שאין מאו כרין קשם על החשך. ויהי ערב
 יהי ערב לא כתיב אלא ויהי חלמד שהיה סדר זמנים קודם לבין ולעין
 ולפי סדר הסדר היה לו לכתוב יום ראשון כמו שכתוב בשאר הימים
 טע שלשי רביעי ולמה כתיב אחד עש שהיה הקב"ה אחד בשלמותו
 שלא נבראו המלאכים עד יום ב' לא הקמיל אחד וסיים בשעו
 הוא לאחדות השש קלות ועד נזכרו בפ' שה ק' אורות ושע ימים
 הוא לשבעת ימי בראשית ואח אחד כלו יחיד ומיוחד קמוטר
 בכללן. והמלא בפ' שה ז' פסוקים כנגד ק' חומשי תורה וראשית
 קיבוותיקם שלון סמטן שם הקויה. והמלא האכץ בעווי ואח הדשא
 ובעשייה והמלא לפי שברמלה יצאו ירקנות דקים ולבסוף כאחד ב'
 במקירות בעווי לא טאו למינהו ובעשייה טאמר למינהו לפי ש'
 שחרמלה היו דקים ולא היו נכבדים מחמת קוטנן. יהי דקיע ק'
 החומר ק' שבא מאין אח שיהיה דקיע מתקח באקל ופירוש ר'
 דקיע כמו ויקעו ארפתי הזקב. בתוך קמים באמלע קמים שיע

בגאשית

הפלט בין מים העלשטם לקייע סמו בין הקייע למים שעל האכץ
 קא למדת שהם תלויים במאמרו של מלך. ויעש להם לשון עשייה
 התיקון הדבר על חרבונית. ואח ויהי כן אחר שאח ויעש לעמר
 שהיה כן המיד כל ימי שלם. ובבד אמרו ויעש להם את הקייע
 זה אחר חן המקראות שהרשע כן זומא את השלם ויעש את המקרא
 והלא במאמר דברת בדבר יין ^{שמים} עשאו (וכתב דהמבן) זל אין הקדשאר ל'
 הזאת מלשון ויעש לבדו שהה בביעי ובחמישי ובששי כרת ויעש
 אבל בעבור כי בשאר הימים סתם אחר האמירה ויהי כן לעמר ש'
 שנהיה כן חיד הסל האמירה אבל כאן אחר ויאמר להם כרת ויעש
 זו היא קושית. ויקרא להם לקייע שמים שמים. לא אשומים
 שערבוקה בזה ושאר חוקן שמים. ומפני מה לא נאמר כי טוב בשט
 לפי שבו נבא נהגם שא' כי ערך מאתמול הוסיף יום שיש בו א'
 ארמול ולא שלשום כ' חטט אומי שבו נבא מחלוקת שטאח ויהי
 חבדל בין מים למים ומה מחלוקת שהוא לתקונו של שלם אין סת'
 בו כי טוב מחלוקת לערובו של שלם שאכו. לא לפי שלא נאמר
 בו מלאכה המים לבד כתיב בשט כעמים כי טוב א' למלאכה המים
 וא' למלאכה היום. לא צפה דבר שערב חטט שהיו כי טוב
 לתקור עי' המים לפיכך לא סתבין כי טוב. לא למלך שהיה ל'
 לשון קשק אחי המלך הואיל וקשה הוא אל יכתב שמו שלו כך אחר
 דבר הואיל והמים הללו ילקו בקן דור אנוש ודור המבול אל יכתב
 בקן כי טוב. ונהה השט המלך השנוי ולבך נקרא שט והוא הסתד
 לבד חלוקה ושינוי. ומה שאמרו ס' המחלוקת ונהגם נבדאו בו
 להקבועין חזק שכל המשה מחלוקת נוסל בנהגם וכיון שבראו
 בו למדנו שהוא יום חזיק ולבך אמרו רזל אין חרמילין כד' ולבך
 אסרו נ' לאכול זונגה והוא שאמרו לא יאכל אדם קד' ולא ישתב
 תי

בגאשית

הכי והמחלוקת שהיה ביום שט היה המלך מחלוקת וסיבתה כי
 חמנו והלאה היו החולקים והחטטם ראין השית שהה ב' אחי הנא
 האכץ טן פה והיא לא שארף כן אלף טן ששה פרי ובד' קטרוב קלבה
 ובה' נולדה בת זונג של ליהרן שכן אמרו רזל סוף את הזר והר
 את הקרבה ומלחמה לצהקים לערנד לבא ובששי חטאו אדם וחוק
 ונעמדו חנן ערך מסע כן חטטו מיום שט היק שנוי כונג ופירוד רטן
 ומלך קשור בבבאיים. יקנו המים לפי שהיה הקקוס מים ועפר כ'
 כדמיון מים עברהם הנצרך המאמר הקדוש לעמוד שיקונו המים מהר
 השמים שהם נפוקים אל מקום אחד שכל למטה ושיעלה העפר
 למטה עד שתאק היבשה ותהיה האויה לטוב והנה אל שנה נמרו
 נאך חטטם כי טוב העפר לרדת למטה וטבע המים לעלות
 למטה ועבר נר על המים שהיו מלאים את כל השלם כולו
 שירדו למטה בטבע של עפר וכענין שטאח כאבן מים יתחבאו
 ונר על העפר שיעלה למטה בטבע המים וזהו שכתב לרוקע
 האכץ על המים יקנו המים יקונו המים מה שאנו עתד לעשות
 סת' ולשטוט את כל השלם כל המבול חטט למלך שבעה שלמון
 והושיב סרס כוכין אלמים שחמו ושאלו בשלם המלך אחי ומה כ'
 כשקושבת אלמים כך חטטמין ושואלן בשלמי בלתיזה וטאצט
 אלע הוסיבה סת' סתמין שאכו שחך והושיב בקן דיוון סתמין שחמו
 והחזיקו בפרטלן אמרו אין הפרטלן של מלך אלף שלבו אחי המלך
 החזור הפרטלן לבמות שהיה כך בתמלת השלם היה קלעם של
 דבר שלם מן המים שטא' תקולעב מים רבים אדיר במרום יין אחי
 דבר ומה אלע שאין להן סה דהקן חקלפין אופי לבשאכרא בטארס
 שאכו שחך דור אנוש ומרד בו דור המבול ומרד בו אחי דבר יטו
 אלו ויעמדו המים בתקומין קהד ויהי הנשס על האכץ. אל תקוס

אחד כל השלם כלו מים במים ואה אחרת כל חקום אחד משל א
 לשאר נודוכ בטחום מונחור בעקלן עקר המלך למקומן מהתן
 וחוצא רוחן ומסלקן למניח אחר כך לך הקצה על מי בראשית
 ופילקן לאוקיינוס קהד קן יעצור במים וייבשו ואנוז וכורך על
 במורת ים . לא בניוקן שבעולם אדם חטב כל מלא לנך כל הקס
 שמה לנך כל מלא כך כל השלם היה מים במים ואה אחרת אלה
 חקום אחד אלא מסין שהחזיק מועט אה החובב . ויקא אהיס
 לבעה ארץ שצתפ לשאור רען קוטה . ולחוקה חמים קרא ימים אין
 שם הים נקרא על חמים כי אס על החטוב וזקו שהרע אנטקלם
 ולבית בעשות מוא סלוח החפיה שהיא בית המקוק שהמים נקוים
 שם וכן אחד הכתוב במים לים חכמים ט המים חכמים החפיה
 הנקראת ים וכן בצרפת גדעם טהב ומלאו אה חמים בימים באר
 ט חמים שוחהם במים ואחר ימים ולמים לב שגם שבעה ימים
 ורזל רחשו והלא ים אחד הוא אלא אינו כוחה טעם כן השלה חן ק
 קים בעבר למעם כן השולה באססמיה . ובחורש חמים טקא ושלו
 לבסור אה הארץ כבתלה עד שניב טהן הקצה וכבטן תחב רגלו
 ומכדן בשעלו שלא להוסיף ולא לפחור ושגא חול נדר לים באדם
 שבעה נדר לברחו קהד האונה לא תיראון אשר שחתי חול נבול לים
 חוק שלם לא יעברתו . ועל כך האמר ויקא אהיס לים שגא חן יגושיך
 קרען אהיבשה ולחוקה חמים חוז לחכה כאשן שהחזין לו שפע זרושק
 שלם . ועבשו שהשלם חל אכב חמים אה כי טוב ובחורש השלם יקו חמים
 לו קצה קי . ויאח אהיס קדשא הארץ נמי שיהיב כרילב קאבץ כה קנוח
 והלא ראים ושעבים ויגל זרעם לחוב חחמו בחקום אחר ועץ פרי
 שיהיה טעם קען כטעם חמה וקא לא שעה קבן לא ותיא הארץ טעם
 פרי ולא קען פרי לבי כטעמקל אדם על טומו נקדה נס היא ונתקללי
 וכר הרוחן זל ואה החיך איך לא קזכיר הכתוב אילט של סוק ואולי
 כזה עשורו רזל שאחרו אה אילט של סוק א עשו נס קס פירוק

ואכ נאמר כי חקלל ארורה הארחה היו סק ויהקן שיהיק פי הכתוב
 קלמיח הארץ צמח ושגב חזרה קדע ועץ שגא פרי והנה בתלה
 נמר בעשבי הסוק ובאילט הסוק עב . ותיא הארץ מטפ שלא טח
 למינהו בדשאים בטווי שטמונו שטמונו האילטות על קר
 ושגאורשאים קו בעלמס ומה אס אילטות שאין דוכן לטאר בעלכובא
 אה קבה למינגן אנו טאכו . ויהי עלב ויהי סקר בל ימים לו קזכיר
 עלב ובקר ולא היו שס מאורות שחתיים הטה וקבקר אהטם
 קזכיר עלב ובקר לא כלפי האור אלא כלפי הולל שקוא חוזר נה
 ומתגלגל בו כי כל חלק מתלקי הקקיע טהקוא שלה הוא על בקר ו
 ובטקוא שוקע הוא עלב ומיוס ל ואילך שנבאק האורות קזכיר
 עלב ובקר כלפי האורות . יהי מאורות סה הרוחן זל הנה קאור
 נבאק ביום ראשון וקאי ר ספודות נכא שר נעש קרקיע בשעקסין
 ט באור וחטב אוקת מקאי ר ביעדות החתקעס וכאשר נבאק הארץ
 טאלשי קיק סה חשך ולא אור וערב בליש רצה דנה שיהיו בקיע מאורות
 חטעס אור לארץ וזה טעם בקיע השמים לבאי ר על הארץ כי קאור קיק
 למעלה חן קרקיע ולא יאיר על הארץ . ועטן יהי מאורות בי מחומר
 קשמים נמר בדאשן שיהי ק אור משחט במכה יוס וערב נמר שיקנשס
 ויקהוק מחמו נל מאיר ביום ציל האוק ועץ אחר קטן האוק מאיר
 בלילה ויהל שטקס בקיע השמים שיאירו נס למטה . ואה יהי בלשן
 יחיד על שס שאין אור שטקס אלא אחד וכן למאורות למחור סה או
 יחזור אל האור הנבא ביום א ויאחר יהי אוקת קאור מאורות כלומר
 ירפשו מחמו מאורות למטה ומאורה חסר לוח חלע נאן על שס
 שקוא יוס מאלק לטול אסכיה כרניוקור הוא שטטנו בל היו חרעטן
 על אסכיה שלא השול כרניוקור לוח שלא נבא להאיר אלא קשמש
 ויה לא נבא אלא כד שלא יעבדו לחמה אס קהיק יחידה . מארה

ע' שמש. ויהי בקיע השמים על עש לעל קרא הסעוד ככאן ק' קיע
 עקס' כוכבי לבת עם השמים שבו כל הכוכבים ויהי מזלתי בעש הקיע
 ויחס קיע זה אל השמים שקוא העלל המוקיע כי הם קיע של מוקיעין
 כרעכו חקיעועין סרועתו וכאר כי המאזורה כולם ערועם ברקיעים כי
 הללו עקס מיוחסין לשמים וזהו לשון ברקיע השמים והיו לאותות כי
 כרעוער המאזורה וכמקלם עשאים אורוק ומותרים בשמים וכמו
 שרעשו רזל כשקמאזורה לקין סימן רע לאומות שטאלו ומאזורה
 השמים אל תרע ונ' ונ' אורית לשרא בקרת שמש אל בקר שחמרת
 עש הנן חמק וקא של שפיר עם זאה הכוכבים ולאוועדים זרע
 וקציר וקור נחום וקין וחורץ ולמים חדתיוס ומרת ללג ושעם השלשין
 מהלבס כיכ מזלתי בכל שנה וחזקן ומחמילין למכב טלגל בדרך
 אשר הלבס בהי' לא והיו לאותות לו שפיר דסת' אורתיא בייט וכן כע
 ישרא ולאוועהם אל ימים טובים ול' יום לו נאשי חדשים כרעב טר'
 חרע ימים ושעם אל ראשי שעם וכרעב' כח' יל ירפן שאין המאזורה
 אל מלל הלללים אכל הם כחור רוחים מקבל אורה חן קאור העלון
 ונר ערע כחמה י מאזורה שירפסנו חן קאור קא' מאזורה רוחים
 שיהיו מאזורה למאזורה שעל האפן והם העטון כפאור דהק' חקיימי
 הקנה ומלרתה וזהו שאלו והיו לאותות כלעו והיו אורן המאזורה לאורן
 שקיימו מלרת הקנה וקיימו המלרת שאלו כן אור דקון חילה ושבת
 וקלפן. ואחר ולאוועהם כי קעמק כרפרה חן קעב חיה זוכר חיר
 לאורן הרעבון קמערב לה עב שיכא זמנה ומועדק. ולמים ושעם
 הרחמים החלקים למעלה השחור'ם קעמק חרעלה חעילי לעילי
 חן השלם חק שקוא שלם הנפורה לשלם קעמור ומשלם קעמור
 היא חרעלה לשלם הרחור הקרא צרור שקעמור צרור שס'
 והוא הקרא צרור החיים ומשלם הרחור חרעלה לשלם החיים שחמ'

קאור

וישפיל מלכותו עליו

קאור שאל כי שחך מקור חיים סאוקר טאק אור ומי שאינו לאני לה
 להאקך ימים בארץ החיים ואני לקבל חרה כנע חרה בשלם הנפורה
 חוזר לחיות בתחיית המותים שקוא מכח שלם החיים ולבך אמר ורבים
 חייטע אדמת עפר יקיא ולא כל ישיע וכל שאנוי להאקך ימים בשלם
 החיים אין לו הספק ושלם החיים טרא טעם שאל קעעע אורה חיים עו'
 עימון ביילי טעם ועוד ערעאר זק חוק טק זכיר אחרין כמעטק וכפל
 קעען וישע אקיס ארת שטע קמאזורה לו קרוחיים ארת המאזורה קנול ואר
 קמאזורה קקטן חל קעעב'ים חמה ולבעה. ועל דרך הפשט מה שקרא
 לשעם נבונים כי כל אחר חקס נבול ושעם כפט עעמו ואחכ אחר
 ארת המאזורה ונ' כי כל נבול קטן כעך נבול חמנו ועל דער רזל שוים
 נבאלו וערעמקו קלבע ש' שקטרעג ואמה איפאר לשעם חלבים כ'
 שישרמטו כסרר אחר ואחכ הכוכבים ש' שחעט ארת הלבע קרע
 זכאיק לביים דערק. ולחטול כיום וכלל קעמק ביום וקיה חושל
 כלל וביום. ורע כי מלבר חללת קאורה שזכר להם טק לקס קמחשלה
 כשפלם כרוייק וכרפער שקה קעמק כחמשלה שישלם ביום ילחיה י'
 וילב וינל כל החמים והיסים וקלבע נב' כחמשלרת עסיפ' כ'
 כמעיינות וכעדרות וכל הקרים והלמים וכמרתנו לחטול ביום וכלל
 אל קעבקים שקס שולמים סוק שטבא להאיר ביום וכלל קלד וידוס
 קעמק ויה עמד קלא היא כרעב על פפר קיער דסת' ולחטול ביום וכלל
 ונבאלו ביום ל' חטע שקוא אמעש לשבעה ימי ככא שיר וקח חק קבוע
 כלל שקא אמעש לעלל שבעה חמרתם על דרך שלם חטל ועוד
 חטע שקס חמרתם ל' פעמים ביום כ' חמרתו וכחז כ' שבווער
 וכענה כ' קוטב ועוד נבאלו ביום ל' אחר כהאר קעמק ביום ל' לחז
 אחרת חדוש קשלם כי אל קיה מאמר קיה מאזורה ביום ל' ומאמר קעמק
 האפן ביום ל' קיה חרעאר חזה קרעורב לא היו קאיליות והעמק חס

המאמץ הקבוצה המאורוה שנבאו כבר שהם קמטטשם כח לכל היוצא
 מן הארץ אבל ענה שהקדמם קדשא הארץ זה מופת נמור על מדושקעל
 השלם כי בזמן שלא היו מאורות בעולם למען הארץ בהיותה להוליה
 ולהאמיחה נזר קשית הדשא הארץ והוצאה פרוהיה במאמץ ערס היוור
 כחור המאורות ודע כי המצא בפלטה זו חמשה פעמים המצא אלא לשון
 מאור לפי ש' חצ אור הם אור היום אור השמש אור הלבה אור הכוכב
 אור החמה ישרא המים נזר על המים שישאו חומר לקצת בעל נפש
 דכ' ושה ואמ' נפש חיה כל' נפש שיש בה חיות ולדעם שפס ונפש השט
 מן המים והעפר נבאו שכן פת' ישרא המים נפש חיה ושע' ישפ' מן
 העפר שכן פת' וי' י' אלים מן האדמה כל חיה השדה וכל שער השמים
 וזקו שרשו רז' השפורה מן קרקע נבאו כל מים ועפר ולפי שיש נפש
 שאין בה חיות וקיא נפש קלומחה לבך אמו בסוף נפש חיה נפש שיש בה
 חיות כי נפש קלומחה מן בה חיות ואולי שאין לה נפש כלל אבל נקרא
 בהם חיות ולזה לא המצא ביום' זכרון נפש כלל ויבא אלים אר' ה'
 הקטנים להפלה נעל נפס יחס בהארש לאלים טעם שנמצא באדם
 למעלה יחס בהארת לאלים הוא שכתוב ויבא אלים את האדם והכוונה
 שהבולא ית' המצא קנפים קנולים יש מאין ובמדת הקנפים קנולים
 אלו לעירן ובהזונע והזכיר קנולים להפלה נפס כלשון המאורות ר'
 קנולים שהם קנולים כמו פעמים יורה חסדור הארץ ולא אמר בהם
 ויקי' כן איפשר חפש שלא שמו הקיום בשטקם שכן אמרו רז' בפ' ע'
 לעירן זכר ונקבה באים ואלהם נזקקין זה עם זה מחהבין את השלם
 מה שיש סרם את הזכר והת' את הנקבה ומלמה לצדקים לעבד לבא
 ועד האמה בבר ידעה מאמ' רז' שקמלמכ' נבאו ביום' וקתנעם א'
 קנולים הם ל' מחנות שכינה שכן חתול לשכינתו של קנה לקלמול ומתו
 בשירוק ובנשחמורחלשון שם יתנו צדקות ו' וכבר הזכיר ושע' ו

ישפ'

ישפ' שהכוונה על המלחמה שנאמ' בהם ובשרים ישפ' ועל כן נקרא
 שם אבנפו כפולם לשרים ומשפ' בהים ורנע' וכפלה וקשי' ואמ'
 על הארץ על המקום שהוא קדום רנע' והקבוצ' מ'ך אמר על הארץ י'
 על פ' דקיע השמים ואלו אמו מה שהוא אומ' על הארץ פרושו על
 פ' הקיע השמים ובמדתו של הש' ושע' זה חייאל ישפ' זה נבדל
 טע' מועל ביע' ובנ' נבדל' על הארץ זה רפאל על פ' הקיע השמים
 זה יוהאל וזקו סוד מרבו אר'מן ואר' כל נפש חיה הדומה להא חיה
 שהזכיר עליה יחזקאל היא חיה אשר ראיה תהיה גרי יסאל נקד כבר
 נחזק אמו סוף אשר שרצו המים ואחכ כל שפ' סנע למינהו באר כי קמלמ'
 קנבאים ביום' הם חיים חלקים מדרגה מדרגה זו למעלה מזו
 ויבדך אורש לפי שבע אדם זמן ואוכלן אורש קנולכו לעבך ומק שלח
 ב'ך קמלמ' וקאילנות י' כל קנבאים בבטל חיים נבאו חזבר
 נקבה ולפי' בירכס סיהיו קמיט' מר'בין וחול'הן זה חזק אבל בבאמ'
 קמלמ' שאלחו על פ' האדמה רכיס לא היה ערך לבך אוק' ומק שלא
 ב'ך בהמור וחיות חפ' קמט השמיד לקל' והשל י'ב בארץ' בחס'
 קא ואיקך והשל אובל אורש זאת תורה הבהמה והשל חז' למק ג'
 שאמרו שהשפורה קמלמ' חרובים על קמלמ' וזקו והשל י'ב כ'
 בארץ ואי זה הוא והשל אובל אורש והם השפורה הקוריים איאלע
 שאוכלן אר'ן זכר זאת תורה הבהמה והשל חיי' כ'י בטקורש' ויאמר
 אלים תמ' הארץ נפש חיה שיש בה חיות זה כלל בעל חיים ג'
 ומקרא זה מ' ויש אלים את חיה הארץ אלו נבדלם ויחס'
 שש'תם לאלים לעדל הפלג נפס כי יש חיות בארץ קנולמ' עב מאר'
 באים ולבך קמלמ' בהם טעמו ואחכ קבמ'ק והלחש' ובמדתו קמלמ'
 הארץ נפש חיה זו רוחו של אדם הראשון וזו נפש הבהמית שאדם שאין
 לה חלק עם הטלנוטם אלא היא חוזה לעפר הפל חוזה קנע' כרוח ק'

הכחמה או קבונג על נפש החסמה ויקיה פי הארץ ארץ קחיים . עשה
 אדם שבורתו של קבה למדנו חסאן ולפי שהאדם בדמות החלמס
 ויתקטאו בו לפי מולך בהם אמר להם יש בעלמנים בדמות חסאן יתחוננו
 בדמותה קה יש קטאה בחטעה סאשי . עשה חטעו שלמס יי שהוב צהנו
 ויש חקוס לחיטן לבנות לא חונע הסבוב חללמד דרך ארץ וחכרת שוק
 שיהיה קנבול מולך עם הקטון והשוכה חטיטן סבובה בצדו סכן סתנב
 ויבא לקיס את האדם ולא סתנ ויבאון . בעלמנו בדמפסו של טלונס י
 שהחלמס קולביס בקומה זקומה . לא בעלמנו בדמפסנו בדמורפנו
 להבין ולהסכיל . לא עשה אדם זה דרך הלמון סולביס ונבכבהס
 שידבר קיחיד חקס כלמון רביס וקוא כק חטלה וכבוד וקנה לבן אמרי
 וקנה לך נפ את האה וסתי אול אולכ נבה בו וסתי ופשהק נאמר קדס
 חלבא . אה קבה לתוק עשה אדם אחרק לפניו רבו טע האדם קזה
 קצב יחיס ושבע רונג ובא ליה חטא ואס אין אקה מאריך אפיך ע
 עמו קה קוא באלע לא סא לעולם אחר לה ועל חטס טקאה ארך אפיס
 ורב חסר . לא עשה אדם אנו וקארץ שהוצא הארץ קנעל סאמר טשרפ
 כבהמה וחיה כמו סכרוב וייצ יי לקיס את האדם טפר מן האדמה
 ושיפח בו קנה קטאה כענן סכרע ויפח באפינו שחורתייס . ואמר
 בעלמנו כדמורפנו כי יחוק לשנהס יהוק סוכרבות נוסו לארץ ויהוק
 ברזח לעלונס ופי עלם תואר כענן שטאה נעלם אטוקי אשה וכתנ
 אך בעלם יתקלך איש ויהור הוא לחיטן קטלה כי הקרוביס כענן אחר
 יקראו רוחיס זה לזה וקבונג שיהיה האדם דומה לעלונס חצר קתאר
 ולתחוננס חצר קדמות שיהור נוסו חוטס לעפר כן כרע קהובן זול
 בטס חכסס ז' ווסל אקחתי זול . וספך עשה אדם בעלמנו כדמורפנו י
 דאה כליל בטיה סטקן כליל חטלא כעונט דלעלא בטייפי חתקן ברזח
 דחמרה כדקא יאור כלל הקוטא שלמך . עשה אדם רצדכ ויקטא
 כל

כלל חסמרה קהשא טלה . בעלמנו כדמורפנו לא שהכלל לא כסא י
 לחקוי חר יחילאי בעלמא שלט על סל . וידרו בדנתהיס טעבר
 היוקע זכר ועקבה אה ויורו כלמון רכס ויאמר שיחטל סחזקק ברניס
 ובעט ובעמהק וכלל קחמס וקבהמה ככלל החיק ואמו וכלל הארץ ע
 שיחטל בארץ עמה לעקור ולענן ולחפור טמסה וכדל . ויש הבוי
 יהרה אס זכה רודה כבהמה וכחיק לא זכר עשה יכוד לפנהס ותידי
 חושלת בו . ויבא לקיס את האדם בעלמנו בדמפסו קטעו לן שהכל עבא
 סאמר וקוא כיד שטאה וקשה על סכבה ועשה סחורס סחמבע קטעו
 ע' רוסס וכן קוא אומה תהקס סחמור חוקס . בעלם לקיס פי לך שאוקת
 עלם החוקק לן עלם חוקק יוצר הוא . וקעבון ענן עלם השנה סכלית
 וקבונג סאמורו בעלמנו לפי שהטעס הטלית סכאדס אטולה חרזח
 קדסוהקפס נבול יש כין עלם לתאר כי קתאר סאמר על קטלה קמור
 כענן סכרע קתאר כרמיר בע קחלך . וקלם היא קטלה קטעמיית י
 יכרע קרבה סחיי . ועל האחרת סזק סכרוב סוד כטן עשור ספית
 אשר האדם כלל בהס וקטעתי רונקיה להס אה בעלמנו בעלם קטעני
 לבו כדמורפנו רמות הקטלה וקוא חסיכה קנעל וערה שחט פירוס
 הכרע וכל קחייחד יחוד שלם לאוי סיכוין לבו לזר אה האדם כנע
 הכרע שקוא אה לכל ספירור חוחו וחכו של אדם כנע קחמך ט
 שקיא טמחיר וסתי חכו חחוקיס וכן כחלה חסוך סאמ טחח חוח
 חך לשונו כנע קבינה שקיא חוצאה כל הסחור לאור קוא סכרע סל
 חחמסס כן קלמון חוצא וחולג סחור קחחשכ . זרועותיו של אדם
 כנע חסר ונפול . חסיכה קנעל כנע קטלה . קדעיס באדס כנע
 קטל וקוד . בהרמילה באדס כנע יסוד קקיא סכק קקרא כריב
 חכון וזהו כרית חילה וכאשר האב אחר השלמה קנעל שלם וטאמר א
 חלבוה קנען אה שחח חו שרע חסויור יש ולא טען אל לבו שהוא קיב

ובני יא
 ככך א
 ובני יא
 ככך א

הלב ושלנו אלה ויהי עבד ל לבו והוא הסוסור וקאדרכיל שאחרו וקוא
 האהרון הדומה ללב וכאשר ישין האדם קשען הנבול הזה יאורו שיטו
 ויוכל להחיות חן הקולה וחן האמונה כל דופי וכל דבה ויהיה הכל
 ברור כשחש לבטן שאין שם לא מחור ולא עור כלל וכן הפיטה התורה
 במטח הקדוש כי לא ראיה כל המונע וכהן המונע איבס רואים
 אבל הדבס טמאם כן סברה וקל דומא כי הייה התחנה דוע
 האצלה הטלון זכר ועקבה סא אוקס ולתן הוא אוח ויקח אחת
 חלשונה מדרש אנך סאו שתי פלוסור בגאק האטונה ואחכ חלקו
 ופשוטו של חקרא דקוהטן סנבדאו טנקס טשטי ולא פי כיצר ופי
 לך הכתוב סמוקס אחר דכתיב ויקח אחת חלשונה וטבא קארס יחירי
 למוך של חקרא טשטי חישאל חטלג טלנו סאלו אכד שלם חלל
 וכל חק"ס טשטי חישאל סאלו קיים שלם חלל ויבך אוקס לקס
 סתב הלב ותי סח"ל אלו היקה כופק זוטל פיה ורביק סחזכיר
 והולך היה אוח ויבך אוקס לקיס לחור פרו ורבו סמו סאחר בדנס
 אבל לפי סחזר ואח ויאחר לקיס יטלפט סזו כופק כפט טלחק והא
 והזכיר קסס סכל אחת ואחר להורות קסס שתי כופק כופק אה הוא
 שביך ככח החמיר אשר בעל האדם כה שיקי האדם חי לשלם סעל
 ובכפט ושיקיה מאכלו וחזונו חבורך חולל חסרון חולל על נפשו
 סכל יוס טל של הקעע אליו לא חולל לא זקנה וכן סתפ חכס סעל
 סטר חטלג ט זאה הדבה היא טענה לאדם קראשן שיקיה מאכלו
 חסר הארחה וחקיה וסר חולל חסרון חולל על כל עסו חולל צר
 ויהי ויהי וסר וסר היה כאו שחיק לשלם טי טקל סח החמיר כנבולת
 וזהו סכתי הנה טענה לבס אהל טשט זורע זרע הקבואק החחוברה
 סקרקע שגיא חאל סע ארס יקאנה סכתי טשט זורע זרע וקשט סקוא
 חאל כהמוץ יקרא חזיר ויק הא טשט ואלו זרע ואלו חלל סח טי סוס

טשט חזקע זרע לפי טקשט חולל הזרע וחזקטו ואין הוא סעטו
 חוזר זרע וחטב זה הזכיר סכאן זורע זרע סארס טקוא זורע זרע
 כה שיקנה זרע אחר כיוצא בו וסא לוח סקבה יהן בחזונו הכח
 החמיר על שלחונה וקיה חולל וחחדט כעט חק טחפס חזונו
 כיוצא בו ובכונה וטחתי וסרס זו היקה סחזונו סל אדם קראשן
 קודס טחמא וקרוח קזק שתיד טיקעצ סארס לטגיד לבא ויחזור
 לטנהע קראשן ואח חחיות שיקנה טכען ויחלל קשטביס ככקחוח
 הוא סכתי וסל נדוב קרענה ואיה ככקר יאלל קפן וקכרעב קזק
 יהויו קעטן קזק סחזכיר בלשן טכיד לבס יהיה לאללה וקיה פי
 ראוי שיאחר לבס הוא לאלל בדסה טנה היא חלל סריק ורביק
 והזכיר בו סס לקיס כי סק יטתנה ארס ללקיס וכעטן סכתי קטנה
 איס אר"י ורשו ר"ל טי טוקפייס יט סארס קבה ואכיו ואחו וקנה חט
 קבה חזונו ללב כריתו מארס ועד סהח ועד טופ סלל שיקש
 השמים ונר על כל כח שיקי חזונו וקקס כל יק טשט לא קפידות
 והזרעס ונר על האדם שיקי חזונו וקפידות וקזרעס לא טער
 כה כי לא יכל לקטר לו כער טשט הקטנה לפי טשט הקטנה יט לה
 קצת חטלג אשר בה חקדמה אל קשט חטלג ויש לה כחיק כטובל
 וחזונו וקברח חן קצער וקחיה וטאט חטאו כעל טשט הקטנה
 ככור חטול וקשחית דכס וכזכות טח הלהק טעל חקס לקי סקחין אז
 הוקרו לע לשחוט ולחכול לפי שאין קיומן אלל כשכיל וטטמכ לא טק
 להס תשור ככפט ועל כן אסר להס אכר חן קחי כי לא קתיר קשט קקע
 יאסר עב אר קדס לפי טקוא לקיס קשט טל כקיס קוא קשט וסר קחין זרע
 וזקו טעס קשחיק וחק סאחרו צבס דאוהרע ויאל לקיס אה כר
 אשר טשט וקנה טוב חולל קזכיר טוב חולל על סכל ועד טנה כפתי
 הטלללס סככל יוס קזכיר כי טוב חטע סקכל יוקר חטלג חן חולל
 וסזרע וקנה טוב זק יע טוב חולל זק יע רע וחק סרעטו סאלל

יצר הדע לא בעה אדם ביה ולא נשא אשה ולא הולד בעם ונמצא השלם
 חרב עד פראו טוב מאד זק חות לפי שקמור סיבה שקמור חתומים
 ובאים על כן תקנו בבית האכל קמור וקמורים ואין ספק כי המורה על
 טוב הוא לבוונה שיהיה קוא חיים לבטא קנהק וכנה יקר בעשע וזל
 המורה לחסידיו וקמורה קיא לבאר כי חסמיהם אין מיתקן ש' כח
 קמסמיה כי אם ש' שכינה קמורה בה' לא והנה טוב מאד זול
 שיעה וכי שיעה טוב מאד וקא העא יין ושיעה לרשעים העיה להם א'
 והמאד לשלם שאין חומאין לצהקים רע להם ורע לשלם לא מתקן
 שקוא יסן קמעה קוא יעב בתולה קרבה וכנה קרבה זול ועל השלם
 דע כי לשון עשייה נוסל על מעשה הטבע כען בהארת הקללים וכל
 מה שקמריקס אהם בכלל הטבע ועב בתהמה חמעה בהא שיהיה
 שקוא חמעה הטבע החכיר לשון ויכא שקוא לשון קשנמה וקזכיר שמו
 לשון עשייה להורות שקוא יתעלה חמניה על הקללים וכי קס חמעה
 ידיו והוספילך ביאור בהמו כי הקללים הם ט' והוא שקמא חלל
 והנה שחטבונה נלל וזקו נלל השכל וכיאר כי נלל השכל חמעה
 אה הקלל הקשיע הוא הקלל המקיף קוא הקרא שלבור והקלל
 המקיף חמעה' נללים שבתוכו וזקו שאח טוב ועל כן חרס השלם
 הטבע סולת והנה טוב שפי נלל השכל חמעה אה הקלל הקשיע
 המקיף והקלל הקשיע חמעה' שבתוכו ובולת מאד שקוסין שחטבו'
 מה להוהער שיעור קומה קט' נללים שכל אחד מהם טבו ק' שנה
 ונפ' ויכא אהים וכי לא חמאלה קודם אלכ כולל חמאל לך ק' ומה
 לאח אהכל לאסנאח כל דין דיהקן לבתר כן וכך כל מה התחדש בעליו
 בכל דא ודא עד לא ייתן לעלמא - אשר ששק לא כל שבקן רכא שית
 דתמן אהברו יסודא ושקרא לכל מה דיהי ויתחדש בעלמא בתר כן וכען
 כך חמאל ליה ק' עד לא הוק ושיו כולל בעובדא רכא שית עב"

יוס השעי הוספיל' ביום זה מה שאין כן בשאר הימים למעלה אדם קרא שון
 הוא ולבכודו שבא בו ושמו שלמה כל המלאכה והוא היה ככלית קמרה
 וחתימה ושקרה ועב אחר בפתום יוס הידוע ושד נכלל בו כוונה
 אחת שכל קשה ימים נמצאו קעשינים מחומעים בכל יוס ויוס' ועל
 כן נחמס יוס השעי בה' לחמוז לבן בזק שקרו ביום ראשון מצינו' אורס
 ביום ב' ק' קישים וק' פעמים חיים ביום ג' חייב צמחים ביום ד' חייב
 אורה ביום ה' חייב קמעה שכלל חייב נפש חיה ביום קשעי בעלמ'
 בו אדם שיש בו ק' חושים שבנעט' ק' קמעה שבתשוק' שמורה שיש
 לבש חיה - וישלך להקבון למה נתייחד כל דבר ודבר להבאורה
 ביום שבא בו ולמה נקרא יוס שבא בו האור יוס אחד ויוס שבא
 בו קריע יוס שט' ויוס שבא בו היבשה יוס ג' ונ' דע יוס שבא
 בו האור יוס אחד לפי שקאור הוא חמ' ליחוד וכבר ידעת כי הוא חלך
 הכבוד וזהו שכתוב יז' אורי וישע יוס שבא בו קריע נקרא יוס
 שט' לפי שקוא חמ' לשטור ועבא להכלל בין מים למים והם שט' קפבים
 זה חלק שלשן וזה חלק המרען ואין לך שינוי נזול חזק יוס שבארת בו
 היבשה שלטי לפי שבו נבארת שור השלם החלק ל' חלקים שלטו
 ייטוב שלטו חרבר שלטו יוס שבא בו המאורות נקרא רביעי
 לפי שקמאורות חמעה' ביום ב' משמרות ובחדש שבועות
 ובשנה ב' תקופות יוס שבא בו בעל הנפש אהרשוע נקרא ק' לפי
 שכל קמעה נפש חיה ק' יוס שבא בו אדם נקרא שעי לפי שבו
 שחר אדם בכל שעה קמעה לבך נקרא יוס שעי - ובמדרש השעי קמעה
 קמאים קמ' עש שלמו אם ישאל מקבלים את התורה מוטב ואם לאו
 אחזיקך לתרו ובקו הדר יוס השעי אל קס חמעה חומשי תורה שנתנו
 בטעה בפיו - והמאד שעי באורשית שלים תרין כלומר שיק' חמאות
 הקרה מצארתה - ועל קמעה חתם מלאכה השעי בה' והיא הלא

האטוה שבשם אשר שם כוונת התפלה ברה ויום ששי זה ששי לכה ד
 באלול היה שבו נבא השלם ויום זה היה שבו עדין אדם הראשון וכן קרא
 יום הקין לבל תולדותיו אחרו . ויכלו השמים סמך ויכלו ליום הששי
 למוז ליום המיוחד ברה וכה להודות שאעפי שבכל מעשה באש
 לא קזכירו הוא הששה הכל והוא המתחיל וקנעמר אלו לשון ויכלו
 למח שעתידין לבלתי נמק שלא קזכיר בפסוק ראשון וכל עבאם לפי
 ששם קזכיר האתן ששם רבוי לכל קצאות אבל בסוף שלא קזכיר
 את קזכיר למח וכל עבאם וכוללת אל המלאכים כענין שנאמר וכל עבא
 השמים שמהם ואומי יפקוד יי על עבא המרום וכוללת הנבשות רב
 ולא נזכר בהם בהאק בכל מעשה באשית לא במלאכים ולא בנבשות
 והמלא פסוק זה יש בו ה תיבות וכב אורתא לוח שקשמים והאין וכל
 עבאם אינם קיימים לא בזכות חמשה חומשי הנה וכב אורתא וכל זמן
 שלא טעה הנה היה השלם שמוך בחסדו ובשם בן עב המורה חסד בזמן
 ויכלו . ויכלו להיום ביום קה און הכוונה שהשם בלה מלאכתו ביום השביעי
 ששם בן יי בששית הששון קה אורתא ביום השביעי
 עשה מלאכה אכל הכוונה כי מיל כשכא יום ז כבר בלה מלאכתו .
 ובמדע כ שמשן אומר בער ודם שאינו יודע עתיו ורעשו עתך להוסיף
 מחול על הקדש אבל קה שיוודע עתיו ורעשו נבטם בו כחוט השערה
 ונראה כאלו בלה בו ביום לא מה היה השלם חסר מנוחה זאת שבת באר
 מנוחה ובלתה ונמנה מלאכה . ויש חפשיים ויכל לשון חמוד כמו כ
 נבמטה ונפ בלה . יאמר שחלפתו ששעה כן ימים חמד בק ביום
 השביעי והכוונה שרעה בק יומה והוא קבלשון חמדק לפי שהחומר דבר
 אינו רוצה בביטולו ורקעם ירושלמי נחמיד ועל כן אמרו חמדת ימים
 אורת קראת והיכן מציינו שנקרא חמדת ימים ולפי שקשבת נהן קיום .
 לבל אוב לבן חמד ביום קה מכל המלאכות ששק לפי שיום השבת
 יורה כן לבל הנמלאים ולבן עתה הנה שור או טב ונן בענין שיטבור

עליו

עליו יום קשבת ויין להם סו וכן עוק במילה שיטבור עליו שבת
 אחד ואח וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו למוז שבשאר
 ימים היה עזר ואומי יקי רקיע יקי מאורות אבל ביום השבת
 נח אפי מהבור שקיק מדבר בעאר קימים ומכאן אה הנביא
 מילא חפץ וכבר דבר כי אפי מהבור אסור בעבת וכזה ויין
 להים את יום קה ויקדע אותה שקפישו משאר קימים . שד יל
 וישבות לשון הפסקה כמו וישבות קמן . ועד האמת לשון שבתה
 נוסף על מו ששבת היום ושתיך לחזור ובכאן הוא שהחזור המלאכ
 אחר האלת קה ולבן פיימה פלטה זו של יום קה מלאכה לשון למוז
 על מעשה אחר יום קה והמלא בפסוק זה סא אורתא אולי יחמוז
 שחמשה השבת א חמשה חמשה ששם קבא . ויין בק לקים את יום
 השביעי ברבו כמן שכל ימות קשבות יורד שומר לבלתי ובששי
 לחם חטטה וקדשו כמן שלא יר כלל והמקרא מדבר על קשתיך
 ובשם רסן אמרו שהטבה והקידוש על השומהם שיהיו חבושים
 וקדושים ולא אחר כי ברבה תוספת טוב שיתחדש בניטות יתרון
 סו בתולדה ובשמה יתרון אבל ויקדע אותה שלא ששק בו ה
 מלאכה בעאר קימים ורבי בחי . כרב שביחו בחדוש שקיק בו
 ביום והיא ברבה האורה כי היום והלילה של יום קה שנים באורה וזאת
 היא ברבה ותוספת טובה ועל כן לא תמלא ביום קה זכרון עבד
 ובקר כי זמנו כלו בקר ויש אומהם למוז כדי להוסיף מחול על
 הקדש והמלא השביעי ויקדע אותה סה ישו חמ שעתיד ישו לבטל
 השבת ולעשות יום א לבך הוא שלא תמשו אחריו והעשו שבת יום
 א . לא לעשות כלומר לעשות בכל ימות ששם כסדר של ימי כסא
 שהשמים והאין ישו חמנים ולא ישנו קסדר ומכאן השוכה למינס
 אר שאומהם שקב עשה מלאכה בשבת כשקרא חוהר על וחמר

ומנעל צמחיים וזק הקל כי כל זק נקבע מששת ימי בראשית ששצאו
 לעשות מיתה ואין זולתה כפי והמלא בסוף ג' פעמים יום ושלש
 פעמים שביעות לרמוז על ג' שבתות הנה בדברי רז"ל שבת דמטע
 שבתא שבת היום שבת קדוה שבת דמטע שבתא היא כשתה ישראל
 שבת היום הוא יסוד שלם עם הפארת ישראל שבת קדוה הוא א
 למטע והיא הביעה כי עם השביעות כולם הוא הכול וכנגד א
 אלו ק"ו אנו אומרים בשבת שלשה הפלות חלקות כנגד מטע א
 שבתא אנו אומרים אהי קדשה וזקו הפלת בסוד הפלת קדוה
 וזקו הפלת דומה לים יום לרקיע ורקיע לבסוף הכבוד וכנגד י
 שבת היום אנו אומרים ישמח מטע וקוא כלל הפארת אהי בא
 אחד כנגד שבת קדוה כי כאן מהפארתים כל הפטרות וזקו
 הפארת קדוה ועמרת ישועה יום חטוה וקדוה לעמך ערה
 ונ"ע ועוד ירמוז בשלש ימים כנגד שלשה שלמות שבא הלקים
 והם שלם הטלון ושלם האמצעי ושלם התחתון וזקו ויכלה הט
 השמים והאין וכל צבאם ויכל להים ביום השביעי ונ"ח כנגד ע
 שלם התחתון וישבות ביום השביעי מכל מלאכת כנגד שלם א
 האמצעי ויברך להים אה יום השביעי ויקדש אהי כי בו שבת מכל
 מלאכת כנגד שלם הטלון שיש בו ברכה ותוספת טובה וקדוה
 ודע כי ימי בראשית או מלאכה על העבר ורומז לו על קדוה והנה הם
 כנגד שבתא שני וחד חרב וארזל יומן של הפה אל שנה שט"ב אל שני
 וע' ודבר ברור שכל יום ויום מן ימי בראשית לק דומה לרבה ששה להיות
 בעולם באותה הלל שכנגד היום יום א' בבא בו קאור כנגדו הלל קא שני
 בו אדם קא שקוא אורו של שלם וחמה שהמלא ביום א' ק' פתח אור ונפשה
 חשך תוכל להפין כי באל קא נברו סימני קאור והטובה והשלמה על פימח
 החשך והיע יום א' כנגדו קא ק' שבו היה המבול ועל כן לא נאמ

נאמ

נאמר בו כי טוב כי אין להזכיר טובה בחוץ קשלה ועל כן אמרו רז"ל
 אין מהמילין ב"ל לפי שאין ראוי להחיל במלאכה ביום שאכזר הנה
 אה שלמו ואין מטעם זן מטעם שמושי הקדיע שקס רפיס ומזיקים
 שקה לל שט שולמ עלו צדק ויום א' לבנה ושטקס כוכבי קאור והיוט
 וראוי להחיל בהם כל מטעם יום א' כנגד קא ק' ונאמר בו שט א
 פעמים א' טוב קא על בעול נמיהת המבול וק"ל על התורה שטקרא
 טוב העתידה להטח באלה השלשי יום א' כנגד האלף ה"ל שבו היתה
 קמלכות וקשלת לשרא ובאותו זמן היתה החכמה לשרא המכה
 חט ים וזקו שבת יקי מאורות אה קמאור קדוה זולתה שבת ק
 ואה קמאור הקטון למחשלת קללה זולתה שבתא פה ואה קוככי
 הם ברייתות ותוספת יום א' כנגד האלף ק' שבו קיינו ערוין
 בין האמות פלגה שהם נמשלת לבפח חיה קדוה שכל מהחלת
 יסוטי היל לבו בו נלה יום הששי כנגד אל הששי וכסם שקזכיר
 בתחלת קרא קאין נפש חיה למינה כן באל הששי בתחלת יע לבו
 בוללה ואנן משועבדהם תחתי האמות שמשלם לבקוה ומיוה
 ואחר בו טעם אדם כנגד החטיח שי קיה באלף הששי וזקו שאמרו
 אדם דוד חטיח ולמטע האלף קזק שבו שכתו כל הדרה אחר
 יום הששי ב"ה היה עבד דרך שבו ומטע לבאר שהקיה נאולה עליה
 ומטופמת בכל השלם יום א' כנגד האלף ק' שכל שבת ומחוק למ
 השלמים והוא אחר ימות החטיח ותחית המהים ובע תחית המהים
 יזכו עלו ויקשעו בעב ובפפ העינו שאין לו סוף אלה תולדות
 השמים אלה האמות למטע תולדות השמים והאין בהבאם ביום
 עשור למדך שכולם נבאו בראשון ואח אלה פסל אה קרא שנים
 מואן שקיה הנה בורא שלמות ומחריבן עד שברא את אלע ואחרי
 הטיף לו וקן לא השן לי ביאור הבהאק והחופן במחשבה לא שיצאו

לזה מטעם. ובמדרש למק תולדות השמים והארץ ותולדות האמור.
 לנבי פין מלאים וכל תולדות שבמקרא חסדים מפע שבשבא קב"ה
 שלמו לא היה מלאך המור וכיון שחטא אדם השליט קב"ה המור ב
 בעולם וחסר כל תולדות שבמקרא וכיון שבא סבץ בעשק תולדות
 של מלא שקמשיח בא ממנו והב"ה מבלע המור שאלו בלע המור למען
 ומור כרב אלה תולדות יאמר שהיה וקתולדה שיוצא מחמשק כבאש
 הוא דבר נזול ושורש כל התורה להודיעו שיש מחדש ונכח שלם יש
 מאין וזהו ביום ששור י"ג להיס ארץ ושמים וזהו שיקר נזול ונזעא
 מוחמו השומר קשם ויכלתו כי קכל בידו כחומר ביד היוצר והוא
 סורב ובוטח ופמו שבטאו יכול למוקרו וכמו שראינו במעשק כבאש
 כתרוב הוצא הארץ נפש חיה כן יכול השם להחיות המתים שחזרה
 לעולם שישובו חיים מתנשמים באומרו אע אמית ואמית יאמרו
 מאי ללא הוק הוק מאי כהוק לא כש אורא לגורות לבו של קשעל
 כלע לא נבא אלא בשביל האדם ובהארת האדם עתה קיום לכל הקדוה
 וזהו אלה תולדות השמים ונ"י יהוה אלה למכרם באחרונה אחר כל
 מעשק באשית והוא בהארת אדם ואשתו שקול דום שמים וארץ ב
 כדכתיב בעשק אדם ואח ביום ששור י"ג ארץ ושמים על קב"ה וקעל
 לגורות כי תבלה בהארת הוא נבט האדם ולפי שעה לזכיר י"ג
 יצירה קטע בא עתה לפי בהארת האדם בארובה ונתית קטע
 וזהו אלה תולדות השמים והארץ הנזכרים למעלה בהארת אדם ואשתו
 והוא שיקר כל מעשק באשית אכל שאר כל הדברים אע"פ שבבאו
 בהאשונה ק"ל כאלו לא נבאו אחר שלא היה להם קיום כל האדם וזה
 שאח וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ ונ"י כלו אע"פ שבבאו עהו
 לא היה להם קיום וזהו טרם יצרו והטעם לפי שאדם אין לעבוד את
 האדמה ואחר שלא היה אדם מאי כל ענייט קשעל היו לבטלה ולכן

ואר

ואר יעל מן הארץ לששור השם ואז וייצר י"ג להיס את האדם שברחו
 האדמה ויטח באפו שחמתיים ורזל אמרו אלה תולדות השמים
 ונ"י בהבאם באדם להורות שהכלית בהארת לא היה אלא בשביל
 אבהים והוא האדם הנזול בענקים וזקנו שאח הכתו אמרת שלם ה
 חסד יבנה ואל תתחוק על זה שקרי הקהים הנבוכים לא נבאו אלא ב
 בשביל היעלם שאכו שבא השלם בשביל אבהים. לא בהבאם
 ב"ה באדם שאלו ביה י"ג צד שלמים שזה אורחות קללו בא ב"ה שלמי
 ולמדך סאן שהשלם הזק נבא ב"ה כמו שהקא פרנחה למטה כך השלם
 פרנח לשמים כהשוכה. לא כל שחול וינעק שאין לבואות בכל האותיות
 שלא יעורק אדם לקטן בה אהפוחן מאות ק"ה שאדם יכול לאומה
 ברוח פיו וכל קפ"ה שטרם כך בא ה"ה אר שלמו כל שחול וינעק
 אלא ברוח פיו והשלם קבא נבא ב"ה למור שקלהקים שבאותו זמן ה
 מעשים כמו שק"ה שהיא קטנה שבאותה ושל כך האחר בהבאם
 ב"ה באדם והיא ה' אחרונה שבשם והיא זעירי נאלת לחכח לקים
 והיא שבארת את השלם והיא הקתארי י"ג שעלה נאח ואר כל אלה
 ידי ששקה וכל להיס שבח"ב היא הקשובה והיא ק"ה לאשונה שבשם
 ואלה אנו לבוין ב"ה שהוא יום הדין שבו נבא קשעל כי ששור ימי
 קשובה להשוכה. ביום ששור י"ג להיס לא הזכיר שם המיוחד שבשם
 בכל ששור ימי באשית כי שם להיס נוסף על מעשק קטבע ומשד
 על קחדוש ושם המיוחד משד על מציאותו וקדמותו י"ג ועל כן לא
 הזכיר בכל מעשק קטבע קשם להיס כי ההנהגה נכונה להחיל בסיטר
 קמידוש ועל כן הוצק להזכיר קשם המורה על קחדוש והוא קבינו
 שעתידש על בהארת השלם. ובמדרש הקתיל קב"ה לבדוא שלמו כ
 במדרש הדין שאל באשית בא להיס אה שאינו מתקיים שחג שמו ה
 מדרש רחמים שאל ביום ששור י"ג להיס. וכל שיח השדה טרם יהיה

באין אע"פ שבתו כ"י הנהא האין אמרו ר"ל שמדו על טרם הקרקע
 ולא נחמו עד יום ששי וזקו שא"ח טרם יצמוח ולמה כי לא המעיר י"ז
 אהים ומה טעם לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין חסיר בעובד
 של נשמים וכשכא אדם נידע שערך קם לשלם בקפלה עליהם וירון
 ונחמו האילנות והקטאים . ועל דרך הפשט כי ב"ה הוציא הקצקע
 ועץ שאק פה ועבשו יסטר קפדו כי אין נועט נזרע מקם והוא לא
 הצמיח עד אשר עלה אד חמנה וקשקה אורה ונצר האדם הטובד
 אורה למדוע ולבטוח ולשמור וזקו טעם קשקה שלא אמר שיה
 קאדמה כי הקקום הטובד יקרא שדה אשר הנדע ארבה שדה לא
 עבוד בשדה ובכרם . והיה האני לחור וכל עלה השדה אכל אחי שיח
 חלשון לעוח בשדה שדרשוקו חלשון תגלה ובא לחמו כי כל האילנות
 והצמחים חשבתים ומקלמי לה"ה כענין שדרשו ר"ל בפסו יקדועו
 אחי שינו . ואד יעלה ענין יעלה חן האין לענין בהיותו של אדם והעלג
 הקקום והשקה טעם לשירות העפר ונבא האדם כעל זק שנותן ח'
 חים ואח"כ לשאת השסק אפסאן והשקה ואח"כ וי"צ . וכדו שלחמי
 אוחי שאין הנשמים טעמים אלא כשכיל הנשוק ולכן כשלבנה האדם
 ששבהם לחמק וזקו ואד יעלה חן האין חיד והשקה את כל פני האדמה
 באמרו לבטחי ועבד ונ"י . ובחזק אלו טעם כבוד שהיו מהנבדרי
 ועלם ולפי החזק יקיה חן האין הנחלה והקצקע טעם כבוד חמ
 לקבל טעם הכבוד שהוא מקבל מאת ית"י . והשקה את כל פני הא
 קאדמה חלש כל רוחה לחמ שדרשו ר"ל ח"י רוחה השלם קוצר טעמו
 וי"צ אהים אחר שקצקיה הורה בהאת האדם כפי יום ששי בכלל
 חזר ופי"סאן ענין הבהא בפלג ובאר שטבא חן עפר קאדמה ט
 והוס"פ לברש כי אחר שטבא נלמו נפח בו שאח חרוח קדשו וחמ שלא
 שלא קצקיה זק לחמלה לפי שלא כנה לקצקיה ביום ששי חמדות הטעם
 הטלית

הטלית כלל כי אם חמדות ונפשות שהם חשני"ט קשלה קזק כלבר ש
 שהם הבהאק וענין הבהא בפליה ופיה וע"כ קצקיה חמדות נפשו לבד לפי
 שהוא חזק נעמו קווק ונפטר כמו הבהמות והחיות שטבאו עמו בו ביום
 ואין לקצקיה ביום קהוא חזק שהיא קיימת נתייה בכלל הנפשות קמתי
 עד אשר נלמו שטח יחי באשית שהם שטח יחי קמיתה ואז קצקיה
 אורה אחר יום השביעי שקוא יום החיים . ובבדקא של ד"א שזר
 כמו של ד"וסי העליל מל"ב חדות האנדה נדעשה וזו אחת מקן כלל
 שאחריו חששק והוא פירושו של כאשון ויבא אהים את האדם זקו כלל
 סרם בהית מהיכן וסרם חששיו חזר ופי"ו י"צ אהים ויצמוח לו נ"י
 בעדן וינחמו כנן עקן וי"ט טלנו הדדמה קשוחט סוכר שקוא חששק
 אחר ואינו אלא פירמו של כאשון וכן אצל הבהמה חזר וכרם וי"צ חן
 קאדמה כל חיה קשדה כדי לפלג ויבא אל האדם לקהאת אס וללמד
 על הטופות שטבאו חן קרקק . וי"צ י"ז אהים כשע יול"ן שהי יצורה
 י"יה לעולם הזה וי"יה לעולם הבא אכל כבהמה שאינה שומרת לען
 לא עבד ביצורה ד"יול"ן . עפר חן קאדמה עבר טברו חכל קאדמה
 ח"י רוחה השלם שכל מקום שימות שם האדם תבא קולעת לקבוק .
 כאטל עברו חמקום שטחו בו חזבח אדמה השקה ל"י העלמי קהאל
 כפה וי"ט לעמוד . וע"כ קאדמה י"ש לך לקיות לב ולקבין כי לחמלה
 במאמר טעמק אדם אחר ויבא אהים את האדם בטלמו ולא קצקיה
 שם עפר כלל ולא שיאמר טעמק האדם חן קאדמה כי כל טעני ח"ב
 קם טעמק ועסקר מארי סתמקום וכוחם בטלמוטס ומטע זק י"ש לך
 להבין קטרת חן קטלה והבן כוונת הסתב זה סטר תלבוזת אדם
 ביום נבוא אהים אדם למה קצקיה זק טע פטחים וכא בפסוק זק
 קצקיה עפר קאדמה וכן י"ש לך להקשריר כשע סתמקום שהם י"ט טע
 ויצמוח ויטע רוחם בטלמוטס ויצמוח מארי סתמקום וע"כ לא קצקיה

נפשו ויטע זכרון אדמה ולא טע ופרי נפשו ויטע זכרון אדמה
 וטע ופרי ודעה ברור שכל מטעם בראשית בטלם והולדוה קטמים
 והאזן נקשהם יחדו אלה עם אלה ויטע באפו שאזו מן התקנות
 ומן העלונם ועל מן התקנות וטעמה מן העלונם לפי שיום אשון
 נבאזו שמים ואזן בטע כרא דקיע לעלונם בן קפאה היטעם לתקנות
 בלביע מאזורה לעלונם בחמישי טעם קמים לתקנות קוזקק בטעי
 לבראה בו בעלונם ובתקנות ואם לאו יש קטע במטעם שיקיו אל
 על אלה יכיס בבהאריס ודע כי החוטם כל לעמא שמעם היא ע
 נבטת ומטעם יוצא ועל כן קצתו חכמים על מי שטעלה עלו מטעם
 לכדוק אזהר טעם חוטמו והמלא אזהר טעם של שדי חקיק וזקו וטעם
 שדי קביעם והמלא ויטע באפו טעמה חיים סתחוקה חתמה טעם של
 קצא טע בא עקב וידוע כי הוא כל קהיח כי הטעמה נהנית מן ההיח
 ועל כן אסרו לזל הח טע כי אין לאוי שהקנה הטעמה מזכרון טעם הח
 הדבר הוא הדבר וכטעם שכתוב בקרבנות אזהרה הח טעמו ליע ומן
 הכתוב הזה חרבאר שקטעם אמה הפרה מן קעל השמוד ולא תאכד
 והטעם בקהמית העל בעל על כן בקטלה מן קעל תאכד באכוד ל
 קעל כי לא תוכל הטעם הסמית והטעם האומת לשאור קטע או נולד
 מבלתי קעל כי כל פעולתה קן בעל וטאכוד קעל תאכד קן ופעולתה קן
 לפי שיש לכל אחת מהן חומר וכל דבר שיש לו חומר לא יוכל לפעול
 פעולתו כי אם בחומר והטעם החמה הזאת הפעול פעולתה מבלתי
 קעל שהה היא יודעת דעתה קטמים ואשר למעלה מהם ועניי האזן
 ומה שכתבה לפי שהיא טעל ואין לה חומר וכל שיש לה קמטן לעט
 קדבה קמורכבים קדע אוקס בחוטמה קחושים אשר לעט הכהמית
 וכשקמטן לעט הדבהם הפשוטים קדע אוקס בטעלה ובחמה קד
 ובקטרה מן קעל לא קדע כי אם בדבהם הטעמים וזק איה ומוטת

כי הטעם השאר אמה חורה קעל וזק חרבאר נח מוח שאמר הכתוב
 טעמה חיים כלו טעמה שקיא חלבה מחקור חיים והקבונן במאז
 טעמה ומורב האדם מן הפמה אין יאמר כי יקרון האדם על הפמה
 הוא מלך קעטן שנקרא אין והוא מלך טעם קעלה אבו טעם טעם קחטמ
 שהיא היוד קמתי יחדה עם קעטן שהיא קאלע והקבונן באמם אין
 אכל יש טעמה ומלשון ויטע באפו רבין יסוד הטעם ושעם מטערה
 כהייתה אעלה מרוח הקדש ועט טעמה להכד כה דבהם והיא דומה ל
 בכל מדותיה ונולד היא מהמלאכים שהיא נבאה ביום א ראשון
 והמלאכים ביום ב וידוע כי הנבאים בעלונם מטעם ודקוק לפי
 קהמין בבהאק וכן אה בפני נוליס צהקים יורה ממלאט קשרת
 סוף דבר כל מה שקפך יכול לדבר במטעם דותנו של הקדש לפי
 מה שהוא בורא הכל טעל במדה הטעם לפי מה שהיא בהאק ואמר
 החכם דעו טעמותיכם קטעו אקיסם ויהי האדם לעט חיה כי לא
 תמלא בכל מטעם בראשית שיחזור חלה ויהי טעם קדש הנבא כי
 אם בבהאק האור והאדם שקזכיר טעם לעון ויהי הוא שכתוב ויהי
 אור ויהי אדם להורות כי טעם האדם קיימה וטעמית טעם האור קעל
 ומטעמה להקטע מזונו וטאור הכתוב כי עיקר קנוייה האדם אינה
 אלא בטביל הטעם החיה ובוטאי אה טעמה וחיה טקאן טעם חיה
 אכל טעם של אדם חיה שכולן שנוקטל בה דעה והבור והר אע
 לרוח מלא.. ויטע ייג אהים נן בעק חקדם חלקדחין אין קכוונה
 שהיא קטעיט טעמו שאכ קיה לעל יהיו קאילנות בנן עקן טעם
 טעמו בכל מטעם בראשית יהי דבר טעל וכרב הדמין קל ואין טעם
 ויטע שקטא קאילנות חוקים אחר וטעם טעם כי מן חוקים קקוא
 הצמיחם טעם שאח ויטע ייג אהים אכל טען ויטע ייג להעד שקיו
 חטע ייג כי טעם שגמר קטעא קאזן נמר בחוקים קקוא שיהי טעם נן

בראשית

ואח כסאן יהיה אילן סלג וכסאן יהיה אילן סלג ונמר שישאו עבדים
 ופירות לעד לשלם לא יזקין כסאן שרשם וכעבר לא ימות נמסר
 אין עבדין לעבד וזומר שאלה היו עבדי עבד אחר שרשם אדם ה'
 משם חיי עבד אורש נש זק טעם ויטעו שיהיו מטעו חטשק ידיו י'
 וקיימים לשלם אכ מה טעם וינחמו כנן עקן לעבדק ולשומר ש'
 שקטחו שם להיות זורע חמים ומיני הבאות וכל שאם זורע זרעו
 וינחמו י' לעטן הנן הכרוב הדבר והכרובים מוכיחים שישנן עקן
 ושם עץ החיים ועץ הדעת עץ החיים טובן לאוכלו חיים ועץ הדעת ט'
 טובן לאוכלו רען ובחיה וכן יוכיח הלשון שקוא טאמר על הבחירה ז'
 וקראן וקוא לשון קרל לא טנו אלא מדעת אדם טאור עץ קדשן עץ קדשן
 יהיה חננו חמנו לפי שהאדם קיק מוכיח במשעו קודם שחמא והיו
 כל פשולתו של נחור כחלך י' שקוא מוכרר לעשות כל פשולתו
 לפי שאין לו רען ובחיה לדעת טוב ורע ועל לבט בהאווה הנפשויות ולמה
 רומח חלה וידעו כי שרומים כלו קמשיכו רען ובחיה חטן קדשן
 והיה הבחיה בידם לדעת אולתו כזו חרר לקיה מדק טובה מלכ אחר
 ורע מלכ אחר והמפלים אמרו שפרו קיק מולד האורח חטן ולכן
 כסו חטשומהם אמה אכלם חמנו ודומה לו קידע בין טוב לדע טעשן
 ברזיל הילעדי ט בטלה חמנו הקמק" ועץ החיים כעך קנן טאר
 קדשן עץ החיים שקיק כעך קנן באחשאו חמט ולא שקקן כעץ י'
 קדשן לא טרש באי זה חקום קיה חן קנן אחש חמק שקזכיר כעך
 קנן וקועם בין עץ החיים ועץ קדשן אכח חביטם כי שעהם קיו בלעך
 כנפאי היו כעך קנן ואעפ"י שקם שטם ואי איטור לשע אילור להיות
 באחשאו חמט קיו כסאן לחמק אחר ולחטלה שטם ט חבורן אחר ה'
 חלמטה והולבין ומכררהם לחטלה ולכן היו שטקם באחשאו קנן
 חמט והכרפ חספר וקולך נהר ונע לחמקו והאדמה קמקיסופ' י'

אוב

בראשית

אויב וקולעטו שיש לו עבדות יואים ועמטכיס חטור אחר ונחור הנהר הוא
 קינא חטשן והוא קמטק אההנן ומן קנן חרמלק ל' ראשים ורמז
 טאל קהרור שקשם באה אה קארם יער וקנחו כמכר הקומחה ה'
 חקום ערום יאורם וער יואא חטשן להשקות אההנן ואחר שיוצא
 חטשן חסרמא קם חיס מוכיס חיים חיים ועבד מלכ החילק על בט אדם
 טעשים קארם חיס חלמיס חיים טביס כבהם מזיקין לשורש ומטביס
 טכלם ומטפטיין אורש וזקו ומשם יפרד והיה ל' ראשים לפי שאין טוב
 אלא באחד ולכן קרא שם האחד פישון מנצל מטפשים לפי שחיימיו אינם
 זכור כב ולכן לא כרפ כסאן שם קהר האחד לא שם האחד לפי של
 היו חיימיו זכיס ושם קהר קשע נחון שקיו חיימיו מוכיס וזכיס אלא
 שסוכב ארכל אכן כוש שקם פראים כשר חמורם ושם קהר השלשי
 חקל שקיו חיימיו חמס וקלס וכמו שחמרו יאמיס חנעלס מטפשים י'
 וישמיס חנעלס חכמים וזקו קולך קדמה אטור וקהר קד' הוא פרא
 שחיימיו מוכיס וזכיס חנעל חכמים סאומה אוירא דארטא דישראל
 מחכיס ויקח אההאדם וינחמו כנע כה לחטמו ולא ישרה חיימי
 קהרור ועבד לא קושל לו כלם ועברת מאשה אחר ובחכרש י'
 ונהר יואא חטשן יהנו על הרעה שקראת חיים והיא חקרה התיחך
 האדם והענונו ול' ראשים הוא לרעה שיש כב ל' ספרים כי ספר ולק
 קדכרם הוא חטטה קנה שם האחד פישון הוא כנע כנע באשיר' שם
 ערלכ השלם וערכלך האדם ככרפ פנוולכו כמו שרשם חקלס
 טטו וסע וזקו פישון אשר שם חקב הוא לשודור ח'ב שקם זרבי
 סעיר וזקו שם קבדולח ואכן קשוקם כנע אכלים ויחק וישקב זרבי
 כנע יחק שקוא רומז לבן והבדולח כנע אכלים שקוא חדר החסד י'
 וקלכן כמו קבדולח ואכן קשוקם כנע ישקב שקוא חלואע בין קמאן
 וכן ישקב יושב אוקלס טן קדין והחמים ולכן לקח אכן כשוקם ז'

כנגד יעקב שנא בו אכן ישאל וכה ויקח את האבן ושם השע נחון
כנגד ספר ואלה שמות שבונכר שעבוד ישאל ושניו עם שקיו
כטופים כהולבי על נחון וזהו קסובכ ארכל אכן כוש שהיו חטובים
החמשה שלחמרים שאלחם וכה ובעתם כוש ומלחם ונע ושם
הגדר השלשי מדקל כנגד ספר ויקרא שקוא חד וקל לעבודת הבורא
וכה קל שנה היתה יוכבד כאלגק משק שבקי ביה צרופים וקו חד
קל הוא הקולך קדמת אשור שהיקה קולך ואל לה ביה היושר לישאל
ככה וילך משא וישב ועוד יפוז מדקל על הקרבנות שקס חביא
את האדם אל האושר והערר קל הוא פלה בעלד ספר רביעי ספר
בזכר סיני שבונכר ישאל ונהלכו ככה שאו אתראש וזהו פרת
שלה ולכה ואחר שהכין התורה לאלים אלו שהעחו כנגד לעבדה וש
ולשומה בסוד זכור ושחור ויע ית גרים זו התורה ככה צו אתרבע
ישאל מכל עץ הנץ אכול תאכל כדכתיב אתה תאכלו ואתה לא
תאכלו כי כוס אכול מחמו מות קמות כדכתיב ואוכלו שניו שאו ונהלך
ונע ונסלה וער ינא חזק לקרש עטור בשכר לחק ייחי המלכה פישון
הוא לקיבול שכר בעל תורה פי שונה הלבנה נחון חזק לעמל חסדים
מדקל חזק לחי שקוא עשה המלכה בזה זות ובקלת פלה המה עשה
במלכה פלה וכה לשם שמים ולא למלכה המורפ ועוד חזק בכאן ל
מלכות חזון שהיוו בפסוק שאו ערוה יל שאו ערוה קולם וכן בכאן
אלו וער ינא מעקן לה שקות ארתון כשישראל טובים ודכיים בשם
וכהם חוטאים ובעתם חקשם אז עולם חכם ביד ל מלכות וזהו
ומשם יתר שבער חקשם כדכתיב ויקי עם עם ית מיד נפרד ועמר
ביד ל אשים וקס ל מלכים כלא טנה ראש וכל שם קא פישון הוא ולכ
בכל הוא נכבד נאצר אשר פשו פישון וחלק על כל השלם כלו וזהו
הוא קסובכ אתכל אכן חמולה אשר שם קזקב כדכתיב אנה הוא השא

דדקבא וזהו קאן הקיא טוב זק דטאל שהיה טוב עם אלים ועם
אנשים וכל דבהון חמודות ונקרא איש חמודות כזקב שאלו בו ל
החמשה חזקה ומסור ויהי בעל תורה שקרא טוב שם הדולה
ואכן קשוקס ככה ביה דארתגזרת אכן הלא בידין וכל מענב קאהות
שנסתפס ועתפס בעבעת חלק אכן זבול וכל זק בזכות יהודק שהטל
ליוסכחין הכור וכן רחם על חנניה חישאל ועמהה שקיו עם דטאל ל
וכעבם חמר וזהו קאן הקיא טוב שם הדולה ואכן קשוקס ושם ל
הגדר השע נחון כנגד מלת מדי שקיו ישאל משעם וכטופים כהולבי
על נחון הוא קסובכ אתכל אכן כוש שחלק על כל השלם ונאמר כ
באחשודוש החולך מקודו ועד כוש ושם הגדר הן מדקל כנגד חלבו
יון ומדקל חזק על אסכבכרוס מוקדו שהיה איש חכם ומד ומטלגל
הקולך קדמת אשור שהיה חלק טוב והעע קדמת האושר והשתחורה
לשאשון קנהק ואלו חמות של זק את דואק ואע סולא והערר הרביעי
הוא פלה כנגד מלכות ארוס שקוא חלבור רביעי שנתגל ונתרבה ל
לרוב משאר מלבויות וזהו פלה וסרע ישבר ולא יהיה לו עם זכרון ולא
יושל לו נזולתו ומלבורת ושלטו נאמר אס קעביה כגער כנגד המעלה ל
ואם בין כוכבים כנגד קהבוי חשם אנהדך עד המעלה התחנהק ולפי
שהיה אחינו ואיש נאולרטינו ועשאק לנו את הרעות האלה קראו לו בזוי ל
מאר לפי שהוא שובר שאלו נאחר שלא דלק להיות בכבוד ונזול יהיה קטן
וזוהו הגה קטן נהרעך ונע ואיך עתא בזוי לפי שהמלא בכל הן מלבויות
נאזו כהם שם ככה שם האחד פישון ושם הגדר השע נחון ושם הגדר
השלשי מדקל אכל הגדר קופישי שקוא רחמ למלבור ל לא נאמר בו ל
ושם הגדר הן פלה אלא והערר הן הוא פלה לפי שזק המלבור ל היה
ל שם ולא יהיה לו שם על פתחון אלא בזוי הוא מאד וישאל יעל פ
במעלה על חזרתו ולא יהיו עוד בז לעם וזהו שסחך ויקח ית אלים

הידוע שהוא ישראל ויטחמו בנן עבן ונע... ועל דרך האמת עבן קחיים
 ועל הדעת למעלה קם הפאלת ושגור והאדם חמא במשק ובחמשב
 בעל הדעת ובדונגרת ונהג אדם בחמא לא כפר בשם המיוחד כי אעפ
 שקיה דואק ען החיים כננצו קיה סבור בעל הדעת שקר ועמך אחוהו
 להאמין כי הוא השיקר בהיותו טוב ורע כולל כל הקפטים כולם וכל
 הפעולות בעשות על ידו וחמטעם זה הזכיר הכתוב פה בעל הדעת
 ולא תחמא פן בעל החיים וחמאוו קיה שקצן בנטיעות בלומר שקצן סח
 השם המיוחד הנבנם בנטיעה והיה סבה שהיבש הנטיעה והשחכ י
 וכאניה הנטיעה שהקפס מחמו ולבך טעש במיתה שהפיר נפשוה
 מחמו במותו חכה כננצ חכה וכאשר חזר ברשונה וראה כי הוא חקבל
 חלמטק חמדה שחאל אז הקרב קרבו שור כננצ חמדה קיה סמפ
 בה שחקבלתו חן השחאל וקין אחת בחממו לחמוז על הייחוד שייחד
 חמדה סמפ בה שלם ועדי יוא חטבן קרנים אור נהלא וקוא
 האור הבא מאין סופי להשקור את חן קיה השגור וכבר ידעתי כי
 הפטחור בולם עב השגור הכל מיוחד אין שם קיען ולא פירוד כלל אמל
 חשם ואילך הוא אשלים הנבלים וזקנו אומרו וחשם יטר והיה לך ר
 באשים כי חמסור שכינה החמשיבן כל לך נהדור נע. ויה שאלע
 יחמוזו לחכור השלעום פישון חמו לחכה החסר הסובב ארכל ארץ
 החוילה לשון חנייא כננצ הנפוק. נחמן חמו לחש הקולך על נמן י
 חדקל חלשון דקל כננצ הקפאלת. ופלה חמו לשכינה. לשבדה ולשון
 חק עבודה היתפ בנן שחא החמר לשחור כהיום ולחוש ולשדר קאלת
 וקלל כל האילות שחמס חמלקן שחא החמר יש חלמכה כננצ וקלל
 עדי יוא וחטקק וחוק הוא לשבדה לשפוק בדברי קנה ולשחור את ר
 החמרת שחא לשחור אכדך ען החיים ואין ען חיים אלל חנה שחא ען
 חיים לא לשבדה ולשחור זה שבר שחא שחא חיים קעכוד שחור

את יוס השבת לא לשבדה ולשחור אלל קקפנות דסת קעבדון את ר
 האקיס על קרר הזק ולשחור דסת העמדו להקריב ל וקקפוטן בשח
 הקין אלל כי הילל לשבדו ולשחורו שקדי קנן לשון זכר הוא כעטן א
 שבתן קנן נשל ושה קהין אלל חמו לשחור קהין שבעס. לשבדה קא ר
 שאונה. ולשחור קא אחרונה ועל זה נאמר השחור חפטו. ויע י
 לקיס על האדם על הפטמ הזקרי אדם כסאן בשח חמרת חמרת שח
 וחמרת לח השח חמרת שח חמל ען חן אכול האכל וחמרת לח השח
 וחמרת הדעת טוב ורע לח האכל חממו. ובחורש נמאוו כסאן חמרת
 וקס חמרת שחממו חן בע נח וקוא ען ובכרת קשם והנן ושפיכות
 דמים ועלי עדיות ונאל ואבר חן קחייניע זו ען פת דסת כי הוא לחך
 אחרי צו. יע זו בכרת השם דסת ומוקב שם יע חור וחמרת. לקיס אלל
 חן שחא לקיס לח הקלל. על האדם זו שפכות דמים שחא שוקרם
 האדם ונע. לחמר אלל שחור שחא לחמר קן ישל איש את אשתו וקלל
 חמרת והיתה לאיש אחרי. חכל ען חן אכול האכל זה הנאל בלומר
 חמרת סלל האכל ולא חמרת אחרי. וחמרת הדעת טוב ורע לח האכל
 חממו זה אבר חן חמי בלוח חמרת סלל לח האכל חקרתו קה חמרת
 פוזזות כן. כי ביום אכלך חממו ונע חן קבוע שיחור ביום אכול
 אלל שיקה כן חור וכן לא ישאו עלו חמא וחמרתו כי ען חלל עלל
 שחמא לח יחור לשלם אכל יהיה קיים נחמי כחלמי השחור וכן קוא חמו
 אע חמרת לקיס ארס וכנע עלון כולם ולא חמו בלקיס וכנע עלון
 לקיס חמרת וכנע עלון חמרת. ובחורש כי ביום אכלך וחמו סלל הקב
 חלע שחם וכח עלל יוא ככר קשם לבטל ענן לו יום אחד חמל וחמ
 באורת היום שהק ש שח חסדו לחמו. ויא שביום ששי חמא וביום
 ששי חור. ועל ול חק דוקא בשלם שח ברתוכר אכל אדם קדשון
 חזר ברתוכר. ולבדה חמתי קמכע קיה האדם חשור לחיבת חיים

הבהא חפז שהוא מורכב ונר שאם יחטא יחזור בתמא כחייט מיתה
 ביה שמים שהכוונה בקס שיחזור בתמא עם בוא יומם ונפ מתלה
 קיה אובל חסיה הטן וחזרע האכץ אכ קיה בן הרהב וסיבת הניק והפסל
 וכבר אמרנו שעל דעת רזל אם לא חטא לא מה לעולם כי קטמק ב
 נוקתה לחיים לעד וקחמץ קלקי אשר בו בעת קיעה יקיה דפן בו פתי
 והוא יקיים אותה לעד וברב דהמין זל דע כי אין קרפבך מורק על ב
 הקפד אל לא ליעת קמט אמנה החושבים כי הבהא בחיוב אבל לעמ
 אמאי אמנה האומהם כי השלם מחודש בחפץ אלתי פאומנש הקיוס יקיה
 בו לעד כל ימי החפץ וזק אמר ברור אכ כיוס אכלך מחמו חות המורה
 שאז תיה בן חור לא תתקיים לעד והאטלה היתה לו מתלה לעמנא
 ויהבן שפירור עע בעלשים באיבהם סמן וחוק יחין אה אובלהם וכא
 וכאשר נר עליו ואכלת את פשע השדה ובזעב חפך טאכול לחס האהוק
 היה זה סיבה לפסד כי עפר הוא ועפר יאכל ואל עפר ישוב עב וכפל
 הלשון באומרו חות המורה דרך הוא כך וכיוצא באלו אמרו דברך
 תלה כלשון בע אדם וכבר אמרו מיתה לאדם ומיתה לחיה מיתה לו
 מיתה לרוב דורות ונר האומר בכל הלשון כמו שבבבא מיתה בע א
 אהין שטא אחת מורתנע ויחורע או ספלה חשה יחי ראובן וליחור ברע
 הרנים וזקו שהחא באבהם שהיה אב לכל השלם וסתי ביה אבהמון
 ניש טהרך וקאו הכרעב נש כן הארס הנזיל כי באשונה קצץ ולבסוף יימ
 ניש בזק דער אחת חמה שאמרו בארדש אעפוק לעמנורתי ע שר
 ועמסכל יבין לא טוב היות האדם לבדו שלא יאמרו שהרשעים יורקו
 בעלמם יחיד ואין לעזוב וזה פתחוקים אין לעזוב והפש לשון לא טוב
 לפי שניר ערה בכל אחת חוששה באשית אומר כי טוב לפי שקטוב
 הוא הקיוס בכל המיטן אבל בבדיאר אדם שאין המין יכול להקיים
 בו לבדו אחר לא טוב ודע שכתוב זק לא נאמר אחר הכריאק אל לא ב

בבבא

בתחילה קודם בהיתר כשעלה במחשבה להבאוק חמז הנה לא טוב היות
 האדם לבדו שיהיה יחיד בשלם השכל עומד וקיים לעמ סולאכי השנה
 אעשה לעשר כעזו שיהיה האדם מין ואישיו מתכבין זה חזה ושרה קוא
 מצד והולך בהאר האשה כי לקחה מאלשרתו ואין המלבר בדבר ושנוי
 דמין חז ומה שדרטו רזל אכ אבהו סתי זכר ונקבה טאם וסתיכ ברל
 אותה אל מתלה עלה במחשבה לבאוק שטם ולבסוף לא נבא אל לא
 אחר וזה אנו רואים שלבסוף נבאו שטם כשעלקח חוק מאדם ועאק
 חזה עמן המלבר ושנוי דמין וסתי ההר כחיי בטס רבו מה שאמר אבהו
 בתלה עלה במחשבה להבאוק ידוע כי דבה הקתובים והקנרות ד
 מויזור וטוהם נאמרים לציר העשיטם בגפשות וכה להשר שנברא
 הכל בטענה מאתו ית על הפלגה של חיות כנה הדבהם לבדו מכונן
 במחשבה ואמר בהאר האדם כאלו היתה במחשבה והקבוצות ועלה
 במחשבה לבאוק שטם כלום זה לעמנו נזק לעמנו ולהיותן שחפן לע
 לעמין כדי שיקבל זה חזה כי עורה הזכר והקבה כשמש וכיה כך ה
 חייב הקטמק שאינו טוב להיות האדם שהוא שקר ביטלה לבדו אל לא
 להיות הוא טעל כעקבה בעשן השמש והיה שאין היה אל לא בכל וקשמש
 טעל נה והיא חקבלת מחמו וזהו מאמר אבהו סתי עלה במחשבה
 לבאוק שטם ולבסוף באשק לא נבא אל לא אחר שהוא הזכר ואעפי
 שקטבה טלקח מחמו והיו שטם אין קטבה נחשבת בבבאק שאינה
 אל לא סבר טפל אל השקר לקוח מחמו לעורק השמישו ולבסוף קטאוק
 רזל זנב ער ישלמר בתלה עלה במחשבה לבאוק שטם כעטן
 שאר בעל חיים קזכר כפט עמנו והקבה כפט עמנה ולבסוף לא ב
 נבא אל לא אחר הזכר לבדו כה שרקה הקבה לקוחה מאלשרתו להיות
 מיוחדת לרשמישו והוא נפ יאקבל סתיעלתה כאשר ישקבל סתיעלתה

עפ"י עב... וכפ"ה טל יסתר אמרו זל אטף שיש לאדם כחכמה בע"א
 אסור לעמוד בלא חשק שאל לא טוב היות האדם לבדו אשאל לו עזר
 כנצרו זכר עזר לא זכר כנצרו להלחם או טא לקורות כי אטף שקיא שר
 מאצ אחד חכר אחר אויבי איש אטשי ביה כי תמיד לחמים שמו שיבא
 מאכל ומלבוש וכדב"ה אחרים ואטף שהם כנצרו קם עזר לו כי בזק י
 ישכח השן ויצרו ולא יהיה להוט אחר הרמוור אחר שיצ לבאדם רע
 חטשהו וכל היום הקאוק האוק וכשיחאק רביס לחמים לו יהיה בע"א
 ערוד בעסקיו ולא יפנה לבו לבטלה בעשן שקחחטבות יטהדוקו. וכ
 ובחידוש חטשה בחסיד אחד שקיה טאוי לחסיד דק ולא העמידו בע"א
 חזק אמרו אין אינו חושלם להב"ה כלום עמדו ונצשו מה ארזק הלך זה ונשא
 רשעה אחר ושקח אורתי רשע והלבה זו ושקח רשע אחר ושקח אורתי
 צדק הוי שקכל חן האשה ונחמא בסמוק זה י"ב תיבות והוא חתמ"ל בואו
 וחסי"ם בואו לחמו שקכוונה בעשיית עזר זה בעבור קניית י"ב טבטי"ם
 שהם שקד ויסוד הכל וקם תחלת החחטה וסוף החטשה. וי"צ י"ג לקים
 היא יורה היא ששי"ק האמונה למעלה. וי"ט אלהים אר חיות הארץ ש
 אלא בא ופי שקשטור נבואו חן הקקק לבי שאז למעלה חן הלי"ם נבואו
 ובאן אמר חן הארץ ועד למדך שבטעב יציהן חיד בו ביום הביאם אל
 האדם לקראת להם שם וכדב"ה אנזה יציהן זו לשון הדוי וכבוט כמו כי תצט
 שר לבחם עליה שבטאם קתרידו של אדם וכל אשר יקרא לו האדם נ
 עש חיה פרסחו ופרסחו כל עש חיה אשר יקרא לו האדם שם הוא שמו
 לעולם אר"ל כי ל"ד של לו נחשך וסאלו אחא אשר יקרא לו האדם לע"פ
 חיה הוא שמו ואחר זל קטביר הב"ה לבטול כל הבקחות והחיות וקא
 להן שחור ואח"ל לקה לקדוה איה ולקח טאק לקדוה חמור ולקח סוס
 וכן כל דבר ודבר והנה בזק ערפסחוק חכמתו הנצולה סמו שקיה בע"א
 לקים

לקים ומשק יה קש"ה וסאור חדרש זק כי קבין בחכמתו וסכלו טבע
 כל נחמה וחיה וקרא לכל אחר ואחר שם חשן הטבע והחיה שקטר
 בה והאובות שטרפ בשחוקתין הכל לבי טבען ומדוהן והנה היו שחוי
 חושכלות סאמך הכיר בחכמתו טבע האהיה שקוא נבד נצול ומלך
 שחיות עד שקעביא"ם קחשילו בו אר קש"ה סאומרו י"ג טאהק ישא
 וקעלה שמו אהיה חפ"ע שאורתי ארקה דוחטות כי הא"לע והק"א וה"וד ק
 הוא אורתי קש"ם וק"ה"ש פ"י רוח ואכ"ע"ם הש"ם של אהיה חסר טע"נו
 וכן הכיר בחכמתו שקנאר חלך שבשטור וע"פ"פ"ה נב"הה חכל ש"ע
 וסמו שידוע חטע"נו כי סאישלמו לו עשר טע"ם ינב"ה ע"פ"פ"ה עד
 שקוא חתק"ל לל"ל האש ולרוב החחמות לחבט ומטל טעמו ל"ם
 והנה הוא טדעט ואחר כן יתקדט ויעלה אכר כב"ה"ה וכן חנה"ל כל ע
 עשר ועשר טע"ם עב חאה טע"ה ובטע"ה חאה טע"ה חתק"ל לל"ל האש
 כחנה"ק ויטל כ"ם ומר ועל כן ידע האדם הש"ן הזה בחכמתו וקלאו
 ער כי הש"ן אש וק"ה"ש רוח וק"ה"ן לעון שלה וקע שמו חוה"ק על טע"ט
 ועכ"ע ומר אחרתי וזקו שאז טאק לקדוה טאר כל"ח טאור וסאוי לקדוה
 כך וכן קטר בחכמתו בחמור שקוא טר"ה וסכל וכבד חכל הבקחות על
 כן קרא שמו חמור חלשון חומר ועד שדך החמור לעשן חשא הקבואו
 כחך חדות בחומר ששה"ם וכן קסוס הכיר בחכמתו שקוא קל הק"טע"ג
 ושחח לקרא חלחמק וקעלה שמו סוס חלשון שישא וכר"ה כדי טוט
 יחמר האח וכן קרא שחור לכל אחד ואחד וסוף חדרש א"ח לו הק"ב
 וא"ע חק שחי אמר לו י"ג אמר לו לחק שאר"ה אדון לכל הבהות הו"ח
 שכתוב א"ע י"ג קוא שחי קוא שחי שקרא לו אדם הראשון וא"ה הי"ב נ
 קראו שמו י"ד ק"א א"ס קעלק ק"ה חמ"א וק"פ"ק בקהאר השחור טר"ה
 חורי זל כד"י לחמר בהאתק לבי טאה הדע החשק חמנה ועוב

היה לו להיות לבדו ולא עם חבר רע ולכן אמו לא טובה היותה קארס לבדו
 אכל אינו כע היותו לבדו ולכן לא אמו טובה לעשות לו עזר כי לא היה מ
 טוב אחר שקביא חמא ובא השמן עמה כי לא טוב אחר שהיא בחשך
 בבא שיר עד בראת האשה דכתיב בה ויסעור בשר התקנה סוף של סחאל
 הוא נחש שקטיל פס המורה וזוקח בחוק וסבב מיתה לדם וסוף ד
 דקסובב בערות כתיב אי נחיו סוף עם נזי שהוא לשון קינה ועלבון וזהו
 ויסעור ולכן איחר בהארת כי טוב טהין קיתה ולכן הספיק בקריאת השמו
 על חטלה האדם ועל חסדו כבהארת האשה כי קודם קחמא
 היה שלם בהכלתה והיה יודע כל הדברים עד שידע דעבטלון בקהאר
 השמות לכל הדברים וחמתה לא עזרה לו וערפת לעבת אשתו ויפל
 ילג ליהם הדחוק כשהביאם לפניו זכר ועקבה כל חין וחין אמו לבולם
 יש זונם ול אין זון מיד ויפל ולמה לא בראת לו בתולה אלא שבה
 שסופו לקראה עליה קני לא בראת עד שרבעה בפיו ובחדש ויפל י
 הדחוק תחלחלטה שינה דחך לך לא לבי באוריהא לא עכיד עבדך
 ויישן ויקח שלא יראת חתיכה קבצר שחמתה בראת והתפזק עליו אחר
 מאל ערשו שלמה חמא חפין שהי שלשתיו וזהו תקנה ולא תמנה אל
 קיסר לך אהיבם נבי הוא דכתיב ויפל ילג ליהם ויקח ונאמר לך בתיך
 שבקיה מאת חקדו רחלך חמרה לך לך לך דוכוס אחר אל למה אל
 לסטין באו שלמו קללה וטגל חמתו קיתות של ספח וקטח לוקיתו
 של זקב אל ולמי שיבואו עליו בכל יום אל ולא יפה היה לאדם
 שטגל חמתו על אחר ועבן לו ססחה אחר במורה לשמשו אל קטי
 קאמיט לעקלה סדה אל איה ל אומא איה לך ארביטה קינה
 רחל בנשא חפיקתה אל אכול מאיסא ל אל אדם נחיו אי שקלה
 כדהא הנה מאיסא לך וייכן ככטן חמה חלמה וקעה חלמה

לקבל

לקבל את קולב כאוצר של חמנים שקוא רחב חלמה וקצר חלמה כה
 שלם יכבד משאו על קידוש ויהונו ששואק ככטן חזק להיות חלמה
 לבטלה בחזקת ולכן היא עמה בטעם וקעה כסלע לפי שבבאת חן
 העשם ומה שאכרה חן השכל קנה חן קקושי ובחדש וייכן הקבונן
 חקיין לבבארת אמו לא אכרה חן האש שלא תרא קלראש ולא
 חן קשן שלא תרא סקדעה ולא חן האזן שלא תרא צייתעה ולא חן
 קפה שלא תרא דברעה ולא חן קלב שלא תרא קעטעה ולא חן קיד שלא
 תרא חממתנה ולא חן קרע שלא תרא ימעה אלא חמקוס צנע
 באדם ואפי' קוא ערום אורח חקוס חכוסק ועל כל אבר ואבר שקורח
 בורא אמו לה אשה זמנה ואעפי' כן וקפצע כל עצה לא בראתה
 חן קראש ומקלה אורה ותלבע נמויה גזן ולא חן קשן וקה קיר
 סקדעה שטא ומסקרות שיטם ולא חן האזן וקה היא צייתעה שטאמר
 ושהק שומעה ולא חן קלב וקרי היא קעטעה שטאמר וקטע רחל ולא
 חן קיד וקה היא חממתנה שטאמר וקניב רחל ולא חן קרע וקרי
 היא ימעה שטאמר וקיה חנה ולא חן קפה וקה היא דברעה שטאמר וקצה
 חהים יילג ליהם שם חלל על שלם חלל כמו שטאמר באדם וייצ יילג
 ליהם וקמאט שטאמר בבהארת אדם נחמה וקס חלל שער ח
 מאחורה פרטיים שקמאט בחן חן בבא שיר שקוא מאת כלל ושט
 מאחורה אל ויאמר יילג ליהם טעאק אדם ויאמר יילג ליהם לא טוב
 היות האדם לבדו והכן כי זה המאמר כבהארת חמא שייק קוא קלע
 לעגה זקו שאמרו לך אהבך נעא נחין ולמי יעלה עלת טלח חיו ששרוני
 כלל אשה שרוי כלל שמחה זאה קטעם כלבד היא שלקחה טעם
 חשמוי אכל מסאן ואילך לא יטוק לקחה אשה חלע אלא קברייה
 יקעסקו בסרה ויכיה ובחדש חלמה שטאמר אדם על כל בהמה וחיה

ולא תקריה דעתו נקן. עלם חשמי ולבן טבעם קטק אבל האדם
 נבאל חן הטפר שקוא נוח וחטע זק אחז באדם וייצ כי קיק כחוקיט
 שקוא נוח כיז היוצר ופאטק אחז וייכן באדם שבוטע בטן באכנים שקס
 קשים וחזק אחז קכתי כולם אב על בעס ייחס קרחמים אל האבויחס
 חזקה הקן לאס משא אשר יסלהו אחז ומתך פטה זו מהבאר כי האשה
 נבאלה כנע כי שס נלקחה מלגורה האדם ועלם חשמיין והאדם שקוע
 כנע נבאל חן לין למאה יקרא אשה חכאן שנבאל קעלם כלשון הקדש
 שאין לשון שיהיה נמר שם האשה חן האיש אל כלשון הקדש אבל כ
 נקבות של שאר בהור לא נלקחו מהזכרים לפי לא נקראו על לשון הזכרים
 הימים עזים אלס חלם שוהם פהים שיהים אהנותי על כן יעזב
 איש רוח הקדש אומור כן לאסור עהור לבטע נח לבשר אחר קוולג יוצר
 פי טהרם ושס נעשה בשלם אחר או יאחר מאחר שאשה בשרי היא
 וכל אשה כאלה היא חוק וכל איש כאלה הוא אדם האטון אכראוי קוא ש
 שיעזב אה אביו ואחו וכבך פאשתו לפי שאשתו היא בשנו אבל האבא
 אינו בשר הבן וראוי שיעזב למי שאינו בשנו וידבך בבטנו ולא ית
 יקבטשו של הין יודעם דרך צעוק ולהבתי כין טוב לרע ואטפי שקי
 בו דעב לקדוה שמוה לא נבנם בו יצ הרע עד שאכל מן העץ ומורי
 כרב שהיו עבומים אבל לא יקבושאו שלא מעמו מעם מלה להשמר מ
 מהתחבולה ולזה אחז עטמו וראו ולא אחז רעו וראוי אבל הנחש קיק ערום
 בתחבולה ובשקרה וקוא חג סתתמו באר נפיתו הין קמן מרלם נחש
 ומיד התחיל לשקר ואחז אר כי אחר אקיס לא תאכלו והתחיל באר והביא
 אר לעלם ולבן דבר עם האשה שהיא קלה להקפשל והיא שקדטת בחוקו
 ולבן הוסיפה ואמה לא תאכלו ולא קעבו בו ושמה ספק בדבר ואמרה
 כן המותן והעם לא אחז אלא חוק רמיע ודאי וקיים לא אחר ולבן

אמר

אחז הנחש לאשה בהא ושחא בהא עדיף הוא אחז כן המותן ואחז אומר כ
 ודאי לא חוק המותן והטעם שאחז לבס כן המותן כי יודע אקיס כי כ
 ביום אכלבם חזמו ועבדו שיטבם ונן והיקלו למחך וישא לאדם ול
 ולאשתו כתיבת שור אלא למדך מאי זו עצה קפן הנחש עליהם האה אופ
 עבומים ועבוקים פראמיט לען הכל ועמחה להם. עדום חכל לפי ע
 עומתו ועזולתו היתה חסלתו עדום חכל ארור חכל לא חוק המותן
 בספר עד שינעה בו ואחז לה כשם שאין מיתה בנינעה כך אין מיתה
 באכילה. כי יודע אקיס וכל אומן פט לתבדיק אכל מן העץ וכאלה אר
 העלם והייס כלקיס יוצר עלמורה והנא האשה כי ראתה שזק העץ ל
 קוא טוב למאכל דבר שקוא מוחית כמו שאומר השם ראוי הוא שיהיה בו
 סס המור או שימיר האדם באייק או ישור שינו או יהיק בו ריח רע
 וכיוצא בזק אבל אר רואה כל הדבס כהקך ט טוב העץ למאכל וכי
 רואה הוא לעינים והעינים מתאויס לאותו לפי שחזיק האור ועומד
 העץ להטיל כי מלכ קריח קטוב נהטר הנשמה ומטנת המוסלול
 ויא ששקת טעוק כוזבה ואמה השס אחז ל של אובל והנחש אמר לו
 שאובל אר אובל מהקלטה ואס היא טובה מסתמא קטי טוב ולקחה
 מהקלטה ואכלה וזקו והנא האשה כי טוב העץ למאכל והקח מטרו
 והאכל כי אחר שקלטה טובה כה הפה ועלתו רזל באילן זק יש אומה
 תאנה היר שטא וירכבו עלה תאנה כדבר שקלקלו עתקנו. ויא נפן א
 היר נסחמק עבבים והביאה לו ולפי שמאקו אדום לבך שסך כמן ופ
 השלם מדה כנב מדה ושסך דמה חזמן לחמן וזהו סוד הכתי שקראו
 דס ודס עבב השקח חמר ויא אקרו ויא חו לא עלה הקר אורה אילן לשוס
 אדם ולא עמד לעלות כאר מה כתי ואשה כי הקרא אל כל בהמה לרבעה
 ואר בהמה תרונן אס אדם חמא בהמה כחוק חמאק אלא של הקרא

בהמה טבובת בשוק ואולי זאת הבהמה שמקל סלע על ידה ואם עלה
 תלדוהו חס הפך על כבודו שאכנו ועל דרך האמה אהרונ היה והורח
 נחמ באומרו ועמד הטן להשכיל וית' אה ומרג טהואסה עמוד ומקור
 וכן תרנ' הדד אהרונש ומזק הזכיר סקללתי וקנן ונדדדו הצמיח לך
 ותחמא ותקח חפריו והסכל כהמות אבזה הטיאה מות לעולם ויתגן
 נש לאישה עמה חלת עמה תלה חמשכה רעג באשה שדארה שיאכל
 נש הוא שאם יגע לה נזק באסלה הזאה ינזק נש הוא עמה ונמלד
 אפ' לכל בהמה חיה ועל עתה חוז משוח אחד ששחוחול שלא אכל
 ההד ואומר עס קע אנש וכוונ ארבה יחיס ד יודן בשס ד שמשון
 אוז חול זה חי אלע שעס לבוח אלע שעס עפו כלה וכפיו מתחמתין
 וחשה יין בו כביצה וחוזר ומנזל אכינו ויאכל כבאן חמא ארס האשן
 שכפר הזקינו ומען הדעב טוב ורע לא האכל וכלל בו שתי אזהרות
 אחת למען ואחר למעלה אלא יאכל למען חן הפה שלא יתלבש פה
 בתאוות ולמעלה שלא יתרחק אחר דונמתי ושלם יהפנה לוח שקוא הענין
 ושאיין למעלה מחנה סבה עלונג כדעב דור הסלגה זהו לשון ומען
 הדעב טוב ורע לא האכל מחמו הוסיף למח מחמו כלל לא הפה דנו
 ולא השק חן הפה אינן כפע עממו ולא חן השעש שוות כפע עממו וכן
 לשון ויאכל כולל שהיה כולל שעבר על שיעס שלשון אטלה כולל השחק
 הדבר והשחקני ולמדך הכתוב שהשחית משע צדדין שאכל חן הפה
 למען וקצץ בדונמתי למעלה ורפקחנה לעט חסיה דבר הכתוב
 ולא לעט לאיך חמש וסופו חוכיח וידעו כי ערומים אפ' קסומא
 יודע כשהוא ערוס אלא וידעו כי ערומים קס חאוק אחר היה כידס
 ועלמלנו חמנה ומזה כת' שחיד בחמאס חתי ורפקחנה שיע שיעס
 במהים שפורתים שיעס אחר חיתתם ולבן טאח וידעו כי ערומים
 קס

קס ולא אחו ויאן כי המהם אינם רואים אבל חידע ידעי ועד הפשע
 אחו ורפקחנה להורות שער כאן היו פתומים וכן הארס כי הארס קטלם
 אעפ' שיעל שיעס ואזעס אינו רואה ואינו שומע בעניי קעולם ולבן
 אחו ורפקחנה שיע שיעס כי קודם החמא היו שיעס פתומות ולא היו
 רואים שיע זק קעולם ולא יודעים אותם כדכתי' ולא יתבוששו ועבשו
 שחמאן נפקחו שיעס בעניי זק קעולם וידעו שזק היה בושר לקס
 ולבן כסו ערותם וראה איך למעלה אחו ערומים וכאן אחו ערומים ביד
 כמו שידוס ועדיק כי עב כאן היו חכוסים בחכמהם וברוח יי' ועבשו
 שחמאן שאכנו ערומים כל לבוש והיו רוצים לבסות על חמארהם כמען
 מזונייטת וכוזבות לתת התעלות על חמאס וזקו ויתברו עלה האעד
 שאין כס חמש ואינם סובלת תפלה ויעשו מהם חנינות חזקתבלו
 היו חשור קחש וזק חוז על התעלות שערבו על חמאס וכן רחמי ויתפ'
 עלה האעד שחברו עלה וקאנוה כשחאו חמארהם וזקו שערנפ רביספ
 וחברו להן רפוקי חלץ עשא עלה האעד חלשין עלה והיאנה וישמש
 אה קול יי' קודם החמא היו רואים כבוד יי' מדבר עמו ועבשו שחמאן
 לא ראוהו אלא שמש קול חתלקך בגן וכבד שמשו שיע קילך לקול
 שחמא וישמשו אה קול יי' אהים חתלקך בגן לבוח קיוס לערני רוח
 שהשמש באה לשם וזו רוח חתלקך שלבנות ערב חמה במעלה וקס
 פרחו בעשיהת ויתחבא הארס ואשרת חפני יי' אהים זק יורה פשעם
 שחשבן שהיו חתחבאים ולא כאו כי השס ידע מה בחשוכה וכתיב
 אם יסרני איש בחמתהם ואני לא אראנו לאחיהם להודיע קלונן כש
 שהוא יראנו ובזק כפבו בעיקר ובאומכו חפני יי' אהים ולא אחו חפני
 קול יי' אהים הודיע לבו אמדות השס שאין הקול דבר אחד וקוא דבר
 אחד אלא הכל דבר אחד כל שרוד וזקו ואשמש אחרי קול רעש

עבד כבוד יי' מחקוהו ואחז ויקרא יי' אל האדם להודעו כי לפעו
 כחשכה באורה ויאמר לו אייבך ויודע היה היכן הוא אל להכעם עמו
 בדבהם שלא יהא נבדל להשיב אם ישעשקו פתאום ובמדרש ראני
 היה למצור חמנו יי' שבניס והנהגן לו הקורה וכשחמא הפסיד הכל
 ולבן אחז על האם איכה רחמנו שקפסיד אנבי יי' וכה המור לבד י'
 יתקב והשיב אדם כי שרום אנבי ואחבא לל שרום מן אנבי ואחבא
 עי יי' רחמנו לל שבניס שנשאר שרום מהם ובמדרש והמה באדם
 עבדו בהר אחז הנה אדם הראשון הכעסו ללל וצוהו ועבר על צווי
 ודעתו בעבדו וקוננה עליו איכה הקד ויאמר לו אייבך אע ישאל
 הכעס ללל ללל וצוהו ועבדו על צווי ודעתו אורס בעירו ושיין
 וקוננה עליהם איכה ישפה כדד ואיכא כי שרום אנבי ולא אמר
 ואיכא מחמארה וכפה על חמארה באומרו מכמה טעמו לא יללח
 זה אדם הראשון וחונה ועוזב ירוחם זה קין והשם השיב כחיו שלא הבין
 דבריו ואחז מי הקד לך כי שרום אכפ ואחר שאהפ יודע שאהפ שרום
 אע אומא שאכלת מן העץ אן יאמר חיי הקד לך חאין ידעת מה בוספ
 יש בעמוד שרום ואחז השיב השוכה קשה מן האשה אשר עתה עמדו
 כפר בעובה והשוק עבד לאדונו קאם זו השוכה חכם שגמר עליו קחלק
 שלא יאכל דבר פלו ואכל והקצול ואחז עבד אחד עקל לאכול ועוד
 ששאר במדכו ולא שפ מחמארה אל שאמר ואוכל ולא אחז ואכלת
 אל ואוכל עוד חקשאר אכל קאשה אחוה קחש קשיאע בקלור
 דעבד והקבונן סולת השיאע ויאמר יי' אהים אל קחש קלל ולל
 שחט טענתו סמו שחט לאדם ולא שר חמאן אמרו רלל שאין מקפסין
 בזכות של חסיד שאלו שאל אנה למה ששית זאב היה לו להשיב דברי
 קרב ודבה הקלתידי דבה חיי שומעין וחמאן קדע ששן החמאן נבול

ח

חמוטא שלחוטא שחט טענתו ולחוטא לא שחט ארור אכפ חכל הקחתי
 וחכל חית קשכה אם חבדמה נקלל לחיה חמאן שטבורו של חש יי'
 שטם וטאר העץ כי היה סאוי להקדם המושג ואחכ המורה והטד
 זמן שיכרה של חיה נב יוס והוא א' ח' לבהמה שזמן שטור יי' חדע
 ולפ' הקדם הכתו סדמה לחיה למור כי סשם שטקללה כ' חלקים על ל'
 החיה כך טקלל קחש כ' חלקים על הדמה וקנה ר' יהושע הקב"ח
 כן לאות מין מן הכתיב הזה וקמין לא האמין עד שנסה הדבר וחמא כ'
 פדבהו על נמוך הלך ועבר האכל חכה כנגד חכה הוא השפלה ה'
 חמטלרס והודע לעבר וסיבב לו שיחורה ויחזור עבר לביכר השפלה
 קומרתו וטן חזונו עבר וכל מה שאוכל מועם בו טעם עבר ולא קזכיר
 שיהיה אלם שזאת קללה נולה וכרפה קאכו שאחר שקלל אותה שיאכל
 עבר כל ימיו בכלל זה האלמות שחיי שאוכל עבר ולשון לעולם לחמס
 עבר לא ידבר יחיו חייך יללם לחמן קחשיח שאפי' בזמן שרפלק
 האיבה בין קחש לזרע קאשה שנאמר ואשישע יונק על חור כרפסאכל
 עבר לעולם וקנה לשים עבר בכל כשעת החילה ליהן פה העלה חנש
 דבה בעלת פלשרים ויחלואם לחלק וכתי' ויחלואם עבר ולהחליע
 כח קחמאק של חש ואיבה אשיר חין לבו איבה טס קחש יורר י'
 מבשאר שרעם נאול שקחש היה אורב לאשה מאד והיה עסקו עס קאש
 וכן קאשה היתה חכמה שמו רמיד לבן נמר שרפור חקם האהבה וקנה
 איבה תחתיק כשאתכל קאשעם טס בע אדם וכתי' רבי' בחיי כי הסרוב
 יהונו בעבר כי על קחש קעבוס כל חוכן לבורעבור לקכל סח הקשור
 בו וקוא שקחמא אכ חוק ועל ידו טקנסה חירק על כל זרעה וזו היא האיבה
 בין זרעה של חוק וסן קחש וזקו סוד קאש קלשון שנקרא קחש שרפ
 כשם שנקרא קחמאך שרפ ורממא חשע' שטן קרפה ארפה טעבונך

היא צער האוהו שקוא חול טכש באשק ולפי שחול זה יהמיד לבא עלק
 מאדש לדש לבן כפל הלשון הרבה ארבה עוד יל ארבה טכבוך זה צער
 קשיבור שהיא כפרה ויעשה בעצרי וקדונוך יהיו ט' חדשים ט' לילי
 זה היה זמן הקדיון כחור: בעצב רלבי בעש זה צער הלנה ואל אישך
 תשוקקך להשימש ואעפ"כ אין לך מלח לרובעו אלמ הוא ימשול בך
 טכבוך כנ' חל: ומזה חל הוא יסופך ראש ט' האדם רשאי שיתעבר
 על צדו ויכרת אותו בתחלה ואם לא ישוב ארבי צר הוא ישובו בסופו
 וימיתו: ומורי כרפ הוא יסופך ראש כסאן רחמ טען נחש הקדמוע
 הוא סחאל שבא כבהאר האשק כמו שנזכר בפסוק ויסער בער כ'
 תחרנה והוא סחאל וקוא עשו הוא אדום הוא האש אשר ישחמוו לו דפנ'
 ואל האשון אלהווע וזהו קוא יסופך ראש לפי שהוא ראש הטעור וזהו קיו
 צהק לראש וזהו כל המצר לישאל בעשה ראש ואנו בטוחים שהשם
 יסבר ראשי קעעם על החים ויפיל ראש סחאל לחמה וארבה רשומי
 טקב רחמ כסאן מה שט' נידו אוחמה בעקב עשו ולבן הנחש נוסך ט'
 עקבי סוס ומרבה לעורך עקבותיהם השומהם שבר קהלה דכתי עקב
 השמשן: עיהך למור הוצרך להוסיף למור כלומר שקיה לך להזקיר
 אפי' הבהמה והחיה שלא יאכלו ממנו וארבה אכלת בעצמך: ארובה
 האדמה בעבורך מטלה לך דבסם ארובה זכובים ופרעשים ונחלים
 חשל לזכא לרבות רעה והבהות חק ללוג שהם שיטת חקם.
 יקוז וכדכר כשתרעה מיט זרשים תצחיה קוז וכדכר קונדסיוק ע'
 ושלכיוה וקן טחלן ש' הקון: כזעב אפך למור שרעה כו הרבה: ואל ט'
 עבר קשוב כרפ רב' הכוונה הוא בסוד הכתי שהזכיר אליו על השבוב
 באשי און: וזהו שאחיו במדש ואל עבר קשוב רבוא אין כנ' כסאן אל
 קשוב חסאן רחמ לרמייה קהבסם שכבר הזכיר עב שוכך ואיטער למור
 ואל

ואל עבר קשוב שיהומו לאותו שטרנד לוח ואנטי עבר ואפ"י ויקרא האדם
 חזר הקרוב לעניינו האשון: ויקרא האדם שחור ולא הפסיק לא למור
 שני קהאק שחור נזדווגה לו חוק כמו שפירש ולאדם לא חלוא שר כנצו
 לפי ויפל תרדמתו וש' שהיו שניהם שרומים סמך לפירש הנחש לקהעך
 שחורך שראק שרורה וראק אורש טפוקים פרשימש טראוה לה וטא ט'
 עלה במחשבה: חוק נופל על לשון חיק שחתיק אר ולדורה כחוק כ'
 הוק כלשון היה: לא חוק מדברת מלשון אחור שמעלי כי הפין בעבע
 במבער שקיא דבר ער ושד טלרבה עם הנחש דבסם שלא לעורך עב
 ארפסק בדכיהק וחמאק וקחתיאק ואחורו רזל י' קבין של עיחק ידכו א'
 לשלם ט' טעלה קעשים ונ' ושד ט'ש שנבעל לחוויא: ואיז כי היא ט'
 היה אס כל חי כלוח חי המדבר להוציא שאר כח שאין להם שכל וט'
 וקהבור אין להם: לא אס כל חי אס כל חמא: אחפ אחרי שקשס חמל
 טלהס וכפא חערומיקס ועשא להם כרנות ער: יא חלקים קיו ט'
 ככבון מדובקין על עורן: ויא דבר הכא חן השד נאמר ארובין היה
 שקוא כך וחם ואולי היה עור רחם ונבא לשער לבכודם שיתבסו בו:
 נדעבר זול שלבישים אל היו חלתייהם כהם כל מיט עמור שבשלם ואלם
 הוהשם לקין ובאו לד טרוד קוא שכנ' בו הוא היה נביר ציד וכשקדנ
 עשו לעמוד טעלן עשו מחמו כרפ' ארבי עשו כנ' קבול החמודות
 שחמדן חטורוד: ובמדש פריות של ר' חאיר היה כנ' כרפ' אור והכוונ
 שקלבישם הכ' מיט חעלע ומאורו חן קאור קעלון שהיו כנ' טען וט'
 ומחעלר החלבונש הנפל ללמוד מחעלר קלבוש: וילבישם כאוי קיק שיאמר
 כנ' וק ער ללבוש כעטן שפרו ובנב ללבוש: אכל יחס טעל הקלבשק ליו
 ית' להורות על אקבנ' וחלג' על כרואין שאעפ"י שחמאני לא יז חחיבתק
 וקוא בעעמוו הקדנל כתיקונם ובנמי לרפ חסדס וכ' חתינו אהתיקנ'
 עם ישראל במדבר יחס טעלע הורדה קחן אלנו כעטן שטאמר קנע ט'

מחמיר לבס לחס חן השמים ואעפ שחמאו לא זז מחבבן ולא ספק ה
חסדו מהם ולא ספק חן מלכו להם: וזקו שאחז שזא ומתך לא חמטת
מפיקס חסאן שהיו באויים למונע מהם. ובחדש בני כהונה זבולת
הלבטס סתה הכא וילביטס וסנת הרפ וילכטס סתפוח וידוע ט בניו -
כהונה היו ח וכן בספוק זק ח הבור והבן זק. הן קאוס היה כאחד הקהא
ימיד ברתהיטס כמו שאני יחיד בעלונטס ומה יחידתו לעבר טוב ודע
מה שאין כן בבהמה ותיק וערב פן ישלתיכו ואכל נמי שיתיה לשלשה
הוא קדוב להטעה את הבורה אחיו ולומר שהוא טוב. לא הן קאדס ק
היה כאחד מחמנו כעז המלאכים אחי כן ואווי היה ליה כאחד חכס ו
ומתך ענוותנותו כלל טכמו עמקס וכונע קבני לחכן כי ברתה קודס
שמטא אדס היה כלל סכל אין לעמונע וערב ינד מחטלבו ונרלבטס
בראיה ורעב לעבר טוב ודע וערב כן ישלתיכו כיון שמטא ונתנה
עליו חיה צרך את למונע מחמנו טן קמטס כדי שלא תרבעל נמירכתי
ובחדש כאחד ר יקודק ור שמעון אומר כתיבו של שלם שטאח שמע
וני רבני אחיה כנפחאל שטאח בן ואיש אחד ברובס לבוש הכסס עוד
בחדש הן קאדס היה אדס קאשן ככך עשהס נברא שטאח הן קאדס
היה מטן היה חסאן שאין כל של חטלה חטעטין עד עשהס. ועלדך
קאמבד קאדס היה כמו איש היה ומשה היה וחפאן הוא שאין אמתנו
בראשונה וחמטס זה הזכיה הנה לדה הכטס כלשון יהעה ודע זק ודע
ר יקודק שאומר כי חידו של שלם יהווי לקו קאמטעי שהוא כלול חזק
וחזק והוא סוד הקבוב עמוהו עשה כסמי כרע זקב חרובו ארבען
כלול שהוא כלול בחיט שנת אנו וחפאן יבכאר סוד ותיק קאדס ו
החופכ חטעט יעיס וקס קס שאמרו רזל שחמלאכיס חמלין על אדס
אחד לחיטנו נאחד לשמאלו. נאווה ככך שכל זק הוא חטעט אדס
קאשון וכן ככרוב עוד היו שטעט מארתי ית כי בראשונה קדטס מידו

לו

לע ועכשו אחר החמא נרפכו לבריות עוד בהמק ועכשו נא להשלים ט
שטעט ואח הן קאדס היה כאחד מחמנו כלול זק העטעט שעבר הוא על
חמארתו שעבר מאמרי והוא שטעט נרבע אכל שטעט אחר רוחני דאוי לו
טל שקיק בנע אכל טן קתיים ואכל טן קדעבר ולקח מטען המורל למטע
קתיים ולפי דקורתו וחכמתו שקיק שלם כאחד מחמנו קיק דאוי לעוור אחר
טן קתיים וזקו הן קאדס היה קודס החמא כאחד מחמנו כמטעט טעטט ח
מחומר ערוס ככל חמק ולפי דקורתו דאוי לע למאום ברע ולבחור בעוב
אחר שהוא בעל בחירה והוא בחר ברע ומאס בעוב וערב כן ישלתיכו
אחר שראק קדעט שטעה ויתחרטט על אשר לא שלתיכו כטען קתיים אחר
שהרעה לע לאכול חכל טן הנין חוץ מטען הדעבר ושטעט טן קתיים ככך
הנין כפרוסס ולא מחמנו לשומו בקרן זית זויה אלט בחקוס שיטאקו
באמלע הנין ואולי עכשו לתקן את אשר שרת ישלתיכו ואכל נס מטען
קתיים וחי לשלם לבן צרך למונע מחמנו זק קעוב אחר שטעק חדכך
קעוב ולא ישב בנע וכמו שחמא חמא רוחני כן טען לע שטעט רוחני
וזקו וישלתיכו מטעט נאס באולי איטער שכתחמתו יטעה סאופן שיחזור
לני לזה חזר ואח ויניע את קאדס כמו שחמטין אותו חכיה קחלבור
קחלבור. ובפך ויניע את קאדס את דייקא וחאן נירש את קאדס קאדס
ודאי ניש את ובנן וישלתיכו ית חמטן טען ועד עכשו הזכיר טל חזכרוב
מלמד שטעטן כסמדרין שלמה. ולדורות שזק קעוב הוא המידי אחר
ויטכן חקדס לעב את הכרוביס ואח להט החרב ונע בעטן שלא יכטשו בו
אלא הכהקיס כמו שאמרו לאס כנדרוס חקדון כשהטעט לעבר נן עקן
זק השער לני צדקיס יכואו בו. והכרוביס קס חמלאכי חבלה וסחד קהיס
אשר כנה בלהט חרוב כה שיקיק חמיתה מכללה בין טן קתיים וקאדס
וקפרבל אך אח להט חרוב ולא אח קחוב המתהכבר וידוע כי להטעט
אין בו חמט ט הוא חקיק טאוא חרוב ומפתיד לכל קמפרבל בו וקבוונע

ע

ע

והכוונה כי קנה שם סיבת חושבה לאדם שלא ישיר על החיים כדי שלא
 תתבטל נשירתו ואחריו זל לשאר דת' ללן אדין למזיקין דוחות וקאם
 ידע אתחוק אשתו אחי שאה שנגרד חננה ונקמה עליו חיה ולא חיה
 לעולם הוצרך להזדוונ עם חוק לקיים המין להשאר אדם אחריו אבל ל
 דעת רזל ידע כבר קודם ענין של חשלה קודם שנגרד חננה וכן הקהון
 והלדה שאם כתב וידע אדם נשחט שאחר שנגרד היו לו בטם וקרח
 התשמיש כלשון יהנה לפי שסיבתו היה על הדשר ועד שהזנע בא חן
 חן המוח שקוא מקום החכמה והדעת לבן אחריו ערך אדם לקדש עצמו
 בשער תשמיש כי קיא חזק נזלה וקדושה חביאה למטה ויהי האוי לצאת
 מאן הפל קנה אכל לפי שזה היה אחר החמא והכן קילד ראשונה ל
 היה האוי לקוור בו חלק חזקמת נחש הקדמוני שהעיל בחוק לבן לא יצא
 קבל ראשונה ויצא קין מלולך בדמים והרד להכל אחיו היה ואכ איך
 כאמר קטר איש ארטי אכל הוא מאמר אמן כדרך השמים שאנחה
 לעבר היולב שיהיה חלק נחכס ונקו ויצאמר קטני הוא אחיה אכל לא פן
 וכן מאמר במידה כרוך בע לני וקוא לא היה כרוך אלא אכור כדכתיב
 אכור האיש אשר ישנה פסל ומסכה ועד הפשע קטני איש ארטי כמו
 עם ייז כשכא אורי וארטי לכו בראנו אבל כזה אנו שורפין עמו י
 ופוסל לגדת זה חוור על מה שאחריו רזל שעל למק שטם וירכו שבעק
 קין וקאויתו ועם הכל שרת האומות וכמע זה אחי ת' ארני לפות ת' קאוותו
 ועם אר אחיו הוא כזה שאנפי שקיה צהק היה אחיו של קין לפי רוב ה
 זוקמה חוק ולמה אחרו שנולדו עמו שרת האומות בעטן שהתחלק ל
 קמקמא בשלשון נקו אר אחיו אר קבל והיה האוי למה ויהי קין כמו ש
 שאח כהכל ומה שחלק ביעקס לפי שלא היה ענינס שוק אלא היו שני ל
 הכבים זה צהק וזה רשע וסת' הרבה מאן יש למוד שהעוב וקדע
 שותש אחד להם שכל עוב שכן אדם הראשון היה כל עוב ויצאו חמנו

אחד

אחד עוב ואחד רע ונעטם זה נוכח להשיג סיחט הייחוד בבהאר אדם
 ונעלזותו ומזק אחי הכתי ששק שלם וכווא רע אה ייז ששק כל אלה ל
 הוצרך להוסיף כל אלה כדי שלא יסתפק אדם בשרת השווה בראות בעל
 מדות השונות כי כלם משונש אחד וחפי עליון לא יצא הדשר וקעוב
 ושוד הוצרך למר וקין היה למזוז כבר היה או הכוונה על כמו וסיבת
 שהיה כבר קודם שנברא אדם והכן זה ונפק קין קיטא כמדונן בישיין
 ואח ויהי מקן לפי שנתצבך במדת הדין ובזוקמת אמו כמו קן שם
 למשך וכן קן כל בשר שקוא חכלה חננה ועב בשר נקאות ההנה הכל
 ואור שט מחתה שהביא חפה האדמה מה שלא נזכר בתורה קרפן כזה
 ואחרו שהיה זרע טהרן וסיחטם סוכי אורטה קרפן כזה קוץ הש בית
 יין והוא ששק והוא שטעמי ועלכוב כאומחו לא תלבש שטעמי צמר
 ופשתים ולבן לקחודו לעה כדכתי ובושו שבכדי פשתים שהקוית והיה
 לו לביא בבורס ולא יאכל חן הטכורט ש שיביא חמה והוא לא ששק
 כן אלא מקן ימים אבל הנד הכתי סחיתרתו וצבור שמו כי היה איש
 רע עין וזה שלא אחי חמא שרת פה האדמה אלא חפה האדמה כללו
 חן הפחות שכולן חמה לניז עד ערב הזכיר הכתי לקים אורק לקים
 אבל ערב סרוב בעטן הקרפן הזכיר שם המיוחד ודע כי חמה זאר
 היה ביום חמשים לבהאר שלם בין לבנה ל' אישך בין לבכרו ל'
 יהושע ד' אישך אוחי כרשה נבדא השלם וז' יקושע אוחי בטסן עבא
 השלם ואוחי שם הכל חוהם לא נתקיים הכל בשלם אלא חמשים יום
 נחמה שהקפידו חכמים אלו על חמשים יום יצא לנו מעם למך ש
 שטעמינו בתורה להקריב חמה ביום הטעמי כמע קין והכל שהקריבו
 חמה ביום חמשים כי מתוך אותה חמה תרברר אמיתה הבואה
 וקוא שכתב ויאמר ייז לקין ותברר הקשמה יש השטע והשכר הכל ל
 נכלל שם והקפונן נכלל אור השיה איך הוא מדקדק בעת בור השכר

וקשנש כי לא ישא פני איש שלא ישעשנו ולא יקפח שכרו שלא ינחלנו
 שקה הכל שגדנו ביום חמישים קבל שכרו ונעלה לקבל התורה ביום
 חמישים ולזה נקרא הכל שעבד לקבל חמשה חומשי תורה שבתלך-
 ביה וסוק ללך וקין שגדנו ביום חמישים בעקלל בו ביום וכו' שהוא
 יצא הדע שגדנו לכו' מן השלם יום חמישים דקכה שבתו בו כי אלע
 שנים בשער ביום ארמון ומזה חמשה התורה חמשה ספרים חמשה שיש
 בו רמז לז' הדע ואח' הקב' בכל מקום לא תאמר חמשה אצל ביום ה'
 חמישים ז' ב' חמשה חמשה חמשה שהוא כמז' היוכל הנזול אשר
 לשלם אשר ישקר יצ' הדע ויאמר זכרו וקבל הביא נש קרא מבכבודו
 זמנו ז' חוה על צדקתו שערבן בקרבן התורה ולפי שהיה בו קצת חזקה
 אחרו אח' בו והכל נש הוא ושד שערבן שקיב נזר אח' אחיו ולא נעשה
 להביא עד שהביא אחיו ואולי עשה זה לבכודו כהן תורה ואח' לבדו אחיך
 הנזול ולכן לא נע' להקרה לבט' אחיו הנזול ולכן ויישע' אל הכל ואח'
 חמשה וירדה אש מן השמים והתכל אב' חמשה וי' לתק חמשה וי' וי'
 יא שקין חשב שחמשה היה טובה ודניה אל לפי שהביא הכל חמשה ה'
 יוהי טובה להסאי'ו בעיני יי' למה אח' לו הכ' אינו כן למה חמשה לך ס'
 בחשבך שהכל הוא הנז' שחם העיב אשא פניך ולא התבייש ואם לא
 העיב וי' וקבו' שחם שלא שעה אל חמשה היה בעבור שחמשה פתוח
 וכו' אי קין שחמשה בענין השב' והשש והקב' ברר לו הששן ס' כל השלם
 ס' חמשה על ש' השב' והשש והקב' שחמשה וזקו שאמר לו הלא אם העיב הששך
 שאת כלומר אשא פניך כלשון ישא יי' פניו אליך ואמר לכן כנגד וי'
 ויפלו פניו ואם לא העיב חמשה לפרח הקבורה שלך המצא החמשה ו'
 רובן כלומר הכל הפרכך מן השלם קזה תהיה נעש' בשלם הנשמות
 או יהיה לפרח חמשה רובן כח' לחיבות הקב' ואלך השוקת' של
 יצ' הדע ואת' המושל בו אם תרצה ביצ' האוב וא' האמר לך

או יאמר

או יאמר למה חרה לך על שלא קבלת מטרתך אחר שאיך סאויך כי אם
 היתה ראוייה היית מקבלה ויהיה שאתמ'ו מטרתך בעינין ולכן אם העיב
 חמשה ונתקב' לבט' קרבן ראוי תקובל מטרתך ויהיה שאתמ'ו כפי ה'
 חמשה ומקבלה כמו כי תשא ואם לא העיב חמשה להביא חמשה קב' או
 לבט' חמשה רובן הוא שטן הוא יצ' הדע קב' חמשה הפכה קבלת איס' ה'
 וחמ' ששמו' שהוא דע פשהן שהקדבת בקרבן ויאמר קין נבט'
 שמו בדבה הב' ומלך ולהשיל' עליו ולהודו' ואולי ויאמר קין יחזור לש'
 שאח' לו דבה השם שאח' לו הלא אם העיב שאת' להודעו שהוא צדיק
 וי' דבר שמו והר' ידוע ואח' לדין ולת' דיין ולהשילם אחרן וי' והנה
 חמ' ב' דבהם ק' על האמין ביי' כאשר ביכר לו במראה הנבואה ג'
 אחרת שבר ושנש כדעת הקדוש שלי וה' שהר' את הכל ה' כששאלנו
 הפ' מי הכל אחיך השי' פשו פניו ואח' לא ידעת השומר אחי אנכי ה'
 נעל ס' עקלל ב' קללה הוא שאח' אכור אתך מן האדמה והשט' בעיני'
 באדמה לחנוש ולזרוע לא תוספ' תר' חמ' לך וה' שאח' לו נע' ונד' תהיה
 בארץ שיהיה חמול' וכל פכל המקומות וכשם קזוקר אחרו שקכל' ז'
 היה חמ' המהרה וקקנושה והוא כח' לין חמשה בענין חמשה יח'ו
 בראשית ולפי הביא קרבנו חמ' המהרה ולפי שעה אל חמשה אכל קין
 חמ' המומאה והיה כשמה יין ולפי הביא דע פשהן ולכן לא שעה אל
 חמשה ולמה הר' קין וכששאלנו הפ' מי הכל אחיך השי' השומר אחי
 אנכי והוא חמ'ו שחם נט' שחם אל אחי קיית' שיהיה קב' פניו קמו' ו
 נאע כשמה קיין למה הדעת והכל נהד' בממ'ו שהט' בשכינה ולכן כ'
 ס' ביק ויסקר חמ' פניו כי יא' חמ' ל' הקאים קול דחי אחיך ז'
 חמו ודס זרשו' וי' ובר' קר' ל' המדרש קז' יחמו' לתמי' קחמ'ס
 כסוף או יחמו' דס זרשו' סכין שחם לא היו התלבו' כמ'ו והיכן
 הוא דס זרשו' וכל הששן יחמו' לתמי' קחמ'ס כסוף או יחמו'

ו

כס זרשוקו אל קטט היודע בקבלה אשר עליו אמר הכתוב שאר רחוק
 קבל והנה שמשו אל קין מדק כנגז מדק הוא חשב להכהת את זרע אחיו
 ונבלה הוא זרע במבול. עוד דרשו קול דמי ששעה בו פעשים הרבה ש'
 שלא היה יודע מקיבן נפשו יוצאק. מן האדמה יורה מדק שנתקללה
 כבר בעונה ונש בזו הוסיפה לחטוא אשר פצרה והנני מוסיף לה קללה
 לא תספ תת סה לך וטעם ועתה כלומר ששך מדוכה נהדינה זאקל
 מן שדמי אחיך זעקיס מן האדמה ואינן עלולה למעלה אבל עתה
 את מטעם אוקר שרהיה אדור וחמר מן האדמה אשר פצרה את פיה
 והיא סבה כל זה ברוב שחניסיה ומוסד עד שלמה בעתה כי כרת
 שמה עבירה ונ' ולבן לא תספ תת סה לך. ויאמר קין אל י' שהורח
 חמים שיהם עליו ניסר לו אחר ששמו הסלח ולבן אלו וכי נזולשט
 יורה מקסלח שערך אינו כן כי החיך וסלחך מדוכה ולבן אקכ
 נשאר אותה היום והיה כל מוצאי יקרנ' כי את חייב חיה ומן קהן יוכל
 להרוג אותה כל מוצאי כלוה בהמורה וחיות אבל בע אדם לא היו עדיין
 בעולם ליהא מהם אלא עד שבאו היה פחדה על כל החיות שאמר
 וחוראם וחקבם יהיה ונ' ועבשו בשביל זה לא י' האו מחנ' ויהרנע מליד
 נישם י' לקין החזיר את מוחאו על הכל. עוד י' נזול שוטחנשא בהחוק
 כלוה שהרעה לבט קונו על שצס חמאתו ששק ואמר יודע את שחמא
 נזול חסלח אבל החיך יקדחו רונמך ואז השם ירע העיב לו ברחמיו
 לבן כל הורג קין סעו לבן שבעה לביב עלי ואחר ששבע מי יקרנ'
 וחפנך אסר כר'פ' באי ירבן לבוש חפנך מחקוס שכינך כלומר
 מחקוס שחמאס שס פנ האדון י' אהים אק. יאלז זק יורה כי אדם
 הראשון עתישכ בהר המורה ונשם היו תלברתו ויאמר הכתוב קן נשכאוב
 היום חטל פנ האדמה הקדושה כדי שאספק חפנך שכל מי שערע על
 חמה נקא נסר חטנו כי קוא כדשות אהים אחים וכן אלו דוד כי נשונ

היום מהספח כחלה לאמר לך עבוד אהים. לבן כל הורג קין
 זה מן המקראות שקצרו דברהם ונחמו ולא פירשו. לבן כל הורג קין לשון
 נעלה הוא כה ישאק לו כך וכך נשם ולא פ' שמשו. שבעה יוקסקין אינ
 רעה להקס חקין עבשו לטוב לזרות אקח תקמה חמנו שיטמוד לך
 מבט בנו ויהרנ' וסוף המקרא שאמר שבעה יוקס קין היא תקמה כל
 חקין למדנו שהחלה המקרא לשון נעלה הוא שלא תקא שום ביה מזיקתו.
 נישם י' לקין אור שהיה בעל השוכה ואולי הוא אורח שמו או אור הא'
 חרשוכה. ויאמר חלפ' י' יא בורח מן קהן ואינו מקבל בשחמה וקאול
 שיא בשחמה ראייתו מן י' אקמין ושעקס אמרו אמת וקע שלא תקבל
 מכל וכל דכר' וישב בארץ נוד כי למעלה אמו נעוד וסאן אמו בארץ נוד
 למד שוית מחנה השש סמו שלא היתה השוכה שלמה. קדמת עדין
 שס נלה אביו כשנרע חנ' שטמו נישכן מקדם לנ' ומצינו רוח מזרחית
 קולאת בכל חקוס את הדומים שטמו אז יבהל חטק ונ' מזחוק שחמ' לא
 בארץ נוד כל חקוס שהיה הולך הארץ חרדעזשה מתחתו ובהיות אומרות
 פורו פורו חטנו זה שקרנ' אחיו. יודע קין את אשתו אחר שער זמן קנינוש
 דע להולד בן להקים לאחיו שס ולבן קדא שמו חנוך לתוכו בתולה ובמלכ
 כמו שהיה הכל חקביל עמו ומקמין עמו בעבודת האל ולהיות שס חקיים
 אמו שקרא שס קשר כסס בנו חנוך ואמו בונה לבי שלא בעא בבת אחת
 לבי שהיה הולך נעוד בארץ להשלים נידשו או יאמר שבעת שהיה ב'
 בונה קשר נולד לו לבך קא שס קשר כסס בנו. ושיר יג ישחקוס א'
 שאומרים יג שהלדה חשמה שט לשונות לדת האשה וזה עתה תולדה
 תלדה קאיש כשהוא אומר הולד לשון קפסל מדבר בלדה האשה פלוקולד
 את אשתו בן או בת וכשהוא אומר יג מדבר בהעברת האיש. ויקח לו
 למך לא אמו כל זה אלא למדנו מסוף קענן שקיים הפה בעתה שחמו

כימי אדם האשון וזהו החול לקרוא שהוא כמוההלה ולזה סמך כפאן
 זה ספר תולדות אדם לפי שכל הנזכר מהאש קספר לא היה בו מחשבה
 מצד חמא נמש הקדמוני ואדם ואשרת וקין וקבל ולמה אמר זה ספר תולדות
 אדם כלום כבוד אלהים קספר דבר ולא החוש לכל הדברים שטברו זה
 ספר תולדות אדם זו היא פטירת תולדות אדם הכוונה מה שקציר בטלג
 ולפי ששט בטס היו לו אחד נקרה וקב נתקלל ונתקיים זרעו בשנת אחר
 טלו זה ספר תולדות כי הוא לבדו תולדותיו החשובים אטפי שקנד תולדות
 רבות לקין לא היו תולדותיו של אדם כי אס תולדות חוק מוכב נשואס חטון
 ועיר ולך ומהם חרומים בשם אל כשמות המלטים והם מחייאל ו
 ומתשאל ועל תולדות אלה אחר הפקב ויכאו בע האלגים את בניו
 האדם כי היו בע אלהים ולא בני אדם האשון וכן דרשו זל אלה תולדות
 ואין האשונס תולדות אדם ומה קן אלקות לבי שכולן מחוה נולבו מחיאל
 נב והבן זה ביום נבוא אלהים אדם חמד שבוים שנברא הולד זס וקב
 נבאס חפאן שקאשק נקאאת אדם כי היא מכלל קמין קאנושי וכן הוא אמר
 כרפאל אדם לשבת ביי וכרפי סחיי ישלך לקנות לב מולת זכר ונ
 ונקבה נבאס כי כן סנני וייצ יל אלהים וכת קמק היוצרים כי שמה קזכר
 חן הזכר והנקבה חן הנקבה ומטעם זה נזדווג נמש לחוק ולא לאדם
 לפי ששמה חן קמק המקללת חן קשמאל וכן אמרו בספר הקביר
 אמר הנמש קואיל נשמה חמד זמן אפיביה מהיה ויולב כדמות
 כלמנו הסנני חזק לעב ט קין לא קולדו אדם ולא היה כדמותו כלמנו
 ופג שות חן קאשק קל שטס מיוס שנברא היו לסיב עד שיולבו מחמו
 כוחין ולטין נשקן וכן אמרו זל כל אנהק שטס היו רוחוק נקבור חרמחמו
 חן האדם ויולבו זכרם ורוחוב זכרם היו מהחחחחחח עס האשק ויולבו
 נקבע וישלך להרפון שקציר בכל הדורות שמהלם ועד נ בכל אחד
 מהם וימה ולא היה צרך כי כיון שנקמה חיה על אדם האשון בידוע
 שכלכותו

שעלבוהו חרתי כי העשבים נפסדים נקספר השורש אמר הזכיר בהם וימה
 לפי שהיה כינהם חקאת צדיקים כמתנשל וכיוצא בו ואלמלא שקודעו
 הכרת והזכיר בכל אחד מהם וימה היה אדם חושב שטברו כמיתת המבול
 ולא מרע על חמקן כמות כל האדם לפיכך הזכיר בכל אחד וימה ובספר
 תולדות נח לא הזכיר בהם וימה שכבר עבר המבול ובידוע שמתחילת
 עמין ויקין כל ימי אדם אשר חיי אמן באדם לקודות שקיו חייים
 אמרתיים אחר אשר שב ברשונה ולבן נאמר בו אשר חיי ויקלקל חטון
 צדיק היה וקבל כדעתו לשוב בראשית להדשיט לפי מיהר הקדק וסלקו
 וזקו ששנה הכתוב במיתתו לבקוב ואיננו בעולם למלאת כי לקח אותנו
 אלהים לפני זמנו והאמת שמדת מטלג הקתקלבות לא יזכה רק כ
 כצדיקים כמין נח חטון ואברהם שכולם קשינ מהלך קשמס וכחותו ר
 הנזילס המוהס על שולמנות ארון הכל ורוממות ית ואס המנה שטותו
 קמאל שקס שפה טנה כמען ימות קחמק כי קלהק חזק ידע והשיג מ
 מטלג קשמס וכחותו קטעמיוס וקציר כחמתו שיאסיב טלונה נ
 ונדבק נה ואח בו ויהי מה שלא אמר כדורות אלא ויקין סת קרפרי סחיי
 זל לחוזה שנהטלג באור הטלון שכקב בו יהי אור ויקי אור וכן מלניו
 במשה דבי עה אמר לשון זה הוא שכתו ויקי חטק בהר ומזה זכר לאור ר
 התוק נזכה לקירון טעס ודע כי צדיק זה היה שביעי לדורות והיה ז
 כמב יוס קי שקוא יוס קחיים שכלו שבת ומנוחה לפי זכר לחיי עד
 והנה חזק קשס חזק קשס חזק קשס של מטערין כי מטערין השקל
 לדעת אורת ולהשיג עשינו עד שהשיג ודבק בו ולפי שדבק בו שאתה
 עמו ושמו כי נקסר כצרו כלביד אס נקא שמו מטערין כשמו כי ר
 הדבק בדבר נקא על שס הדבר שקוא דבק בו ואלה סחיי ואיננו הוא
 מלשון דמל אמר לך חן שהוא קודאת הדבר וקיומו וכן כרניס מדוקק
 ואיתקי אה לא אמית יתה ויולב כן שממנו נבנה קשלים והנה היה

שעירי לאדם וראוי להקניס בו השלם ולפי שקדויות הקס היו עתהם
 להחיות במובן על כן לא תמצא בהם זכרון בן ולא זכרון שם עד שבא
 נח והזכיר בו בן ויקרא שמו נח הבה קרא שמו נח זה יתחנן לא השם
 הוא המדרש ולא המדרש הוא השם לא הוק צדק קרא למימר אלמ נח זה
 יתחנן או נחמן זה יתחנן אלמ שבתא הבה את האדם השלמו על קבל
 הפה היתה שאמרת לך לחנוש הקלם היה שמשע לחרש כיון שחמא
 המהדן עלו ונתו כיון ששמד נח נחמן נחמן כן נייחא ועמור להלן לנשן
 ינוח שורך מה נייחא הנאמרת להלן נייחא שור את נייחא האחוה כן
 נייחא שור ונמדרש וכי נביא היה למך אז שמשן בן יקוצק מסורת
 היה לאדם כשנאמר לו ארוכה הארמה בעבורך אז לפעו רבו שט עד
 מהי אל עד שילב אדם מקול מחשבו אמו וכיון שנולד אמו זה יתחנן
 וכתרפי בחיי מבע שקיה נח עשיה וקעשיה קדם לני. על כן הזכיר בו
 מלת זה כלשון זה אל ואנוהו כלמא זה יתחנן בזכות זה ומבע שמלת
 זה כוללת שתי בנות אלע נבדבו במלה שטעמיהם. בן חמש מאות ש
 שנה אז יודן מה טעם כל הדורות ילבו למאה וזה לתק אמו הבה אם
 משעים קס יאבדו במים זרע של צדק זה ואם צדקים הם אמרו עליו
 לעשות תיבות הרה כבש מעיינו ולא קולד עד תך כדי שלא יקיה יפה
 קנול שבבטו ראוי לשעשים לפע המובן דבתו ט קעבר בן מאה שנה
 יחיות לעשע לערנד וכן לפע מהתן תנה. את שם ואת חס והלא יפר
 הוא קנול אלמ בהתלה אתה דורש את שם שהוא צדק ונלב מהול ושארבים
 זמא חמנו. ויקי כי החל האדם לרוב על פני הארמה ללמד שקיו שופכי
 זרעם על העלם ועל האבנים ולפי שקיו שמופס בזנות הבה להם
 בנקבות דבתו ובעם לא היו להם כישמעאל בן ילדו למ אשתו טקבה
 אמר לו כחייא ההפיל הבה לבדך אל מאי היא אל דבתו ויקי כי החל
 האדם לרוב ונן עלה אלמ אביו אל שחמך הדבלי אטעב צדק לין וערך
 לחומץ

לחומץ צדק לין יורה לחומץ צדק לחמם וצדק לשערהם צדק לחמם
 יורה לין השערהם בע קלקים בע השערהם וקשופים שקשופים טקאים
 להים ככא להים לא תקלל ואמר הכתוב כי אהרם בע השופמי שקיה לקס לעשור
 חשפט קס קיו שעשים החמם טם בנות האדם. ויקחו להם ששים מכל
 מכל אשר בחרו באונם דכל טרנה שאינה לין קנולם אינה כרנה. כא
 בע קלקים אלמ קחלאכיס. ובמדרש כי מוכרנה מבת בנה משקיו
 חמי בין אשה לבעלה קנול שפקס נבבם ובעלה קתלה. ובמדרש אמרו
 קחלאכיס לפע הבה חמה את האדם שדעתו רבה אמר להם אם קייקס
 דרם לחמה קייקס שעשים כמוקס אמרו ל טרנה נבבם כיון שיכדו נבבם
 בהם יצד קרע וטעם באשה אחת אמרו לה השמש לבו אמר לא אעשה
 עד שתקדו מה אתה אומרים בעלה בהם לשמים והיא כוונה לעלות ועלת
 אמו הבה הואיל ופירשת לין קטבילה את אנשיך בין קכוכבים ותקיה
 בינקס והיא חמל בתלה ויא שקיא כונה קעלה קודם עלות השחר
 כי מוכר אלמ הפנויות ויקחו להם ששים אלמ ששים מכל אשר
 בחרו זה זכור ובקמק ולא נחמו לין השלם עד שכתבו סתבו לחכור ולקמק
 על הכל הבה מאמר אטמו לין קנול דבתו ויקחו להם ששים ונן וכתו
 בתה ויאמר יין להים אמר ונן. לא ידון דומי לא יקדעם ויהי דומי עלי
 בשביל האדם. לעולם לאורך ימים עד קנה דומי גבון בקרבי אם להשחי
 אם להם לא יקיה חרון זה לדומי לעולם כלמא לאורך ימים. בשנפ כלמא
 בשביל שש זאה בו שהוא כשר ואטעב אינו נבע וכש אם יקיה אש או
 דב קעק. ומה כתה קלען בזק כי השם לאק כי היו חכונם לחרות ענ
 כבודו בדבהם שקשם קיה ששק לעובדס והאמר ימיהם אולי יזכרו וי
 וישבו אל יין ואק השם שקיה להסך שבה בני הימים היו חכששים ביות
 בענן שקשם אולי מוכה טרנה קחלאכיס שאמרו חק אנוש כי קזכרנו וכש

להקל להם חיים ארוכים עד שבכל הימים כב יבול היה בזאת קולחמה
 למה בכאת אורש או למה נהנה להם חיים ארוכים כי היה כאן ששנות
 השנים הקצרות וזהו שאח לא ידון לא יתקומע וידין ויהי רוחי ורצני כ
 בקרבי בשכל האדם לשלם כלעז לאורך ימים. בשש הוא נשד כלומר
 ואל כי קס נשד כושק פרוחה שאם הייתה המהבה על דבר טוב עחא
 אבל על דבר מאוס הוא ולכן אינו רוצה להיות בזאת קולחמה אל
 ראוי לקצר ימיהם ולהיות מאה וששים שנה. לא והיו ימיו מאה וששים
 עד קצ אחרי להם אפי ואם לא ישובו אביא עליהם חובל ועטם ה
 מספר זה כהרפי בחיי חפץ שהשלים נבדא בה וקוא רוצה בקיומו
 של שלם לבך המהן להם קצ שנה שקוא חמישים קשטם של מהלק
 על החיים כה שיקבועו וישובו וכן שאהם חמישים קמאה ואין קפה
 מעטש עד ששים וכן לעתיד לבא שבתו ט טחוי קטף יחי עמי ואינו
 מעטש עד ק. בעש כאן עמז מעה ואחזון שלא היה כאן נה לא
 להציל ולא עמל אלמ בזכר מעה שעה לזאת חמנו. הנפילם ש
 שכלו חן השמים בעבור חמאם והפיל העולם שקין מחטיאים בני
 אדם ומסיישן אורש לחטוא בעליהם וכבשופם וזהו בימים הקס
 שהראשונים היו רשעים ונתפס זה בימים הקס ונש אחה כן נשאר
 להם זה קרע אשר יבואו בני הקאים לבנות האדם ונז ואול רחם ק
 הנפילם לפי שלמעלה אמר שהיו לקחים קשאים הנשואוה חכל אשר
 בחרו והיו יולדו בעם ומשלבנות אורש בנים ובעבור והם האחרונים
 וזהו הנפילם שקיו חושלבים בחזרה. ובסך אמרו קמה קנבניהם שקין
 חמזהם וזהו אנשי קשם קידוע של מחזר. בימים הקס בימי דוראנוש
 ובע קין. נש אחה כן אעפי שראו באבדן של דור אנוש שטלה אוקיאנוס
 והצט שליש השלם לא נשעו כור המפול ללמוד חקם. אשר יבואו היו יולדו
 ענקים סמורש הנפורים למרוד בחקום. אנשי קשם אורש שנקבונ

בשנת

בשמות שרד חקשאל מחניאל עש שטוחו ונרשטאו. לא אנשי קשם
 אנשי שמחון ששמחו את השלם. וינחם יז נחמה היה קיה לבנו שבראו
 כהרענש שאמ קיה בעליועם היה חמהדו. ויתעבב קאדם אל לבו של
 חקום עלה במחשבתו של חקום להעביבו. לא וינחם נרשבה מחשבתו
 של חקום מחמה רחמים למדה הקין. לא ויתעבב עטעב על אבדן מעש
 ידיו עי אחד שאל ארז יקושע בן קחה אמר לו אי אהם חודים שהשם
 שהכר רואה את הנולד אמר לו קן אח לו וקא כה ויתעבב אל לבו אמר לו
 נולד לך בן מיחך אמר לו קן אח לו וקא כה ויתעבב אל לבו אמר לו
 אה קכל אח לו ולא הייה יודע שסופו לחור אח לו בעטת מדוק מדוק
 יבשעת אכלא אכלא אמר לו כך שנה קפה אעפי שלגי לבנו שסופו
 לחטוא ולא בדו לא נחנע חלבואו כשכיל קצהקים קשניהם לעמוד ה
 חקם. ודע חלה לב שהזכיר בהפה אינו אלמ חשל נהק בשאר קאיהם
 קנפנים שבאדם קמיוחסים אלו ירצך כען פי יז שיש יז ארמט
 שרברו לו שהפה חפץ בעוב ולא ברשע חפץ זה כשהכרע רצה לא
 לקוה ענו כי אם נשעה חק שהפה חפץ יאמר בו שיטמח בעשן שכתו
 ישמח יז בחששו וכשנשעה חק של חפץ יאמר בו ויתעבב אל לבו כ
 אי איטאר לו לעמוד על רעיו לעשור חלטה ולחזקר מעבידות בלג
 אם ישמח יז בן בחכות קללו שקן חכוב בני אדם. ובחזרש אמר לו
 אחי חשל לחך שבעה שלגון עי אדהכל ולא שלפה לו על מי להקשם
 לא על אדהכל. עוד חשל לחך ששק סחורה עי ספור ולא קלניח
 כה על מי להקשם לא על הספור. וכרפי בחיי לפי שקיה בחשל
 קאדהכל חקום למשור בשתי רשויות כי יאח אדם כי אעפי שקמלק
 חלק קאדהכל חכס מחטוב באורה חלכה ואין קדבר כן חו כי הכל
 אחד חיוחד כל פיכוד עב חזר להזכיר חשל קספור שהספור אין
 לו כח בסחורה ואין לו חלק בק כלל וכונת ר אחי כי קאדהכל הורח

הספור והספור הוא קארהכל וקנא קלב וקמלך ייז ידבר עמו ואומר
 אחיה את קאדס אשר בראתי כי טמאתי כי עשיתם עשירי פתי . .
 וישלך להשכיל בלשון קאדס בארץ שהזכיר קתרובכ פנמיים בשע פ
 סמוקים זה אחר זה כי באשון ידבר למטק ובשע למעלה. ויאמר ייז א
 אחיה בפק להודע רחמי ק על ברואיו שאינו רוצה במיתתן של רשעים
 שמכרז בקול קולת שישובו בתשובה ולא ימותו ואינו כמלך בן שנוער
 איבה לשונאו ומעלם מחמו כה שלא ישמר אבל קרב אינו כן אלא אומר
 להם שישובו בתשובה וזהו ויאמר ייז אחיה את קאדס להקרות בהם ש
 שישובו . אחיה את קאדס קנא עבר ואביא עליו מים ואחיה אורתי
 לכך נאח לשון מיתו. מאדס עד בהמה את קן השחיתו דופס. לא קבל
 נברא בשביל קאדס וכיון שקרא בלה מה ערך באלו. כי טמאתי חשבת
 מה לעשות על אשר עשיתם. ואח ונת מאח חן דחז שאפי נח לא היה
 שלם ופיתר של מותו לפי שמא חן בשע ייז באמרו תמים היה כ
 כדוכוהו דוקא ואכ חכונע מאח חן ולא נדון שחוק לפי שהיה ערך הנה
 לכדוא שלם חדש באשר עשה בששת ימי בראשית ולמק לא רצה קרב
 שימות שחוק לשום לעולם שאהיה בארץ ולהחיות להם לפימה קבול
 ולמה מאח חן . .

רש

פרשת תולדות נח

בארתי בעבור פוטה ואין רשע
 וצהק יסוד שלם בעבור סופת
 ואין רשע אלו דור המבול שקין לשמה ברוב פ ספא תמו חן בלקות קדין
 על רשעים ועל מעלם וקיוכלא היו באשר עבר דוח הקן על קס . וצהק
 יסוד שלם זה נח שהיה חזק כראי מוצק בעבודת השם כי סוד האמת
 ויחזק ומחמו טרייסד העולם וטרבונן וזהו שכלו אלה תולדות נח ואמר
 אלה לפיכך את קאדס ושם וקס קדוה קנא כהם לשל שכלם קיו באויים
 לכליך

לכליך כמו שאח ויא ייז כי לפק רעת קאדס וקיסוד וקשונש השקדי א
 הוא נח ותולדותיו . ובפק מיומא דעבר אדס על פקונא דמאהה כל בני
 עלמא דאיתו לכו לברר איקרון בני קאדס ולא לשכחא איקרון אלא כמאן
 דאח בניו דקקוא דעבר על פקודא דמאהה כיון דאח נח איקרון בני נ
 עלמא על שמא דנח . תולדות נח לקיים לן בעלמא ולא תולדות אדס
 דאעבר לן מעלמא ונעם לן מורתא אח לך כ יופי אי קבי קא כתי לברר
 וירד ייז לאור את קשך ואח קמנל אשר בניו בני קאדס בני קאדס כתי
 ולא בני נח אח לך נח לך לאדס דלא יחמא קמי מאהה ולא יכתיב עלה
 קאי קנא קח כתי בן יכבד אב כד ברא מב כל בני עלמא דכהן לך לאכוי
 למכ וכד איהו ביט כל בני עלמא דכהן לך לאכוי לביש אדס כתי דעבר
 על פקונא דמאהה כד אתו אינון דמורנו במאההון מק כתי אשר בניו
 בני קאדס בניו דאדס קדמא דמור במאהה ועבר על פקודא ובשע כן
 אלה תולדות נח אלה ולא קדמאי אלה דנבקו מע תיבך ולא תולדות א
 אדס עבדי תולדות יה מאורעור כמעט מה ילב יוס או תולדות חמש
 וקואיל וקזכירוספר בשבתו דכתי זכר עבך לבדך זה נח ושם רשעים
 יקב אלו דור המבול דכתי ופי רשעים תבפר חחם נחכע שקספיק כ
 בשבתו חזר ופתי וילג נח נאח על פי שהוזכרו לשל חזר וקזכירוס ס
 פק חפט שפסל כל קדוה קנא כהם או להודיע שלא קולנד אחלקס
 ק אלו כמחז במלך אלק ולא קולנד אחלקס כעס ובנוה בתהו . דא
 לפי שהאדס מורכב מנעל ומנעש ולשעס יש כעס בניו כע קנעש קמעשים
 המוכים ובשע קנעל הם הכעס קנעשים ולמא אלה תולדות נח בניו כ
 בני קנעש והעל והקחם בני קנעש לפי שהם שקר וקס איש צהק תמים
 ונח וחזר וקזכיר בני העל וקס שם וחס ניפת לבול כל תולדותו וקת
 נחר מה שהתחיל ולא הספיק כנעם ולפי שכא להעד לון שכעשור
 בני קנעש קנעל נח במבול קוצר למח שכל בני העל לא חרת במבול

בעבור כע הנטא . ובמדרש פה צדק טען חיים ולקח נפשות חכס
 אל יהודה בך שלם טענה שקצק נפטר מן השלם כלל כעס הוא מאר
 ובוכה אומא לו קפה חפץ מה אהה מיצר ובוכה מטע שלל הטמדת
 כעס ישלך פה יפה מן הכעס והס התנה והמלות שנתעסקת בקס
 ההל פה צדק טען חיים וכן ככאן כעו לא הזכיר אלל איש צדק תמים
 הוי אומר פה צדק טען חיים ולקח נפשות חכס זה נח שלקח כמה
 נפשות וקיה זן אורס ומפרנס והמלא נפשות חכס הנה ובכמה
 היה יכול לעמוד עם אלל החיות והשפות וזקו את הגלים הקהלך
 נח סת חכס . נח נח הוכפל שמו כצדקים אברהם אברהם משק הטק
 ישקב ישקב שמוא שמואל . לא נח בלבד נח בזקנותו נח לשמים
 ונח לבהור נח לעולם הזה ונח לעהב . איש כלמי שנאמר בו איש
 כצדק צדק נמור איש הש האלים ואס נשע רשע נמור איש יודע
 צד . לא איש אדם ישר שלם . צדק שהיה נותן צדקה בסתר ולזה נאל
 מן המכובל כדכתיב מהן בסתר יכפה אל . אבל כור המבול שהיו
 לוקחים השומר בחיק הביא עליהם חימה ענה ענה בני המבול כתי
 בתי נקרא הצדק כך מטע שכל טעם ופועל כל הכמות בצדקו שמו
 וכלל הכמות אלל כצד הכמות הש שש וכל נח ישלך פעולה
 והוא סוד ק ברבור וזקו מוגל שז והוא יסוד כלל ובצדו טעמים וזקו
 חלה צדק צד יק בסמוי האור שהם אלל והוא קצ צד והוא חוגל
 כוד אלל קמנץ הלוי עליו המים נולג מהול . היה כל מי שנאמר בו
 היה חתקן לעק . קן האדם היה חתקן למיתה . וקין היה חתקן לעלי
 וקטש היה חתקן לקלל . יוסף היה רועה חתקן לשועה . איש
 יהודי היה חתקן לעולה . נח חתקן לעם . לא היה בני עשה הוא ש
 שהיה המים בכל עשה כורוב שמאדם טב נח ומנח טב אברהם כ
 אברהם היה כן נח כשמה נח נח נב כאה אדם האשון . בדורותיו

בדורותיו יש שדרשוהו לשבח לגד לענה שקיה שדויה טאוק שלל
 זונות וקיה טענה ואלל היה טאוק אל טאוק טאכו ויש שדרשוהו
 בטוק סמיא וחין לעינא סננהור . לא בדורותו טענות ובחורות
 וזקנותו בכל זמן מאלל ישקה עט וסמו ולזה בדורותו . לא שהיה
 טוב עם גלים ואשים . לא בדורותו בדורו הנו פי בדורותיו אור
 ומופר טמו והתנהו כל שלל למד מחשבים ואה חין יקן זה
 מאחר שהוא מודל שחם ורר ביניהם לזה את הגלים ונן שקיה ה
 מההלך ומתדבק בקונו ולזה לא אמו לבט הגלים . לא נח היה צדק
 סטד לתמו אכל אברהם היה מהחזק בצדקו מאלו . ובמדרש למך
 שהיה לו בן כעס א נבול וא קטן אמו לקטן הלך שמי ולקח אמו הלך
 לבט כ נחמיה אומא לאוקבו של חלך שהיה משתקט בטעם העץ ה
 החלך והא אומא אמו טב שאהה משתקט בטעם באוקל שמי ה
 הקד את הגלים הקהלך נח ולמה אברהם דומה לאוקבו של חלך שאה
 את החלך מהלך במבואות אטלס והתחיל מאיר כרך החלן אל טב
 שאה מאיר ל כרך החלן בוא והאיר לבט כך אמו קנה לאברהם אבינו
 טב שאה מאיר ל מאסטיא וחבוריה בוא והאיר לבט באו הקד
 הגלים אשר הקלבו אבות לבניו אברהם וצחק והמלא שקצכיר נח
 בפסוק נכשמי כנע נ שלמות שאה והוא א חן שאון נשלמו וקצלתו
 בזמנה והנ חזס קבתו בפסוק אחד נח כטאל ואיוב . נח כעלם
 דטאל כפך אהו בניו ומרפ ובניו איוב כעשמו . נח קציל שלמה בעו דטל
 שלמה חכירו חנניה מיטאל ועזהק . איוב נ רישו חליכז וכלגד ועפר
 כי לאויים קין למיתה כי לא דכרו טבוע באיוב . לא הזכירו נ טעמים
 כנע נ חשלת שקצכיר המים וההלך להורות שהיה שלם בטל שחן
 ועלה ממדרנה למדרנה ממדרנה צדק למדה המים שיש צדק שאינו
 המים וממדה המים עלה למדה הקהלבור שהיא חשלה נזולה לא

שדויה טאוק

מאמר רב ביחודי גדוד כחונך ואברהם. וכתבתי לך שאין לשון זה
 כופל אל על הצדק שקשיב חטלת השמש וכחות הנללים והכוכבים
 וכיצד הם פועלים פעולתיהם בשמים לפי שטעם הקשנה הזאת
 חתבסמה חטלת ארון הכל ורוממותו וכן אלו דוד השמים חספיהם
 כבוד א ומעשה ידיו חמד הקדוש ואחריו כל היודע להטות הקופות
 וחזלתו ואינו חושב עליו הפקע אומר ואם בעל יי לא קביאו ועל כן אלו
 בנה שקשיב חטלת השמש וכחותו העלמיים וידע כחות הכוכבים
 והחזלתו ולא עזק לבוא אחרים כי ידע בחכמתו כי יש סבה עליונה
 על כולם ועד כן בה וזה בספר מאשי דודו שקיו עבדה השמש והכוכבים
 והחזלתו וכן כתב בחנוך ויהלך חנוך את הלקים כי עתה כל כדורו של
 אנוש שקיו עבדה השמש והכוכבים והחזלתו ושמו הוא על החכמה
 הדיא בעלמות וידע וקשיב שיש סבה אחר עליונה ומתקן שני חיינו שקיו
 שפה סמוט ימות קחמק חזק לנו קבת שקשיב בחכמתו והלך השמש
 וכדבך בסויה עליונה ית וכן באברהם בתי הקלק לפי ופי שקיה ית
 חתוכה עם אשוי כותק שיר חולדת שקיו עבדה השמש ואברהם שקיו
 חלק ואברהם היה חזק להם על שנים קוקט וכחותיהם הכל הוא כנרץ ביד
 האומן ונחזרנו אל רחום דוד בספוק א והוא מלך סקומו עבד אשה
 בעו אחריו וקקם חטלת הקדש לבור לחטלת ואחיה הקמימות שקיה
 לחטלת מודדנה הצפק ולפי שקזכיר שקיה חוכרת בנ חטלת רחום לבו
 נב שקיה חוכרת בסרת תיה שקוא השקר ויסוד הכל כי אם תאנה פסוק
 זה עם ית תיבוט שלים ס רחם לתיה שקיה ס חסכתרת ושד ית רחם
 לנ חדות שקתיה נדרשת בהם ותי קמ רחם לנ יוס שטרת חשק א
 לעמוד בדר ותי רחם שתתקן בערת ופסוק שאחרו יש בו תיבוטתיה
 לעשות הדברות ואח נב עם רחם לתיה נב שים כטן קשלים וקיומו א
 ומה שקזכיר חספס לרמוז שג חלק לבדם היו תלבוטתו וירחום שד א

שקיו

שקיו נב עם אלו כנרץ חטלת שקיו בו עם כנרץ חרת הקדש לבור
 חס כנרץ חמים שמעשיו חוהם שקיה קס ומטע ויפת כנרץ צדיק א
 ויופי האדם צדקתו וכתיחורי שד ירחום שג נב עם אלו קס שמודי ע
 שלם שמהם נפנה כל הארץ והם כנרץ נב עם שקשלים שמוז עלהם
 והם הדין והאמת והשלים והם יותר חסודיהם בסדר הפסוק שקמאפטי
 שקוא חס באמלע והרחמים חכדיו שלא לקטג בשלם לא שבחמה
 לקח הדין בראשונה לפי שקוא צורך קשלים יותר שאלחלח מוואו איש
 ארבעה וננ הדין קוא חס שקיה חס נאדוס אחוז במדת הדין האמת
 קוא יפת כי יוט קרבה ונעמחותה הוא מלך האמת וזקו כן דברת יפה
 דברת אמת שלא אוסיף עוד דאות כנרץ קשלים קוא שס שקוא חלק
 והוא החזיק בתורת יי סקראת שלם ועד הפטע הקדים שס לחטלת
 ואחריו חס כי כן נולדו שטאזי וידע את אשר שאלה לו כטו הקטן ולתק
 קוצר להזכיר יפת באחרונה אעפי שקוא הנזול אחי יפת הנזול ונחל
 אחזו דרך חכמה חנה אודת ואח והשמת הארץ להורות שאשוי דודו
 הששים היו וקפבים לעו וכנרץ חטלת שקיו לו הקשכו וקשחיתו דלם
 נבופכס בנ נפי עבירות והם עמ ושלגי שגור ונחל כאומום חין קשקת
 אלו ערוק ועמ ורחם שד שטח קיה טוב עם לקים ואששים וגו בסק
 שקיו דשם וחממים לשם וזקו לפי הלקים והמלח הארץ חמם שדיו
 דשם לברות ורחם נב שקיו חוממים בסקת וכנליו כנרץ קסקר אמר
 לפי הלקים שהכל עלי לבנו וכנרץ העלוי אלו והמלח הארץ חמם וק
 והמלח נב והמלח והמלח דסמיכי הסא ואיך והמלח הארץ אוקס כלוח
 שקארץ עמק היה מלחא חקם כסאי במדע וקכא עמי הארץ עמק
 היה מלחא חמם שקיה חפקיד כיסנ אכל חבירו ואפסמון שמו ע
 וקעקד חמם חת הקרקע והמפקיד בא כללה ומריח האפסמון
 ולוקח הכל ואחכ אומר לו הן לי מה שקפקרת אלך חמם נחל ס

פתור חטוק פרוטק מביא אדם סל האנס כל א לוקח לו אחת שקיא
 פתור פפרוטק עד שאינו יכול להוציא מהם בהן אה להם קבה ארס
 שאירפ שלא כהונן אפ אפ אפרע חסם שלא כהונן שטאח קלא נ
 נסע ורלס בס יחווה ולא בחכמה ועד האמר ותשחר האנץ יאה
 שקאנץ קעליונה שאחרק בחטא ולטון השחרק חלטון חבר הוא לאיש
 משחיה כי שיחת שמך וקבוונה קפיד הקויות ויהא אלים קזכיר
 בהם חדר קדין כי היא חרונק כנסם ובסך יל לחבול ישב אלמלא
 חקרא כרעב אי איפאר לאומרו ישב בלחודו דלא ארע עם דינא כרע
 הא יסב וכת הרפ כדר ישב אה וקנה שאחרק לחווה שנהאלה
 סארפ כי באטונה אה ויהא יל כי כרה רעה האדם באנץ ליה ערבו
 קרעתי יער חן קטובור וקיה בהם תקנה אבל עבטו שאחרק כולה כ
 אלים אה האנץ כי השם לחוס וחטון וקיה רעה להאריך להם יותר
 אבל אה שקאנץ באה לרבוש הן לפי שאשחיהק ומחאוה בהקטובור
 ושקויעם ולבן לא יכול השם להעלים קדין כי האנץ שאחרק וקשחית
 כל בער אה דרכו על האנץ כל השמישו בחוכן דרך עבר בעלמא א
 ואב בהחור וחיות נזקקות לשאינן חיינן להם קנע משחיהרפ ונה
 עז וזכרה אה בהרז ישקב כמו שחוזר בחקומו ואז אה קטם
 קן כל בער בא לבט שכלל חקום שארע חווא זכור אנדורחוסיק
 באה לשלם והורנה טובים ורשם ועד חלמא האנץ חמם שלא עתק
 נזר הנם אלא על הנאל דכנה החמם קם לחמא רשע סאק חלמא
 שניות אין חקמור מחולם אלא הנאל חטעהס חן קדם שבדיהון
 בישייא לא קן כל בער כלא קן שם לחטך וקוא שטן וקוא יצ קרע
 שחחשך פט חבריור וחכלה אורפ וזהו ולכל קבלית קוא חוקר ש
 שקבלית ותאודת לבלת הכל וקוא שחיל לשוית אדם ביהו ולחזכיר
 שונים וכן כבאן בא לרבוש קדין עליהם ורעה לבלתם חטעש ועד כ

בעטן אל
 היה בס
 קנה ורע
 נב באומרו
 ויבא אלים

בער יכלה וזהו סוד הקרבנות לודשם כי הוא שואל דין על החוטא א
 ולפי קדין היה לאוי החוטא להמסר בידו וקטם חוטב מחשבות לבלתי
 ירח מחטו נדה רצה לתת ענה לבטו באופן שיטעל חמט בסוד קל
 הקרבנות ששחיתתן ככפון כדי להשקיט רוח קצמונ שלא יקמרו
 עליהם כאשר יתבאר בחקומו וזהו קן כל בער לטוול עשור וקבא סר
 נזר דין בידו וכלטו שאחרתם בו ועבשיו קנע משחיהרפ כל קנע מ
 חשים לו חורפ בעזר הן שבידו ותמלא קן כל ריה שלק סטן עם קמלג
 ורחז לו בחלמא קן ימי קמבול שקם בחטן קן לא יום של קמער וקן
 יום קבבור ובהדרש ט אז לוי חלמא האנץ חמם שפברו בחי שקוא
 חלמא כל האנץ כבודו לא חמם זה נז עדין דכנה מחסי ושארני על
 ככל ואין שאה אלא ערוק חמם זה שד דכנה בחממם אחיך נע יקונה
 אשר שפכורם נקי חמם כמאמטו וקדיא עליהם השם מי נח ששלג
 נע חמם כאוחלם כרובתים קלקל וכרובתים נדונו ועד קיו אוחמם
 אין אנו חוטשים לחבול כדאית במדרש לזה העבירו על נקעם ומה
 ששחר הזפת בחמין אמרו זל סכינות קספיה קיו מים קרים לאס
 לא כן איך נעול עוג חלך הבטן והיו ימי החבול לא יום לפי שטעם י יום
 היל כל עבירה ועבירה שבוכה זה שקיו שבוכה קשחש ששחר בכל חמין
 וחחטה ימים טעל בו קודם בואו וק ימים אחד שערמק מחטו נע
 שקיו חממהין ינעם לער עור מחממם שקשלים יעלה אחר ה יום
 שפכור דמים שקיו שופכים דם אשר נעזר לח יום נאל שעברו עליהק
 שערע לאחר ה יום כי היא עבירה חמורה מאד וקטעם לפי שהנאל חן
 קמער קמוטסלוג שאלול לא נרעה קורה קיה אדם חוצא אורת בסכלמ
 ובסך ארבעים מאי עבדהקו אלא ה ללקאה חייבי עלמא וכתבי
 ארבעים יבנו לא יוסית לקבל ד סמרי דכל חר ז בען דבר שחל ע
 סעה עלמא ארפריי אה האנץ חן האנץ כמו ככארת אה קשר חן

פ' טס קאין כמו אר' יעקב שאפי' נא' שמוק המחשה טווקו ונא' ט'
 ונא' טעמו ט ככל מקום שקאדם חוטא הארץ לקה שנה ארץ פרי גא'
 לחלה חרשה יושבי בה חשל לבן חלק אטא חלקין חטקטעשו
 והבן חשל זה כי יחמוז לחץ קטלונה אטקאר חטקה שחטס יונקיס
 הכל כדא טוב הארץ האטל ותימא שהזכיר ד' פעה' לשון השחרה בעז
 ד' עבירות שהיו בידם ע' גע שד נא' . שנה לך היתר טע' עפר יז'
 הרבה הוא וקאלה לבטל ולמה המהחו בבטן זה סד שיאוקו דור החט'
 עמוק בה ק' טע וטאלס אורת מה זאת לך והוא אוח להס עתיד ל'
 קנה להטא חטל לשלם אולי ישובו וזה כנגד חדר קהחיס עג שלא
 יהיה פרחון פה אבל הפך יודע הוא חתמה אס יחזרו אולאו . ושד
 יל כי דרך התורה תצוק על קאדם שיעשה כל ילדו בדרך הטבע'
 וההשלמה ע' גם וכן תמא כל נפי התורה אטפי שהס נמיס חפ'
 חפוסחיס ייש בהס טבע בחקלה וזקו בעטן שחאוק קתורה בעטן'
 אטפי קחלמה שיטאו חלעטס וכת' שס לך אורב ונ' ומאחר שלטעני
 חלחמותיקס של ישאל היו ש' נמיס נזולס לחק ימארו למאופיס ד'
 כחגה האומור אל' בוסאי היו פאוייס להקנה בדרך הטבע ועב' אוק'
 האלוק בתורה בהיקון חושפכות וכזאל סדן . ועל האמה טוקו לך
 להסר חטב חדרה קדין ככא חבי חוטע רגע עג יעבור זעם ופ'
 וכעטן וארס לא תאוי איה חפרת ביה עג בקר דכיון טעק דשורה
 לחטל לחל אינו חמתין בין דק לרטע נפ כי עק לחלק לה כבוד'
 ובק' כזמא חוקת איה בחמה לא יתמזי בר טט בחמה בען דאית ליה
 השור לחטל לחלל כולא בען כך אל קכה לח כשלק לאסרמא ולא
 תמזי עמך קחי מחטל ואי תיח חאין יהיב קכא מחטל תח לקלק דט'
 בעלו או כד ארמחי עלה בדהא דלא אסרפח קהוא מחטל קוק חזיל
 אינון דיט' דאקט ביל' בטלח אול' קכא מחטל קוק חזיל
 כנ' גופתא ועל לא אמל קכה לעמא נחיה ואי תיח הא תיפתר'

אחמזי

יש
היה
היה
יש

אחמזי בעלמא כל זמא דלא אחמזי אפי בר טט קחי מחטל לא
 יכול לשלמה עליה דכת' וארס לא תאוי איש חפרס בית ונ' בען
 כך הוק נח' נח וכל אינון דשמיה בע תיבותא ומחטל לא יכול לש'
 לשלמה עליה עב' . נפר שס טן וקל קוא על פט מייס וקוא אורתות
 פנז ונרל כללו בעדס בתורה נפר היה כל קחיס כמו נרל טל רע'
 חטב פגיס חרסי . קטס מדוכין לכל בקמה וחיק . ובאחד מה ל'
 קין הזה מאגר את המלמד אל התורה קמאר ארס . לא קטס רת'
 קדש' שמיס נזיקין ישועת חושד דחז' לו שצ' להקטמק כטעה
 סדרי חטנה וסדר זרעיס לא הזכיר לפי שאינו ער זרע' . קעעה
 את הקיבה תקון את הקיבה ותיקונה אינו אל' בתורה . בכופר ג'
 זפר בלשון אחמי סתבה חשה לפי שקחיס רפיס דיק בחומר חכפטס
 זפרת חכחון ושד שלא יהיה אורת דק הח רע של זפרת אבל טאן ג'
 חטב חוזק קחיס זפרת חכפטס וחכחון . וזה אשר קעשק טעלו ג'
 וזה קשישור אשר קעשק בחרש וקאקא לו קכ' באצבע כזק וכזק ג'
 קעשק ותמא וזה אשר כדסחיכי קכא ואיק וזה אשר קעשק על החזמה לוח'
 כסס שקחזמה חכפר כך עק אקל לבנות חזמה לבפר עלו טאקא'
 שלא מאור אמה לחדק תורה שכל מי שרועה לשאות ספינה ותקיה י'
 עמדה יעשה לחבה אחד חשעק באורכה ונבקה אחד חשעק כא'
 באורכה ולפי הטבע חחסיס תיבה כזאת אינם חספיקי לכל אל' ל'
 החיות אבל היה קעטן עם נדול והחזיק חוטע את הקרובה ולמה'
 זק קטישור ולא יורת לוח שהיא חתומה וסקתומה ככח שחוק קקדע'
 ג' האורה אורך כנגז סס של סדי חחסיס דוחב נון של אדנ' וחחש'
 שער בינג' ל' קוחרה כנגז סס הקויה ששלה עם ד' אורתות ל'
 ובזה הורה יכולה לעמוד ולהעל' חן קחיס קזדועס . ותמא חקא'
 זק חתמין כואו וחסיס בך ניש כו טו תיבות דחז' לשס הקויה ג'

שכחתי ובכחולתי לחץ רבב ושמה בתוך המים הזדונים וטעלה. ע
 עבר יא חלמן ניה אבן מובה המחילה לבס כע בתוך הכיתה וכע
 שהיא כהה יודע שקוא יוס וכע שהיא חכהקה יודע שהוא לנה
 והמלא עהר בע' חנה. ואל אחה קלעג שיקיה כסניה משופע
 ושלה עד שיקיה עמוד על אחה כדי שיזובו המים לאן ולפן. כלה
 תשים כה שלא יפלא הנשמים בה. תחיים ששים י' עלות זן על נפ
 זו תחיים להכל חמאשים לבהמה וחיה עליונים לאדם ולשפות
 ובפן היה ראוי לען להפלא עליהם או להקהב עליהם קרבן להסיר
 חרון אפי מן השלם ולחסור טעו עליהם סמו ששעה חשה שאח ואס
 אין לחט טא וכאבהים שהפלא על אנשי סדום וכן חנה הראשונים
 והנביאים הנשים אל י' להפלא על בע כורס אבל נח שאל ערכיו
 והללה טעו וכעאח לו קעג משחיקם אחל לו ולמה אהה אז שעה
 אז השיב לו השם שעה לך תיבת עצי נופר להללק. וכפך למה תקאו
 על שמו מי נח אל לא לפי שקוא סבת השחת השלם אחי שלא הפלא
 אל שאל קלעג טעו ואחרי שראה שהשלם חרב הרמיל להראון ולבאט
 טאח רבנו ש' חנון ולחוס תקראת למה נהנה אכזהוה על השעה
 ידך ואל זה קרוח שלח אה השורף לפי שקוא אכזה על בעו ואז יא
 אחי לו השם אהה טעיה אה כל זה לפי שלא הפלאה קודם החבול
 וכעאח נח שחטא בחחטבת הקהב שלה ולמה המלא שהאריך קאל
 עם נח בעטן עשיית הריבה ובה בארה בהמה והמאלל אולי יהא אה
 לבו נישיר רוחו ויקפלא לפניו ואח עהר לחוולו כי אעפי שחך השלם
 שאר אור אחי להאיר השלם וקוא נח ומה לבטור בה תחיים ששים
 ושל שים כעג שלה בעו. ואל אחה קלעג חלחלה רחל לו שערך
 להטלת כוונתו לחטלה כעג השם להפלא אליו עד שהעלה הפלדו
 כעבר השמים ובכל זה קוא שורה וסמך העשה לואט למה שאנ מ'
 חסייעך

מסייעך בעשייתך ואת קעג הנט מוכן להסכים עם אורפ שאמרו
 לפע מה אנוש כי הזכרנו ואח אה החבול כה היה עה ועדין לא נס
 אולי בא לחוול שזה החבול קוא ש' ק' אחי ונה שכעס לפי שקחיקו
 אורפ במעללים והיא הקראת אה וזהו אה ק' חבול וזה טעם ואנ
 קעג שקוא סמו ויסרה אהבס אה אה וכבר ידעתי פ' אה ואמר לו ש'
 שזה החבול בא לשחת כל בשר כלל כאן כל בע אדם וחוק שנאמר
 בהם והיו לבשר אחד. אשר בו רוח חיים אל קשהם שיש בהם חיות
 ואין להם נשמה והם באויר תחת השמים. וכל אשר באפן יונק סמך
 וחיות ושפות ונפ קאילבות והלחמים ש' החבול שכלה אה קל וכל
 זה כה להעיר רוחו וקוא שורה. וחזר לפרש על יוקב. והקיות אה
 בהה אהך ולא עם האחרים ואחזו רזל בהה היה ערך על הפירות
 שלא יקבו ושלא יתטעו ושלא יתקעו רשעם שבדור. אה ובטך
 אהך אסר אורפ בהשמים קמטה. והמלא כפסוק זה י' ה' בות
 ו' אורות ומתחיל באון ומסיים בכך וכל זה יהוה בהה קתרה
 שעה ה' בעו לקבל שגדרה בין חדות וטעה לפוע י' יוס לאחר
 כ' דורות. לא חכל קחי כלומר שקוא מי מיה מפור. לא ומכל
 קחי אפי שרים. שנים חכל קתרות שבהם לא יהיו פחות משנים
 זכר ונקבה ואח להחיות אהך וסמך לה מהשע רחל על שקשע
 קמקור יסכון אעל והמלא להחיות כ' חסרה למה שזה החיות קוא
 ח' עבר לפי שקוא מהמה ידי האדם וכן קה להחיות עם רב. שד
 יל שלא זכו בפן להחיות אל בזכורה אורפ שטאח בהם להחיות ע'
 עם רב. מהשע בסדר יתיה בטא שיה שהשע נבא תמלה. למה
 לחינהו לחיותם שדבקו במים. שנים חכל יכול אה קמקורם תל'
 י' ומה תל שנים חכל פי' זונות חכל. לא אחל שנים חכל כדי
 שישיר רוחו ויאח רבון השלמים אהה אמה שנים ואס ימות אחד

מהם קרי אותי מין בטל יהיוה או י' כעטן שאם יטל קאחד יקיס אה
 חבירו ובכל זה הוא שוהק ולא דבר דבר עד שאח לא ואהק קח לך
 מכל מאכל אשר יאכל ויהיה לך ולגם לאכלה ומה צורך לעמר
 זה כי ידוע הוא אבל כחז לא שאחר שלא העיר דוחו להקפלא או י'
 לדבר דבר אין לו יתרון ומטלה על הקהמה ולזה אה כי המאכל
 יהיה להם ולך לאכלה בשוק וזה כעטן המוזכר בכרובות אכסוף
 שעה לעמר. ובמדרש נהיה לך ולגם לאכלה ד' עקיסה אומר ד'
 דכילה הכטס שאני למאכל אדם ובמהק ד' אונז כל מין ומין היה
 אובל כפי מה שקיה למור. הנמל אובל קבן וקחמוק ששהם ז'
 חמורות לפילס חטבות לצבאים זכוכיות לעמיות שנאח מכל
 מאכל אשר יאכל וכמה במלה מכל קמים כי הוא כחטן מים. ו'
 ולגם י' במסורת הכא ונבי יוסף ולגם לבדם ולגם ולמלגם כלח
 כמו שנבי יוסף שאכל לבדו וקמלגם לבדם כך נח וכעו וקמלגות
 וקחיות כל אחד ואחד מאכלו לבדו וזקו ולגם ולמלגים שהכטס
 חמורות לפילס ומאכל למלס וכן לכל מין ומין ואהיא כ' דאמר
 מכל מין ומין. ואח וישש נח ככל אשר ונ' כן עשק כלח שלא עשק
 אלא מה ענה אהת שקיס ולא עשק מה שקיה כלבו ומחשבת ולא ד'
 היה צר טחין לדע כוונת אדוטו השולחו אלא כמו השלח העל'
 ואינו שואל ומוקר על שאלת אדוטו וזקו טעם כן עשק ולפי שלא
 העיר לבו לדבר מה שקיה בדעת קשם חזר קשם ללגיה לו בווטר'
 ואח בא אהק וכל ביהק כי אהק האיה צהק ולא אה קמים עד ש'
 שהוצרכו לפרט חסאן שאומה מקצת שכחו של אדם כעטו וכלם שלא
 כעטו אלא לפי דרך זה לפי שאהק שלא השקל כמו שקיה ראוי אחר
 אהק ראיה צהק לפע בדור קזק לפי דורך והזכיר כסאן עס הקויה ש'
 שקוא חורה על החמים לחמוז שקשם חוס וחטון והוא מצד החמנות
 קשאר

השאיר פלטה לעולם בקיום נח לפי שלא היה ראוי להכלה הואיל ולא
 עמד להקפלא על כע דורו ולפי שאח לשל כ' חזר ואמר ז' וזו
 החמורת נזולה. ובס' חט' דאיה' הכא י' שמה שלאה דרחמיה
 אלא רזח הוא דאולטעא דלאו אורה ארעא לקבלה אהתח' או שטחה
 ובקדק אלא בדעות בעלה אופי נח כעא לאטלא להיבועה ולא תכבא
 בקדק ולא הוק לה אורה עד דבעלה דתיבועה יקיה לך רעו לאטלא
 בתיבה דכתיב בא אהק ונ' ובג' כך אקרי הכא י' בעלה דתיבועה וכו'.
 המהורה העתידה להיות מהורה. שבעה שבעה לפי שקקריב מהם
 וחט' שבעה מוכיח טחא דאיהחזר אה שבעה קחמחות ערבה.
 ופורס ידוע ולזה קפ' כך קפרש קב' ז' לקרבן ועוד זכר וקב' ד'
 לחיות זרע ולזה קח' כי השם אב דרחמן לא דעל לעזר סיבואו
 מעלמם לערך הקרבן להיוהש שחמים אלא שישראל אחיהם.
 ויטח במלך אכל אורפ שקס לחיות זרע אה יבואו אלך מעלמם
 לחיות או ו' היו המהורה י' לפי שרוב אכילה כע אדם מהם
 ומחשבים אהקס ונ' יקרהבו מהם וכו'. ומה שאח איש ואשתו י'
 ובחין קש' זכר ונקבה חטע שאין טבע הקולבה שוק בהם כי קולבה
 הבהמה כקולבה האדם ולזה הזכיר איש ואשתו אבל השפות ע'
 העלה בינים וכו' ודעת רז' כי חטע שלא באו הקמחות על שאינן
 חיים עשק להם כבוד וכה' כן אישור כמו האדם. נ' חטוח כ'
 השמים שבעה שבעה בטקוהם הכתוב חזר וילמוד סתם חן.
 המטות. כי למים עזר קופי' להם חן קמן אול ישובו ואמרו י'
 רז' אלא שבעה ימיו אבל על חתושלה ואמרו טוד שטינה שלקס
 סדרי כבא שיה אול יחזרו לחומב וקחמה זולמה חמטרה לחזה
 וכל זה כדי להעיר דוחו אל כשיבאק חמן קצר כזה יתמיל להקפלא
 או לדבר ועכ' לא דבר ולא עלה דבר אחד כלבו אלא אחר ויש'

נח בכל אשר עקו כלעז עשה חוק עקו לבד ולא מה שהיה בדעת
 השם וכז' ורזל אמרו וישע נח זן ביאתו לתיבה והזכיר בבאן י"ג
 שם הקו"ק כמו שקזכיר לשל והטעם חטוט לשל ויהא לפי שהיה
 בבאן הקרבנות וכוונת הקרבן אינה אלא לשם המיוחד יתכז' ואמר
 ונח בן שש מאות שנה להורות על לא נאח שעשה כל זק לפי שקיה נ
 עבר ועלם ועדין לא נעצב בנורח חכמה כי ישלך לבדע כי הקיבן
 שש מאות שנה ולזה חזר פעם אחת ואח' בשנת שש מאות שנה נ
 ובאר מהם היה די וכז' ואח' חטט חי המבול כלעז שהסיבה בזה
 חטט שהיה חקטט אחנה ולא נבטם לתיבה עד שדחקוהו הימים
 אונסחטט שהשם לא היה מאבד עלולו מפני השומים וחטט שהיה
 רואה בעצמו שלא היה ראוי לבקש על עצמו כש על אחרים ולזה נ
 שתק ט חי יבא אחת המלך אה אשר כבר נמר ושעה אנו"ל שללך
 נעצב חלה תפלל לא בחרד ולא פחט אך חתך שהיה יודע שקיוס
 השולם בשעה וכטען שדרשו בשעה מאחרות נבדא השולם ואלו
 היה בדור י' צהקיס לא היה חביא מבול אבל באי התיבה היו ח' נדי
 שיטעו הם ולא שיטעו אחרים ולזה בא ברום בעה שאח' לא אשחית
 בעבור השעה כתי' אחרו וילך י"ג כאשר בלה ונ' ועוד כי בבאן נהג'
 להם מן ארוך שיתזכרו פתשובה והם ק"כ שנה ולא שש אלא א"סן
 הזקיר ונ"ב א"ל יהודה א"ע דזכרה נח לאו איהו כסאי טען דק"ב
 יען על שלמא בנעה ה' חשה לא הלי חלה בזכותה לא בזכות אבהן
 קדמאין ונח לא הוה ליה במאן הלי זכורה כחשה עד שם ונח בן שש
 מאות שנה אמאי אהא לחוטבא דא לחוטט אלא אי לא הוה נח בן שש
 מאות שנה לא ישל לתיבותה ולא יתחבר בהדה כיון שאשתקלים ע"ז
 בשש מאות שנה כהן אהחבר בהדה ועל דא חן יומא דאשתקלים חובייקו
 דבט עלמא אנהך לון ק"ב עד אשתקלים נח בשש מאות שנה ואשתקלים

דרעג כדקא יאות וכדין שאל לתיבותה וכולא קנינא דלעילא ואמר לחיי נח
 להורות שעד עבשיו חיי חיים אבל עתה בשנת המבול לא היו חיי
 חיים לפי שהיה לו צער ומוה קרבה והמבול שחד שנה המיחמ כרתי
 ויקי באחת ושש מאות שנה וכל שנו היו השש מאות וחמשים שנה
 והיה קודם המבול בן שש מאות ואחר המבול חיה שלש מאות וא'
 וחמשים א"כ שנת המבול לא מנאה בכלל שנוהו מהטעם שחבר
 ולזה אמ' לחיי נח ולא לעה ואמר ב"י יוס' לחדש כמא דכתי' יכלג'
 בעוב' יחיהם עבקטו כל חשיבות תקוה ובה חטאו ברכה דעת'
 האדם וברכה בזונו ביום הזה עבקטו לפי שאח' ויהי לשבעה
 הימים ומי המבול ונ' וקאמה שיושלמו עם כנסתה קללה והייית
 אומר שנבטמו כללה חטט כע דורו לזה ביום הזה עבקטו שקור
 יוס' ח' ובעצמו של יוס' נבטמו כי וישע נח בכל אשר עקו י"ג
 ונח בן שש מאות שנה וקפסוקים עד בשנת שש מאות שנה איש
 חספס חשעה אבל וישע נח בכל אשר עקו יכלול הענן כלו
 יאמר שעשה בכל אשר נטווה לא קפיל חטט הענן דבר עשה ל
 התיבה ואספ' המאכל ולקח חן הבהמה והשלי הטקוהים שבעה ח'
 ביום אשר עזר אותי וכאשר היה בן שש מאות שנה והמבול ירד על
 הארץ בא עם ביתי ועם הבהמה וכל חחי אל התיבה כאשר עקו
 להים ואח' ספר בחשעה ויקי לשבעה הימים ונ' ונמר הענן י'
 והמלא עבשיו פ' החדש וקיוס שפא בו המבול וכיזר בא לל שלא
 בא בהחלה כטעם זרם אלא נשמים כבוהג השולם אולי יחזרו וישוכו
 אל י"ג ואח' כי בעצם אותה קיוס הוא שפא נח אל התיבה ועמו כל
 הבשר חחי למ קודם לבן וטעם ח' יוס' וח' ללה לפי שעברו על
 הקו"ק שקנייתה ביום וכללה ועמד חשה בדר כקללה ח' יוס' וח'
 ללה לבך הביא עליהם המבול ח' יוס' וח' ללה חרה כטע' מדק

בעלם היום הזה למדך הכתו שקיו בע כורו אומה אלג אנו רואים
 אותנו בעמ להיכה אנו שוכים אורה וקורנים אותנו אמר הקב"ה
 אני מבניסך לשיני כולם ועאק דבר מי יקום ומוה כה שא לקווי
 הכניסה שהיתה ביום ז' ולבך אח בעלם היום הזה שט בעלמו
 של יום ואי זה הוא יום שקשטש הוא יוקר חזק משאר הימים ז'
 הוא יום ז' שבו נתלו המאורות ואז החמק בחזקה לפי שהורח
 אז סחק יולא מחופתו אחר שבו ביום האיר וזלה ומכאן נראה
 שהוצאו בין הקלעוד באומה אין חסלנין כספיה פחות משלש
 ימים קודם השבת כי נח נבם ביום ז' בעטן שיקה ז' ימים
 לפי השבת וביום השביעי שבת ויטע ולא תהיה דעתו חטופת
 ומשובשת עליו והמלא שקזכיר נח במקרא ז' פעמים וזק
 דרך חסד ולטהר קשולם הוא שיזכיר אדם לאוקבו המיד בשמו
 כשהוא מולא חן בעיני ואפי כי נח מלא חן בעיני י"ז או ירמוז
 לבו הכתוב שטעמו שרשורו הדין לא היו לאויים להלג לפי שלא
 היו צדיקים נח אביהם ולולי זכותו והפלתו לא נצולו ולבך הסתן
 תלה אורם נח באחרו ושם נחם ויפת כע נח ואשה נח ועמ
 והמלא במקרא ז' י"ח היבות כנע י"ח ברכות שבתלג טס ז'
 הסתוב והם י"ט כנע ברכה המי"טן ויהוה שטח להפלא לפי קוט
 להציל ולהציל אטעי בית מבד דורו וחן קחכול והמלא ז' י"ט
 ברכות שיש ב"ה הפלות שלם זן וזקו שהיו שבו ובקר וצדקה אטיה
 ואקמה וישמע קולי ואקמה בע"ז ליהוה שכל הזהיר בהם לא יחסר
 חזונו באותו יום ואולי לזה הזכיר במקרא ז' נח פעמים כנע ז'
 הפלות שהיה מהפלא לפי קונו להציל ולהציל אטעי ביתו מהדין ש'
 שרשורו עליו וכך האוי לכל אדם לשאור בעת הפשרדות הדין ש'
 שקה נח אטפי שהיה כמנוח בעם שי"ן עליו סאוחרו והקיימות את

בהר

בהר אהך אטפי כן שמו להפלא לפי קונו להציל ולהציל אטעי
 טהר מחים הזדונים והמו לזה המלא במקרא ז' אותיות כנע ז'
 ז' ברכות שיש ב"ה הפלות שהיה מהפלא שבו ובקר וצדקה ואולי יהוה
 אל הזכות הנצול שהיה שטה שהיה זן ומפרט לכל הדורות כל י"ח
 חדש וכן אמרו ז"ל ויזכור להים זכר לן שזן ופרטם כל י"ח חדש וכו'
 המה וכל קחיה קם שיקר והכל מטה להם כל צבור לו שטות מקורו
 כל כעל סלג לעיוסר ולקטיש' שפול לקורן בע נח דא כל
 בע לפות חובים ויטאו א נח א התסה סת' הדין לל להודע
 שלא באו ולא נאספו ליועד בעם היום הדוא שהיה בו הנשם ונח
 הוא שיהיה כי הא הוא נח ורוחו הוא קבם ברעב א' וטעם
 והמים זכר וקב"ה כי המים א תוך התבה היו זכר וקב"ה
 שביעם נח כן ולבך אמר מאר צוה אותי להים כי היא מבור
 עליו שיכנסם לתבה ויסעור י" בעדו הנין עליו שלא יעבורו
 והקיפ התסה דוכס ואהות והיו הודע' שהם ופאטע סנע בעדו
 מן המים כי נח הניח התבה שתחה ותיחל היה שמה לא ב"דו
 כולם שהה לא היה חסר כל מיטן שבעדות וכשאו כלם סנע
 כ' בעדו והסער שם ההויה שהוא מורה על ההמים להווי נ'
 שאלולי חדת ההמים לא היו לאוין להלג וספי' ז' אצמו שא
 ל' שושן אבוי האי תנין כל זמנא דחייבי עלמא אמנאו זכאה
 דא שיתב ביניהו הוא אהבם בקדמיתא דסת' ומקדמי תחיל' נ'
 ותנין א תקד ומקדמי לא ומקדמי והכא איך שזיה ליה קב"ה
 אמר ליה בטן דבע קב"ה לאסקא מינה תולין לעלמא מע תכוב
 ותו בטן דהוד נשי ומעיד בע תיבותא ואהבם מעינא ותו דאיהו
 הוה מתר טרו ככל זמנא ולא קב"ה מעיה וקיים בעמסיה קב"ה
 דסת' ואהר כי הזהרה איש וע' אתה את עפך הצלת חס' זן

כל מאן לאזקר לחייביא אטע כלל חנה הוא שזיכלה ג
 לעמיה וקהוא חייבא אהפס בחוטיק עב. והנד שנכרו החיס.
 מאד מאד עד שהיו למטלה חן קהים הנבוקים עון אחק באופן
 שלא שאר שום מקום שיקיחזלעג לשום ביה ונעט כל בשר
 יחד ואחר הכל אחו וכל האדם והסיבה בזה טעם שקיה אחרון
 בבהארת של שלם כך קיה אחרון בחובנו והכוונה בזה אולי
 יחזור בתשובה שאין קטס כזנה בחיתה הרטע כי אם בשוכנו
 מדרכו וחיה ואולי עלו על קהים קהים להציל עצמם וכשנכרו
 עון אמורת חיס על קהים דוחו ולא יוכלו קוס באופן שכל אשר נשמ
 רוח חיים באפיו שהוא האדם חתני. ובחידוש העולם אחרו כי
 הנשמה אין הכל זוכה לה אלא הצדיקים הנמוהים ואם כן איך אה
 כבוד המבול שהיו כלם נשעים כל אשר נשמר רוח חיים באפיו
 אכל קלען בזה יאמר שאם היה באותו דור אדם אחד שהיה בו
 נשמה לא ימותו אלא כל אהם שהיה נשמר רוח חיים באפם כבר
 חתני ונשתלקו חן קשולם כען חנוך וחתנישלה הצדק וחטאן אהקלמי
 שקנשמה יוצאק חן קחוטס בחוראדם וחטס נבטת בעטן סבתני ויח
 באפיו נשמר חיים וחלת כל חוז למדת כל שטרפק סה אהקס אבי
 אשר חמנה טוהות הנשמות וזקו סוד נשמר כל חי ולבך אחר כ
 אשר נשמר רוח חיים באפיו וכלל בזה כל האדם אשר כהם נשמר
 חיים ושאר בעלי נפש הקנועה נב טהקס רוח חיים לא נשמר לוא
 חיים ורזח שמדה זו היא סיבת חיי כל החיים ויש הקטוהות נבול
 נאטחו כי הוא סמור נבול ואין זולתי בחקדא. מכל אשר בחוץ חתני
 ולא דנש שביס לט שבתו לים אוקי אנוס. ויחמ את כל היקוס יח
 שמתו הקנועה והיו לחיס כעטן וחמה אל חי המהם כי המיס היו
 דוהמים והחלא שהזכיר ל לשונות וניעה וחיתה וחיוני לפי שלח

היו שוים בטעם אלא מדדעת מדדעת ולזה כנע קטובים טהקס
 אח לשון וניעה שחיד היו לשמה כדנע סט קמו כלל שום טעם יי
 וייסוקס וכנע קבינוס אח לשון חיתה שקיה קטה חניעה וכנע
 קושטס קנמוהס סתכלת אח ויחח לשון חיתני שטעטבו צער
 נבול ונחמה עפס וקיה לחיס ואולי לזה ככל הלשון כהם טפחיס
 ואח ויחמו חן קאכל לחוז שכדוכ דטעם נחמו נס חן קאכל הטלעג
 אכל קחיים וכן נמדעט ויחמו בשולם חזק ויחמו בשולם קטא. ועד
 הפטע ויחמ את כל היקוס אלו רוחות של מטלה וזהו את כל היקוס
 טקס חטחיהס אהים החתיהס ואכ ויחמו חן קאכל כל שוכנ כ
 קכל ושוכנ אכל וזה כטעם יפקוד יי על צבא המרוס וכי אך
 נח לבד נח וחידשו נעט ודוקק דס חמולה הבקמות והחיות ויח
 שאיחר חזונותיו למה וקכישו ועליו הוא אומה קן צדק טאכל ישולם
 ויזכור וי נמה זכר להם לבקמות זכות שלא קשמיתה דלפן קודס
 לבן ולא שחטו סתיה. והחלא כל של ויזכור חסומה אח שזכר
 זכות אהים טעט לו ביה חיתה לאחר טהקס דור. ויזכור להיס זה
 קטס מדת קדן הוא וקטק לחמים שי הפלת הצדיקים והטעט של
 נששים הופכת מדת חמים לקן כנען ויהא יי כי רבה דעת האדם
 ויאמר יי אחחק. ובסק אכ שחטן נשטרא דדיטא אהטביד לחתני
 ביה זכיה כיון אהטביד הנח ואהטבו חייביא כהן סתני זכיה דהא
 כדחט שהא על שלחא אהמכדוהא לא אהטכח כיון אהטבו דייטא
 דכ סלח לחתיה כען כך סתני ויזכור להיס את נח דכיה שהיא זכיה
 דנח איש צדק סתני ביה וקיה סאני הסתני לחו אהנח ואהטבו סהדי
 חצניו הכור השביטק שמהם נב הוא ססתני ויאמר להיס לחו ול טנו
 וכתלכו נחי יתכן רכוי את טא לכותבטו שקיו מחמו וכמו סדרטו
 דלל את ישקב אלו מחמו של ישקב וכיון שפי הסתוב הזכרון קזה

בגם והוא על קבוע אף הנשים היו בכלל ומה שקזכיר החוק והדבר
 שמו יחדיו לגורוה שכולן שוין בהטעמה כללית והוא הדין שהקירה
 הזכרון בעצמו ואולי רמזם באומרו אשר אתה בתיבה כלא וישלח
 את היונה מאתו ויכלול נפ בן אשר אתו שנבדלו שמו כלו שבעאו
 כיום ששי הוא שבת וישא להם את חית הארץ למינה ואת הבהמה
 למינה ויעבר להם רוח ואעפ"י בן וישוכו קמים הפך טבע השלם
 לא רוח קטומין והנחה עבדה לבניו על הארץ על עסקי הארץ
 ויסברו לשון סנהיה בעצמיהו כקב כל מעשינות וכאן לא כקב כל
 לפי שטעמיהו חוק אורחם שיש כגון עוק לעולם כשן חמי טביה יסו
 בהם ויכלא הנשם ויחטע שמו לא קבלא החיך חקלה ק"ת התחילו
 לחסוד והוא א' בסיון כיצד ככל בבסלו פסקו הנשמים הה"ח חסמל
 וכ"מ מטבת לב ושכ"מ ואדר וע"ן וא"ר ק"ח הה חוששים ומחזק והמלא
 בחקרא זה י"ב תיבות לחסר שבטוי ישאל ויש בו"ת אוקיות ומתחיל
 בואו ומס"ים ב"ש יהו"ז שראה הבה שערנד למתחנה י"ב שבאים
 שיקבל התורה למו"י י"ו יום ב"ו בסיון והל"ס כנגד ל"ו יום ששחר חטק ב
 בהר ולבך חס על שלמו והיו המים הלך וחסוד נחמק ק"ו הוא סיון והוא
 לבסל שבו פסקו קנשמוי בטבעה שש יום חסאן אתה לחד שהיה התורה
 חטוקעת בחים י"א אמה שקה סת"י בעשיה באחד לחמש טאו ראשי
 הקהים והוא אב שהוא עשירי לחמשון ליהדת נשמים וכן היו נבוקים
 על הקהים ט"ו אמה וחסרו חיוס א' לסיון עד א' באב ט"ו אמה שקס"ט
 יום קרי אמה ל"ב ימים נחמא טב"ו בסיון לא חסרו אל"ל אמה ונחה
 הקיבה לחותה לחדה שהיתה חטוקעת י"א אמות בחים שעל ראשי
 קהים בעשיה באחד לחמש טאו ראשי זה אב שהוא עשירי לחמשון
 שהתחיל הנשם נחה הוא אל"ל ושש"ה לבסל שפסק הנשם כמס ש
 שאהה אומר נחמא טב"ו יום והוא שביש להפסקה אי איפ"ש ל"ח

ק

כן על סתך שבישי אי אתה מונה אל"ל להפסקה שהה לא כלו"ה טל
 יהדת נשמים וק"ז טל תכורה המים עד א' בסיון ואם אתה מונה
 שביש ליהדה אין זה סיון והששירי אי אישאר לחמה אל"ל מיהדה
 שאם אתה מונה להפסקה והוא אל"ל אי אתה מואל טאטון בא' לחמש
 חרבו קמים חטל הארץ שהה חקן ל"ו יום חטענאו ראשי קהים שלח"א
 השוכ וכל"ו יום בטל חותה עד טאלח קיונה קרי אחד וששים
 יום חטענאו ראשי קהים עד שחורבו קמים חטל פט האדמה ואת
 באל"ל נבאו ראשי קהים נחמא שחורבו במרחשון והוא קוהא אוקת
 באטון ואין זה אל"ל רשה שקוא באטון לבהאת שלם ול"ו יקושט הוא
 טסן חקן ל"ו יום חטענאו ראשי קהים את חלון הקיבה אשר ששק
 לטוקר ולא זה פתח הקיבה הטעווי לביאה ויצאה וסמה חמזו על
 חטלת חחדש השבישי הוא חדש תשרי שבו נבא השלם וכו' חמזו עש"ה
 וכו' ספר יום הספורים כי בו ישב האל על כסא קדש ולשפט קבל
 נצדק וזהו ותתן הקיבה שהיא כדונמה כסא קבוד כדכתיב בבסא ל"ו
 אדרמ קס כל מיני מדות קדין שיאלו חכח נחש הקדמוני שנתקלל
 נארור אתה מכל הסדוק ולעל זה חק לבו שיכתוב בתורה שחיה
 נחמא הטעיה או בטבישי וכן על הה חטך או על הה ארבע אל"ל
 לקוהעו חמיה נבילה חלחמי קסס שנה עש בהדנו והחם עליהם
 לבה לעולם שאהה טמו שקוא חלחם ביה ואולי על זה טרוו בסאן ויקי
 ל"ו יום הוא ל"ו יום של יום הספורים שירח חטק חן קהר דכתיב
 ויקי חטק נהר ארבעים יום וארבעים לילה עד שנתקבל כדכ"ן וענמו
 טעה שמים לב בטל תשובה וזהו ויפתח נח את חלון הקיבה אשר
 ששק סת"י דע שקטס קבע בתחלת הבריאה בשמים ובארץ כח
 לבשל פעולות להקס חטוכה עבירה והיו הולכים ופועלים זאת
 הפעולה ל"ו יום וק"ן ומספ"ס ט"ס חטן קסח שנתקבע בטבעס וכו'

טעמיהו

וכשיצא נח והקריב קרבן לפני מלך חקם אורתי הכח כה שלא להשיח
 השולם וסמכו אליו דבריו וילבש בני טקס ובה ל טקמות יין טקס
 יין ובעל חמה לטקס מאויביו משפיע מאותו כח על החוב
 הנוקמת טקס בהתלוצץ הכח שהיה בשמים ובאין וסלקתו וז'
 וברית בהתלוצץ שלא יהיה להם זה הכח קהט נורה אורתי נחור ובה
 יטקוד על אדום דבריו כי דווקא בשמים חרפי ובה ל טקס ושלים
 ויוס טקס בלבי עור חסיה עטן נח יהוון אל היובל נחמשים אחי
 יהוון למחשים שעה בינה ורחבה חלשון מהחובות החל ומהחיים
 שנים ושלישים הוא לך עלמות ויחזרו כולם אל הקיבה ובא אתה
 וכל ביהק אל הקיבה יהוון סכל ישראל יש להם חלק לעולם קבא
 ובשנת שש מאות נבקע כל חשינות רוח שכלל השעי קבה
 משפיע שפע העוב ובאחר ושש מאות חובו חיים קדונים ש'
 שאשעי השולם יהיו שלמים בעל ונפש יוסר נח את חכמה
 הקיבה שיסיר החסך החכהל בינינו ובין הכורא שהוא יצר הרע
 ובחדש השני כליו ובחדש השני שאחר השחמק אומר לאשי
 החנוכה צאון חן הקיבה להקין הא ויהיו בע נח היואלים חן הקיבה
 הוא לאותם שיהחדשו אחר השחמק שס' חס ויפת הוא לך סתות
 שקיו ביום הדין ויולבו להם כל שנהחדשו עב' והמלא בשבעה
 שער בחק בא לחדש וישלח את השור ודרשו רזל השובה שח'
 השיבו שור לעה אח לערבך שחמק ואכה שחמק רבך שחמק חן
 הבהמה המדוה שבעה שבעה וחן הבהמה קמחא ק' ואתה ש'
 שחמק חס טועה בו שר חמק או שר צנה לא שחמק השולם חסר
 בהק אחת או שחמק לא שחמק אכה צרך אח לערע במותק ל' אסור
 באסור ל' לא כש ולא כצק לקבלו אח לע אינך ראוי לא לא כלה ולא
 לקרפן אח לע הכה קבלו ער יבשה חיים חמל האין עתיד צהק

אחד

אחד לעמוד ולבש את השולם ואנח חכמו אליו הקד וקטוריס חמק'
 לו לחם וכשר חכי מפחי לאחאב וקיינו דבריו נישא יצא ושוכ עד ה'
 יבשה חמים וחלה יבשה תדמוז לתשבי וישלח את קיונה לפוע
 י' ימים עקה סת' ויחל עוד שבעה ימים חסלל זה אתה למד ש'
 שאר כבא שונה קוחל י' ימים וישלח אין זה לשון שלחוח אלר
 לשון שלוח שלח ללכ' לדבר וכו' יאך אס קלע חמים שאס קמלא
 מנוח לא השוכ אליו מאת למדך שד' רבן של שטר מקודות
 אצל הכהקים וישלח ידו ולא העיחה להכנס חממח לפי שצדק
 לבדוקה כינו אס קלע חמים ואס יש מיט אומים ככעפיק ויחל
 לשון חממח והנה עלה זיה כיון שחמח כל חק שבאין אין צ'
 צרך לעי כי העלה נכל ואח מהיכן הביאה אותה ל' עיאה חק החמח
 הביאה אותה ללא מטה ארעא באין ישראל במי אדחבולא סכן סת'
 ביחזקל ארץ לא חממה ולא נישחק ביום זעם ובואי מי החכול
 בעמק לתוכה עקה הכת' חשד ויכוסו כל הקהים הנבוקים אשר
 תחת כל השמים ולפי שלא ירד חן השמים הנשם השומע לבך לא י'
 עקרו האי לבור ול' אכרו אח חנע הביאה אותה ואח נידע נח
 כי קלע חמים כיון שמי החכול לא נבטמו בנן ערן וכרה הרמבן קל
 אולי היו שערן סננהם שלא יכנסו בו חמים וכאשר קלע חמים נה
 נבדחו מרפח טורח והיה ראוי לעי מרפח אבל הוא שס הרואר ועלכן
 סת' זכר היה לבך כשמים קוהקו לשון זכר ופעמים לשון נקבה לפי
 שכל יונה שחמקיא לשון נקבה הוא כמו כיוט הנאינות יונה סתרה
 ואח חס הוא חנע היה לה להביא דבר משלה כקנה וקנמן ועוד
 למה קוצר להנד שקיה זיה ורזל אמרו רמז רחוק לע אמרה
 מוטב שיקיו חממח חרובן כזיה וכידו של הפך נאל יהוא מתקן
 כדכא ויהיו כיד בשר ורס ויהיה מרפ חלשון חממח סמו המרפ

ישלח את קיונה לפוע

לחס חקי וכפיה לשון מאלי וקנה יש בזה קו לברור שאם קטומה
 יומ לרס זה שאכו בני אדם שהם בעל שכל ויהעג ומרת הנושה
 פרושה על פניהם שאינם רוצים להקפידם זה חזק. וכחודש על
 השלם אחרו כי היונה הוא לבגמתי שאל כלא יונה בחוני הסלע
 ובטונותינו נשתלח ונתעשה כדכתיב שלח מעל פני וזקו וישלח
 ארתי ונה כעלה בכל בעבור שקל קמים כלעז שעזבו התורה ש
 שנקראת מים. ולא מאה היונה חנוח לבני רגלה שהכביר חלק בכל
 עליו שלקם. וקשכ ליו אהתכב כמיים על פני כל הארץ וזקו וישלח ידו
 ויה ארס חתמה כנפיקס חזקה למאוא כבא שונה ויוסף שלח ארתי
 היונה בעליון וקבא אליו היונה לערעב שחזקה ברגיבה ולפי
 שגלות יון החשיך פניהם של ישראל כשול קדרה אמי לערעב שחשיך
 עליהם היום ועלכה כל שחחה וכן הוא אולי בחזמור שיר חנוכה
 שאלו על גלות יון בער ילן בטי ולבקר דנה. וקנה על זית י
 יהווי למה שהשיר העם רוח הכהנים המשוחים בשמן זית שקם
 חשמונאי וכונו אחכ חזקה למאוא כבא שונה ולבה קללה רביש
 הוא גלות ארוס וזקו ויחל ער שכעב ימים אחרים וישלח ארתי
 היונה ולא יספג טוב אליו ער מעלמה אלא שהכה יתן לה יד
 ויקים אורה ויאמר לה קומי אורי הקנעה מעמר קומי שכי ירושלי
 נחדש השע בשבעה ועשרים יום למדש הוא חדש חר חשון למעג
 אמי ביי יום נבקשו וסאן אלא אמי ביי יום למדש יבשה הארץ היה
 בחשחט שערך המכול שנה קמיחך מיום ליום שהיא שני שקא
 שנה קלבה ועל כן קוסיל יא יום ואחר בשבעה ועשרים יום א
 למדש יבשה הארץ להורות שאנת החמה היתה של ספק יום.
 סכן שנת החמה יהיה על שנה קלבה יא יום ועל זה אחרו
 רזל משפט דור המבול יב חדש משפט חללים בחללים יב

חדש

יחדש משפט איוב יב חדש משפט רשעים בנהש יב חדש משפט
 יבש ומנע יב חדש. יבשה הארץ ואעפי כן לא יא עד שהודעה ה
 משפט שבה בתוכה במלכות השם ומאן למדו חטנה מיטל ועזרה
 שלא רע למת מתוך הכבאן עד שעה להם קמלק הוא שכתוב
 באהין נבוכד נאצי ונע טקווא ואתי. וערך להקבון במא דור
 המבול מה היה כי אעפי שחטופס הנאל וקחמס עבז שון אחר
 היה ערר וכל זה עבין מלכ השמש כי לבטמים יודע השן מלכ
 השמש לפי שבמה שאדם מודד בה מודדן לו ואם לא היה כ
 כאן שון ערר חק מעם היה כאן מבול ולא דבר אחר כי השם קיק
 יכול להביא ערר ויאכלם או שששים אחרים אכל להביא מבול
 לבלות ארכל קעלם ולחזור אההשול קוקו וכוו זה היה דבר
 נבול ואם קם חטאונם הבהמות חטאו מה חטאה הארץ ומה עש
 שיאמר והנע משחיתים את הארץ ומה לו להזכיר הארץ וכן מה ש
 שאלו לעל כי רבה דעת האדם בארץ כי ידוע הוא כי רעבם לא נ
 היתה בשמים וכן מה שאלו ויחמו חן הארץ הוא מיוקת אבל יש
 לך לדע כי שששם נבול חשוא וקם חטאו בארץ כשאו בתיקם ש
 שלם חפחר ופירור הארץ היו שלא כמנהג השלם כמאמר זל ש
 שהיו זורעים הארץ בפעם אחר והיתה מלמחר להרבה שנים ולכן
 נגזר אחר דור המבול דבר יום ביומו זרע וקלר בכל שנה בעטן
 שיהיו שניקם טזאור לשמים בכל יום יום שבא שונה היו חושבי
 כי זה מטבע הארץ ושם כמנהג נהג ומי יוכל לשבור דלתים
 ובהם של מבע הארץ בעטן שכזה כפרו כבהאת השלם וכחשו
 ביי ויאמרו לא הוא ולכן רע העם להשחית הארץ בעטן שידש כי
 יוצר הכל הוא והוא באה והוא יכול להפכה לקו וכוו וזקו ויה
 יב כי רבה דעת האדם בארץ שמהכל העם במאס ורעבם ש

שהיה נאץ והיו לחמישים כבה אוקה וחושבים על ה תועה
 וזהו וכל יצר מחשבות לבו ק רע כל היום ולכן אמר והשמה
 הארץ וכן והנה נשחקה וכן הנה משחיתים את הארץ שקיא נ
 עמה להם למנוח כמאמרו ז"ל ואכדתי מהה מעל הארץ העובד
 כי עובדי עמה להם למנוח כאומרו וישמן ישורון ויבטאו (כן
 למה השם להביא מכול לשלם לחזור השלם הקו וברו כמו שקיה
 מהמלה שהיה השלם מכוסה מחיים עד שאחז יקוו קמים וכן אחז
 בכאן וינבדו קמים ויכסו כל הקהים הנבדוים עד שנעשו כלם
 ואח הארץ נשחקה בהבוי קמים בעטן שלא יאמרו שלם כמנהג
 נהג והכל בעבע ולכך כל יחודה המכול לא שמשו המאורז ולכך
 ענה עקרי תעשה לתיבה ואחר שפירש חובס דבר השם לחדש
 השלם כקדם ולכן ויזכור אהים את נח ויעבר אהים רוח על הארץ
 כחש במשעה נרא שיה ורוח אהים חלה פת על פני קמים וכחש
 שכתו שם יהי אור כן אחז בכאן ויפתח נח את חלון הקיבה וכמו
 שכתו שם ושני ישפת כן אחז בכאן וישלח את העורב וישלח את
 היונה עד שאחז יבשה הארץ כמו שאחז שם וקרא קיבשה וכמו
 ששם נבדאו אדם וחוק כן אחז בכאן ויאמר אהים אל נח צא חן
 הקיבה חנה ואמר קרי סין שלם קטן ושלם מחודש וקבל א
 מיד קשם אהי אחר וידבר אהים ז"ל דבר את חשטא סמטא
 לא היה ראוי להללה הואיל ולא שמר להקפלה על בני דורו למה
 חזר לו שאחז הוא ראוי לעשות בנדין אנוני שחזר שאטפ שלא ע
 היה ראוי להללה כמלה שלפי דורו היה נהק אבל קשם כחמיון
 קטלן אבל עבשו הואיל ולקה בעטן ועבר עליו עבר נדון קרוב
 למיתה אכח חסד קדין ראוי לזאת כחשטא רשעם כנהגם יכ"ה
 חנה ומעם לאמר שיאמר הוא נכ לבטל אשר אתי בתיבה

שקס שיצאו או לאמר לדורות שכתו שנכנסו בתוהלת יצאו אל
 ברשוע חנה ואמר ונן סין הוה להם תשמיש קמטה ומעם אהק
 אפאר שחזלו שלא יתאחרו אחריו כהנהג שלא יאמרו לא נאמר
 עלי קם תשמיש אלא כעבור שקשולם כעשר כלבד לא חנה קדוש
 קהיבד ועבטין שהוה להם תשמיש יהיה אפי כהנהג לזא ושני
 בעך אהק ומה שאחז כן כבאק איטאר למור שהוה לו שחלכס
 אין להם ככ זכורה להגל אלא בזכאק היתה אהק הוה כהנהג
 קיזא קרי היתה אמור להם שיצאו הוה אהם אינם רוצים לזאת הוה
 אנה אורפ ושלח בארץ ולא בתיבה חנה שאחז בהמורה והשטות
 נאסרו בתשמיש למשפחותיהם קבלו עליהם על מנת לידבק ב
 בחיין וקחיר שכתו חזבח לני על טובות שנתלתו ושקלתו ה
 מהמכול ומקצער של הבהמורה וישל שלות בחזבח לבסר ער
 הקדור קלב ועל חמארת אשר חמא שלם הקפלה על דורו אטפ
 שקן רשעם כמאמרו ז"ל כל מי שיכול לבקש לחמים על חכירו
 ואינו מבקש נקרא חמא שטא חללה לי מחמוא לני מחדול להקפלה
 בעדכס ולכן אחז ויהי י"ז אהיה הניחוח בלחמים ולא אמר את
 הח טחוחו כמו שאחז בדבר וישע י"ז אל הרב ואל מנהגו למה שלא
 היה ראוי אלא חנה הקהן ובמדרש עלה כהנהג חסר דחז לתיק
 שנה שחן לללה קיה לשלם הקהתין וקוה קיה חסופק כקשנהג
 הקהתונים לכן כתי עלה חטן קהן וכן את חוהא במזכרם שקיו ב
 כופים בהענה קביא עליהם קהן חכורה סמו שחפוט בהנהג וקוה
 חטן דתך עלש באחב ועד קאמה כיון נח בקלכורהו סדר קבטן
 חמאק למעלה החזבח קתלה ומשם לחמים וזהו שאחז לני ומן
 קהתמים מהקלה ומתיחך הכל במעלה קעלוה שקוה ש קעלוה
 וכן אחז הנביא ישל על דתן חזבתי ובית הקפלה אפאר וכן ב

במנוח לא חזינו ששק חזרה וקזכיר תלה חטל המזבח ואחכ
 השמיים ומשם אל המעלה העליונה שהוא שן השלמה ואז חוזר
 השפע לחיים ומן החיים אל המזבח הנקרא לב וממנו לפלגים
 ולרחוקים וזהו שאנו נוהגים את החי החי החי כלו המשיך השפע
 היורד משלם השלמה ואז אחי אל לבו לא אוסיף עליו לא אחי
 הנשטח למדה הדין לקבל עוד את האדמה בעבור האדם וקל ואח
 יע אל לבו הרחוק בזק כיאחר שיצב לב האדם דע מעשהו והס
 חוטאים המיד אין ראוי להגלה מקום לחטוא כי הם אינם טובים אלא
 מיראה השועש ואם הם יודעים שקשם שבע ואח לא אוסיף עוד
 להכות את כל חי בכל יום יוסיפו לחטוא ולכן אחי שזק לא אמרו
 אלא כמדבר של לבו ועל עצמו ודברים שכלב אינם דברים וקולו
 בזק כי השם אחי לא אוסיף עוד לקבל את האדמה ונראה שעבד
 קבל את האדמה בעבור האדם ולזק חו נראה של בחוקו יתבי לא
 יומתו אבות על בנים ואם האדם חטא אדמה חק חטאה אכל
 האמה אין זה של אכל הוא חטאם נדק אמה שקכל נבא בעבו
 האדם אם אדם חוטא אנו שיחפרו נש הם הואיל ולא עתה להם
 אורח עטן אלא בשטל האדם ואח שזק לא אמרו נהקל כי קדוה
 הנאמה נהקל קטון קטן יחידו קדוה או כינו נהקל קמכוון
 ולכן אחי ויאמר יע אל לבו וכל זה לא שיצב לב האדם דע מעשהו
 כל היום הקאוק האוק ומשכח חטא רשע על שחטא האדם ה
 מחוייב לחטוא הואיל והאדם חורב מדברים קטביים ונע מעשהו
 דעו רעל חטא בער לצאת חטא אמו וידוע שאין האדם חכם
 במלוא שקן מצי היצ המוב עב ית שנה וזקו שדראו רעל יצ קדע
 נדול מיצ מוב ית שנה וכן אמר שלמה עה כי חכיה דסוהים יצ
 למלך כי חטא שקוא יצא חכיה דהם ששם אסור וחוסר י

מיד הוא כזה למלך והוא מבקש כי קדד עמוך אחר הקאוק לא
 אוסיף ולא אוסיף ככל קדבר לשכונת הוא שכתב אשר שבעה ה
 מעבור מיי נח ולא חזינו שבעה אלא זו שכל דבריו עוד כל ימיו
 האין זרע ונע שש ערים קללו שש חזאים לכל אחד ואחד כדאיתב
 החקכל חצי השרי מר חטון ומע כסל זרע חצי כסל טכפ וחצי ש
 שבע חורב חצי שבע ואחר נחע טמן קור ונע קור קשק מחורב חורב
 וער זרע ששהם נקמטת קהרפון להקבשל מהר קין הוא זמן לך
 לקמטת האדם וזמן שמיכשין אורח בעדות חוס הוא סוכ ימות
 החמק חצי אב אלול וחצי השרי שקשלים חס כיוהר כמו שאמרו בחמ
 יומא שלה קייטא קשק מקייטא יום ולילה לא ישכורח חכלל ששפת
 כל יומי החבול שלא שמשו קמחלוב ולא שכר כין יום וכן לילה לא
 יכסקו כל אלו חלקה קמדרן לא לפי שאמר לשל ולא אוסיף
 עוד ונע יאמר שלא העש בזק למר אטק שחטא לא יעש שמו כי
 אטק שלא עשש ארפם בחיים שששים אחרים שארו ביה חקושד
 כל ימיו האין זרע ונע וכידי הזרע והקתר לרעה נשם בזמנו או שלא
 בזמנו וכן כידי קור וחוס שקם שש מיט חלמים סמו שפוקב יכבד
 יע בשחפר ובקדחה וכן קין וחורב כי נהקשור סדיהם יוסיט מ
 סר וחלמים חרשים נש ישעם נזולס חנשוא ולא קאח כי זה יהיה
 חזמן לחמן או חשנה לעק לא אפ חיוס ליוס אע יכול לחש נמרות
 וזקו יום ולילה לא ישכורח פאחוס נאדם נדון בכל יום והמלא כ
 כפוק זה חט אורח כנע היוכל העול שהוא חט אלע שהוא זמן
 קיוס השמדת השלם וספר שביק הליחו ולבנו והשלטם על
 החיות וזקו וחוראכס וחרכס כמו הפאו חרב ופאזקה לשון חיות
 הינוק חי אין עק לשומרו מן העבדים שח חלק הכסן מה עק

לשוארו חן קטנהם שאל ומווראכס וחכבס איחתי מוראכס על
 החיות כל חן שארפ חיים והתיר להם הדמיות והחיות לאכול
 כיון ששם שהתיר לאדם הראשון לפי שאדם היה יצר כפו של הבה
 ולפי דקות שכלו נרוח ביעתול לא היה ראוי שיאמס לבו ושכלו
 במאכל הדמיות לפי שחיו היו חיים ארוכים וכל המשפט מחמו
 היו חזקים ויכולים לקיים עצמם כיון ששם ואולי היה ששם מאתה
 יתעבור חמאתי שמשאל כדמיות וכו' ועבד עשם בשדך
 לבחמך אבל עבדיו התיר להם וכו' הכשר הואיל וכל הכשר
 נתמייב כליו ובזכותן עמל ועומ שחמס מאד ועד לפי חולשת
 קבאים מחמו וקוצר ימיהם וכן לפי ששלמו בעצמם ולא משכו
 אחר הדמיות דנה לנה להם חשבה במאכלם מהדמיות ומחמס
 שאחז את כל הייתה חתיר כל טאר כדעתי האומות ולבך הוצרך לה
 כיון ששם כלוה כשם שיש בעצמם חלק חונת והם הטובים וחושל
 וחלק חונת שגם חזיקים וחמיהם כן יש בעצמם חיים חלק חונת
 וקוא חמ שהותיר בתולה וחלק חונת וקוא חמ שאסוף ס לא באהת
 להתיר הכל אך בער באר שלא התיר הנפש הקבשר שהוא העל
 כלבד ועל כן אסר אבי חן החי וזקן אך בער כלוה בעוד נפשו בו
 לא האכלו ואסר חיו רס חתי באומרו בעצמו חמו כלוה בעוד נפשו
 בדמו לא האכלו ואחז אך את המכס לבאר כי חמ שהתיר העל לא
 התיר אל בעצם הקננות אבל לא בעצם האדם ולמדך שהקורא את
 עצמו חיים והבה עבד לדווש חמו מיד עצמו כי חלל לבטאותיכס
 חמו חטבותיכס חווש להח כי קלמד נוספת יאחר ואך את המכס
 שקוא נפשותיכס ולמד זו כלמד וקשנטי לא בשלם שאמסנו
 וקשנטי אבשלם וחיד כל חיק אדרשנו שיחיתק הטיה ולפי

שחמאו

שחמאו דור המבול וקופקרו למאכל חיות רעה לשלם כס
 ושא נמשל כדמיות עמו הוצרך להזקיר שלקס את החיות
 מיד האדם הקורא במחיד ואין עדים את אדרוש ומיד איש אחיו
 שקיה חוקב אורח כאח וקרע שונא את אדרוש חס לא ילה ויבקש
 על עמו לחמול שאח השונא עך כפיה ואם אין עדים לחייבו
 ללה והוא אינו נבעד הבה דווש מחמו חמו אדרשו רזל והלקים
 חנה לדו הבה מחמו לבועד אחד ונז באדם כפט האדם כלמד
 כפט עבס חמו ישכך על פי כד וזקו כוונת חטלם שאח דישוד
 דמא דאישא בסקדן על מימר דייניא דמיק יתאר קרע באדם
 כסקדן ט כעלם לקים עשא קששא את האדם לא שוכר רס
 האדם באדם אעפי שלא יא חמו לחון חמו ישכך וכן שוכר רס
 האדם באדם אחר אחר שקוא קנעם וקחלעק חמו ישכך כי שש
 קנעם כעש קששא ובחדת ואך את המכס לבטאותיכס
 אדרוש להביא חונת את עצמו יכול אפי כשאול או כחמק חוושל
 ועזיהק הך אך מיד כל חיה חלל חלבוה שנקראו חיות מיד
 האדם חלל ישראל שאל ואהתה דאנ דאן חרשתי אדם אקס מיד
 איש אחיו חלל כט ששו שאל קטלע טא מיד חתי מיד ששו אדרוש
 ארבע האדם לעבד לבא ואתם פרו ורבו סמך פיה ורבה
 לשוכר רס האדם למדך שכל חו שאינו שסמ כפיה ורביה כאל
 שוכר חיים וחכמל את הדמיות כ שקיבא אוה כאלו חמטא את
 קדמות אחרם אומנס עים לשכיע שהשתלק חושראל שאלה
 להיוב לך לשים ולמדך בחון שזרעך אחיק שכיע שוה אין
 זרעך אחיק על מי שורה על העצם אוטל האכנס וכקברכי
 בחיי ויש להבין מהו לבטל את הדמיות נס לשון ר שקיבא שאמר

טאל מחטעט ואחז קברתו קול קמון ברהם דמורעס רב וכלי
 זעמו לחבל כל הארץ ורדשו דמורעס רב זק קרב ושר בחיל
 דמיתר רשיה אין דמיתר אלמ דמורע מלמד שבדמיונס טעל
 הכר על ישראל כאדם המדמה את חבירו ואחז אין זק איש טעל
 כך היו ישראל מסתכלים בהבך ומדחין אותו ואומה זק לי ואנוני
 ומוה כרב טאל שוסך דמו אחר שאין לו בן לדרוש דמו וזקו וי
 ומבעל את דמורע כי האדם מולד בלמורת ואחר שאין לו בן טלו
 מבעל דמורע זק בא אחז טאל מחטעט את דמורע לבי שהאדם
 טעני בלמורת דיוקנו של הכר ואחר שאין לו בנים כב יכול הוא
 מחטעט אכל לא חבעל ואחרם אומה יעס לשכינה ונז אחרם לא
 טאו לחלק אכל הם חברה דבר זק עקיבא טאל מחטעט את
 דמורע וט חי יוכל לחטעט את דמורע לזק אחז דע היאך קס
 מחטעט שניעם לשכינה שהשתק מישאל וכחון שהשכינה ז
 בקרביט יש לו טעם ורעות וכלל נחיה בניש אכל טעשכינה ז
 מסתלק כב יכול טאל מחטעט את דמורע שבתרבינו ויאמר
 להים אל טח הכוונע לשם ויטר אכל חס לא היה ראוי לכך אכל
 אחיו אחיו לו וזקו טעם לאמר נאט קנט את חסכיס עמך שהיה
 טח לוא לטעוק בפרה ורבי טב שהבטיחו הכר שלא לשחר דעלם
 שר וכן טעק באחרונה אחז לטעם חסכיס לשאור חוזק ורקל
 וקיוס לבהה הבטחה ואהן לך אנה חיה הארץ ארבעס קן קמקל
 טעם הכהנה חכל יואי הקיבד לביא שקציס נחשיס חיה הארץ
 להביא חזיקיס שאינן ככלל חמיק אשר ארבעס שאין הילוכן טעם
 הכהנה ורקמורה אטעק קיוס לבהה נחמו את הקשה טחו טע
 שחסייס וקולך את קשה טעם הקשה שיהיה אור כטעם טב

הל

הל הזק ועדק המלכה וכן כי את שבע כטעור קקמ מידי בעבור
 דמיה לו לעד כי כל דבר המושס לפנ טעם להזכיר טען הוא ק
 הקרא אור כטעם שמלכו שהזכיר במילה טעמו וקיה לאור בהה
 טיט וכי טעם להזכיר טען שיכנסו כל ישראל זרע אבהים טבה
 האמונה והייחוד כן הקשר אור להזכיר הדורות שאין הפה מביא
 חכול לעולם ומלה טענה כוללת טענה טעמו או טענה כבד חכמא ט
 ולבי שטרעט של הכר היא קיימת הה היא טאל טענה וזקו ז
 שרעש אטקלם יהבה וטען אבהים שטרעט טו טענה כספ השדה
 דעש בו אהן ואטפי שהיה הספח חעי טיכו ולא היה דוא להקמה
 כיון שלא טען טעין אינו נמיר טב שיהן טחא יתמלט לבי שקור
 כשר ודס ואין דבר כן אכל קטעס שאין חרמק לטעו ועלכן דעש
 בו יקבית אטל קטעיד יזכיר כלטון עבר כיון שהוא מביא טעו
 ודע כי האור הזה אינו נראה ככל יוס מחטעט או ככל יוס שיורדיס
 נשמים אך כחון שקדור מחונייב כדי להודע שקוא שומר קבטחפ
 נרע לך טכן הוא ממה שאמרו רזל שלא נראה הקשה בדורו של
 חזקיקו ולא בדורו של זשכי לבי שהיו טעקיס נחורס וקיה כל ז
 אחר חטן על כט דורו ולא טעכו לאור זק וכן אחיו על ז יקוטע
 זלי שלא נראה הקשה בימיו ומזה חמלא לדורות חסר חוין וסמך
 לו את קשה לטו שאין הקשה נראה ככל הדורות אלא כחון החיוב
 וקדורות החסרם וכך קל בחיי זל ועל דרך האכל הקשה הוא כל
 מלמדה וקרא קשה לבי שאינו יורה חניס אלא כאדם שקוא חקשה
 קיהר טבו וכשקוא נראה בשמים אינו נראה כי אם רעלו למטה ואל
 קיו רעלו למעלה קיה סיחון מלמדה טאל קיו חן השמים קיו חורין
 בו על הארץ וטעה טאשר רעלו למטה ונראה הפוך הוא קבהה והוא

סימן שלום ועד שאין המתים בו נעים לידות חיים וכן מתנה
האומות בזמן חלומה לחזון בדם הקשה פט הקשה כנזכר
פניהם וכאשר יקראו לשלום מהפסן את הקשת ואוחזים אותה
אחור הקשת כנזכר פניהם ועל האמת את קשת מלשון קושי
והן והיא חדרה קדין אמר שהקיה לאור ביה והאור הזה הוא אור
המילה ולא אמר חדרה את הקשה עתה בעצן אלא את קשת כה
שהיא הקשת נחלתה באור יוד בסוף וזהו שאמר בעצן כלומר
הידוע כי אין העצן קודם חן העצם המהקים נשמים שההקש
נראה מעמים נשמים כשהוא אכל הוא עצן כבוד ה' אשר עליו
אמר הכרוב והנה כבוד ה' נראה בעצן וזהו שאמר ונראה הקשת
בעצן כלומר ונראה חדרה קדין בעצן ולפי שאמר הכרוב כמראה
הקשת אשר יהיה בעצן כן מראה הינוע סביב הוא חבור כבוד ה'
ודעו זל כל המספרל נקשת עינו סודות וקשר מחשבותך אל
המלאך הנזכר הנזכר במדע רזל את קשת דבר שהוא מוקש ל
איפוא כן אלא קשין לפירייה והן לבך להסתרל בחתימת הפלשק
שקצויד פנים שטת זאת אנה הבה ונתייחד לעמ מלאך זק ט
לפי למעלה הוהע אותנו ואהבנו בעצן הקשת על שאנו כאן עלי
לו לבדו העצן על דרך הסוד וזהו ויאמר להים לעמ זאת אור ה'
הבהר ונבא ד' יוסי אמר קשת אנה לאנא על שלמא מלבא דכל
זמנא דבהר חב לקמיה אתי מלבא לאלקאה לנה אקעל עליה מארוע
לבבושין יקרא דחלכו מלבא חמי לה פלוק רונמא דבהר וחדי פק
וראיהה למכור ביה שלם ועל לא לא ארמזי קשה על שלמא אלא
לבבושי יקר דחלכו כשערא סאית זהה בארמא איהו ביה למיקס
ביה ואנן על שלמא לא הוי צדק קא קשה לאתחזקה דהא שלמא

איהו קיימא לאובדא אלא בנין קשה לאו אלעזר לשלם לא ארלבש
קשת לא אלא לבבוש אבן קממא ירוק וסומק וחור ירוק לא לבושא
לאברהם אצנבע בשן לא סד נפיק ישמשל סומק לא שן דיצחק וא
ואצנבע כד נפיק חנה שאו וארמזך הקוא סומקא עב כוכבא דה
דמאהם סאחמיד ביה בעשו חיוור לא איהו לבושא דיעקב ולא אשתו
אנטי לעלמין ד אבא אמר יאות הוא אכל קפי אמר בזמנא קהשא חור
לא אברהם לארלבן בחיוורא דנורא סומק לא יצחק ודאי ירוק לא איהו
יעקב דקיים בין קצין ששן וסד ביק לא עבק פנו יחוורו דהא על
עפיק שלם קוק בעענ עצן כשהעלה במחשבת לבט להביא חסך
ואבדן לשלם בין אהים ובין כל נפש חיה בין חדרה קדין של מעלה
ובינכם שהיה לו לבדו ביט ובין כל נפש חיה זקו חדרה קדין כשהיה
חדר הדין לקמיה שלם לחייב ארבע חבול אמר רואה קאור ונמר
ולא יקיר עוד קמים לחבול אר אלעזר לאו שבועה קן שבועה כעל
לאו שבועה דכתי ולא יקיר עוד קמים לחבול וסד כי מי נח זאת לי
אשר שבעתי אלא קן שבועה חמא לן סבא היא חללאו שבועה
קן מי שבועה אחרבא וקוא סאמ לאו לאו קרי זמנ קן קה זמנ
דכתי ולא יכרכל כשר ולא יהיה עוד חבול וחללאו קרי זמנ קן
מי קרי זמנ ד אנה חבול של כל כשר אין אכל חבול של יחידים
יש כיצד על לים ומה עכע ספיתר בים ומה זהו חבול ד יקודק
אנה חבול של מים אין חביא אכל חבול של אש ונפיה חביא ד
כדרך שהובא על הסדוחיים ד יוסי אומר חבול של מים אינו מ
חביא אכל חבול של דבר חביא על אומות השלם בימות קמשיח
זאת אור הבהר קראו הקשת ואמר לו קה האור שאחרתי ויהיו
בט נח הוייה היקבלם היוצאים חן קריבה כלעל בזכות מה ששאו

בהפך זכו לציאה . ונפך וכי כטן אחרטן הוו ליה דלא נפקו מן היבול
 אך אבא אין דהא לבריה אולכו כנוי כטן ונני . וחם קוא אבי כטן א
 למה הוצרך כטן לפי שהפושק עמוקה בשכרונן של נח שקלקל בה
 חם ועל ידו נקלל כטן ועדיין לא כרע תלבוות חם ולא ידענו ש
 שפגענו בנו לפיכך הוצרך למור כטן וחם הוא אבי כטן או שפא ז
 להווי לנו שחם שחם כרע בה וכשיצאו מן התיבה היה חם אבי ז
 כטן ואמר שלשה אלה כלנו אל המשוב הואיל ויצא כטן מן התיבה
 היה לו שם וחטלה כשאר הכנים לזא שלשה אלה הם לבד וחאלה
 נפכה ואדלפק קוא נקלל והמלא וחם ז המסו וסו עבדא דמלכא
 דמך בשמשא ואולי בא להווי על מה שאתרו דול יא שלבש ויא
 שפלו ואח נבאן וחם ואח הקס אם ישכחו שנים וחם להם כלמור
 שפשו ולמאן באח שפלו וחם לדונת המלך דהקס כתי והמלך לא
 ידעה והקס היה כמו סהים מלך זקנתו כן כטן פלו ולזה וחם ה
 השמש לקה בערו כחי שלקה בשמש . ויחל עשה עמנו חולן שהיה
 לו לעמוק תולה כנטישה אחרה איש האדמה אדונת האדמה כחור
 איש עמי . ועד קאחר כבד ידעה סיד נח ולמה כחור ולבך קרא
 נח איש האדמה . ויטע כרם כטנבם לתיבה הכעס עמו זמורה
 אבובות ויחור האנס ויא לקחם חנע והמלא ז ויטע הבא ואיקך
 ויטע ויז אהים נן בעדן ולפי שהיה נח עשירה וקעשיה קדש כאשר
 טרעמק ענה בדבר היין עשה חולן וזקו לשון נחל וקנד לנו הפני
 צרות רבות ותעור שהיין פנה להם כי החמיה אב קלהק הקמים אשר
 קטל את כל השלם לא שיקה זרעו חוקול וקנה הפושק קזאה א
 אזקהק על היין כפלוט נזיר או יותר וכן דרשו בסנהדרין י"ג ויין טאח
 ביין ויחל ויטע וישק וישכר ויתגל ויהא חם וינז ויקח שם ויפך ויט

וישימו

וישימו וילבו אחורטת ויכסו וייקן וידע וכן אמר שלמה לוי אוני
 לוי אבוי לוי מדעס ועל ואין הכוונה ביין בלבד כי הוא הקן לבל שא
 תאוות שהנמשך אחריו הוא טורד מן השלם הזק ומן השלם הבא ז
 והיין אב לבולם שהוא הערס אכדון הערז והנפט ואח שלמה חיו יוכל
 וחי יחוש חזן חומע כלמור ששאר על כל העצוב השלם ואמר אחריו
 נש זה קבל . והיין ויין עם הוויין שלם זא כחטן עם הקווייה ושם קא
 האדנות שהם צעקים עלו וי ואוי . אהלה אהל אשה מלמד שז
 שקענו הכוי היין מביא ליה הכוי השמיט . ובמדרש בדרך אהלה
 רוח למחורן שנקרא אהלה שלא עלו אלא על שסקי יין שטאמר ונש
 אלה ביין ענן וכשכר תשו ועל כן הזכיר לשון ויתגל שהוא אותיות
 גלוה . והנה נח חלל עצמו מהדבוק קלח . וענה אחר עבודת האדמה
 והטאוקיה ונטע כרם ושקח מפליה ולבן עתלל מקדושתו ועשה ק
 מקדש חול וכבר ידוע שאדם הראשון הוא היה תחלה מאותם שבטו
 לברדם החכמה ולא שחזרו כהם ונח היה שט מקנכנסים לברדם ז
 ולא שחזר בו וזקו וישכר ויתגל בדרך אהלה שנטע דעתו עלו ולז
 יכול להשיג הדבהם על אחיתרם ואברהם נבטם לברדם נב ועמד ז
 משמו בו והחול לא שחזר וזקו ויטע אכרם חמלהם וכנז אהדן נב נפשו
 לברדם החכמה ולא השיע השנה שלימה ושפלו וקס כננז ז שבטו
 לברדם בן זומא וכן עזאי אלניטע אמר ור שקיבא . ויהא חם אבי כטן
 יש מוכותי אומהם כטן קנד לאביו לבך הוזכר על קדבר ונתקלל ז
 ואח וינז שהוא נכדו אילנא זל שפלו . ויקח שם ויפך ויקחו אין כתי
 כאן אלא ויקח למד על שם שטאמאן כמלק ויורז חייטת לבך זכובטו
 לעלית של עטרת וכנז יפך זכו לקבולה באכא ישראל שטאמר אבתי
 לען מקום שם קבר וחם שכזה אביו טאח בזרעו כן יקנה מלך אשור

את שכי מצרים וארץ מצרים ויחל וחשופי שתי ופניקס אחורני
 למה בא פעם שתי ללמד שכשקדמו אצלם והולכו להטות עצמם
 לבמות המבו פניהם אחורנית ומה נאה למוסרם לחיות אדם
 הראשון שנת בעם היו על והרע זה את זה בשביל ירושה העולם ואביו
 ישלנו בטעם ועודנו חכמה בן ל' וייקן על לית כותיק בכל המקרה
 למחר שנת דין ונתתך מחמה היין במו הקטן קפסול והבזוי כמו
 הנה קטון עתהך פנים בזוי אתה ועי' ארור כנען מה של קללתם
 שהיה בעל המשעק כהרפי בחיי חפני שני טעמים הא של היה
 אפשר לקלל את חס לפי שקדו ברכו כבוד שטאמו ויבדך לשים את
 נח ואה בניו וה' של קלל חס לא היה מזיק אלא לעצמו אבל לא
 היה מזיק לזרעו ועל כן דעה לקללו לבטען שהיה במו בכורו של חס
 שאם יולד אחרי כן אל בעם כל זרעו יהיה בכלל הקללה ומה שאמר
 ובט חס כוש ומצרים וטעם וכנען שנאה כי כנען היה הקטון שבולק
 זה היה אחר הקללה שנתן לבן אחיו מטלה עליו לבך הזכירו באחרוני
 והראיה שהיה כנען בכורו של חס הוא אומרו וירא חס אבי כנען
 וכבר אה למטלה נחם הוא אבי כנען אבל וסאי בעה המשעק לא
 היה לו לחס זרע אחר כי אם כנען לבדו והנה הוא בכורו עבד עבדים
 כלנו שיהיה עבד לעולם וקללו באדה כנען חדה כי הוא בזה את אביו
 כאשר הסתכל בערותו ולא ה של אלא כסקו אלא שהנד בחון כלומר
 שלעג עליו ובחידוש יהיה לאחיו ל' משפחה יצאו מכנען בחטן
 יהיה וקם הנזכרים בפלשה והן הורה בעבד כנען כסע שלשים
 שקלים יתן לאדונו בין עבד נוקב חרליות בין עבד חובה אחין
 ומה חכלל הבזיון ונפ הפסוק יש בו ל' אותיות ודע כי נח קלל כנען
 לפי שהוא יצר הרע הוא נחם הקדמוני שקטעה לאדם והטעה נח

וחמשה

וחמשה לבל השלם ולכן קללו השם וקללו נח באותה קללה בעצמה ולפי
 מה שנזכר לעיל כי שם נח ואברהם נבטמו לפרדס והוא מקום מטה
 הראשונים והאחרונים והוא במקום ארץ ישראל שהיא ארץ החיים וקרא
 נקראת ארץ כנען וכשנבטמו אברהם לפרדס החכה כתיב שם נח
 ויעבור אכסם בארץ וע' והכנעני אה בארץ הולך וכובע אס כן חכאן
 רבין למה קלל נח לבטען ולא לחס והוא חסודות התורה ולמה אמר
 ארור כנען ולא אה ארור יהיה כנען להודות שכבוד הוא ארור חשטם
 קדמונות וכן הוא כי נחם הקדמוני שנתקלל בארור דכתי' ארור אתה
 חכל הנהמה ולכן אה מה קללה אהן לו כי כבוד הוא ארור חיימי א'
 אדם הראשון ועכשיו נכ' הנחש השיאנו ואוכל ונשכנו והטעם כ'
 בהטעה שכור בקיאו ולכן אותה קללה אה נותק לו שיהיה עבד
 עבדים לאחיו כמו שטאמו כנען עבר לחמו שיהיה עבד ברעלים
 כעפר ונאמר בקין ואתה המטל בו ובה דונמה עבד עבדים יהיה
 לאחיו והחיי בזק כי הוא יצר הרע הוא עבד לער הטוב והאדם השלם
 כובע אותי וחושל בו ולקח אותי לעבד שלם וזקו ואתה המטול בו
 וזקו עבד עבדים יהיה לאחיו כי חס יחשלו בו אבל הרשע הוא לקח
 כי יצר לב האדם רע מנשהו וחושל בו וקונה אותי לעבד שלם והולך
 אחר שהרוע לבו וזקו טוב תקלה ועבד לו מחתכבד וחסר לחס תקלה
 מי שמבזק עליו כבוד השם קונה יצר הרע לעבד לו מחתכבד
 בכבוד עליו ומקל בכבוד השם הוא חסר לחס חסר לחס השל חוב
 והתורה שנקאה לחס כרך י' אהי שם שערנד לשמור הבטחתי
 לרשע לתרלם את כנען ואת ארע ויהי לרם כנען לחס עבד
 ואמר כרך י' ולא אמר כרך שם כי שם לפי שהוא כרך זוכה לבך
 את השם באומרו באלבי צדק שהוא שם בן נח וכרך אל שליו

וזקו ברוך יי' להי שם ט מצד שהוא אלהי שם הוא ברוך וקל מרוב
 אורו והבנה הוא קדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה
 כרך לטרה סדוה סדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה וקדוה
 כע יפת עמיס לפיס אין מספר וארבעה רבות ורחבות וברך את שם
 כד שאת שכינה באוקלנו וזקו שאמר וישכון באהל שם שאין לך
 אומה בעולם ששאלה ביעה שכינה כי אם ישראל שהם בע שם
 ובאומרו באהל שם הוא להיות באומרו יושב אוקלס וקדוה עתה כע
 בלתי השאה שכינה ביעהם ובכתיבתה חג שלם זכרה שום אומה
 לאחת מהן ובמדע יפת להם לטת אעפי שיפת להם לטת שבע
 כודש שהיה חבטו בית שט וישכון באהל שם לא שהיה שכינה בבית
 שט אלא בבית ראשון שבעה שלמה שהיה חבט שם ויהי כעטן ע
 עבד לחו חלתי לחזור לחתיו שקזכיר כלום לבע שם ולבע יפת
 ומה שחזר זה ב פעמים לחזק העטן ולקיים עבודתו של כעטן ולחזו
 כי שם יחל את ארצו וכל אשר לו ומה שקנה עבד קנה רבו או יחל
 שאר חשינו לו בע שם יחבטו להם עבדו חבט כעטן ואלה תולדות
 ועי ויולדו להם בעם אחר החבול כתיבתו זל לחזו ט אעפי שהיו
 ראויים לבעם קודם החבול ט דרך קדוה קהם להולד בבע ששים
 אלו לא נולדו להם נם למאה רק אחר החבול כי בבע העם של מעיני
 שלא יולדו ויאבדו בחבול או שיצטק להעל רבים בתיבה וכן עשה
 לכל המשפחה הזאת כי לחך נח אחר בתולדות נח וקדוה חכמים ה
 מאבדו ונח הוה מאד בע יפת החל מחינו ט הוא הבכור ואחרו
 חס כי רצה לאחר תולדות שם לקרב ב הפלטיה בתולדותו כי יש לא
 להאריך בתולדות אבהים ודודעם ובמקום אחר אומה ודודעם בשע
 שישראל עתים בעליה אומה ארם בע דודינו וכשעה שהם ביהדה

כאים ורוהם בקם ובע כוש סבא וחנילה היו אלה ראשי אומים ובע
 רעמה היו ב לאומים אבל נחוד לא היה לאום על כן כתב אחר וכוש
 ילד את נחוד ולא אמו וכוש בע נחוד וסבא וחנילה אבל טמ פ
 היה לעי אחד ולא היו מחמו אומות שונות כחלם וכעטן על כן צ
 לא החזירו הכרע נם בחונ ומדי ותבל ומשך והיפס בע יפת ק
 לא הזכיר א משפחה בתולדות וכן בבע שם שלם ואשור וארבע
 ולד ראשי אומות ולא הזכיר להם תולדות כי כל אחד היה לעי אחד
 באין ולא קולד אומות שונות הוא החל להיות נבד באין להחיד
 כל השלם על הכך בעצת דוד הטלגה נבד ציד צד דעבן של בליות
 ומטען לחכוד בחקום לפע יפת מהכפין להקנימו על פטו על כן
 על כל אדם חרשיע בעצות פעם יודע כלנו ומרפון לחכוד בו
 יאמר זה נחוד חן האין ההיא יצא אשור כיון שאק אשור את
 בטו שומעין לחכוד וחולין בחקום לבנות המנזל יצא מהוכס
 ומה שכתו נם אשור טלוג שחם יורה שלא הרע אשור לישראל כשאר
 אומות ובמדע יצא אשור זה אבהם ועי וכלה יצא אשור יצא א
 אברקס דקוה מאושר בחשעיו ויבן הבין לשילא כדקא חזי ארטיטוק
 היא קעיר הנבולה דאחשך על קאי שיר וחזל לשילא שיר דוד ה
 חומא דחסד חסמא דנבולה ואיקרי קט טטוק נון כפופה היא ז
 נטה היא טוק דקבה חלקן יחיס סמאק הקטת חיוור וסומק וירוק ה
 חסמא דיוחין שילאין וכזא דא ויבן את טטוק הבין בקאי שמיטק
 ואת החומר כין יובלם דאקה לחובות שיר ואת כלם סממנה קדין
 קדין כל שמנה דעטן מחובות שיר דטוק כדזא דלך יי' הנבולה וי
 עד המחלבה ואת רפן שוי רפן באפי בהיהא ואודעלן ספר יציק
 ופרהע לן שאר ספירות כלמה כלם פוך ודא הוא רפן דשוי כין ט
 טטוק ובין כלם דער שם יבינו ומשם ומעלה חכמה שילא לא ידע

אנוש עובד - ואה פתרוסם ואה כסלחיס אשר יצאו חסם פלגים
 ינד לך הכתב כי חלק חומק זו של פלגים היו מחזקם לפי ש
 שפתרוסם וכסלחיס היו מחלפים שוהיקן אלם לאלם ויצאו חיקן
 פלגים והחלם כל התלבוה הללו של חזקם ששמוהם על שם
 סופן שטכדו בים ונקרא קא להם על שם שנוכדו והוטכשו פם
 ונני. וכנען ילב את צידון בכוכו כסאן ימנה הכרן שעה עמחיס
 שיצאו מאכץ כנען וכולם עתנו לחזקם אכזי הוא שאחלם למרעך
 עתה את האכץ הזאת חזקו חזקם עד הקר העזול ער פלה את
 הקיע ואה הקיעזי וחונה והולך שעה עמחיס ומה שנשתנו ב
 בשמות לפי שכפרשה הזאת קן קן השמות שקרא לכן אביקן
 בקולרם ובחזקת האכץ שארנו שמוהם לפי השתנות הלשונות וה
 והאזנה כי כשנכדו לחזקת לעייהם טקראו שמוה אחרם ואם
 החשוב אורם החלם יא אכל צידון בכוכו הוא הקרא כנעני ע
 כנעני עם אחר מאחיו שלא היה לעני ודע כי עמחיס אלם ק
 עמחיס כנעוס ישאל אכל קן וקם הקע והקעזי והקדמונ ל
 כנעוס חשולם ואכ הפרשה הנחמה לחזקם בחזקת האכץ ש
 שכה הזכיר עמחיס אלם היא כוחזק לעתיד שיקיו הכל חשועל
 לנו והנה מחשבות קטם שמוקות כי דאק שהקיה האכץ הקדושה
 לבנען הוא העבד ששקעבד לבט שם על פי אביו ואלם נחמה
 ביד אומה אחרת אול היו מחזיקים בה מה שאין כן בעבד. ולשם
 יולד נם הוא בעבור שאיחר תולדות שם וספר תולדות אחיו הקטן
 מחינו כאלם לא היו לו כטם אלו כסאן נם הוא וטעם אכזי כל כנע
 עבר שהוא אכזי כל יושב עבר הקר שהוא מקום יחוס אכזקם
 ולא ירבן עבר בחקוס הזק שם האיש אכזי פלג כי למה יחם א
 אורקן אלם. אחי יפת קנזול דרך הכרן לחם הקטן אל קנזול

סאחיו

באחיו ולא הסולג אחריו וכן מהם קנביאה אחות אקרן וטעם
 להזכיר זה למה כי הוא אחי העבד שוק אליו בכבודו להנד שלם
 אחר אורח חכמ חטלתו עליו. ורשי כתב אחי יפת ולא אחי חס
 שאלם שטקם ככדו אכזקם וזק חס ביזקו. נעלה ערבלבל קלא
 ונבאט חן הקבשה לבל קשולם ולמדנו שהיה עבד נביא שקרא שם
 כנען על שם העניד וטעמו כסדר שולם שכסופי יחיו ערבלען שמה
 האחר בהמלת יחיו קרי יוקטן אחיו צשר מחנו וקולד חשפחורקום
 לכן שטאח ויוקטן ילב ואחזכ ויהי כל האכץ שפר אחר ואה באחזע
 יחיו לא סא הכרעם להחיס אלם לבגש ולמדנה שכשעת מורה פלג
 נפלע. יקטן שהיה עניו וחקטין עלמו לבך זכה להעמיד כל ק
 האשפחורקללו. ויה שביחיו נפלע שנות בט ארס כי אכזי חיק
 קטל שטם ופלג חיק קלע שטם כי בתמלה קיה חסר חענ ועבשיוחז
 חיהם וטעמה קומרם עלכן טקרא שם אחיו יקטן. חזר מורה על שם
 חקומיו. ויה כל האכץ שפר אחר לשון הקדש וכן עלה כנעני ושם ארם
 וחוק וקין נם שה ופלג לעהם והסמוק יש כוז ה' ה' בות וזך אוריות
 כנען שכעבר פפר תולה וזך אהוהיה ויהווי שקוא לשון תולתנו
 הקדושה. ודכרם אחרם בעבור שיחלם קיוס בכל לשון דכרם לא
 יבינום כל אנשי הלשון וכיחיס הקס דכה חכם וכסיל היו אחרם
 וככד ודכרם אחרם באו בעלה אחרת אחרו לא כל קמינו שיכור על
 אה קטלונם עלה לקיע ונעשה שמו חלחוק. לא אחרו דכרם חזקם
 על יחידו של שלם אחרו אחר לאלע ושש מאור ורשע אנה קהיע
 חתחומט כשם ששק כימי החכול כואו ונעשה לו שמונה. ע
 כנעם חקדס כלא כי קה אררט בחזקה כי נח ברדתי חן קהר
 ענייטכ בארעה הקס הוא ותולדותו ורזל אחרו שטעו חקדמונ
 על שלם. ויחלמו בקשה בקסו חקוס טוב לבניור חזקה עד שחלמו

זאת הבקשה ונקעה עליה יטה. הנה הזמין טעמכם כל קרה לשון
 הזמנה שחכינים טעמים ומתחכמים למלאכה או למלאה או לעשה וי
 ונשרפה לאריפה כך ששים הלבנים טורפים אורח בבבטן עד ש
 שיעמדו וזהו הכטן הקיץ שלם יחס לה במים ולא באש. והיה ש
 להם הלבנה לאכן תחת אבן וקחחר תחת אית. ואשאו באמים טאון
 נזולה ופארות בשמים. פן עפון פן יבא עלינו מכה להפיצנו חסם
 וירד ייך דרך חטל כלעון בע אדם ורזל אמרו לה בא אלם למרד
 לביעים שלם ישיש הנדון עד שיראו ויבינו לראות. ובסה וט לא
 הוה ידע מקדמה דנא אלם לראות לא שנא בהנא. את העיר וארבי
 המנצל לראות בע האדם הוה לה למימור אלם בשעה קודם ביה קא
 אשנה כדניא בקדמיהר יסנה כדרנא דלשלא ולברר כדרנא ל
 דלברר בקדמיהר בשלמי דאינון עיר ומנצל ולברר בקדמי. בע ל
 האדם אלם בע מי קס אלם בע אדם קראשון שכפר הטובק ואמר ל
 קאשה אשר טרב עמי אלם כפרו בטובך למכוד בחי שקשפיט
 להם טובה ומלמס חן המכוב. קן עס אחד כל טובה זו יש טמקס י
 טעם אחד קס ושפה אחר לכולם ודבר זה החלע לשאוב. לה יבצר מ
 חרס בהמיהא ונא כרב אס אעזבם יחטבו שיוכלו לשאוב כל חסם קרה
 טרה כביכהו טולך ועב ותנוה יהיה ולדה כנגד חדה קס אמרו
 קבר נבנה וקוא אחר הבה. ויפן ייך אורח חסם בשלם קזק ועקייס
 בהם חנולה השע היא רבואינו. קס אמרו פן עפון חסם הפיטם למר
 שאין להם חלק לשלם קבא וכי אי זוקטק של דור המכוב או של דור
 הפלגה אלם לה פאטעו יד בשקר ואלם פאטעו ידס בשקר להלחם בו.
 אלם פאטעו ואלם לה אכדו חן השלם אלם שדור המכוב היו נמלטים
 וקיה מהבה ביעקס ואלם היו יוקנים אקבה והעוה ביעקס שנה שפה
 אחר ודברס אחרס למרה שטאון קחמלקה ונזול קטלם. ויחדל
 לבנו

לבנוה השיר להשלמה כי כנר בנו קצת קשר וקצת קמנצל כי שס
 כלל ייך שפר כל הארץ ומאס הפטם ייך דע כי כל מקום שהמלא ז
 זכרון קטס דטום בדיבור למפרע הוא מורה על חדה קדין וזה
 אחר חן קחוקח ויש בכל אחד חרס טעם נזול כי אינון מקרה
 רק בבונה ובהנמה נמוה ומטע עה זכיר בפלגה וירא ייך ויאמר
 ייך שקוא מדה רחמים טחמ לנו בסאן כי חדה קדין היה מקומה
 יבנמס להפסם על פט כל הארץ אבל היא כללה בחמים חטע ש
 שקיו חנה אחר חוקבים זה לזה ועל פן לא אכדס לטרי כדור ל
 קחבול ומה שנעטאן בכלבול שפה זה היה חדה כנגד חדה כהס
 חמאו בהבור טאמרו קבר נבנה לנו עיר לבן לקו ככח המדבר. כה
 רבי בחיי דע כי אשאי דור קטלג היו חששים חטכילס בכל חכמה
 ועשאו קשר וקמנצל כה להטל חמבול של אש מטע שאנו אבדון
 קשילם בחבול מים פחדו לפטס וקוצרו לשאור כטן חקוס שאס
 ירעה להביא מבול ולישרוי אהרשעלם שיטלע ולא הקרב קאטלס
 וזאת היא החלמה קמוזכות במחרא כלומ להעזר עם הסותר
 קעלשנים בהמך דענו ית ולקשור חלק מיסוד קאטלם יוכל להקרב
 אל קשר טעם שחלינו אר כדנהנו זה קצת מחמים שיודעס ייך
 לקשור חלק אחד חן הברר שלם יבא אלם כנבול ידוע ועד לטעם
 אחר כי חטע שאנו שנהר הבה מיהר על אדם קראשון והיו ט
 דואיס טעמס בטל כח ונבוה ונזולס בחכמה ובקומה והיו חייקס
 ארוכים ולא יבצר חקס לשאור כל דבר ונהה קס בע המוקר טעמיס
 חקולקניס כקלקול קשורה לבך חטבו חמטלג שיעשו כטן ולקנפינו
 למעלה עד שיעור ידוע כה להטל חן המיקה ומטעם זה הפטם ייך
 וקיה הפסוקים סונקס קלר בעב קחחטבור קדשק אשר היו א
 חושבים ולאכט לפסמס ואל הטען דחזו במחרא טאמרו א

ורכים אחים אחיהם כלום סערה חשקה דור המבול ערשט
 חשקה דור הפלגה לא ערשט. ועל האמה היק חטאם חטא אדם
 הראשון שקצץ בגטיות כן האשים האלה קצמו בעשייתם והפרידו
 הפה מן האילן זהו שנה ועשה לבן שם כלשון הכתי' אז הוחל לקרא
 בשם יי' וכן אף בסוף וזה החלם לעשות כי זה החשקה היה חללה
 או הכא חלשון הקחלה כי היו ששים הקחלה מן קסוני וזהו קקאון
 שלהם הזכיר לשון וזה החלם לעשות כלום ששים הקחלה מן קסוני
 הקרא זה וקרא שם כי לא היו מאמינים למעלה מוחנה וזהו כנסע
 מקדם שהסישע עמון מקדחונן של שלם וכה לבאר כי חטאם הוא
 חטא אדם הראשון על כן אמר אשר בנו בני קאדם וחזק לא קחלא
 שהזכיר בענין זה שם אהים בשם שהזכיר בדור המבול כי דור
 המבול ספרו במדה אחרונה ולכן נשחקו מן האנן הקחלה וכן
 העליונה ולמה נחמו מן השלם הזה והבא מדה כנגד מדה חטאון
 בלגים נשחקו חלקים אכל דור הפלגה ספרו במדה אחרונה ולכן
 הענישם בשמו קבול והראק להם כמו וכשם שהפרידו מה שקורא
 לחובר ומיוחד כן השי' קפריד חבורם והפיץ אורם ועוד כי חשבו
 חשבו לחשבה דעה חתך חכמה שנהם בעישר קומה קחלנל וכל
 זה היק כבבל וכבר ידעת ששם ששק כבוכד נאצי קאלם שקרא
 כל וזהו סכרן ופקדה על כל כבבל אקיוהיק כבקשה דוא וקיר
 הבקשה שכסאן שאח ויפלאו בקשה וכל זה ביקוע ביחוד וקאן
 בעשייתם וקחלא עיר ומצול ואסו סת' ללו יהווא יהווא ל'לו ל'ט
 רבוא פפאור שישר קומהם וכן עליון כפסוק גדול אדוננו ורב
 כח וזהו שאח ואסו בשמים ולא אמר עד השמים אלה תלבוה
 שם שם בן מאה שנה כשקוליד את ארפכשד שנים אחר המבול
 ואחר ויחי שם לפי שהיה צדיק נמור אח שחיו קדמו לשטן אכל

בארפכשד

בארפכשד ושלח שלח היו כב צדיקים אמר נדם וארפכשד חי ושלח
 חי ואחר ששאר עבר שהיה צדיק ושלח נקרא אברהם קעברו אמר
 ככולם ויחי עבר ויחי שרון להורות שחייקם קדמו לשנתם עד
 שכל למה שקוליד אברהם כי כולם עתיחמו בעבורו והמלא שלח
 זכר מיתה בתלדור שם סמו שקחלא בדורות הראשונים האדם ועד
 נח לפי שהראשונים היו רשעים ועל ידם בא המבול אכל אל לר
 היו סחורם. וברב ה' סח' ל'ל בעבור שחלבור בית דוד בא חטאם
 וחשיח בן דוד לא יקיר בו מיתה אכל עביר שיחיה לשלם ושלח נח
 חיים של מחך עתלע ושיר שאין שום אומה זוכה לתחיה קחלהם כי אם
 ארמנו בע שם והכתוב אלא על שאר כל האומות שפלהם מן קחיים
 כי כל קשמים ילבו איש בשם אהיו וארמנו נלך בשם יי' אהינו וכה
 בישראל וארם קדבקים ביי' אהיכם חיים כלבם היום. על שפירח
 אביו סח' אביו והא אוחי שעי אביו מה שקבל הלה על אבם בנו
 לפי שרוד על שפדת אה תלחיו והשלי כוקו לבבטן קאע וקין
 יושב ושחר ואח אס אבם נזח אע חאלע ואס נחורד נזח אע ו
 חאלע וכשעל אברהם אמרו לו חאלחי אהר אהר אהר חאלע אבם אע
 השלי כוקו לבבטן ונשרת וזהו אור סאהם. יסכה זו שיק שסוכה כוח
 הקדש ושקל סכין ביופיה ולשון נסיבות סמו שיק לשון שרה. והמלא
 אהר בש של שיק בני יסכה. וקחי שיה שקיה יששים אוקור חן
 חרובת שקן שקדור ואח' יהיה להם בטס וזו הירק שקיה ואין לה לב
 כלעו שאין כעבטג לגיוהלה ולב לשלם ועל כן הססמו שניהם ללבר
 ארעו כענין אולי כזכור האנן הקדוש יבנו שם והמלא שיה בע שקיה אן
 ואעט שאחר הכתיב ויקח הנה ידוע כי אבם היה העקר אכל לפי
 שאבם היה חכבד אהר אביו והולך אחרו וחשים אורת ארון לכל ביתו
 אלו ויקח הנה אלא הנה היק העיקר. וימח הנה בחין עד שיק הזכיר

תלבוש של שם ולא הזכיר בהם חיותה ושינה קסדר בסוף והזכיר
 חיותה בתורה אחינו זל כי היה העשן לבכור אברהם שאלו לא הזכיר
 חיותה בתורה והיה אברהם יצא מארץ סאו שמהו לך יהיו הביות
 מרעם אחיו שקוא חניח אביו ויוצא וזקו שאחיו הקדם הסניב
 חיותה של תורה קודם יצאה אברהם כדי שלא יאמרו לא קיים אברהם
 כיבוד אב ואם שקעחו זקן והלך לו לפיכך קראו הסניב מה שקראו
 בחיים קדוים מהים ומה שדרשו ואהרן הכהן אברהם באלים
 בשני שיש לאביו חלק לערב זהו בזכור אברהם אבל הוא כל יחיו ז'
 היה רשע ומה בתעש ואולי חטע זה באהינן קטוב של חן להווי
 שמה בתעש בחרון אף של חקוס אלא שישל חלק לערב בזכור
 ביו וחזק אמרו במדת כל העצם כשהם למזבח חן משל זיה ועל
 נבן לפי שפיכוחים קהכין על נבי המזבח והעל אבותיהן וכן באבלי
 הניל את תורה אביו שם ואהרן הכהן אברהם באלים ויש בראש
 הטן קטוב לזלך שב אברהם היה חרון אף קמקוס ויא שבחר בתורה
 שיש בה נ' שעה כינה ולהווי שששק השוכר וסב רי' סחי איפשו
 לז כי הקטן יורה על הקטן ועל סאן טונים ז' אלפים קהו ומאברהם
 ואילך טונים ז' אלפים קהו כי הוא הקטן להאיר השלם סאור הקנה
 וברקוס האמונה והייחוד והנה זק חשלתנה הקנה ומן קהוים ה'
 הצטנים סאורונה כי על סאן בתורה אהרונה קטוב והליות וכן
 שקומוה ולבוטור וכן גדולה וקטנות וכן חסותנות וחנותקות
 יתלג מקובס נ' שעה כינה שטל להשר רי' עה"ה

פרשת לך לך

סודות שחשי בה ואי והטיחזק
 ושסחי שאך וכיה אביך ויהאן ק'
 חילך יופך שחשי בה ז' אברהם ושסחי שאך וכיה אביו זה עה"ה
 שמה

שמה אברהם לפי אבי אהרן ויהאן חילך יופך ז' חילך קקס שמה
 לטותך בשלם אר בניה למה היה אברהם דומה לטלחית של אפרסמו
 חוקסב צמיד פתל חוסה בזויה ולא היה חמה נודע כיון שהיה
 חטלחית היה חמה נודע כך אהרן הפך לאברהם מלגל עליון חוקו
 למקום ושאר מתגל לא היה אברהם דומה לנשם מה הנשם הזה
 בזמן שקוא צדור טעבים אין אדם יודע מיבו כיון שירד לאן כל
 השלם טעה בו כך אהרן בערך בסאן אין אדם יודע מה עיבך הוא
 לזה אברהם לך לך בני נשם ומה הנשם מונל צמחיס והוא ברה ז'
 לשלם לך אהרן ואשך לני גדול ואברכסר ואנלה שמך וסמך ז'
 פשה זו לבאן להודק מה שאמרו חזל בא לטקד חסישן אהרנה
 כי לבי שלמעלה טיה שטעשירו תה ואברהם לצאת מארץ לבר
 אהרנה כנען מיד סייעם השם ואחיל לך לך ונפך כיון דכולהו נ'
 נפקו למיקך אחאי לא אימור לבוללו דהא אשע דתלה הוק טלח ז'
 לעי כן לארעב סארעוהא טב למיטק בהיה מאברהם וחמינן
 דקכה אהרש בתיאובתא דחיביא אחאי לא אמור לבוללו אלא תלה
 לא הדר סרעובה וכר נפק לא שהמטא נפק דהו בע ארשק בטאן
 למקטלה כיון חזו לא שהתיב אברהם אמרו לה אנה דקויה חטשא
 סאלן פמילן ומע דחלא הלבון נפק כר מטא לחק לא נטק חתמן ז'
 הקד וילך אהרלמט ואמל קיח לא כתי' לא סמך בסאן פשה זו למה
 להודעט מאחוס זל החתמיל במלכה נחלה ואם לאו מוהקן אות
 חנדולת סמוזר בסוטא על ויבר יקודה שקוה דוקו חנדולת
 לפי שלא נמר המלכה ולפי שסאן טקשור אברהם לצאה ולעלה
 לאן ישא וקלך עד חק וטרעבב שם אחיל השם לך לך ואלב
 רשמוד על הפק כי אחר שהתמלג סאלק נמור ואמו ואשך לני
 גדול כנע דבנעם והאשה כי יקודה חטע סלח נמר המלכה מהק אשת

ובנו וכנגד העולה אמו ואנלה שמך ונני לך לה טהור ולטובתך
 והקטנה היא ששם אשך לני נבול וסוף אי אהב זוכה לבנים ומחז
 לו הזמן כלך לך ששלוס מאה אל בעת שהקדוק בן מאה יהיה לך בן
 כלא ואברהם בן מאה שנה בקולע לו אהי יצחק בנו לא לך עם שנה
 אורשה שלום בני בן וספק אר שמשן חוט גלא קדמאה דאחיל
 קצה לאברהם פרמ כלך לך דהא עד הכא לא חילל שמיה קצה אלא
 הא קא חרו דמח בחוטבניה דלך לך ק דהא למאה שטן אהי לרד
 לה בר אכל הנ כל מא דעבד קצה בארשא כולל רזא דחכמה א
 איהו בען דאברהם לא הוה דביק ביה סקצה כדקא חזי אהיליה לך
 לך בחוזה להקוא אהר רבש לאתקרא לא לקצה ואיקו דמח קדמאה
 לאטלא בעני כן לך לך והאי דמח לא יכיל אברהם לאתאחדא בה
 עד הישל לארשא דמחן יקבל ליה להקוא דרנא כנשנא הא כתיב
 וישאל דוד ביה לאמר האטלה סאחה עב יהודה ויאמר יי אלנו של
 ויאמר אנה אטלה ויאמר חברונה וכי כיון דמיה שאול ומלכותא
 אהמזי לכוד אמאי לא קבל מיד מלכותא על כל ישראל אלא כולל
 רזא דחוכמה איהו בען דוד לנהלה לקבל מלכותא עד התחב
 באבהן דאינו בחברון וכדן בהו יקבל מלכותא ועל הא אהטב
 תמן י שטן בען הקבל מלכותא כדקא יאור וכולל ברזא דחכמה
 בען סהקן מלכותיה כנשנא הא אברהם לאטאל בקיומא קצה עד
 דטאל לארשא בשכעין והרן אהקון חמו מה כתי ויעבור אברהם
 בארץ וילך מבש ליה אלא קבא רחא שחא קהשא דאיתחכים טעלה
 בשכען והרן אהקון עלפן דכולהו בשמחא דא כתי ויעבור וסתה
 ויעבור יי על טעו ויקרא כסמא דרב המנונא סבא כתי ויעבור וסת
 הקס אט אטביר כל טובי על פער והוא הוא לקדושא ארשא מאר
 שלאק בדקא חזי והמלא חתמה הפרשה עד אמה טא יי פסוקי

מחילין

מחילין בואו מחז לו שכשכר הניסו זו יזכה לך שכמים שמטן א
 אהיה ותיקס ב שמטן לך ועד יב ואוין שלטן עב רחמ לו ששם בן עב
 שהוא חרתי ויהי בעזרו ובכלא ק אורשה נכפלו כולל לשון נאולה
 כך טאל בו אברהם אבינו מאור כשם טאל לך לך חס טאל בו
 בו יצחק אבינו טאל לך חשמונו כי עמיה חמונו מאר נן נאל בו
 יעקב מיד טעו טאל הילע טא מיד אחי מיד טעו פני בו נאל א
 אבותינו מחללים טאלו פקוד סקדה דין בו טהר דהה לעול אה
 ישאל טאל איש טח טחו והחשן יצח וכולל נוסרון לאברהם
 ואברהם מסין לעתק ויצחק לעקב ויעקב ליוסף ויוסף לאחיו שאמר
 להם פקוד יפקוד אהים אהרם ואשר למה צד וכשנא משה ואהרן
 זקני ישראל ועשו אורח לעיניהם הלבו טע ישאל למח בה אשר א
 אחיו לה טא ארס אחר ועשה אורח לבניו כן וכך אל אין באותיה
 האל חמש אל והלא אה פקוד סקדה אל הוא האיש לעול אה ישט
 טא סכך שחשנה מאר מיד ויאמן קעם מאר כן ומחילין
 והלא כבר יטא מטס וטא עב חרן אלא כן אחר לו דהחק שוד ועל
 אביך שוד יל שזה העווי היה קודם טאת מאור כשם ופי ויאמר
 וכבר אה וכן דעה ראבוע אל הארץ אשר אהרן לא עלה לה הארץ
 מיד כה לחבב בשעטו ולגר לו שכר על כל הבור ודבור והיה נודד
 והולך חני שני ומחיליה אל עם אחר עד טבא לארץ כען ואמר
 לו לשרעך אהן את הארץ הזאה חז עתק יי אל הארץ אשר אהרן ומק
 שאמר ויצאו לבב אלה כען סה דהמחן זל לא להקישכ בה כי שני
 לא ידע כי על הארץ קהיא טעוק אלא שאחז קצה דרכו דרך ארץ
 כען כיון היה בדעתו וכדשרא ביו חתמה כשארס מאור כשם
 ונני אהרן כני בשעט שש קעטס הראה לו וכל מה שאירע
 לאבור סימן לבנים ודע שזה הנסיון קא טענה בו שקטה קוא

לך

לך

לאדם לתאר מאד אשור לשם אהבה והשיו וכש כשהיא אכן מולדע
 ששם נולד וכש כשיש שם בית אביו וילך לו לאן לא לו וכש שלא
 הונד לו מיד אנה ילך שזה קשה מאד שהוא הולך בדרך ואינו יודע
 לריכן הולך והכל היה נקל בעיניו לאהבה השם וזקו מעט זכירת
 אדמו ומולדתו וביה אביו וכמו שקעמין קא היה כלשון לך לך כך ל'
 היה העמין לאחריו שנאז וילך לך אל אכן המורה והנא שערמיו
 בפסוק זה ל' שמוה אלהיה אדע יקוה שהם עיקר המצאה כולו כי
 הוא מתחיל בנאז ומסיים בכך וזה יהוה לשם קדויה שעלה כו' א'
 ומלה אלאך המלה וסופה יהוה לשם אלהיה וקבוצה יש בו נד' א'
 אהבה יהוה לשם האדנות והנא לו שהוא שמו ומשנה הכל ל'
 העלמות כולם ובמדרש העולם אומ' כי אברהם השי' בחמתו י'
 כל הדברים והיה שואל כל המולדות וכל הארצות לדע הקוטר וכן
 השי' השם של מעלה של כל אכן ואכן וכשנא להשי' שמוקה י'
 של אכן ישא ושה לא השי' דבר עד שאמר לו השם לך לך מאדך
 וממולדתך ולא תמוט לדבר המולדות והמזלות ולא לתבונה הארצות
 כי כל אשר יורו הכוכבים והמזלות הכל והקו וזהו לך לך וכו' אל האכן
 אשר אלאך והיא אכן ישאל אלהי מכלול בה ואי איפשר להשי' א'
 אם אנו לא אלאך מה שאהך מבקש ובה לא יקשה וקלא כבר יצא י'
 חשם וזה כשן מה שאמרו בו יצא אותה החוצה עא מאצטונות שלך
 לך לך ועמזלו כל העליות ומה שיהיה אחרהם ואמר לך לך יהוה
 למה שהלבו' פעמים בשביה ועורב הבה ראשונה ושנה מאדך י'
 וממולדתך ומביה אבך כעז ל' עליות אל האכן אשר אלאך זה ל'
 העליות קד' שאין מי שיודע קטו ועבר אלוא הוא ירע ואחר כל אלה ל'
 העליות הזכיר מ' מי' ברכות ואז ואשך לעני נזול כסא ואמרה ל'
 כלבך מי יל' ל' אלה ואנו שכולה ועלמורה ואברהם ט באורת

זמן

לך

זמן יתקיימו כיון כל הכפרות וכל הקבמות שיש בתורה ונא לו שם
 בשלם וזהו ואנלה שמך ונ' והשביעיה ונברכו כן ופי' סמו המבך
 והמורה ב' ל' שיהי' אומות השלם וסא'ם לחסוד המת כנפי העכיה
 דכתי' אז אהבך אל שמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם י' ולשבו
 שכם אחד ונ' ועד הפשט לפי שקדרך נ' ומה ל' דברים ממשארה
 ורביה וממשארה המזון וממשארה השם לבך קבא'ו בהם ואשך
 לעני נזול כעז הפעם ואברך במזון ואנלה שמך שיצא לך מבע
 מונעמון בשלם וד' הם שהיה להם מבע מונעמון אברהם ויקושע ודוד
 ומרדכי של אברהם היה כעז עליו זקן וזקנה מאן נחור ובתלה מאן
 יהושע דכתי' ויהי י' אה' יקושע ויהי שמשו בכל האכן והיה כתיב עליו
 שור מאן ואם מאן דוד דכתי' ויהי שמשו בכל הארצות והיה כתיב
 עליו מקל ורמחיל מאן ומנל דוד מאן מרדכי דכתי' ושמשו הולך ל'
 בכל המהנות והיה כתיב עליו שק ואמר מאן ועמרה זקב מאן לא
 ואשך לעני נזול זקו שאומהם אלהי אברהם ואברך זהו שאומהם י'
 אלהי יצחק ואנלה שמך זהו שאומהם ולי יעקב יסל יהוא חותמין ל'
 בבולם ל' והיה ברה כן חותמין ולא בהם י' ואשך לעני נזול ס' ה'
 כ'ל ונ' ס' המזל שיצא מחינו אומה שנקאה נ' נזול כמטן א'
 אכלוסא שהיא ס' רוא וזה ל' ברתה כהנעם ל' י' ישראלים וזה כנעז
 כתר תורה שלא קבלה התורה של עד שהיו כמטן אכלוסא מאמר
 רזל ראוייה היתה התורה שתתבן על יד יעקב אלא שלא סאו ישא לבל
 אכלוסא כמטן אהותיות התורה שקן ס' רוא אהותיות ואברך זה כתר
 כהונה והנא לו שיברכוס הכהנים כס' אהותיות והמול הברכה ברמח
 אברהם כמטן ואברך ואנלה שמך זה ס' מלכות ואברהם
 זכר לאלו הכהנים התורה דכתי' עקב אשר שמש אברהם ונ' ואמרו
 רזל אפי' שרובי הפעילין קיים אברהם אבינו כתר סקונה שנאמר

לך

על דברתי חלטי צדק אלה כהן לעולם חלכות דכתיב הוא ש
 עמך שיה הוא עמך הלך חלמד שקחלו כוהן עליהם והשוו
 כולם קחתי ויהיה ברכה הכריות יהיו מסורות בידך עד עבאו
 ברכתי לאדם ונה חכאן ואילך הברך את אשר תחפון לא
 ואעשך ואשיחך אין בתי כאן אלא ואעשך אעשה אוקף ברה
 חדשה ואת פרה ורבה ואברוך האל שמתול הברכה ברחמי
 איבהו שקס כחנן אברוך וכחנן אברקס ואז ילד ואס האמר
 אשמו אבס ואינו שלה הוקאמו ואנלה שמך אע חוסית קא על
 שמך וזקו שאח ואנלה ולא אח ואנל ואז תהיה ברכה כי קי
 ברכה בנ' אחי לא ואעשך לעני גדול ונ' לפי שאנשי אור כסדים
 היו עבדים ע' בחינים רבים חלקים יא שעבדים לחוקך והיו מ'
 חכמיה מפולסמים שכל הנהגן חזרעו לחוקך יעליח זרעו
 ויהיה לעני גדול ויש שעבדים מין אמר וחושבים שבו יעליחו
 במחונם ויש שקס עבדים מין אמר וחושבים שבו יעל שמן
 ויש שעבדים מין אמר וקושכין שבו יהיה קשכד טעם קברת
 להסיק כל דענו עד שכל המתקרב אליו יקברו חבכותו י'
 ולזה הזכיר לע השם ית' כנגד כל החיטן האל ואעשך לעני גדול
 ונ' חפט שכל הכחות כולם שקס חייט ע' אין בידם להוסיע
 ולעוץ אלא כפי מה שנמסר להם במקידוקם וכפ' שאין להם
 כח לגאור דבר והפכו שיה כוכב מאהם נפ' כיוצ' ישמור לחיטן
 האדם ויהיה בעוזהו אין בידו כח להושל לעזור כי אם בסופרעו
 ובדרט הקזק וכן כל הכחות אין בהם כח להושל אלא כפי מה
 שנמסר להם יהיה רע או טוב אין להם לעשות הסכו ולברך אחר
 ואברה חבכך ומקללך אאור כי הוא דבר והפכו מה שאין ביד
 הכחות כולם כי אם ביד הכח הקדמון העליון חלק ישראל יוצ'
 קל

לך

קל הוא ואברכה ב' בחסו קטא ואידך ואברכה שמך לעולם
 עברכו ברכה שאין לה המסק חבכך אל הכהנים שהכה חבכך
 אותם שטאו ושמו את שמי על בע ישראל ואנ אברס לבתים מ'
 חבכך בשאו שיקיו החכמים פיס ואס יחיד יקללגו כמו נמורד
 יואר יומדרש קחמיר קב' בכבוד הקהק יותי מכבודו דקסא בתבא
 ומקללך אאור אבל בכבודו בתי כי חבכדי אכבד וכוזי יקלל ע'
 ועברכו בך כל משפחות האדמה כמו ככה יברך ישט' לא ונברכו
 בך הנשאים בזכותך האללים בזכותך יעקב בייך את פלטה יוספ
 עלה לו את החלום דטאל עלה לעבודד טאר החלום כשקס עבדים
 לצרה הם באים ושאלס אוקפו ואינו חלום להם ועד האמת וע'
 ונברכו בך שקקא בורתם שונה בך כלום שחמסו קתמטא קברס
 בכל השלם כי הברכה למעלה חמכת' וכפ' ואעשך לעני גדול בען
 דכתיב לך ואברך בען דכתיב מאכך ואנלה שמך בען דכתיב
 ומחולגתך והיק ברכה בען דכתיב וחכית אכיד ז' שמשן אולו ואעשך
 לעני גדול חסמא החיטא ואברך חסמא דאחאלא ואנלה שמך
 חסמא דעמוסא דאחעשה והיה ברכה חסמא דשפיטא דאחעש
 קטא — כוס' יא — ארבע — סמכין כולנו כלן ביה סאברקס
 חכאן ולהלך ברסאן לאחיה דמחזק חקסא דכתיב ואברכה חבכך
 ומקללך אאור ונברכו בך כל משפחות האדמה וילך אברס כאשר ז'
 דבר אלנו י' חיד ס דמלה לא היה דענו ללך עליו עווי השם וילך את
 לומ עפלה לו ואח' כי זה דרך קבחוהם לשומט ולג' חמחה למדע
 ומעיר לשיר ואין זה עיין ולזה אמר ואברס בן חמט שעס ושכעס
 שעה כי היה זקן ודיך הזקטם להדי' שב סוקוחס ולא לשומט חמק'
 לחוקס ובחדרש אח' קב' אה' יאת חכית אכיד בן ע' שעה חיד'
 טאל שאנ חשמיד חמך יהיה בר ע' חט' הפס' וכזכור שרק ע'

שחיה ק"ו שנה זכרה אסתר למלך על ק"ו מהנה . ואת שקל
 לבדו לתר אר האין קטובה היא אם רעה ולא יחזור ויביא את אשתו
 לזה א"ו ויקח אכסו את שרי אשתו ואת לט קדונו ואת כל רכוש
 אשר רכשו ולא העתו שום אחוזק וקטן בדרך מו שרצונו לחזור נ
 קנים שנירו או הנפש אשר קנו כולם הביאו ארס ארצו כענין . ובק
 מה קוא ויקח אמשך לג בחל מעליה בעץ ללילה לבר נש רשו
 לאפקא אהרה למקך בארעא אחרא בלא רשעה הלה וכן קוא אומ
 קח את אהרן קח את הל"ס אונ קכא ויקח משך לה בכרה ואודע
 לה אורחיקון דא"טון בע דרא כחך ב"שין . ואת הנפש אלן ג"ס ושרות
 ונ' אר אבא מי הכי טרה בע טעא דקוון ארלן עמיה איקרון כולנה
 עם להי אכרס וקוא מטבר בארעא ולא לחיל אל א"י כה' וקנפס
 קוונא אחר הכי אל א"ו ואת הנפש לאסנא זכורא הוא דבור א"י ט
 עמיה דל מאן דאזכי אחרא קוא זכורא קלס כיה ולא אעב מטרי
 ט" . וא"ו ויעבור אכסו באין עד חקוס טכס להרפל על בע ט
 יעקב כשאנו לעכס . עד אילן חורה שקיה חורה לבהות לקבל לקו
 על חקוס . דא הראהו קר נתיס וקר טיכל כדכתיב אל אלע חורה
 וקנעט אז באין כלמ אע"י שקנעט קיה הולך וכוכט באין תיר
 זרשו אל שם שחלקו טלה טחלק נח אר האין עס סל זה טאמר
 לו לתרעך אהן האמין ולא קהרי . דא לבי טלה פאמר חטע מה לא
 טע קחזר טעה טעכס לזה א"ו לבי שקנעט באין וסרד לבנות
 עד שהבטיחו השם ע"ל לבי טעטרד למור ויבן שם חזרס ולא אחר
 ויקרא בשם י"ט טמו שקזכיר למק לזה א"ו אינו יסל לקרות בשם י"ט
 ולחזק קורה האמונה בעבור שקנעט באין וסרד חזרס עד ט
 שהעתיק אקל בחקוס טאינו חסרד חזרס א"ו ויקרא בשם י"ט
 נמק טל א"ו ינשכ כמו שאמר לחמה אפשר שכוונתו על השר

קעליון

הטליון ולק לא הזכיר בו לשון ישיבה וקרא כנעט על שם האומה
 וקוא אלהי האומה טכן מלכין בער מצרס טקרא מצרס כדכתיב ורע
 מצרס נוסע אחרקס וידוע כי הדבר הדבק נקרא על שם הדבק בו
 נש הדבק נקרא על שם הדבק וכן מלכין טכונן על ישאל נקרא
 ישאל טבא וזקו מבק טיטעך ישקב טלה . יאמר נא ישראל טטפסא
 ולמך אין לרמוק אם נקרא חמלך או קנביא בשם החיור או חקוס המקדש
 נ' וזקו טרשו טקרא טמו טל חטיח ק טטאז וזק א"ש יקאול ט י"ט
 טקטן וכיחטלס ט"ו וטס השיר חיוס י"ט טמק אל קקרי טמק טל טמק
 ובק וקנעט אז טאין קא אהרד דעב כהן טלמח חויה ביטא חזיקלמ"א
 וא"י לטון טל טלמח דכתיב ארור כענין טבד טכרס יהיך לחזיו וסרד ארור
 אהר חכל בקהמ . וטעס אז כי האין קהיה היא חקלס י" וכן קוא רביש
 ואח"כ נאל זק כיון באומרו וחניר טנה לבנעט כי החניר טאמלע קנעט
 וא"ו ויבן שם חזרס על טאור קזרע ועל טאור האין . וא"ו ויעק חטס
 על א"ו ויעק ככתיב ק"ט או ויעק כתיב חזר ק"ו ביאורו ויעק אקל
 חטס אל קר וקוא קר קחוריק וקזכיר טמל אקל בחזרה טל כתיב אל על
 טהי כתיב אל חיס כל בחטכו ורע חקיס וא"ו אהלה כ"ו לחוז טכרס
 טמך אהל אשתו ואח"כ אר טל טכן א"ו לבד אכא טקו יודי חונט וא"ו
 טכנה אל חזר טעס אח"כ לחזרה כי שם טרדן יטאל להקרב קובנו
 ככתיב המקדש והרפל טס לחזרה נ' כי כתיב טלה יקרא לבל קעמיס וזקו
 ויקרא בשם י"ט טקוא לשון קפל כענין טכרע אלך י"ט אקרא ועל קחורט
 הוא לשון חקיה טחיס טלורט טארס קחחזיק אה חקיה כה טיהו כ
 בטוחיס קיוטכיס חמיקן כן אכרס קיה לחזק האמונה כלב ככתיב וקיה
 חכמיחיס טיזכו ל"י השולס קבא ור"ל אמרו שקפלא טל יכאל כטו
 כענין טבן בעי וזקו טא"ו כן טיהא אוקיר לאסיה טב דלח חמיקן לה
 קהר ויקרע וקוטע טחלרנו ונ' ויעל עטר טל אטס אר אלעזר כן

שמוע התחילו להזכיר זכותי של אברהם שאל ואעבי עמי ואפראמי
 כלום בעל לך אברהם חזבח נשי אלא כדי שלא יסל בניו בש וקטל
 בסוד יל מדור כמו שאלו ויקרא בשם יצ ושם נאמו ויעבור יצ שקוא
 סוד עב ליו בסוד ויסע ויבא ויט ולו היה האוי לדע פוד זה שאלו מ
 קפסוקי בעד אברהם יתק ויעקב כמו שיהפך במקומו וכמד זה
 קמלא במקרא זה עב אורתי בעד עב שחור ועב קאמר יאמי כי
 אברהם העתיק במחשבת שכלו המדק שנקרא קר יצ אשר קר מ
 המורה חכונ בעד וקעתיק דו ליחד ולחבר כי קטל קלוז הקר י
 וקעתיקו אל מקום אעלתי ומציאות כי מוצאותו מקדם וזקו מקום
 עמחכ אמר לבית א בא קחמח וקיא ב של סא שיב וטלה אמר
 לבו וטלה אל קר יצ ואל בית לוי יעקב כי בית לוי ישקב חכונ ב
 בעד קר יצ ואחכ אמי ויט אהל שהוא אהל קביע ועל ק טחמה
 קמלג באור קא היא קא ראשונה שבסם ואמי שטאק אהל בן בית אל
 ובן העי וכי אל בסאן זה יסוד שסם מקום הייחוד קיא קא אחרונה
 שהיא במעב וקע מקדם להא והמלא וקע סודו אחד היה וקוד
 ויהיה וכן אדע אלהי יקוד והכוונג בכל זה שייחד כל המציאות
 חלמאק לחטל ומלחטל לחטל בסוד טען סוטן בחמלחן וחמלחן ב
 בסופן כאלה סה קטורה בעמלה והקבונן סרפטר ב הקין שמחלה
 הקוד נס טלעון ויעקב שהוא לשון יוצא ויהפן שהוא חלעון עתיק יומין
 ובסג בשעבא דטאל אברהם לארשא ארמזי לה קבה סא לילי הטראק
 אליו וקבל חרמן טע וכע לה הוא דרנא לבת קלך ועמוע קנפכה
 קדסל ביה רוח לבת פלק לארבעקא בו שמה כהן ויבן שם חזבח
 סרפס לא שמה סהיחא דכל סהיחין וקוד סוד שכיער וזשיר אופן ש
 ועתיק יומין שוד שם ויהא יצ קסא אקעלי לה מה ללא קוד ידע קקוא
 חלא שחיקא דשלא על ארשא ובען כך אמי ויבן שם חזבח לילי פ

קראע

הנראק אליו כיון אמי לילי מהו הטראק אליו אלא קסא אקעלי לה ההוא ב
 דרנא דשלא על ארשא וטאל סה וארתיים ביה ויעקב חסס קקוד
 חרמן ידע קר יצ וכולמו דרנן דנעישן בקאי ארע ויטאהל סקאי פהס
 פהסו וקבל חלבו שחיא דכולמו דרנן לאחיקן ביה וכקן ידע קדס ס
 שלט על כולא וידע חסרה שלאה מה ללא ידע מקדמה דנא וכע
 קין חר לדנא אקעליא ומר לדנא לארבעס יא קח דקס קוד בקתי
 כה ויבן שם חזבח ולבת סה ויבן שם חזבח לילי ולא סה הטראק ליו
 וכולא דנא דחכמה איהו וכקן ארעעג אברהם חרנא לדנא עד
 דסלק לדנא הקד ויסע אברהם קלך ועמוע קנפכה לא דרוס והוא א
 חולקיה והקין אקקטר כדקא יאור עב ועב קטעט קלך ועמוע קנפכה
 היה חכונ וקלך סע סה טקרא קנב סלע וקטע אל דרוס וקעביא
 אל מקדסי שוד סא לחוז סכל חסשרט היו סה להשיג עבארא אל
 שדי היא אלג ללך כון יוד ססלל אורתי חלח קנפכה והקבונן בשתי ב
 הקין שמחלה קנפכה שהם רוחים להא ראשונה והא אחרונה שבסם
 והמלא פסוק זה יש בו כב אורתי וק תבור וכל זה יהוה לעק וכל
 לעו סקישור זה וייחוד זה היה ש הנהג והמלה שהיה מרעם בכל
 חסשרט והמלא קנפכה סוילאה שלח קר יצ וסודיש קעלס חזונ
 בזאה קפטה ען קטע וקעל ועטן יצ קרע הקבסן בארס חשעה
 לידע ואמי כי אברהם פח למחא שחמב מרחה כסא כבודו וטא
 חאה אב רס וכשקשס רוצה להורה לעל הארס מברך ארע בבבורה
 קבה וזקו ויאמר יצ אל אברהם זו שמה לך לך להטאק ולמוסק ס
 שרע ויח דעה וקתיים חלח וטעשים טובים מארעך אכן קתיים ו
 וחחולדקך לא ישקב ומביה אבך סא שלחא שילאק אל האן אשר
 אראך זה עעל הארס ואשעך לעי נכונ שחברך אורק סחוזכר ב
 בליכ קולג ויורט ויאמר לי יתקך דכה לבך וחסביש אורי ואחוס

לו היה צדק ואל תהי משע הרבה ואח וילך את למע זה יציר קדש
 עש הקדמות שהוא ארוך רדעמו למ להודות שהיך כשעבע לזאת
 חכמן אמו קולך שמו וזהו וילך אבדס וילך את למע ואבדס בן חמש
 שנים ושששים שנה לחמו שיע קטוב לא יבא אל קארס עד ין שנה
 וזהו עה שקס יב בבל אלו היב שנה שולמ יצ קדש קודס יצ קטוב
 וזהו טוב ילב חסכן וחכס מחלך זקן וכסיל זה יצ קדש שקדס בארס
 יב שנה חשערה לנדק וזהו חכיה קטורס יבא למלך ול חכיה ב
 קסיהון קדש ויבאס וסרי וזהו חשעער לזאת חבטן אמו מלא רירן
 וסרהון ואחר ין בא יצ קטוב ושולמ יצ קדש ויבא מחרמו וזהו ב
 בצאת מחרן ואח ויקח אבדס את שרי אשתו זה קדש ואח למ בן אמו
 זה יצ קדש ואח כל רכושס אשר רכשו אלו קחערה וזהו ואח קעש
 אשר שמו בחן בעל כחמו של יצ קדש ויבא ללבקונני ויהי רעב באן
 באותה אן לבדה לעשרת אס יקרה אחר הדורש של חקוס שאח למ
 ללבר אלה כעץ ועבשו חשיאו לזאת חמעה ואווי היה שילך קוא או
 אחר חעבדיו לשכור אובל ולא יבא מאין הנבחה ולמה ירד לעור ש
 סס למא כי כבד קדש באן ולמה לא קיק יכול לשכור בר ולחזור בו
 חשה סכוב אס חלצ רבוי ילדי ביהן וחקרה בסטט שלא היה חספין
 למ חמון הרבה ולמה ירד לעור זמן מה בחקוס קזול אינתי חלצ סתרו
 שאול סחד שהכובד קדש יקחמו טלמו אנשי הארץ וינשלו למ חק
 הקבואק אשר יבא שכן עשין קמון קעס בזמן שיקר רעב כבד כל
 אחד ואחד חועל ונשל מה שיחלצ חקרה באק ולפי לא רצו להניח ע
 עצמו בספק סכנה ואח לער ולא לשכון לחמו שלא היה אלס כנך לשון
 ואין כוונתי להשקקט סס ולפי שקיה קדש כבד לא היה יורדי ויקי ב
 כאשר הקרה הנאון שקומה אלו אבדס חשוהס קס על קדצחק שהוא
 הכור ז קרה יחזור לחיל ווחכיהתו אפשר שבא לחמו למק שאחרו ב

רזל שאבדס שגו ביה שקביא חשהת הקדקת סוכשול שן חטפ סחדו
 סן יקדעו וקיק למ לבמוח סגס ית להטל חוקת ואח אשתו ואח כל אשר
 למ ועד שחמא בצאתו מן הארץ וקיק למ לבמוח סגס כי ברעב יפלגו
 מחור ועל חממא הזק כנזר עלו נלמה חלרס ביד פרעה סוקוס קחמא
 שמה קעשע וזהו שאח ופרעה קרה זל בטבור סאשר קרה לבא מ
 חלעהמה לזה ופרעה קרה ושלמ ככניו וקרה חיי לורט עליס ולפי ב
 זכור הקרה סערהן כניו להקרה לא טעמו מידו סא קרה אה ל
 קרבו וקרה הפרעה הזאה במקרה אבדס אבי עה קל סימן לזרע כולמ
 חלרס וזה יורה על מה שאחרט וכן דמשו רזל האכור סימן לבטס כי
 החלרס לקח את אשתו וקעס ית קס אה קחתי בטעשס נבולס וקעס
 חסס סדקע ככסל וכורב ונס עק טלנו פרעה אשס למלס ול זה
 אידע לבטס בטבור שגה אביס ובעד אוח כל מה שקחלס סאכר
 החלס בישאל באבדס סה וקח חלס ובישאל לקחו כנוהין ש
 סא ול קבר יחין סאבדס סה וינע ית אה פרעה ובישאל סה
 ער טע אחר סאבדס סה ויקרא פרעה לאברהם ונ קדש אשק קח
 ולך ובישאל סה ויקרא למסר ולמה לילה ויאמר קחמו סאו באבדס
 סה ויט טלנו פרעה אשס ויטלמו אורו ובישאל סה למר למלס
 באבדס סה ואבדס כבד חלר בחקרה ונ ובישאל סה למר למלס
 באבדס סה ואבדס כבד חלר ונ ובישאל סה וישאלו מאה חלרס
 חלר חלרס כל כפל ולפי זה באבדס סה וילך לחשעו ובישאל סה
 ויטעו בני ישאל חרשחסס ונ קדש טא ידעה כי אשה יפת חלר מ
 חטת קשלם שע טווה הדרך ארס חקרה וזאת שחקה ביופיק ופשוטו
 על חקרא קדש טא קנע שעה טיש למא על יופיך ידעה זק יחיס כי
 יפת חלר אה ועבשו אמנ באיס בין אשס סחורס וחכוערס אחיקס
 סל כשסיס ולא הורטל באשה יפר ודומה למ קדש טא ארונ סורו טא

לק

הנה לשון הזמנה הדבר כמו הנה האש והעצים טא לשון טופים קורא
 ויאמר הריני מזומן לבייסק ומה הם הפיוסין ידעתי כי אשק יפתי
 חזקה אה וקיה כי ינאו אורק ונני וקבל נמשך לפסוק חמה טא ומק
 שנאה ללוח שאין חמנה קשול קאכס יכול להבחין קמוב ולדעת
 יהעב אמהיה שקוא טוב אלא כשיראה קדע ואז נודעלו שך קטוב
 ואברהם בהמלה היה חושב שיש טעים יפתי באשתו או יוקר יפתי חמש
 וכשעבר באין וראה טעים ולא ראה אחת יפה אלא באשתו חשב שיש
 בחקוס אחר טעים יפתי חמנה וכשעבר בנבול חמנה והנע קרוב
 למהנה חקוס חושב חמנה בכל החמנה ולא ראה אחת בחמנה אלא כל
 טעים כשהם ושחורם אלו לה קע עקה ידעתי כי אשק יפתי חמנה
 אה ויה הנה טא ידעתי שיקדנע ויקחו אורק טא אשק יפתי חמנה
 וקאי אקרא דבהיה ודעה רזל שלא נמקבל בה משולם עד אורק טא
 שעה טא אברהם לעב והפנות הנזולה היה כוונה ביה לעינו וכשנן שאח
 איוב ביה ביה לעיט ונני טא דהקיס כוונתן בההעם אברהם שלא
 יזיקו אורק כאדם הכוונה בההעם אויבין שלא יזיקו וכהא לא טא
 קבוח להם ולאהקיס בההעם שאין לך אויב שיהיה לאדם כדוע פעולתו
 ודרשו רזל טעם בטחיק באיוב לאחד למה חמנה אכל בההק טא
 חמנה ואלו אברהם בההק לא חמנה טעם הנה טא ידעתי כי אשק
 יפתי חמנה אה וזקו טעם אלא אשתו אה אשפי שהיא אשתו לא ידע
 ולא הכיר ביוטה אלא טכשיו ומה שאח יפתי חמנה ולא אח יפתי חמנה
 כמו שאח בהל לפי שהחמנה קוא קעיקר אכל יוט קחוא קוא טאברהם
 ובהקיום ונפ בהק היה יפה טעם כי יפה היא מאד ואי לא היחא הכי
 איך חמנה כל השולם כלו כקוף בטע שה ונמנו אורק חל טעים יפתי
 שהיו טעם אלא כדאי לא קוצק להזכיר זה שלא היו קמנה לא באור
 הנזול שהיה חמנה בטעם כאומם זל ואורק יחיו טא קכא ואיק

לק

יחיו דנן ויפתי כנפ זכרו כיון לבסוף שיקעלך נני דנן ותינוש אחרי
 טא טא קכא ואיקר אמה טא לשלח קחלק למוז טא שאמר אחרי
 טא כל אמור לחלק ואלו אמר אמה טא לחלק וסמו שבכאן היה א'
 אסורה טלו כך אביטן היה אסורה טל אדונה אחותיה אה טא פטמי
 קכא ואיקר אמור לחמנה אחותיה אה לל אמור בחמנה ובהטכל פוסים
 לפי קמנו ולא סמוס דבריו כה טל ירנשו בדבר ובסך הנה טא אל
 ידעתי חמנה טעם שפתי ונני כך אקחין ואח אחותיה קיא חמנה
 לא אסתלק להרי שטן מד כחשחש וחד כדכתי אמור לחמנה אחות
 אה ובה ואה רבבר אלניו ויהי כבוא אכס חמנה גיל כבואס אלא
 למד שהטמין אורק ברבד ושי שרפטו אה קמס פתחו וראו אורק
 קמנה טא כמסן טא בכאן וקנ' כי לא יוכלו קמנה לאכול טלו טא קו
 יכולים לאכול אלא חמנה בטובה ובחמנה וכלי שקצק לא בטח
 בשם וקביא לדי טמין לפיכך נמר טל זרעו טלו וזקו וירעו אורקני
 קמנה וטעם כן טעם הם לקו לפי שקבכו טעם ולקו טעם חמנה
 ויש חמנה טעם וכן חמנה ויקללו אורק אל כדעה קללו טעם
 למד קנעו זל לחלק וקזכיר פרע טעם טעמים כנב פרע זק ופרע
 שהיה ביחי יוסף ושקיה ביחי ישאל סמוזכר בזוקר ואח ותקח קאטק
 קיבה ואח שטקיה חן קיבה ולאכס הטוב פרע בטובה ויהי לן
 חקט טאן קמניל בטאן לפי שהם קודמים טעם והכטס קאסס הטעם
 והטחנה בין קמנה והאקנות למחוך קזכרם אלא קזכרם והקכו
 אלא הטככות טכס חמנה טעם וזמנה סוסים זמנה ויטע טעם
 דעה חמנה רס זל שיעד להביא טעם לא שקביא שאפס חמנה פרע
 ששוק בחשטמו כי שהם הביאוק להיטע והוא טעם לא טעם בה וכיון
 שלא חמנה טעם אלא אכל הטעם חמנה הכרובים שקביא טעם טעם
 וכן חמנה כבד בחין אהבן לקה שקדשטיש קטק לן ואחכ קנע קוא ט

לך

כד לחטא וקמא יוד של ויטע עקומה להווי שערב להכור עם ארע
 כעשר חכור: העב אשהך כפך חטא ידע דהא לא אחילה סאביחלך
 השב אשה קאיש וקמא לא אחילה ולא חידו אחי ויצחק דקוו אחיה ליה מ
 חכרשא דא על דבר שה אשה אבהם כפן ידע דקיא אהרנה וחג שלא
 אחי ויטע יז אה פרעה בעשם נזולים ואר ביהו להחורב שהינעיים
 הנזולים לא היו אלא לו שקוא השיקד אכל לא למשי ביהו על דבר שה
 על פי הבורה אחרה לחלך קך והוא חסד קח ולך לא סאביחלך שאח
 הנה אחי לבטח אלא אחי לך ואל השמוד שהחצרים שמופיים בזמקס
 שנאח וזמור סופים זמורס ונה לא חצונו שהשיב לא אבהם כלום
 על מה שאח לו להא אחרה אחרה קיא אכל חצונו שהשיב לאביחלך
 קוא שאח כי אחרה סן אחרה טלה וקואל ישנהם שאח לו חידוע קשיב
 לזר ולא השיב לה ויל כי פרע שאח לו קח ולך האה שמו שלא היה
 חפן כשוכת של אבהם אלא שילך חלפנו כי קוא קאיש אשר בפסע
 ההחוק קאל בעשם נזולים לבך סחד אבהם אם יקעבב דעג סמי
 הרעוה סן יעבור על חצונו של חלך אכל אביחלך שלא עק שילך לא
 אח לו הנה אחי לבטח הוצק אבהם להקעבב ולהשיב לו סן יהי כחמך
 ככבוד חלך אלא ישיב לו על חק שאח וישו שלו על אודוכו לשלחו
 ולשמחו וישלחו כדנעמו ואלעיון כבוד חלך עשן חסאורה ובפך
 וישלו פרעה אששים להו במן דלא יקרב כד נע בקוא לאבא שאח
 לן וישלחו אורתי ליה עבדו ליה בכל ארעא כחצרים אל קפד הכי
 אנה חוץ לחטבד לבנוי אהרתיני לן חלך דכח ויהי בשלח פרעה
 אהרעם לאוזני לן חסד ארשיה אז אבא כל למה אהחן לך לאבהם
 ולמאי איצחק אלא בצן לעלא שחיה לאבהם ושה בטלחא דאפי
 בחצרים דאינון חרשי טלחא ולא קוה יכיל כד עא לאי שחיים חניקו
 אהרצל אבהם ואסרלך לעלא קהד וישל אבהם חצרים לן אהר
 הגנב

לך

הנבך וחאי קוא ואשתו וכל אשר לו אלא לאודשא דלא גמל חטק חרע
 מאינון חקפן דיהבו ליה נבך שה דרפא לחבא וילך לחסעו כשאחר
 הלך ולן באכסוטה שקיקלן טהקלן למס למדך דרך דאן שלא ישנה
 ארס מאכסוטה שלן לא בחזרתה פרע אקסוטהו ודמוז עור שאעמי
 שקיה כבוד מאר ככפך ונן לא הוה לבו ולא שטו אלא קלך לחסעו
 כבא שונה ובפך לחסעו לחסעו כה' לא דרנא קדמאה פאחחזי לך
 כד דחיתא כה' קבא חסעו וכה' חרס אהן שלמה חסעו כבנה חטב
 אן חצרים כדנחא של אה' ויקרא שס ואשר קא שס אבהם בשס
 יז וש יל ויקרא שס טכא בשס יז וש ללמ הקולך מי נרס לו שקיה
 לו זאהר הלכתו שס אבהם ולא טאח לשון קצרי ולא טאח אורס חרעה
 האן לא היקה יכולה לגסטיק חרעה לחקטקס לפיכך כה' ולא טאח
 לשון זכר ויקירב שהיו רועיו של לטמ האשים וחרעם סקחוס סאכל
 אחרים ורועי אבהם מוכיחים אורס על קמל וקס אומלס עקנה האן
 לאבהם ולו אין יורע ולמ יורעו ואין זה גמל ורוע אבהם אומל עדיין
 הכנעט באן ולא זכר בה אבהם עדין לבך אחר הכרוב וקכעט אז
 באן אלא טא קהי חרבה לחדנו אם שט אששים יש קטמק ביניקס
 קנול מבקש שלום אששים אחים קרובים וחא דומי בקלמקר
 טעם אם קשמאל בכל אשר קעב אע לא אהחוק חמך ואהיה לך למון
 ולעמוד וסוף דבר קצרך לע שנאח וישמע אבהם ונן ואיחיה ואיחין
 אהרעמי סמו ואשמאלה אשמאל אהרעמי ואה היה לנקד ואיחיה
 יש בחקראור סמוקו אם יש להיחין ולהשמיל ואין טקוד להיחין וכרב
 הד' בחיי ויש להחוק איך יאמר ואשמאלה ואשמאל אהרעמי וכל
 חנמה אבהם אינה אלא ללך כדרוס אכל טאור ואשמאלה ואשמאל
 אורך כלו על סחך קצמך שהחקה לצפן וכן שחטב קא כדוסחאור

לך

חרויקוק ואם את לדנוחא ואצטנך סלוח בעל כחך סילא אהרן
 לך תשות להשכב בדחוס. ואחר ששאל לט את עינו והא את כר
 ככר הידן ט כולה תשקה ארץ חלמיס למע שחר יי ונ' היה אורנה
 אורנה מי שור כמן יי לא ילוח סארן חכום למדעם. ותמלא נון של קירן
 למר שקירן יי אמה. בואכה צער עד צער. ומא דורשו לעמי של
 שהיו שמופ זמה בחר לו בשכונתן. וקער שקלך לו אחר האור עשו ויהיו
 ואחר שכונת את כל ככר הידן כלו ולא חקרתו סלוח שהקאה לבל
 חשעיהן קרע ולבל פעולתהן ולא לחקרתן ונעט חקום חקדונו של שלם
 אחר אי אטעי לא באברהם ולא באקיו ועד הפשא נעט מאצל אברהם
 והלך לו למעברו של אברהם נמא נוסע מחמה למעט. יושב סארן
 כען בשאר ארץ כען כולה שלא שחך בחקום א לא בכל ארץ כען
 יער ולט טהיישכ בעה הככר פעם בזו ופעם בזו חפע כוכד חקנה
 וגם חכלל ארץ כען ויאהל עד סדום סדום סדום רס ולחך הכתוב
 נפוח של למ כי סחי חכרם ועג אהל שחם. ובפך אשר ישכקן למ
 עבד דיוהן ולא קביל ליה דר חלך סדום קבל ליה בנייה דאברהם יי
 ואטעי סדום רעים נעפס וחטאים בחמונס. לייח מאד יודעם הכונס
 וחכונס למרוד בו. אשר אם יוכל איש כסס שאי איפטר לעבר יי
 לחיות כך זרעך לא יחנה. ובחדרט מואלו לעבר שאין קללתו אל
 עי מים כך ישאל אין קללתה אל לא בתיה שחשלה לחיס. ורזל לחכו
 חכאן עס רשעים יקב. כעט הארץ מה הארץ יש בה כסח וזקב יי
 חשה וברזל וחנבלה עני בשמים ועני סרו ואילע סרן כך ישאל
 וכלם לעק כך ישאל יש חקם בעל קלמוד בעל חדרט בעל סוד וכל
 לעק ואפי הקקעס שבהם חלמיס חכר סחון. אמה קפל לט כל
 זמן שרשע שמו היה קהבור טוח מחוסן. קוס קקלך סארן יצה יי

קבל

לך

הבה שיהיה אברהם לחזיק סארן הקדושה אשר יקן לו ולמדעו חטת
 וארו לו שיהלך בה לאורה ולחנה סארס הטוב קרקע לחבירו יי
 בחנה וחאה לו חכרטה ואומר לו שיחזיק בה וקנה קיים קחמה יי
 בחיו כי טרה היה בחמה ואחכ הלך א ארץ סלמיס שקוא סחעלי ויקי
 בימי כל חקום שנאמר "בימי אינו אל לא לשון צער ויקי בימי ספטג
 השופטים ויקי רעב סארן ויקי בימי אשורוס היק קמן וקבא עסו ח
 מלחמה וגם סרחו במלחמה קחלה. ובחדרט חרב סרחו רשעים זק
 אחרט וחביריו להפיל עט ואכיון זק לט למכוח ישרי דרך זק אברהם
 חרס קבא כלבס וקשקתס קשכרנה ויחלק עליהם לילה ונ' ומה סח
 לעל וייכן חרסח למר שערבין להביא קרבן קודס שיצאו למלחמה יי
 דכה יזכור כל מחמוהך ושולך ידעה סלה. לא סחך זק לעל למ
 ספרי קרשעס טילה ולמי שלמעלה ספר איך אטעי סדום הויה רעיסו
 וחטאים לייח חו שקביא קשס עליהם אטעים רעים סחוח להקס ח
 חקם וגם אחרט וחביריו שוד יל סחך זק לטן להורה לבו כי זאב
 החלחמה לא קיהק אל לא בסבה אברהם וחטארהס בו טרשורו להלס
 עס אטעי סדום לבי סידעו סאברהם היה קרוב לשס וידע כי לעט קיק
 עס ואחר שילחמו עס סדום וישבו סכיהס ולט שחקס ידעו שיצא
 אברהם להציל סחו שקיה וילחמו שחו. אחרט שקביא אוכל לשלם יי
 ואחרו זל הוא טכור וקבא אחרט עט שאח לאברהם סול לככען יי
 קאס והוא היה קחלך קראסון שחלך בכיה וקאהך הכתוב כסיטר זק
 להנד לך סחונ סחונה של אברהם שטח אל קחלביס יי ובחדרט א
 ארבעה חלביס אל כנגד יי חלביה שטח לך להשקעבד ביסאר
 שבער שונה ועד זק חלך בכל שקפל לחנה וחביריו באע אלמר
 זק חדי כי אלמר היא שיר סחלבוה חכי שלם זון יין סכן אחרו זל

לך לך

במלכותו שש שנים מלכו בשלם ואח"כ נהפעה בכל השלם מלך
 ניש זק מלכות אדום שהמלך על שמים רבים אשר מנוקו עליהם
 לבאש ולקטן והכוונה במדע הזק כי כשם שהקטן אבהם על ל' לו
 ונבלו בידו כן למכר לבוא יפלו ביד זרעו וזרעו יעמסו את ברעו
 האיר היה דורש שמונה טעם שהיה בן דע כשע שהיה דע לשמים
 ודע לבנות שטאב שונא אביו שבשמים או אבהם שהיה אב קמון
 שמאבר ששם אבר לעוף כדורו למעלה ארבע השלם מלך בלע
 שנבלע הוהק במשעיהם הרעם ומה שלא הזכיר שם מלכה אולי
 לפי ש"ק קטנה כשמה או שלא היה לה מלך מיוחד כל אלה חכמות
 שמק שהם ה' שמונה קיו לע שמק שוק שמק סוכות שמק המלך שמק
 השדים שהיו לע שדות קרוב והיו מסוככים באילנות בסוכות שמק
 שוק ששם קושון כל האומות וקמלכו אבהם דא שהיה חניקה
 אורה כשהם קמניקה להניק ולבסוף קיהם יס קמלח לך יס מה שט
 אף כי לחלק מדעת יושבי בה ועשם זה האהיכות בזק הסיפור להודות
 על פתיקותם חזק חטאם כי אחר שהיו במקום מסוכן כזק שהוא כ'
 בארות בארות חמור וקמלחמה להם טעם ואחור והנמ מקול סוד ג'
 קמלבים יפול אל הפחד היה אנו להם להתחזק ולשום נשם ככפס
 ולא היה להם לבוס אחר שבין הכי ובין הכי היו בסכנה ואח' ובארבע
 עשרה שנה להודות נב על פתיקותם כי אם באו עליהם אלע קמלבים
 פקע פקאוס לא היה חן הקמק אחר שלא היה זמן להשמר ולמסור אנשי
 חיל וכן אם לא היו להם עבדים כפא שונא עמא אכל אחר כי שתיים עשרה
 שנה עבדו את כדלעמור ובין שנה חדרו ולא באו עליהם באורה שנה
 אלא ביד שנה בא כדלעמור ואם קיו באים עליהם חיד נחא אכל אחר
 כי באשונה באו וקכו את רפאים והזוזים כהם שהם קמלשים והנכונים

ושעיה

לך לך

ושעירי קמון השם והחזקים אשר כשעקרוה קרעם ואין ערך למור
 היושבים בקה קמישור ואין ערך ליה שבדי אדמה שהיו בדר שלהם
 שקס החורי שמהמים את קעפר סזויא וכזק עבד זמן כל כנפיים ואח"כ
 שכו אל שן חטטט ונקראת כך על שם השתיד שכו עתיד חטטט שיקיד
 טדן בו ובתוך זה הזמן היה ראוי להם להשמר ולהחלץ וטעם וישבו
 אולי שהלכו לבעקם להראות שאין רוצים לעשות שום מלחמה ואח"כ
 חזרו עליהם וקזכיר חזקן קמיר שש אף ישט שהיא סזויא השלם ואמר
 שיצאו אל קמלבים שקס ה' אל שמק שהם לעשות מלחמה עם קל'
 ומה שלא הזכיר שם מלבי סדום כאחרים לפי שקס רעים וחטאים ושמים
 מורה על זה לך לא ראה להזכירם והזכיר שמק שהם בארות בארות
 חמור שמוטלן חטטט אדמה לניט על בטן או שהיה כהם חמטט קמיר
 והיו בסכנה ועשק לעם למלך סדום ונעמל בזכות אברהם שיצא לך
 לקראתו ועבד וינסו מלך סדום ושמוה יפלו שמק וכל זה בס' ב' פ'
 פתיקותם ופחדותם באומרו פחדו בנין חטאים והזכיר שלקחו רכוש
 סדום ושמוה ואה כל אוכלם שקס נשיקם כמו שטאח כי אם קלחם
 אשר הוא אוכל ואח' ויקחו את לעט ואה כל רכושו להנד כי כל כוונתם
 היה בשביל אברהם ולעט כי לא הלא אל ויקחו את כל רכוש סדום ואה
 לעט ואה כל רכושו מה ערך לעט ויקחו את לעט פעם אחור ושד מה ע'
 ערך למיר בן אחי אבהם כי ידוע היה אבל חזק עבאק כי פחד קמלחמק
 לא היה אל בשביל אברהם ולמה אחר לקיחה אחור ולעט בן אחי א'
 אברהם בס' ב' ד' ויח אחי אברהם או שחטבו שהיה אברהם אחר שהיו ל'
 דוחים זה לזה ולבן אחר שלקחו אותן וילבו כי השינ חבוקטס וסיבת
 זה ישיבת בסדום וזהו וקוא יושב בסדום שטאח רועה כמלס ידוע
 ואח' ויבא קמלט זה עמ סכלמ חדרו קמבול וקרא עמ שבעה טא

לך

חלל שיה שיה שיה בשעת ועל כן עתה יהא שלם ישור לו
 זכות זה לשון בניו שהיה חלק הכסף וכאם היה זה שגן מחוט כדעב
 רחל שהיה כב נדון וקאהך ימים עד זמנו של חשק. לא שנלא מן
 החלמה שטאח כי רק שגן שאר מיתר הרפאים של הקניקו אחור
 וחבריו סאהכו הרפאים ואפשר שהיה חקם ועשק זה כה שיא אבהם
 ויקחוהו. ובפיקי לא ויבא קטלני זה מיכאל וקוא קטלני שטא ביחזקל
 בא אל קטלני מירושלים. ויבא לארס העברי שהיה חטבר קטר ל
 יהודה אוחי שהיה כל השלם כל חטבר אחר ואבהם חטבר אחר וקוא
 שכן טאלע מחורא האחור סרבי קל כתיב ידוע כי שלשה קס א
 מחורס ולא חלניו שהזכיר סאחד חקם לשון אחור כי אם במחורא
 לבדו ולא נזכר כי אם בבאן ונב קדימו לחיו וקטעס חטע שהזכיר
 בהר וכדי שלא קבין סאח וקס בעל בהר אבהם ששלשה קטני עטד
 לאבהם בבית אחי כי לא אקל ל עטד כי אם מחורא לבדו ולמה הזכיר
 קאחור חלשון אחיה שחיל ל ומה אם קטר חטקס את נטשך לא ל
 היית חוסר ל אבר א טאכו ועוד מו קטלך חן קחלכיס וחן קרעבון
 וחן אור סהס וזקו לשון מחורא כוטהקן חילה חלבים רעבון אור ומלני
 לשון אחיה סאחור חילה רפה כי שחכו אחורכך. וישחט אבהם אחר
 שאח ויבא לארס קעבה ידוע קוא שידע שטעבה אחיו ואינו צריך
 לעור וישחט אבהם אל קוא לשון קבנה שהבין שלא נטבה לעם כי אם
 בעבור שהוא אחיו ומשטארס אורג שגו זה. וירק סרביני לא חלשון
 ואברהם ביקרק חרון אח להם אל קתנו שיטס לא בכסל ולא בזקב
 כי אם בעטאוב לא הורהקן בדבס ולא שאר כי אם אלעזר ששלה
 בני שלם מאור ויה וקטייס בזק הורהקא והחסורה וזה לחוזה של
 כגח ברוב חיל אל כחסר יז וכעזרו וזהו שאחרו לא קולך שחו

אל

לך

אל אל שר אורל כי כולם היו מחובבים במלך וילדי בית סאלעזר
 ולא עבר זר בתוכם וכל שהורהקן בדברים ולא שאר אל קאווי כע
 כאלעזר ובזק לא יקשא חק שאחר קוא ועבדיו ולא הזכיר עב אטול
 ומחורא אפער שהלבו מטעם שלא כלה לקח חקם עזר כי אול היו ע
 עבדי עז ואין לע חטעזר להושיע בין רכ לחטע אכל הלב מטעם
 אחר שקס בעל בהר וקס לא קיו בכלל ילדי בית ולבן לא ספר שלקח
 חקם וזקו שאח וחלק האשים. אשר הלב את מטעם עב אטול
 ונ ער כן עד שחלה שלקס חרת קדין. ובמדרש קיש סחו בדין שאק
 שעתהקן בטול עמוד שס עז שטא את האחר עבן כדן. ויחלק שלקס
 הוא ועבדיו כדרך קרודפים שאקטלניס אחר קרדפים כטבורים זק
 לבאן וזה לבאן. ללה סלעו לאח שחטבה ל לא נטע חלבדופס
 לא ויחלק שלקס שחלק קללה חטו רדע וחטו הכה כי לקי אבהם
 היה בעזרו וזקו קוא ועבדיו הוא זה קב ככרע וקוא שחור כן קקלפי
 אח קב חק קסה בטואתי חיל ללה ואח אבה בטואתי בטך חיל ל
 קללה קטארי עד חוסר עד שקודו סחובס קא להם חן קטמאל ינ
 וקביר להם שקו חייבים לחקוס סאח קדין כעטן שטאח קלבים ה
 חלל את שן עבדך ולבך היו כוסלס בשמאלו של אלעזר קחכ
 בקס וזקו חטמאל לבחשק כי חלה חשק טחטבה לחטלה ולחמק
 ויהפוש כן אש עד חובק אשר חטמא וכן חטמא לבחשק. לא חוסר
 מודן ועש עז שעתהק לה יורג שם קאק כך. ואח וישב את כל ק
 קרבוט ונפ את לעט ולא אחר וישב את כל קרבוט ואח לעט אחיו לעור
 שכוועקס קיהק על לעט ושחור אורת סאמלע חטעבה לשוחכו ולבן
 חזקך אבהם להטיב את כל קרבוט ואח אחר כי נש טבס סאמלע
 חטעבה להלל את לעט ואח אחיו שהיה קומה ל או שקיו סובהם

לק

שהוא אחיו אחיך אחר שיצא חלקך סדום לקדאתי ועל בזכותי כי ע
 שמד בבאר עב שקלך הטלעט והלך אברהם והכה בס וחזר ואחר
 זה נטל וכל זה בזכות אברהם ולתא אחי טובו מהכות את כדל לשמו
 כי ידוע הוא אלא קדעון בו שזה היקטל נמור שעמד זמן רב ואחר
 זה יצא לקדאתי וראוי למד חיד ויאמר חלקך סדום ולמה קפסיק בעת
 באומרו ומלבי צדק וזל ההוא בזה כי חלקך סדום עתה לא אול שא
 לו כי היא נבולה כי חן ללל היה של אחר שקטאס סולחמה וכשאה
 נבדה לבו של אברהם שנתן לחלבי צדק חשאר חכל אז חזי נדה
 הוא זה ולא ישיב אהבט הקס ולבן אחי מיד ויאמר חלקך סדום ואולי
 הטעם בזה נכ לפי שחלקך סדום יצא לקדאתי אברהם משולל חכל ויהי ראוי
 שיוסף לו בידו חטק כי כן דרך חלביים וכש שהציל את נפשו ועבט
 שמו וכשלא ראה בידו מאומה אז יצא חלבי צדק בחטק לחס ויין
 ואחר שקבל חטקתו ונכחו סדר שאלתו אזול לפי שעה לל אברהם
 אם מחוט ועב שרוך על ויאמרו השוחשים אם כדכרו של אברהם
 חמה חרפנתם הוא וכל חילע למה קפסיק ואמר חלבי צדק למי של
 נהג אלא חלבי צדק וצדק היא ירושלים כלא צדק ילן בה ואמרו חל
 שהוא שם בן נח חלק שלם וה שם היא ירושלים והמלא שאברהם
 קראק יבאק ושקל קשם שם שקרא לה אברהם עם שם חלבי צדק וקראק
 ירושלים והוציא לחס ויין להכאור שאין כלבו עלו כלום על שקר
 דכתיב ובע שם שלם ואמרו חל שקרא אמרל והוציא לחס ויין כי ק עושי
 לנעי החלמה והוא כקן עד הטעמ חשור ומטע שיש באומרו ח
 שהוא שבד לחלביים ולחלמה חזי שזה חשור לא עלון שהוא נבוק ה
 חטל נבוק שומר ועל דעת רזל שהיה כקן חשור ולמה נתן לו חשאר
 חכל ורחו לו על הקרבנה ועמכים שיקרבו נטו וקזכיר שביך ז'
 אברהם

לק

אברהם ואמרו חזל לפי שקקדים נכרת לבדכר קשם עמלה קכהונה
 וענה לאברהם הוא שאמר חזל על דעת חלבי צדק אהק סקן לשלם
 ופי קונה זוכה כמו קנה חבירו כל זכר אעפי שלא קנה ודע כי כל יש
 קטן כי האין אינו קטן ולפי שהוא יתחלף יא יש מאין קזכיר לשון קטן מח
 שקטן מאחר והוא החומר קאשון שחמנו בהא קכל וקחומר בעמחו
 אל המשוב שהוא קדמון אינו אלא מחודש מאין ודעת קחדש קונה
 זה אברהם שכן אמרו במדרש משל בסמוק עוככר חורב זכה אברהם
 לקנות שמים ואף שנאמר ברוך אברהם לא עליון קונה שמים ואף זכור
 בניו לחול אה קרונה שעתה חן קשמים ואף זכו נטו לפרוק ולפוק
 בעט האין וקכוונה בזה שבזכותו ובעבורו קנה השם שמים ואף
 כמו שנאמר אלה קולבזרה שמים והאין בהנאס אל הקרי נהנאס אל
 באברהם ונאמר אחריה שלם חסד יבער וכתיב חסד לאברהם ובכרך
 אל עליון המלא קפסוקים סתויה שכתוב בהם בפה להכה בכך יג
 אהי שם ובכך אל עליון בכך יג אהי אדוני אברהם ואקוד ואשרוק
 ואבכך אהי יג ויאמר יתנו בכך יג ואכלה ושבעה וברכה אהי יג
 ולע אמר בכך ובהם קיבול בעד ק בטרתי קפסוקים כנגד ז' טבות
 טעבה וביום טוב ובחשק חקם קשם אל בכך כנגד ק חומשים שצדק
 לבדק עלקם ואם קצב עמקם ובכך אל עליון יקיו שעה כנגד שעה
 סדרי חשנה וסדרי חוק זל ככאן רחוקות כל קברות כולם בסוד שלם
 עליון ובסוד שלם קמתן בכך אברהם לאל עליון כנגד שלם עליון קונה
 שמים ואף כנגד שלם קמתן וזקו באי אשר קדשנו לבוכה ושלם לבוס
 וכן קתלה רחוקה ככאן ולבן קצק למד ובכך אברהם באשונה ואחכ
 ובכך א עליון כי כן אנו אומרים בספרת חנן אברהם אהי אברהם אהי
 יצחק ואהי יעקב כנגד בכך אברהם וא עליון עמל חסדם טובים כנגד

לך לך

ובדוך אל עליון וקונה הכל כעצ קונה שמים וארץ חנן אברהם כעצ
 אשר חנן ערך ביקר ובאומרו קונה שמים וארץ כלעלם ארבע נבור
 וארבע קדוש וכעצ האמאיות שקס אלה ערכים כמו שוב אויבים
 וכיוצא בה אלו אשר חנן ערך ואחר ויהא על השער חכל כעצ א
 ראה ומוריס כי בשום העבודת ישנו המעשרות חכל כעצ שים שלום
 כי בשלום כלעלם כל הדברים נקו ששק שלום ובוא אה הכל רחמי
 לו עוד באומרו השער חכל שיקי חכונך בכל באומרו ויע ביקר
 את אברהם בכל או שהוא על שערב קרה להוסיף על אורה לא ויקיד
 שמו אברהם ונקו השער חכל וכל בני י. ורחמי על שיקי שלם בחמי
 שעה בינה כי שם חושב לא פאשונה של שם. ויאמר חלק פדוס קנה
 חלק פדוס דבר בחסוק נבולה ואמר איני שואל חוץ חמון אלא
 נפשות כי זק אומנותך לקנות נפשות דפתי ואה קנפא אשר שמו
 בחין ולכן קני קנפא וקנפא קח לך ואז אה אכלם ההמות ידי אל י
 כלום שאה קהמות יה וקנפא ידי ועמי לך בך בן לא היה אצל
 בשביל חמון כי את עזבת אה ביה ונעשה את עולתי וארע בשביל
 כבודו ונקו קהמות יה ולא אה חקס את אלה קהמות ידי בתחלה
 בשביל אל עליון ולא בשביל חמון וחמדק והוא נכ באומרו קהמות
 יה אל י אל עליון קונה שמים וארץ שלמד זה חמלבי עק שאמר
 בדוך אברהם לאל עליון ונן שרמי שפאני לעבוד אה יי בשביל שני
 דברים קא מצא השלתי ונבולתי כל שום סבה אחת ונקו שהוא באומ
 אל עליון וקד שראוי לשבדו מצד הטובות והחסדים שעשה שחנן
 בבראה שמים וארץ שקכל ברא לבכוד קארס והיה הכל מסודר לפעו
 כשולחן ערוך כסתי קנא הארץ ישלם קמים ואחר זה סדר קטור לשולחן
 דפתי יקי מאורו והכל בשביל הארס ואפ אה חמוייב לשבדו מצד
 השלתי

השלתי

לך לך

השלתי ונבולתי וכן את חמוייב אלנו מצד הטובות שעשה שמי ונקו אל
 עליון קונה שמים וארץ. אם חמוט ועד שרך על קאה כזק אברהם
 נבולתי שלא ראה לקנות השלל החלבים ואפי הדברים קקלים שאין
 להם דמים ושעבט כזק ואז קרימות ידי וקוא לשון שבועה כלעלם
 שאהתי את ידי. ואם אקח חכל אשר לך אם קאמר לתת לי חבית
 נגיף. והנאון רפי סעבד קל סה אם חמוט קזכיר דפתי קאמח והחיי
 וקדומו שקס קקניינים כולם שקס כשעות חמדבר אם חמוט זה קאמח
 וכולל קרבואה וקפירות עד שרך על זה החי וכולל קבקותו והשטה
 ואם אקח זה הדמוס וכולל קכספ וקזקב ואכניס טובות ומדלות ולבך
 הוסיף ואז ואם אקח חכל אשר לך. ובמדת אה על הבר לאברהם אה
 אחות אם חמוט חייך שאה נותן לבטך חמלה נפיה שנקאה חוט א
 פנאח ונפיו על נפיה קכפ פכל ומהרנמי על חומא ואמאר
 אה בעך בחמבה שיקי חוקת בחומת הסקא ואה חמלה עד שרך
 על חייך שאה נותן לבטך חמלה דעשה של קשילין ומאור חכלר
 פסח ספתי בו ועל כס בדלכס ומאור יסאה ספתי בה וחלצה נעל
 ובאותו לשון את עבד לפרע השאו שחמר על אדום אשילך נעל
 וכלשון על את חסבה לבטך שחמה יסו כעמך כעלם כר נדי
 קעגים עבדי אשר הלבו אה ושד חלק קאשאים ושד עב אשכנ
 ומחא ונן אעפי שטבדי נבנמו לחלחוק שחמי קוא ועבדיו ויכס
 ושד וחבימו ישבו על הכל לשחור אפי הט קס יקמו חלקס ומחמי לחדוד
 שחא חלק קיורד לחלחוק חלק קושב על הכלים יחדיו יחלקו ולבך
 נאז ויקי חקיוס קהוא ומעלה וישחוק לתוק ולחשפט ולא נאמר
 חקיוס קהוא וקלצה לבי שכבר נקן חמוק בימי אברהם. אחר הדברים
 כל חקוס שחא אחר שחוק נאחה חוכלל כר אחר שעשה על זק

שקר את המלבים והיה דואר שמה קבל שכר על צדקותו
 לכך נאמר אל ה' היא אברהם ותמצא במקרא זכרון אורחיה כמעט
 חיים ומזל שיהא לך חיים ארוכים ולא ייחא חן המלבים וכל זקן
 בזכות הקנה שנקראת חיים שנא' עץ חיים וצ' וזקנו שאחז אנבי מונן
 לך כלום בזכות הקנה שהמלה אבי ובהמה לפי שהיה מצד
 ומצד על הנמשות שנתן על ידו דם שבוש לצדק לא טוב עד
 שצאקו ההשוכה אל ה' היא אברהם חן האוניים . שכך קרבה מאד
 על הדינים . והלויים אנה וצאבוד ראשים נה ויש לאחול בבאן מק
 טעם אמר היה דבר י' מחזק ב' מחזק הדינים מחזק והיא נבואה
 קטנה כי כמו שיש בדל בין הדינים לעצמן קקדע כן יש בדל בין מחזק
 ובין מחזק כמו שפי' אצל משנה חן המלכות מצד חן המלכים כי
 חכא הוא הדינים חלן וחלן הוא צדק וחכמה קטנה כן היתה נבואה
 הנביאים קודם חורבן הבית חלן גדול ואחר חורבן הבית היתה חלן
 קטן ואח' חן טעם עד כאן היה נבאק אלנו כנס י' ויאמר י' ויאמר
 וסאן אח' קיק דבר י' מחזק ובדמות גדול ולא אחז ויאמר י' אל ה' היא
 אברהם ושד שאמר מחזק ואם נאמר בעבור שהכל לטע שהוק ראש
 נמור שכן לא נתייחד אלנו הדבור כל חן שהיה בשכונתו כמו שאמר
 לעיל אח' הפרד לטע משמו זק אינו חספיק כי אחר שהיק אחיו ו
 וראה ביד אויביו וכ' שהיק המלחמה בעבורו דאני קיק להציל ואולי
 נאמר כי הטעם בזק לפי שדמים רבים שפך ונתנאל בדמי הממאים
 עתה בר עם מלך סדום וחבריו לזק לא נאק לדבר שמו אל מחזק
 והעד דוד קט' כי מלחמות י' לחם ולא חמא בזק כל ונאח' על
 קט' הבית יש כי דמים רבים שפכו וקט' כמעט זק לפי שפצרו
 בכל קולות לזק טלג עלו במצאק ולא מצאק חמש אל מחזק
 מלך שקוא טעב על בטו כן קרב נאח' בו כל צדק לו צד ולק' אל

נתייחד

נתייחד אלנו הדיבור בשחמה אל כשעבון ובחזק ולמה חולל אלביא
 כלום כי אעפי שהפאק ולוה מצרים ושאר גלות אבי מנן לך באופן ש'
 שלא יכלו בעך באפן לא להם ואעפי שיעבדו עליהם צורלות שפך
 קרבה מאד בעל' ובן אמרו ז' אבי מנן לך בעל' שכך היתה מ'
 מאד בעל' . אבל בק' אומר מאי מחזק כקוא חיצו דרע כל
 דיוקטן אהחזין כי אר' שמשן ק' עד לא אהצמר הוק חר דרע מלל'
 שמיך ומאן איהו דא מחזק דכ' מחזק שדי יחזק כיון דאצמר הווי
 כלו דרען שאפן על קאי דרען וכהן מלל' שמיך קהד וארא אל א'
 אברהם וצ' אל שדי ואי' תימא הא בקדמיה' כ' ויא' ל' אברהם
 וכ' ויסע אברהם הלך ונמוע הנסע וכ' ויבן שם מזבח קא קרא
 איטן דרען שלמין וק' תימא אמרה דעב לא אהצמר לא הווי איטן ל'
 דרען שלמין שאפן על קאי דרען למלל' שמיך ק' בקדמיה' יהי'
 ק' חסמה ל' אברהם למענע חסמה ל' אברהם כי וידע דזא ל'
 דמיה' ויהי' אכל למלל' שמיך לא הוק אל א' דרען תימא בלחמי
 כיון דאצמר כלו דרען שלמין שאפן על קאי דרען למלל' שמיך
 וכדין אהלק בכלא . וכ' ר' ב' קבעיתו בסתוב הזק על ד' ד' ד'
 ק' שדבעיתו מפחד המלבים שקרן ואין אומרים אל ה' היא אל ג'
 לחי' כי היה מתיימא מבע המלבים כן יקחו מחמו עקמה אביקים
 וק' שדבעיתו בכשורת קבן וקוא אומרו שכך קרבה מאד והיק האו ש'
 שיאמר שכך ר' וקוסי' ש' קבן כי מנן אהיקן טלג יחזק הא כ'
 בעל' וק' באברהם וק' ש' קבעיתו בשלם קט' חמה שקוסי' מ'
 מאד שקוא חמ' לשלם קבא בעטן שנא' ולא ידע בפס מאד כי ליקו
 תפשו לחיוב ב' ויק' כופר בהשנמק והיק אויל' כי הוא מונה תמיד כל
 היום יסורין ומכאובין ולא קיק יודע קמחמק קרבה קמחמק ל' צדיקים
 לעלם ובשבור י' קבעיתו הא' חסמה וק' ש' כ' דמיה' אברהם קלך

לך

אחר הנגלה ולא הפין קדמו קבלו בדברו של ה' לה' לנפך לשאול
 מה תקן לי כלום מה יקרה שפרי אחר שאין לי כנס ואנכי קולך ענה
 ימיה בלא כנס כלשון כעשר בעלך ואין יואל ואין בא בבית זולתי
 אלעזר איש נבב שלקחתינו מדמשק לא חמשפחה ולא חבית אחי
 והוא לא חלה עמה כפי תק חסר עשה אולי יהיו שמי שאין לו כנס
 קדי הוא עקר חי ספירות וחאילא דחיי קדמוו בך ואז פי לוא
 הנה ה' שהיו לו הכמות השלם הזה הוא שאמר לי ירשך זה ונני
 קבעתה השלם הבא מה שאחזי הוא יירשך כי הוא שמו של הנה
 שארה הנה ירושתו כענין ונתלתו ופי כן חשק כדנעמו כל כיני
 טזון על פיו והמשק לבי הנעמו מדמשק היה ובאנה שרדף אחר
 המלכים עד דמשק ובתלמוד דגל ומשק חתונה לא חסו. ומק
 חזר ואחזי ויאמר אכנס קן לי לא נתיב זרע כתיב חוה קל לבי שקעס
 אל אנכי חנן לך בעלך והבא שכור מאד בשתיקן ולבן הוצך לוח
 שט אחירות בעד ה' דברים הנזכרים והשיב קמלה להאן כסלק
 חנה לבי שהיא השיקה מטולם הנשוא והקמיל להקביל השלם
 הזה ואחזי מה תקן לי כי כל דבר השלם הזה אינם חסוכים בענין לבס
 בערך טובות קטנה שרה אנכי קולך ענה וידוע חי שמה בלא כנס
 אינו זוכה לנסם בהיל החלך פנמה באוחרו בחזקתו מה אתה
 ולא תתיק מה אתה בעלך ולא תמיה לעלך לבי שלא היה לו כנס
 ואם כן אחר שאט עירי כדנעמו בלא ולג וקדי הוא תקבר מה
 יושע לו טובות השלם הזה אחר שאין לי חלק לשלם הבא ובזה
 הורה מעלתי ונדקוהי שהיה חקביל כל הדברים בערך דברי
 השלם הבא וכנני מה שאמרת אנכי חנן לך חזר עמרי ויאמר
 אכנס קן לי לא נתיב זרע שלם חשמי ופאר כלומר מה שאמרת
 שתיק לי לחנן ושרעיבני בעובות קטנה לו הטובות איט רואה אופ
 מוסור

לך

טובות כי אחר של לא נתיב זרע שלם חשמי ובאר חשמי וזקו לי
 ואני רואה כן אחר נברי בענין יומא אורי זרע נזול ואם כל טובות
 דשלם בערך הרע הקצול קדאינם כלם ולפי שאהה השם כי צדקו
 דבריו בזה קבל דבריו ואחזי לא ירשך זה כענין שבזה נבלג השני
 קדברים הנ' כי אחר שתיק לו יורש יתא קטנה וירש קטנה כי לא
 יבזזו נכסם ינעו ולבן אחזי וקנה דבר י' אליו בשמחה ולא בעצבון
 כנבואה ולא בחזקת כמו שאמר למעלה וזקו וקנה דבר י' אליו
 כי לנעלתי ערמית קדבור אליו ולא קספיק למה וקנה כן בדי ער
 שט אליו דבר י' סתמוס לא יירשך זה ואולי וקנה דבר י' הוא סיט
 דקנה וקנה באה ערה לרפוס לא ברוס במה שאמר מה תקן לי
 ואנכי הולך עירי וזקו ויאמר אכנס קן לי לא נתיב זרע זרע
 כלומר איך אישור שאמר אכנס דבר כזה אחר שהיה יודע שהיה
 דבר י' אליו לאמר לא יירשך זה אחר שאחזי לו פשמים רבוב לזרעך
 אהן את האין הזאת ושחב את זרעך כעפר האין לבי שזרע
 לנעמוס הכוונה בו חשפתה כמו שאמר במדרש דורש טוב לשמו
 ודבר שלם לבן זרע שקוונה חשפתו והוא כל זרע ישר וכן
 מה שאחזי לזרעך אהן את האין הזאת אולי הכוונה חשפתו והם
 כל בני אביו וקרוביו ושד חי שזן לחכרו או לעבדו נחשב כאלו הוא
 בניו כמו שאחזי נאלה בזרוע שמך בט יתקב ויוסף סלה ויש לקשוק
 איך אחזי בני יוסף אלא לבי סלבל לבן אחיו טקראו ישראל בטולפי
 סחד אכנס במה שאחזי הוא אלעזר שהוא זקן ביהו המושל בכל
 אשר לו והוא כבנו ולוא מה תקן לי וכן משק ביה כללי הקן שזן
 מה ביה הוא אלעזר וטקראבן. קיטל ולמה הוצך הנה לביטע לו
 דבריו ואחזי לא יירשך זה כי אם אשר יתא חושך הוא יירשך פי לו
 כפי יתא חושך שהוא בני חמש ואם לא כן למק אחזי לשון חשמי

לך

והוא מחשך כח קץ יהוה שחך אשר יא מחשני יחיק קץ שנים
 בזכות גמילה ששלה סוילתה קץ והוא כח יב הוא לט שכניס .
 ויזא אורה קחולה קחאו מאקלן אל החון לבאות הכוכבים ובמדרש
 זא מאלעננות שלך שאיה במחלך שאיך ערד להשיד כן
 אכס אין לכן אכל אברקס יקיה לכן שריל קלד אכל שיה קלג .
 לא קחאו מחלל של שלם וקעביקו למעלה מן הכוכבים וקו לשון
 הכמה חלמלה למעלה וכן אמרו זל ברא דודי ודמק לך לטבי זה א
 אברקס שנקח אוקבי . על קרי טמחיס אל קקרי טמחיס אל לא .
 בטמחיס . כה יקיה זרעך בהכני שלם ככוכבים קלל אשר לא יסמו
 מרוב ויכלול שוד כה יקיה זרעך במדרנה החמה ט טמס שיש ס
 ככוכבים מי שאורו חזקיר ומכיר וקרי מחניכו ומדרנה קרס ה
 חלקוקה זו למעלה מיזו טאוק וברשנה כך ערדיס חמחיס שביטא
 שיהיו מדרנה חלקוקה אור תורת של זק למעלה מאור תורת של זק
 וקענת של זק למעלה מהענת של זק ויכלול שוד כה יקיה זרעך
 במדרנה קשכר וקענאו קח לעה ט יש שכר לשמות הזכות
 מדרנה חלקוקה זו למעלה מיזו וחופה למעלה מחופה ואוק למעלה
 מאוקה וכן דרשו כמפה לשבע שמחור טמס של זקיס דומור לשע
 לבא לחה ללבע לקיע לבוכבים לבקיס לשוטנים לחוקה בית ג
 החקרט . ורמו שוד ככה יקיה זרעך טויהק ל שוד כה שטס אז יקיה
 למ זרע . וקחין ביז הכונה קחמין שקרה יכן לכן חמט שיא מחלעו
 מחשו אכל טמחיק קח קחמין כה אכל לא קחמין שיהק מחשו .
 אכל שנה שקרה פי ל כפי אשר יא מחשך אז קחמין ולחך קחמין
 כשיקן לכה טמס ולא טאל אורגל זה וקוא טמניול ועל ידוטה קחין
 טאל אור ותינו טמ למח קשיכ ואחר ויחשכה למ צדקה אברקס להק
 ט השיה ישעך זחה טצקקן לא בזכות אברקס כן פי קחמין זל י
 ואיסר

לך

ואיסר לפרש ויחשכה לו קרה לאסרהס קחמונה טחשכה כאל ע
 שעה צדקה בחשקה . וטמס קחוקר כח כן וקחמין ביז חוזר לפרש
 הנזכר ואברקס חשכה להכה צדקה כי לעד ולמו אס יקין טוכיס אטי
 טמס זק רבר ראי אכל להטתל טאופן טיזכו על כל טמס זוהיא
 צדקה נמורה וקחמין ויחשכה נב קסא ואיך ויחשכה לזונה ויחשכה
 על לשכוח יחמוז לחך טחמרו יקח חלקי טמ מי טחושדן אוקר ס
 וברבר ואין בו . אט יא אשר קחמין מאור טמס פי קחמין זל ה
 חשה אשר קחמין מאור טמס ושטיה לך טמ קיה קללן לטבי ז
 להק לך איה קחין קחמה וקעה טרה לזמר שיהנה ל אכל אחר ט
 שקחמין מאור טמס על דעה שיהנה לו . ובמדרש בטעה שניול
 אברקס אבי על טמד כוכב אחד מחמרה וטלע כוכבים לב רוחה
 קשחיס אמרו חמחיו למרוד כן טולג לרמח בטעה זו שערד לצא
 מחינו אומה שפרט קעה וטה אס רלעך יעקן לכו חלל בית כ
 טמל וזה וטהרנו ואקן לך חלל כיקן טמל וזה איה ל קיה חמחול
 לך חמל למחל לטום אחד טחמרו טחמך איה ראשך וטמ לך בית
 חלל טמחיס איה לרס קטום טמחיס אס קקענע מי יאכל קטעריס י
 קשיכל קחמין מדרבך טכר טכן טולג לך איה ל קיה כן טולג ל וזה
 איה ל טמ חיי אט אוח לך ולא טמ חמה טמ קיה קחמין כנו טמחיק
 נטמס זימין למ קרה כ חלנות מן קחמין זא טמין ומן קה סולת כ
 כשקיה כן נטמס יא חן קחמין קרבר טלבו מי ברא טמחיס ואכל ז
 ואורי קרפל כל קיוס לשחט לעב שקט קשחט וזהה קלבע אחר
 זה ברא טמחיס ואכל ואורי וקככבים קלל טריו ועבדיו טמד כל כ
 קילה להטלל לרח לבקר שקט קירח וזהה קשחט אחר אין כיד לו
 כח אדון יש טמחיס אלו ארפל ואילו אטהחוק קלך אכל אכיו אחר
 לו מי ברא טמחיס ואכל ואורי איה לו איהי בראס איה ל קחמין טקך

לק

הראו להיו קלק אברהם לחמו ואחז לה עשי ל קבשילן טאים י
 וטובים ואביא אורף ללקי אבי ואולי יקבל קרוב מידי שאקל ל
 אחו קבשילן טאים וטובים והטאס לבט קנזול טבס ואין קול י
 ואין שנה אז שרף עליו שכיה נקרא עלה סר להס ולא ידברו
 שנים להס ולא יראו חיד טול אט נשרפס והוא קנזול טבס י
 לחון ועק האט בידו כשנא אכיו לביק ומלא לקיו שרופס אמר
 לאברהם למה שרפ אבראלי אמר לא שרפתי אלא קנזול טבס
 קצט עלהס נשרפס אחל עונק וכי יש טבס כח אנוש טבס רוח
 חיים טבס יכולים לעשות כלום והלא אט שטיקס טען אחל ישמש
 אזנך מה שטך מדבר ואס אין טבס כח למה אמרת לי קס טראו י
 טמים ואן חק עשה קלח קלק אכל טרוד ואמר לו בט שרף אבראלי
 ולקיך אט שלח טרוד אחר אברהם ואחל למה עשית כן אמר לו
 אט לא עשית אלא קנזול עשה אחל וכי יש טבס רוח חיים שיכולים
 לעשות כן אמר לו ישמשו אזנך מה שאקל מדבר ואס אין טבס כח
 קנזול לחי טברא טמים ואן והשקמוו לען אחל אט כראתי טמים
 ואן כסתי אחל אברהם אס יכול אקל לבאק או להטקיע השמש
 ולהזהח קירח אשקחוק לך ואס לחו חי שקנביר אבראלי לשדוף ארת
 האללים הוא ינבירט ואהרוו אוקר אחר טרוד לחכחיו חק יקא דינו
 של זה אמרו לו זקו שאחרנו עליו שתיק אומה לטאכ חמנו שתיקע
 השולם הזה וקטרה ועק סמשפא ששק כן ישקל מ חיד השלכוקו
 לטך כבטן קאט באוקה טעק טמלא קבה עליו החמים והטל טמא
 אט יי אטר קוזאטרך מאור כשהס ולפי שחשט סן יהיה טירושק
 קאן קנאי אטף שאח לרטך אכן אבראלי קזאת אמר מה ארע
 כי איחשב ואינו חשאלה חק אור וס קבה לא שאק שמו כשאר קא
 האוקה להראות לו אור או מופט בדבר טמלא אכל בקס אברהם י

שירע

לק

שירע יהיה אמתיה שיורשנה ולא ינכוס חטאו או חטא אדע לחוש
 חסס או שאח יששוק כנענעס השוכר והסס ית כה טחוק כרה שייהק
 על כל טבס כן פ' הרובן זל ומוה כה חק שלא שאל אור על כשור
 קזרע לפי שקוא דבר של וסאני לו אכל ככשור קאן שקוא דבר שאנו
 לאחרי ואנו לו להטקל יוקר על טבס חכל עכז טמנו כחו שחלנו
 במשק ונרשן שקנחו עכז טמס בשכיל עכז תיס ולכן קעס ק
 קטכט ככמה בוכאן לעוס יוקר קאוק סקאוק קחוטל מבראוק קחאל
 כי זק לעמנו וזק לאחרי ואולי אמר אדם חק ל לחסר טמני בשכיל א
 אחרי ולחסר מאור שט ואז טקל קעס אור על שלא שאל לו אור
 כשאלו חוק ארע אלא אחל לבטו קוהטע באיזק זכור יקייחו סו ואח
 לו קבה כזכות קרפנות ואח קחק ל ולא קח לך כי קלק יחוק קזאת לבר
 לרעלה אברהם ולהכניחו על מהט קאן אכל ייקן לרש קחק לו
 לשמי סלוח לשס קמיוחד וככז ידער מאחז חל ככל קקדכור לא
 טמר לא לוט טקיס ולא לקיך לא קעס קמיוחד שלא לטן פקחון
 סר לבטל קדין לחוק וכן טמר בקרפנות להקריב לו בחושטו והקספ
 קקא של קחק כקספ קא של קחזכח וכובר ידער כי הוא קחקבר
 קמלה וקוא קקא דיק ואח קכקכ סס יזכחו זכתי צדק ומסס משעלי
 לשעלי עד קסיבה קטלונה וזקו טאור קחק ל טעלה חשולשה י טעליס
 סמו ל' טרס סר של יוס קכפסרס ופר קעלס דבר של צבור ועלה ערופ
 ועט חשולשה רחל לשער קעשק ככטס וששה חוספן של חושט י
 ושעיר חטא יחיד ואיל חשולשה אסס ודאי ואסס קלי וככשק של חטא
 ונחל קרס וכט יוקר ואח טשיהר קאיס קראק לו טמר כאן אבראלי
 וטמר להלן אשר ישק חאלה ל' ואת קטטר לא סר קראקו שח
 שחכדלן בעלה השני ואין חכדלן בחטא קשט עוד רחז לו ככאן ס
 שעבוד חלבויה טעלה חשולשה כינז טעלה יפיק חכס חשולשה

לך לך

זו בכל שקעמדיק נ' נבוכד נאצ' ואויל מדוקך ובלא שאר ושמחשולש
 זו מדי שקעמדיק נ' כורע ודכיוש ואחשורוש ואיל משולש זה יון
 שנה ראיה את האיל חונח ימה נכונה וקור זה אדום שהם קרס אחר
 ישאל ונחל זה ישמשאל שאלו בו ידו בכל ויד כל בו לא הראהו
 קן דטאל כ'ע עגלה משולשת כלו נ' פעמים חנן עגלה קדי סכר
 וע' נ' פעמים קרו ר' ואיל משולש קב' שלם קרעו וקור ונחל קרע
 ער קרעו עם קרעו קרו אלע' ושלש מאות ושלשים וששק אז קרע קרעו
 ישראל וזהו אשרי החוכמה וישע' למים אלע' ונ' ויבדק אוקס חלק כל
 נ' חלקים ואה קצטר לא בקר רחם טיהו יצאל קיימין והלבין לשל
 קרא שהם נחשע לונה אכל קאומות נחשע לבקמות שנה כי סכונ
 פה ואוח האיל אה ראיה בעל הקרניים לבך בקר הקמות רחם
 שיהיו כלם והולבים וישב אוקס אדם לשון עשיבה והפחה במוי שב
 רוחו וזה רחם שיבאו קאומות לבגל הקרבנות וזרעו של אברהם י
 יברחם עד רחם שיבא בן דוד לבגלם ואין מניחים אותן מן קשמים
 עד שיבא משיח וקנה אימה חסבה רחם לצורה וחשך קוללה וכנ'
 דעו אימה זו בכל חשיבה זו חדי שהחשיבה עיניהם של ישראל
 ובהענה נזולה זניון נולגה זו אדום וכל קהמ'ן ראה קנביא בעטא
 אימה ואח' באה חשיבה ואח' נלה קחמה ואח' קרעו באל טפלה
 עלו והיה העשן הזה לאברהם כי כשהם כלה עמו בהיה לקר האץ על
 לחשו אחזה שולם אה' למחשייר בהקרת כי מלבויה ישרעבדו
 בבנו ויחשלו בארעם ויה בעל חנה אם יחטאו לבנו ואמה בן קודיע
 בבאור נלה אחרה שיעל המלה והוא נלה מלכרם ידוע קרע ידוע שאנ
 חפזין קרע שאנ חכמן ידוע שאנ חטבדן קרע שאנ עאלן כי
 ע' יהיה זרעך עד הפשא ביאוכו כי ע' יהיה זרעך טאל לא להם ארבע
 מאות שנה ועבדום ועבאוקס ולא פ' כהן יהיו ימי קעבדוק והעניו
 וקאכע

לך לך

וקאכע אה ידוע קרע כי ע' יהיה זרעך טאל לא להם קעבדוק ועניו
 עד קן ארבע מאות שנה מן היום הזה ולפי זה קודיע קן קנולה ולא קודיע
 כמה ימי קוללה וכרע ק' בחיי טעם החסר הזה נזכר ברוב המקומות
 אצל עין קרע כי עין קרע חסרתי ואור' רבליה כל האותיות וכן
 שן קרע חסלה קל ולפי שנוקם באברהם אור' שהיא חדה הדין
 לבך שלמה בו שן קרע שהיא חדה הדין שער על זרעו להשרעבד
 ד' מאות שנה כחסר שן קרע לפי ששלמה בו עינו של שמן וזהו ש'
 שאמר ידוע קרע כי ע' יהיה זרעך הטל חסין שנ קרען שהם חדה
 הדין ושלמה כך שן קרע שהיא חסר הדין וכן קראו בעפרון שהיה לו
 שן קרע קזכיר ד' מאות וכן שמו קהפרש חסמו של יצחק שהיא חדה
 קרען שהיה לו שן קרע ואחרו ל' ר' ויהו השמו בין ער וכן ער
 כדי להשביע עינו של אבותי וס' ביה וארבע מאות אי שמו ובר
 וארו עינין כעני אישא כקרא לא מלבוה אדום שהיא חסבה שן ק'
 קרע במחמונו של אדם ויש לך לדעה כי כעברה לאברהם אה' הברה
 קרע בין הברהם היה בן שבעים שנה ואעפי שרעב בתלה קרעו
 ואבם בן ע' שנה בטאת מחקן שתי פעמים יצא לחקן ואין חוקדם
 ומאחר בתורה ומן קרעיה קרעו על שולב יצחק היו שלשים שנה וכרע
 ואברהם בן מאה ונמיה הסת' ארבע מאות שנה חסנולב יצחק קרו ל'
 וארבע מאות שנה וזהו שבתו וחושב בני ישראל אשר ישבו בארץ מלכרם
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ויש אה קרע אשר יעבדו קן אביו סר
 קהמ'ן ז' כפי ויש אעפי שאנ נמרה על זרעך להיוה גים בארץ אל
 לא להם ועבדום ועבו אוקס אעפי קן אשטוט אה קרע אשר יעבדו על
 על אשר ישאו להם ולא יסארו בעבור שנעשו נמיה וקטעם כענין ש'
 סבתו קראה לירושלים ולטון קראה נזולה וקצר נזול אה קרע על כל
 קניס אשר אה קרעיה מעט וקס עזרו לרעה וכן ארע במלכרם ש'
 וקאכע

לך לך

שהשליכו בעהם לאור ויחדרו את חייקם וכל זה תנסה על הנמר ואין
 זה ככלל ועבדוס ועגו אנהם אבל היא שקיררם לעמרי ועל כן טעמו נע
 ותרבקש מידם מה שהוסיפו על הנמר וקרו שאחר דן אנו כלומר א'
 אביאם בחשפט אם עשו כנמר עליהם או הוסיפו על הנמר וידוע אם
 כי אם נמר על האובן שיקרה ונכרם ונחפם כן ברה לא יתקן הקורא
 אותי לבי טעמה הנמר כי הוא טעם בעצמו יתורה ודמו חיד הקורא
 יבקש את כל שמשמע הנמיה חפזי קביא וקס וקרונו לעשות רצון אביו שבשמים
 אין בזק חמא אבל יש על זכור בדבר טעם שחלמנו כיהוא יען אשר
 קטיבול לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני
 רבעים ישבו לך על סמא ישראל אבל אם לא שחמם החלמה והקורק שח'
 או כה לשלול אותי ישלטו טעם כי בוראי לחמא ולעביה עקבון ופסוק
 חלמא הוא הוי אשור שבעט אפי ומטק הוא בידם זעמי בני חמל אש לחמ
 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשוב וכן היה בטובד נאצר שכל
 הנביאים פה אחד יקראוהו להחיה ירושלים והוא וכל שמו טעמו על
 כך חפזי קביא וכה קענו נותן את העיר הזאת ביד הכנענים וכו'
 נבוכד נאצר חלק בכל והקרינו את העיר באש ומצנינו טעמו כשעשו
 שלבך העוק אנהם קטרם שחמרי לבן כה אחר קענו פוקד על חלק
 בכל ועל ארעו כאשר פקדתי על חלק אשור עב לרהובן ויהי שפוט
 קטרם אינו דרך נמיה חלמא קודעה חלמא שיהיה בחמטם קעתידיס וזהו
 כי נע יהיה זרעך ולא אח אהן את זרעך אם כן קס כדלמס ירדו
 לחמסם ועובטו בלמיה והשית קבמיה את אבהם שלמוי כן אנהם על
 מה שענו אנהם ובחמרה נפס את הקני עבמרה ונפס את הקני לבוכד חלמ'
 ק אנובי
 בשתי אנהם חלמ קבמיה קסה את אבהם אפי עה שקוא נאל את
 כנו וכשיעשו קטוב נאלן בעב אנהם דאח ל יודן חלמא לקחתי
 לנני עב ובחמרה אנהם עב אנהם ואם יאמר לך אדם עה אחר

לך לך

לע זא חקס נני שני שאינו שלח חן לחמין כן אבן אומר בשמו נאלן ששמו
 אל קסה עב אנהם ואחר כן יאנו אחר אין סת' כן לא אנה חמא ביה
 עליהם ז' חכות לחמין כן יאנו והוא סולתה כן קיחיס ששחור חכות סל' חנה
 עמדה ח' יחיס ודע שחלמין קדמוז לעיקר סס קאדטור שע' דן אנהם
 והכתי' יש בו ח' אנהם יחמוז לעס כן ח' אנהם שחמך חן הקבורה
 ואנה קבא אל אבוקרך ולא תראה את אלה ולמדך טעמה חנה קטובה
 בסיסר טוסק טעמה ישחמאל קטובה בימיו ולא יא עשו לקדבורה
 בימיו ובפרא וכי קעטס יאנה והוא שלמס אלמא שקלה קיס חקדמין אנהם
 ואומהם לו טא בשלמס ודור רביש ישובו קנה פלעי זל כי חמט שקחל
 עלה חמטס עב שירטו ישראל את הארץ היו ארבעה דורות אלהם יקוד
 פין חמרון כלב וקחמין זל כרם כי דור רביש לחמיה חמטס שנו כ'
 כי חיסו קבמיה קאקד לו ס הוא טוקד שן אבוקה על שלמס ועל רבעס
 כי אם ישובו לא יחמסם אבל יהיו לחמטס או יפנו להם וקזכיר
 חמיה ולא הכעעיס לבי שהוא הקקיך שבקס אשר כעבה ארזיס עבדו
 וחמון הוא כאלמס ישובו קנה לבי שכבר טקייטבו סס יחמק ויעקב
 ובנו טקס זרעו וס' קר בחיי זל אולי יהווי על חמטל הארץ הקדושה
 אשר שער השמים ביה חמקדש על חמטל חכוון כנען של חמטל חמס כ'
 קטמות בעמס ויאנה על כן אחר ישובו קנה כלמח חמין יאנו וכאן
 ישובו וחמט ז' הקהקים וקחמיהם טבמס להאסל סס כדי שקחמא
 קטמיה חמטל ודך לעמיה ולמסו לשחמק ובחמרה כי לא שלמ שן
 חמיה שן חמיה שאח אבהם במה אדע וקחמא אנהם על כמה
 שלמ ח' וס' חנה יש לחמיה חמרהם שהיה אב רחמן על כל קשלם
 ובקע חמיהם על אנטי סדוס ולא בקע על כנו וכן קעס כשכר עבדתי
 שעבדו חמין על בשוק כזו חמיה כנו בלי סנה ולפי שכער על בשלמס
 שקן ולא הקפלל כמו טעמה חמא חלמ' חכוונה כזה כי קעס כשכר

צדקת בישר לו טעור טובה של נגלה מצדו כי חסדן זכו בני למעלה
 התורה והכונה והמלכות ואם לא ירדו למצדו שנתעמו בכור הכרז
 לא היו ראויים לכל המעלות האומרים ו' מתנות טובות נתן ה' ליהוה
 ושלם לא נרעם להם אלא ש' יסוף תורה ואין ישראל ושלם קטא ולבן ש'
 שהק אבהים וקבל המעלה וחזר לגזכיר כל ז' נגלה במחוי ויקי השל
 באה בעלות בכל נכרתו אנו נאלו כי טעו היום ושלמה היה בעלגה
 חדי וקנה הנור עשן בעלגה יון ולמיד אש בעלגה אדום אשר עבר
 בין הנמרים האלה הוא לשכינה שנמצאת ב' נגלה דעת לא מאמתים
 ולא נעלהים ונ' עכל ויקי השמש כמו ויקי הם מהקים כלמה ויקי דבר
 זה השמש באה שקעה ושלמה קיה חשך היום והנה הנור עשן רחמי ש'
 שיפלו המלכות בניהם באה טעמו למעלה סגור שפאה כבד ואם
 היה טעמו בא היה מבורר כשהיא שוקעת ואי איפטר שהרי כתב א'
 ויקי השמש לבא והעברה הנור עשן לאחר חסדן קיה נמצא שכבד ש'
 שקעה וכתב ה' בחיי היה ראוי שיאמר והנה עשן הנור כשם שנאמר
 במעמד הר סיני ויעל עשנו כעשן הכבשן אבל יתכן כי בא הכתוב א'
 להודיעו הכח הזה שעבר לקבל קדושתו יש בו סוד זכרות וכח טביות
 יש בו כח זכרות לפעול הפעולות וכח טביות שהוא מקבל חזותו כקנה
 זו שמקבלת חן הזכר ועל כן טקא הכח הזה שכינה בלשון טקס ותקנף
 אקלים טע ילבו שכינת הקדש ויש בזה הקשרדות והוא במלת הנור
 במלת ב' בעיית טאלפא ביהא של אח' ב' ועל כן הזכיר בסוף הנור עשן
 שהוא הכלי המקבל האש וזקו פוח לבח הטביות ולמד אש הוא סוד ב'
 הזכרות וזקו שפתו אשר עבר ולא אמו עברו למדעך עתה אחר ש'
 שהזכיר מתנה האין ז' טעמים למדעך אהן למדעך אתנה אחר ש'
 עבאו למדעך עתה בלשון עבר כי הזכיר לו המתנה עתה לו כבד ומלת
 עתה כמו שכתבה כי מתנה העם טחיתה לבד הרי היא כשכונת ומזק

ואחר

איאמר בכל מקום אשר נשבע יי' לאבותיכם ואמר המתנה שהיא הש'
 השכונת היה הכהן של בין הכהנים כי כן כיקר כולה בהיה שישבע
 תמלה ואחר יכרת בהיה וקברת הוא ששוכהם בין בתרי הקהלה וז'
 וכענין שכתוב בעל וקברת הוא סזו חוס וקוא קיום השכונת ששכ'
 כבד וכמו שאמר יקי מבורך כבדמך זו חיי שישבור על השכונת וזקו
 שקנף אמקלם בהיה קיימא שהוא קיום השכונת ששכונת תמלה י'
 והבהיה שקוא כזה אינו נוסל בשכינה חו אבל הכוונה כבהיה סזס שאי
 איפטר שיקו סתים חוזרים למחור שהיו כך אי איפטר שהקבטל מ'
 מתנתו ית' ואין להבין חזק חלומך קבנחה לישאל כל השפחה א'
 שהרי אינו שקד זרעו וכענין שהבטיחו השם כי ב'צחק יקרא לך זרע'
 קנהר הנזול הכתוב חוננו רביעי בטקדיות נן עקן וקויהו נזול לא חש
 שהוא דבק לאין ישראל והמשל אנו עבד חלך חלך הדבק לחמור וי'
 וישתמו לך ולפי שאין הקדושה היא מחבר קיישוב ובהיה מקדש ששם
 טקא בית הנזול והעבד שם טקא הכהן הנזול והשם קטובן בקרבה
 טקא האל הנזול וכן הזכיר שלמה והבהיה אשר אש בונה נזול מאד כי
 נזול מדוננו מכל האלים לבן קרא קנהר הסובב אונק נזול את הקנ
 עשר אומות ישאן ולא טקן להם אלא ז' קנ' אדום ומואב ושחון הם קנ
 וקדמונ וקנ' זי ושהרין להיות ירושה לעתיד לבא שטאח אדום ומואב
 משלמה ידם ובע שחון משלמה ואה קרפאים אכן עג שטאח ברה
 ההוא יקרא אכן דפאים ושה אשר אברס לא ילגה לו ז' יהודה אוח
 לו לא ילגה ואלו שאה לאמר ילגה ז' נחמיק אומר לו ולא לאחר א'
 ומה אה חקיים לא ילגה לו ולא כוונת ז' יהודה שהיקה ראוייה להדין
 אבל המשנה היתה מצד אבהים וז' נתונה סובר שקחנעה היתה מצד
 שנקס וזה שפתח מצדה שפתח חלטה היתה והיה חייב במחונותיה
 ולא היה ראוי למחנה ז' שמשן בין יוחאי אומר בתי של פדעה היתה

לך

כיון שאה פרעה חטטים שנעשו לשה בביתו טקן לה בתו אחי מוטב
 שהיה בתו שפחה בבית זה ולא תקה חטרונה בבית אחר הקד ולא
 שפחה חלצה ושמה הנז קא אנך כלוח שכר זעשנהך אפיאכיהלך
 כשאה נמים שנעשו לשה בביתו טקן לה בתו אחי מוטב שהיא שפחה
 בבית זה ולא תקה חטרונה בבית אחר הקד כמנהג חלבים בקרוקך
 עבד סגל למיך בכפר אופיר והפאר שרי אל אברם הנה נא עשר
 ים חלצה חוזק לו שאחר זמן הלך נאיה אלל עולה ומנושה למיכה
 ידועה עד בוא ערה ער דודים ואז העקה בעס ורזל אחוה אמה שק
 יודע את חקיך משה לא כשם שהיו אומרים לו קמיע קיא צרבה ה
 חימוס היא צרבה אלל הנה נא עשרת ים חלצה ופמל חלצה עשרת
 עולה בני ה' וידוע ט חוק שאחר הקרב ומוטב בני ישראל אשר ישבו
 ונ' קל הוא חשה שנעלה גיורה בין הבתרים ומעבון ועבדוס ועבו אורס
 ארבע מאות שנה הוא מטעם שגולב וצחק הוא טקן יים כינך יקיה ז'
 זרעך וכן סגן בסדר שלם אברהם אבינו קיה בין הבתרים בין שבשים
 שנה וחזר לחן ועשה סס ה' שנים שמה ואכסם בן ע' שנה בלא תנה
 מחך ויאמר הקרב כי בלא תחמן שלל חזר עוד וראה בית אביו ה'
 קיה בן ע' ולפי שבין הבתרים נרבערו בזרע איפער שהחתינו' שנים
 לראות חתי יסא דבר האגיס כדרך כל אדם קחחטן לשהקן עשוק שנים
 וכשאהקן שלה שעברו עשוק שנים ולא נקעבה אחיה הנה נא עשרת
 ים חלצה למיבור עמוקות ועל אורחם חג עב שיצא ישחטל מאמלם
 אם חג שלל את עשו לעולם ויצא לתרבות רעה בחיי זקנו שקרי ס'
 פתנו לו ה' שנים חטנותנו כדי שלא יאה עשו ויצא לתרבות רעה בחייו
 אוכה שלל יהיו ישראל כללה יוקר חלדו שנים כחטן חלקיות שיש
 סתוף וסיח סן יופיע להכות על אלה חכה רבה רבה בני דלו עם א'
 אורתוקה מאד ערקו מחסבתנו של לקינו וזהו שהחזר חלצה עשרת

כשה

לך

כחטן עשרת

כלומר שנאמר חן קלל קב' ואח' שנעלה קסס חלצה למיבור דושק
 עד שיעברו ס' שנה אחרים ולא יסאר כי אם ה' ואז החול הנזיה ער
 קזרע ולבן בא נא אל שפחה עד שנאה איך יהיו קדבים ואולי ש
 שהחתינו' ה' שנים אחרות כי אחיה אולי שאלו ק' שנים צרך שיהיו כולם
 באין שישית חוזה לאין אינה חן קחטן לזק קחמה ה' שנים להשלים
 עשר שנים באין ישראל וכשאהקן שלל יגה טנה לעה נק טעס חקן
 עשר שנים לשכה אכסם באין ונ' ואז כשטלג ישחטל קיה אכדקס
 בן כ' שנים טא ואכרס בן שמונים שנה ושש שנים ואיפער עד
 למור שחלצה עשרת קרמוז לרע שעה לזאה מחטה קיוד קחמו
 לעחק ויחק יולד שנים ישקב ועשו וזהו קיוד והשין והצדי וההש'
 ירמוז שאחד חקס צדיק ואחד רשע והצדיק יהיו לו כנים שעלה
 כל אורתוקהס' וכל זק רחמ' חלצה עשרת אולי אכנה לפי ש'
 שטבע חין האדם יתפעל לעשות חק שדואה חבירו עשה לבך
 אחיה שק אולי יתפעל טכש וישקע סאות שפחה קעק כנים ו'
 ואכנה נס אכבי מחטה זא לפי שאמרו רזל בית ואשק והיטוק אעט'
 שאין נחמוס יש סיחן ולזה אחיה אולי בן השפחה ישנה מעלכת
 ובירה או מעלכת אכיו קחח' בית שלל יולד לוטוק ומכאן אמרו
 מי שאין לבנים שאינו בניו אלל קדוס וישחט אכסם לקול שרי
 לבוח קקדס טנה סא וארה השחט לקול דבר ים שלל עשה זק ה'
 מחכסל וכטנו אלל כדי לקיים טבוארה זא ואמר שאעט' שאכסם
 קיה מהאוק לבנים לא עשה כן בלא כשות שלה ונ' ענה לא ערבון
 שיכנה הוא חקנ' ויהיה זרע מחטה אכל כל כוונתו קיה לעשות
 רטן שוק שיכנה מחטה ואמר ותקח שוק לקחה כדברים אשריך ש'
 שזכיה לדכך כנע קדוס כזה ורח' לבן עד שלל חיקר אכדקס
 לבד עד שלקחה שרי וערעה בחיקו חקן עשר שנים חקן

המושב הקבוע לאטק כששקת עם בעלה שער שנים ולא ילדתי
 לשא אחי. לשבת אכרס חונד שאין ישיבת חוצה לאכז שולה למין
 המטן לפי שלא נאמר לו ואשך לפני נדול עב שכל לאכז ישאל ור
 ורמלא סוף הסא לשבת והתם לשבת ער ירחוץ למה שאמרו שאם ש'
 שהק שמה שער ולא ילדתי דקיינו ער ישא אחי. ואח שרי אסרת
 אכרס ולאכרס אישק לבווא לבו שמה לאכתיאשק מאכרס ולא כר
 קלתיקה עלמה מאלמו כי היא אסרת וקוא אישק אחנם דכנה שקתיה
 יש הנז אסרת ולבך אחי לאישק סלוח שלא קתיה ספילקש רק כאשק
 טואק לו וכל זק יורה על חוסר שיה ועל הכבוד שקתיה טוקת בבטל
 וכבד לאישק ולא לאחר לאשק ולא לפלגש וכל זק יורה על שבוקתיה
 ומוסק שלא טקטאק חומה ושקתיה הפך השנים וטעה אוקת לאשק
 ולא לפלגש ואחר ויבא אל הנז וקתר חביאה ראשונה. והקל אמרה
 שיה זו אין שקתיה סלגייק חזקה עלמה צדקת ואינה צדקת שלא יז
 זכרה להדיון כל השנים טעברו ואח טקטברת חביאה ראשונה והני
 שאלעל לא קתיה בה זוללה בכבודק לא אחק לאכרס חמוסי ט'
 עלך. חמוסי חמוס השנוי לי טלך אח חטיל השעש כשקתיה ללג'
 מה תקן לי לא טקללה אלמ טלך אלמ טקללה על שטנו קיית כ'
 טקללה שחך ושור דכרך אנה חומס חמוס שאקת שומע בזיוט יש'
 ושוק. ישטט ייז בית וביטך ראויק קתיה שיה להניע לשנוקתן של
 אכרס ועי שאמרה ישטט ייז טוטטו חתייק לה שנים ורמלא ישטט
 ייז בית וביטך רת לה עם היוד קחיוקתיה כביטך ומה שקתיה דוד חוסר
 דין על אויביו לפי שהוא דין שאינו חסור לבד כטן אונאת דכרס וכ'
 וכינא בו דיכול לחסור עלו דין אכל שיה קתיה יכולה להביאו לבד א'
 ולקש האחוק. בית וביטך כל ביטך שבמקרא חסר וזה חלל קדי ביה
 טיך חלל שקטסמק עין הדע כשיכורה וקטלה הוא שאמר לה ז'
 קתיה

קתיה

המלך קתיה קתיה היא חשבתה וקוא חסר לה שקתיה אלמ חלל ט'
 שקטלה קדיון קאשון ורמוץ למה קמלא כפ כנה קתיה בעטן וקטניה
 שה שקתיה חשבתה בה בקושי ולבן ברחק חטעה מומרת א'
 אמרה צושקה ברוב כחה בוכה בטה שטיק ואומרת אוי ואבוי כי
 קתיה קסנרע והנביית שטיק וקאס שומע צעקתה נאק למעקה
 ושלח אלה חללך וקטניה בה זקו ויחללך חללך ייז על עין קמיס
 כמו מי יבק אשי מים ונז וכל ואח מודע על קשן כקב מורי ט'
 לרמוץ שבכנה בטה שטיק ולבן קטניה בה זקו בדרך שור סמו ט'
 על שור וכל זק לקורות ששעבי דמעה לא טעל. אי חזק טאה
 חקיקן טאה יודע קיה חקיקן טאה אלמ לטבם שחוק כדכרס ולטן
 אי חזק איק חקוס שאמרי עלו חזק אה טאה. וכב מורי אי חזק
 טאה יאמר למה ברחת כי כל זק לבוסך. שובי אל צדך וקטע
 קתיה ידוק כי זק יסבב כי ברוב קימיס קטעה אה כנה זקו קטיה
 אכרה אה זרעך ולבן קמלא כסאן ז' כשמיס נבילה וקל צדקתיה
 בעניה והנה חטניה שקוא כמו קנפיה חפט שרי נבילה שובי ט'
 צדקתיה קדי ז' טעז ל' ולמה וכטנז זק קמלא שנה דמנו לה ז' חללכיס
 של כל אחיה ואחיה קיה שולח לה חללך ולבן טאמר כל פטס ופטס
 חטנ שרי נבילה כבד אמרו אס אחיך אחר חמור לא קמוש שנים
 שים רמן כפך שאכרס אחי קנה שסרפך כידך ועטין קחשיב עטמק
 לאשתך אכל אחר שאמר לה חללך קנז שמה שיה קשיב חטנ שיה
 נבילה ונז נבילה נבילה ואין הדער שוכלר. קתיה קיה כשאר שובי קתיה
 כמו קתיה קיה ראשק חטנו וילגתן כמו וילגת וקאה שמו צוני קוא
 כמו שאמרו לזכר וקאה שמו יצחק. טבא אוקב חכרורה לטור חיות ז'
 כמו שאמרו וישב בחדר ויקי רובק קשת ידו ככל לשמים ויד כל בוש'
 שקכל שונאים אותי ומרעין בני. לא ויד כל בו קרי ביק ויד כלבן ט'
 קתיה

על כפי כל אחיו שיקיה זרעו וזולתו יסכון וקרב כפי כל אלא כל זמן
 שיקיה אברהם קיים יסכון וכאמרת אברהם נפל לא שב שלא טמא
 ידו בבק. יסכון כיון שטמא ידו בבק נפל לא בשלם קרב יסכון י
 לעתיד לבא נפל וקרא שם י"ג הדובר אלה אע"פ שלא דבר אלה
 אלא המלאך להורות שהקשנה היא מצד הקטן והמלאך קורא כחומר
 שליח ולזה אמרה אלה אל נא ולא המלאך. אלה אל נא יקור חמצי
 קחץ שקנה שם דב אזה קראייה ארואה בעלבון עלובין. לא אלה
 אל נא כלעז שקורא רואה קכל ואין רואה אזה. קחץ קלעם לשון קנינה
 וכי סבורה הייתה שאחז קלעם במדבר איהו שלוחו של מקום אזה
 רואה אזה בבית של אברהם ששם נעלה היה לאור המלאכים ונעל
 שכן הוא שקרי מנוח אזה טעם אזה ואמר מות נמות ב אלהים לא ינו
 וזו ראיה זך אחר זה ולא חרדה ורזל אמרו אין קלעם אלא לשון חלבו
 סאחוס נדוד כ הביאה עד הלום וכך נסאן אמה מוסל על השומק
 עתה לך בן חלק. נאר לחי סדנמו בלא דחולך קיימא אהמני על
 או יאמר שהוא אלהים חיים ומלך שלם רואה בדמות העשוקים. וז
 ויקרא אברהם אע"פ שלא שמע דבר המלאך שאחז וקראה שמו
 ישמעאל שרף עליו רוח הקדש וקראו ישמעאל ואברהם בן שמונים
 ושש שנה לשכחו של ישמעאל נברך להודע שקיה בן י"ג שנה י
 כשטמול ולא עבד. ואברהם בן הששים והשבע לא היה עבד זה א
 שקה בסוף הענין אזה ויהי אברהם בן הששים והשבע שטם בקמול
 חכל בא להורות שכבר קנע אברהם אל השלמות קאמני להיותו בן
 מאה שנה שקורא חסר חכוון לך ככזה וחסר חכוון לך ספרות
 שהם עשה טעמים עשאה. ובמק קאי קרא איה לעינא ביה וכי עב
 קשה לא אהיל ליה קרה לאברהם אלא שב האידעו כד חמא להו י
 יומין. ויהי י"ג אל אברהם ולא קודם וקרב ויאמר י"ג אברהם ויהי אזה

אל

אל אברהם וי"ג והאידעו חמ יומין וכד חמלהו סתב ויהי אזה
 דעב קשה לא אהיל עלי ועוד דכתיב בן הששים שנה והשבע שטם
 בקדמיהא שנה ולבסוף שטם אלא כל אינון יומין לא כרב ויהי מאי
 מעמא אלא כמא דקורא אמיס ומספיק כך קרה לא אהיל עליה כדקח
 האידעו האידעו אהיל עליה דכתיב ויהי חמ חשום דבעא ללי ביה י
 קאי אה כדקרא קדישא ועוד דבעא קרה לאפקא חמק זרעא קדישא ונ
 וקדישא לא להוי בעמך איהו אמיס בשא אלא אמר קשה דהוא בן
 קששים שנה והשבע שטם וזמן קרב הוא דיטוב זרעא קדישא להוי
 הוא קדישא בקדמיהא ולבתי יטוב חמק זרעא קדישא בתן כך
 חמ יומיו להאי ולא ככל הני חמ קדמיהא. קה קששים שנה דכל י
 יומי קדמאי לא הוו שטם אלא סוד שנה דלא הוו יומיו יומין קשה כ
 כממא להאי שטם שטם אינון ולא שנה. ואחז ואהנה ביה ואברה
 אזה למהני דעב קסודים שבטעלה כזו יחלם סה האבר הזק ולא
 ילב. אברה בנ יתק מאד מאד בנ המילה כלעז בזכות המילה
 שמונה על כח ונבונה ומולה על פיה ורביק באומרו אה א שדי י
 פיה ורביק מה שטעה מילה בשם זה לפי שקניס העולם איש מלם
 שחושב שבהסרת קברה יורש סחן ונבונה ויחלם סה האבר הזק
 ולא ילב לבך אזה לך אה שדי כלומר אה חספיק לך כח ונבונה י
 שקעבר על שונאך והפיה והרבה אה וכל זרעך הנשולים והמא
 עלם של שדי שולה בנ פיה ורביק ושולה קך לבחון שקיה העולם י
 קולך ונל עד שקנע למקלך קך ואחז לעלמו די ושדי חמרה י
 אודר כלומר משדר וממא מעבר הכוכבים. והמבין פי כי הוא
 מדק חנהנה העולם שיאמרו בה קדמיהא מדק קדן של חמק ע
 נעם הזכיר זה השם במילה כי קשהו שהוא אל שדי כלעז קיי
 משדר וממא חמל ויולד וידוע כי בשם קזק ישא קשמים העבריים

שהיה בטבעו ונחלם שלא יולד והשם הזה בעל כח המזל שיוולד
הנה זה עם נפרד אינו מסופקם לעיני הרואים כי יאמרו טבע טע
קארס להולד ויש הרבה שמונים למאד שנה ואין בזק שינוי חנה
של שלם וכבר רבו בחיי הקביר במעלה זו שם זה לפי שקוא חרס
ביוד ומאמר בקבעת הנפל לעמוד החתום באור ברה קדש ועם
האור הזה חתום חתום של ישראל וקיומם נבלם משאר א
אומות עליו לב ועליו סגור שקס חצב השם וישאל שקס חצב
אל שדי ועם האות הזה נקרא קארס תמים זמ וקיה תמים וכיון ש
שקוא תמים כו ראוי שיסתמך בו חשן קמיוחד בו קוא שן קטהות
וזקו שכתוב ואקיה תמים שמו ואשתחוק חשט ולקדושת הבהרת
נקשר ועטם ארס שם יוד קא ואו קא מחמק למעלה וכן בספוק זה
וקבן זה. ובחורש יצמן לשהם קושיה זו חילה שקצפיה קקכה
לעשה דור שקה חארס שב אבהם היו עשהם דור וקאה קושיה
לחור שאטט שנאק שמהשת כמו של ארס העה קיא חנץ להלבי
תום כזה הקהל לבט וקיה תמים ולזה הקביר זה שם שדי שנזכר
תבואה כעטן שכתוב סקול חיים רפס סקול שדי. קהלך לבט כרנו
סלח קדמי קדמך בעבודתי וקיה תמים אל זה עוני אחר עוני סלחור
היה שלם בכל נסיונות ולפי חדרשו הקהל לבט במעלה קמילה
וכזה תבין תמים של זמן שקעלה כך חקב בעל חוס למע"ה
לא וקיה תמים חוסיף את אורעל שמך ויהיו חטן אורשתך רחם
כחטן איסך. לא וקיה תמים יאמר אטפי שיחסר דבר חונקך לה
יקיה לך חסדן אלא שלחורה והמלא בחקרא זה כרבות כמג
קמילה שנתנה לאחר כ דור. ואח לעל ויסל אבהם של פנו אול
ככל שנה שקיה חרבר שמו היה נוסל בעבור שלא היה חקול סמוע
שנאו בבלעם אבל בעקב כסאן להנד ליו סיבתה וקיא שלא היה

חגל

חגול ואה למה קחטן כל כך והלא קיים אפי שרובי קבשילן
ושמא ידע צוח הקדש שהכך חלק טלה ונזול קמאוק ושעה
חמוי שאינו מטוק ושעה קנה כהתי אהך וקייח לב קמון נים אלקים
קבהת למעלה לתת לו בן ולפי שידוע שמוי טעלה למעלה נזולה כ
כזאה להיות חלק נים צהך שנוי השם להא ולא יקרא שור אה ש
שמך אבהם וקיה שמך אבהם ואב קמון נוטה קין של שמו ט
שבתלה להקיה אב אלא לארס שקוא חקומו ועטמו לכל קשול
כל ארס קאטון שקיה אב קמון נים של קתלדות חטל לעל
חמנו וכן חלינו באבהם שנקרא ארס מחק שדרשו רזל קארס
הנזול בעתקים זה אבהם ולא רצה להזכיר לו קבהת מיד הוא כדי
לחכבו עליו ולפי שזה קאור טאה שקיה נוכח לאבהם לבדו להא
וקימורה אה ברה ביע ובינך ובין זרעך אהך כי זה קאור מ
יקיה בהם נב באופן שיקיה לך לאקיס ולזרעך אהך ולפי שזה
קאור נקרא אה חפן אהן חיים אחר מיד נעתי לך ולזרעך אהך אה
אהן חונקך אה כל אהן כעטן ובאומרו וקייח להם לאקיס רחם ש
שקד בתל כומק כמי שאין לו אור ורחם שור שבכורה מילה ישיע
שלם קעטן שקוא אהן חיים כי כזה אנו דסקים בעס יי באומרו
וארס קדסקים ביי לאקיס חיים כלבם אהן חיים וזקו שאמר כ
בחדש קעטל של פסוק מי יעלה לנו קשחיהם בראשי תיבות
מילה ובסופי תיבות יקוק להורות כי במעלה מילה אנו דסקים כ
בעס ה בסוד מילה ופרעה לפי שכזה אנו שולמים אה קמורה י
חשלינו ואנו כורתים חמנו קעלה וקקלפה ובעבור שלא יקטר
קצ קארר קוא חש קקמון אנו חנמים קעלה בעט לקיים מה
שנאו חס רעב שונאך קאסלהו לחס וכתי ביה ונחש עבר לחמו
ואהך אה ברה השחור ואו זו חוסיף של עטן חאטון אה קה כ

לך לך

בהנה אהרן ואהרן הוי זקיר לשומרו ומה היא שמירתו זאת בהנה
 אשר השירו המול לבס כל זכר. בני עובדי עבס ונ' אורס של עבסו
 עבסו ובין זרעך אחרך העתה הם לקולך המול כמו לקמול. ונ'
 ועמלם כמו ומלם וקפון בו יתירק לסוד כולבו לפק' כמו מן כושך
 כושף כושא. לא המול יחול המול למילה ופרעה. ובן שמונה י'
 ימים המלא ב' ימים ו' לילה קפח' ששור ולילה י' ק' ש'
 ששור וזרעים חק המין למלך כחטן מילה במלמך וכחטן חיי'
 יחק ובירושלם כ' חלל יקוד' קדש י' סת' מילה. ילד בית אילת
 שפחה בבית. חקת כספ שקמו משנול. המול יחול סוף כמל'
 עלו ולא אח' לשמונה ימים למחך שיש ילד בית מול לאחר שחט
 ורכשו עד חסן למוקל שיהיק חקול ולהביא את שנוול חקול ש'
 שצרך להעית מחסו דס בהי. והיקת בהי כבשורס כל למוז על
 חשלה מלמך זו כי מאר מלמך כמו הפלן וצ'ית כי אחר שמסיר יס
 אורס ששאר עבומים חקס אבל מלמך מילה היא שתי הילב' ששאר
 כבשור וזקו והיקת בהי כבשורס וזקו שאמרו ז'ל בשעה שבעם דוד
 למחן מלך עלמו עבוס כל מלמך וכשנזכר במילה שבעשורו אח'
 עלה שיה' שטח' למלמך על השמייעה על המילה שערטה בעמייעה
 וזק לאור על מלמך מלמך זו ששקפי שיהיק אדס עבוס כל ל' ש'
 מלמך ז'ל המלמך חספ' עבוקו. ועל זכר סוף למחך שקמילה בחק'
 ששכר בין זכר לעקב. אשר לא יחול משקשע לבלל שוטאין. ו'
 וכרמק קוא ככר אבל אביו אין עגש עלו כר' לא עבר על ששק'.
 ועברה הנפש חזק כנז חזק כי אח' שחמך בו תקאח' חפן קחיים
 והיא קושלה הנשואה למעלה ואחר שזק אינו רוצה למול ששוא קאוויל
 ועברה הנפש ההיא משמיה. וכחזר כל המרמך עלמו חן קמילה
 משמיקים לו נהגם שנוול ידע כי רסא' ש' בעמק' שאול קרואה'

סת

לך לך

וסת' מילה ובהא וסעה פיה לבלי חוק. ועב' קשטט טעם מלמך זו להיוק
 אור קבוע. כבשור מורה קל' אמורה קסס ויחודו לא ישראל ולא יסוד מ'
 מחסו בין מחיים בין לאחר מיתה וקנה עבם טאמורה קייחוד כעשן
 סכרוב להיוק לך לאקיס ולמדתך אחרך. ועב' המדרש מלמך מילה
 היא כשן קרבן וכשם אדס קקרבן מחסר כך דס קמילה מחסר ועל
 כן מלמך בשמייע. כי קקרבן לא יכשר עד יוס ה' שטח' ומיוס קשמייע
 וקלאה ונ' וזהו מחסר ה' מילה זמנה כיוס ח' וכשם סכר' סקרבן ז'
 ואכל אורס אשר כוש בוס שאכלת הקרבן מחסר כך נהני יסאל'
 לשאור סעודה כיוס קמילה ונבול סת' יוק' חן קקרבן שקקרבן כ'
 במחמו וקמילה כנשבו סכר' שכל נדי קאכיס תקשקסו ומטעם
 זק תקרא ראש קנייק כלמך ראש כל קנע'. וכב' להמ' חרוב להמ' ז'
 נהגם שחלה מלמך קאכס חרוב זו מילה שטח' ששק' לך חרבות'
 ערס אח' קב' מי מלמך ארבע מאש למה קמילה לא תיכ' לביה'
 משל' זו נהגם שטח' קשנ' כלמון בזכות קמילה כ' כל ביה' ל'
 לבוש שטס זו דס מילה ופרעה ובפיק' ל' אלעזר אברהם מל עלמו
 כיוס ככרס שטח' כל מלמך לא קשאו בעלם קיוס קזק וס' בעשם
 קיוס קזק טוול אברהם ובכל שנה ושנה רואה קב' בהי' של אברהם
 ומכר על שנוה בע ישראל שטח' כי כיוס קזק יכר עלכס ונ'
 ובת' ק' סזי' ז' ועב' האמה קב' הוא דונמ' לברית שלם הוא קקרא
 צדק יסוד שלם וזקו והיקת בהי' כבשורס לברית שלם כי קוא קיוס
 קשלם ובהי' שלם זק הוא בין קדנ' קקראים טח' וקוד ועלמ' אח'
 קזל ולא זכר קדוס קלנו קדוס שבין קלנו ולפי שסחוק למלכות
 שכנזו הפרעה על כן אמרו מל' ולא פרע כאלו לא מל' לפי שקוא
 סאפרד ומקנן והדי שלמות המלמך כשקס הוא הייחוד עב'. והמלמ'
 י' טעמים קזכ' סוף בהי' כנז ל' ספידות והקפונן איך אח' בעשיה'

ועברה ארבעה הטר והמלאך שחור נזכרו כאן והמלאך בחשק
 נ' בהיות אחרות ירחשו לך קטל ונזכר וקנה קס י' כעז י' חדות
 של קנה או לעג' ולבאשי קרא שים שרס אור קדמון אור מלאכה
 אור צח ויאמר י' ונ' לא קרא את שמה שרי חושש שרי לך
 ולא לאחרים כי שם שמה שרפא שיה על כל ומה שלא אמר
 והיה שמה שמה כמו שאמר באברהם בהר"ך לפי כי טעמו שש'
 לעבדו שר ואלו אשתו היא נ' שיה ונביה ואברהם אחר ששאו
 אב ושר על כל המון נ' היא נ' נביה ושמה ונמדרש אל יקושע
 בן קרח יוד ששאל קנה חשה שחל חטו לאברהם וחצו לשמה אה
 דש' יוד ששאל קנה חשרי היה טס וטוח לבט אחר לבט
 כבון העלמים בשביל שאת קטנה שבאורות קולאק חשה
 הצדקה אה לה קנה לשעבר הייה בשמה של טקנה וסוסן של א'
 אורות עסצין אה טוקן טעמו של זכר וסאשון של אורות טעמו
 ויקרא חשה להושע בן נון יקושע אה חטא לשעבר היה שרה
 לעמה עסצין היא שיה לבל השלם ונכרת אורק חק היא הכרכה
 שחזה לעברוק שיה היה ל' שדנה ונכרתה כדקת שיה טעמו
 לבן ביום חשה יחוק שקיו חרשים שלוקם שקבאו אסופי חן השוק
 ואולה בטו הוא וקבאו כל אחר אה בטנה שיה וחוקקת לא קבאק
 והיא הנקק את כולם שיה הנקק בטס שיה ויטל אברהם על טעו
 נ' טעמים על אברהם על טעו וכעזן נטלה חילה חכנו א' סאלים
 ואחר סאלר סאלים בא חשק וחלן בחדבר בא יקושע וחלן
 הלפן חאה שנה יולב חו שיה חק אברהם היות העשן הנזול על דרך
 קס והלא אכל על הטבע ידבר ויאמר קלפן חחק שלא קולד כ'
 נבחרות חן האשה הזאת יולד עתה ואם שיה הבת תשש שנה קלג
 אחר שנסק קאורה חזנה זה אי אי שר בשום פעם על הטבע אכל
 ט

על קס והלא האמין כמו שהשד עלו קברב וקאמין ביי' ומה ש'
 שיזכר בו קברב ויחוק אין זה צחוק ולגג חו רק לשון שמה כרנן
 וחדי וקראיק מה ששמוק חט קס לקרות יחוק שיה וקראת את
 שמו יחוק ואלו לגג אברהם על העשן לא טקו קס שיקרא שמו על
 שם קלגג לע שששאל קלגג שיה יחוק ישששאל איה כדאי לחקן שבר
 כזה יחיה לבט' יחוק ביה חק כמוהתקל לבט סלח קדמוי אכל שיה
 לשון אחרות דברים וכן אכל אשמים אשמו' וקראת שמו יחוק על שם
 החוק טאק ר' על שם שער נפיונות ר' על ר' של שיה ור' ששאל לך וק'
 ששם של אברהם והשם קזה הושע לע טעקנה ומט זה לא ששקנה
 שמו לעלם באברהם שששקנה שמו מאברהם לאברהם וכן ש' יחוק
 לפי שקושם להם ע' אברהם אכל יחוק שקושם ע' להט הקבט ל'
 לעלם ומה שברב ושבוטת ל' חק אין זה שנוי אכל דעה הנביא למוח
 על חקת שיה קאשקנזלה ויהער זה חחק שאחרו בספר יחוק ר'
 אחר אשם אור חיים אש חס כוחמה שין שורקת ארבעה והלא
 כדר ברב וארבע ארבעה השחור ארבע זרעך אלא לפי שאח וקייחופ
 ארבעה ביע ובין זרעך יכול אכל בט ישששאל ובט קטנה בכל ל' ר'
 וקייחופ ארבעה ארבע ולא שם אחרים ולישששאל שששקן כלום
 ושם לשששאל אברך מאכ הקלה שקקמלה עלו חן לא מאכ ביה של
 יחוק ששם שער שיה חק קס הי' בטס החטושים בסוף סדר ויקו
 ח"י שיה וקראם שיה חק לברוק על קהטשאורפ ומטלת הנזולה ש'
 שקחול עליהם כרבת הרכויו כמו שקבטיחו קס וקפלה אורת והרבת
 אורת סאלר חאל ושד קלל מלה שיה חק מלשון שיה חק ורוח וס'
 לחוז שיה כלים ואברהם חן קשול מלשון כלב טען זאלך וילך וזהו
 שרפא שיה חק יוד האחרונה ולחך הכרוב על מלבוש ישששאל
 שרפלת חוק וסוסר ששם וכן אה קמלך והוא יחוק טא ארס כלומר

שיקיה בין בני אדם כפא שיטח קבל ואחכ יד כל בו ונתתו לעי נ
 גדול סתה באינו שנתחקה הכטחה זו להם לפייס ושלג שנה ולא
 היה איחולם הלגי בעון והיו מצביים לה כל השנים הללו וסוף סוף באה
 ונתק ימה ואחכ נתחזקה המלכות בידם אנו שנעלה חומנו בשוטנו
 ושם חמנו אלג ושלג מאור ושלשים שנה שאכזו שנהיו מצביים להכמה
 ולא נתיאש עב. ואה ביה אקיס אה יחוק למה טאח אר אבא נרסוה
 סן בן הנפיה למד חפן האמה סתה בו הנה נרסנה אורתי והכלת אורתי ו
 ודרבה אורתי זה ישמעט וקל וחומר אה ביה אקיס אה יחוק ונמצא
 אקיס נומה אשר קדש יחד חבטן. וישל מעל אבדס לאון עקיה כלפי
 מעלה ולמדע אה אבות חרבנות של חקום וחטובים כבדובים של מעלה
 עלים חסדי הכת מעל אבדס כלשן סכנה ונכוד אה ישל מעלה מעל קבוצ
 האבות קן קמורבה. ויחל אה בער שערס השתל התלה במילת
 ובאחרונה חל אה טעמו וכן סתה אחרתן בעלם היום קזה עיול אבדס
 שאל קקיס חילת למילתם היה חולה ולא היה איטער להקשק בדם
 בעלם היום קזה בו כיום שטעווה וכיום ולא כלילה ולא בוש חפן הליטעם
 ושלג יהיו אוקביו וכל דורו אומהם אלע ואינוקו להחול ולקייס מצרת של
 חקום לא התחנוקו. אה בער שערס ובאבדס לא טאח אה לבי שלא נ
 היה חסר אלס חתך בער סכבר נרמטך עי השמים אבל ישמעט
 שקיה ילב קוזקק לחתך העלה ולפרוש המילה לבך נאמר בו אהיב
 בעלם היום שחללו לאבדס זג ול שמטאל יג עיול אבדס. כא בא
 לחוז סכחו שאבדס וישמעטל בנו עשו קדבר בצאון שלם קן בעלם
 היום קזה טיול אבדס וכל אטעי ביה ומקנה בסמו לפי שקיו חחובים
 במלות. טיול אה בצאון שלם נידוע שמלוק זו נקאלת אור כדכתיב
 וקיה לאור בהיה זג ונ מצאת נקאלו אור וקיס מילה שבת ורפלן ש
 ושל שרפן אור ועדות על קייחוד נקאלוה ואין אנו לבל אחר חישט
 שיטחוד זולת קשתים חקיס דקיום כל דבר על שט עהם ועל כן י
 יעק

יעק שילבו שט עדין שחו ולשיך חייב אדם להזקר במלות קפלן
 ואז יהיו שט עדין שחו וקן מילה ורפלן לא יסודו חמנו וסמו שטערפח
 בק החכס ואח מימי לא קלבת ל אמורבלא הנה וכלא קפלן וכיום ש
 שבה שקוא פטור מרפלן מילה ושבת נמאלת בו. וכקבל כחיי אל זכו
 ישל מאלה זו וסד קובטחו על חקפות על מלכות סתוד של
 קפסק ועל מתנה האכז שרביה להם לאחזרת שלם ועל השכינה שרפ
 שורה ביטאלל ושלשקן חוזות בפרשה זו מלכות סתוד שאמר
 ונתקן לעיס ומלבים חמך יטאו וקסלת קזה כבהה ומלכין במלכות
 ביה דוד ביה הוא סכרוב סתה ביה לבחיה שבענה לדוד עכדי
 עד שלם אהן זרעך ונ. מתנה האכז הוא טאח ועתה לך ולרעך
 אחרך אה אכז בענן לאחזרת שלם ואס אול ילגו חמנה יטובו אליה
 כי אחזרת שלם היא להם ולא לאומה אחרת וזקו סימן גדול ליטאל
 שחיוס שלג חמנה לא טתי שבר שס אומה כלל אכל היא חובה ושחמק
 עד שיטובו אפרוחיק לתוסד. השכינה שרשה ביטאלל הוא שאמר א
 וקיינה להם להגיס כלוח להם לבדם ולא לאומה אחרת ואשה העס ש
 שקובטח בן חקפות אלה וזקו טאח דוד אשה העס שכבר לא שרי
 העס שיג טהיו

וירא אליך לך

בחדרש ותקן לחנן ישעך וימיך
 קרעדת ונ. אמר אבדס מוקד יג על
 חק ששגית שחי שנתת לחנן ישעך שכונושערת חיד קמלבים כלא
 אל תיחא אבדס אנבי חנן לך וזקו שאטו אומהם חנן אבדס כי בו
 טח כל אויביו והוא חנן דוד ופי בת קיתה ל לאבדס וסכל שחא שקיא
 לחמרת חלחמורת יג וזק טטאל ויתלק עלהם ללה ונ נאמר וימיך
 קרעדת לחוז שקיה חמוז ככר יחין בסוד חסד לאבדס ושוקך

קרבנו שהיה קרבן שוחט וקורא יושב אחריו עב ואתה סימן לבטח ש
 שהם יושבים כדן צאנו שוחט עליו שאלהים עב בעצתו לא
 בטורח שבשלם כשהקלמיד חולה וקרב הולך לבקרו הקלמיה הולכי ימלא
 ואומהם שהיה בא לבקרו וקרב אינו כן אלא לחלמיס שלך לבקרו
 עד שקחלאסס קולטס קדמן קרב שאלה ויבא אליו ויש עטו מ
 יורה חזה קני אומר ועבוק קרבט ובהדרש עד שיטח היום ושמו
 ושמו קללס בא ונאק כח שנתן קרב לאברהם שבזס שחל את עצמו
 מל את ישמעאל ואהל אשוי ביה ומקרת כספו עד שקשמיר
 מן הערלה נבעה ונהר של דס ינא מביקו אמר קרב לחלמיס השור
 בזאו ועבקר את החולה שהרי מי שזבח לבט שנה אונסביס את
 נלה עלו לברכו דבת מזבח אדמה קשקל ונככל החקוס אשר
 אזכר את שמי אבא אלך וברכתך אברהם שזבח עצמו לבט שאכו
 אמרו למח האדם והדשו כבודך הוא ללבד לחקוס הקיינופ
 וקסרחון אלו להס חייס שרולי הח אורת דס של שרלה וחומר ולבוע
 וקרו שאל עד שיטח היום ושמו קללמיס לילקו החור זה אברהם ואנבע
 חלבוט
 זונבעה של ערלה אה חחא בר חטא יוס ללמילתו היה ובא קרב
 ושאל לו בשלחו ומה שאמר אליו ולא הזכיר אברהם לוח כי הפרט
 מחוברת לפרט של חעלה מחנה וקבוונה לוח שבזכות המילה
 נאה לו העס אליו לחטא שאר העולם ובפך עד לא ארעזר לאהוק
 חלה שחיה אל מן דנא התאה ודרטן שלחין לאהוק קיימי של הקוח
 דנא כיון אהקזר מיר העצס נאו באפן אלן דרטן קראין פאפיקה
 ואהקיעת האי דנא התאה שרהזמיר העע שבפי דעולה להזמר
 וקול קדיר טחטא לא קול דעפיק חוץ ההוא סמחאה דכולא ודא קול
 דנא חלה לחלל ועביד ליה שלחמו סאלעט מחוק חלניו שהשכי
 עלב לנביאס באע וכרוח ובמיס ובאפן באש לחטא שאלה וקע

הפסח

הסנה כוער באע וקסנה אינו אובל עם לבל ישראל שאל ודבריו
 שחטה מתוך קאע כרוח ליהו שאלה ויהי בעלות קמחא אלהו
 בסעלה קשמחה וכן וישן יג את איוב מן קסעה במיס לחזקאל
 שאל ואע סתך קעלה על נהר כבר ואשחט את קול כעפיקס סקול
 מיס רביס באפן דבת וקאפן האיה מכבודו ובאפן נלה לאברהם
 באילן וקטעם לפי שבשרו שילד אחיה זקרתו באילן זה סבתו בו
 כי ישלען תקוה אס יכרת ועוד יחלע ויוקרתו לא תמלל אס יזקין
 באפן שרשו וכעפר ימורגש מהח מיס יפליח ושעה קציר סמו
 טעש וזכר חחא סנלית שכיה בחלקו לפי שנתן לו טעה על המילג
 ומל הוא שכן וזקו חחא אברהם לאק חחא חקול או חחא חל
 ראש אבר או חקוס מילה לאש אבר וזקו קעלה שנתן לו שהאקו חקול
 שלא היה יודע אס מן קעב או מן קאע והוא יושב פרמ האהל לפי
 שהיה חולה במלמדה מילה ישב עס כחוס היום כי השמש חרפה
 בכנפיק ועל הקבלה והוא יושב פרמ האהל יהונו לבנפת ישראל
 כדא זה קשער לוי שהיה חייסב דעתו ודואק בה כי חפט שהתחיל
 ואח ויחא אליו יג ואנו יודעיס ט העס המיוחד לא נאה לאבור כי אס
 באל שדי של כן העק לוח והוא יושב פרמ האהל ואס קרבונן סוקר
 זה חחא חוזיס בוד שחור הקדע שהס כלל שער סטרור חוץ חטס
 הקויה כי חלה באלע חחמו לשס בן עב ולגס אהיה ואוהיות הפסוק
 שלס חכ כנע עס בן חכ ופרמ האהל ירחוץ לשס קאדניות וזכר
 למאר החחאק בזכות המילה קדל ומכשרי אחזה אלה ולחעלה אפי
 השבר ששקולה כנע כל המלמדה מילה דוחה אורה וזקו לשון מילה
 כל מי דוחה לה בכל המלמדה לא מילה יס לה שלא קדע היס אלמ
 לעמוליס דבת לעזר יס סומ לעזריס לא מילה במלמדה שלה כע
 קל כי בזכות המילה נקספכ בשחוק ותיה מאה ועל שטס דא

חילה באלה שיהיה בנ"ה לך חיו שיש לך פתרון פ
 מה למע קמקום ביום קדין אלה העוולים ולא עוד אלא שהפלת נשמת
 וזקו כי אהה שומע המלה כלפה וקוא שלא טמא בהיתו בביאה אסורה
 כי אכרס יושב על פתח של נהגש ואומר זק חלקי ואני מנחו ז
 לכנס לנהגש קואיל ולא טמא אורה בהית קדש אכל אס טמאו בכאן
 אסורה עולתו נחשפת ועבא שהוא עבד ואינו מושל ל הבהרת
 והמאז ל במסורה כחוס קסא ואיך כחוס השמש וכחוס צח של אור
 ויבואו אל בית האיש בושר כחוס קיום למי שאכרס יושב פתח קארל
 ואינו מניח למי שחולל לכנס לבחוס השמש דהיינו נהגש כמו שאמ
 ראל מוצא הנה חמה מנהקק רשעים גדונים בה נהקים מרצפתי
 מה אלא לבחוס צח של אור דהיינו נן עין אכל איש בושר שפא על
 קשרוה פי שאין לך בושר נבול מחיו שפא על קשרוה כחוס השמש
 יכנס לנהגש דכה הנה יום טא בושר פתור ודע כי החילה מכפרה
 כשלה וקה היא כשלה השלה קדש קדשים וכן החילה נקדשו בה ה
 מרע קדש ש"ט כל הערה כולם קדושים פת חילה ושחית מרע כלפון
 בחקום צינע וכפון וקיבול דמה בכל שיה ספר שקוא כל שיה להכה
 ודמה טען שתי מהנות כעז שתי כמאות שקן ארבע קאב וקאס ובעל
 הבהר והחוקל ומענה הטעמ ונהיח זח חילה ופיהה דחל ולא פרע
 סאל לא חל פיהה כנ"י שפ"ה כלמי סאל קיים שפ"ה מכות לא קשעק
 וכלל זו קשעה . דא כלל ה"ה כהנע לעיים ישאלים . לאישים לאומה
 אחן יהא שמייה רבא מברך . והמאז חזבח כומהקון חילה זמנה ביום
 ה' . ובחורש לא טעה חילה אלא לבאר בה ישאל שפ"ה מושק ידו ז
 להרפאכר וסח"ך ליה קקטן דהחילה ובזכורה שפ"הן להנאל אעפ"י
 שירמטעו בהנה כל הזכיות דסתי אע"י בערה אחי שנה . עוד י
 יהווי לכו אעפ"י שלבאורה נבאק שכטעל זה יחלש כח אבד התולדה
 ויחלש

ויחלש עמו מקטנות למה אמו הקטן יהיה לאלף וקאשר לני עמו
 לארפא עבד טהן עפ"י דקא כד זמרי חורבנה דעפא אהיקיב
 חילה בשנה דעפא לא שאר ושכר פירי כדקא חזי אונקטי טבד
 בד טע פדין כד זמרי עלה . כחוס קיום ל ששה חן קיום קיק שקוא
 עה קאובל וקיה חמתין לחוהים ואמרו ז"ל שקוא קנה חמק חמתין
 שלא להמריחו באוהים ולב שאקו ממצער ואמ"ו וס מטע ששעית
 המלע לא באו אל אוהים אחר ל הנה ח"ך אין אט מביא לך אלא
 מלאכיס לא כבהמה וזקו ונהג ל אעשים ולמק ל אחד לבשר את
 שרה ואחר לפרה את אבהים ואחר להטך ארסדוס שכל הסטק
 מחזיקן כלפון רבים ובעה קשעה מחזיקין כלפון יחיד ובד בכל
 מקום שהמלא מיסאל שכנה על נביו ולמה כן אחרהם כן אחר
 השכינה ומחנותיה כי קל כבד טלה בין הפרטים טבים עלולטעו
 ולפון עקיה דבר כלט המלאכיס ופי"ו יזא ק"ב לפון קפנה שקבין .
 שלא היו רוצין להמריחו וקנס וכן לקראם ובמציטא הוי כנ"י טבים
 עלו וכנ"י ויבן לקראם אלא בהחלה היו טבים עליו כד חזינה ז
 דהוק שרי ואסיר קלבו להם וכשראק שקלבו להם וטבו אל כרך אחור
 כן אחרהם . ואמ"ו לקראם למי שאין להם חמוהים דכה כדוואכעג
 כעס לאמר . חסרה קארל וישרחו אכלה סת אורנית חולה למור
 אעפ"י שקיה חולה וחלש וקראייה ישיבתו בסרה קארל . אעפ"י כן
 לא נרפאל חקבלת אוהים אלא כן לקראם כשחוק . ויאמר ז
 אדע חול הוא ולעזל אחו אל טא השבור וקאס כולם אדונים או ז"ל
 כי אחו אל טא השבור כעז נבהאל לפי שאי שפא לבשר אינו קולך
 עד שיכשר וכן מי שפא לפרה אבהים אינו קולך עד שירפא לזה
 כעז נבהאל שקוא קולך להטך את סדוס אחו אל טא השבור ז
 ויהבן כי למיסאל לבדו קוא שקרא בשם רבו שקוא חלאך החסד

כמדע לבך היסל לדבר עמו והזכיר בהמלה דבריו חיים ופיים סחמא?
 ומלב ולא נכרי יין כפעודה ונ"י לא הוא קדש ואמ' להכ' שיחטן שב
 שילך לקאה החלואים אטפ' שהוא סתוב אחר ויח' לקראש כי כן
 דרך הכתובים ואב' הוא קמוץ ומטאן אמרו רז"ל גדול הסמך אלוהים
 מהקבלה כע' שטוב עמן קדש הקבלה כע' שכינה ורז' אחר האוהים
 שטעם היותה שם קמוץ כשהוא קדש ידוע הוא ומוטהקן של קמוץ
 קדמון מלמלה ע"ה וקטורה קדשונה שאלמהן אה' קדשנוקוב אל"ף
 קמוץ ביה קמוץ ונ"י וכרפ' רפ"י כח"י לפי הטעם קמוץ מטלה גדולה
 וכאשונה לא הנושר שם קמוץ כרפ' ע"י שאל' חולם שווק ה"י קוס
 הקואים ה' דבורה ור' קולר שבהם טרע הנוק ועלוקס אמו שלמה ה'
 חכבה שחורה שבעה כי קס קשמוהס אשר הביהבון שלמה וקיתרון
 אשר למעלה הקמוץ על הק"ף היא הקודה שקיא טקודה המלאיות
 שהוא היסל הקדש מכפון סאמלע ועב' הקודה משמשת לה' טעם
 כשהשימה על האורח למעלה יהיה חולם ובאמצע שווק ואס' חכב'
 יקיה ח"יק ובכרפ' ישוב קמוץ ובח"יק ישוב ע"י ובכר' ישוב סוף
 ובכ"א ישוב קיבון ספרים וכן באורחית עמון כ"א ישוב ח"ה כ"א
 ישוב ת"יין ככ"ל ישוב ב"ה ודומיקס אב' החוסית טקודה אונקעה ה'
 מחכה אה' קשלים ומקצץ נעישור העלך וקטרט גדול יש בין קמוץ
 לבנה כרפועה כי הנושר הקמוץ עבודה ועלונה והנושר הפרט למעק
 חמנה כי הקמוץ כרפ' יורה על מטלה גדולה ועל דבר שהוא שמוכ' כ'
 כעט עצמו אינו שמך לאחר כעטן ארון שהוא קמוץ וארון הכרית
 כפרה ודומיקס ס' קטרט שמך לעולם למה שלאחריו ולא כן קמוץ
 כי הוא שמוכ' כעט עצמו ומטעם זה כל ארשורא וסוף פסוק הוא
 בקמוץ ולמה בעקוד זה השם לא המלא פרה כי אם קמוץ כי היא קמעה
 העלונה המורה עליונות ושקוא כלב' שמך לאחר וכן חצינו שקמחלע

סכה

פנה בקמוץ לא יחלג מטתים או יקרוס קכוונה או יבאלדי כטיה כ"י
 אור"הא של האל קספה או קמלתי ק"י מארץ כוונתי של אברקס
 וקרוס מחסבתו וכן אור"הא של האל ישה חטפט וכן אמרו חכמי
 הקדוק כי קמוץ טמו על שנין אמנה ולא כן הפרט ולכן אמ' הפרט
 ואשמוד טלג ואחורהקו ואו' של ואשמוד קמוץ כי אמרהק שמוכ'
 חכל ואו' של ואחורהקו כפרה כי שאול קדש אב עצמו ומטעם זה
 טמלג האורחית לעל וקטודות לשמך כי קטודות מונעיה האורחית
 כמו שדרשו בספר הכרית יוקח ט' ש' שלח וטלג לט' שלח טמלג
 ויפ' חטק אה' ידו ויך אה' קסלע ולמה ערך האדם לעשות קמלע כ'
 בידו ולא ש' שלח אמו קבה אה' אמרת יוקח ט' יזכו כטך למחלה
 הספח טמלג כ' ויקחו להם חיים טק לביהא כוב' אה' אמרה ט' יזכו
 כטך לאל קמלע מחמו ט' ארפ' אמרת חטע' חנכ' שונאיקס חטע'
 חטע' חן קאפ' ור' חטע' סכוד שרס שלכ"י סחמרתוים לאבק רעליקס
 אכל טמ' לא הקטרט בדבר ובכ"ה מאי טעמא איטמק אברקס לבסא
 כע' טמ' כע' לא יקו טקור ואיקרי טקור מי יתן טקור חטמא לא א'
 אברקס כ' שמשן אמו כע' לרקטא הקוא דרנא לאבלקס ומאן איהו ט'
 חיים כע' כך אהקין לארצכא טלמא סמיה ובכע' לאחזין למלכ' ס'
 שורא חילי הוק חיים כע' לאהקטפא להקוא דרנא דח"יין שראן
 ביה ובכ"ן כך הוק מדכי לבט טמ' ומדכי לון חסמא דחסמא דע'
 ומדכי לון חסמא דחסמא וכמוק לאיקו מדכי לטעדי הכי עדי טמ'
 מדכי"א לשין אברקס נער בביתיק דכ"א ומסמא ואפ' כר ט'
 לאיקו חסמא לא יסל לקרא לביתיק כד"ן ידע אברקס לאיקו ט'
 חסמא ועביד לה מכילג ואברקס משוק הוומהקט' מכילג לבולדו
 איהו לטכרי ואיה' לעשי"א עב' והשענו המתהטן קוא קאטל וכו'
 היה בודק כע' אדם שאם קס ראויים לחסותהם כעפי השכינה א'

קאילן היה כושט עפיו שלום ושן חיים נובע לפניהם ואם לא היו אנו?
 קאילן היה חתור ועלה וקמשן ירשאו חיומיו רפט וטיט ואז יודע
 שאינם ראויים לחסות קמת כנפי הסכינה ואולי לחזו בזק על הקינה
 שהיא טן חיים והיא משן נשם כי אברהם היה מלמדן דרכי הקודש
 והיה מוצא מלבן עלן לידע אם היה לבס שלם עס יל. ובסוף אילע
 נגע אברהם בכל ארצו דריוהי קמץ ולא הוקסלק בכל ארצו כדקא
 יאורבב סאערא ראשו דיוהי סאערא ככען וסדקוא אילע הוק ידע
 מאן לא יתאחיד ביה סקב וואן באי תאחיד בעה מאן באי תאחיד
 בקבא אילע הוק פהש עפיו וחפי על האטיק ועביד עליה זל
 וואן דא תאחיד בסמא דעם ההוא אילע הוק אסלקן ועפיו סלקן לשל
 כדן הוק ידע אברהם ואזהיר ליה ולא אעדי חתמן עד דא תאחיד
 בחתונה מאן דאיקו דכיא מקבל ליה אילע וואן סאיקו מסאב ליה
 מקביל ליה כדן ידע אברהם וחרכי לן סמיה עמא דמיה הוק קמופי
 דקאי אילע מאן דערך מביה מיר מיין סלקין לעביה ואילע אסלקן
 עפיו כדן ידע אברהם דאיקו מסאבא וכש מביה מיר ואי לאו
 חייא טעבו כדן ידע דבעי לא סתרא בא יוואין קה לאפי בעערא
 לאזמין לן לחלאכים אלו לן וקשענו קמת קשן כען לחמיו ולחבדק
 סרו וסדקוא אילע הוק כדק כל טע שלמא ורזא לקבל קבא קא עביד
 כען סאיקו אילע דחיי לבולא ובטן קך וקשענו קמת קשן ולא קמת
 ער ורזא כד חב אדם בטן קדעב חב ונהי חותא לכל כע שלמא כד אקא
 אברהם סאילע אחרא ארקין שלמא דאיקו אילע דחיי ואודע מקיחמו
 לכל כע שלמא עב. ובמדרש דאלעזר אוחי סמס דסימאוי אוחי קבא
 לאברהם אקא חמורה יוקח טא חטע חיים אע משלוק לבטך ס
 במדבר ובאפן ישראל ובעהב במדבר אז ישיר ישראל על באר ונח
 באפן ישט אפן חילי חיים לעהב כדנז וקיה ביום הקוא יצאו חיים

חיים מירושלים. ארץ חמורה ורחמ רגלם חייך אע טרעה ע
 לבטך סודבר דסר ווארזך סמיו. סאפן ישראל רחמ קזכו לעב
 לטא אם הן יל עבאור טאה כע דיון. וקשענו קמת קשן חייך
 שאע טרעה לבטך. במדבר טא פלם עפן למסך. סאפן בסוכות
 קשבו. לעהרד וסוכה קיה לעל יומס. ואקחק סתלמס חייך שאע
 טרעה לבטך במדבר ובאפן ולענהר. סאדס קשע חממיר לבס
 לחס חן קשמים. סאפן אפן חמק וטערה. לענהר לטא יקי ססת
 בר באפן ונ. ואקחק סתלמס לא אחר קמו חמאן חמאן סכענהר
 כוע. וסעדו לבס סתנה כנביאים ובסכתובים חממיר דסתא ס
 סעדקא דלבא. לבס קא אמה שאין יע קדע שולט במלככים
 לבס ד במסורה קסא ואידך שיתן לבס לחילה וואיקס ועס לבס
 למיר שקיק חממער עד שלא באולע קאורחיס וזקו שיתן לבס
 לחילה כיון שראק אורפ סמח וזקו וואיקס ועס לבס אחר קשבו
 אחר הלבוכי על כן עבדקם על עבדכס חממיר ימי כרא שיה
 חממיר קיירפ לטא אעל. ועל קשטע כי של אשר עבדקם על עבדכס
 סדע סכאוס לבן אע אנה לבס סתלמס ומוטעתי כי קעדי אוחי חטע
 כן קשע חמאן שאין חסרין לעבול טא שר דסר ולא קשית על חמ
 סאחורה די סתלמס אונל כן קשע יקי רמין שרשפיק לעשור ק
 לעלם סמו סאקת חתבב עפון להכנסה אורחיס ורמזן על שישק
 טאשר דבר שיקח סתלמס אכל לא יאכלו חממו לפי שפירשק שרד
 נדק ולא קביאוק לבטקם ולהשד על זה זורתי אע ויחקר אברהם
 קאוקלה אל טוק סכל ככוכה סת חלק פעהק וואמר חקה בזחזו וקמי
 סאיס קמח סולר וידוע סך סאיס קס איפך שלמק ולמק לא אוחי איפך
 אלא טרפון לבכוד שלמק ועשא חלקים שונים שלא להטיל קטור
 כסערה וקביא סאק לכל אחד ואחד להורות כי כבוד שלמקן שוק

ויין
 חיים

ועוד כזו להכות כנפלא ולהאזות עקם ערודין ומשקלן בכבודם
 ועוד למדנו קסודיב סוף שאח' י' סמים שקיהק עינו יפה כי אלג'
 אח' איה קיב חשמה איפה מלמולמת לזה האהר וסרפ שלג'
 סמים לבאר כי קיהק איפה עולה ורזל אחו שרנו של אברהם
 קיה חחזיק י' סמים ונהג למלאה הקטור כמו שאמרו רזל קכה
 נאפה יפה בזמן שהקטור חלה קחח סולת מסאן שקאשה ט'
 עינה ערה באורחין שאברהם אמר י' סמים סקם אחמה קיה קחח
 אח' הוא לא אלא סלה לא סלה לענינה וקחח לעמילן של משה
 וקחח קחח כז' סמח אפסח קיה ונהג שאח' לעשי ועשי ענינה
 ומה שחמר בכאן חזרו כלעט דכה ומלכה אפה ויאכלו וכהיב ט'
 ענינה מלכה כי לא חחן ורזל לה שאלע עהקים ודאויים לאכול
 חשולח ונהג ועשי בומהקון ועדיק על שלחן יבא עקודות על
 זרזורה ואהבתו במלכה אח' ואל הקד כן אברהם בכבודו ובטעמו
 כן לחקום הקד לבק חשם כן בקד קך ועוב ולא שלח עוס ה'
 חשלה חשלה קיו ורזל אחו שברה חלבעו ועבם למעב הקחכל
 וכן אחיו עס וראה עס אדם ושמו שוכבים ועזר בולקים עליהם
 ונהג ואל הקד אורשה ואל הקד כן ויקח כן בקד קך ועוב י' פדים
 היו כזו להאסלן י' לשונות סודל לפי שאנו לבשר כלעום בעוה
 העק ורמאה וקלה לטע וזכו בשע לעפוק כהיה גב כלעום לא
 הוא שערך האדם לכונה לשוננו ולא יפה בדברה כמו שקחודל
 חכוק קלעון וכספר לבנה הספר אומר י' לשונות סודל קד כל
 מור חסכן כד יקון כנוי כלס חן קמלע וקחח זכות אבות קחמשל
 להר ככה שמעוהים ונ' כמו שקחוד קרה חסד וקדינות נש אלג'
 עקם פקמלן סחנה שכיה יזכו ענן זק וילמדו לשונם להלן י'
 מוכ על כנו ויהא אל קטע זק ישמשאל לחבון במלכה ויקח
 חחאק

חחאק וחלב ומלח קח' אפיסק שק עק כי אברהם קיה חובל ה'
 חולנו במהרה ולא חלה להחילן כי אס חחאק שקח חובל וקטבון קוח
 כי קיה זק חשע איסור חחן ס לפי שקיה אברהם אובל חולנו במהרה
 סלקה ידה חן קעפה ואברהם חשע לאיסור חחן כי פסח קיה ואל
 עבהמלה קביא להס חלב ולבסוף בשר כדן קודק וכן קבדראשר
 עשא קחח קחח אהרן איה קחיהו ולהורות על עובדות אחר
 והוא שמר עליהם קחח קחח סודעמו ויאכלו קחח י' לאכילה וזה
 ישמשאל ושאר כע ביהר לא נאנו סודעמלע שקיה קבשר ראשון
 ראשון מסהלן כי קדס קחח קחח וקלה קדיו אכלה חלעון וחובי ז'
 קחכל בשר ואחיו זל מסאן על יאנה אדם חחחה קחחה חחח
 עלה לחוס ולא חכל ומלח כי קשה ירדו לחמה ואכלו ושרת אכלו
 סר אלא עדין סאל חובלן וסודעמו ובהק ויאכלו חכל קחח חחח
 לא אשקאר חנה כלעם כענה מאברהם דיזכי ביה ונאשא הנהג י'
 אהחכל ואי היחא קלה קחח קחח אשא וקאי חיא וקאי רוחא חחח
 חר כליל בחבה ונען כך ויאכלו כענה לא ויחזו אה קלעים ויאכלו
 וישתו וכה קר חחח קחח זל אחר שקכיר כהם שקם חחח
 להק אח' להס לאכול ונהג חחח שהביא הוכיח ישאל שאל ושחט
 וקערה ערה לבנה ונ' ונש קחח אחר אס קערה לא אובל י'
 כלחך וקשיב קחח הוא כי קחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח
 כלעס חלבוש אדם חחח להחילן ולהשתוות להס קחח וקס
 כפחח אדם חחח כהם כלחח שקודק כהם ויאחזו אלנו קודע
 על חיו שאח' לשה שאלע על אברהם לחדנו שיטאל אדם סאכסטל
 עלו לא יש על האשה ולאשה על קחח ניודעס קו קחח חחח חחח
 קחח אלא לחכמה על בעלה ח' יופי כזו לשנן קחח חחח חחח חחח
 וכרה רבי חחח זל כי חלבע עקע חחח חחח חחח חחח חחח חחח

שמי ערך וחוסר כי קולאבים קאלה רחמי לאברהם שכן קשפע
 קמשתלשל חלמטלה חלמחודר ומן קמחודר אל קשכלים הנפרדים
 ומן קשכלים הנפרדים אל שלם קשכל כי אחר שנתקדש ונתקדש
 סאוק ברה קדש דע קמלחפים להנדל קשלמוק חסמה בעשן
 השפע כיהם נס שאר קעברדים כולם מושכים סח מן קשטיהת
 והיוד דרך הקו והקו מן קאלולבך תקוד על אינו להווי שמסרול
 יהנה בעשן קשפע איך הוא משתלשל ונפק אינו הווי למלה
 למלה רחמי לקפה ויאמר קנה טאל סתוב קבא קנה טאל וסרוב
 קנה טאל כל יענן ונני קח חזי תקוד אינו ואמאי לבנה איך לא כטן חבוב
 דבר ונטקטא רזא חוקימטוקא כדן אה קנה טאל קמן קנא קשוקא
 קנה טאל אוקיות טאלה זל דרך טעים ונפק קנה טאל וכי לא
 ידע מלחכי שלמי בשנה דקור טאל אמאי סנה איך חבל לי ידע לא
 מה דאקמסר להון למנדע קנה ועבדה בארץ חרבים אה וכו' כי
 סנה שלחין ומלחכין איה ליה לקפה אל כטן אינו לא ידעי
 למסין בן טסה דכבורא להווא דלא בכוא בר קפה בלמודוי סה
 כעווא סה וקתייה קנו על מלחמה אמאי עהכין לא כטן סאינו לא
 ידע לא מה דאקמסר להון למנדע כטן כל אינו מלן דחזין קפה
 לא יהיה על שלמי כטן דקפה אעבר כדווא ככולהו דקישן כדקור
 מלה דחזין לא יהיה על שלמי כעווא סה בעשרה מלחמה טעלה
 כ' טאלהסאה בביתה ולא אקמזי בשוקא כטן דלא אקמבל סוא
 דכ' וארס לא קמזי מטרם ביה עד בקר חנייהו אין חבל חקמי
 קפה מה כה' אס יסתר איש סוסתרים ואט לא אראנו טאס י' ויאמר
 שוב אשוב אחרי ואני זה לבשרו כבן קנן כאומץ כ' כחך חלוקה
 מאן חתוקיך לבטן קנו לך כטן קח וזקו טוב אשוב אלך בעבור כ'
 כבודך וזכורך וזה טעם שיה אשתך כלמי חלך שיה אשתך זוכה
 למך

למך ונפק קח אורה ארשא דעד לא זמין קמייקו לא אמרו לך חידו
 כטן לא ארשוי דכטן קהיא בשוקא חזמין לך לחיכל סתך דכתי' ו'
 ויאכלו כדן אמחלה קהיא בשוקא אשוב אלך לא חלמינו שחזר ו'
 ואולי לא היתה כוונת המלך שישוב הוא בעצמו אלא שיהקיים ויבא
 דבורו בעת מיק אוקוא מלשון דעובד ועתה כלמי אנה דעקס ו'
 ואחרי שלום כבן לשנה קבא אולי שלם בשור לחזור לא בשלחוקא
 וכנה הסתב קיום הבור המלך לשובו כי מה ישק לו שובו אס לא
 יתקיים הכורו בעת מיק בעת המבורר של יולגה שקוא י' חדש
 שאין זמן נ' חדשים חבוריים שפעס חקדים ופעס מאחר חבל קח
 הזמן המבורר הוא י' חדש וכסאח בעבדא דלה קוסמקא ולבן טקל
 המלך טבשיו בספח זמן מבורר שיהיה לו בן לבסח קנא ושרה
 שומעה טרם קאלה וקפתח אחר המלך בעשן שלם היה קספק כ'
 כינקס וכיכושלמי והוא אחרי ז' שמשאל כה שלם קתייח טקמל
 ונפק וקוא אחיו והיא אחיו חשבי לך לא רזא איהו ושרה שומעה
 אה טרם קאלה זל קפה וקמלא חקרא זה חקמיל בואו ומסיים כ'
 בואו לעוון שכן זה יהיה חמיו י' שבטים שור חזר מלחמה אשתך
 שזה הבן האחר יצאו חמיו ששים רבוא ויקבלו אה קתייה שיש סה
 ששים רבוא אנהג וי' בכוס קסדטס בששים אוקיות וזקו אשתך
 ואה מה היא זאה הבשולה וכי דבר תימה הוא לזה אה כן שאברהם
 ושרה זקטס ואה זקטס חלך שקפלה עליהם זקנה חבל עדין קסן
 קטנס לזה אה באים בימים שב שחלל לגיורת לשה אורח כטעים
 וקוא דס עק שישאלה טאווה הבא משה לשה אורה כטעים רה וסופי
 תיבורה נ' נדה ופמלא בספוק זה חלך אוקיות כחטן דס ורשחק
 שוק בקדסר למח מסקבלה מועיק ואחיה איטאר קיכיים אלע
 טעט' ולך טקס שטקו חושכורחלב ויאמר י' קשליח טקא כ'

בשם שלחו וזהו שאמ' היטל' מיני' דבר ולא אמ' חמט' ואת זקנת' שיה' קב' חט' קטל'ס' לחוש' אסוב' אל'ך' פ' לחוש' אשר' קבע' קהל'ך' וזהו פס' קב' כי כשבאו קהל'אכ'ס' פס' היה' ונב'קד'ה' ב' בקש' ויל'ג' בפס' וזהו לחוש' בנ' בפס' לאו דוקא באוק' שעה' אלא שבא' הש' אחר' בעבור' קהל'אכ'ס' ורא'פ' שמה' שלא' נק'ע'ב' ח'ד' ע'י'א'ש'ה' חן' קב'ש'ה' חפ'ט' שלא' שאר' לה' רק' שט' ח'ש'ים' ע'ד' ק'פס'ח' הב' ול'זה' לא' קא'מ'י'ת' ול'זה' א'ח'ו'ה' א'ס' ח'ג'ד'י' א'פ'ש'ר' ש'א'ח'ר'י' ב'ל'ו'ת' כ'ב'ר' ה'י'ת'פ' ל'ע'ב'ד'ה' א'ב'ל' א'ד'ו'ע' ק'ק'ן' . ונ'פ'ק' ה'י'א' ש'ע'ר'א' ח' ח'מ'א'ר' נ'ח'ק' ב'ע'י'ד'ו'נ'א' א'ח'ו'א' ונ'ב'ן' כ'ך' א'ח'ו'ה' ו'א'ד'ו'ע' ז'ק'ן' כ'ה'א' א'י'ק'ו' ל'או' ס'א'י' ל'או'ל'ב'א' ב'ר' א'י'ה'ו' ס'ב'א' . ונ'כ'ח'ט' ש'ה' ח'ט'א'ן' ש'ה'ע'ים' פ'ס'ו'ל' ל'ע'ב'ד'ה' ונ'ק'ע'ד' ה'ס'ת'ר'ב' ש'ל'א' כ'ח'ט'א' א'ל'א' ח'פ'ט' ה'י'א'כ' ר'כ'י' ק'ו'א'ש'ו'ן' ח'ש'ח'ט' ל'ש'ו'ן' ד'ק'א' ונ'ה'י' ב'ל'ש'ו'ן' א'ל'א' . וי'א'מ'ר' ל'א' כ'י' ע'ת'ק'ה' וז'כ'ר'ה' ש'א'ב'ד' ע'מ'ה' ק'ש'ם' ב'ל'א' ש'ל'ח' ח'ה' ש'ל'א' ז'כ'ו' ש'א'ר' ק'נ'ש'ים' ונ'ח'ק' ש'ל'א' ק'א'מ'י'ת'ה' ר'כ'ב' ק'ה'ל'א'ך' וק'י'א' נ'ב'י'א'ה' ה'י'ת'פ' ו'א'ח'ו'ו' ל'ז'ל' א'כ'ב'ל'ה'ם' ק'י'ה' ט'פ'ל' ל'ש'א'ר' ב'נ'ב'ו'א'ה' ו'ל'א' כ'י' ש'ל'א' ק'א'מ'י'ת'ה' א'ל'א' ה'י'ת'פ' ח'כ'מ'ת'ה' ש'ה'י'ן' ח'ל'א'כ'ים' א'ב'ל' ש'ר'ד' א'כ'ב'ל'ה'ם' י'ד'ע' ש'ה'י'ן' א'נ'ש'ים' ונ'כ'י'ר' ב'ח'כ'מ'ת'ה' ש'ה'י'ן' ח'ל'א'כ'ים' א'ב'ל' ש'ר'ד' ל'א' י'ד'ע' ו'ל'א' ה'ט'ו'ק' ונ'ה'י'ת'פ' פ'כ'ו'ב' ש'ה'י'ן' א'נ'ש'ים' ו'ל'א' ק'א'מ'י'ת'ה' ל'כ'ב'ל'ה'ם' ו'ל'ח'ק' ע'ת'ק'ה' ונ'ח'ק' ש'ה'כ'ח'י'ש'ן' ש'ל'א' ע'ת'ק'ה' ע'ש'ת'ק' ב'ן' ח'פ'ט' פ'ח'ד' א'כ'ב'ל'ה'ם' ונ'ח'ט'ב' ט' א'כ'ב'ל'ה'ם' ה'י'ת' א'ח'ו'ד' ב'ן' ב'ה'כ'ל' פ'נ'ג'ס' ונ'א'ש'ר' ע'ת'מ'ז'ק' כ'ד'ב'ר'ו' ש'ת'ק'ה' וק'א'מ'י'ת'ה' . נ'א'ח'ר' וי'ק'ו'מו' ח'ש'ח'ט' א'נ'ש'ים' כ'י' ל'א' ל'ע'ד' ל'ה'ק'ט'כ'ב' . ח'ת'ק'ו'ס' ה'ש'ק'ר' ו'ל'ש'ק' א'ח'ו' ח'ש'ח'ט' וי'ש'ק'י'פ'ו' ל'א'ב'ד' ח'ת'ק'ו'ס' ק'ר'ש'ע' ו'א'כ'ב'ל'ה'ם' ק'ל'ך' ל'ע'ש'ו'ת' ל'ה'ם' ל'ע'י'ה' ו'א'ח'ו'ו' ח'כ'מ'ים' ש'י'ש'ר' ל'ע'י'ה' ח'ב'ר' ל'ח'ב'ר' כ'ר'י' ש'י'ב'ו'ת' ש'ל'ש'ר' ק'ב' ל'ר'ל'ח'י'ד' ע'ד' ק'מו'ס' ש'ב'ר' ל'ח'י'ד' ל'כ'ע'ד' ש'ל'ש'ק' פ'ר'ס'א'ו'ת' ב'ע'ל' ק'ב'ר' ל'או'ו'ה' ח'י'ל' ש'נ'א' ט' ח'ל'א'כ'י'ן' י'ע'ק' ל'ך' ה'ת' ח'י'ל' . ו'כ'ן' ב'כ'א'ן' ס'ת' ע'ל' פ'ט' פ'ד'ו'ס' ס'ת' ח'י'ל' . ונ'ח'י'ך' ל'ך' וי'ת' א'ח'ר' ל'ה'נ'ד' ש'כ'ש'נ'י'

פ'כ'ש'כ'ר' ל'ע'י'ה' ז'כ'ר' ל'ע'ל'י' ש'כ'י'ת'ה' וז'כ'ר' ש'ו'ד' ל'ה'ק'ט'ל'ל' ע'ל' כ'ע' ד'ו'ר'ו' ש'ט' ש'ח'ל'ע'ה' ע'נ'ד'ר'ת' ח'ל'ע'ה' . ונ'פ'ק' כ'ד' ב'ר' נ'ש' ע'ב'י'ד' ל'ע'י'ה' ל'ב'ר' נ'ש' א'י'ה'ו' א' א'ח'ו'ש'י'ך' ע'ל'ה' ל'ש'כ'י'ת'ה' ל'א'ח'ו'כ'ב'א' ב'ה'ה'ק' ל'ח'י'ך' ש'ח'י'ק' ב'או'ו'ח'א' . ל'ש'י'ז'ב'א' ל'ע'י'ה' ב'ע'ט' כ'ך' ל'כ'ע'ד' ל'ע'י'ה' ל'א'ל'ו'י' ל'או'ס'ט'ר'ז'יק' ב'ע'ן' ל' די'ח'ב'ר' ש'ח'י'ק' ש'כ'י'ת'ה' נ'א'ח'ו'ש'י'ך' ע'ל'ה' ל'א'ח'ו'כ'ב'א' ס'ד'ק'ה' ב'ע'ט' כ'ך' א' וי'ת' א'ח'ו' ק'א'כ'ס'ה' א'ע' ונ'ת' . ל'א' וי'ש'ק'י'ט' ע'ל' פ'ט' ס'ד'ו'ס' ש'ר'ע' ל'ר'ש'ק'י'ת' ע'ל'ה'ם' ב'ח'מ'ים' וק'כו'ו'ת' ש'ר'ע' ל'ה'ק'ט'כ'ב' ו'ל'ה'א'ר'ך' כ'ב'ר' ע'ד' ש'י'ב'ו'א' ח'פ'ט'י' ע'נ'ד' וי'ל'ח'ד' ע'ל'ה'ם' פ'ט'י' ע'נ'ד'י'א' ו'ל'ז'ה' ק'ח'ל'א' ש'ח'ז'ר' פ'ט'ס' א'ח'ר'ת' . ו'א'ח'ו' וי'ט'ו' ח'ש'ח'ט' א'נ'ש'ים' וי'ל'בו' ס'ד'ו'ח'ה' ו'א'י'ש'ר' ש'ה'ח'ל'א'כ'ים' ל'א' ל'ע'ד' ל'ע'ל'ו'ת' ק'ד'ב'ה'ם' ל'א'כ'ב'ל'ה'ם' וק'ו'א' ק'ר'ש'ע' ב'כ'ר' וק'י' ח'ס'ו'פ'ק' ב'ע'ט'ן' ו'ל'א' י'ד'ע' ל'ר'פ'ר'ד' ע'ד' ש'י'ד'ע' א'ח'ו'י'ת'ה' ק'ע'ט'ן' ונ'כ'ש'א'ה'ו' ק'ש'ם' ש'ק'ו'א' ח'ש'ח'ט'ע'ד' כ'ס'ת'ת' א'ח'ו' ונ'י' ח'כ'ס'ה' א'ע' ח'א'כ'ב'ל'ה'ם' נ'א'ח' וי'א'ח'ר' וי'ת' . ונ'כ'ר' ה'ר' ח'י'ל' י'ד'ע' כ'י' ל'ל'א' ז'א'ר'ת' ק'פ'ר'ש'ת' י'ש' ש'ס'ו'ב'ר'ס' א'ו'ר'ת' ב'ח'ל'א'ה' ק'נ'ב'ו'א'ה' וד'ו'ע'ים' ל'ה'כ'ו'ח' ק'ע'ט'ן' ב'מ'ע'ד'ה' ש'א'י'ן' א'ד'ם' ח'ש'י'ן' . ל'או'ו'ת' ק'ה'ל'א'כ'ים' ב'ע'ט'ן' ק'ב'ש'ר' כ'י' א'ס' ב'ח'ל'א'ה' ו'ל'ע'ת'ה'ם' ל'א' ל'ש'א'ר' ש'ה' ע'ש'ו'ת' נ'ש' א'כ'ב'ל'ה'ם' ל'א'כ'ן' א'ח'ר' ב'ן' ק'ב'ק'י' א'ב'ל' ק'י'ה' ה'כ'ל' ב'ח'ל'א'ה' ק'נ'ב'ו'א'ה' נ'ש' ע'מ'ק' ל'ע'ו' ב'ל'ע'ט' ש'ע'ל'ה' ל'ע' ל'ח'כ'י'ת'ה' ק'נ'ב'ו'א'ה' נ'ש' א'נ'ש'י' ס'ד'ו'ס' ו'א'י'ך' י'ת'ב'ן' ש'ע'ל'ה' ל'ע'ט' ל'ח'ד'ר'ת' . ה' ה'כ'ב'ו'א'ה' וק'ב'ה' ח'ט'ע' ק'ה'כ'ב'ר' ח'א'כ'ב'ל'ה'ם' כ'ל' ח'מ'ן' ש'ה'י'ק' ע'מ'ו' ש'נ'א' וי'ת' א'ח'ו'ר' א'ל' א'כ'ב'ל' א'ח'ר'ת' ה'פ'ר'ד' ל'ע'ט' ונ'ת' א'ל'א' ש'ק'ר' ה'פ'ר'ש'ת' כ'פ'ש'ו'מ'ן' ש'ל' כ'ת'ו'ב'ים' ו'ל'א' כ'ד'ך' נ'ב'ו'א'ה' ו'א'ת' א'י'ך' י'ו'ש'ע' ק'ה'ל'א'כ'ים' ל'ע'ט' ה'כ'ש'ר' כ'י' א'ס' ב'ח'ל'א'ה' נ'ב'ו'א'ה' ז'ה' א'ח'ת' א'ב'ל' ה'ט'ה' ח'י' א'י'פ'ש'ר' ל'ה'ל'ח'ה' כ'י' א'ס' ע'ל' ד'י'ך' ק'א'מ'ת' וק'ו'א' ש' ש'ה'ח'ל'א'כ'ים' ק'א'ל'ת' ק'פ'א'ים' ב'ש'ם' א'נ'ש'ים' ק'כו'ו'ת' כ'ר'ס' ע'ל' כ'ב'ו'ד' נ'ב'ו'א'ה' ב'ח'ל'א'כ'ים' ונ'ח'ט'ט'ל' ק'א'מ'ת' י'ק'ו'א'ו' ח'ל'ב'ו'ש' כ'י' ה'ו'א' ח'ל'ב'ו'ש' ל'ז' ח'ט'ע'ל'פ' ע'ל'ו'י'ו'ת' ה'ט'ק'א'ו'ת' א'ד'ם' ש'ק'ן' ח'ת'ל'ב'ש'ו'ת' ב'ח'ד'ק' ז'ו' ק'ט'ק'א'ת' ח'ל'ב'ו'ש' . ונ'ח'ט'ח'ו'ב' ב'י'ת' ה'ח'ק'ד'ש' ע'פ'ל'ה' ח'ד'ק' ז'ו' ש'ה'י'א' ק'מ'ל'ב'ו'ש' ונ'כ'ב'ר' י'ד'ע'ת' כ'י'

הנפש היא הנקראת אדם לא קעל כי קעל אינו לא חלבוש הנפש וכן הכתוב
 מעור עור וסער תלבישנה באר כי קעל הוא קלבוש והנפש שהיא האדם
 מהלבוא בו וזקנו ענן הפרעה שיקראם טעם אנשים ומעם מלאכים מ
 מלאכים לפי שקיו מלאכים מחוש אנשים לפי שהם קחלאכים קקאיים מ
 חלבוש. עוד יש סוד בענן הפרעה בענן אחר והוא שקיו אנשים מחוש מ
 ומלאכים מחוש נשאו כל מה ששאו מדעת החלואים והמלא שיקראם
 אנשים בענן אחרים ובענן לנא קראם מלאכים ואמרו ז"ל קרא אנשים
 כשהיקה שכינה על והוא מלאכים כשעלה לקה שכינה מהם לבשו מ
 מלאכות הוא שסתר נולך י"ג וסתר ויבואו שני החלואים. לא אכל אברם
 שבו נבול והיו קחלאכים קבר אכלו באנשים קראם אנשים ואכל לנא
 שלא היו רענן קראן מלאכים ויש להקבונן שאלו קראן מלאכים בענן
 לנא כלבד היה טעם המדרש חספיק אכל קחלא שיקראם קכוכ בענן
 לנא טעם מלאכים ופעם אנשים אלא ישלך להקבונן כי זק מוטה חזק
 והיו אנשים מחוש ומלאכים מחוש וקלוי והחקים בהם אחר וזקו ענן
 הקבונן נחש ונאקנן והמשכיל י"ן. ובמדרש העולם דרשו ז"ל הפרעה
 על שאלה קרהק הרוז באברהם ואחדש עק חשע חזעב וינא אלן י"ג
 יאמר שבער שהאדם נפגור חן קשלה הוא רואה טע שכינה שנאמר כי
 לא יאנע האדם נחי אכל בשעב חייה הוא כואק. באלו מחא האלון
 בכות ומיה נזולה. והוא יושב פרמ האהל לנא חן קשלה וזקו כחוס
 קיוס הוא יוס קמות כי קנא יוס רע ומי אכזרי וחימק הוא ואז יושא ע
 שנו וירא מה שלא באה בחייו וקוא מחנע שכינה אונ אנשים קס א
 אברם יצחק ויעקב וקחלאכים שבאים לעוה או אישור שהם כנען י
 אוקבים שישלו לאדם וקס עשירו ואוקביו ומשאו קעובים ולא יחלא חי מ
 שהוא קולך שמו אלא האוקב ק"ו וכנען זק אחר אם נא חלאק חן בענך
 אלא נא קעבור ומק הוא עלשק לוקח חשע חיים דל שחוזר על למודו

ויחא

והאל תלביש ירוזו להשוכה כלא האמ קזכו ובזה מוכה לחמות קחמבטי ג
 השכינה. קחמקטן קחמטן קחמטן קחמטן וכבר ידעה שטן סודו יקוה. ואקחב
 פה לחס אין לחס אלא השנה ובזה נסעכו לבס אחר העבודו חזק השלם.
 כי על כן עברה על טבדכם שהוא יצד הרע ואברהם קצדיק הלך אל שיה
 שהוא קעל ואומלה מהה יסאים כנען הנה נביאים כתיבים. קחמסלב
 הנה שבכר. והנה שבעל פה ולא קמדרש עיקר אלא המעשה וזקו מ
 ונשי עניתי. לא קחמסלה בע קרין וכו' ירוזו לנהק שעתה לאחר כ"ו
 דוהר ולק"ו מלעליה. אחר כך נאל קקבר כן אברהם ומק קולך בידו
 מה חלוא ששק קחמוזים נדך ומוב ומאה סבור באטן מחאה ומלבי
 נשפך לא השעה שהוא וכן קבקר ויהן אל קעבר שהוא חממרון וימקר
 לעשוה אורה דל סכפר עלו לאין ניימקר אלא כפה דכפה והולך מהחד
 אל קעבר וכבר עלהם והנה שחמד עלקס ושואלים אנה איק שיק א
 אשהק ויאמר הנה באהל ומבניחים אורה בקמיי. קחמטס כאשר חשע
 טוב אטוב והנה יהיה טען וקיוס לשלה אשהק והדששם איש מאמיטס
 אלא מחקים כאומרו והלחוק שלה בקרבך לאחר שזק חן קעמע קעל
 קלוי בעער אחר טמק שטס שיחיק וזקו אחר כלפי היהקני עבד א
 אכל העבקים אומהם קיסלח חייך דבר לחוש קקבוע לתמייה יהיה לך
 כנן וקיוס עב"י וי"ז אמר קחמסדה אה מאברהם וזשק אז ילה אין אנשים
 ובחוסים יחקים וכת' כי לא ישעה י"ז שקים דבר טאס נלה סודו עבדיו
 הנביאים. ובפך זכאין אינון זכאי עלמא דקב"ה ארבע סה וכל מה ל
 דעבר נדקישא וזחין למעבד בעלמא ע' דזכאי עבד לך ולא כסוי
 חשיקו כלס כנן קב"ה בעי לא שטרשא סדי צדיקיא ולא קחא סרמון
 פה לנשישיא בכל מה איהו עבד ק"ם כולא נל לנדיק"יא כנן אינון מ
 חמה לבט שש לארמא מעבדיהו ולא יקשעון חן הנא שלמק ולא
 יקא לן פתמא דפומא קב"ה ללא ייחיון דקא בלא הנא עבד כקו ל

הוא ארז אלגער ווי לון לחייבייא דלא חסנתי ולא ידע לאספקמא מ
 מחובייקו ומה קבא דכל שבדני קסוט ואורחותיה דין לא עביד כל
 מה דעביד בעלמא עב דלני להו לצדיקייא בען דלא יהי לון פרמא
 כפומא לבט שא נביה בט שא לאו כש באיה לון למעבד דלא יחללון
 בט שא סמייא עליקון וכן סתו וקיידי עקייס חייז ומישכא ואיה לון
 למעבד דלא יקילן פתחון פה עליקו עב ואעפ שארניש ברב טי עבא
 הוא לא היה קרע ברזי אלגו וכשראהו השם בטוך ברג אמר אין אנו
 להעלים ולבסור מחינו מה שאנו עושק בסדום ואנו עתה לעאר האכא ויש
 קזאת וק' דרכים קלג של ק' שא נבול קטעע מצדון בואסה צדקה עש
 וקזאת אונת אבהמון ניש ואשמיר קבעס ולא אורחלמה ואברהם קיו
 יהיה קואל וקזסו ספר בעמחו וברכו ופשוטו וכי מחינו את העלם
 וההוא חביב לפע להיות לעי נבול. וכפך חט ברה לא הא אלמ בען
 לאורעא אפי' בעערא דק' יתיב בעמא על לא יתיב בעמחי על דא
 וכולא בעערא חמא ובעמא חמא אר יקודה והא סתו ואנו קשלה לך
 ויש ערצאן זמטן באיקו ערצאן זמטן ללאו איהו ערצאן זמטן כשמע
 זמטן דלא שמע זמטן לא שקבח זמטן דלא אשקבח דכתי' דרשו ויש
 בקמלאו ונ' ארז אלגער סאן למיד סאן לצבור סאן לאכפ חד סאן לפע בעני
 וליה לאברהם באיקו שקיל סבל עלמא דכתי' אלג הנלדות השמים וקאפן
 בהבאס אל הקפי. בהבאס אלמ באברהם וכתי' באברהם וק' בני' לא
 קט העין קלגן צדיקין אומן קבא לעלמא סמא לאומין לאברהם קה'
 סתו חן קל' קט עבדו ואל השלמה לא בא חן השלמים עבד אלן
 אינון צדיקין לאומין קבא לעלמא ולא יבעל לון מנה ובעהו בן יקוידע
 סתו ביה חן קל' קט עבדו איהו חד חשבון ואל קל' לא בא דלא שקיל סתו
 אחרטן בעלמא קאי עליהו ובען סך קבא ברכיה באינון צדיקייא עב
 וקמלא ואברהם נב' זל קבא ואיךך ואברהם זקן ואברהם ושאק זקטס

למע

למחר אעפ שקס זקטס היו יהיה לעי נבול ועצום וכל זק בזכות המילה
 שפתי מילה. לא בא קבעב להתעבות רבות לשאנו שילג למחא ישש
 בסדום ראשונה שיהיה לעי נבול ועצום שטא אבהמון ניש ואיך אקרו
 קבעס ולא אורע לאב. סבה ז' ועברו בו כל ניי האכא ואיך אקרו לאש
 סדום שקס אחר מניי האלמה ואס כן לא נברכו בעבורו. סבה ז' לפי
 שקוא אורחי ודרך האוקוס לעלמה להס סודותיהם וחס ט ידעו מלשון
 מודע לאישי. סבה ז' למען אשר יעק אהבטו ואה בירת אחיו ושמו
 דרך ויש לעאר צדיק ומשפט ואס יחטבו שאינ עשאק משפט אס כן
 אברהם פוקר דכחו שקוא יעק לבטו שיטמכו דרך ויש שקיא דרך קמט
 ואס בטו ילאו בקר שיחטבו שאשאי סדום צדיקים וכשאמיקס אינ ע'
 עשאק משפט אכ איך יעק דברים קטבייס. סבה ק' שאברהם מוכיח
 נבול וקוא מביא בטו אל המכוון ומפחידס שאס לא ישמרו דרך ויש
 יששק ברג כמו עשאק באשאי סדום. סבה ז' לפי שסדום היא מאכא
 ישראל ואיך אשרוך אורח ולא אנד לאברהם שאמרתי לעל דרעך אהב
 אה האכא קזאת וק' למען קבא ויש על אברהם אה אשר דבר עלון שקא
 עתה האכא למרע. וחור כרפ שקבעב עק מעם למח שאח שיקיה
 לעי נבול ועצום והוא בעבור שערב הוא לצוה אה בטו ואה ביהוא חקו
 ושמו דרך ויש והיא ב' דרכים ק' שיטבדו אה ויש בעבור כבודו ועלג
 ולא להבליה אחר אלמ לשם שמים וק' שידהים שיטבדו אה ויש בעבור
 העובות שעשאק עמקס או שיעלם חן קשטא ואעפ שקס דרכים קטבייס
 זק לבג שנהס יעורכו להשט המכוקט טי קדרך ק' אינוראוי אלמ לש
 לשההס אשר ה קוא החשינים אורחותיו וער אכל קמחתיים וקאשס
 קטריאס אס לא יאמרו להס שיטבדו אה השס בעבור טובות השלם
 קזק וכימא בו לא יטבדו אה ויש מצד עלע ורומחותו ואלו אחת קס יכרו
 קאמה וכיוצא בזק אמרו כ' יומן סבא לפעו הליד אחר ואח שקורץ

ויבא

דואה לעמוק בתורה עמו שיהיה עשיר וקבלו נא להלמיהם לקדוהו
 יוסי מאה דשקלא ועסק בתורה והלמיח והיה אמר שיש לו עס טוב
 ואין לעשור יוס אחד כל לפע כ' יוחסן איש עשיר ולא עסק בתורה
 בתורה והביא בידו כל סז לתת לתלמידיהם וקבלו הרב וענתו לב' יוסי א'
 וקראו ל' יוסי בן פזי אחר שקרא ושנה ונבנם לעמוקה של תורה וקרא
 חשלת בתורה קטמחה מזכה ומפז רב אלו אוני נאבני שקמתי מיישול
 בשביל שנה והלך לתב ואמר לו למה רמייתך וקמחזיר הכלי פז לרב
 וחלקו לעניים וקטר האמת וזהו שאמרו לעולם יעמוק אדם בתורה
 אפי שלא לעמה שמהיך שלא לעמה כל לעמה לבן כלל בפסוק זה
 ד' דרכים הא' להטן אשר יצוה ארבעו וארבייתו אחריו ושמוהו ד' כיצ
 הוא דרך האמת לאקוב האק בשביל שמו ולא ששביל דבר אחר וקדך
 ה' הוא שהיה חלק ארבייתו שישמרו דרך י' בשביל שיביא י' על א'
 אברהם אר אשר דבר עליו מקמובות ומה יעוהם וכנב' ד' דרכים אלו
 אלו שט פעמים להטן ואמר על אברהם ולא על בית אברהם למדנו ש'
 שכל מי שחשית בן צדיק כאלו לא מה נאז' איש כזה שיודע להדריך
 השעים וצדיקים ופקאים כאלו ק' דרכים אין ואני לבסוף מהטנו דרכים
 ואלו זעקת סדום ועמוה כי רבה לפי שפעמים קצקה וקול הקמון
 קוא יורה הקדע העעשה לוא בטאן ט הקעקה נזולה לפי שחמארה
 ייקר נזולה ואז כי רבה על עסקי הרב והמלא ט' ר' ב' במאנ'
 הרב' ודמ' בהרג דלוא יקרא טרא לעניים ידע בה סכוקא דובעלא
 ואורהיבוק באנא עד כאמור צרשן . ואז מאד לפי שפעמים קעס'
 נושא שן וחומל מקענוה באומרו כושא שן ועברי על פסע אכל ט'
 בטאן אחר קעס חמטת ולא קושל לפי שחמארה כבדק מאד . ארדה
 נא ואראק למד לבייטם שלא יפסקו הנה טעוה אלא באיק . נא א'
 ארדה נא לפוע חשעיקים . הכעקרה של חהיג' הבאק אל' ששו כלב'

וקס

ניח

נהם שמהם במכרם כלב את שושב בקס ואם לא ישמרו במכרם אדע
 מה אעשה בקס לפרע בייסוהם ולא אכלה אוקס וכילא בו חזינו במקום
 אחר הורד עזרן חשלקך ואדעה מה אעשה לך אז יהיה אדעה חלשון יו
 נודע בהם אשוי סוכות . לא ארדה נא ואראק יאמר אע' שחמארה
 כבדק מאד ואנויים לבלי ארדה נא ואשפט חרות וזעפי עד שאראק
 סופי חשעיקים . וע' האמת ארדה נא כלמ' ארד ממדה למדק כאומרו
 ז' ט הנה י' יוצא מחקומו ונא לו יוצא נא לנו ממדה למדק וכן קעטן
 קזק שאזו קטי' ארד במדה רחמים למדה קדין ואראק ברחמים אס' כעקרה
 הבאק אל' במדה קדין ששו אכלם במדה קדין ואם לאו אדעה כלמור
 אמשך רחמי אל' הדעה בסנד נידע לקים וכל זק קעק לבטע' 4
 לשאול עליהם רחמים ולהקפלא עליהם לפי שהסס חפץ בקשיותן של
 השעס ודעה קרובן כי ניאמר י' שאמר אל לבו ואחר שפטר קט' 2
 דעה טלון חזר אל קעטן קראשון שספר לעיל לבן נש אברהם א'
 להרפלא ואז קאף הפסד צדיק כי אפו של קט' היא מדה בינו וחל' 2
 קספה אינה לבוס אלא לעקרה קעקרה וחשב אברהם שקיא קספה
 צדיק עם השע ט ידע וחמטבות קעס אשר חשב עליהם כרחמיו ולבן
 אלו כי קען ומוכ הוא שישא לכל הקמקום להטן מחשבים צדיקים אכל
 לא ירבן נ' במדה קדין להמית צדיק עם השע שאכ' יהיה לצדיק כלשע
 ויאמר שוא עבוד לקים וכ' במדה קרחמים שקוא שוטט כל הארץ
 והוא העעשה קחשפט כעטן וינפה י' צבאור בחשפט ואומר קחלק
 קחשפט וזהו עין קטל בו חלילה לך וק' קודק לו על זה ט במדה
 רחמים יקנה שמהם ומה סיודיע אלך זק היות . ניאמר י' כקנב' 3
 פי' ד' הא וכל אשר הזכיר אברהם באל' ל' . ואז ניטן חשס קאנשים
 קרא אמרה אין שורף לחלאטים וספר האשעים קעקיס על טע סדום א'
 ואברהם חשה קטרס מחמו ועד קעעס אס . עודנו שחל ונ' והל'

וירח

ויש עמוד על אברהם אלא פיקון סופרים הוא זה. ויש אברהם מצוי
 הנשק להלמה ולרעה ולפיוס להלמה ויש יואב לפיוס ויש אלו
 יהודה לרעה ויש אלהו ולכל אלה נפש אברהם לבכר קטורה ולפיוס ונת
 ולרעה. לא ויש בעצמה לבכר קטורה לפי שחמת החסד לאברהם ס'
 כדכתיב חסד לאברהם ובחבר חסד בנחיים כל מיני אה וחימה כדכתיב
 ואל זעום בכל יום נזעם לא כתיב אלא זעום לכל מיני חדות קדין ונעשר
 בקם לפי שאל הוא חדה החסד כדכתיב חסד אל כל קיום ולכן נפש אברהם
 בחינת עובד וחסדו לעשר בכל מיני אה וחימה וזהו האה הפסוק כלומר
 למה יז יחיה אסך והקן חקנים למדה קדין לפסוק צדק עם רשע אולי
 חמשים צדקים עשה לכל כרך וכרך ש"ק חקיות קן ועל פחות מזה
 לא התפלל לפי שאין הדוכ חקנים בפחות מעשה צדקים ולפי נאכדו
 כור החבול לפי שלא היו שם עשה שקה באי הקיבה לא היו אלא ק'
 ועד שחשב אברהם שקיו במקום עשה והם לטא ואשקו וז' בנכחו וז'
 חקניו ועטם בתוך השר כהרא שיהיו יראים אה השם בפרקיא וכן
 שומטו נחלת ירושלים ונ'. וקלובין פי יאמר שאפי יקיו כופרים יושבים
 בהרבה ראוי שיצילם ואחז זה בעבור לטא וחשב אולי יש אחים שם ע'
 וקמא בפסוק זה ס'ק אנהיה בחטן שם האדנות שקוא רוחם למדה
 שאלה היה מהחטן הוא שאחז הקה טא הוא לנה לבכר אל אדני אל נא
 יחר לאדני ואדברה קצבים ז' חסד בעטן כעז ז' דינים שקיו במקום
 וכולהו סבי דבהותא ויהיו התפלל בכל פעם ופעם אחר שקודק לו
 קבה שיטא לכל חקנים אשר יחא שם ארבעים ושלש ז' כרס דבר
 ידוע כי קל יציל ז' והז' ז' והז' א' ולמה ימנה אברהם להפכות בתפלה
 אכל חשב אברהם ט קשיב חסן לחס על המרובין יורה חקחשמים
 לפי שאין לחשמים זכות ככ כמו שאמרו אינו דומה חשמים קשמים
 בתורה לחובין קשמים בתורה והנה קבה קודק לו שירחם נפ בחשמים
 ויאין

וירח

והאריך אברהם לבקש וזה יורה על חטאתי שהיה רועה טחין וכן ראוי
 לכל פרעם לעצמה וטעם שניו קלסון פעם אחת לא אשמיה ופעם לא
 אעשה קחלה אחז לא אשמיה אס אמא מ'ק כלוח ראויים קס להעתיק
 כיון שאין שם עשה לכל כרך אכל את לא אשמיה אכל אלקה אוקס'
 בייסוקן אחכ אמר לא אעשה בעבור הארבעים כלוח לא אעשה לא
 השתנה ולא יסוקן כיון שקס עשה לכל כרך וכן אמר כל לפי שזכרתי
 קס הדוכ אכל ב' וז' אחז לא אשמיה אכל ילקו בייסוקן כין שקדוכ קס
 השעם ומהתך הפרעה קזאה יש קהשירוקה גדולה לתשוב ז' שקס
 קיום השולם הואיל וממה שערבאר טאן קפסד השולם בעבור חסרון קי'
 אטב עפר ואפר על דרך הפשט פי עפר אואפר. לא קמשט עצמו
 ומהק עצמו לשעם שאם קיו שניקס מעורבים אינשמוטלים לבלוס
 מה שאין כן אס קיו כל אחד ואחד לבדו. ובחירת בזכות שאמר
 אברהם נאט עפר ואפר זכו בניו לשתי מלטה עפר סומא ואפר
 פלה וכן חלניו שטקראו ישראל בשם אפרים טאן קבין יקירי ל אפרים
 והוא טאל אחז שט אפרים אפרו של אברהם ואפרו של יצחק. וברב
 מנה יאחז שאעפ שלא היה ראוי לי לחזור ולטאול דבר אחר אחר
 שהורה לדבה אכל את עפר ואפר מן הארצה בטל שניים מורכב מורכב
 קפביים ולכן אל הקמה על זה טי מבע יתנה יחייב דבר זה וזאת
 הקדמה של פיוס לכל שאלהנו וזהו ויוסף עוד לפי שניו וכן אל נא
 יחר לאדני ואדברה וקרבונן איך אברהם אבי בעבורה קדולה קטח
 קטוב הפרמי קצרך לו והוא להתפלל על לטא בן אחיו כשכיל קטוב
 הכלל ולכן לא קזכיר לטא ובעבור זה קציל השם לטא. ובפק קח ט'
 ענוקנות לאברהם אעפ אמר ליה קצא עשקה סדוס ועטורה נא
 ואודע ליה דכע למעבד הטא במקום לא בטא קמיה לשיבא ליה
 לעומת כן לא להרפע אופא מעבדיו ועל דא טלח ליה לעומת

ושזיב ליה בענה אברהם וילך י"ב כיון ששיתק קסטני הלך ל
 האטער קדין ואברהם שב לתקומו אלמ עתה קדין עתה קסטני
 וקטני עתה קטני לפי ויבואו שני המלאכים ויהפך לפי לתקומו
 לנבול הקטנה ומה עמו כי בעד שהשכינה היה אצל היה כל
 שכל מוכסע מכל ענין החומר והקטנה בעלמא לא שאר לפי שש
 בלתי עוב קטנה והוא קטנה קץ והקור כיון ששיתק שכינה חזר
 להתעורר לנבול המדות הקטנות וזהו אברהם שב לתקומו כלומר
 לעזוב מוכסעו לתקומו על אדם הוא הקור אהו והמנבול. כא
 ואברהם שב לתקומו באלהויות על משה נבואתו שאע"פ ששאר
 זמן רב בזק קינח עס השם לא קבל הקטנות ולא שור בשכלו
 כשאר הנביאים אלא שחזר בדעתו ומיד שב לתקומו בלי ערוב והוא
 על דרך נשכ אל מחנה אבי יצחק י"ב כאשר בלתי לבדו אל אברהם
 כאשר ידבר איש אל רעהו ואברהם שב לתקומו ולחריגו ולא נבול
 ולא רחוק עמו כמו שאחר אע"פ ואפי' ועד קבלתו ואברהם שב
 לתקומו חזק חזק החמד לתקומו כשלא מלאך זכור ואז טענה
 חזק קדין וזהו שאחז אחריו ויבואו שני המלאכים פדוהק שאין לחזק
 קדין טענה עד שבחמסם חזק החמד קדין ואז חזק קדין טענה
 וזהו סוד ויקח בידו את האש ואת המאכלה כלומר שחזק החמד לקחת
 כתובו של יצחק והעוסק בדין וזהו וילבו ענקים יחידיו ויצחק קולך אחר
 אברהם וברשותו ובקטנתו והנה חזק קדין שקודק לפי חזק החמד
 שאלמלא כן החוב השלם וזהו ויעקוד את יצחק בבו וזהו כיאור ורכ א
 חמד שקחמסד חזק על קדין ובהדרש העולם אלוו כשקטס רוצה
 לעבור שום דבר בעולם קן לערוש קרעשם חן העולם קן לענוט עסקין
 אינו ששק אלא בהקטנה קטנה שטח חשמה לוק יאכדו ולבן אחר
 בסוף וי"ג אהו החמסד את האברהם שקיא העשמה כנה לשל אשכאט
 עשע

עשק וכשקטמה רואה חרון אף בעולם מיד מהעוררה לבקש רחמים על
 קשלים וללמד סתנהא על קרעשם וזהו ואברהם ערנו עומד לפי י"ג
 כלומר אע"פ ששיתק חן העולם ערנו באבו לא יקטני וינש אברהם
 להשקיט האף והחימה ומה קיא אומרת אולי יש חמשים צדיקים בתוך
 השיר כלומר אולי יש ביניהם חמשים צדיקים שעסקו בחמשים פרעיות על
 תורה שהם כעב חמשים שעב ביה וקס אונים להליל כל השלם בצדקת
 והשם הנדק לברה וכשחמקה שלא מלאך אמה אולי יחסרון חמשה
 אולי יש בהם כע אדם צדיקים שעסקו בהשגת שחק שקוא שם י"ג
 במילואו ששלה חק כחמסר אדם וכשלא מלאך למור אולי יחמסן שם
 ארבעים אולי יש ביניהם ארבעים שקבלו יסורין ועשין ומכות סמו
 שכתבה בתורתך ארבעים יבנו לא יוסיף וכשלא מלאך אומרת אולי
 יחמסן שם שלשים אולי יש ביניהם ארבעים צדיקים שקשינו ל' חמסן
 קדושים בפסוק ויקי בשלשים שנה וקס כלולס בלתי נתיבוק שהם כ"ב
 אוריות ו' פטרופ שטעמים קס כלולס בשמה וכשלא מלאך חזק
 לעז אולי יחמסן שם שששים אולי יש ביניהם ארבעים צדיקים שהולכו
 בניהם לבית קהרש כ' פטמים ביום וחשוב עליהם כאלו קבלו עשור
 הדבורה שש פטמים ביום וכן אולי יש ביניהם ארבעים צדיקים ויחידיו
 סעלה קמייחמס שחק כ' פטמים ביום בפסוק שחע ישראל בשם י"ג שבו
 כלולס שער ספירור ושש פטמים ביום קס כ' וכשלא מלאך חזק לעז
 אולי יחמסן שם עשור אולי יש ביניהם חיי ששסק בעשר מאמרור
 ובעשר קדבורה כל אלה הדברים מלחמה זכור ומנינוריא קטמה על
 האדם ועל השלם להשקיט אף וחימה וכשאינה יכולה שיתק קדין
 ושיתק קסטני וקטני חמסר וזהו ויבואו שני המלאכים פדוהק
 בערב וכ' כל כך שקו המלאכים לבוא מחסרון למדוס אלא מלאכ
 רחמים קין ושוקין ומחריטים שחא יוכל אברהם ללמד סתנינוריא ע

עלמס אובא למוזי שחשך קשחט עלמס ועלמס כל שחחק . ולעט :
 יושב יטב סת' אורתי היום חנוקו שופט עלמס רשע סחורפ ועב' :
 שאר לו עי'ף חכית אברהם . ויבא לעט שנאק בקס דבר משונה :
 ותבתי זכותי על אברהם נצב בו קצת רוח הקדש . ויקס לקראת :
 ובאברהם אמו ויבן לפי שאברהם ראה אנהש חלחוק כי בפקר הוק סחוס
 היום ולפי אמו ויבן לקראת אב' לעט לא ראה אנהש עד שהיו קרובים :
 אליו כי בעט באו ולפי אמו ויקס . דא אברהם שקיק אנהש וכודל אחר
 קחלק סת' בו ויבן שכן לקראת להבאס בשחחק אב' לעט שלא היה
 כודל אחר קחלק אברהם סת' בו ויקס ואחר הנה טא אדע להק טא
 טא שט פעמים אב' קראן בזה שקוא אמו אטאי סדוס רשעס ואין אנוני
 לעבור על ג'יהרפ שנכרו לבלות רגל טע חן הער ואס היה בבקר או
 באצ קיום לא היית אופי' אנהש הכית אב' הער עזר אנהש שקוא
 ער עב' ולפי הער לאכל לבטא באישון לילה אטלה זקוקה טא ער
 עב' ולבן נבירי סודו טא לפי הער והחמן ובואו כדרך שקלרין ולהלך
 סודו ולא אמו נשו ואמו בתולה ולנינו ואחכ נדחט כב שלא יתשאו כס :
 והשחמפס והלברס לברכס בעען שלא ידאו אנהש וקס אחרו לא :
 השיס ע'מך בדוחק בזה כי בחוב העיר טלן ובאברהם סת' כן הששק
 חכאן אחרו רגל שחמלרין לקמן ואין חמלרין לגבול . ויסודו אלו שקלו
 קדרך לצר ביה' . וחלתי אסר פסח היה . טלס ישכבו ואטאי קשר :
 בפיס על חלמכיס שקיו טואל'ן חק טי'בן וחק חששיקס והוא משיבן
 רובס רשעס . טלס חכבסס בקס ואטאי סדוס נטבו על הכי' ב' :
 וטשמו על חקרא ואטאי קעיר אטאי רשע נטבו על הכי' ועל שקיו
 רשעס טקראיס אטאי סדוס כמו שאמו קס'ן ואטאי סדוס רעיס וא'
 וחמאיס . דא טא למוזי כי אטאי סדוס קיו אטאי קשר וקמנ'ל רשע'
 נטוהס ויקיק אטאי קעיר ביאור לאטאי סדוס ולהורות על עגל רשע

שקיו פרט'ס בעבור אמרו לו הולמס אלנינו ועטפ אוקס טאשכב זכור
 ואז אחר לטט אל טא אחי קרעו כלמט אחר שקס בבית' אין ראני לבס ע'
 ענה להרעלהס ובשי'טאו חכית עשו בקס חק טהר'ע . האטאיס קאר
 קאלה ובב' האל קקשור' דא אוקה'קן . כי על'ן טאו כי קטובה קזאב
 קשאו לבבודי על אשר טאו בכל קודתי וקס עבוקו ענה בעה קזארה
 שאקה אומר אל טא אחי קרעו טע'לך חקס ודייך לגבול ע'מך וקנה
 לעט אטפי שטוה לגבול אכסנא טל' מ'ט' טבאו בכל קודתי קנה עלה
 רוע לבו באומרו קנה טא לי שתי בטוק שרע' להקקיר בטוה'ו לזכות :
 וזה יוקב שלא היה טען קזמה חרונק משיטו ולא היה עשק חמס נבול
 לבטוה'ו כפי דעת'ו ולבך רמאו רגל בטוה'ו טבטולס ארס חוסר טעמו על
 בטוקו ועל אטת'ו וקו'ת . אנו טהר' . וזה חוסר בטוה'ו להקשול' בן אמו
 לו קבה לע'מך אנה חממ'ס . ויחמרו נש הלאה קמטך לגלן והקדחק
 חשליטו ועל שאמו להס על הכנות אמרו לנש הלאה לטון טח' ועל :
 שאקה מל'ן על באוה'יס איך חל'ך לבך לשטט קאמר טא לער ארס
 טב' יחירי אנה ביטנו שטאת לער סט כאייק וישטט טטט ועשית
 חוכי'ח אוקטו . בסטוריס וק'נמו בטב'ירי'א כלמט בטב'ר ראי'ק קיא
 חכ' שרון וטא למוזי טוד על רשע' האטאיס שאיך טהקמו חקס :
 דרט קקטובה כי ראוי קיק שיק'ן אל טפס' לומר יד י' קי'ת זאק'ב
 איך איפ'ר ששט אטאיס יחזיקו כלמט ויכטטוקו בעל סחוס על כל
 אטאי קעיר שקיו סבי' בקבית וכן קיק ראוי שיר'טו איך כול' קוכו :
 בסטוריס שקיא חכ' חאה קשס וראוי קיק שיחטבו כל'ל' קקוא בזה :
 ויחזרו בטטובה אב' אחר כי לפי רוב שטס טהקמו חקס דל' קקטובה
 וקוכו בסטורי קס'ט' ילאו לחל'ט טר'ת קקטובה . ואמו טוד ח'י'ך פה
 כלמט ח'י' מ'ש'ך טוד בער קזארה חון חאשק'ן ובטוה'ך טבכית' חקן

ונתן ונתןך אם יש לך חק או כנס או בנות הולא חן המקום ונתןך קם
 כט בנותך השואות ואלא עד מי לך טה יואמר שעשים עגלה כזאת
 מי יש לך ששון סה למד סתננהא עליהם שכל קלה היה מלץ על קם
 טובות קרי ביק מי לך פה כי משחיתים אנחנו קלה הטעלה בעצמם
 ולא חזן מעם עד שהודו עב שאין קדבר קלי בקם אבל קם שלמים
 מאה קם באומה וישלחנו ללשחקה וזמ קדבר קן בקדושו לא
 יאמין ונן קן בקדושו אלה החסידים והנביאים שאלהם לקדושו
 אשר בארץ קמק סכן מצונו במשק כי עב שאח וקדבר אשר יקשה
 חכם ונן ועקמק לו בעושק דין בנות שלמד וכן שמוט קנביא עב
 באומרו אבי קדמא וכסמא למשוח את דוד וראק את אלכאב אמר
 אך נט ונן מאיחו ואלא לו קם אל קביט אל מאקו ונן כי האדם
 יאק לעשם ונן יאק ללב וכן דוד אח וקדברך בקך חש וטעב
 בדבר שאפי הנוקות של בית רבן יודעים אוקם ובחלכו ישים
 קלה אלה המלאכים שעקלחו למדוס שאמרו ט משחיתים אנחנו
 עמו מחחיתם קלה שם ביאור זק שלא טאקלחו בשליחותי של קם
 עד יקב שמזנו אלו בשליחותי שאל וקנה מלכא גים ונן ומחמטב
 קדוס שקיק אברקס בן טג שנה עד שבאו המלאכים הללו ליעקב
 המלא קלה שנה וזקו שכתו עליהם יורהם אלא כלוה אוקם שאלו
 במקטבה קדוס טכשו יורהם בו ומכאן יש שעש נבול לחי שקוא קלה
 כבודו של קם בעצמו כי כל השלם ומלואו לא נבאו אלא לבבדו ית
 ואין כאני לנה כבוד לאחר ואמר שיאל לט בקחבא וידע אל חתניו שתי
 בנות בשואות קיו לו בעיר לקחי בטונו אוקם שכתית שארוסות קיו
 קן מלך קרי לקחי אלא לקחי שעה דין לקחי ויאיע קתנ ודחיקו
 קוס קח את אשקך ואת שתי בנותך הטלאתה המזומנות לך בבית
 געלם

לקטלם ואלא שתי חזו לשתי מלכאות דוד קמוא ביה ועמק השמות
 אכ יתק קהל מלאת דוד עבדי היכן מלאתי אותי בסדום ויקמקמק
 כדי להליל את מחונן אחי במק אצור ככפל וכזקב סאכנס טובה ו
 ומרעלות קהל עושר שמור לבטל ויחזיקו האשים החזיקו בולמק
 להוצאו ואחר חקם היה שליח להליל וחזירו להקך את סדום לבך שח
 ויאמר המלך ולא טח ויאמרו וינציקו ויניחקו שנקם מסרם אולי
 טא למור שאמר קוא שקוליא שקוא העקד במחלת יל טלו ולא בזכות
 קן סחלת קאל וברחמיך הרבים או יאמר החזיקו בו למק להוציאם
 בעד מחלת קן יאל קקצ חלב יל ויספק קמל טל עשך דיך
 להליל טטאור אל קמוס טל קמחון אל קביט אחקך חק קהשע
 שחם ובזכות אברקם חק טעל ואיך טאוי לראות בעד עוקם
 וחק קטעל וקחמון כה ט מעט חקביט ט קחאיי טעני במקוס
 שקדבר טם וטל קחמאים קעבקים קמיק מאד וקכיק וכן קמחטב
 נקם ולבן יפע קמערע ויטב בדד וכן טאוכי חיות ט עשך קלב
 קשוק יאק טארק טל דמות ועלי קעטם ואם קעביר המים קם
 במסכת לא יאלו טם קמחן למוח שעה ויראו וידוע ט מי שיש ל
 קחול קזק אינו שוק טוס משקק כלל ואם יאק טוס משקק יעש
 מאד ויראו לו דמות קלב טטכנו ובמחש אלו לקם אל קביטו
 אחרים שקה ידכ שכיטנ של קם להמטיר על סדום על שחוק
 אבל עיט אשתו של לט נבחרו וחמיק טל בנותיק קטאור בסדו
 והביטק אחק אם קולבור קן אחק וראק קשכיה אחק ועשירה
 טגיחלת קקק קמלמ אל אברקם במח שקיק ויטב בדד טטאמר
 ויעק חסם קקק ואח טכטיו קיק ויטב טם טא עד המקוס אשר קק
 טם חלה בטמל ובכר בזכות אברקם טקרא קר שטאח טמע קקם

וי"ל

אהיה כפי. אל טא אדע אל טא קאמכילי להמלא קהוק. טא לשון
 בקעה. טן קדבקע כשאיייה אל טא אטאי סדום קיה קהה רואק חושאי
 ומשק כע שרי וקיייה נראה צהק וכאי להטל וכשאבא אל טא
 צהק אט כדעע וכן אמרה צפית ליהו כי טאה אל להזכיר אה
 שע עד טא טאה אל קיה קהה רואק חושאי ומשק שמי אט י
 צדקת ביניקס ומשכאה אל טא לפי משקך אט כדעע. וכדי מסאן
 כעס שהטוק קרע פודק כך נוק היפה בודק שקרו סדום כעמוק קיא
 ואינון אמרון ליה פוק למנא וקוא אה לא אונל קטא אמרה אטלג
 מנוק הדע לבוק היפה בודק. קשר הזאה קדוס ישיבה קדוסה
 ולא טמללה סאה עבין ומה קיה קהבה מדור הפלגה שטפלג
 האעיס וקתילי להרטיש איה במקומו וקיה קיה כשעה מורה
 טלג ומשס עד כאן טב טנה טפלג מרבעה מוח לאכוקס כיצ
 חי אמה קולכו אה רעו רע טנה טא מקס לט טנה כטאל טענון
 ומשיוו עד טאל טחור ט טנה קריס ט ומטור עד טאל קיה
 כנו קרי טא ומשס עד טאל אכוקס ט טנה קרי קטא הן טלוקס
 מוח טעס שהיו לו לא טהס כשמה טלג קרי מאהיס וקשע ואוק
 טנה שמה טלג טנה הפלג וכש טהס סדום קיה אכוקס ט טג
 טנה קרי מדור קפלג עב ט טנה טעע אחר קיה ישיבה אחר מא
 ישיבה חכירה טנה טא אמלוק טא טמה טא כנ חושיס ואחר
 קו. קלא מלע טנוקה חושיס ויכול אה להנח. וקתי טשי י
 כה זקו מדשו ומטמו הל טיר קטע קיא ואעיס כה מטע ואין לה
 להקפיד להקפיד אס קתינה וקתי טשי כה. נס לגר קה לאדיך
 טאה טאל אל אה כל קשר אהל טלג. קטב קופך אט כו טא
 כי לא אונל לעשות דבר זק שושן טל מלכיס טל שמו ט חשית

אחט

וי"ל

אנטו לא זזו חוש עד שהזקקו למור טאין קדבר טטוקס. כי לא אונל
 לשון יחיד מסאן אה למר שהאחר הופך ואחר מלל טאין טע מלכיס ט
 טעלחיס לבד אחר. טל כן קוא טס קשר טע טל קלא מלע ט
 קיא. וי"ל קמטי. טל סדום י יהוק כז סימון אה זק נבאל. מאה י"ל זק
 קהה אה אלעזר בכל מקום טא וי"ל קוא ובר דינו אה יצחק מלנו סתוק
 ונבאיים ובכתיבס שהיוט מזכיר טמו טע טעמים ויאמר למך לשון
 טא למך טב במדע קרי לך דעשה כביאור הכתוב ט י יהוק יחסקס
 קא כנבאל שהוא הטלח לעשר ויקרא הטלח טאס טולחו וז אלעזר א
 אונל ט הוא ובר דינו הסכחו טמטע ומאה טא וז יצחק אומר שקוא
 דרך הלשון. ועד קקלה דעה אלעזר קוא הנבון וטלג נבול אחר טל
 מקום טמא וי"ל קוא ובר דינו ויש לך להקבוע כי ביה דינו קוא טמא
 טלו אט י"ל ק אל ביה אל וקוא טהרפס יועקן טעזיאל טה שלמה כב
 טכיתה קזכיר לשון ביה ולשון טכיה ועל טמא טמא כטע כטע
 טאין קוא וקיה קטע מיסוד טלם וקוא טא וי"ל קולך לפניה י
 יוחס וממך לך ויסע מלך ואינו סחור ק ביאור וכן קזכיר להטל
 וי"ל אה כמסק אט מאכוקס ואחר ומטו דרך י"ל ולא אחר דרכי א
 ולטען קביא י"ל ולא אה אביא וכן בכל מקום טהמל טס קמוחר כתי
 בקוספס ואז קכוונה טקוספת לביה דינו ואב לבן. וי"ל קמטי וכד
 ידעה שהוא לשון חטא. מאה י"ל חן הטחיס קוא קטס קנול טו ט
 טאה וקהק טשחע בטחיס כי מאה טא קשע ועל כן נזכר בו ארדה
 טא ואחאק כעטן דור הפלג טסרפ טס וירכ י"ל. וכפך וי"ל טען לא טהפח
 רחמי בדיט ואי קימא מאי רחמי קטא דטל ויזכור טהיס אה אכוקס י
 ונ"ל וטקו חטה קרין אומין טלמין וטק חטה דוד וטלוק חלבא. וקביא
 טלוקס הטרעבור בטלות השחר טטה אקלבע טומדת טקיע טס י
 קחוק לפי שהיו חקס טכדס לבעה ומקס למח אה קה אט אט טע

חקם ביום יהיו שבדי לבנה אומה אל לבנה חושלת לא היו לקים ואם
 כללה יאמרו שבדי החמה אל קיה ביום לא היו לקים לשכך נטרע מ
 חקם בשעה ששעה חושלת ולפי שנתעצמו בעושהם כדסתה קלזק היה
 עון אחוקק נאון שבעה להם לפיכך גדונו באט אומהם סתה כל החטא
 עצמו סופו לטול באט שטא קיה השלה על מוקדה על החזבח וכן אתה
 מוצא בדור המבול ובמלוחי שנתעצמו ועלם באט שטא נפרה ואש וכן
 פרעה נתעצק ואח מוי יצ נדון באט וכן סתה רכס וקמת כבודו וכן
 וכל זה לפי שיתור קאש הוא השנה והנבואה מכל שאר היסודות ראוי מ
 שכל קנאים יטלו באט הנבואה ויקטך את קעסם ארבעה יושבות ב
 בטלג אחר וקטבן חלמלה למטה שטא בתלמיט שלת ידו וכן והכנת
 אשתו מאמריו של לטא שקיה קולך אחיהם מאמר לכל ביהו מחקרים
 להמלט ויקבן לפרט מאמרו מאמרו המלאך הקוסך שכתוב בו למטה
 ויקטך כי הוא הקוסך מממיר נפרה ואש מאמריו מן השמים ושלכן
 לקנה בטלג חלה שקוא מוכח קאש ומה שאמר חטא אשר הקך יצ על
 כן הוא אורח באט ובחמתו והוא קמלך שקאזו את נחמה ורבי אבה
 כרפ טעב חלה קאן וקפי קאן ועד רזל וקפי אשתו וכן במדרש פ
 בא עט על פתק למאול חמנה חלה ולא נערה ליתן לו ובסביל כן נ
 נעשה חכה כנגד חכה קיה חמנה חלה ולקנה בטעב חלה וישכס
 אברהם בבקר יהוה שפ כללה לא שכב לבו לפי שקיה מצר על אנשי מ
 סדוס ובשנו נעשה מדוק מדוק מצר על קדונו לטבן אחיו שחטב ש
 שקיה נטה שחוקם ולפי שאק קעס עבוקתו של אברהם שלא קזכירו
 בקפלתו זכרו קעס בטביל זכותו של אברהם וזקו ויקי בשחה לקים
 את ערי הכבד וזכור לקים את אברהם שלא קזכיר ללמט בעבוקתו
 לפי שקיה חושב שלא קיה ראוי להללה ורזל אמרו ומה קיה זכירתו של
 אברהם על לטא נטר ששחע לטא במלכס שאח אברהם על אשר לו
 אחות

אחות קיה ולא נלה בסכך את קעסם אשר ישב סקן לטא אול ישיבתו
 כקן נחמה להחריבן באומהם זל אין סרעבור באק לשלם לא בטביל
 ישאל ולטא שקיה יושב אל אברהם וזקו להקרבק באשאי סדוס ג
 לשעות שמשקם ראוי קיה שיחרבו כל קעסם אשר ישב כקן ונמק מ
 אשר ישב כקן לטא וכי ככולן ישב וכלא לא ישב אלמ באחה חקן א
 אלמ למדנו שקאהק אטפי ששחמ במקום חיוחד קוא יושב ככל
 קעלם אחר שקיה יסוד שלם וזקו שאמר אל טעפ איש אלהים שש
 עליו קליד וכי קליד טוב טלקס אלמ פרוטו איש לקים קדוש מ
 ומלך קדושתו ששד טליו קליד וזכותו חק ייחיה אוקפו סאל כל קימי
 טוב טליו ולכן אלמ בלמט אשר ישב כקן לטא אחר שכלם קיו רשעים
 ולא קיה חקיים כל קעסם אלמ קוא כי לפי שקיה קיה צדיק ולא קיה כ
 יושב בכל אוקפ קעסם אלמ קוא אחר כך שטר איך עלה לטא מאשע קוא
 נשתי בנתינו וכן וישבו במשק ונזדמן להם יין לפי שערבין שחון ו
 ומואב למאה חקם וידוע טבן נח מוקר בבתי ורזל אמרו שערבונן לשם
 שמים כדי לטעב קעלם כי קיו רואור קחובן קנול בדור קקוא
 קיו שכל קעלם נחרכ בדור קמבול קיו מחפמדור לאובדן מין קאדם י
 ולפי שכבר נאבדג אמן ואטיק קיה יחידים ללא כרמז על כן קוצרכו
 לשעות החטעה בו כדי לחיות זרע חמנו ושלם יכלה קמין ומטע ז
 אמרו במעשר ואיש אין באן ומטע זק לא קמלא שקזכיר כקן הסרב
 לשון זנוה בכל הפרעה לפי שקיה כוונתם לשם שמים ועל כן זכרה כ
 קבילה שיצרה חמנה דור קמואכיה שקבלה עלה קיו חמנה שיטאל
 וקיים על כע נח וזכרה קעשה שיצרה חמנה עשה השחונת וקמלא
 חמנה יחבסם כן שחמ וקמלא שקיה זכו לחלוב בית דור
 ונחיה מאכינו זרע כע זק חק קמטיח לבק שאק קלל לפי ואמר
 לבק כלשון זכר כי קבכיה קזהיקה את קעשה לשעות חטעה זכר כי
 דרך קזכר לבטא את הקסה ולקטע כפר חק שאין כן ראוי לקנה מ

וכמו שדרשו וכבשוה וכבשק סת' ומחך שאחיה ואיש אין באין התבאר
 כוונתו כי בחסרון קצתם חן קדור צדק לאחיהם להגות בעצמה חנה
 זכר לבנוש ולקבוע ומפע שאנתה חנה השלש ושנן דרך אפן כך שנה
 בה הסתוב במלת לבה שקוא לשון זכר וכתב ק' סת' וקטבון לפי דעתו
 תוספת ק' במלת לבה לפי שאותה ק' רוחזת לחיה כלשון קדמיה להשה
 לבה ואשלתך שעתה אמר הסתוב וזה לך האות אותה ק' שבמלת אש
 לבה וק"ן רחמ' לחדה ועל כן אמרו אין מברכ' על ק"ן שב שיהן לרובו
 מ"ס ונהג קבנות פלך אחס אשר החמאה את האדם וזה דעת הגאון
 סתמה עב"ס וקביאה לו וכנגד החמא קזק בעשה כדס נהג כי החמאה
 אחד וזהו סוד קלשון שקרא הסת' את ק"ן כלשון דס הוא שכתב ודס ע
 עב קשה חמר וסת' כבס ב"ן לבושו וכלס עב"ס סורה ותוספת ק' היא
 לא לחס וזה שאמרו רז"ל איש חזקה לזון נא שק חזרה אורס וקנה
 חמא קאס וחמא קבנות במעשה הזה שוק על ידיו ק"ן הוא הנרס סת'
 דשר לעולם ואולם כבוי את אבינו את אבינו הקאסון שנס הוא שתיק ע
 אשה וקבן זה וקשקין את אביק י"ן כללה הוא היה ראוי שיאמר כללה
 ההוא אבל חלה הוא שמו של ק' וקו שדרשו רז"ל ק' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 חשקה ונזרחן לן י"ן במעשה וקשכב את אביק בצעיה סת' וקשכב
 שמו צעיה שלא פתח בזנות ואחיה לחסרה עליה הסתוב בכיה
 שפתח בדבר פסמה הסת' בחסרה ובקומה של בכיה תקול לז' שכן
 ידע ואעפ"י לא נשמר לל שט חלשהת' ויא שבא לחמו ששכס שמו
 בעוד שש שעות שהשינה חזקה ולזה לא הרניס בקומה ובסתרי תיה
 אמרו שבא לחמו שעררה דוח החואביק לנאר חמואב שטפנד חלק
 החשיח לנאר חמוה שערנד לשבת על סמא' לחלק וכן ערנד ליקח שבת
 חלבוך בידו שקוא חמה הלגים והוא חלק הפאה ולכן תקודה על קו
 לחמו שקוא שבת החשטג קטן לבד ושלמה ולחלק החשיח אבל בקומה

של צעיה הוא חסר וא"ו ובאין סת' וקשכב את אביק וברוח נאמו וקשכב
 מעללנו וסאן סת' ולא ידע בשכסד ובקומה ושס סת' ותקס נאום יכיר
 איש את רעהו ולפי שלטת טכונן לעבירה והיה להוט אחר כלמוס של ע
 עבירה ובניהנו טכוננו לשס חלק לך זכו הקבור של שמון ומואב להיות
 חוקרות לבא בקהל והזכרס נאסרו נאומס שמונת' ולא שמונ' מואבי
 ולא מואב'יה ולפי שכסד היה חושט קמבוקס כבטיק שינא חמה דוד
 ולא היה ראוי לעבור באולתס כללה ק' חמ' ותשקין נס כללה קדוא אעפ"י
 שלא היה ראוי לפי שנס כללה קדיא ינאק עשמה קשמונת' ואמר ותקדין
 שה' בנור' לט' להורות שסייעס חן קשמים ולבך קדו מיר ואעפ"י שאין
 האשק חקעבולת מביאה אחר ורז"ל אמרו ששלמו בעצמן והולאו ע
 עב וקן וקשכב מביאה אחר וק"ל וקשקן בנור' לט' מאביק אבל
 הוא במלת שה' לשה פידור טובות אשר ילאו חקן ואס קמנה מלת
 שה' פעמים שלה בנ' דוח קחואביק עמה קשמונת' מואב ע' לא
 הייתה צושה ופרסמה שאחביק היה אבל צעיה צושה וקראת כלשון
 טק"י וקבלה שס בימי חשק שנאח בבט שמון אל תקנ' כלל ומואב
 לא קזהירס אלא שלא להלחס בס אבל לעסס קתי' לס ודע ששנקס
 טכוננו לשס חלק אעפ"י ששאו עבירה ולפי שהקדמה בכיה לעצירה
 לנה אחר הקדימה ל' דורות לשאל והס שוב ישי ודוד ושלמה
 צעיה עב דאח' רחבעם קו' מי שחקהס לעשות חמה וחטן שטכוננו
 לחלק נאמה ב' מי שאח' קריט ניר נאקיס ילבו בס וטששס יסאל
 בס משל לט' ובניהנו קן טכוננו לשס חלק וצקיס ילבו בס וטששס
 יסאל בס זה לט' שטכונן לרס עבירה ויסע חשס כשאר שחכב
 הכרסס וססקו קשכסס וקשכסס חמ' אט חסמיק צדקה חבית הקל' נ
 נעש ל' חקל בנרד' לא נעט חטת' רע שקו' אומהס לט' כן אחיה

אבס טא על בנותי וזקו טעם חסם וקנר שבקמלה ישב זמן מוטעא י
 בין קדש וכן שור ואחכ עתי שבכ כנר . ויאמר אברהם אל שרה סאן
 לא פתך רעור אל על כחה שלא תגורתי לפי שכבר נתקחה בבית כ
 פרה ש' כן אל שרה על שרה כיוצא בו אל הלך ארון האקים . וישלח
 אבימלך אחי שנתקחה שרה במצרים אל פרה ונעשה לו נס וזול י
 וקחזירה בעל כרחו ש' טעם גדולים למה חזר עתה למור אחותי היא י
 וט היה פומך על הנס בכל טעם ומעם ושמוא אין עשיו לו נס . וכתב
 לה זול כי עבשיו כשבא לנר נעשה לפי שהיה ירא שמוא יקדשהו אם י
 היה אומר שהיא אשתו ואעפ"י כן לא הניחו הטעם לפרד מחנה ולא י
 הנח את הקדקת אל הרשע כי לא ינח שבט הרשע על נפול כ
 הכהקים ונרשין הללו היו מפת קפחד כי אנוס הוא ונצא שאין נרשיו
 נרשין נמוהם וזקו שאמר לו הטעם וקיא בעלג בעלג ^{מחבוס} בעלג בעלג
 וכתב חסום דחמא שכיערא עמך פמך ואמר אחותי היא כלא אמור י
 לחמה אחותי אה . ויבא אלים לאבימלך בשביל כבודו של אברהם י
 אעפ"י שקוא לא היה ראוי וכבר ידעת כי זאת החלה היא משוקפת יש
 לשופטים ולחנה ינש ולחברת הדין ולחלואטם ולשהם דבת זונה לאלים
 יחפ וכפי יזבחו לשהם לא אלה ובסאן היתה חכה ידועה ראויק לבא ל
 אבימלך בחלום הללה כדבת באיהו בחלום חזיון ללה בעטל קדמך
 על אשם אזי ילה חוזן אשם ולבן ללה חזנו הטעם ואמר לו הקך חת
 על האשק לפי שזאת היא ח"ח חללה שטעמוו פסם בט נח כדמוסו י
 כפי נמר הדין ואמהטן עמי קרם על שבע חללה כן נח נקד ועד א
 אחתן קרם כן נח נקד בדין אחד וכעב אחר ושלח בהקדאה ולבך
 הודק שסם לשמשן ולגי ואעפ"י כן קדקה בו ומה שלא הקדה בפרעה
 לפי שגלי לבטו שאעפ"י שמהרה בו אינו חושש וכאשט פוע באה .

והיא בשלר בעל בעלה נקטור בה והיא לא נקטורה בו דכפן אמרי
 מרהא דבעלה דכל מקום קאי ישעזר על האשק טרם קבא כל אשר קאל
 אלך שיה שמוע בקולה . ואבימלך לא קרה קמלך מטעו טמוטעא
 לא נהנהך לעשע אלה . קניי נש צדיק קניי אש הוא צדיק קדוש
 שמוא כך דרכך לאבד אומות חנם כך עשית לגדור המבול ולגדור
 הפלגה אף את אומר שקדנרם על לא דבר כשם שאהק אומל להדין .
 בא אם הקדיון אורה שאט נני הודג נש קציק שהוא אברהם שקוא כ
 נס לי למוא או יאח אס אהק הודג נני זה קהיק סבה שיקדנר נש קציק
 כי אם יקדנר קמלך על קמעשה הזה הלח עבדי קמלך יקדנר לא אברהם
 נש היא לגדור עבדים ונמל^{מחבוס} לכולם שאלת ואמר לו אחיק הוא יתקם
 לבני שלא כחה למוא . וכתיבון כפי נקי את מן המוא שלא נעשה
 דק . נש אבני ידעת כלוח אהק אומר בתקם לבבך ונני . עשית זאת
 ואהק היודע נש את ידעת כי אבני היודע עד כי תקם לבבך אמה
 הוא שלא כחיה מהמלה למוא אבל תקיון אין סאן . ואחשך נש אבני
 כתר ר' זול באר הכתו כי נש מאה קסבה הטענה שקוא האחד העסקר
 באהלו חנשה קחמא וזקו שאח אבני ולא אח את חמך שידעת י
 מדרך הקבלה כי אבני פנמי יורה להוספת קבך ואולי מטעם זה
 עתה קא' מחלה מחמוול ובאר לך הכתו כי החומא א האלים חומא
 אל האחד העסקר וכל המחור בו מחר בטעם החיומר שבקדבו א . י
 שר אמרו מחמו כחמא קזק שנוקב ומזיק כך עשו לשדו של אבימלך
 ויה בא לחוז שלא היה לנצרי בלא חמא שאפי להספול באשראית
 אסור . לא נהנהך שלא חמך הוא שלא נעשה בה אל את חסדה י
 אוקק מחמא . לא נהנהך לא נהנה לך סו וכן לא נהנה אלים להפע
 עמדי . אל איבו חמל לנצור שחכב על סוס והיה לן כדך וקא

ויי

היטוק א' חושך כדרך ומשך קסום ולא הזיק את הדשוק למי הטל מ' חשבוים לא לרכב סמוכן להם וזקו שאזו על כן לא נהנהך הסבי אשה האיש ואל תהא סבור שהתנה בעינו ולא יקבלה או שיטאך ו' ולא יקבל עלך עביא הוא ויודע שלא תענה בה ואה כב טעה מ' נזרה על לחור שאל הקך חר הנה הוא יקבל בערך ותתיה ותמלא במקאזה א' ה'בות סמטן שס אהיק וע' אהותה כנגד ע' שמורה אשר יש לו להם וכנגד ע' שרי חטלה ומתמיל בואו ומסיים ב'ת' הוא לשם הקויה וכל לחמוז על כוונה המקבל ש'עך שיקבון להמשך ה' השטע והסכה לכל המורה ולכל השלמות השלול ומסיבה קסיבות ית' החמוז בעס אהיק לשם הקויה ע' ק'א אחרונה שבסס ט' האומרה לו קשב אשה האיש ול' ע' מהטלה הסוכבים סמא ועל ידו זה תקובל תפלתו והשעה עתרתו ואם הצרף הקיבות עם האותיות י' ישל' ט' נסודס קי' וקוק ויהיק ויאמר שאע"פ שאהרף רואק שמות ומדות אין שס אל אחר ומיוחד ב'ה' החסרתה במדותה וקמטטטע ברכותה י' ומוברתו לכל ברואיו על יהקס ולא תהיק כוונתך אל לא לחידו של שלם י' שיטטע ב'כורתה ס'ס ואז תבונך מבכורתהס ואזו שקסכיס בבקר וקא לכל עבדיו והנב להס המאודע ופתחו לעסס ואיטער שמיחובו וחזרו עליו ולבך החזיקה כי חשב שיקעצמו שחו ויאחזע את לבו ולא יחזירנה וכשאה שפתחו לעסאוריהס אז פחד נ'פ הוא ושלח אחר אבהס לה'ת'עם עליו ואז לו מה עשית לנו ל'ני קנזול הזה ומה חטאתי לך כנגד מה שאזו אהק וכל אשר לך וסכל אלנו קדבסס לא השיבו אבהקס דבר עד שחזר לוח ויאמר אביחלק אל אבהקס מה ראית וכל זה לפי שדבריי אביחלק היו בלא סדר כי אע"פ שהיתפ אחותי לא היה לו ללקחה צ' בחזקה וכלא דעתו וזקו אולת אדם תפלת דוכו ונ' וכן בסאן הוא ע' עשק

ויי

עשק וקוא ישא נחלו מה עשית לנו או קטעס שאתק לפי שאה אבהקס כי קשונת המורה לא היה ראוי לאומרה לחלק ולבן שיק ולא אזו לו קק אין יואת להיס בחקוס קזה כי זה נגד החלק ולבן לא תיכא ולא ע' קמה ואמור ל' מה ראית כי ובעמי שעשית את הדב קזה כי מה שאמרת בלא שונה מה חטאתי לך ידעת שחטאתי אחר שהיא אשה איש אבל מ' אהק המשתק בדברך למה השיבו לפי שאהית כי אין יואת להיס בחקוס קזה אכסמי שכלא לשר על טסקי אכילה ושקת שואל' אהתי אשק' היא אחוק' היא ופ' קק בסאן פידו שחא כי אין חדרך מוסר לחלעלהס ולומר לחלק ולעבדיו בטעקס אין יואת להיס אל לא כלסון ססק ושחא וכן דעת רס"ן ונ'ס אומנה אמונה כפי אחותה בת רבי היא ולא קיתד בת תרח אל לא בת הקן שהיק בנו של תרח שטא בת הקן אב חלבה ואבי יסכה ויסכה זו שרה ונב בעס קדיקס כבעס ומזה אחר בת רבי כל' בת בן אבי וסת אב מוריה לבן ט' וזה קדבר אינו חדש אצל כי חשה שיארה מביה אבי קהשתי עמה זה מסךך אל כל המקוס אשר נבוא שמה אמה ל' אחי וזה לא באר'ך כלבד וזה אזו לו להקעלה מה שאזו קק אין יואת להיס בחקוס קזה דעאה שבעאר הקוקומות היה יואת להיס למה אזו אינו כן כי זו רעה חולה בכל המקומות כאשר קהש' אהתי כשהולאנה ק'ה מביה אב להיורה חסומטטע ועב חוקוס לחקוס מ' וידעת שאעבור בחקוס השעס ואומר לה זה חסךך ונ' ואז קהש' כלסון תיס כי כן ח'נינו לשון אלהיה ומורה כלסון תיס סמו אשר לו להיס קדו'ס להיס קדוסיס וחזו כי חשה ששבר עלמי תרח ושכוד ושרף אוקס ע' והשלכותו לבטן האש וי'טא מאור כשהס הלך ע' ועב חוקוס לחקוס ע' קהש' במדבורה למלאה ר'טן בוראו ואמר שטק לאבהס טאן ובקר ל' לפי'סו וקסי'ב לו את שוק ואזו לו הנה ארצי לפטך בטום בעשך שב ולא תיאל חטע חלבותי כי לא יגעו כך אע"פ שאמרת אין יואת להיס בחקוס

הזה ולשוק אלו אחר שפיים אברהם ועבד לו מהנהג דמי בוסתן סא לפיים
 לשוק סא לפיים לשוק ואמר לה הנה נהנה אלב כספך לחיך ולא לך לפי
 שקוא דבר נכאי להת מהנהג לשוק. הנה הוא לך יאמר הנה כל הסבוד
 הזה קוא לך כמות שטם לבל אשר אהך כלו יכסך שניהם של כל אשר
 אהך של יקילך ולא יבזך בשניהם שאלו קשי בותך הקטה יש להם
 למור לאמר שנהגלל סה החזיה עבשו שהולסתי לבזוז חמון ולביים
 קים יודעם שטל כפוי השיבוהך ועל ידי נם ואת כל ועם כל באי שולם
 ונכחה יקיה לך פקחון פה להקנסו ולהאנות דברים נבוחים הללו או הנה
 קוא לך יחזור לחיך ויאמר הנה קוא לך זה קוא וקבעל לבסור עינים
 ולחוסה ולחסרתי. לבל אשר אהך כי לא יהיה להם לדבר אחר שהורא
 חכם ונביא ובו קתעמי אחר שקוא לך כמות של כבוד ולא קמוס לבל
 מה עידברו חמך אחר שקוא נביא וקוא יודע האמה ובטעבן קובל
 להרוב עם כל באי שולם. לא הנה קוא לך כלומר עבדו היא זאת ואין
 לאומה אל לא עם אשר אהך שגם יודעם שקוא אישך ולא יכשלוך
 אבל עם כל השולם קהיק חוסרת כבי שלא יכשלוך. ויהו ואהב
 ונכחה ועבדו קהיק שנה מהרובחה עמו ולא יכעב לחמול לו עלבון
 קרפיסק. ובמדת כמות עינים עשה לה כמות שהיו הכל חביעים
 ביופיו ולא בנייה. לא כמות עינים שהיא עשויה עינים ועד דלו
 זל אלו להם אדם סתים חמע את קעין בן שאהם מעמיהם יקיה כמיו
 שטם פוז לה סה הכא ולשוק אלו והקם ולשוק בן ויקפלל אברהם כה
 רב אל קאים היא המדה העשויה ושל הקזכיר חיד וירטא שקים לפי
 שנהפכה מדה קיין למדה רחמים. וילגו סקנימו ואהרוחו עקמו וקביקם
 וקולאו מה שעיקר למאה. כי עגור עבד יז עגור טקבים נבוליס וקנטם
 ומסר רחמים עפסו עליו לבין. בעד כל הם זו עליה לדה וכן דרשורל
 אפי קיעלב של ביה לא הנילה ביה ובהנה הזה עקמולו חמך
 ובל

וכל ביה ט עד עתה לא ידענו בזה לקה ולא קזכיר הלכות טעם א'
 אביחלך כשם שקזכיר הרטואק בשמו וירטא שקים את אביחלך קנטש
 סה לחלק כבוד למלכות. על דבר שנה אשר אהם אז לוי כל אותה קללה
 היה חלך שמר ומלב בידו והיה מהיטען טעה אם אמרה לו מחי מחי
 ואם אמרה לו סבוק הוק סביק כל כך למך שקיהק אומה לו אשר יטאני
 היה פומס אז אלמר שמענו בפרטה שלקה בלעבר ואביחלך שלקה
 בעגור חטן שקכל לקו בזה ובזה הל' על דבר שרי אשר אהם קה'
 לגמיה שוק. ויהי פקד את שוק נממסה פרטה זו לבי עגור עבד יז נ'
 להודע כי קשם ית קוא קעער וקוא קטוקד. ובמדת וידע כל על קטקט
 אפי השפלה ען נבוק וקנבדה ען שפל ^{קבשה ען לת} אפי שפלה ^{קבשה ען לת} וקטרת
 ען יבא וידעו כל עבד השקה אלו הביות במלא כי קאדם ען קטקה כי
 אפי השפלה ען נבוק זה אסור שנאמר הנה אסור ארז וקנבדה לה
 ען שפל אלו ישאל שנאמר נפם אפי טהנה אהבם נבזים ושטלים. לא
 ען נבוק זה אביחלך וקנבדה ען שפל זה אברהם הובטה ען לה אלו
 עשו אביחלך דבר כי עגור עבד יז ונ' קטרת ען יבא זן טה. אפי יז
 דבריה קיין דבר לחוער אשוב אלך ועשייה לא סאלן לאמהן ולא עבדן
 אלו ויש עי לשוק כאשר דבר ולמדנו סכל המבקש רחמים וקוא צדין
 לאותו דבר קוא טעה קחלה שנה ויקפלל אברהם וסמך ליה ויהי פקד את
 שנה שפקד כבר קודם שרפא אביחלך וזה אותה קולע של אברהם קוא
 ולא של אביחלך שקרי כבר עפקה שנה בקדיון קודם ען אביחלך.
 ואז ויהי ירחוז שקוא וביב דינו הסטמו סדריונה ולמדו עליה זכורה
 ואמרו בבור לטט עקעברו לחביקים וזו לא קתעבר מאברהם. ובמדת
 אז יחוק כה' ואם לא נמחאה האשק ומקורה היא וקקה. ונזרטה י'
 זרע זו שנבטה לביתן של פרטה ולביתן של אביחלך ונארה נ'
 מקורה אינו כין שקטקד וקנה עמו כסאן שפקידה זו היקה כבאש

השנה בזמן שהוא ובית דינו יושבין בהן ושקד כל יצורי קדם וכן אמרו
 לזל ברה נפקדה שדה רחל וחתה במל בית ויזכור אקים אהרלל ובחנה כהן
 ויזכרה יי ואהרא זכרה זכיה מהה ואהרא פקידה פקידה כהן בחנה כי פ
 פקד יי אהרחה ובטרה כהן יי פקד אהרחה ובמדרש אה אחא אמר
 הנה בעל פקדונוהאנ שמולק הפקיד אצל חבילה של קוצים וקחזרה לו
 חבילה של קוצים שנא פקדתי את אשר עשה שמולק לשרט שיה הפקידה
 אצל מאה ומשעים טובים אחזיר לה מאה ומשעים טובים שנא ויי
 פקד את שיה ונה כל קטנה כולה אדם מסול ומפקיד עבורות ומשעים
 טובים אצל קינון עד בא יום קדין נוהן לכל אחד כפי פקדונו . כא ויי פ
 פקד אה יקרה בז סימון אנה כאמ רב הונא מילך הוא שממונה על פ
 ההואוה אכל שיה לא נערה לבנים קלל אלא הוא בכבודו פקדה שנא
 ויי פקד ואמ את שיה לבנות כל העקריות שפקדו עמה וכן אמרו רז
 בשעה שפקדה שיה אחינו הנה עקריות שפקדו עמה כאשר אמר ריון
 שנא ויאמר אהים אכל שיה ונא ואשר דבר נערה שנא היה דבר יי אה
 אהרם במחוק לאמר בבית בין הסברים שם נאמ לו לא רשך זק ונע
 וזקו שיה מיד וקרה וקלג ועד האמת כאשר אמר ליה ופי כל אמר רב
 כלל דבר קאיש וזה יורה על מה שזכרנו לעיל שהוא ובית דינו קסכימו
 בטעל זה ואמ ויש יי ולא אמ ויש לשיה למוז למק שאמרו רזל שר
 מפרמוראין ביד מילך לא ביכו של הנה וזה אמר מהם וסימן מפרם
 אמר פרמק רחיייה חיה וזקו טעם ויש יי כלל הוא בכבודו ובעמ
 לא ש שלח כאשר דבר לאהרם וזה שקזכיר שמה קרה פעמים ולא אמר
 ויש לא כאשר דבר והרי וקלג לאהרם זה יורה על מטלה ואהרם אצל
 הבוא ולך קונח שמה קרה פעמים . והרי וקלג מה הקדיון שלא בעצ
 אה ליה שלא בעצ לאהרם שלא נעבה לו זרע מחוקוס אהר . בן לקוט
 מילך שהיה איקוטן של כומה לו . כא לקוטו קדויהו זכו למקו זקטס

ויושבים

ויושבים בישיבה למועב אשר דבר אהרם לקיס יוכן וזה חמא יוכן אומ
 מילך שלקטעה חדשים נולג שלא יהיו אומהם נכופ היה מביתן של א
 אבימלך י חמא אומ לשבעה חדשים נולג והמלא למועב בנ בסמח
 וכן אמרו רזל בסמח נולג בתל קיום אמר כאן מועב ונאמר להלן כבוא
 השמש מועב צחקך מאבן מחרם . ועד האמת למועב רזא פרו יתן
 בעת פקד אהרם . אשר דבר אהרם רחלל ירה המועב אשר קבע י
 כנאמ לו למועב אשוב אלך פרו על שרמק בבולל ואמ בסהרעב חמק
 לשהיה זו בעת האחרת הלג שיה וטעם אהרם בכו היולג לו יחמו
 שאהרם לא נעבדך בשיה כלל אלא היה יודע צדקוה וטעמה וקיה
 יודע שבאו הוא ונולג לו ולא לאחמך והיה חביב עלו מי שמטאל בנ
 לסיבת שרה אמר אשר ילדה וזה טעם אשר ילדה לו שיה וקרא יחך
 שם קחוק וקשמחה . ובסך יחך בדיחורא סמא דנפורה ולווי באיין
 בדחין במאנ זמר ורשבחן לקבל קאי סמא ולזה לא ניקן לאהרם
 בזמן בחרותו כה שלא תקעב מדה קדין ורפלה העלם . ובמחש יחך
 מחנו יח חוק לשמולס בן ה ימים . כא ינר כנע שאלה קדברות
 שטעבם לקבל בטו י שילדה וקיא בר י ונימול בן ה ימים זלל י
 כנע שאלה קדברת וילבו אביו בן מאה אמר שחל אהרם בן ה ימים
 כמאמר קשם וכן שמונה ימים קמול לבס כל זכר ואנו היה שיאמר
 בהמלך ואהרם בן מאה שנה ענ ואחב ויחל אהרם שבמלך נולג
 ואחכ מל אכל בא למוז שאעט שכן זה היה בן קונס שהרי אביו קיה
 בן ק שנה ומסמא חלש הוא וקיה אנו להמקן מלמולג שב חמא ימים
 כי מה שנה ק בן ה ימים דוקא בבדיא אבל סמולה לא וקיה אנו לאמר
 למה אמ ויחל אהרם אה יחך בטו בן שמונה ימים דבדיא קיה אעט
 שאהרם בן מאה שנה בקולג לו ורמזק במלה יחך קנע ששעה לה
 קשם שקיא בר י ואהרם בן ק ונתן להם בן שמונה בן ה ימים כל

השומע יצחק לרוב זקנתו ויחסק השמחה לה לבדק באמרה צחק ע
 שאלך לפי שכבר היה לאברהם בן קודם זה. ובאברהם קרוב שקדוה
 עקדו שמה הרבה חרשים עתקחו הרבה סומים עתקחו הרבה סומים
 עתקפו שמה נאמר כאן ששיה ונאמר להלן וקמה למחינוה עשק
 מה להלן ששיה שנאמר שעתן בויה לשלם אר ששיה שנאמר כאן
 עתן בויה לשלם ולהחיק הפלא ששעק לה הא ית אמרה מי הוא זה ש
 שעלה בלבבו לאמר לאברהם שרעק בעם שלה והענימו מאן מהיין ל
 איה לאברהם וקיים דהעק בען שרה. ואיה מלל ולא דבר שעלה ב
 ק כללה למוץ מאק שנה לאברהם. אה אמרה קומתן של אברהם קית
 יבשה ועשית מלילת. הנהק בעם שיה לשון רבים לפי שבאם קמסקה
 קביאו השכחה איה בעקן עמיהם וקתק איהם לבל שקיו אומרות לה
 ילה שיה ואסוף קבאק מן השק ורמזק מולת קתקק עמיהם יתק
 יתק זה וכיאתו לשלם קיא ע' ב' קתין אבס אינו מולד אברהם מולד
 שה אינה מולדת שרה מולדת כי קהא סבת קהולתה כמו שיתבאר ב
 בעה ורמזה מן עתוהט בתיבה זו שעולה בע' קה. ועג האמת קהוה
 למדה קתקאק מוי שקיה אברהם יבש ושקת אורת מלילתה וקיא אס
 קבעם ועל יכה קתקק בעם שרה בסוד קה א' עס קה אחרונה ולפי
 שרוב בע זקוים קס חלגשים ורטיים ואינם נלגים כדרך בע השלם
 ואינם נמלגים טעמי בע איה לרוב מולגהם ולרפיון הרבם ועס ב
 כנדון זה שקאב וקאס זקעם לזה איה זה אינו כך אלא אדרבה נלג
 ורבה שלא כדרך השלם ונמלגו כזמנו ולמיכה הפלא העלום הזה ע
 שיה אברהם חשקה נזול ביום שנמלג והיו שס נזול קדור שס ושער
 נאביחלך. אה ביום הנמלג ביום קה מל אורת דקיינו ביום קמילתה
 ובאותו יום שיה סעודה ועלנו איה דוד אספו לחסידיו כורת בריית ע
 על זכח והנר שראתה שרה אמנו מן קה קמילתה מלחך כלומר
 מלגת

מלגת ולזה איה איה בן. נדלל דרסו מלחך לשון ע' א' ויקומו לחך
 אה לשון נלוי עתוה סמה דאקמור לחך ב'. אה לשון רתיה שנאמר
 יקומו קעגים ונחקו כסו כי קיה ישמעאל מהרב עס יתק על הידושק
 ואומר אה כבוד ונמלג פ עס ויוצאים לשדה עתהם ונמלג קשתת ע'
 ויוה בו חתם כהא סמלהלה היוהק זיקים חתם נמור ואומר קלל מ'
 מלחך אה נמלה עורה שיה איה למד ט לא ירש כן קאמה הזאת עס
 בע עס יתק ורמז מלחך כומהקן חסלך חללן ששקא כן ח' וילגת
 אמו כה' ואכו בן ק' והוא עמול לה. ניש האמה ונ' כי קעס קמלג
 על אדונו חייב חיהב אכל איט דולג עתמיהקו אלא שקעט אורת
 נאר אמנו. עס בע עס יתק חכין שקוא בע אפי אינו קען טלחך או
 קען כלחך אפי אינו בע אינו סאי שיירש שמו קו ששתקן בו' על
 אודות בניו נלג כזה חמלת של אברהם שלא קוקטלו על חשק קמילת
 כק על אודות בניו כי אלו אחיה קעט קמילת לבדה לאהיה קעט בעטן ק'
 אחיו על אודות בניו שיא לרנבות דעה. אה ירש בעטך על קעט כ'
 קלואי שלא קיה כי שרה דואק למרחוק יורת חמך ולבן שחט בקולת
 כי קיא דואק מה שקוא שרע לעטוה לבטך ולחכנו שקיה אברהם
 אבס טפל לשוק כבבאה. כי ביחך ולא כל יתק חסאן שאין עס מ'
 חזרע של אברהם. לחס נמור מים ולא סמך וקב לפי שקיה שוטא
 על שיא לרנבות דעה. ואה קיה חוזר ליהק לה על סמיה כי איך יכולה
 לשאק ילב כן מ' שנים עס קלחס נמור מים ונשי' אה קילב שס על ש'
 סמיה שקעטק בו שיה ען הרע ואחזרת חמה ולא קיה יכול לילך ע
 כדלגו. וקלך וקעט לעלוי בית אביה כהא קבל חמה חשקה קעקעשים
 ובקה קח בקדמיה קיה סת' כי שחע י' אל עשיך וקעט דעטת סת' ע'
 ע' אה דסת' וקעט אה קולה וקבך מה סת' כי שחע י' א קול קעט
 ולא סת' אה קולך. ויכלה קמים מן קמור לפי שדרך חוליס לשקתה

הרבה . אחד השיחים האילנות . ואולי בעבור שהיה שוחק כשהלשון
 קראו כן . מטעם מרחוק כחמתי קשת כשהי נחמה וקוא לשון יהיה
 חן וכלשון חשנה שהמית באשה קשת קשתה קשתה שש שהזרע יורה כ
 כחן ואת קלל כחמתי קשת חשמה קואו לטנמ ככאן כמו בחניני
 הסלע מנורה וקשת ארמה יקודק למעלה לחמ וכוון קטני מנורה
 קנה . והשכ לה חמך כיון שקרב לחמה הוסיפה להרחק . את קול
 העבר שיהי קבלת החולה עצמו עליו מהפלה אמהם עליו והיא קולות
 להקבל . כאשר קוא שם חמך שאין דען את האדם אלא לפי חששו
 של אוקה שעה לפי שהיחולאכי השהת מקדמם ואומהם כבו שעה
 שעה למהות בעך כחמך אהה חשלה לו את קבאר אה להם עכשו
 חק הוא צדק או ראש אחרו לו צדק אה להם לפי חששו של עכשו
 אה דיו וקו שחמך כאשר הוא שם וקין קמית אה ישל כחמך כ
 כשקלם נבוכד נאר שטא חשא בער לקאה חמך אהיו חים בעקו
 חולכים אורפ אה עכיים היו אומהם ישאל לשאם בבקשה חש
 חולכום אה בע דוהנו ישחמאל ויהמו עלנו שחמך חלנו אורחות
 דעם אה קה דעם אה חום והיו חבאים להם בער חלנו ונדורה
 עוחים כסבורים ישאל שהם חלמים חים וכחמכטפו לתך שו י
 ופחמו קרוח כעפה בעמו וקוא חמך . כונה קשה יול חמך סקשה
 קשה על שם קאומות כמו חמך נמל לפי קשין כנישה . וישכ במכר
 היה ישכ במכר ומלממם את קביות שטא יכו בכלי מאכז מעלה
 מחקום נבולק שחמך ולה שחמך חלית קיינו דאמה אישעי זרוק ה
 חומא לאויכא אשקהה קאי . ויהי בעת קיא וי קיה שחמך עשאו
 בעו על זק . לקים שחך לפי שאה שחמך חשכונות קדום לשלם ז
 עלמם עם חולבים ועלנו כדו וסקדק אשהו למקוטו . בכל אשר
 אהה שעה לפי שקיו אומות קשול אומהם אה היה צדק היה חולד

יסין

וכן שקולד אמרו לקים שחך בכל אשר אהה שעה אה קיה צדק היה
 מוצד שומע לקול אשהו לחמה אה כטו וסון שאמר לו לקים כל אשר
 קחמך אלך שה שחמך בקולה אה לקים שחך בכל אשר אהה שעה
 אה קיה צדק היה דוחק כטו בכורו כיון שאהו חששו אמרו לקים ש
 שחך . ושה קשמה ל כפי קשה שאה נבול קמלה ולקים שחך .
 וישלך לחכור ל חמך והטובות ששעית שחך ואמהת לך קה אכתי
 לבנך ואולי חמו לו זק בחלת קה ואם אה אהו לבך עלה בשכיל קאר
 אשר נהה בה . ולעט ולעבה עב כאן חמתי קאב על הבן ולפי שאה
 טעמהו צדקות לאכלה להוכחו באשונה אלא הודק לבדיו ואמר
 אהי אשבע אכל ישלך לדע כי אהי זוכר האשונה אכל אה מודה
 לך כי שבדך נמל כאר חים לעבדי ואהו לך להשיב את קמלה אשר
 נמל . וסמך אהי חלך היה לו עלם ככדו ואה לאסדס שיסבע לו
 כו והשיב אכרם אהי אשבע נאמי יא אשבע וזהו שאה אביחלך
 נש אהי לא שחמך בלה היוס כלמז זה קלה שלך לא ידעתי בלה
 היוס ודע כי שבושה זו היא קאשנה הנכבדה סתירה ולפי שלשון שבוש
 נאר חן אשעה כי דוע סקלה לבך קליב אמהם שבע כשעור קאן
 וקרא החקום נאר אשבע וכן כילחך חלנו שקרא קבאר שש השבושה
 והשנן כי השבע עלל כשבעה הקראים צור קחיים ומאמין סתירה
 וכח"י שלם הכא והשבר על השבושה הוא כוסר בעקר וחוצא עצמו
 חכלל קשבושה ואין לו חלק לפה . וכתהר כח"י זל והכין הלשון של
 קמצי חמנו כעל קל שיאח שבע או שבע לא שבעו ושבעה
 כי כשבע קטמם עצמו ככלל השבעה אה הוא חקיים שבושה ואם
 הוא שבר על שבושה יהיה פי שבעה הוציא עצמו חכלל קשבעה
 והנה היא חלה כוללת דבר והטבו וכן ודמנו אה החזמח . ויאמר א
 אביחלך לא ידעתי אה אין לי אשם כזה כי לא ידעתי מי עשה אה

קדש קדש אכל אהה אשם בדבר זק שלא קננה לו ולא תיק לך להעלים
 קדש בלבך בדרך נפיה ט האנהים האוי שיקיו בלב אחד כאיש א
 אחד ואת שאעפי שאהה לא קננה לו שמענה קדש מאחד אינו כן
 ט גם אובי לא שמעתי בלתי קיום וקוצר יהעו והנה ושמישה
 לפי שהדבר נודע מלפני ג' דברים או מלפני ידעה שיודע הדבר מלפני
 יפה ונחמתי או מלפני קננה שקננו וספרו לו קדש או מלפני שמישה
 שאעפי שלא יגדלו לו הדבר שמע מלפני עצמו ויקח אברהם זאן
 ובקר בלתי מנה לפי שאברהם קבל מתנות מאבימלך בעטן שדה
 ודרך כורת בהתלהות שוין זה אצל זה במעלה ובכבוד בעטן ש
 שהיה ביניהם אהבה טובה בלא חילוק וסאן אברהם קיב חלק נשים
 ואבימלך היה חלק ולפי שאברהם קבל מתנות מאבימלך והתקרב
 אוחו ושונא מתנות יחיה ולפי שהקדש מתנה הוא מתנה כפי
 כשרואה הנותן עד שנאק לו שקוא חסועבד בעבד שלם ליתוק
 ובזה נאק שאברהם קיב חסועבד לאבימלך בהתנות שקבל וזה
 בלתי ראוי לאברהם וכן לבהית קסיה שעבך שיקיו שעה שוין לא
 בסאן ויקח זאן ובקר ויקח לאבימלך בעטן שהחזיר לו מתנתו או יא
 למעט סמו שקבל אברהם מתנות מאבימלך כן קבל אבימלך מת
 מאברהם ואז ויסתה שעה סרה כי אז שעה שוים ויכולים
 לברות סרה באחר וצמיים וכן אה קעל אשר בלתי למעט
 ויעבדו כן סריו להזו שאחר שעה שוין ועבדו סרה אין אנו
 להיות חילוק ביניהם אלא אהבה ואחדות ולכן אהבה שלה סומן
 אחד וחי שיפה קעטן ויחלק קאהבה אנו שיהיה חלק לשנים סמו
 קעטן ולכן המלא כי אפי חלק קולטם שאין חמות ועבך לו כססרת
 קסיה עם אברהם קעטן לעבדו כן קננה סרה והנה קעטן שאן
 ולפיך אש רחמי לשטינה שקיא אש אולה בעבד קיקל לעבד

לשן

לשן ערות לשון קדש סמו ועדה המלכה כי חסרה את הטאר מריבין
 קיו עלה כוש אבימלך ואומהם אמתו חסרה אמתו ביניהם כל ע
 שיקראה על קדש ויעל קמים לקראתו עלה היא עלה קמים לקראת
 אברהם כי שם שבע אעפי שאין קסועבד חסרה בסאן ידוע שא
 שאברהם שבע סזס קקדוש ואבימלך בלתי אולי אברהם לא שבע
 אלא אה אובי אשבע וחשב אבימלך שקוא סמו אובי שבע ולכן
 כה שלא לישבע עם טוב עו וחזר ואחר ויברתי ברת אחר שאמר
 ויברתי ברת שעה ירחוץ למה שנזכר שהיו שניהם חוכים ושני סרה
 ועסאו סרה ברת בטאר שבע ויקח אבימלך תקומה היתה לו שבע סרה
 אברהם קעבך ועבד וישובו לאחן סלתיים להשבעו ולבאופקים
 ולא לחזו מרובי קעבך אכל אברהם ויעט אשל שקוא ען קמים
 מתנתו שלמד לבל קעלם והטעם קחת כפי השטינה באסרה
 שיהי לויק וזהו אשל והוא אורעה שאל שקיה אוחו לבל א של מתן אקל
 ובסיבה זה ויקח שעה ידו אורתי אשל קוא סמו של קעבך אה לבל השל
 לאחר שאוכלים ושתיים אוחו להם סכו לחי שאכלה חסל סבורים
 אהם שמשל אכלה חסל חי שאה והיה השלם לא אחרו שבה לבור
 אחר שעה לא וצמורת קחי ויעט כמטא ראש כסוק קאחר ויעט
 ען בעטן חקדס והשט באברהם לחדך של קמחזיק סלמה אכסמא
 יוחסן עק ורבי סתי סרה כי ט ויקרא לשון הכרז סמו וקרא עליה
 את הקראה ויאמר שקיק חסרז וחודיע לברות שקעלם חתורש ויעט
 חנה יחיד וקדוון ועל כן יאה כי הקכרז היתה כסלם לשלם קקדוון אשר
 ולאותו קודס קעלם וזהו שאמר א שלם סעתי שקדס לעולם או יהיה א
 ויקרא סמו ויקרא ימים רבים חרובין על של חסרון סכרון שאה סה
 שעה וסאן כו שנה ורחי כזק שאעפי שיסב סס שעה סרה לא לחז חז
 חרוביקים אכל סרה יורה סרה וצמרת ויהי אחר הקדס סמחה

פרשת שקידה לפרשת אבימלך אומה מצדדים כי שם לשון זעם ומתקנמו
 זועמים נתיסין וזה היה לו כנגד מה שהכעיס להם בשבע כשעבד שנתן
 לאבימלך שבעצן נעשו טעו שיטב ארון קברת בשדה שלמים ז' חלשים
 ויהי וי' היה לאומות השלם באסל נסיון זה שבעברו אנו יוצאים אורפ כ'
 באמרו ויירש זרעך את שבע אוביו. אחר הדברים אחר דברו של שאן ש'
 שהיה חקמך ואומה מכל סעודה שעשה אברהם לא הקרה לפעך פר אחד
 אן איך אחד אומה כלום שעה אלא בשביל בני אלה הייתה אומה זבחהו
 לפע לא היה מעבד ויא אחר דבריו של ישמעאל שהיה חקמך על יצחק
 שהוא עמול בן י' שנה ולא מיחה אומה יצחק באבר אחד אהה מיחאע לו
 אומה לי קבה זבח עמך לא הייתה מעבד. והלקים שמה אומה חדת קדין
 לפע קבה כל השיונות שנתית במחונן שמהו כשעמ מיד אחד לו קח ט'
 את בנך ודע שאין קעסיון אצל קעס אלא אצל קביות להודיע ענין מעלה
 קצת או קביו באמרו י' צדק יצחן. ויאמר קעס כך היא עשיה של
 חסיהם לשון עבד ולשון זמון. וכבר ק' בחיו' דע כי נסיון קעקידה
 היה לפסס בטחום נעל חיוב היראה והקרה בשם כי הקרה על שלשק
 חלקים ק' מי שאוקב את המלך ומתוך אהבת יסר בשבתיו ויפסס מ'
 מעלה המיד כל היום וידע לכל יבא וברעש אכל לא היה מחסר מ'
 מחמונו כלום בשביל אהבתו. קעס מי שאוקב אותך יורה יסר באסתיו
 ויהן כל מחמונו בשם אכל לא יחסור עצמו למיכה בשם לו. ק' יסר
 בשבתיו ויהן כל מחמונו בשם לו ויחסור עצמו למיכה וקע אברהם היה ש'
 שלם ב' חלקים אלא ספר בשבתו ופסס אלהותו וייתודו בשלם ופ' כ'
 כהן לאבובם שהיה פתחו פתח לכל עובר ושב וכן אמרו במדרש ד'
 שתיים היו לו לביתו של אברהם לז' רוחות השלם וכל מי שנכנס בפניהם
 יצא בפתח אחר כה שלם יקבייטחטע שוב דרכים וק' חסר עצמו למיכה
 בשביל אהבת קעס כשקוסלך לבצען קאש על קדושת קעס ית' ולפי ט'

סקשין

סקשין ב' חלקים לו קראו אברהם אובדי וכעשן זה של שקידה הקאק א'
 אברהם תקול אהבתו בשם שקיא חזקה ושמה אין להעך אהבה עם י' כ'
 החלקים קנה ואין להוזהר למי שמוסר עצמו למיכה כי באני היה אברהם
 אלו היו לו ק' נסיון לחסור את כלם למיכה על יצחק אבל פעולה זו לר'
 הייתה כשאר הפעולות והשיונות ואין קטוב יכול לשובל ואין הסח ק'
 המדמה יכול לחסבו שיקה ארס עקר וזקן בן ק' שנים ולו עשר וכ'
 ועבדים וכבוד וקיה מהקאוק לבן והיה לו בן אחר היאוש היה באני לחסב
 תקול האקבה החזקה לבן קהוא וקסל האקבה יותר ויותר לשוף שנה מאה
 שהיה בן ח' ימים וקסל לחמט ועשר שנים יותר מאה שהיתה בהיותו
 בן שנה וקסל האקבה בהיותו קרוב לז' שנה וקוא קזמן ששכלו של
 ארס עמור על הסלמות וזהו יצחק שהיה בן לז' שנה וקסל יותר ויותר
 כשיצטוו לשחוט הבן קזה הוא בעצמו כי כו ואברהם מתוך שהיה ל'
 שלם באמונה עם היות קסל אהבתו ל יצחק הכיר והקבין כי באני ש'
 שתקנבד אהבת קסיה על אהבת יצחק ולחזק סז קסל האקבה שהיה
 לו לאברהם בשם היכה תקלה בשטן אהבת יצחק. קח ט' ענין עבה מ'
 ורזל אמרו אין ט' אלא לשון בקעה אל' בבקעה חמך עמוד ל' כעסיון
 זה שלא יאמרו קאשונות אין כהם מחסי. את בנך אמר לו יטל שנה
 בעם אמר לו את יחידך אמר לו זה יחיד לאמו וזה יחיד לאמו אמר לו אשר
 אהבת אומה לו ששקס את אוקב אמר לו את יצחק ולמה לא ללה לו מת'
 מהתלה שלא לעבדו פקאוס וכדי לחבב את החמלה עלו ולבת של'
 לו שבר על כל דבור ודבור. ולך לך שר נסיונות קעס ונחא שלם
 בכלם חמיל בלך לך וסיים בלך לך. המורה ירושלים וכן בדברי ק'
 הימים לבנות בית ל' בן בן המורה ובד' שש שחסי יוצאת קואק
 לו שאכל ומחמו יוצא מורא לאומות השלם ואטקלס קעסו עש הקטורת
 שיש בה מר דרור ושאר סמין ואולי קואק חורה שחסי נראה שהורה

של אהינו וקדושתו כחולת מונקה שקיח שלמה בנ' דיו ית' אמר. והטעם
 לא אמר שומתהו לפי שלא היה דעה קב' לשומתו אלא ישלחו לה' ע' ^ע
 לשאתו שלמה ומשיעלהו אמר לו קודמיו. וס' ד' בתיי שהלמד הזאת
 כי אורה במקום כלום שקעלהו שם במקום שלה וכחוקה קלבה לרבן
 במקום אבן ואברהם מהר תקע קאהבה הבין שלה חומש. נס יתכן
 שיהוה על סוד הקרבן ועל כן אמר לשלמה שיעלהו חסם למדק העשירי
 המחשלה וכן השיון הזק ששיה וכן באיל אשר הוקדש קמתינו בא הלשון
 בעצמו כי לא אמר וישלחו שלמה אבן אמר וישלחו לשלמה ומטעם זה קוספי
 תהיה בנו שטעו נאמר והטעם שם לשלמה וכן אמר יצחק ואיה השק א'
 לשלמה וכן השיב אברהם להיס יראה לו השק לשלמה והנה חולת לשלמה
 היא המחבר שיזכיר בסמוך בהא היה עק. על אחד הקהם הנה חתקה
 את הצדקים ואח' חלה להם וכל זה כה להרבות בשכרן של צדיקים
 וכן אל האבן אשר אראך. וישכס אברהם נזרז למטה ויחבוט א' ^א
 הוא בעצמו ולא ינה לא מעבדו לפי שהאבה מקלקלת השורה.
 אה שט טעו ישמעאל ואליעזר שאין אדם חשוב שאיל צאת לבד כל
 שע אע"פ שאם יצטרך הא לעקביו יהי השט שמו. ויבקע זעורה א'
 טע שלמה זה יורה על זהותו במצוה כי אולי לא יחל במקום הקוא טעם
 וקולכם נ' ימים או שקיה אברהם פוסל עץ שנמצא בו תולעת כד' ג'
 הקורה ולקח מביתו טעם טובים פאויים לשלמה וזה טעם עט שלמה
 טעם האניים לשלמה. ובמדרש בשכר שבקעה הנה היס לבטן שנאמר
 ויבקע הימים אברהם כפי כחו והנה כפי כחו. ויקס וילך עקן לו ^ל
 שכר קימה ושכר הנסד. ביום השלישי למה איתר חלה ואותו מיד כה
 סלא יאמרו החמו ועלבו פראוס וערע דעתו עליו ואלו היה לו שקור
 לומר אל לבו לא היה עשה. וישא אברהם ארשיטו וירא זקן מראה
 שכינה. וס' ערעב ביעקב שקוא שלישי לאבות וזקן וירא את המקום
 הא קאמרי

הנאמר ביעקב ויפגע במקום ואמר שאלה המקום שהוא מקום שכינה
 לא רצה שילבו עמו. וחוק חרחק ס' שהיה קטן חרתיק ^ל
 המקום מלפנים. ובמדרש אמר אברהם ליעקב ראה אתה מה שאני
 ראה א' לו ראה את הר טא ומשובח ועין קשור א' לעולם ווא' ארס
 כלום אמרו לו לא יאיון כלום אלא מדרב רות והרס אמר להם שבו לכם
 פה עם החמור עם קדומים לחמור. עד כה כלל כך מושע למקום
 אשר לבטן וח' אראה היכן הוא מה שאמר לו כה יהיה זרעך. ^ע
 ושהתמוה ושובה ערעב שישובו שנהם. ובמדרש בהר כרובק לשפתים
 טאה ושקמה ושובה ערעב שישובו שנהם. ובמדרש בהר כרובק
 לשפתים טאה ושקמה ושובה ערעב שישובו שנהם. ובמדרש בהר כרובק
 לא הולך נס החמור והלך על רגליו ויקח טע שלמה וישם על יצחק א'
 אולי עד טכסו קיו טעמו נושאים העצם וכשאמר להם שבו לכם פה
 קטעם ליעקב. האכלת סכין על שם שאוכל בשר כחלד וחרבי ^ל
 האכל בשר ושחכסרה הבשר לאסלה ונתשבון קמן סכין. לא זו ^ל
 תקראת מאכלת על שם שישראל אוכלין שבה. וילבו שטקס יחדיו ^א
 אברהם שהיה יודע שקוא הולך לשמות אב' כנו היה הולך בראן ובשמה
 כי יצחק שלח היה מרגש בדבר. ויאמר יצחק אל אברהם אמירי וקרב
 יש במקרא זה ואולי יתנו למק שאמרו ר'ל מי ששאתה וכו' ליהן.
 נא בודקין אותי נ' פעמים בקן ובלאן לאות אס דעתי חיוסבת עליו
 או לאו ולמה כשהרגש יצחק בדבר אמר אולי אבי אינו בדעתי במק
 שקוא רוצה לעשות לי ורצה לדעת טעם זה אם שוטקו מדעתי או
 לאו והתמיל לעשותי ב' אמירה ואמר בתמלה ויאמר יצחק א אברהם
 אבו ולא פ' מה אמר לו ואולי אמר לו חפץ מה עזב העגים ולא קלבו
 שמו ובאמירה שנה אמר לו טקח עיני סלך ורע והבן שאבי אהיה
 ואין מדרך קאב לשאר טעלה כזאת לבני ואולי אהר מועה וחושב

שאין אהב אבי וכל זה היה אומר כדי שיקמלא עליו רחמים וקשיבו הטע
 בע ויודע את שאהב בע ואנא אביך. אמירה ג' אמר לו הנה את רואה
 שהנה בייך האש וקטנים ואב מוכרח את לשאול לך איה השם לשעלה
 ואז השיבו שגיס יראה לו השם לשעלה ואם לאו אהב בע"י ובמה ויאמר
 יצחק אל אברהם אביו מאי טעמא לא אהיב ליה מידי לא בען סאסרלך
 מהמי דאבא על ברא ובנין כך כתי' הטע בע הטע דאסרלקו רחמי ואהיב
 לה מאי ויאמר אברהם ולא כתי' ויאמר אביו דקא לא קאים עליה סאסר
 אלא בעל מחלוקת הוה ביקי גהים יראה לו השם יראה לבו חבש להלא
 ג' גהים יראה לו לערמיה בד איהו איצטריך אבל השתא בע ולא י
 אמר (וכשעלמיה) וכשעלמיה קדבר אצל יצחק אמ ידע בבירור
 כי מאה י"ג היה זאה וקלבו שטחם יחדיו ומטע זה הזכיר שעה וילבו
 כי בא שונה לא ידע יצחק כי הוא השעלה וערפ שידע טרפה בדבר וקלבו
 שטחם יחדיו בכונה אחר זה לשחוט וזה לשחוט ורבים שואלים איזה
 חכם נבול כמו נמי מטעם קנול לעשות יא נבול כמו של אברהם
 יורה מיצחק לפי שהמפקיד עצמו להכריע קול הוא חן קאב שבא לשחוט
 אהבנו בידו שאם לא תאמר כן למה טעם לאברהם לשחוט את בנו
 יצחק להרוג את עצמו או שהבוא המצוה לעצמו אלא בודאי זה קאי ג'
 וזולה כי כמו של אברהם נבול מיצחק ויא שנבול כמו של יצחק לפי ש'
 שאברהם נצטוו בזה חפ השם ויצחק חפ אביו ולבך נבול כח אמונתו
 של יצחק וקנבון שנבול כמו של אברהם שקרי יצחק אטע של אמונה
 חפי קשם יודע באביו שהיה נביא ונרמייב לשחוט חמנו כחפ קשם
 שהיה דבר נבא דבר י"ג הוא וחטעם זה ענה הבה לאברהם ולא לעצמו
 לבאר ט נבול כמו של אברהם ואמר המזבח ולא אמר מזבח כמו שאמ'
 בארנה פרט ויבן שם מזבח לחמוז אזה הוא חקום המזבח המכוון כ'
 כנע המזבח העליון ולבך קראו בה היה עה הוא המזבח שהקריב בו י'

מילת בתי
 י"ג כנע
 י"ג בהקריב

אדם הא' הוא המזבח שהקריב בו קין והכל קוא שהקריב בו נח ובע
 וביאור המדרש הזה ידוע מי הוא הקרא המזבח כי הוא המקבל ג'
 קחלה והוא סוף קבטן וזקו שאמר ויבן. ויעקוב את יצחק במדרש
 אמר יצחק לאביו אמר ידי ורני שלא אהב המזבח ואזדקעזע
 ויפסל הקריבן בבקשה חמך אל השם בו חוס. חמטל לעלם אר
 חניטא חלחל שטעם אברהם את המזבח כנע כסא הכבוד כתיב
 קבא חמטל לעלם וסתי קרפ שרפוס שמוהם חמטל ל. וישלח
 את ידו אמר לו אבי אל יתהע לחמי כשקיא שמורת על הנג או
 כשקיא שמורת על הכור שחא קפיל עצמה וקמורת אברהם אברהם
 דרך המדבר במהירות ובזה זור קוא קוא חבירו שם אחר פשם
 וזה יורא שאלול לא נזכר המלאך לקדוא לו היה שוחטו. ובמה
 אברהם אברהם פסיק טעמא בניייהו דלאו אברהם בתראה כ'
 כקדמאק בתראה שלם קדמאק לא שלם כנענא דא שמוא שמוא
 בתראה נביא קדמאק לאו נביא אבל משק חמך לא פסיק בען כ'
 דחיומא דאחי' לד לא אטע חניק שכטעא. ויאמר אל השלח ידך
 אח' לו מי אהב אמר לו חלחך את אמי לו כשחמ' ל קח נא אהבך
 הוא בעלמו אמר לו ועבאו אם הוא חבקש הוא יאמר לו חיד ויקרא
 חלחך י"ג שטת ויאמר כי שטעתי טעם י"ג אמר לו לחם באר' י'
 לבן אטעא בו חבלה ואוטא חטעם דם אמר לו אל השם לו מאומה
 אל השם לו חוס וכרפ קללתי הנה לעל חטעתי אברהם באר' כ'
 הנבואה בהקין להציל בנו חמות וזה לאור שקיה זוכה בנו בשחמך
 לבכור השית' שאם היה דואר על זה לא ירפן שהבוא אלנו הנבואה
 בהקין. עתה ידעת חטעתי יא לי מה אשיב לשטן ולאומות הקמיק
 מה היא חייבת אטלך עכשו שרואים כי יא שגיס אהב ויקיה פי ט'
 עתה ידעת עתה ידעת להשיב לשואלים מה היא חייבת אטלך י'

למו כי ירא ליהם אהיה אצל קודם זה לא הייתי יכול להשיב זה כי לא היו
 מאמינים אותי וכתבתי להם ירחק הלאין זל שקוא כמו שאומר טבשו יש
 לי שט פנים ואינו שולל כזה שלא היה לו ספר כלל אלא שהיה לו באשופ
 ועבשו שקנה אחר ישלם כי וכן אחר כסאן עקב ידעתי כי ירא ליהם
 אהיה ולא חשבת ובזה אינו אומר שער כסאן לא היה יודע שקוא ירא ל
 ליהם ושער אחר כי אחר שלא נחמד כסאן כזה כלל כי קבל היה נלוי
 אצל קודם הטעם וזהו עקב קודם הטעם ידעתי כי ירא ליהם אהיה ולא
 חשבת ולא נחמד אצל יהיה כלל ומוה כתב כי יהיה קבולא מקטר
 כל הדברים אצל בעיני האדם אין ידעתי לישמרה עד שישא קדבר
 בטעם ובמנהג נלאה וכידעה נלאה לא טרע עלה אצל יודעתי
 כל הדברים מוטאה מבע מיאורם לבחירה קאדם למאוס כרע ה
 ולתור טווב או קטבו ואין אונם סאלו לא היה לו יהיה כלל חו ולכן אה
 כסאן עקב ידעתי כי ירא ליהם אהיה ולא ירא קפן אחר שבטעם לר
 חשבת אה בקר חומט אצל לא נוכל למור שער כסאן לא היה קשם יודע
 שקוא ירא ליהם כי זה שקר כי יודע היה קשם שקוא ירא ליהם בדברים
 אחרים אצל נראה קפן דבר כסאן שלא חס לו ועשא עצמו אכזרי עליו
 וישא אכזרים אה עשנו זה יורה שבוקות שער כסאן קשטל עינו
 כי ירא חקביט ל האלים ואחר שהשלים קדבור טא ששנו ויאל וקנה
 אה אחר טחז כסאן קוא אהלו של ירחק טעמא כערב שבת כי ה
 מאורת עה טקל לו אורת סח ואורת הכנה להיות שולה קמימה נ
 נקא אה ולא כבש כלשון קקלכות כבשים כע טנה טבובטין ע
 שנוקיקס של ישאל לבי שהכבש הנזל טעם יקא אה וכשקוא ה
 כן ימו יקרא כבש טנאמי שור או כעב ושער שקא אה זה הוקרב
 שלה ויש בו רוח לבשר ישאל שנקאת אהלת השחר שקיא אהילק
 של ישאל המקבלת חן השחר חעבה עליהם כלל דור ודור בזכות ה

הענין

הענין - אחר טחז אחר שאמר לו קמלך אל השלח יקך אל העבר
 כאקו טחז כסאן בקרנו או יאמר ונה אה אה קמלכר טחז כסאן
 או יאמר אחר שאלהו מוקב הולך ודועה אה אורת טבשו טחז כדי ש
 שיהיה טקל לקפסו ובמדרש אחר טחז אחר שישראל טחזין וה
 ומסתכין טעבירות כל קטנה נועלן כזה שופר של אה וקקדה לא
 זוכר להם זכות אהלו של ירחק לא אחר שישראל טחזין טעבירות
 ומסתכין טעבירות מכלל לחי ומחרי טין ומין לדכוס סוס להנאל ה
 בקרנו של אה טנאמר ויש ליהם בטופר יתקע ודעת ככותל זל כי
 שופר של חק תורה קוא שופר אהלו של ירחק ובראש השנה שקוא יוס קהן
 טנאוינו לקוש בטופר וידוע שכונקן על מדת של ירחק לא על ע
 נט וטעמיה חומט שהי קאין הזה כלל היה כלל עם קרנו ועמא
 ועלפז אצל החכמים ירחזו על מדת הנבואה שטעמו חטו אבבי ולא
 יהיה לך וקא סחר ירחק וקוא הקול הנשמע במדק תיה ואילו אנו רוחי
 כקול שופר של דה שקוא היום טעמא בו השלם וקקכונ כי יוס חק
 תיה קמל קבלת חלבוה וכן יוס טעמא בו השלם לבי שאין חלק כל
 טא קמל בו של כל טבוכה וטבוכה שקיה טעמא חומט היה אומר
 יהי כסאן שקא טבוכה זו סאלו עשיתה ככט סאלו כע טחוט כלו חוורוק
 סאלו כע חוטטט סאלו קוא טרע ועשו דשן יי ירא סתד שמו ה
 יחר ויאל לו מקום הזה לרשות שכינתו עלו ולקקח בו קלכות
 אשר יאמר היום שיאמרו לחי הדורות כגר זה עליו וראק קבך היום
 יחיס קערהים כמו טב היום הזה טככל המקרא טכל קדוה קבאם
 קקואם מקרא זה אומר על יוס טעמאן בו היום הזה והחובן זל
 כרב יי ירא קרא סס המקום כן טמור יי ירא לכוות שהעק
 שקעמוד לישאל זכות העקיה הזאת בכל דור ודור אשר יאמר
 היום נש היום טאט כגר יי ירא טעל לטעו וינשט טכדי ונהי

אברהם קפול לשע ולגורות ויחט שהחוקים הזק נקרא על ידי א
אברהם יאה וש' שס כן נח נקרא שלם לבך קראה הסה ירושלם מחובר
חטט צהקים ובמדרש אה יחוק דמות אהיה על נפי המחזבח ועטן
קאהיה הוא סחד יחוק ואולי הוא אהא דבי שלאה שהזכירו רזל
וקנה הוא נחמו בכקוב הזק ופכר יל יאה קאהל ביה קחקדט בניו
וחרב ובנו בניו שנאמר יל יאה חרב בקר יל ככא על הכ טון ש
שטחם יאה קרי בני כי בנה יל צין נאה בככודו ויקא מלאך
יל אל אברהם שנה מן השמים לפי שהפסיק העטן בעשייה קא
קשלה ובדברי אברהם חזר המלאך שנה לדבר אליו ואולי אברהם
היה משעמם ואומר איך פקני יצרי שלא לשחוט את בני כי חק טעם
קאמתי לבכרם קאמכונם ולא לבאשונם כי באשונה נאמר ל
והטלו לשלה ועבשו אחר אל קשעל מאומה היה לה להעמיד קדבר
על דין קלמוד אוקי חר לנפי חר ולא היה לה לעשות כדכרם קאחרונם
לזה טא אליו מלאך יל שנה בעטן שיקיו קרי לנפי חר ודע כי מלאך
מלאך זה אינו מן העלהם אלא מן הענישה וקוא המלאך קנא
וזכו נאמר כי שבעתי ונני כי ישן אשר ששית את הדבר הזה
שקאת בך יחידך לעלה כי בזה היה די לט איכות הדבר ועוד
ששמת אותי בטעל ולא חשבת את בך כי בך אברכך ונני
לפי שקשוק טעל סוק לשחוט בניו יחידו כל העלם יקלוקו ש
ויאחרו שקוא רשע ועבד ועוד רעה אחרת שישאר בלא זרע ויש
וכל העלם ישאוקו ויהיו לו לאויבים כנע קקללה אחר כי בך
אברכך וכנע קכנס אחר קדבר ארסה את זרעך וייל זרעך
וכנע האויבים אחר ויירש זרעך את שער אויביו שונאיו ולא דיה
זק אלא וקדברו בזרעך כל נני האפן ואחר בך אברכך אחת כ
כנע קאב ואחר כנע קטן וקמלא אכלך כנע אברהם והרבה א

אלכה

ארה לאב שכן חלמי שקולר בעס אחרים ארסה לבן והוא כנע יחוק
ועל זרעו סתב ככוכבי השמים ועל זרעו ישחטאל ובע קטולה כחול
אשר על שפת קים אי נמי סאשטיין רטן קעס ככוכבי השמים ואס
לאו כחול אשר על שפת קים וקמלא סוקא זק ש אוקיות ומתחיל
ככל וחסיים באון כנע ש' טעש שיכדו למעלה ככח שמו קנדול ואחכ
שקלמה כקס כרס. וישכ אברהם אל טעבו לקורות שלא נכה לבו
ולא רמו שטון בדרכי השס אלא שחזר כאחד חטעבו בשוק וזקו ויקומו
וילבו יחיו. ויהי אחר קדכס לפי שהיה אברהם חלעטע טס מי יזונו
כנו סמאמרס קל סמך לבן לידת דכק לעחמו ואמר נש היא להורות
שבזכות אברהם טעשה נע לעחור ולחלבה אשתו כי קתרה סתה נס
לדי יחוק כעבור היות אברהם ושק זקניס ואחכ נחור ומלבה היו
זקניס כאברהם ושק או קדוב להס ועטשו ילדה חלבה כעס לעחור
זה נס וטלא וזקו ילדה חלבה נה היא סזו שקד ואס נאמר שכולבו קודס
לבן זמן כי למה לא סתה אותה קתרה ועוד שיש לבו להודות לקבלת
חזל שאמרו שהיה רבקה קמנה בת' שטס. אהשן שקיה יבא טען
וקאמין בעל ולא כדכ. בוז שקיה חבזק דבריו של חקוס. קמואל ש
שקס לעטן על ישאל. כסד שקיה כישד. חזו שקיה חוקה חסאות אול
ומדוחים. פלגא שקיה נבוק ועל ונגט. ילעג שקיה שרר מדכס כדל
דלע טורד ביוס סנכר ואשת חדייניס טאהוק. כקואל סבתו טלנה
לחלק קאל. כאומה סכל כע קשלה אומהס כאו מה ילדה זו שקז כע
שוסבי דמים טכח טוכח כע ארס ומל שזק קודר. זק מוסך מן קכד
ומשטינו. וקחט שקיו שוכדס ש' כלא וקחט על חלמה דלג. חטע
זק טלוי עהות סזו וקמק חטעבו דדיהס. וקמלא באל קקולדות יב
כעס כנע יב טכניס זק לעג יחין וזה לעג שמאל וסמו שקיו ככני
יעקב שמונה כע נפיה וארטעה כע שטחה כן ככאן וסמו שישקב

הולך לגנה בתו בין קבעם כן בסוף שומר ובקנאל ילג את הפקק לבה
להורית שכל זה נע נשור וכל זה בזכות אברהם .. ק"ס

פרשת ויהיו חיי שרה

טוב ללבך אלא
בית אבך חלבה

אל בית משקה יאמר טוב לחדם שיתמיד ללבך אל בית אבך אע"פ
שכבר הלך טעם נשתיים מלבך אל בית משקה וזקן שאמר טוב ללבך
ולא אמר טוב לבה וקטעם לט שקוא סוף כל קאדם ואס לא טבשו אימתי
שקרי אס כולג לחכירו בן ולא הלך אלו לשמחו יכול לומר לו אבוא לך
בשמחה ומה באירוסיו או בטעויותיו אבל קאבל מה הוא אומר לו
לפיכך טוב ללבך ונ"ל וכן טעם אברהם כי אע"פ שנתכשר בבטולה
טובה באמור לו הנה ילדך חלבה נם היא בטעם לא הלך אס כי א'
אברהם לעולם היה דואר ואומר מה אטעק ומה אומר ולבי מאד
חמרמר וישן ויאמר הנה לעולם חר לי חר מה אטעק לבעט לבן
בע העולם יש להם זיוון ולבני אין לו זיוון מה אטעק אהן לו אס מ'
מבנות כטען אס מבנות ישמעאל ועל זה ביום וכללה שניה ב'
בענין אינו רואה טאופן טכשאמר לו קטעם קח נא אהרביך שחח
ואמר קאח כי אין לו טבשו בן ואח לבק אלו אטעק וקטעים כבקר
לעשות רצון יוצרו כל הקפולגות וכל טעבון ולפי שרואה קטעם נעדר
לבבו ושחחתי טערו כל דת הפקק להסיר קולנו ועבדו לא קלך לא
לשמחו שחקם אלא קלך למטר לעלה ולבכונה .. וקחי יתן ללבו
זה אברהם שכל אורקם קטעם לא קנה לו קבר טאין ישאלו עד מ'
שחקה שיק נטין אל לבו לקנות לו קבר וקנה קטעם מאנה אוקנו מ'
ללבך כדרכו קהד קנה לך אדם מה טוב אדם זה אברהם דכתיב
קאדם קנול בטענים ומה קוא חנה ואומר לך טוב מה כלומר ..

חק

מה היא הדרך המובק ומה י"ל דודם חוקך טאס שעות משפט מ'
ואקטת חסד וקטע לבה עם לקיך זו קולאת קמת וקטעם הכלך
קחמוזים סולת לכת כלא טוב ללבך לבית אבך ונ"ל שכן ששרך
קוא כקמלה קולא את קמת ואחכ קטעם את הכלה וטמדרט
וזזה השמש ובה השמש אך אבא בר כהנא נט אין אנו יודעים
שזרח השמש ובה השמש אלא עד שלא ישקיע קכה שמשו של
צדק קוא חזרה שמשו של צדק חטרו יוס שמרל שקיבך נולד
סורטי וקראו טלו וזה השמש ובה השמש יוס שמת רבי נולד בו
רבי אבא בר אבהו וקראו טלו וזה השמש ובה השמש עד שלא ק'
קטקיע שמשו של חשק קנה שמשו של קוטע עד שלא שקע
שמשו של קוטע זרחק שמשו של טקטאל בן קנה עד שלא ש'
שקע שמשו של טל זרחק שמשו של שמואל קהד וע עליס
טורס יכבה ושמואל טובב דכיל י"ל וכן קטא עד שלא שקיעה
קכה שמשו של טה קנה שמשו של וצדק כקמלה הנה ילדה
חלבה בטעם ואחכ ויהיו חיי טה נטמחכ פרטת שקימך לחיתת
שירק לוח לך טעי השקידה פלה שחקה וחקה וקמדרט קוק
טעק טה ולבקה טאלו קס דבר אחד כי טל שקע שמשו
של זו זרחק שמשו של זו ונם קיא דומק לה בטענים וקו שאמר
קאהלה שרק אמו .. חיי חייס לעון רטס ומה טאח חיי ולא אח ימי
אטער שבה למוח טל מה שאמרו רז"ל ששקר חיוקה טאח ויהיו
סקס ל"ה טנה מטטול יחוק דכתיב טנה ילדת ולזה סמך חייס
לגיהיו שכל אורקם קטעם חטובה קיא כמח' ולפי טאלו קלה קינ'
כסוף טכונה חזר ואמר טע חיי למוחם אל קטעט ועטעהס
למוח טקס כסוף טכונה ועוד י"ל חק שכל דק חייס למוח
שסמוך לקטתה חזקה למו טלחיק ומיקה חייס אמהס ולפי

לא כתיב כי ימי מנוח ששנותיה אינם אלא ימים וקראו באבות
 כתיב ימי שני חיי וכן ביעקב אבל ביעקב לא כתיב אלא ימי לרמוז
 שכל שנותיו אינם אלא כיימים בעלמא לט' שבו ששנו וסווא חסוב
 כמה אכל אבות רוב שנותיו בעובד ומת בשביע עובד וכן ישקב
 אט"ו שבעדו עליו צרות רבות מ"ח קוא"ל ובסוף ימיו היו בעובד כאלו
 כל ימיו בעובד דמסקי עב סלך עב וקזכיר ענה ככל סלל וכלל כי כן
 דרך הסת' כדי לתקן בין חלקי החספ' שהם אחרים ושאריות ומאות
 ור"ל אמרו שכל אחד ואחד נדרש לעלמו בתמאק כפי עשהו למען
 חק בת עשהו לא חמאה שקרי אינה בת עשין אף בתמאק כלל
 חמא וכת עשהו כבת שבע לופי כי בת שבע יופיה חלק ומוסית
 עב עשהו שקוא זמן העמידה וזו היתה בת עשהו וקיא סמו בת
 ישבע לופי שקוא זמן הקוסמה בשכבו ידעת שזמן האדם בעובד
 ובחרות וזקנות בערות זמן הקוסמה בחירות זמן הקטמה זקנות
 זמן הינהגה וקזכיר ענין שקוא לשון ר"ס סמוטא ובמאה כתב
 ענה וחאו היה להסך אבל הטעם הוא לסיבת שנוכל לה כנס יתק
 קיו בעינה כיימים ר"ס וזוה סתב שזק חיוסר על חק שאמרו
 ח"ל בסדר קדשים שמשן כן שקטיק אומר זקנע עם האן כל זמן
 שחזקין דעק חמורה עליהם שטא חסיר שנת לעמנים ונח"א
 אבל זקנע הורה אינם כן אלא כל זמן שחזקנים דעק חתישכר
 עליהם שטאמר טישים חמור ולזה כתב כראשונים שנה למור
 עקס חסובין כשנה אחת בערך האחרונים לפי שזקנע הורה יותר
 עששים בשנה אחת חשע קזקנה חמור שעשים ככל קטעם קר
 הראשונים וקטעם לפי שקס קרובים יותר אל חמלק ולזה כתב
 כ"פ בעלמא חמלק ויהי לעת זקנע שלמד ונשיו העו את
 לבבו סלוטאמר כלומר שהקמא הוא שלעת שאז זקנעו ו

וקוא

וקוא קיובאל חמלק ששיו העו את לבבו ולזה כתב בשנה שהיתה
 אשה חמור ולכך נמטה באהים לעת זקנע טר שבשבע ע'
 שנים האחרונות עשהו כדס יוגר חכבל שאר השנים וב
 ובזכותה חלכה אסתר על ק"ו מהנותר וכן אמרו במדרש
 חק באהה אסתר למלך על ק"ו אלא קבוא אסתר שקיא בת
 בקנע על שנה שחיה ק"ו וקמלק על ק"ו מהנותר אבל בסה אומר
 מאי שנה כפולתו א"ו שנה שנה ובשבע א"ו שנים אלא מאק ענה
 סלל דכולא דק"ב ארבלל כ"ק רזח ד"ק בלסאן כלל יומא וכן כ' שנה
 ואיקבלל שלמא סתמאק דכל סתמין ובצן כך שנה רזח החולא
 כלל אקפיש לעלמין שבע שנים אלן יקפישין ונא"י וסקי חללל
 סתמאק רא"ע דכולל יחולא חלל אכל יקפישין כדנא ובהמיו ובסמך
 סמין ואורחין חק לא הוי קבי לעלמא ובצן כך סללן שבע כתי כדו שנים
 ולא שנה וכולגו איקרון חיים טור עס זסאק איקו מאן לאזע נלויק
 כקאי שלמא סמך איקו ופ בדקוא שלמא במאן איקו זשר איקורב
 מאן לאיקו ופ איקו זשר דכתי ויהיו חיי עלי ונ' מאק לאיקו חוסקן רב
 כתיב ביה שנה שבע לאיקו חוסקן זשר אזכי לה ולכי לה דכתי עניס
 ק"ו ולא רבי ק"ב אלא לאזשר ולא אזשר אלא לרבי"ט שני ח"י
 שנה כולם היו שנים לאונה ובמדרש קטעם ח"י סוק ולא ח"י חוק
 דקיא אחריאה חיים לעלמא דנקרא לאקרי חיים יונלל אעיר כד
 ואחשיך לה חיים מאק שטן לקבל מאק כרסאן שלמין לארע כסני
 עוד כ"ו לקבל כ"ו ארשן עם קסטלתי וקמא עליה אין דק קמקרא
 לבקוב חיתה אסק אס לא שי חשעא כמין חרס לגודע שפסק
 הכאר בזכותה חל לגודע שנקבד חון לחעה דבוקה לגודע למק
 יקלא עס המקוס אלן ככוב ושה לגודע שהוטא דחיים יקום ולל
 הרהר וזק אחד חשעו עמונות ועוד קנד לבן עזו הקבד זכרה ל

לבקור באין קדוש ונתקבצו כל בני השולם לקיבורה לבטוחה .. אבל
 בפה אוחו בכולהו לא כתיב סוג דסתי בשנה דבשרה איתקמטאו יומין
 ושטן ופרעה כפע עלמה אלא רזא איהו כען הקוא דרנא דל ונמין
 ושטן דבר טא ביה קלין קח כד ארת חוק ארתבקה בתויה ואטיל כד
 זוקמה ונחמה מיתה לעלמא ארת שיה ונחקה וסלקת ולא ארתבקה
 ביה קהד ויעל אברס מואכרס הוא ואשתו וכל אשר לו וכען לאכרס
 ושה לא ארתחדו בהאי ארת זסנה לחין שלאין לה ולבעלה ולבעה
 כדקא קהד קביטו אל ער חואכרס ונע ועל לא ויהיו חיי שרה עה
 שזכרה בהו לבולו ולא סתי בכולהו עשי ויהיו חיי דהלה קו חין ואיין
 חין כולו לעילא מאה ענה לעילא ועשרס ענה לעילא ושבע שטס
 לעילא כולא כדקא יאות כדקת ארבע יאמר צדקה זו מדה במקום
 הנקרא קרת ארבע וקיא חברון ולפי שלא נהב מקום זה עד עכשו
 ולא נודע באי זה נבול קוא חזר ואמר באין כען ונקרא מקום זה
 קרת ארבע על שם ד' ענקים שקיו דהס בה אושע ד' זונות שנקברו
 בה אושע שהא בחלק יקודק שקוא קבן קרביש אושע שם שחטס
 יצא אברהם לדיוף אחר ד' מלבים או שש שקיא קרת שם כן ארבע
 והיא חטכן ארבע מחנות שכינה קיא חברון שחטס חתכרת השחק
 לעלת דרך סללה אל שער השמים וירמוז שער הסתן למה שאמרו
 בסה שקחתי באין ישראל אינם חתים ש' סח המשחית אלא ע' כח
 החמים וזקו וקמת אה בקרית ארבע כלומר בקהאר שם ארבע
 המיוחד לשם הקויה קיא חברון קוא כתיב שטל ידו תקחבר קטא
 למעלה לאורשק קמת בסא הסבור וזכרה לכל זה בעבור שחקה
 באין כען שער רחל לבו שחקה וקיא חיהדת את השם וקואה ונח
 ומארבת כ' על אחד ואה ארך חנה באין כען וקלא התנן של אברהם
 באין פלגים שהיא כבאר שבע דסתי על כן קרא למקום קקוא באר שבע

וסת

וכתב ויטע אשל כבאר שבע וכתבו וישב אברהם כבאר שבע כי מ'
 שם שצוק בעקידה ונאובו מן העקידה כתיב וישב אברהם אל עברו
 וילבו יחדיו אל באר שבע ואכ' מי קביא שלה לחברון ועד קיה לרז
 לאוי לו שיקי לו מקום מוכן לבית קקצרות כן דרך הנכבדס א'
 אשר משלם ולמה לא קנה קבר לו ולאשתו עד שבטו ואל סכל סונת
 אברהם לא הייתה חתולה רק להקבר באין יטל למעלה ויקרנה ש'
 שהיא חכמת שן שטאל וכבר אדמתו שמו ושק אחמו כשקדנשק
 בעלמה אפסרת הכחות ויקרון החולשה וידעג שלא תאריך ימים ב'
 קלבה לחברון למות שם וכשהנע עת סקודתה שחטס אברהם וסא ו'
 וזקו ויבא אברהם מהיקן בא מבאר שבע ולפי שקיו דרים באין ס'
 פלגים לה לא קנה מקום כן כוונתו להקבר באין כען אופ' ויבא
 נעשיר כן כל המהשיר באי זו חלואכה שקחיק יקא בא אלה סמו
 בא לו לקן דדומית חזותית וקזכיר אברהם ולאו יחזק לפי שחיתקה ר'
 הייתה על ידו בשמועה קעקידה לה הטלמו מחמו מיתהה ולה לה
 נזכר כלל נש חשת אשקד על נבי המחבא לא האיטוהו שקרי סאלבו
 אברהם ונחק להר המורה סתיב ויטב אברהם ולא קזכיר יחק שטאר
 כקר המורה ד' שטס עד שטאלמו מ' שנה ושאר כפקה ולמה לא נזכר ע'
 עד שא מבאר לתי יואי .. ובזכרש ויבא מקר המורה וספר שזסנה
 ומה כתיב בעלה וספר אוקה כראוי לה כי קבארית קוא לעגים כתיב
 שימותה כתיב בעלקס ושער שיטעל משחן קעלעית ואמר למה ולר
 אחר למופדה לפי שדרך הסופרים להחזיר שם המות בקספקן כ' סא סאון
 ויקחטן הנאקבים ונ' וחד שקקסס הקסס לבכי וקה אחיו ר'ל שלשק
 לבכי ר' להססר אבל בא לרמוז שאין אנוי לאדם נזול באברהם שקיד
 חלק שיקפעל כבט על אשה כי לאשק כזאת מין אנוי לבבות אחר
 שדכק עטק כצור קחיים אלא למוסקה ולעשות לה כבוד ולפי סאי א'

אפשר לו לאדם שלא לבכות על חתן אמו בסופו ולבכוריה ובכל קטנה
 להורות שיהיה קבכי חטעו מהרבה ויא לבי שאסוק דין על אבדקס
 וסאלו אבדה עמיה לגעה וקחאבד עמיו לדעת אין מספיקן אורתו
 לא מאוס דלא שליט בה חויה אזהיר בכ"ה וחס קסיר ק"כ לפי ש
 שהיא קטנה שאר מהת"ס ולביתה סלמה שקיק בוסק על בתה לפי
 שאין לו מוי שינלגה ואהיה סמאן האמר סת היתה לו לאבהים לא
 הזכיר שחק ד' פעמים כנגד ד' דברים שקיז בה כסאית סודרש א'
 שכל זמן ששוק ק"ימה ענן קשור באהלה ולתיה פתוחות לבוחדי
 ושסקה חרבסת ועל חלק מליל שבת לליל שבת ועל זק המדרש
 ויהיו חיי שרה אל תקרי שרה אלא שרה ורחו בסאן כל קצות וכל
 הנלות שטעמו טלנו מאה שנה נ"ה זק נלתי א' וששום שנה סוף
 שבעים שנה כנגד נלות בכל ושבע שנים יחוו לילות החל קוד
 כי מלת שבע תחוו אל קרבו ולכן אמר כנס שטס ולא שנה ואחכ
 אמר ותמות שרה סלמה שיכלו כל קולות כולם זק בקהאת שסן ד'
 ובגרתו ובמאמרו היא חביון שיקחברו כל ישראל סאן בענן
 בענן עג ומעג ויקרע חטיח בן יוסף ויכואו כל ישראל למודו ויקס
 אברהם שיזכו לתח"ת המותים וידבר אבע חת שיטעש העינים על חת
 שחתו בישראל ונ' נחזור לענן הפרשק ויקס אברהם למדכו קחוצר
 ברכים ערך לעמוד חטל כע חתו חמו לחה סאמרו ר"ל בוסת ויסך
 וישק לו מו שיקת פרישות מוסאן שח"ב אדם לעזק את חתו ואמר
 חתו לעון זכר חוזר לעב שקוא קמת לא קטע וטעס לאמר דבק עס נ'
 ותעס לא לאמר לבורות שיקענו סכל לו קעטינ' כמו שנתנה אבינו
 שקפסיל טעמו וקמק את נטשו עב שטעונו חפאי וידבר אבע חת שסס
 כע הקוס נ' מאן אחלה ועתי סבת עמכס ושנקס אין להס נחלה דסת'
 כי נביס ותעס כס אכל האזוח קנולג סאן טעל אחוזק ונחלה

ומכש

ומדרש אנדק חס קליו ההע נ' ואס לאו אמלגה מן קהן סא קיה חמטת
 להיות לכל משטחה ומשטחה סדק בית הקברות כטע עמיה והיה להס
 שדק אחר מיומר יקברו עס קנרס ועל סן אמרנ' ותעס נ' אטבי נ'
 ונתיי שבת טחכס ולזק כעט שאהיה סתעס קינולי אחוזק קבר ר"ל
 שאע"פ שתקחו רמיו בעט הוא סותנה שחכס מלגה לבס אחוזק קבר
 אחוזק קיקע לבית הקברות ואקברה את חתו סאן אוני לעכב את יחכ
 ובפרט הנשים סמוזכר סמוזכר קטן ולא של שים חטע שקרובין א'
 להקניול ואמר מלמע סלומר בעת העוק כזה ואס לא קרעו לתת לו
 לו אחוזק קנול קבר שאקבור חתי לשעתו ואזעאנו מלמע ואחכ אזעא
 חטס למקוס אחר ויענו סע חת לאמר לבורות שיקענו במוסר וע'
 ועגוק וקטיבו לו דברס ספי דבריו חלה סולה לו ר"ל דברס שקס נ'
 סאותים לו ולפי שקוא קסטל עמיו סכב קנבהת סע וידבר אבע חת
 שקוא סמו בט להים אמרו לו עיח להים אתה סתוככו ולא מלגה א'
 לבו אלס בתוך לבנו ואמר שחטענו לשון רביס וארוע סלען יחיד סהיק
 יחיד מדבר על רביס סאן חכרך חוסר לעוס אחכס שותפס עמו ואמר
 שחטענו שיכלול לשון שחיעה וקטנה וקטנה כהרע נכענס לעו קואיל
 ונטיח להים אתה קטנה וקטנה טלנו ותקבל מתקנינו ובזה סאלו נ'
 קבלנו מידך סקנול חס קטל מתנה הוק לך סאלו טעל סמוזכר א'
 בקדושין עור טכבונו סאומס שטיח להים סאומס סלמה אתה חלך ומחך
 קכל ומידך עקנולך וקטיח סוטל חלק סאש ולמק סמוזכר קברינו נ'
 קבור את חתך ואפי מוי שיש לו קבר מוסך וחטע לו לא יכלה מקטור
 מחך מקבור חתך ולפי סכסאן לא דברו לא הנזולס והשופטים א'
 כי אין אוני לכל קעס להטיב לבכד אברהם סא קס טענו רשות לעזולס
 לח אחר וישקחו לעס קאן שרס כלל קעס ולרס אוני לוקן הכבוד כ'
 סא שונק ואחכ לבט חת נחזר ואמר וידבר אתה לאמר אס יש את נ'

נשכח שחשט וטעגן ל' בעפרון וזה למה לא שאל שאלתו בא שונה
 שיטעגן בעפרון בין צמר שיהא ל' המעשה ועוד מה דבר למה בשאלתו
 זאת קמול אחוזת קבר וכו' יעלה על הדעת שקיב דעתו לקבר בין מ'
 טמאים עד שהם השיבו לו איש מחמיו את קברו לא יכלה חמך מקבור
 מתך. וקדושת השכי' אמו כי חסאן נוסל להוציא דבר נזול לעניי' ב'
 העולם וקוא זה כי מי שרצונו וחפצו להשיג דבר מה אין ראוי לו לעלות
 דעתו וחפצו כפי' אלא יש לו לחיות העשן ולמנוב קדבר באופן שחוקוס
 יבא שאין דעבן על הדבר הקוא ואחכ יעלה קדבר ויסבבו קולקו'
 בעשן שלא יכושעו העומשם קדבר וקנה אברהם זמן נזול עבר עליו
 שקיה זה הדבר עמון כלבו של מעשה המוסלג חשטאו המלכיים
 אטלו וכתו' ואל' הקבר כן אברהם ואל' קבר כן אברהם ונבגם טס ומלא
 ע' ללק וקטיר שקיה קבור טס אדם ואשתו ולא ראה לדבר בעשן קי'
 המעשה עד שקולקך באופן שלא ידעש עפרון קדבר כי כל כוונתו ה'
 היתה על זאת המעשה ולא להקבר כן טמאים והוא סבבט קדבר ו'
 וסבב דעתו ואמר לקס קמול אחוזת קבר שחכס כי איט רואה להטיר
 חכס חפ' צווח סמו שלא נטרתי בחיים וקס חטבו כי זה דעתו ה'
 והשיבו לו ספי דבריו בחכמו קבריו קבר את חתך ולמי שכל ה'
 חפצו וישעו היה במעלה המוסלג שחשטת ימי באטית חונטת לו
 וזה ידע והפן חכר שחא ששלה קט' סמטן שפוקט סמו שקוהעו
 לחטא שניטרו בעשן הסנה לבן סאמרו לו איש מחמיו את קברו לא
 יכלה חמך שחח לבי שטעפרון היה טס סמו שאמר וטעפרון יושב'
 כבך בע חת בעשן שלא ישיב את פניהם הקס אחר שבפולע היה
 הקבר הראוי לו ואמרו איש מחמיו את קברו לא יכלה חמך ולמה ה'
 קס בשחמך וק שקחוק לעס האפן והקתיל לעלות כוונתו חשט ה'
 חשט ואח' שחשט וטעגן ל' בעפרון ויהא ל' את מעלה המוסלג
 ונראה

ונק את המוסלג עש' שבעלג בה קומתו של אדם הראשון או עש'
 שבעלג בזונג' או לטי שהיא בית ועליק על נפה .. ונב' כ' לשון
 שאיל ל'ג' אבוי אמר קאי מער רש' לאו איהו כסלג' דקא סתב' ה'
 מעלה המוסלג וקא קדי' לה לבתר חשטת שדק המוסלג אל' חייך ה'
 לאו חשטת מיהו מוסלג ולאן שדק חיקס מוסלג אלא קאי שדק ה'
 ומערת' עש' מוסלג חיקרון שדק המוסלג. קת' דזא דמלה שדק
 הכטול לא סת' אלא מוסלג חוץ מוסלג ה' דכשחא קס שא' דאיהו
 מוסלג וכעגה קאי' באוה סתים קמוסלג דלא קני באמא קדשא'
 את' אחא מוסלג בר קאי' ואט' דמערת' סלג' קני' לאיהו מערת'
 ה' מערת' אכל' עש' אחרא חיקה מערת' שדק המוסלג ואברהם
 ידע וספי' ואמר מערת' המוסלג אכל' אורית' קחאת' לה שדק קט'
 המוסלג כדקא יאות' בקאי' שדק אשר ברפ' י'א' חוקוא כסלג' חיקו
 דביה שה' ואמר שיהא לו מעלה לבד והקתיל להדביל קטאלה
 ואח' שהיא בק' שדקו באופן שלא יט' לו כל כך נק' ולמי שאמר
 ויהא ל' שבאק בחקנה אמו בכסל' חלא' שלם כל שונייק ולא קמטבו
 שאט רואה לבדל' חכס' אלא בתוכס' ועוד אין אט' לקחק כי אס'
 לאחוזת קבר ואח' יתנגד לו ולא יחברנה לו חשוס קן בין חמ'ר
 לאינו בחקנה אחר כך וחל'אפי' סתב' בטס' ה' חקת' שכוונת'
 אברהם שי' סתב' לו ה' שמרות' אחד כלשון חכר ואמר כלשון ה'
 חקנה של חכר כה שי' שבדל' לו עפרון אחיות' נבטיס' וטל'
 חקנה כה שיהיו לו קאי' לבית אשר בסדק אפי' היא דלא פי' חק'
 שאין כן בחוכר ראמהין ספי' חמוכר את קבית' חכר קטדק חכר את'
 שקוא לצרפ' אכל' לא דבר שא' סל' צרפ' ואמהין סנ' ב'א' בחוכר
 אכל' כטוק' טק' הסל' דנוק' בעשן יפה קוא ינוק' וביי'נו דקאמר
 ויקס קטדק וכל' הט' אשר בכל' נפולע סביב לאברהם' לחקנה

ומהאי קרא נפקא לן קדש חבר השדק לא חבר חרוב המורכב
 וסבן השקמה שמהו בכל נבועו מי שצדק לנבול יאנו לאו אין י
 זה כין לנבול ואמר ועפרון יושב כפרו שלפון שוסא ע
 עליהם לכבוד אברהם וכשאלה הדבר נועד בו לא קטח לבט ה
 חת לדבר לפי שפרון שם היה וכבר היה בכלל איש חמנו אב
 קברו ולא היה יכול להשמת עצמו וזה טעם עפרון קחתי להנדר
 שש הוא חתי כמותו וקרוביו היו והיה בכלל ויעשו כע חת ואח
 באזע כע חת להווי שהם קרה חוקו לבך ובעבורם טעה לאברהם
 ולכן נאמר עפרון לדבר בשטלם ולהודיעו ששטל כבודו הוא
 נאמר לרת המטה וזהו נב טעם לבט אי שער שרנו כלוה בשטל
 באי שער שרנו שנתקם כולם לנפול חסד לשה ועגלו לא א
 אדוע כלוה לא תקנה אותה בדמים ושער שבבד סמוך אין סווי
 שיהיה לו המטה ולא השדק אלא זהו זה ולכן השדק והמטה
 אשר בולך נהנה וכל זה לשיע בט שמי נהנה לך יורה חמה
 שארה שואל וכל זה יורה כי יורה חסן עפרון לראת חמותו ש
 שהיה כולם אברהם לקבלה והמלא שרמו לו הן מיט הקטאות שהקדש
 נקנה בדם וקם כפל ושער וחזקה וכנעם כרפן שמים לשון חתנה
 כנע הכסל אי לא אדוע כלוה לא תקנה אותה בדמים לא נהנה לך
 בחנם וכנע קשער אי המטה אשר בולך נהנה לשיע בט שמי
 וכנע החזקה אי נהנה לך והנה אי אוח לך וקחוק וקבור י
 חתך ותמלא חתך ל שמי הכאן ואידך יחיו חתך ככלת יקומון
 ואלו חסדים דמיה כי חיר והתם מלא דמירי ברכים וזה דמיה למת
 שאחיו ר'ל שמהי אי חיים קמלה וכשאלה אברהם שכל זה היה שש
 עפרון בשביל כבוד כע חת וכשכל הקכה שהכה חוקו באחרים איש
 חמנו היה קברו למה שהתחוק לבט חת ולא לעפרון חסן שחוקים
 על

ד

על בשורה טובה ואז אלו אל עפרון אך אם חתה לו שחשע חתה אוח
 ל לשמוע ולקח חנם הלואי השחשע כי שר עבאו חנופה וקול דברים
 הוא אבל אם חתה חסן לשמוע ל כל סלסוד כע חת חתה אוח חתה
 אב כפל השדק קח חמט קודם ואז נחזיק בקרקע וזקו טעם וא
 ואקדוק חתמה שחוק ט טתה חוזר לחטלה וקטעם יוכיח אבל כ
 במדרש מחזיק על אברהם ואוח שקדקים אמירתם כאלו היא כ
 בסועל נח שמים בזכיר חת כלוה ששלה מ"ח מדורי ע העם י
 ונבטה בפרמ נב שהוא סווי ונבט בו סל מי ששמוול בן שמונה
 וכשאלה עפרון שלא היה יכול להותן מטה לשה הואיל והקט למט
 עם הארץ שעה דברים שיסן אותם הוא לבדו ולא כע שמו לבו שכבר
 אוח לבטתם השדה נהנה לך וכל זה איסו מלא לשיע בט שמו אבל ע
 עבאו אוח לו דוקא סתבון איכין הוא הדבר ואח אכן ארבע מ
 מאות שקל כסף בין שט אוקבים סמונו מקהיא ודבריו לפי קמלה
 היה אוח שיקח אותה בלא דמים ונבטה אוח לו שיכין דבריו ויהא
 איך הוא סכוס קשדק או יאמר כ עפרון קנה אותה או אבותו קקדעו
 בסך הזק ודעת ר"ל שלא היתה שוקל כך אבל עפרון קצב דמים כ
 ביוקר גדול והכנס עין הדע בממונו של אברהם ששאל לו חן ואברהם
 חתך נהכות גוזה בדבר ובמדרש הקדקים אומרים חטע ושעים
 קרה אבל קדשעים אומרים קרבה ואפי חטע איש ששים נשאל
 חן אוח אכן ישאל חן פלסק והוא רוצה להחזיק סך בזק המכר למה שאל
 חן ושער שם בעל קשר ארבע ואח וישמע אברהם כלוה שהפך ל
 דבריו ושקל לו חן שקל כסף ונש הוא חזקה לו נהנה באומנו לא א
 אדוע שחשע ונח כלוה הבין שאין ראט לרתה בחנם ולא אחרת נ
 נהנה לך אלא לשיע בט שמי אבל חתה בין הבין את אשר לבטך
 ונברך בסאן עפרון חסר כה שיעלה רע עין סווי חן ששאל ואמר

באזני בע חת כי יצא לחזור בו ולהסכים הנה למה דווקא לומר אשר
 רב באזני בע חת ואמר רז"ל של שקל הנאמר בתורה שקלים חזן
 משקל עפרון שהיו קטנים שקל בע קטן וזמן שבר לבומר ש"ט
 שהקטן של שקל של מקום ששקלים גדולים שהם קטנים ויא ש
 שטערון היה יחא שחא יהיה אחד מהשקלים חסר או חזו"ח ויהיה
 לו נאש שיאמר לו שיחלפנו למה עז עפרון לבומר שקונה חזו"ח ע
 סחורות שיקבלם מאברהם.. ע"ד ש"ט לבומר נא הסתוב לבומר
 לבן חטלה המקום ההוא שהוא חכוון כנגד ארץ העלו"ג וזמן שבר
 לבומר כלו שחשש שבנות קטנות לזנות מקום קטנה סוחרת
 ותמא שחשש שיפאל כבט סתן לוא לקחו חובה לבי חוב חזו"ח
 מקומות שהיו משלם חבל שאר המקומות באו לרם ע קניית כסף
 והם חבדון וקר נביזים והי עב"ל ששם קבלו התורה ועלו כתיב ויקן
 את חלקת השדה וקר המורה דברי ויקן דוד את העין ונ"ו ואמר ויקס
 שהקונה היה לו שיא חיד קיוע לל חלק וטעונו ויקס השדה נ
 והמעה אשר בו לאברהם למקנה והמא ויקס שדה עפרן דה עשו
 חזן לעשו שקס לערטר בחטה והמא בספוק זק ק פעמים אשר
 ו"ט פעמים שדה וזק לחזו"ח על יושר המקום ומטלגן ונדאי קטן זק
 ככסף היה וכן קטאו נ"ב כשאר וקר שאמר לעיט בע חת ולהורות שהיו
 ככסף כל הקני"טם שבחשנה חזר ופירש דין החזקה וזמן ואחרי כן
 כן קבר אברהם את שרה אשתו ובזק ויקס שדה עפרון אחי שרת"מו
 כן כל הקני"טם ובחזרה את לבות חוב והחזו"ח בזק כי בעבור חטא א
 אדם הראשון אע"פ שנקברה סאלו אינה קבורה וסאלו לא קבלה אותם
 הארץ עד שבא אברהם וקן את אשר שרן כי הם חטאו באכילה והם
 קניו באכילה שהאכיל לבן באי השלם והחזירם לחומה וכבר קני"טם
 חן קדם אמרם וחזירו קם חטאו כען ואלו הקטן כען וזמן ויגע א
 מ"ל

אש"ל אמר טעם לא בכאר טבע בכאר טבע דוקא ובעבורם ע
 עק"ם השלם דברי אלה תולדות השמים והארץ סבראם וזמן ויקס
 השדה והמעה אשר בו לאברהם והוא שדה אשר ברכו י"ן וקודם שבא
 אברהם לא עק"מו אדם וזמן במקומו ולזה כאלו לא היה חוב נ
 קבורה אלכ חטאה עד שבא שרה ונקברה ע"ס" ובס"ה א"כ שמשון
 בשעתא כאשר אברהם לשיר במעה קמו אדם וחוב ולא קבילו
 לאתקבא חזן אמרו ומה חזן בכיסופא קמו ק"ה בקאי שלחא
 כען קדא חובק דנהיחא והשקא איהו"ס לן כיסופא אחרא מקמי"כו
 אמר אברהם ה"ה אה זמן קמו ק"ה כע"ך ולא יבסי"ח חיד ואחרי
 כן קבר זמאי ק"ה ואחרי כן ברה קביל אברהם עלה חלה לא קם אדם
 בדוכתיה חוב לא שאלה עד דקה"ה אברהם וא"ל"ה לנביא אדם
 וקביל עליה בענה הק"ה ואחרי כן קבר אברהם את שרה לשדה לא טמ
 אלא את שרה לאסנאה חוב ע"ס" והזכיר שקס השדה לאחזקה קבר
 מאת בע חת לבי שלא שרערו או שקזקס קמי"ה והמא ז' טעו"ס
 נזכרו בע חת סתורה ורז"ל למה תרמא הספוק ה"ה שדזכרו בו בע"ה
 חת יש בו ז' קיבור והוא ויקס אברהם ונ"ו והוא כע"ך ז' קבורות שיש בה
 ז' טעו"ס ח"ב וכן נזכר ארונה ז' טעו"ס וכן אמרו רבותי ז"ל במה היוות
 חשקבין ובמה קולמוסים חשקבדים לבתוב ז' טעו"ס בתורה בע חת
 אלא כל המבדד מקחו של עבד כאלו ק"ים ז' קבורות וכלה ויקס קשה
 לא שדק אשר ברכו י"ן והמעה אשר בו בחשבה היא חזאי מעלה חס"ס
 סתומה שיה חער ק' חער איש לעית סמאי ק"ה כסולה תל טלחיתא
 ואברהם זכה בקאי שדה ובקאי מערה ומס סתומה שראה שפע לנ"ו
 למה הניחם לא טקרא לן" בספ"ח חלא בכיסופא חזי"ט איהו"ס לאלה א
 וחוט של חסד חוטך עליה ע"ס" ובחזרה השלם דרשו כרזה זו על
 עין הע"ל והמעה וזמן חזי"ת החלום ואמר והמעה שיה כינוי לע"ל

שהוא בקרב ארבע עשר ל' יסודות או יאמר שאין לו לאדם אלא ל' אמות ולצדק הם כמו קרה ולרשע הם ל' אמות. היא חברון שבזמן שהנעל בחיים היסודות מחובתם ושלם מתקן טיבהם. ויבא אדם ל' עוונות שגאוה אך בעצמו עליו יבאם ויפשו עליו האכל. וידבר אל בע חת הם שוכב עפר שבתו חתיהם באין ומה הוא אומר ל' להם תבול אמות קצר ואומרים לו נשיא לקים אתה בתוכנו ומזונך קטנה ואומרת שמשעשע ופגענו ל' בעפרון ל' עמר והוא דומה החמונה על שוכב עפר שיכנס נפשו עם שאר שוכב עפר נעשן שישוב בחסד כחן תחיית המתים שהיא רחוקה כחן בע חת א' שאז יתעשרו חן קטער ויוציאם השר הרחוק בעפרון בחסד כמו שהכניס בחסד זק ערומ בחוקים אחר באומרו בשעת היוכל הזאת בשוכו איש אל אחרת והיא סוד נאולתו ותחיית המתים. האחרות וזקו זאת חסודתו עדי עד וכן בזאת בא אהרן לקדש וכתבו שם כי שט תחיית הם וזאת היא האחרונה וקודם זה הזמן יקרא בען ירושלים וקפון ולוה ואחכ תחיית המתים ושלשית בספוק אחר בונה ירושלים וכן נחמי ישראל יכנס הרופא לעבדו לב ומחבט לע' לעלבותם. ואברהם זקן בא בימים במדרש שגורת קפאת שיבה א' בדרך צדקה תמלא ד' מאיר אהל לחא חלק אוקס כולם שחורו ד' ראש אחר להם האחרו מחספת על אהרן דכתי' כמו וכל חרבות ל' כירך ימותו אנשים אחרו לו ד' הקטל עלינו אחר להם לבונוטל ל' כצדקה ואהרן נוטס למקד חק טעמיה טעמיה קפאת שיבה והיכן היא ל' חלק בדרך צדקה תמלא חמי אהרן לחד האברהם אבינו ל' שבתו ושמרו דרך י' לעשות צדקה ומשפט זכה למקד שאל ואברהם זקן ואהרן שקפאה עלו זקנה ולא בא לבל ימים תלמוד למור בא ל' בימים וימים בע חסודתו חלק למור שחלק שנה עבדו שכבר

שכבר עבר ק' שנה. לא בא בימים חוסר גדול בא בימים שער ע' טסזין לא נחלק שיבה באום אדם עד שפא אברהם ואמר רק חק קדרי שאני וטע נבטין למהנה ואין קבלל בין האב לבן ואחכ לן נחא טעמו זקן ונח שיבה זרקה בו. ועד קאמת בא בימים ינא חן קימים הילל אלא בא בימים קאמתיים הם הימים קעליוטס הקראים ימות שלם וינא חן שלם השקר הוא שלם הזק ולפי שכל בימים קאמתיים וי' סך את אברהם בכל לא יחסר כל מה. ונפך תח אברהם אתקרב לנבי קדו ותפלה ורשעה הליה קוד כל יומיו בקאי ולא אתקרב ל' ביומא חלק או בזמנא חלק אלא שבכדי קבכו ליה וכל יומיו אתקרב חדרנא לדרנא עד לאסתלק בדרניי כד קוד סיב טאל בדרתן שלתין כדקא חזי דכתי' ואברהם זקן בא בימים באינון יומין שלתין לאינון יומי ידען כדזא דמהמנה וי' סך את אברהם בכל דמתין עקין כל צדקן וכל מינו זכאין אינון מאה דתיובתא דקא ביומא חלק ל' בשעתא חלק ברשא חלק קריבין לנבי קדו חלק ללא הויה חלק אפי' לעבדים נאווהם דאתקריבו בכמה שט אברהם לא טאל באינון יומין עד דקוד סיב וכן דוד עב' ובאדרש וי' סך את אברהם בכל ד' מאיר אומ' שלם היתה לו בת יקודק אומ' בת היתה לו אחרים אומהם בת היתה לו לאברהם וכל שחק עלו לו סוד גדול וכי אורו שאין קטונה שברכה זאת כמה שהיתה לו בת אולא היתה לו בת אין קטונה ככרפת עסקי קנע ל' כלל כי אם ככרפת בעסקי קטטט סלוח זכה והטיה חלק ששחק כל אשר כל חלק כרך כח חלק כרך בשמים ובאין ופי' כח חלק כמו לפי בת יכל ואחר בכל שחק חטט שהיא כהן חלק חלק טאלתהון חלק ששחק כל וטאלתהון חלק כח וקיא כ' של חלק ולבך אה וי' סך את ולא אה ויכיר י' וקנו סוד חק שאחרו ל' בזכות המשער שטאמר ל' ויהן לו משער חכל ברכו ה' ותמלא בכל סאתש ובע' שלים כ'

כל ויקאובת

בתי ובפלה וית קוא וכית הנו שקפסיה קדין כחמיהם לברכט חטשו
הטוים נחמו לו לקבירך ואפי' כשעתא דדינא תלי כעלמא איהו אפי'
איהבך ואברהם היה יקיה כי ידעתי ופי' לא ואברהם זקן בא טמיהם
כשכא לחטן ימיהם שנים כלכו בכך שהוא יצחק וזקן בכל בעי' בן' לא
ככל ששקא ישמאל תשובה בימיו ולא חרד ששו בימיו" תר' ל' לא
שלא בהם יצר הרע והטשחין משן שלם הוא ולא שלם בהם חלואך
המלות והם אברהם יצחק ויעקב דברת טקו חסל בכל כל לל בזכות
ששלשו טבין ולא שלם בהם זכך להטשים משין קטלה זככו שר
שלא חרתי על ידו הואיל ולא שלם בהם כתייבס חרד כנגד חרד ל'
דקוא שטן הוא חלואך המות" ובפלה ואברהם זקן שקנה חכמה ל'
לגאי חכמה שלמה דאלו חכמה שלמה לא ידע אנוש שלמה בא בימיהם
כאין יומין שלמין לאיקרון ששתי ימיו בראשית לא יתקדו חכמיהם
וי' בך בכל כבינה אקבין בכל עשר ספירות כל בעי' חושין איין
חושין קדשן דחמין איהבך לאיחוסך כעבודני מחסדיו נקירו ל'
לאיחוא דברתא עב' ועד קפסע וי' בך את אברהם בכל בכל דבר
שקיה שלם בכל כעשר וכבספיהם וכבוד ואורך ימיהם ואינו חסר כפשו
חכל אשר הקאון רק שיראק בעס לבטן ולמה קטביע את עבדו שילך
כשליחות זק' ואפי' שזק הטבר הוא הידוע שקוא זקן כיתו קמושל בכל
אשר לו ולא כשאר עבדס ותחלא שרמו שמו בקואהם או אל עבדו
זקן כיתו קמושל בכל אשר לו וי' אל אחיו זקן כיתו שקיה זנו איקוטין
שלו דומה לו קמושל בכל אשר לו שקיה שלטן ביצרו כחמתו וי'
ותחלא קמושל כ' פעמים הסא ואידך אם רוח קמושל קטלה שלך
מקומך אל קנא אמו לו אפי' אם רוח קמושל או שום אונס יעלה שלך
מקומך אל קנא אלא לך לארצי" לא זקן כיתו שקיה זקן ומיושבי'
יש"כ היה כפשו קמושל בכל אשר לו קמושל כיתו רכבו וקוא דחוסק
לישור

אלשור שדולה ומסקד תורת רבו לאחיהם ותחלא בחקרא זק' חושיהם
אותיות לבחור על קקודק שעתה לפי' ט' יום וזקן בכל אשר לו יום
לא ידך קמת ירמי שאל מחמו כ' דברס כ' שיכרות בהת שמו להשקע
לו שיטבוד חשרת לדון כי החטפס בימיהם קדס לשום ידו קחת חו'
שקוא כרעותו וקב' שיטכע לו בי' לקי השמים ועל דעת רבותינו
זל הכל דבר אחד שהשטטנו כחמית קמילה שהיא דב' אהל' א'
קמילה קחמודעת לו ותחלא לא ידך בעי' מילה נחק שקזכיר בי' לקי
לקי השמים לפי שקקודק כולה שחיותו של הקב' ומלוא אחת חן'
קמילה היא חלק א' חן השמות וכפלו קמילה קמקוה בעס' ל'
חיו' יעלה לבו השמיח' וכנ' לגיס ואם קמלח מס נצרי קמילה
כאקבע אפי' תחלא השם שלם וי' חרד למה היו מחכבין את כ'
קמילה שקיו וודעיס שקיה עתידה להניל את בעקס חסע של כ'
נקנע שטא לבן קהיבך שאול נטעה ופעק טק לבלי חוק ואין ח'
חוק אלא מילה שטא אשר כרת את אברהם ועסועתו לזכר ויעמיה'
לשקב לחק לשאל ופי' ואשכיתך בי' לקי השמים עד שלא כ'
קודעתו אותי לבחורתי לקי השמים וזקן שאמר אחכ י' לקי השמים
אשר לקחט מבית אבי כלומר כשלקחט לא היה אלא לקי השמים
ועכשו שקודעתו אותי לבחורתי ולקי הארץ ומטעם זק' לא אמרנו
חלך קשולם כדברס א' של יח אלא לקי אברהם כ' כמלה היה לקי ז'
אברהם עד שלא היה חלך על כל קשולם עור' ל' שכונות אברהם
לוח עכשין הוא לקי השמים ולקי הארץ חסל קודס כואו לארץ ישאל
לא היה אלא לקי השמים לפי שאין חיו' לזכיר לקודק בחזנה לארץ כ'
אם בארץ ישאל ולמה תחלא שקסרוביס קמיר מייחסים האלקות
על האומה המיוחדת ועל הארץ המיוחדת הוא סכרוב לקי ישאל
לקי ירושלים לפי שארץ ישאל נחלת השם בייחוד ולמה עקבונו ר' ל'

באומרו כל דבר באל דומה כמו שאין לו אלה כלומר שדומה סוים
 שאינו מן האומה קמיוחלת שאין לו אותה קלוח המיוחד עליה
 שקוא ארון הכל יכ. וקחכס לא אלו כי חק שקזכיר האין לבי
 שכל שומין שבאין מן קשמים הוא באומרו בת פלוג לפלו
 ואפי' מעבר לים. אשר לא קח אשה השביעו שלא יקח א
 אשה לבנו מבנות כנען קרע הקולל לבי שקאשק ששולמה
 דע קמה את האדם לעבד כי כן עשהה אם כל חי וכמו שידוע
 כנען שלמה שנשא נשים נביות שמוניות ומואכיות נדונות
 וחיות העיר עלון הכתוב ששון המו את לבבו ועל כן קוקבע
 כי שאל מנהג לקרוא פרעה זו לחק ביום חקונתו להזכיר
 קעם שיזקר בעשואין ושלא יקח אשה לשם יופי עקה הכתוב
 אומר שקר החן והכל היות ולא לשם מומן כי עשה יעשה לו
 ככאים נבנים ולא לשם ערדת קרובים ומשפחות שהיה
 עזר בהם ויוכל לקשרר לבי שהוא בעל ועגש בכל אחת
 ואחת משלש כוונות אלו אבל ימאך שקיה כוונתו לשם
 שמים ושדכק אחר משפחה קנעה לבי שקבעו נחשבים ב
 במדוקים במכע אחר משפחה האם כי כן מכע קיין להיות
 מטחו נחשך אחר קכלי אשר עמד בתוכו ועוד יש בפרשה
 זו אזהרה לאדם שישא אשה מבנות משפחתו ושדכק ב
 בקרובותו כמו שנעשה אברהם וכן עמוס וילך איש חביב עלי
 ונ' כי באברהם חזרוונת כל אחד אל מינו השלם חקיים
 וחברכה בעולם ואם ישא אשה למנהג מחדרנה יהי לבו
 נח עלה וינע לו קלון נס אם ישאנה למעלה מחדרנה הקנא
 עליו וכל יחיקם ישמדו בקמנה ומחבה ולכן האוי לאדם שישא
 אשה לשם שמים הטובים ידבקו בטובים והרעים לא יוכלו ל
 לקרבן

לקרבן רק עם הרעים כל אחד קולך אחר מינו וקדומקל שקריו
 קטובים מואסים את הרעים ועל כן קבוא חרבה בחיבולם ולא שלם
 וזכו שכתן העיבה ונ' לטובים ונ' קח המודנים אל עם אלו אשר
 כוונתם לשם שמים טובים ויטהם וקנר הכתוב כי כשהטובים רבים
 עם היטהם והממים שקלקלרם עם פועל האון אז יקיה שלם על
 ישאל וזה שלא השביע יחוק לבי שאלו השביעו קיה העבד מלוח
 אוקו במטגורו ובתחבולתו כי כנען כי דו מאזני מלוח לעשוק
 אהב ולהק. וכסך אשר לא קח אשה מבנות קכעט מואי איהו
 כלל ובעל בה לעבד. אשר אנו יושב בקרבו אנו לך דייקא סנ'
 הוא אנו וסנ' קהם אנו עשיתי אכן וכל לא כנן דלא לאספקא
 בהו. הא מווי קאי מוין לאשנ' בהית קדעא בהקיא אתתא ניהם לאספקא
 בהו וניהם לאספקא אתה אחרא ועל לא סנ' קתת שלש דנה אכן יש
 ושפחק כי תהא נבירקה ואנך לאומי לה סגאי ברת לא אכעת אכ
 אברהם עד לכל עלתה קמי קבה ואח' ונ' להי השמים הוא ישלח מ
 חלכו וראו לא מלך דברת כנן דאתעיר האי ברת ולא יסקאב
 כן עמוס עכ"י אשר אנו יושב בקרבו ורחוץ לעבד אשכול ומחא
 שאט' חקם לא תקח ולא תאשה למד אחר שקוא יושב בקרבם אם
 לא היו ראויים והנעם לא היה יושב עם חתי שוא. והמלא ב
 בכסוק זק עב' אותיות יהוה לשם י עב' שקשביעו בו שקוא חווק
 על חסר והוא חדרת של אברהם ועליו אחר להי השמים והמלא
 פסוקים אל שקוראים בחק קס' סנ' ב' כות. כי אם אל א
 ארצי זו חין שרש מולדתי. אור כשהם יאמרו אנשי חטייל
 בקרבך זוטן זרע מנהון ולבי שבדכה אברהם היה ספק כי לא קש
 השביעו אלא שיקח לו ממשפחתו ואם ילך יחוק וישא אשה מה
 משפחתו היה עקי משבועה לזה אחר העבד כציר טחין. אולי

לא האבד לאשק ות' ובחדש כענן בידו האזנ' חלמה עקיה יושב
 וחשקל סת' אס לאויה אס אינה לאויה. לעשוק אהב אהובו של ע'
 שלם זה יצחק ולבך כתי' למה אל' חסר אמר לו אתה אהובי
 ובע כיוך ואין אהובי חכבך בכיוך. ויאמר אל'ו קשור לך סן
 סן השיב את כעט שמה לטי' שהוא שלה קמימה לכך לא כתי' את
 להוציאן מקדושתו ואס קשיכו עס הייה עובר מאמר קעס ע'
 שלקחט מבית אבי ואס היך רצונו שאשוב את או בעט שמה למוך
 לקחט מבית אבי ואתי שזך יספיק לי אבל בעט חוזר זה שקר א'
 כי הוא אמר לי לרשך אהב את האשך הזאת ואמר שהדבר כן י'
 הוא ישלח מלאכו לבטך ויגלה דרכיך הקפלה עליו שישלח לו כ'
 המלאך הידוע לבטו לסייטו ככל עשיטו וכך היך שהזמין לו ע'
 הבה ב' מלאכים אחד להוציא את רפקה ואמר לגוה את אל' עזר
 והחלא במקרא זה קי"ב אהותיות וירחוז לשם יבך שהוא סוד שלם
 ג' שמות אהיה יקוה אדע וקבועה שייחד בקפלתו חמדות ע'
 בזו ייחוד שלם באופן שיפיקו רצונו וחפצו ואס הקבונץ עור החלא
 במקרא החלא ששלשון השומין בו. ואס לא האבד האמה ונמר א'
 ונקיט חטבוטבתי וקח לי אשה חבנות עני אשכול ומחא. רק את
 בע רק חישוט הוא בע אינו חוזר אבל ישקב כן בע סוסו לחזור והניד
 ששם הטבר את ידו תחת ירך אדונו וקקקן עמנו לשלשך רבהס'
 לדיון לחלמה ולרפלה לדיון ויקח הטבר ג' נחלים ולחך שערך
 להרכיב עליהם ג' אשנים לברכת אירוסין. חננלי אדונו עבדן חסאר
 נחלים שהיו יוצאים זמזומין חפצו הנחל שלם ירש באדוניהן של
 אמהס. וכל טוב אדונו בידו עור חקנה כרפ לרשך על כל מלך
 אשר לו כדי שיקסע לשלח לו בתם וקחלא כל טוב בני' ובאקבט'
 שלם ע' דייקתי. אט מ'ס חננלי חושבט עמך ואחרת שמה וכ'
 וכל

וכאלו אמר ומכל טוב אדונו וירחוז שד לחכות הקורה של אדונו
 ולחמתי ולרפלתו שהקפלה עליו והחלא במקרא זה שלשך ושבעים
 אהותיות כחטן חממה לרמוז שכל זה ששך סחמך. לחלמה ג'
 ויקס וילך אל אלוס טהרס כו כיוס בזהזות שקס ונזדרז לעשות רשן
 אדונו ואמר ר'ל שקפצה לו הארץ דכתי' ואבא היום אל העין היום
 יצאתי ודיוס באתי ואמר שהבך את הנחלים על כרפיקס מחון ג'
 לעיר ולהניד על חמתי וזהזותי אהו שכיון וכל לעת ערב לעיר
 צאה השואכות. ובס' הא חזי כד חמא לחן ואספח לה לרפקה
 לעת ערב הוק שיקן עלותא דמחנה בהקיא שערקא דמחא יצחק ג'
 לעלותא דמחנה כחלק דחין מנחית רסקה לנביה לא שחחא כוללך
 טאהא דאמריך כד קא יאות וכולא מחא ברזא דחממהא ועלסא אהרז
 הקוא שבא אל באר המיס דכתי' משן נעס באר מיס חייס. ולרפלה
 ג' אדונ' אברהם ונע'. והקבונץ איך טרם בקפלתו סוסר חקס אהתי
 בסוד שטאח ובה אדע כי עשית חסד ואין ספק כי כין שנקבל בבית
 אברהם היך חכס נזול בעורה וידע שזאת מדתו של אברהם ועל כן ג'
 הקפלה בה. הנה אבי עב על שן קמים סרב רב יש להקשור בעשן
 פרעה ע' שהיא סטלה ודרשו ר'ל יפה שיחת עבדי אבות מקורקן של
 בעס שהה פרטת אל' עזר סטלה והרבה נעטי קורה נקעס דמחיה א'
 וזק מוסר ועדות נזולה של חטלת האבות שהס קס קמרכבה וכווא.
 ככל הפרטא לא לחנם כי אס לעני' טס צרכים מוכחים וקקעוה ופקח
 שני סלך כי כל המשאים האלה בהלמה הטלחות של העין קין ו'
 והזכיר זה ג' ששחים בחלטה סוכות זהו שאמר שן קמים ואבוא היום
 אל העין והדר השינה הקבונץ ב' חלטה אלו שן העין השייטת. וכ'
 ובחדש הנה אנכי עב על שן קמים כב יכול שחשיד על האמה
 שהיא שן קמים אס לא הוציא חמנה שכבת זרע יהיה קזוז יפה.

והיה הנערה אשר אומר אלה דרשו רצול ל' שאלו שלא כהונן והם
 אלעזר וכלב ושמואל בן קיש ויפתח העלמה ל' השיבו כהונן ולאחד
 השיבו שלא כהונן והם לישעזר דבתי והיה קטנה יכול אפי' חזרת א'
 אפי' סוחר זיוון לו קבה רבקה כלב אחר אשר יכה קהלת ספר ו'
 ונתתי לו עכסם בתי לאשה ל' כד היה נותן לו את בתי זיוון לו קבה
 עקראל בן קנא שמואל בן קיש דבתי והיה האיש אשר יכנו ישעזרו
 קחלק ואת בתי יהן לו יכול אפי' עבד או מחזר זיוון לו קבה דוד'
 יפתח והיה היואל חזלתי בתי והעליתו עליה יכול אפי' דבר טחא א'
 זיוון לו קבה בתי אובק הוכחת לאויה היא לו שתקא נשלת חסדס
 וכאי היא ל' כסם לביתו של אברהם ולשון הוכחת ביררת וסג אדע ל'
 לשון קמטה הודעתי בה כי עשית חסד אס תקיה מוחספתי והועתה לו
 אדע כי עשית חסד עם אדוני ואברהם זקן סכך בלה כעס חדרע
 העלם שאברהם הזקן העלון הטביע לעבדא בכל חספתאן דחאריה
 אכ' ביהק שלא יקח על לעשות כנו חבנות הכעשע אלן מספצן
 עשן חסאבין דטאר עמוין ער עס זקן ביהו כלא ער הייתה עקנת'
 המושל בכל אשר לו כען דכל עושן ארמזון ביה ירוק וחור ושומק'
 שים ע' ירך תחת ירכי דא עהק דזא חולה קיומא דעלמין והאי עבד
 מוחא כדזא לעלא לחייל לן לדמיותי עפא ואשכישך ביי' לחלבא
 כדזא כשכע ערוקן שלמין אשר לא תקח אשק לא הוא עפא רבחוק עפא
 דאית ליה קיומא לחקמא מעפא דכל אינון דאיתקברו בקבורה בארע
 דישאל אינון איהערוך בקדמיותא כחא דבתי יחיו חסדך ונ' אלן אינון ג'
 חיותיא מארעא השאל ועל לא ל' אינון השאל דאקברו תמן ולא לעפר ע'
 שאר עמוין לאסקאבה ארעא חזקן ועל לא לא תקח אשק לבני כען דכל
 עמדתן דעלמא עסקן מהקוא עהקא דענד ועפיק אינון כען לקבה ועל
 לא אשק לא עפא לבני דא נשחתיא חבנות הכעשע אלן עפין דשאר ע'
 עתי

עמוין כחזין קב' לעבא לן מארעא קדישא כלא וישערו רשעים מחוג'
 כ' אס אל ארע' לא ארעא קדישא איהי קדמיתא לכל שאר ארעאן ואיהי
 הליה ואל מולדתי אלן ישאל דבתי ותקחי את בעך אשר ילדת ל' ו'
 וישאל איקרון מולדת ביה כד שאן בארעא וכד שאן בעלמא אינון ג'
 מולדת חזן ואפי' הכי לא מאסתיס ולא עלתתיס לבלתיס כען כלה להקן
 דערה עמקון בעלמא ער עס ויקח העבד ערה נאליס אלן עערה
 דרין דקאי עבד שלטע עליהו כעשע לעלא וזקו חזמולי אדונו וקאי
 עבד שלטא ואקרבן בהו כחא דאיקמור וכל טוב אדונו בידו כל הקורא
 עיבו ודוחין שלמין דעקין מנ' אינון ערוין וכעשען שלמין ויקס ו'
 וילך אל ארס טהרס מא ארעא קדישא דבנת תמן רחל כד חרס ב' חק דשא'
 ויבך הנאליס מחזן לער אל באר המים להקמקמא חיליה ותקמקמא
 כדקא ואות ער לא תישול לחקמא לן לאינון עכין לער ערפ לא טרפ
 עבת לאיהו חזמא אלע שתיקתא כלא ולעבודת עדי ערפ לער ערפ
 העואכות לאינון זמין לחיקס ולא חיה בקדמיותא חכל שאר כע עלמא
 אינון דשאבין מימי אוריתא כען דאקמקמו לעלא מימי אוריתא ואקמקמו
 באילעא דח' אינון יפקון בקדמיותא באילעא דח' לן וכבות אשאי קשיר
 יולאור חזאי וולאור כלא וארץ דמאיס תפיל דזרמא ארעא לחיילע ג'
 חזנה כל אינון דוחין לאינון כעוה ויהי קטנה אשר אומר אלה קטני נא
 כדך ואשק כען דכל נשחתיא דאיתקייחו כלאי שלמא ואשקלע לחנדע
 לחאריקון כדזא לחכמתא אינון סלקי כדנע על כל אינון דלא איתקבון
 ולא ידעו ואינון איתקייחו בקדמיותא וכל הוא שקילבא דקיימא הקורא
 עבד לחנדע ולחמאל כחאי אקעסקת ההיא נשחתיא בעלמא דין ו'
 ואמרה אל נ' אקה אקה אנה כע לחמתי ולא אקמקמא בקדמיותא וע'
 ולבתי וע' לחמלך כען דכל שאר דתפין אעג דאוסתקייא חקאי ל'
 דנע כולתו אישקייא חמולתמא דאקמקמא דידעין סלתייא דחאריקון ג'

כדקא יאורה דכקייא ידשן למסקא לבד דרנא ודרנא ועל דא ונס ג'
 לעולך אסקה ודאי אטא אסקה דאי קעגרוקא דלעלמא דלי. דאי קאסקה
 אשר הוכיח יע לבן אדונע ודאי קדוא נפסא סאזרמן להקוא נשמחא ע'
 שלמא עב"י ויהי קוא יש להקבונן סתוססת מלמא קוא כי קלל ויהי סכלמ'
 לדבר אכל ירחו לשחון של קב"ה וכן קוא ששטן ועבד קלעי קוא כי קיק שחון
 סיוע אלהי בעל חורה קדוא על ידי המלאך שקתפלל עליו אבהים באווחו
 קוא ישלח מלאכו וצב"ל קב"ה כי המלאך קדם לבטן ועד שלח הספיק
 לעוור הדבר כסר קיק המלאך על שן קמים להזמין לו אהרסקה וזע"י
 והנה כי קוא לשון קדמונה יצאת בעל כחה שקוציא המלאך. ובס"ק י'
 יוצאת באה מוכש ל"ה מאי יוצאת דקב"ה אפיק לה חסל אינון בעל חקלא
 דכולהו חייבין וקיא יצאק מכללא דלבוין. סא יוצאת כדא יוצאות לשאוב מים
 ואחאי יוצאות ולא הולכות ולא סאות אלא בען דעמיהן קווא סל יומא
 ובהקוא שעתא נפקו לשאבא מיא נעטס חלכה אשת טחור להודיע
 שהיא מוחספתה אבהים מלך האב והאם וקדמין קל כרס בעבור ש'
 שהיה לטחור בעטס מלישן באווח יחסו לעולם סקאל למלכה ובעבור
 שקעשה דזכירק אס אכיה קמלה בת סקאל אעבי כן חלכה כן דרך
 העבורה כדרך ותקע לבית אחיה לבך יזכירנו ככתוב כן בן חלכה אשת
 טחור אכל העבד איה וקאמר בת סקאל כן טחור כי תקן קדבר כדרך
 חוסר אכל אחר אשר ילדה לו חלכה למחר שהוא כן הנביא"י והעשה
 טובה מאד סא להגיד לבו שהאל קבל תפלתו שהיסור אין דרוכן לעלה
 מן הבית לפי שקן עלכות מן הסורים ועב"י יכדה היום אל השן. וע'
 נעטס נאיש לא ידעה ואמר לא די שלא היתה רעלה לעלה מן הבית
 לשאוב אלא אפי' סמלן ביתה לא ראה אותה שום אדם ורזל אמרו ש'
 בתלה נקיי' מחקוס סתולים. נאיש לא ידעה אפי' שלא כדרכה לפי
 שבכות הנשים חשמהם מחקוס סתולין ומסקיכות עלמן מחקוס אחר
 ולכן

ולכן קעיד עליו סנקיי' חסל. וקדד השינה כתיב כהא דא ערע ג'
 חזן בארה דמהם וסטן כך השינה כהא וסליקו לה מיא. והמלאכה
 והעל ולא אחר וקשאב סמו שאמר בסעס ענה. והשאב לבד נעליו
 ומכאן דרשו דלל סכל קעיס היו יודדות ומחלמות מן קשן וזו כיון
 שראו אותה חלום חיד עלו אחר לה קב"ה אהה סימן לבטך והו' שאמר
 ויכן העבד לקראתה לפי שאק שטלו קמים לקראתה וישלך לה סכל
 כי נשמקבטן המלה ק"ה של שס' ע"ב סכטל סמים קמטך מ'
 חסרו ומכח זה עלו קמים לקראתה והיא סימן לבניה להקדעלה
 הים ושיעלה הכאר לקראתם מכחו כי כולם נעשו ע"י מאה חסד
 שבו היה חקוק שס בן ע"ב. חכרך דוקא לט' שיש אס מני סיס
 שאיש כוליס לעשותה אז לל חכרך סהיא טקיי' יתד חסאר
 טעדות. וקאמר שקה זה יורה על יוכי נעמה כי קוא אחר כרך
 חוסר הנמיא יע נא חטא מים סלומר נמיטה קמנה וקשי כה קיא
 כנדרת לכה שקה אדונע ככטך וקדורות על זה זורה א'
 איה שקסקתו בידה ואח וקסקתו יהוה למיטע אלהי שקיק שחוק.
 ותכל לה שקורתו וקאמר נס לעולך אשאב לא אמרה לוכן כקמלה.
 שקה אדונע ונס לעולך אשאב להס שהיה כחשטע שאלטער ה'
 ונעליו סכל אחר וסמו שאמרו והאנשים שולחו קמה וחמורה ס'
 שנעמו לחמורה קס על שלא הקו שקיהס מוס ילכו אחר ט'
 שבפעס אחת חלאו כספיהס כסאקיהס ויטא לכס וכרס רב' כ'
 דבר ידוע שקנבוק הזאת שקיתה לה לא היתה כחוק האפטשוב
 כי אס כסיוע אלהי וכט' לרעה קמדרס שאמרו בת' ג' שטס ג'
 היתה וע"כ קמלא שטח' ככתוב הזה שס הנבואה וכאר טוד כי
 חטפת הנשאל להיות דנעס והאלע נעמה סולג וקאמר כי אס
 איה אמרה היתה הנשאל רסויה כחק אהוי כלל אל קענוק אכף ה'

חללה ששוכן בה הנחלים... והאיש משתאה לה לשון שאייה...
 משתחם ומתבבל על עראה דברו קדוב להעליה אבל אינו...
 יודע אם מחשפתה אברקס היא או לאו ואנקלם הנשמו ונבוא...
 שהי שוקה וטוחר בחקוס אחד לראות הקללה י"ג דרכו או יאח...
 טחן הקן וחן המוסר הלל לה צבת אל המהה שלמיך פעמים...
 רבות ט' די בוק לה אח כיכן היה האוי אל שנתהל ואלה כסס...
 לא יפתח פיו והחיש אעפי שהיה לו לדבר. ובכר מיצן ומכין...
 בה שנתעכב כשהיה כדי להסתכל בה ועוד שלא היה לו...
 האנה למתה אלא להכין בה. ועל הרב אם הסתכל בפניה...
 תאלא עד עפד תקרא בעס עבד ויעס בעבד ויקח העבד ויין...
 העבד מאן ואילך תקרא איש עש המלאך שהיה עמו שנקרא...
 איש שטחו והאיש צבאל וכאשר נסר השלמות ואחכונ...
 קנה רכק למשך קח ולך חזר העבד לקדמותו והזכירו לשון...
 עבד כבראשונה הוא שאמר ויאלא העבד כל בפניו כל זה...
 ויקח העבד את רבקה ותאמר אל העבד ויפסר העבד למח...
 ואין להק שוק חן התלבי עם האיש הזה שאינו דרך מוסר לה...
 התלבי עם העבד הזה והק שפרעו וקלבע אחת האיש וק...
 דבה תורה זה היה לבכוד רבקה שאין למור וקלבע אחת העבד...
 כי הרלה חשאה לבכוד רבקה ונעדרותיה ואיפסר עוד למור...
 כי והאיש משתאה לה חזר למלאך שהיה מתעבב ושוקה על...
 שן המים בעטלה ומעס ואילך קרא את העבד בעס האיש וזה...
 שיחזק לך העטן הוא אומרו בסוף הפרשה וקלבע אחת האיש ויקח...
 העבד את רבקה וילך באר כי האיש והעבד עניעם חלוקים זה...
 חזק ואח ויקי כאשר כלו קנולס כלומר כאשר האק עולה קמנה...
 עובה מאה ובעלג שכל שנתלבטק בעו ונכוח לה שקוק עטק...
 נחלים

נחלים ינעם חטוה קדך שכל אחד היה עך שעה כהם עד...
 שיטבעו באלו היתה כת עשהם מיד נמר אומר ואמר כי יד...
 עשתה זאת וזהו ויקי כאשר כל ונ"י אל חכל ספיקותיו וטק...
 נחם זהב כקע משקל והוא רחז לשקל ישראל כקע ללעלה...
 ובחדש שקיד בו אכן יקרה משקלה כקע והוא למה שתחלל נב...
 ובה קסא ובה אדע וקתם ובה אכן יקרה ובה יחסו עני עמי...
 ושע עמיהם חזר לשע לחות החלמותה עשה זהב משקלם...
 חזר ל' הדברות שכן ותחלל נחם זהב כקע עולה אבוי ז"ל אם...
 תחנה ל' אותיות קשם ולשון שקל הוא נוטה קן אש קול רחז לחבן...
 תורה שכתוב עם חן השמים השמישך את קולו לסרך ועל קאפן...
 הראך את אש קנדולב והסמוק מתמיל כואו רחז לשע כסיון...
 ומס"ס כח"ס כנז ארבעים יוס שטח חשק נדר ויע בו ט"א...
 אוקיות כנז י"ו ש"ס שיש מיעאהק מחכמה לק בלג דקתיה...
 " צוהים חלל לרחו שנתקם לה כען יפה ומלחא ולחוז טל...
 הדברות וחזר לה טיהין לה שט בעס אחד צהק ואחר השע...
 צוהים כנ"י צהק. ויאמר בת חיו את לאמר שנתק לה שאלה לפי...
 שכמוה היה בזכות של אברהם שקללה את דרכו והנבון פי' וכבר...
 אלו וכן תחלל בסיפור העבד כי השאלה קודמת לחתנות וכ...
 ונחוקו ויברכס ויירד שפי' שכבר ירד מעשות החטאת והעולה...
 כי אלעזר לא פמך על הנמוש כסין נח מוזכר על הנמוש...
 לנה אחת לן שס דבר והיא אחת נח חקוס ללן כמה לניות אתה...
 יכול ללן אלעזר. ור"ב כרב כי ללן לשון יוא הוא ומשכמו להלן...
 ויאמר הכתוב קיש סבית אביך חקוס שקלנו אותנו ונשכמו...
 כאלבס סוטה האורה עם ארון הבית ורבקה השיבה נח חקוס...
 ללן לא תצחק שנהיה אמתנו מליטן אותך אבל אקב בעלמך רבמו

חקום לית אהבו באי זה חקום שכתב במנהג ארון לבית לא
 במנהג לאורה וזהו ששנה ואמה ללן שקוא לשון עומד ית
 והאמר אלו בת בתואל העי בתו על אשון באשון ועל אחרון אחרון
 מספוא כל מאכל הנמלס קרוי מספוא כמין ששכ חמייס ושעורס
 ודברים אחרים וכשהיא קשובתה שקסכיחוק עם חשטיה נהג
 הולאק לשם ותלה הדבר בזכות אלוטו ולא בהשתדלותו וזהו כיון
 י"ג לבי אדונ אברהם ואמו אנוי רחמי שבזכות קבורה שקיא אנוי
 שעתהן לקבל בנה קיתה שמו בהלחית הדוך ואמו כדרך כפתח
 כדרך החזון דרך קיטר באותו דרך שהיית ערך ואמו והנן קעשה
 ותב לבית אמה כי בהתרעלה אצל אמה ולכן הנהגה לה ואמו לבית
 אמה אולי קיה לה בית חיוחד לשיבתה ובדברה עמה אומע לבן או
 יאמר שקנה דה הכרסם בבית אמה לה לאמה דוקא ומזה שמש לבן
 וכן דעה הרסן ועמס ויכל לבן למחוי שקיה חלסן כרעע ומרעשתו
 ועלוי מחותן לה דנה ללבת חיד דרך ישה אל השין כי אמו אולי קלך לו
 חמס לחקום אחר ולא אמלאו לבן קלך כחמה החולה שהיא חקום
 שונקי קעיר לבקטו וכאלו חלאו הלך חמס אל השין וזה טעם החולה
 אל השין וכלל אמרו אל השין חשין ליק ולחוז על דוע לבו ועל
 בה לתי להון קקסם הכתוב התי לראייתו כי קלל ויהי כראות ואח"כ
 ויכל והמלא עמיהם זו חסיה לחוז שבחעט חמסם וללי שהיא א
 אחותי לקחם מחנה ועוד שבשלתו באוחה כה דבר אל קאיש כלעמי
 היש בית אביך חקום לבוללן אמו ארון חיד לאוספו הטיקה ואקח כל
 מחוננו ומה לי אע לאע קמיהם ועמס רפקה אחותי אולי יאמר
 שאלעל טאולה זו בין שהייתה רפקה ואינה אחותי או אחותי ואינה רפקה
 בכל שטן היק חעבם לקחת אוקס מחנה או י"ל לפי שקאה כחלנד
 אחותי אמו לא קחשוב שהיא אחותי כדחאות ובדוע לב או אינה אללי
 רבקה

רבקה שהיא נהגה ומוסר לב מחוזר לשל חלל כהחזות ובחוקי דות א
 אחותי היא על הנמלס לשמוח סמו וקוא שמוז עלקס לשחין וכלל
 אמרו כשין להמית הכיר בו שחורצתי דעה הזכיר עם והשחור הנמלס
 על השין באויר וקוא שמוז על הנמלס באויר ובכאותו כן ידע שקוא
 צדק ואמו לו בוא כיוך י"ג ויאמר בוא כיוך חשב שקוא אברהם
 לבי שקרוסעל טעו דומה לו ועי שאלה את הנהק באמונה ילא חלל
 ארוז וכל ללל כיוך וקמלא בוא חללה אולי לחוז לו סיכנס שמו
 עם האשויס אשר ארני ואמו בוא כלשון יחיד לבכודו כי קוא השיקרי
 למה קעמוד בחון אין כבוכך שקעמוד בחון טעתי הטיח חשמי
 ומקום לנמלס י טעמיס הסא ואיך ומקום להב יזוקו כלעמי טעבור
 הזהב לבך אמו ומקום לנמלס ואמו שבא אלעזר הטיקה והקיר ה
 זרם הנמלס שקיה סוקס את פיהם שלא ירעו בשדות אחרים או כי
 שטרם חוסר צוארם כי החנה להולכס קטורס כי אי איטער שיהיק מחונו
 שלר פתח עמח חונלנו של אברהם אבי ואם בהמתו לא הייתה צדק
 שימור כשנמלנו של אברהם שאינן צדכי זמס כי לא יאונה לצדק כל א
 און והאנוחס שאט בהמתו החיוחדת לחר כבתו אין דכיון מחוננו כ
 בזק וכשהיא קבא חייס לחון רעלו של אלעזר ורעל האשויס כי רחוק
 לבן זה אז הסא רבן ומספוא וקביא חייס לחון רעלו של אלעזר ורעל
 האשויס כי רחוק הוא שיהיק אלעזר כוקן חייס לחון רעל אשויס אל
 חלה ויכרס חוזרת אלעזר והארעשתה תוכיח ומלה ויהן החוזר לבן
 ואמו ויוסס לטעו לאטל דרעו רזל סס החורה טעבול סקעה כדי שיקחו
 מחוננו ונתחלפה בשל בתואל ולבך סה וייסס בשט יוקן כי אס קחבסם
 יטעל כמין שס הקויק ויחמוז לבו הסתוב שאלעל שס זה שהיק בעזמו
 היק אוכל מחותן סס שהיק סקעלק וקמלא י טעמיס הסא ואיך ויוסס
 בארון למר ליל שס י"ג קמחוז בו היק חלה ושמוחו בארון ואמר לא א

אכל עד אס דכתיב דברי רחוקים עלה יאכל עד שידבר דכרין וקס
 דכתיב עניתי יהם וברית המזלתי והחלתי כל דבר אה להם להקטטבו
 שאני האדון איני אלה עבדו ואמרו לזל חילתה לאיתך קדוש ואימה
 ואולי לא יצא לאכול כי לפי חסידותי היה עבדך לו שאתה היתה חנופה
 שמוחמטים לו בעבור כסמו וזכרו להם אה עבד אברהם אבי ובעשיל
 יש לבס לשאוב ולא בעשילי וזכה הראה שנתנהו סמו סתפבו בזוקר
 על כסוק בן יכבד אב זק עשו שבעטל שכבד אבן קטין כל קבכוד
 קזר ועבד אדונו זק אל עזר שקיק יכול לומר שהוא קרובו או אקובו
 ולא אה אלא עבד אברהם ואח ספר להם כל השען ואח וייל בך את
 אדונו וני הכטס כספ וזכה באמצע בעמ אולי בא למזון שעו קטין נה
 והבקר היה לו כספ וזכה לרוב וקנה חקם עבדס ושפחות ומלת ע
 עבדס חסרק לומר שלא היה לו אלא אל עזר וכן מלת שפחות חסר ע
 שלא היה לו אלא א' דמורה עבדס מורה נחל מורה שפחות מורה
 זמה וקל שרק יש בה טעמים גדולס למזון שלא ידעו אלא אחר
 שאל נזול וקנה ויהן לו קראתו שער חקנה שפדו לא תקח אשה
 מכנות קבעע אס לא תלך כחלה אל בית אבי ולא תאבה האשה ללבית
 אחרך אולי לא תאבה אל כתי שקיהק לו כתי לישער והיה מחזור למלא
 שלה שיאמר לו אברהם לפנות אלנו להשיאו סתו אחר לו אברהם בעס
 כרוך ואהה ארוך ואין ארוך מדבק בכרוך ואמר אשר תקבלני למנו
 ולא אחר אשר לקחתי חבית אבי וני שאס יאמר בן היה במשמש שבעמי
 שאין מולדתו רשעים לקחו משס והוא עלבין גדול בהם וקנר להם איך
 אמר לו אס לא תאבה האשה וקשיבו שבעוס שען לא ישיב את בניו ע
 שמה באופן שיכאומה יש להם לעשות וספר להם תמלתו וקאלתו ע
 באופן שידעו כי חייז היהק לו ואח אז תתקח מאלתי ולא אהי חסבועת
 כאובע הטעם כי אפחד מאדונו ומאלתי ואבוא קיום אל השען קיום
 זאת

זאת וקיום זאת מואן שקטלה לה האכף והקבונן כסמוק זה וכסמוק ע
 שלאחריו והמלא בכל אחד חקם ס' אורעות בחטן סס האדנות שכבחו
 קטלה לה האכף וזאת קטלה לה אבוב בעל סתה וזכו סוד להי אדונו א'
 אברהם וטעם והנה לבק יזאת כי בהיותו בביתם שמש את שמה או
 היא קנדה לו שמה אע"פ שלא נזכר זה נה אהה סתה לבנות אע"פ
 שקיו עמו ונש למלך לבנות הבתולות שקיו עמו הוכיח כרר וקודע
 וכן כל תוכחה שבחוקרא לשון בידור דבר הוכיח הוא חטן טעם של יחזק
 ורבקה כשאדונו והאמר סתה לא אה ורשקני סמו שאח לשל שנתי
 הוא לאשה שתשקה לי יש בידיך וכן לא אמר שתה אדונו כללעל כי
 לא יצא להודע זה דרך מוסר חסר ואמת חסר קעשו כי השלחו בתכס
 לאין החוקק ואמת כי חייבים אהם לתקנה לו כי יחס אחר לבס וקרובים
 במשפחה ואסנה על ימין מכנות ישמשאל או על שמאל מכנות לע
 שקיק יוטב בשמאלו של אברהם והמלא ססמוק זה יושל לשח ולמה א'
 אורעותו בחטן סס האדנות ויען לבן ובתולת היה לבן טעם וקסן לא
 להשיב לבט אביו ודברו ישדו על קבועתו הדעה בקקלמו הדע למוב
 וטעם חייז יא קדבר כלומר חששים שאירשילך מוכיחי ונזל אמרוחן
 ומן הנביאים ומן הכתובים מצינו שאין זוננו של אדם אלא מאת הד' כ'
 בתורה חייז יא קדבר מן הנביאים ואביו ואמו לא ידעו כי חייז הוא ס'
 ככתובים בית וקן נשלת אבות וחייז אשה חשבלת וארבעס יוס קודס
 ישרה הולג בת קול יזאת ואומרת בת פלגט לפלגט ואח מטבר לס'
 ועד האמת בדי היא קהא פלג קוא קואו לפלגט קוא קאלג שהוא א'
 מעבר לס קחמה וקל דבק ומיוחד ולבן לא אמרו פלג ישא פלגט
 או פלגטת קישא פלג כי לא להקדס הקדס ולהזכיר אביה ובעלה
 וזהו לשון נה בעדן חקדס ונטיעה זו קודס ישרה השלם היתה וסימן
 אה למושב לו וה' וטעם לא נוסל לדבר אלך פלגט למן כדבר קדק

לא ש' השוכר רע ולא ש' השוכר עכר והען לפי שמיני' יצא הדבר ל
 לפי דברך שזימנה לך כאשר דבר יי' כאשר נזר' לא רע או טוב ו'
 רע שלא לתקן טוב רוח לחיות . לא לפי שקבין מדבריו שכוונתו ל'
 לתקן לשתק בתי ואם יטבבו חלתי' הוא טוב לא לשור כדי שיק' ל'
 בתי ולתק' את רע או טוב . וישתחו אצלה מאן שמוהם על השוכר
 עובד . ומנציות לשון חנינם שקביא עמו חיי' פירות של אי' ונתנם
 לאחיה ולאחיה אבל כפי סמך וכלי זהב לא נתנם אלא לתקן כי היא
 חביאה אורן עמה ואולי כשהוא זה אי' לקחו ענה לבטאם ואחיו מה
 מחון עיק' לבו עב' שנתרש בתי' לבן אחיו השכ' הנעשה חכמו וביט' ל'
 ביט' יבוא יצחק לאורח ואחכ' לק' וזהו ויאמר אחיה ונ' ואביה הוא ל'
 היה רוצה לעבדו ומלאך בא וקמיתו . וכמדורש אחיו שבהואל' היה
 מלק' באים וכל בתולה שקעשא בוטל אוקה תמלה תקבצו כל השרים'
 ואחיו אם הוא עשה לבתי' כך כמו ששעה לבנותיו חוטב ואם לאו
 אנו הורגים אותה ואח' בתי' לפי מה ואולי לזה נקרא בטעם בתואל' .
 ימים כדנחשו שעה כמו ימים הקיה נאולתו שכך נוקמים לבתולה
 זמן י"ב חדש לברגם את עצמה ולעשות רבשיעיק' או עשור כפני'
 עשה חדשים ואח' ימים חמש אין כרך השולם קמבקשים דבר ל'
 לדבר כן לבקש חושבו ואם לא הדנה כן לבו זמן חרובה חזק ואז אמר
 אל האחרו אותי ואין זה בידכם אחר שקעם קללה דרכי ואין כאן לתקנים
 כנז' העם ומאמרו ותמלא אל האשרו אותי וי' סת' לייק' כלומר לוג'
 אוחי ואז אחיו נקרא לענה ונשאלה את פיה לפי שכבר חת' אביה
 וכשאמרה אלך חשבו ואז אם אינכם רוצים אלך אז ידעו כי חייג'
 היתה זאת וטעם רבקה אחותם אולי היו לה אחים אחרים ולא הוזקק
 הכתוב להזכירם או כעב' אחיה ואחיה דבר הכתוב וכמו שחצ'ט'
 שקבצם נקראים אחים כלא ויאמר יעקב אל אחיו כן קבנות נקראות
 אחיות

אחיות את היי' לא לפי רכבה את זרעך הקבלו אותה ברכה שנאמר
 לאברהם בהר המורה . קבלה אלה את זרעך יקי רצון טיהיק אותנו
 הזרע חוץ ולא מאשה אחת זקן משמשו של את לא לפי רכבה לפי
 ולכבה ותיקיה מאורם שאחד ירדוף אלץ ושנים יעסו רכבה וקמלא
 היי' בנ' כה' כלומר תתקיים כן בכת' מה יקיה זרעך ונאך איך קעם
 שלח מלאכו בפיסק' ובכחו אותה כבליה טעמה שניכר מלאך יי' אל'
 אברהם בשעה הקקידה נאמר אם הדבה ארבה את זרעך ככוכבי
 השמים וכאן אלו אחותינו את היי' לפי רכבה נאמר אם ויירש זרעך
 את שער אויביו ונאמר בסוף ויירש זרעך את שער שואיו ואעפ' לא
 נפקדה רבקה עד שהקטל' עליה יצחק כה' שלח יאמרו הקטלנו שאתה
 פירות ונצ'ינו ששמרו אלפים חששו ולכבות מיטק' נח' אלע' ונ'
 מיטק' שנאמר רכבות אלפי' ישאלו וקנה כל המאורות שאירש לפקק
 והמקדים שאירשו לעבד בהלכות הדרך דונמת המקדים שאירשו לבנה כס'
 שהיה המלאך שמו בדרך כן מצ'נו אירש' לבנה בדרך המדבר שנאמר
 קנה אנבי' שולח מלאך לבטח וכסס' שטלו המים לקארה כן כבנה על'
 נאר עגולה וכסס' שקבלה קמיתות חיד' העבד כן כנה קבלו הקורה
 ע' משה עבד יי' עבד הנאמר וכל טוב אדונו כילו וכסס' שטק' לה
 חרבות כבית מלמד מה שטק' לה בדרך כן כנה נאמן מואב סמוך ל'
 לביאהן לאין עתה להם מצ'ת רבות כעט' שכתוב אק' דבה כבנה מלמד
 כבנה אשר כרת אק' בחורב וכסס' שנכפלה כיתה זו כעט' קעבד
 ענ' פעמים וחזר העבד למסר כל הדברים שאירש' לו בדרך כן כנה
 קבלו הקורה לחות בא שונות ולחות שונות ומשה עבד יי' כמשה
 קנה חזר למסר כעבד הידן כל הדברים שאירש' להם כלחות האשונ'
 והעש'ים קאלו עמזו בטשואי' יצחק ורבקה שקול' דו יעקב וכטו אשר
 יצאו חרם עם מקבל' הקורה . נאמר אח' שקמה כמחזות והלכה ל'

היא ועד ויהי אחר האיש ולא לפני האיש שנתי הוא לאיש לבר אחר
 האשה וקרובנה על הקוליס חק נמול זה יש בו סימן עקרה וסימן
 מומחה בן עקרה קעמורה דהק ורשע ויחוק בא חכמה אור לחי רואי
 שהלך לחיזיר את הקצ לאברהם איש אנה וכן דעו שהלך לבית אונן
 שיטבה על הכאר ואחורה לחי העלמיים באק בעלבוני והוא יושב בארץ
 הנזב רבך בדרכי אביו דכתיב ביה הלך ועשוע הנזבה שקוא סוד קייחוד
 כאמורם בא ללקרן דדומות חזוהית צפונה וכו' וזהו עשן סוסן ב
 בקמלרן והמלרן בסוסן ולפי שהייחוד הוא בקפלה למה איה יצא יחוק
 לשוח בשדה להקפודד ולהפלא ככוונה שאין שיתח אלה קפלה שטח
 ולפי שישפוך שיחו ועל זה אמרו שיחוק הקן הפלג חננה וזהו לפיכך
 טרם שזקן זמן הפלג חננה ובה חדרת של יחוק לעולם ולבן צדיק ב
 כוונה נזולה כאומרו לעולם יזהר אדם בקפלה חננה שהיה שיהו לא
 נענה אלה בקפלה חננה לפי שהיה צריך קן לפלג ולהקם נביא ב
 הפעל ולהודיע על כוונה הפלגת איה וישא שינו ויכא וקנה נמוליס ב
 טאה שער באן היה חשפיל שטנו וסודתם לבון בקפלתו כמו שאמרו
 בזוהר כי המקפלא חשמוד שכינה כנזו לבן אסור לפתוח שינו א
 להקפלה בכותל ולפתוח צריך להשטלם ולבן אחר כסאן וישא שינו
 ויכא אחר קפלתו אכל בקפלתו לא שא שטנו ואיה והשא רבקה את
 שניה לגורות שהיא בה זונן וכמו שקוא טאה שינו כך היא טאה
 שניה וקרא את יחוק באקה אונה קדור והמקה חפטנו ובחורם
 צברה שידו שטוחה בקפלה אחיה אדם נזול קוא וקפול השמימק
 בקפלתו ואקלכית ט אלו נפלה היה אומר וקפול מן הנמוליס א
 ובחורש וישא יחוק חקייכן ישא חננה ורבקה טאה שניה לחורוס
 ואברהם בבואה שטתנד טשו לעאת חננה כתיב קרא וקפול חננה
 הנמול וכתב הקס ויטול אברהם מה להלן עליו שכינה אפ כאן עליו
 שכינה

שכינה ומדעמנה ועלה לאפן ועשיית חוכת ען נשלה קנה מלאך
 לשמור עפת קדם וכשטאה יחוק לא מלא לה סתלים וכנה לעמק
 אחר טחא אלעזר טע סה ואחורה קחטעה הלך ומלא קבתלים
 וזהו קנה לה כניס לאליעזר כמן עדן לבי טחטעד בדבר שאין בו
 חי קאיש הלנה קחטקס דכיו טמו ולמזיס בחטעלוקס ויחזק
 בחלת הלנה שזה קאיש נולד עי טע קהין ועקד כן לך טנה
 הוא אדונע עד טכשו קוראו כן אדונע לבי שקאדם כל זמן שאינו
 ש טעו לא טקרא אדם טטחז זכר ונקבה כדאס ויקרא שחסאדם
 וקקקלעטי וקקבס טניס טקכסו כלעטי וילדו קאומי וקקק וקקו
 קעכד נלג על טעיס טנעשו על שקסעה על קאפן ושנזחונה לן
 רבקה בקפלתו האקלה שה אמו קביאה קאקלה ועשיית דונמק
 שה אמו כלגמ וקה היא כשה אמו שכל זמן שאיה אמו קיימת
 היה נר כלוק באקל חעלפ סבת לטע נכרזה חלניה בעיסק ועמ
 קטור על קאהל כעז נדה חלה קדלקת קזר ומטחקה ססקו יכ
 וכש באה רבקה חזרו אחיה אמו קנר הקקב חטלת יחוק טלא
 היה חקכל קחומין על אמו עד שבאק רבקה וקקקחם בה ואולי
 רחוק קכקב שקביאק קאקלה לעשות לה חוסק שקטמק בכדן
 קטועים כחטן ויביאק ויקח את רבקה בק יחית כספ שקוא קדוטי
 וקקי על לא שק בכקובק ויאהביק ויטא אליק ובחורש אמו אחת
 מאלעזר ויסנר וסתי קיז כלומר קאיש אסר חכד לאשה חיל
 שקיא טוכד סקרוס וכע יונק או כרות קחואביק יחוס בק אחר
 אמו ואס היא רעה וקרא עליק ויסנר וי סנר ובספ קאהל
 קוא בבית הסלא ובספ קאהל טרה אמו לאקל טרה אמו חכבש
 ליה אחאי קאהלה לאקדורת קמין שכינתא כמן דכל זחמחטעה
 שהא בעלמא שטתמא לא טבת חיינה ושנע קוק דליק חטע

לעש וקוק ע"י כל יומי שבתם סדר דמיתת כבה קהוא שרנא כיון ד
 לאתת רבקה אקדדית שכינתא ושנא איהרלנקת. שרה אמו דרחיא
 לשרה אמו בכל שבדקא וכמה העמק הוק דיוקעה לאברהם היו ע"י
 רבקה דיוקטה דערה ובטן כך שרה אמו אז אלעזר בכולא קפי הוא אכל
 קח כזא איהו אע"ג דשרה מיתת הוקטא לא אעה מן ביתא ולא התמזג
 קמין חייומא דמיתת עד לאתת רבקה כיון דעאלת רבקה אהתמי
 דיוקעה דערה דכתיב ויסאה יצחק האלה מיד שרה אמו אהתמזגת
 קמין ולא הוק חמי לה בר יצחק בלמודיו ועל סא וינחם יצחק אמה אמו
 מאי אמה אמו אמה אמו אהתמזגת ^{ואזרחת} בביתא ועל דא לא
 כתיב אמה חות לא אמה אמו ד שמשן אומר ח"ט דכתיב ביה ביצחק
 ויאקביה כיון אומר וקפי לו לא שרה לא ידעא דהוק רחיס לה דהא כולי
 עלמא רחמיין לעשייהו אלא נסאי אהערותא דכוכא לנבי אהתא לאו
 איהו אלא לשמאלא דכתיב שמאלו תחת לאשי וחטך ולנה סוד איינן
 ושמאלא איהער רחמו הער לנבי נוקבא ואחיד לה ועל דא דאברהם
 רחיס לה לשרה לא כתיב ביה ויאקביה אלא ביצחק ואייתמא וקא כתיב
 ויאקב יעקב את רחל סמא ביצחק דהוק ביה קא עביד לה. הם אברהם
 כדחזי לרבקה מחבק לה ולא יקר אבל יצחק לא יהו אחיד בה שוידכוש
 תחת השק דכתיב שמאלו תחת לאשי ^{וישי} לבער אהת יעקב ושמש
 ערסא ואולר היםו שבטין כדקא יאות וקח אבהו כזא חזא אע"ג וכלהו
 שמשו כ"ג נשין כל חד חטיהו אברהם כ"ג שרה וקנז וקנז פילגשים דסת
 ולבט פילגשים אשר לאברהם יצחק כזא ארבע דסעורו דרבקה
 דכתיב ויקח את רבקה חד וקחי לו לא שרה רבין ויאקביה קלת וינחם יצחק
 אמה אמו ד לקבל סא הו לעקב ד שין כולא כזא חזא ד חייא אחר
 אברהם ויצחק שמשו כל חד באיתתא חזא כזא דקדושה אברהם בערה
 יצחק בר רבקה ולקבל רבין הו ד שיי לעקב כתיב חולקין. ד שמשן
 עלן

מלן לאתקבו דהא כולא כזא קדשא אהתעביד וכלא כזא חד ויוסף
 אברהם ונ"י חכאן אהת למד שאם חתה אשתו של אדם ויש לו בטס
 חמנה שלא ישא אחרת עד שישיא בטן תתלה שנאמר ויביאה
 יצחק וכתב בתריה ויוסף אברהם. ובמדרש זקו שאמר הכתוב
 בבקר צנע זרעך ולעור ונ"י אם יהיו לך בטס כנעניות קח לך אשה
 בזקנותך והעמד חמנה בטס חמי אהת למד מאברהם שקיולו בטס
 כנעניות ולקח אשה בזקנות ואי זוזו קנז ועקאת קמורה על שם
 שמשיהו נאים כקמורה ושק שוק פתחה שלא נזדווג לה שום אדם חוץ
 מפירעה מאברהם וא"כ פי ויוסף כלשון ויוסף עד לערקה. ובמדרש
 ויוסף על פי הדבר שאמר ב"א ויוסף י"ג דבר אל. ובספר מאי ויוסף אי
 תימא דעל שרה הוא דאופי' לאו קפי אלא ביזמא דשרה אדדווג כהדק
 ונתקלה ועל לה זמנא חזא ולבדד תרך לה על עמקי ישמעאל ולבדד
 ויוסף סולק רחין זמנא אחא על חד דנסיב לה סק דמיתא וכסוס דשט
 שבדקא קפי ע"י סע שמוא. קח אברהם אע"ג דאנסיב לאו בההוא ביתא
 ולא אשיל להדיא אהתא קמין כ"ג דשפחה לא הירש נבייתה ונאקל דשרה
 לא אהתמזג אהתא אחא אלא רבקה ואברהם אע"ג דהוק ידע דדיוקטא
 דשרה אהתא קמין שבקיה לעמק הוקא אהת לחמחי דיוקטא סאיחיה
 יצחק ולא אברהם קלד ויהי אברהם אהת כל אשר לו לעמק כל אשר לו
 דייקא דא הוקא דיוקטא דערה וטהא. ויקח אשה קסאך אשה לבי שבת
 לה כערה אבל בתתלה לא היתה אלא טילגש. וקלג לו אהתמזג שקיולו
 חמנהו כתיב לע"ג ויקטן שהיו חקיסין כתיב לע"ג. סא חמין שקיולו חמז
 עב"ס נזמרו כדמו של אקיסו ויקטן שקיולו סת יקושל סאל ואהתמזג
 לקן עמו ואהתמזגין חדטס וכעם ואהת ישבק שקר שרשוהי פארעא
 שבוקו ואהת שוח שמוקק כעטן שכולס היו לעמ ולמוקט נשט כ
 כתי ישאל. ובמדרש כתיב ט"ש קטיר שחא שטתדין לשוכ. דדן

שערי דין לגון דין אמת. אטורם ששדדין לאשר את החמוץ. לגושים
 שיצא להם שם להיות עם אחד ולעמוק בקריה שנקראת חולת עמה ו
 ועבר שעהון להפסוק בעט רגלי ישאל. וחמוץ מחנכים בעקם ו
 כהיה ונ. ואבידע ואלגעה כלא טלבו ועדפה לגעת אתי. כל אלה
 בעקוה שעהים להקעור קוה שטאח ונש מהם אקח לבהט. ה
 הלוי. אמר י. ויהן אברהם אז נחמיה ברכה האתקו שאח קצה נ
 לאברהם והיה ברכה הכבורה היו חסודות בידך לבך מי שקיצע וא
 ואביקים חסרן לעחק. וכסה את כל אשר לו רזא דמקיח ונקה שלמה
 לאהדקא יחק כדנא דחולת יק כדקא יאורה קח קבא את כלל מיה
 באשא ונאעטש דעקד לה לעחק למעבד טה דיוא כדן את כלל אשא
 במיא וקשהא את כלל מיה אשא למחוי כולא רזא דמקיח ונקה עכ
 ולבט השלטים אשר וכו נהן אברהם חתנות רזל אחיו עם מומאק
 חסר להם. לא מה שטחן לו טל אודות שרה ושאר חתנות שטחן לו
 הכל נהן להם להקנות מהם. ומה שלא הנחילם לפי שאח לו העם כל
 אשר קאמר אלך שרק שחט בקולה והיא אמה כי לא יירשו ונפי
 שאק רעש. שחזרו לעלול אמוס וראק שאין בהם מחוט דחקס ה
 מעלנו כי באופן אחר הדבר קשה אצל אברהם איך לא למדס בדרכ
 העם כמו שטאח עלנו כי ידענו לחטן אשר יעה ונ כי פירוש ונחשטי
 אחריו אבל אל לא נחיו בדך י. ולבן לחקס מעלנו. ופי קדחה הוא
 אל אכן קדם וכן אשר לא יעבדו אותי את נבוכד נאצ. ואח יחיש
 חיי אברהם אשר חי לגודות שקיו חיו חיים אחתיים כן בעליו כן בע
 בעל. ואמר מאה שנה ונ. כן מאק כן ט וכן ט. כבן מחט לחטא
 זקן ושבע לפי שנתברך אברהם בכל דבר והיה שלם בכל חיש קשער
 וקבור קנד ערה שיצא מן השלם הזה זקן שבע חכל עוב ולמה לר
 אח ושבע יחיס כי היה בחשמה שקיק חסר חשאר דבהם ולא שבע
 חקס

חקס כי אם קחיים ועב קנד לך הכתוב שיצא שבע מן השלם חכל
 דבר כי לא היה חתאוק בחוקרות שאר בע השלם שכתוב כן אוקב
 כסל לא ישבע כפך וק דרשו רזל אין אדם יוצא מן השלם הזה וחצי
 קאורה בידו יש בידו חנה חתאוק מאתים מאתים חתאוק לעטוקן ה
 טא אוקב כסל ונ. לא לפי שקצ הנה משנותו ק טעס כרי שלא
 יאק עשו בן בני יוצא לתרבות רעה לפי לא אח ושבע יחיס חכל יחק
 שחיק קץ טעס טאח בו שבע יחיס. ויאסל חטש שהחיתה קא פירוד
 הדרכה וכפרדה כבוד דבט טאסל אל עתיו על כן אח ויאסל וקוא
 חוזר אל הכבוד כי הנפש נקאת כבוד לפי שחזבה חכסא ככבוד וע
 ועתיד לחזור עם וזקולחטן יחזק כבוד ולא ידוס וקו כבוד י. ו
 יאסך כי כבוד דבט טאסל עם והזכיר כולשון ניעה ואיש אלא
 ככהקים וקשוכנל נהרי דור החבול טאח בהם וינע כלישור וקרי
 ניעה ואסיפה קאחדין ודע כי הניעה חיתה בלא חולי מאכיה ולא
 יסוק ואין זוכה לה אלא קצחקים ואשוי דור החבול סמו כמו רע
 ולא חל עם יחס וכן חתי הדבר ועל כן אח בהם ניעה כנע אחיו
 אבל כשיזכיר הכתוב כן עם חלה ויאסל או נחמה קרמוז לחיתה
 קחה. וכבר אז אלטא חסידים קאטוטס קז חקייסה בעשרה
 ובעשהים יום שחול חתוק יבורק אוח כל מי שטאח בו ניעה חת
 בחול חשים עם אחרו כל אשר באין ינע. יחוק וירזק שחלת
 ניעה אטלס קחך כשרו וסרפ קרבל שלשון חיתה חלק לטטק ח
 חלקים ו כהתית הדשש ונ כהתית קצחקים כדששים חתיה ואבן
 וכה חתיה חחורה חן קכל והיא חיתה דששים שאין להם לא תורה
 ולא חחורה ואינם וודשים נחכיהם חעשיו של קנה וקס חתים
 בחיתה קדחוחה וקחיוה וטאמק אובדה באבדן קנל וקפת קזחה
 אין לה לא שבר ולא שטש לעקב וכן אחיו נחמ את כל הקוס כעה

ויחמו לעלה. אכדן היא חיות הרשעים כגון שושן וסאל שחיתו
 כלל השובה וקם נדעם בעקנם הוא שבתו והאכדתי את הנטע הקיא
 והיא חחוקה חכרת. כות היא חיות הרשעים כגון שושן וסאל שחיתו
 שבתו ייבו עליהם סרה ואחר שגדונו נכרת וקבלו שושן קה הם זוטן
 לעג. בחיות הרשעים האחת ניעה ואסיטה וכאק וכולם באכדקם
 וינע ויאספ ואקת קבוא אל אכדוקך ולשונות הללו נאמה על קהקיים
 היוכדס לעג עקן כלל שום שמש קב לקיחה וזק נאמר על קהקיים
 קבבמים לעג עקן חיים ולא מעמו מעם חיותה כחונך שנאמר בוא
 כי לקח אורתי אהים. קב חונוק וזק נאמר על קהקיים בדכמתה
 קב חחוקה לבי שנאמר חחוקה יקיה שבתו חחוקה וקוא שנאמר לדעס
 ואקת לק לקן וקנח. ויקבדו אורתי יצחק וישמעאל מכאן שעשה
 ישמעאל השובה וקולך את יצחק לפעו והיא שיבה טובה שנאמר
 באכדקם. ואמר ויברך אהים את יצחק נחמו קנחומי אכלים. לא
 אעף שחפר קב לאכדקם את קבכות נתייהא לבך את יצחק ו
 לבי שצפה ברוח קדש שעשו יואל לקבכות דעה אמר יבוא בעל
 קבכות ויברך את אשר ייגע בעיניו ובא קבד וברכו וספר קולכות
 ישמעאל שקיו יב שמיאים ויוח ויכלו באפס תקוק כנען יב שמו
 כי זק לעומר זק טעה קהים. והנצא קולכות זק חסר ז ואין אמר
 שאין זכות אבות נזכרת להם לעתיד לבוא. ולפי שעשה השובה
 ספר חספר חיו כחן שפפר באכדקם ואמר בקם שנה שנה בכל
 כלל נכלל באכדקם ואחז בשבע שנים ולא שנה בכר נפכא לשל
 כי הנא שנים נחשים כשנה אחת לפי שכלה בכל יחיו ושנותיו י
 אבל באחרונים סתו שנים לפי שחזר בקשובה בקם ולבן חסובין ס
 כשנים רבות. ואחז וישכחן מחוילה להורות שנתק ייחך בקם בלכ
 קשם בזכות אבהם שקבמחיו יב שמיאים יולד ושקיו רבים מארץ.
 ואחז

6

4

נאמו על פט חזיהם להורות שלא דבקו בדרכי קשם אלא שחזרו י
 למללי אחים שקיהם שמה חזיהם ולכן קלבו למצבם להיזכק עם
 אחיהם קחצבם וזקו על פט כל אחיו נכל כלוה נחמד כחיו נעמלק
 נופלים נעמק כי היו קרובים אל היומר של אכדקם אכיהם ולהדבק
 ביצחק וזרעו וזקו באכדק אשוקה ולא נע אלל לאוב לחציהם ולהקמבר
 עם אנשי דעה וזקו על פט כל אחיו נכל נעמבר אבל קשם אחר
 ישכון כי בכחיהם היה לשכון או לפול ובכחיהם נעלו וזל אחיו
 עד שמת אכדקם שכן חשמה אכדקם נכל אבל קצק י יפול
 ואחר נכל נפחך לק אלה תולדות יצחק למיר ^{כשיכיל} זרע ישמעאל
 אז יצמו תולדות יצחק שהוא קרן דוד י יס

פרשת ואלה תולדות יצחק

באכדק שובה
יחיל כעכנס

וצטן לעק חיל חומא מוכ יחיל זק אכדקם שקחיל כל מה שיש לו
 לעמך כדי שיקנה בהם נס יעקב וצטן לעק חיל חומא אלו בע ד
 הפלגים דכתיב ולבע הפלגים אשר לאכדקם טקן אכדקם חקנות
 וכל טקן לעמך לבי שקיה כומה לו כתיב וכל לעמך טנס נדומה לו
 נאטעים מובים שאחז דרכי אביו ולא כישמעאל ובע קמורה ש
 שקיו רשעים ולא קלבו בדרכו ושד קיה כומה לו באורעות וכל ח
 חק שאירע למה אירע למה זק טעמק בעקידה וזק טעמק בעקיה
 זק היקה אשתו עקה וזק נב זק טקחה אשתו וזק נב זק טעבע לא
 לאכדוקך וזק נב זק טקא זקן וזק נב זק חסר בארות וזק נב זק ד
 היקה חיה בה בין דושו וזק נב זק היג רעב בחיו וזק נב יוכן קרבה ו
 וזקו שכתוב ואלה תולדות יצחק בן אכדקם כל אלו קמאורות שארעו
 לעמך וכן אכדקם הוא באורעותו שכמו שאירע למה אירע למה

ואחרי אברהם הוליד את יצחק כל סאל לא הוליד אלא הוא הוא יצחק והוא
 שאחז רכבו ומדוהו והיה דומה לו מימי בראיו וזהו הוליד ששלה בעי
 דומה ואחרי זל לפי שהיו לעצ קדור אומהם מאביהולך בעברה י
 שרק עקה שקקב עם אברהם כמה שנים ולא בעברה קימנו מה ע
 עשה הנה ער קלמתי שגו של יצחק דומה לאברהם כדי שישדו קכל
 אברהם הוליד את יצחק וזקו שבעב כאן יצחק בן אברהם עקה עדותי
 יש שאברהם הוליד את יצחק לא תלבוה יצחק יעקב ושאו לאחוריס
 כפגשק ואחרי אלה להוסיף על שטן אשון לפי שאחז למעלה תלדור
 ישמעאל שקיו רשעים אמר בכאן ואלה לפי שעה יש משע אחר כ
 כמורה והוא שגו ויש שדורשים אורה לשבח עקה ישמעאל עשה כ
 תשובה ואחרי אברהם הוליד את יצחק כלומר לאחרי שקסא קבה שמו
 אברהם ויהווי שגו שלא מולד יצחק עד שהיה חוקול שגד זל לפי שכן
 אדם ישלכז חזנים חזן הקטה חן קאב וחזן הקטה חן קמאכל
 ובא להשמיטו עבד עבשת שקוליד יצחק כבר קלך חזן אביו קרת
 ואברהם וחזן וחטמו ילכו וזהו שאחרי אברהם הוליד כלומר וחזן
 וחטמו ילכו ולמאת הסבה לא נולד עד שקיה בן ק שנה עד שקלך
 טבע הנמשך חן אביו והאכע בקב שטעם הוליד זל ורבה כמו
 ילכו על ברכי יוסף והעד וישלח חטל יצחק בנו ובסלה תלבוה יצחק
 לאקני שחוק ומדוד בעלמא בן אברהם אשא חמיה לשלח אוח אברהם
 הוליד את יצחק לתרא עק בן עק ואחרי יקני יצחק בן ארבעים שנה
 להגיד שקיה סתג שנים ולדורב קאשטעס חילא איתקספ בקו או
 להגיד שהחטן ולא חטא בתזון עד לא שנה ואחרי יקני כל ויק וצע
 שנהאחר וקעכב זמן רב לחטא בתזון כחפס וראינו ולא חטא עד
 שקיה בן ח שנה ועם כל זה לא חטא בתזון מאורעו ולקח לו אשה
 שלא אבה ואמה הונעס כמורה וזק קיק סבה ונחמא שיצא חמנה
 שגו

6

299 שגו ארוב קבנעס דומין לאחי קאס וסאלו הקטבה חתאונן ועמו ואחרי
 ויקי היה בקחת יצחק את רבקה לפי שהיא בת ברתאל הרשע ואחרי
 רשע ומקומה אנשי רשע ועליה כתיב כשונטה בין החמים וזאת כ
 קסיבה שהיתה עקרה כה לאחרי כהאר הרשע לעולם והחמא שוטט
 טן החמים היה שלה רבקה ובספך בקחתו את רבקה כמראה קקשה
 חוור ונדוק כתיב טעם אחיד כה ואחיד כן טעים לאולא יעקב עלים
 כה קא חזי כן שט שצרות אולד ליעקב לאקדי שמשא לרשא כ
 דכליל שיה נהוקן דמשא ורזא לא ולי יעקב כואן ואחרי ויעקב
 ולא ויקבל לעו שקרה והכטר בתפלה אחכ טעה וזל דרשוקו
 חלשון עק מה שגו זה מהסך את הקבואה בעין חמקוס לחקוס
 את תפלהן של צדקים מהסבין דעגו אל קבה חמדת קדין למדה
 רחמים ובספך מהו ויעקב דקרבנה קרובא ואל עלה ומא קורבא
 קרב שלה קרב סת קא ויעקב וסת הרפ ויעקב יי אהי ישרא לאכץ
 מה להלן קרבן את כאן קרבן כה ויעקב כלל עלתיה וחת חתיה
 לשל עכפי חזלא על כטן ואל קק ויעקב אלא ויחתי ובסלה ויעקב
 עתה קי עתראן אקעל לאן דערתקא קהשא קהא כע תמן הלא חזלא
 עלאה כסוד ותפלה של יא דיקא ונהיקא אהקיים כיה שומר טוב
 יבקש לאן כלוה יבקש עתראן ואווי היה למר והקני רסך עקרה ויע
 ויעקב יצחק אלא להגיד שסיבת השקדורה היא הקפלה שקבה חמקוס
 להפלהן של צדקים ולזה היו האמהות שקדורות כהשנה והחמא שג
 שלא היה בשמים אורה לא ט קלא כה ככא הנה קשלים ובה שינה כח
 החזל ופיהו קא לבס זרע והיא סיבת קלדה ובלגה היו להם קדין
 וקפונה חלל להפנות חמנה וזהו שאמר ואברהם יש אכני חמנה
 ואכ רבקה יש בשמה קא זל חטע שקיה יצחק עקד סמו שאחרי זל
 כי שקרה היא הוא סת ושוד אחרי זל שרי הירק שקרה כה שיצא שמשא

מאברהם והוא כהן שצאנו לו כעס מן האמקות ולתקן כהן שלא יצא שמו
 לתפלה רעה כחיי אברהם לפי שאמר להקדש הקדוש בעיניך עובד ולקח
 אל יקדש איך קהותן יצחק ב' שנה ולא הקפלה אכופאי הקפלה הרבה
 היקא נמי דכתיב ויערב אבול לא טעה לפי שכב יכול אלו קדו טכב
 כצוה רשע לשלם ולכן אם נכבחה שיצא חסכב הקדש שיצא באיחוד
 ולא בחוקי דור ולמה אמר ויחלואו יחיה ללדה שלא ילדה לחקועשים
 אבל הצדקים נולדו לחקועשים כמו חשה ופן וזלה למוח אשתו
 זה עמוד בזויב זו ומהפלה זו שמורה בזוית זו ומהפלה לא לבח
 לבקון אשתו כמו נכח יצ דלפך וקמא לבח נ' נהגם ול פחד ה'
 מרבה של נהגם אם יחורה בלא כעס ובפך יצחק הוק ידע כלאו א'
 חיהו שקור נקוב ידע השקב זמן למפיק מטה בקדמי שבעים אבל
 לא ידע אי בראי אקרא או באוחיא ועל לא ולא לוכח רפקה כי שקרה
 היא ולא יצחק שכבוב בו כי יצחק יקפא לך זרע ויערב לו ולא לה
 שאין דומה קפלה עדין בן עדין לרפלה עדין בן רשע וקרי לפרק
 אשתו כל מלך שהיא אשתו הדתה אבל לא מלכה שלא קיתה
 ראיה לרוען ורמא אשתו בן' אט וקש לרוען שקרה כעס
 שדס קפסס ושונאים זה איתיה כלא והיה בית ישקב אש ושר
 יוסף להבר ובית ששולקש ובפלה בק דמיתהא אשתו ולבסוף
 רפקה אשתו וט לא ידעא אלא בק דמיתהא למוח אשתו כלא
 למת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת אשה דינא רפא קיא ה'
 חרנא קשא כי שקרה היא דהוא שקרא דהאי שלחא תמן כא
 לאחשך כמן מהשא דכל דרוען למיפא דכל דרוען דיהי כעין פוט
 כחילתן ולפני אחשיך חמש לגרמא וקרי רפקה אשתו וקרי
 עאה חפשא הפרשק שפיבת השקובה והולדה שאו קיקה בסית
 יתקה לט שקיתה כתיבאע ונ' אבל יצחק שהיה נוהג לאביו בכל
 עשיו

עשיו ודבק בדרכי אביו כמדתו לא יבאר רע לשלם ולכן ויערב יצחק
 כעבור אשתו ויקבוצטו הכעס בקדמה דרשו לזל לשון כזה שבור
 על פתמי תורה יעקב כן ומטכס למת שבור על פתמי ש' שמו
 כן ומטכס למת וטעמו כתיב זוכו רשעים חרס ועל יעקב נאמר
 בערס אצרך בבטן ידעתיך וזכו ויקבוצטו זה קולך אחה מ' אהר
 בני ישראל וזה קולך אחר מ' שהיא ש' כלא כי הוהיל קלך אחה מ'
 לא זה חתיך בעויו של זה וזה חתיך בעויו של זה לא מרובין של ה'
 נחלה שנה שלמותה ובפלה ויקבוצטו כחא דאמהין כעין אקמעות
 אקרבדו לא עם לא ואקמלני ה' לא סמורא דרכיב על רשע ה'
 ופא סמורא דרכיב על כופיאי שלימקא קדשא ובפלה אומר ה'
 ולמה ישעש לעשו ויהן סכר לעקב לארמתי רשעו מוכרח הוק
 בעובדוי כעין זוכו רשעים חרס ויל דקב' כלא כולא עב וביא
 וכל חד אקרבק באהיה קאי אקרבק בשביל שקמלתו מיטור וסופו
 קנאס והאי אקרבק באורה צדקים שקמלתו קנאס וסופו מיטור ואמ
 לרוען שסבת קהאן כפי בקה ותיאמר אם סן אכל זה כפי סבתו
 אלק לאקפלה ולדרוש אה קאס עד טכשלים חסדוה י לא והאמר
 אם כן נדול עיר השבור למד זה אנכי חבאה ומקפלה על
 הקהון ובמדת שקיתה ערבה לילד י' שבעים ולא ילדה אלא
 יעקב ולזה אמרה למד זה כל י' והלך לביק חרשו של ש' ה'
 להגיד לה מה יהא בסופה לדרוש בנח' מן שס כן נח לפי לא
 שלא כרבה ללבב לאברהם חפט בעשוקה ויצחק לט שהיה עב
 ואין השכינה אוקי חתוך שצוב ודרשו אה לבובה קלמיר חכס
 ויאמר יתלה ש' שלח לשם נאמר ברוח הקדש והוא אמר לה דע
 לך שסיבת קהאן קוא שיש בבטן שנה ונייס ושע פולביס אלגיס
 ונכורה חמשך קס טכרהם זה לתועו וזה לעשן ולאוס מלאוס

לא יסונו כגולה אלא כשזה קם זה נוסל . ובמדרש שנ ננייס שנואי
 ננייס כל האומות שונאים את ישראל וכל האומות שונאים את שמו
 והמלא ננייס נייס כהנב עלה שלמה נשסיס ירחווי שזק נקבך כן
 סוף וזק בא בסוף אומות להחרב ירושלים לז אומות עקרו וקנו שטא
 הכל סוף יחדיו נאלחו . לא רחמ לז אומות שבו להחרב חיב הקדש
 אהל אדום וישמעאלים ונני . ובמדרש שנ ננייס אלו אנטינטיבוס נל
 שלא ספקו משולחנם לא צמין ולא חזרה ואס הקמה שנ ננייס בבטן
 שלם אנטינטיבוס ופיוס וזה יורק על נבחר לבס שקיו מאכילס בני
 אדם ונתקעם להם דבר שיטבל המאכל או יל שקצין וקחזרתה קי
 לפיחן ביהם במערה על שקבוונה בזק שלא ספקו מלגבר סבה
 קינה על שולחנם לא דבר שקוא כך בחזרת ולא דבר שקוא קשקצין
 אורל לא נבלה ולא נפרק שזק נאכל מחמו הקשר והוא השיקר וזה
 הקבלה ועד יל חזרה רחמ למדה שקיא חמא נאיון רחמ לחרת הדין
 כלום שהיו מחוונס להיוקס מחברה אקס קמיד על המדק הקקלא
 שלחן . ובסלה שנ ננייס הקן יודן האי אחיד נעאר סרן קדנאדי
 והאי נעאר כרען מסאבי חט טעס מקור נחמ טעס נחמ איב ז
 לקנה וכולא אצנהך לקנעא ומחטני דנחש עבדן צה וחלבה אצ
 אצנהך עם סיחט קקעורה וכולא אצנהך לא למינח נדא לשמאלא
 ולאוס מלאוס יאחן כד נעיל נעילא למינח אסתלק ישקב בשענ .
 וכ נעיל לשמאלא אסתלק שמו נענע וכדן נענע צרעט קקיה ז
 בארס בארס כוקא . ורב ישבד צער זכו ישבד לא זכו יעבד ונתק
 זה בימי שלמה ולענד לבוא נני יתקייס ניא שזק נתקייס ביטא שקיה ח
 מקצער ועבדים אותן בע שמו . ובסלה ורב ישבד צעיר כך חייבה ח
 חמרתו של שקיסו אפי בזמנא דלערא אינון עסקין בעבודת קרקע ח
 לאייתקא חזות לבומא דייעקב כען הקעסק סתורה . וכבר חוויה קיתה
 כסקה

רבקה שי שמוכו מחנה יב סבאיים הקד שנ ננייס בבטן הא קרי ושנ
 לאומים הא ל ולאוס מלאוס יאחן הא שיה ורב ישבד צער הא ח נחלאו
 ימיה ונני הא ז ונא האסון הא יא ואמה כן יא אחיו הא יב והזכר ע
 שמלאו יחיק לגדה לפ שיא דשע לעולם ותמלא הנחיס חסר שקיה
 אחד דשע ועד שדרך התאומים להיות דומים זק למה אכל אחד
 עכל נשער ואחד חלק ומחול ותמלא קיחוס חסר יא רחמ לז סבאיים
 שחסרה דהוק ליה לבקרב התאומים . תמיחיס ולא ילגה אלא תס אחד .
 ובסלה תמיחיס קס ומוס הפואה וקע כחלא דלא אשתבחת הפואה ח
 כלא קס הפואה לק יומא דבט טא לא התעסקא באורתיא וקס למיכלא
 דבשרא וכולא לעבודת אדם שלמה עב . ונא האסון ולא הככור כ
 הככור של ישקב כי ישקב נוצר מטפה ראשונה ועשו מן קטנה זא ח
 ולמד משפטיה שטה קצר הן לרופה שיה אבטס זו על נב זו קנבטת
 אחרונה קלא ראשונה והבנמט ראשונה קלא אחרונה נא לא שמו ז
 קנאז באחרונה יא ראסון נישקב אחרון . ובמדרש יא ראסון כדו
 שיא הוא נקלא פרות שמו . אדמות סיחן שיקיה שופך דמים יב
 והמלא ז פשחיס הכא נאי כך כדוד אדמות עם יפה ששם שבע
 טאק אותה הנביא אח שופך דמים זה אל עם יפה ששם כל עם
 דעת קסנהדקן . נחמ שקסחית שמו הם אמר ולזק יא אדמות .
 לא שטק דס טדדה ויא . כל אדמת שער שקיה חלא שער אדמת
 ויקאאו שמו בא לרמוז שבעת חומות הרפה קהאות בשעלם זק קוא
 לאלקו וזק קוא לאלקו כלא ויקאאו בקול גדול . לא ויקאאו הכל קאאו
 לו שמו שקיה שמו ונחמד כפן שנס קרבה . ובמדרש שמו נל שלום
 שא למלא לא היה שמו שלום היה מחרב את העולם . לא שמו כנחמ
 טדא רחמ למיד עבאיים . לא שמו ז שו שמוטך ונטה אחד ז
 אומות אשר פיהם דבר שוא וימינם לקחה שומר עוד ירחווי שט כ

תועבות בלבם כלא אל תקרי שבע אלף ש' וזהו ש' שוא שקה סתם לא
 יחלא כן מטעם נבו ופתי באש קופס קפמים חשטן וחננת נמסע
 וחובד חבד ושואל אוב וידעט ודורש אל קמתים ונ' וכתב ט תועבת
 י' קרי ל' קרא חד תועבה אכ' ק' קועבות הם ש' וזהו ואמה כן שעלה
 כנ' ש' . ובפ' הנמון אחד שאל למד חן אלן דבית שלטנ אמלו מ' מ' מ'
 קווא שהקפס המלכות אחמהו לקח עיר אחד וכרב עלו ואחרי כן יטא א'
 אחיו שכל זרע יעקב אמרו האו דבהם ישעס חוט זקן . וידו אוחזרת
 לרמוז שיאחוז אלן ישראל שהיא ה' טפה על ה' טפה וכל אוחזרת
 כעקב כשעס עקב בככורק ובכרבה . ובפ' בעקב עשו חוז לעקב
 שנה לאלף כידו אוחזרת בו אול יכוסבו ועל לאחידו בניו דיעקב אוחזרו
 דעשו בעקב דבית ש' לא יכל לאכפייא לך . ויקרא שמו יעקב קרה
 קרא לו יעקב כלא ויקרא אל חשק ולרמוז שיקבלו בעו שאלת הדברות
 שיש בה עקב ה' בות וזקו עקב אשר שמע אברהם בקול וקיה עקב
 תשמען בשמות עקב רב ולרמוז ששכרם קוא בסוף שישראל חונט
 ללבנה ואומות השלם חוטן לחמה ואם זכו ישראל אוכלים טוב כ'
 הקדו ודעקב וזקו שאמר הכתוב אם קאבו ושחשקם טוב האכלן כ'
 האכלו וסת' יכה ללבנה ואם תזכו ברה כחמה ט קלבנה נאית ביוס
 וכללה ולא החחק ושכרן של ישראל בסוף ולמד חוז באומרו יעבוד ט'
 אדונ לבט עבדו כמו שיקבאר יוכרפ בעל תורת המנחה אוקיות יט'
 יעקב הם יסודי התורה ועמוהה יש קלת חן המלכה נבלים כצורת יוד'
 ויש כצורת שן ויש כצורת ק' ויש כצורת ק' ויש נבלים ביעקב
 כ' יחד ובק' ביחד ויש בעט ויש נבלים ביעקב וקכל לפי המלכה
 קלה או חמורה וחפץ שדמותה חקוקה בססא נצרות לא קיו מאידורה
 לבטו כשנולד קאון יעקב וכן אוקיות אלו בשמו וקאון יעקב ויש א'
 קרא לבנו כ' שמות כנז ד' אוקיות אלו קראם ישראל עדה קהל כעס

כה שהקיה התורה כלולק בהם כל מלכה לפי מה שהיא ורוב המלכה י'
 נבלות כ' ויד וזהו שאוהו אל כ' ישראל ויש מלכה שאיט אוהבהם
 אלף קיוד כמו ועקב ישראל מה י' ויש מלכה שחזכיר כ' הקוף
 כ' העיין כמו דבר אל קעבד ויש שחזכיר בהם קי' הקהל חוקה
 אחת ויש שחזכיר ק' כלבד כעס ארש ויש שחזכיר כ' און' ואותם
 שקיא חמורה נשפרק מרופק חזכיר בה כל ק' אוקיות נאי זו מ' ז'
 מלכה שבת שטאח ויקהל חשק את כל עדה כ' ישראל . יעקב ט'
 טעהקון ישראל שטן קדוש כדוך . ובפ' ויקרא קרה קרא ליה ה' ה'
 כה' הכי קרא שמו יעקב תקרא שמו לא סת' אלף קרא . ויעקבט נדאי
 חמא לך קס' דהקוא חוייא קדמאה חכיס איקו לא באשא כיון דאחרא
 יעקב אמר נדאי לא איקו חכיס לקבלה ועל לא קרא ליה יעקב נדא
 אוקיחמא ככל אהר ויקרא סת' האי דע' איהו דרנא כרראר'
 כמא דסת' ויקרא אל חמא . ונצ'ע קעבהם כל זמן שקיו קטעס לא
 היו עבהם עד שהנצ'ע זה פי' לרמוז וזה פירש לראשו והזכיר לשון ר'
 הויה כעשו דכתיב ויהי עשו לפי שלא שאלה שמו ביעקב עיל שכל
 חי שדואק עשו אמר ויהי נ' נקי ש'עקיס עלו חרוב החמש שקיג
 עשק . ואמר איש איש שט כעמים לרשע א'רור יהיה שמו . אשר
 י'קח ש'מד . לא ירחוז ש'עבר על הטהות שפתי בהן איש איש אל כל
 שאר בשווי . ש'כה ש'וכר ל'ס האדם נשד שהיה כד בבית ובשדק א'
 שהיה כד אביו ומרחקו ואומר לו חסנ מה אין חשקן את הקב' א'
 ורוח הקדש אומרת כ' יחנן קולו אל האמן כו כ' שבעס תועבות
 כלבו . ובפ' איש שדה בטן דחולק ערבית לאו איקו כייסוסא אלף
 באר חרוב במדבא ובחקלא ועל כ' איש שדה . ויעקב איש קש ארס
 י'אר שלם ק' תורה חלמא סה תורה חלמא תבן חלמא שהיה עשו או
 שואל מה חדוש קיה לבס בבית המדרש והיה חנר לע' איש קש סת'

עם שהיה בחדשו של עם והיה ראוי שיאמר ויעקב איש אמהותיו
 שחזרתי אמה ככל הקבץ אמות לעקב אבל הוסיף שאמר במלת הפס
 שהיא רומזת על מדת אמת ורומזת שגור שהוא המכה על השון תנוחת
 שהיא אמתיות בין השלשן לחייו ולשמהל וכבר ידעת כי חסר יעקב
 עם ל אמתות שלנה קוף ואח ל עקיבא קוף זה קבץ . יושב אוקלים ל
 אהל של מעה ושל מעלה שאורכו חקוקה בכפא . יושב אהלם בנה
 יושב הכפא . ויאקב יתק את שמו והגיד שהיה תלמידו בזה . כיצד בפיו
 בפיו של יתק כמו שאמרנו לזל קוסרא עבא בפומיה אבא . כפא ב
 עבא בפומיה לאבא ולפי שקבל השומר לזה כקקק שינו וכפס ששמו
 היה איש השומר בן זרעו ואמתו כי הם חושבים חן קטר שלהם .
 לא בפיו של שמו שהיה צד אמתו ומרמזו ועד שבשאו אב חשבנו כי
 שמו חזק רסקה ואם היה לה לאהבו ויעקב חזק אבל העיקר ל
 הקבלה כי אהב אמתו לבי שהוא חזקו . ובפס כל זיינא רחיס למיינה ז
 ואקמאך ואזל זיינא בתר זיינה תה שמו טק סומקא כלא נישא קאשון
 ארמונו ואיקו הנא העקב דאיקו דינא קשיא לתתא דדמי למיינה זכא
 ועל לא רחיס לך לעשו יתיר חן יעקב ולמה הפי הקבוצת באומרו כי ה
 צד טעו ורסקה לא אהבה אמתו אפשר לבי שהשחית החוק וישא ה
 חלא שער וידעה שהוא אשר זיער אמתו ולמה אהבה לעקם שהיה
 איש חלק ולא בא לה טעו שום ענין אמרו אוקסב את יעקב .
 כל שהיה שומעת קולו היה חוססת לו אהבה על אהבתו ואמר ויזר
 יעקב נמיד לבי שיצחק היה באבל על אברהם אביו והאבל אסור לאכול
 חטלו לזה תקן לו יעקב זה המאכל והיה עגאים לעמר שגלגל קולו ה
 חוזר בשלם ועוד אין לה פה שיש בדר וידום כי יגלו עליו וזכר ל
 יעקב לבכורה בזכות הקנה כי היא נקראת ראשית וכן קבולה דסתא ש
 אונסו ופחא נמיד בנה כן כנגד כן אמתות הקנה . נמיד גמל טא כ
 בנה

כנגד הסנהדרין שהם מורי התורה ויבא שמו חן השדה והוא שיש אוח
 במדרש שערב באותו יום ה עבירות הרג את השטט כלא שייפה ב
 נפשי להודיע . ב בא על עשה החאוהה כלא כי בטדה חזקה . ז
 כפר בתחיית המתים כנה הכא הנה אנכי הולך למות וכתב חתם בלה
 ענין וילך ונ . ל כפר בעקר כי ב במסות למך זה הכא ואידך למך
 זה קבל העבלו ש שפסר בזה חלי ואנוהו והלך אחר קהבל . ק ושמו
 את הכבורה שגמל ויבא שמו ויש אומרים את נכב שגמל ויבא וכתב
 התם אס נפשים סאולך והאוי היה לאברהם לחיות קפ טנה ומת בן קנה
 כדי שלא יאק שמו יבא לתרבות רעה ועושה חמשה עבירות בשל
 ביום אחר ההלך אל הקבול למת ואל הטרודו ל זה אברהם טבו טבה להולך
 זה שמו דכתיב ביה קנה אנכי הולך למות . ויאמר שמו אל יעקב
 יעקב הלעיט במדרש צדק אובל לשובע נמשו זה אל טעז שאמר
 הנביאיני טא מטעא חיס ובטן רשעים תחסר זה שמו שאח הלעיט טא
 אפתח פי ואסמך הרבה להנכד כמו חלעיטין את הנמל ותימא א
 הלעיט טא חן דת חמן לחוזה טעם חמן חכר שגמו על פת לחס . ז
 חן קארוס קארוס אטער שקיו מרוקחוס בדר ארוס ועל זל כי כול
 דבר שהוא ארוס שולט עליו מאדים ולמא הנל מאלו המושכים חן ל
 כח חן הכוכב של וחזל שהוא מאהם קארס קארס בנה חאליס אר
 רחז שפתיד שיטול שרו חלמטה ויבא יוס אדו וכז ויקצרו עליו קיב ש
 שבני יק סוטן זה זקו קארס קארס קי . ובמדרש עתיד הכה ש
 שקהא ארוס שגמל דודי טח וארוס להכרע מארוס שהוא ארוס טלבוט
 ארוס שגמל חרוט ארוס ללבוסך ונ . קארוס קארוס ב קהין רחז ה
 לז הדוני חלכות שלעג אוקס וקו כי שיע אנכי מקדל חק . חכה כיוס
 כיוס שהוא ברור . נול איך יעקב לא רצה לתת לחיו נמיד עגאים טר ש
 שיתן לו הכבורה וקא סתב אס רעב אונאך קאכילתו לחס ואס טמא

השקדו חיים ואיך צדקתו ורחמינותו . ובמדרש העולם אמרו שישקב
 הק' יושב אהליו סם ועבר והם נתנו לו ענה וטרוס ויזר כחו בצד ט
 בדבר אשר זכו מלשון מחסבה פי ישקב חסב ענה זו ואמרו לו עס
 ועבר דע כי מה איש דע ובלעל ועקיד לעוות אדם כריבו ולעשות
 ולעשוק ולחמה עם בטך והוא בלען ושתיין והולך אחר הקאווק וסימן
 זה יקיד בידך כי אהק סימן לבנים שאם יחבור בכורתו בעב השם
 ככר לחם יהיה סימן לבטך כי טוס הה' לא יוכל עם בטך ויקרש א
 חקם מוכח האכילה והקלעמק חשער הקמשתלח ובעק שאק שחפר יכפוק
 כשכל הלעמק שמוח ט כן ישקב לבטו כחוזכר במדקי ר אלעזר .
 ועד ול לפי שיצא אשונה כדוב הקעבדוהו ולמה בא עליו בקפולוב ר
 בעקיפין ופסמן אחז בטקבו וכעראה שלא יכול לו לקח בכורתו כ
 בחוקק ט רבב לקח את שלו ולמה לא נתן לו אלא נמיד ערשים ואמר
 ועד אחר ששאו היה דשע לא היה ראוי שקפיק עבודת הקדש עליו
 וכל קדוזה לעול את השם יבא ויעול כהן הרואה תפילן ביד עי אחייב
 להקדש אס מחוכו ככל עטן ולכן אמר לו חכמה כיוס כטי החזן וכטי היוס
 שאהק שומר בו שאהק רשע ורצחתי זקיתי . אה בכורתך לי דה אכל והוא
 קסכיס ואמר הנה אנו קולך למורתין חיותי ובין שונאי לחה זקני בכורה
 כי לך יאהק כי באותו זמן לא היה הכבור לקח ט טעס בעבסי אבין אלא
 חטלה שררה וכבוד אחה חוה האב שיהיה הוא בזקוס קאב ולמה אמר
 לו קעב אנו קולך לחוה . לא אמר אין העבודה היקוס האב אלא החזן
 אלא סאזן ישאל ואנ קולך לחוה קודם שינע חק שטאל נדור רביש
 וע' ועד אמר לו מה טיבה של בכורה אמר לו כמה אזהרות הלעין כ
 ושטאין הלעין בעבודה כאוקף שטעמן אלא הן שבחיהק שתייין וס
 ופרושי באט אמו אנו קולך כה לחוה אס כן מה חסן ישלי בה ולפי
 שכל אלו דבה קבאי אמו לו קשבעלי שקפיים המכרי . וישקב טקן
 לעשו

לעשו ככאן פי כי הנמיד הוא של ערשים כי קטומע חומר שהיה קפסל
 חטוב ועבד כיון שאמר בכורתו בו ולפי שכל זה היה אונם נחור ט
 כל אשר לאיש יקן בער כסשו ואין לך חודטא נבולה חזו ואולי יאמרו
 כי ס' חכמה כיוס כיוס שאהק עיל וינב והולך לחוה למה יש ט ט
 פירושים קפי הראשון והוא שקר אמו אינו כן כי אנו רואק שאכל ושקק
 והיה בדעתי ויקס וילך ועבר זמן בעתיים ואחר כך ויבז ששו ארר
 הבכורה ואחר שדבר קבזק הכרת הכרת ועל קפי השט טיהק ומען
 מחקומו ולא שעה ישקב כל זה אלא לפי שהיה רשע נחור באותו יוס .
 וקראו ויבז ר' במסור קפא ואיך ויבז בעיטו כוזק בן כוזק הנה נב
 נקבאר לנו קבוע נטשו הרעק שאמר בכורתו בדברי חמות לחות ר
 תאות יצו וכבר ידוע כי האתקלתי של אדם במאכל ובחשתה קא
 קלא הוא סיבה לבזות עבודת השם וככל חדה זו מואל עצמו הוא
 לבפול שקוב הוא שאמר וישקבט זק כעמיס ואס יאטס נוסת וצט
 אינו אלא לפי שעה ועבד שיקאמח וילאנ באחרה ולמה נוסת קטומע
 אפתי זרק ונ' אכל דרכו של ישקב קפך זה כי חק שרלה ישקב לחבו
 לקנות חכר ששו ומה שרלה ששו לקנות חכר ישקב שרלה והולך
 רחפת הקטעונים והמאכלים שהחשילם למיד ערשים שמוס השולס
 וכבודו אינו אלא לאל בעדשק והוא לפי שעה ולמה רצה ישקב לא
 לחבור ולהחליף חיי שעה בחיי שולס שהיא עבודה השם כדוך הוא ויא
 שזה הנמיד אכלהו על המחכר אכל המחיר לא פירש אותה הכתוב
 ומארת סתוב ט היה לאברהם חלב שהיה חקוק בו השם החכורט ונ
 וקפו לעחק ויעחק ליעקב ועשו קנאו מחוכו כה לחוס בו עם אלא
 נחור כי הוא דבר חשוב מאד וכשנצטער על הכרבה אמר לו ע
 על חוקך תמיה שחכרת בכורתך באותו חרב בו תמיה . ובמדרש
 העולם רחזו בזאת הפרשה תמיהת החתים וזקו קלגרות יחק כי כ
 באותו זמן ערבה השחוק בעולם דכתי ישמח יל באשיו . ויקי

יתקן בן ארבעים שנה אלו ח' שנה ספין כפייה לרמייה . בת בתואל
 הארמי הוא אהרן נצטע שבחפיקה שעליו יבנה קבטן עסן בכפייה היס
 קובן לאותו נצטע ארמי . אחות לבן הארמי קוא יצד הרע שנקרא רחא .
 ועכשו שקוא חלפון נקרא לבן . ויקי רעב בארץ מלמד הרעב קאטון
 ידנה בארצו קאטון אטון למד לא האטון לעולם עסן אמרו רז"ל מיט
 רעבון טאו לעולם א" בימי אדם טעא ארוק קארוק טעבוכך וא" בימי
 לחר טעא מן קארוק אשר ארוק י"א וא" בימי אברהם וקז"ל ז"ה
 שהיק בימי אברהם לפי טעא טעאו היו זוטרה ומספרה טענו טעבוכו
 ירד אברהם לזכרה לבן קיה יתקן חסן ללבת בדרכי אביו לרד עס ש
 טעמו לו אל תרד מצהמה . ובסלה ויקירעב לא ידעא רחמי כטעא
 מלמד הרעב קאטון ויחל אל הרעב קאטון לעינא אברהם וקא
 טון חובן דטעאו דביזק טבוכה קבוכה ולמק סמכו לעינא טעאו ואנב
 זה אהרן יתקן עק נציה כנשנא סאבו . וטעס וילך אל אבימלך סג
 הסוכן זל כיהיה בדעתו לרדת מצהמה וילך אל אבימלך בטל כדית
 אביו אולטייב טעאו בימי קבוכה ולא יתעורר לרדת מצהמה וכטעא
 שלא קטיג עס חסנא חשב לרדת מצהמה אז טעלה טעוקסס ואמר
 לו אל תרד מצהמה לרוע קאטן קהיא חכד טעמו וכזל אמרו שאתה
 עולה חמימה חק עליה זו אם יתא חוז לק לעיס בטסלה אל אהרן כן .
 ועעס טכון טאטן זל אל תרד מצהמה ועסון כל יחיק טאטן אשר אומר
 אילך בטל כעס וטעס טלפי י"א קטע ועל פי י"א קטע וער עתה טאטן
 קזאת כי לך ולחרטך אהרן אורס כדסתי חמטת סרד סלאתה לבשט
 קחטב . ויהבן עיהיק ויפא אלו חוקקס כי קורס זאתו חמקוולו טאו
 לו אל תרד מצהמה טכון טאטן אשר אומר אילך ובטקניע לרד אחר
 לו וער טאטן קזאת . ובסלה אל תרד היט סקוטא הילה לא תעשא דקא
 עפה חכמה לא תעשא חמטרא דנכוכה כחטן יחור החמה דנקיר ט
 טעא

טעא סנכוכה . ובמזמא טכון טאטן טעק טכונה טאטן היו טוטעקו
 זוכה היו נזכב . לא טכון טאטן טאטן את קטכונה טאטן ואמר לשון ער
 טל שס נר"י . ובסלה ער חמטרא דדיטא כמא טאטן אומר חער חמטב
 טאטן קזאת קקא לא טעיא דקתפרט מיט דקא קהיא רפיא חמטא קטיא
 יתקא ודא רזא ויזרע יתק דיקא טאטן קהיא ולט טמחא כטו
 קיהה לרדת מצהמה אול יעליה עס באברהם אביו טעלה חמטס סוקטה
 ככסל וכזהב לבן אחר לו קטס אל קמוט חזה כי אהיה שחך וא"י
 ואברכך גם סוקוס הזה . כי לך ולזרעך אהרן ונ"ה קאל כמז קאלה וי"א
 וירמוז לאמר ושלטיס מלכיס טהיו בארץ ישר לא קטורטמו ואתא לי קאטן
 לקחי לא חזו קאל ולא קאלה לומר חקטבן אט סוקן לך ואימהי קאל
 אט סוקן קטאר לערעב לא . וקח חיות את הטבושה כדוק עס ט לך
 ולזרעך אהרן את כל הארצות ואס יהיה זרעך טאטן לא להס אילך
 קתקייס הטבושה . וכך דרמב"ן שזו קחמל יחשב לטבושה לא שיבתי אילך
 יטכור על הטבושה ט לא אדם קוא להטס אכל הוא לשון טבושה ולבך
 יאמר קמיר כקרה קאטן אשר טכענה לאברהם לעתק ולשקב ולט
 ולא חמטנו טבושה לעתק כלה זאק ורלה קנה להטכע לכל אחד מן
 האבות להקטע טכל אחד קאו לברוק טמו בהר ושקיה זכור כל אחד
 עומדת לבטן עס זרעס אעפי שקא קספיק קוספת זכור וכבוד קוא
 להס ולבן אחר וזכרה אהבהיה יתקב ונ"ה ויהבן שקוסיל לעתק כ"א
 כטבושה זאת שיקייס כן טעמנו הטבושה אשר טכע לאברהם ויקיה
 סירוש הסעוב וקח חיות כך קטבושה כי אהרן קהיה כלה כעמיס . וי
 וקחיה את זרעך ל פטמיס כתי במקרא זה לזרעך ופא לחטט טעו ונ"ה
 וקולדוהו שאעט שקוא זרעו קואיל וקוא כענע חמכחיש אתה קטורט קוה לקטלו
 זרעו שקזרע ויהי על הטורט ולבך איוס ככלל כלה זו וקחמל טסחך
 למק שקב אשר טמע ונ"ה שקוא רחמ לישקב עס ככרוב שיט סו טאר

תיבות וכן לחמוז שזרע זה הוא יתקב האומע בקולו אשר לו ישנהם י
 אלו לאפוקי ששו ותלדותיו ושד זרעך בנח זה לבט יתקב הוא אשר י
 עקב אשר שמוע חסאן הוכיחו דלן בן שלש טעם הפיר אברהם את בוראו
 לבי שקוא חיה קטנה טעם ושמוע בקולו חטן עקב אבן בן טעם הכירו
 בקולו כשעשית אותו וישמור משחרתי וירשתי כשקיה אברהם אבינו
 בעולם לא הוצרכנו לעשות חלואתו והחמוז בזה כי קודם שרא אברהם
 לעולם היה קדק צדק למן לבל פאי השלם מקרע האמים ועד ביט כטס
 כי זו היא חלואת קטס חטיב הרוח ומוריד הנשם מטפא לקח חלואת
 אברהם לעולם שנאמר בו חסד לאברהם לקח חלואת קטס והיה ישר
 מאסל ומשקה לרעבים ומחזיר ששמות לפגעים ומעט אשיל אכילה
 שיהיה ליה ואם בן פי משחרתי כמו ואלא אין משחרתי ומשחרתי שוק
 אלו חלואת שטאוו פקס בע טח נחל ושפיכות דמים ומקורת קס אבד
 מן החי וכלאים של בהמה וקרבנות האילן והקדוה דיטן ועל וכל אמו
 ששחר כל קתורה עד שלא תתנה וקיים הדין חלואת ואטל עירובי פ
 קבשילן קיים אברהם אבינו וזהו עקב ערובין קיים בט וישמור ה
 משחרתי קתחיל בקל וקס גמירות להרחק על האזקדות שבתורה כען
 טטות לערות ושבות לשבת חלואת קס חלואת שבתורה אטל לא
 טבבו היו באויין להאמות כען נחל ושפיכות דמים וסיים בתחוד
 חקור דבהם שיצ קרע מקערן עליהם כאטל חזיר ולבישת שטאנ
 שאין טעם בדבר אלא נהיה חולך וקדוה להביא תורה שבעל טר
 הלבות לחטה חסיט ומחודש עקב אשר שמוע אברהם בקול זה ספר
 בדאשית שבתו בו וישמעו את קול יי וישמור משחרתי זה ספר
 נאלה שעות שבתו בו ושחרו בט ישראל חלואת זה ספר ויקפן ש
 שחסיים אלג החלואת חקור זה ספר וידבר שחסיים אלג החוקים
 וקדוה זה ספר אלג קדבהם שבתו בו באר את קתורה הזאת ויש
 באינא

בחקרא זה התיבות בעד ששתי קדבות שיש בה עקב התיבות ולא א
 אברהם כלבד אלא כל האבות קיימו כל הקדק עד שלא נתנה וכן א
 אחרו בסמוק ויתן להם שגלות שפירש לחמוז בסלחת טעלה שדוט נא
 איך טא יתקב שתי אחיות במייהם והקיס חלואת ועמוס טא כודקו
 ומשק רבינו עה קקיס יב חלואת וכרב קדחין כי שקר ששית החלואת
 באין והאבות שהיו חק יחין אוקס עד שלא תעבן הקורה בארץ חיק אכל
 לא טחל ויתקב חלואת לארץ טא שתי אחיות וכן טחרס כי חלואת
 משפט אהי הארץ קס והחלואת חלואת שנהחדטק כחמן ידוע כמו שטא
 אשר טע יי טטטאק אחר שהיתה אהובה ומה שהיה יוסל משחר פ
 קטבת בחלואת לבי שקשבת שקולה ככל החלואת והיא משדק על ה
 חדוט השלם וישאל אטעי חקוס לא שתן על אשתו כמו אמה ל אחי קוא יע
 קבטס לא טאלוקו כי יאמר בט אשק אחרת קס כי יא לאמר אשתו
 סן יהרנע וקיה זה לזרס טלא יאמר שהיא אשתו כי יש בדבר סכט
 טעור וקיה כי אלו על שס אחר חערה אין ל לאנ מאחר טלא אנוס
 עד טכשו ולא טהר להיות טאמר וישקל אביחולך שהא הבות חקל
 באהו משחט חמרתו שקא הבות חקל קטורק ובסך מוכח ד
 דקטקס זה באצטננות וכדרך כישוי סתיב הטא וישקל וכתב ב
 קקס בעד החלן שקס ותיבב אס פיסכא בעד האטנב שקס חויט
 טאזל לאור לחוק ואס פיסכא הביטה בעד החלן שהוא טאזל חטלס
 כמו החלן ולבי טלא השינה קדבר טל בורה חזק לעשות טאזל אחר
 יתר דק וזהו בעד האטנב שקוא חלן דק ואמר חכמות שרותיה קע
 תענה להורות שאח קטסיס החכמות שחלבוהק טאו כטופיק ו
 וכולן קסכיתו והשיי חק שקשינה אס פיסכא וזהו אה קיה קשיב אמהק
 באופן שהחכמות ואס פיסכא כולן אמרו הלוא יחלאו ויחלקו טלל ונ
 לבי שרואות ואיין יודשן חק רואות וכטראו דס ואט כסיסכא והחמוז

ספרו הדבר כך וכן אבימלך האק בכטופ שקיא אשתו וזהו ויהא וקטד
 יצחק ואחיו ואהו חושש חשתו כי באופן אחר לא יצטייר זה כי יצחק ג'
 הצבוק וזה ידוע באותה מלמדה שחראים קטרים איש אחד פקלה האנן
 חובל או ששק מלמדה אחרת ולבן אחר לו אך הנה אשתך היא שג'
 כי נקלע סימן מה זמן וכינא בו ולמך לא הסתיישו יצחק אבן אהו סן
 אמות עלה והמלא חלון בחק עלה בכטופ והטיבו אבימלך מה ק'
 זאת עשית לבן חושש שכב אחר העם המיוחד שבטעם זה המלך
 והמלא סתב הכא אחר וכהו הקס בדוד כשלמה חנת של שאול כי
 בא אחד העם מה הקס מלך אה כאן חלך ולפי שהיה לו בהיה עם אהקס
 הכרו בכל מלכותו הנועב באיש ונ' כי ויטו כמנו ויטו חשק ויעבדו נ'
 קול סמונה אה כל העם לרבות שריו ויועטו ויזרע יצחק פאלא
 הנועב סקרעמו דינח ויזרע יצחק פאלא היה אטפי שאינה חשונה
 כאן ישאל עמך בשנה היה אטפי שאינה סתקנה שהיה סנת
 עכון מאה שטרים שאחדוק כמה היא האויה לעשות וששק על אהב
 אחדוק מאה ודלל אמרו אומר זה לחשש היה וסתר קרובן כי הסתק
 הזאת בעטן יצחק עם אבימלך קבל רוח ודונמא לעלה בכל כי עלה
 אברהם למצאם חטט קדעב רוחו שילגו טעו חטט ולבתו אל אבימלך
 לא היה עלות כי ברענו הלך סמו סבתו ויסע חטט אברהם ארצה ג'
 קטב ויך כנדר אבן הליכתי אל יצחק אבינו סס חטט הרעב ס'
 תדמוז לעלה כי עלה מחקומו בעל סמו והלך אל אהן אחרת והנה
 נלגתי היה מחקומו אל אהן פלגהים שהיא אהן חונכי אבין וירחוז
 לעלה סבל שהוא חקוס חונכי אבותיו שהיו סמו כשהם ודעכי העלם
 הנזכר ידמוז לחטט יצחק כאשר לא לקחו אשתו ולא היה להם רק
 העלם והסחד ומתמלה אהו הנועב באיש הזה ובאשתו לוח ומה
 ולאחר ימים חזר בו ואהו לך חששנו ואמה כן חזרו אלנו בבדיקבן
 כנלם

כנלם בכל עלו סס חטט זלעבות רעב ומשת היוקס סס לא עבדוס
 ולא שינו אותם אבן היוצולתהם שהם סמלבות ואמה כן אהו חו' ב'
 ככס חכל שמו יהי אהן שמו ויעל ואמה כן בעלם הסטן נהור במילא
 עב זמן ושדן ואמה כן חזרו וטקנו האות כבטן ונ' וינצל האיש קזכר
 בספוק זה ג' נזולה נעלה זמן ונזולה כבוד ונזולה חזון ובחודש
 שהיו אומהם זבל סרדוהש של יצחק ולא כסט וזקבן של אבימלך ואמר
 שהיה לו חקנה זמן ועבהם לרוב והמלא ועבונה רב ועבדה כתי לחמו
 אם אין ארס עמך עלמו סמו עבד לעבדו אינו קונה אותי כעטן שטמר
 מוכ נקלה ועבד לו והזכיר הכתוב החקנה ולא הזכיר סמל וזהו כשר
 נאמר סאברקס בעבור שנזולת אהר נעזל סס סחקה ובעבודה ל'
 רנה קיבה ולזה ויקנאו אותי פלגהים כעטן קהו ומתך הקטאה שמו ר'
 רעג נם לעלמוס וסתרמו כל קבארות אשר חפרו בימי אברהם אבנו כדי
 שלא יוכל יצחק להקות מהם ולהסקוה מדעו ומקטנו אטפי סגס הסקו
 טהטס מהם וכפאראו שטתין הוא בעלל הלחתי אהר לו המלך בעטמו
 לך חששנו כי עמדת חשנו כי חשנו שקללחתי ועלמותי אינה אלל
 מלך ישי סתו בארצם וזהו טעם כי עמדת חשנו ובסך לך חששנו
 חכל עלהקו דעישיא דטיבותא הלהון לאו איהו שלס ה' עפרון ונ' אהו
 הכא בקמחיתא הנה ארצי לבטך ולבתך אהו לך חששנו כי עמדת חשנו
 יאמר נם אע טאע מלך אין לו בבית חקנה ועבודה סמוך וחרפה
 היא לבו להיות כיתך נזול חבית המלך ולפי שלא היה אהו ללך בלא ה'
 חאמר קטס אהו סקלך חטט ומה כעל נכר והנך הכתוב סאהכ ב'
 נקנבר יצחק וחפרו אהן קבארות אשר חפרו בימי אברהם ופלגהים
 סתמוס סקורס טעטע יצחק חונכי חזר וחפרן וקרא להן שמות סמכות
 אשר קרא להן אביו ועשק כן לבכוד אבין וממה שהקטנה קודעה זה
 טאה שטחטב על לחכות ויש בזה הקשרדות וקו' שלא ישנה ארס חו'

ומונה אבותי שיהי יצחק אפי' שמוע הבאות שקרא אותן אביו לז
 ראה לשמוען וזה קו' לדרכי האמות והנהגותיהם ומוסדהם ואולי יחסע
 זה לא שנתנה שמו כמו שאר האבות כן פי' קנאן ז"ל ויהי כי הבאות
 הללו ראו לעס שנתעייבו בימי אברהם כי הם קלים לקבלת האמונה
 כמו הבאות שהם קלים לקבלת המים ופתיחת הלב הסתום באמונה יבנה
 הפתוח חפיה ולכן יאמר חזק הקטנה שהמוס סלשהים כלומר פ'
 סתמו את לבם וקחזירו למוס וזהו ניהולאוס עפר כי תתק שחולאס
 אברהם חפיה ודעה את י"ז באמונת הייחוד חולאוס סלשהים באמונה
 קדשה המוכנה בעטר ואח"כ נתעבר עליהם יצחק וקחזירן לחומה ס'
 הוא שבתו ויטה יצחק ויחפור את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם
 אביו ונ"י ויקרא להן שמוע כי כן דרך המהגותיהם וכעטן שכתוב י'
 ולעבדיו יקרא שם אחר ויחפרו עבדי יצחק כחל ניהולאוס ונ"י
 סתם קחזירן ז"ל מה שהאברהם תורה בסיפור הבאות הללו אין הקושלה
 מונעת אלמנו כל כך מזה ולא לפבור גדול לצחק אצל עטס לפי
 הסיפור לפי שקס רחוק על קעיד כי באר מים חיים יחמוז לבית ר'
 האקים אשר ישאו בעו ולכן הזכיר באר מים חיים כמו שכתוב חקור
 מים חיים את י"ז והבאר הא' שקרא שמו ששק רחוק לבית ראשון שנתעט'
 שמו וישאו ארבו סוק מחלוקות וסוק חלחלות עד שהחכהכוהו וקדל
 עס קטע שמה עס קטק חן המאשן רחוק לבית שני שכתוב בו וסחלבו
 אחשוורוש סתמו שמה על יושבי יקודק וירושלים וכל יחזיקה לנו ע'
 לשמן עד שהחכהכוהו וישלך להשורו בשם הבאר הזק ס' עס שחלל
 קשמן הוא שרו של שמו המושעין שלמנו המייד וקרא שם הבאר ק' לחובות
 הוא הבית השני עי' כנה בארה ביחמוז וקחזיר ויעתק חסס באורו
 ויעתק שכלו חן הבית השני והסתרל בבית השלטי וזהו ויחפור באר
 אחת ולא רבו עליה ויקרא שמה לחובות שש ולהסד ועסה לחשלה
 לחשלה

לחשלה וישק כל אהב ומה והנה יהיב את נבולינו שנאמר ואם
 יהיב י"ז סלךך ארבעוןך כאשר דבר לך שקוא מדבר על קעיד
 ע"כ ומוק שקזכיר את השם בבאר ק"ך ולא ששה כן בשתיים האמונה
 לפי שנתעשו על ידה בשר ודס אכל השלטי יתיה חשק השם ובטן
 שאים שלא ישלטי בו חוהן ולכן הזכיר בו השם וסודרש וילבור דוד
 את מלכות צון היא שר דוד חטט מה תקראת שש של בשר ודס אל
 לפי שהיה עליו וידוע לפע חלך החלבים שבשר ודס בונה אוקה ובשר
 ודס מחרבה לבך תקראת שש של בשר ודס אכל לעתיד לבא היא ר'
 תקראת על שמו י"ז שנה וקלבו אלך סמוח כל בט מעבך ונ"י וקאוי
 לך שר י"ז צון קדוש ישאל אכל בכר אומה סוק בארות חש יצחק
 אבינו ר' יקודק חל' סגן עשאו בטו' ל' דלס במדבר ולבטן אמרי ק'
 כנע ק' חוהשי הוקה ויקרא שם קבאר ששק זה ספר בלטיית עכו
 טקעסק קה ובא את השלם שמה כנע ספר ואלה שמוע על שם
 ויחירו את חיהם בעבוכה קטק באר מים כנע ספר ויקרא שקוא
 חלל הלבות רבות באר שטע כנע ספר וידע שהוא משלם שבעה
 ספר הוקה חן וידבר עד ויקי בעבוע ספר חן ויקי בעבוע ודבתיק
 ספר בטע שחמו חן סוכי דססקא ועב סוסק דספרא ספר בטע ע'
 שחמו ויקרא שמה לחובות כנע חשטה הוקה שש כי יהיב י"ז וק'
 וקחלל שסס ז' בארות עס באר שבע שקוא השטיעי ואלו קבאות
 ובאות אברהם ויעקב בפרשה ויאל קכל דבר אחד כי שלשן קחזירן
 באמונה זו וכס' יאן הדע ר' ד' דחסותא אשקדל וחטר בירא י'
 דחייא בנין לאתקטפא בחקיה חנוהא כדקא יאות אברהם אשקדל י'
 וחטר בירא דחייא וכן יצחק אכל יעקב אססח ליה חתקן ויהיב עלה
 וכלהו חזלו ואשקדלו אברהם בנין לאתקטפא בחקיה חנוהא שלחמא
 כדקא יאות וקשק' ישאל אתקטכו בה ברזי דפקודי סאוריהא בנין

רכל יומא ויחא אהקתק ברש כעצת דאיהי חזק וברש אהשטת וי
 ביה ובהפלן לחטא אהשיה וכדדשיה וחאן לא אהשער בקו דמיו ליה
 דלא שהא עליה מהיחונותא ואהשבי חנה דחילא דחאהה ואלהיה
 לאו איהי עלהיא כדקא יאוב עב. ויטל חשס באר שבע ולפי שטלה
 שלא ברשות שאה אליו יא בליה ואחל לא אל תיהא חסלשתיס לפי ש
 שטברת מאמה ט אט אהדקך ושחיתך כעבור אברהם עבה אשפי
 שלא קהא ראוי. ויבן שס מוחה לבסר על חטאתי ויקרא בשם יא כחו
 ששעה אברהם ואחז ואביחלך קלך אליו מנרד מנרד חלמד שטלו
 בו צמחיס סוכא להקנר בו. ואחזקת מרשהו הקננימו ופיטב מ'
 מוחמתי פיטב מאוהבין ואין דקך אכן לבד על המלכות פן פיעת
 אוקביו שאס כן כל פיעת אוקביו קולך שמו ולא קיהק לו אלא מ'
 פיעת אחר על אוקביו אלא חקלא קצו הוא אחזקת המלך י'
 מרשהו. ופיכול ז יקוצה אומר פכול שמו וז נחמה אה שכל
 צבאותיו כושקיס לו על פיו וכל זה להודוה השנה קא על יהאין מ'
 שש כלב המלך והששם שילבו לבקש אהבתי ככבוד ציון וקוא ז'
 בנרדל בטחונו בשם לא שר לבו להם ואחז להם י' שניטס קא חדוע
 בארס אל מנרד לבאר שבע. קב וארס שטאקס אורג להלחתי י'
 ולרוב החקנה אשר לי. קב ופשלחוט מארפס כלומי מנרד שקייתי י'
 חרייטב שס שאחופס לך חטחמו. וקשיבו לו על שלשק אהק
 אורח חדוע בארס אל כאה ראיו ט היה י' עמך כלומי ראה ז'
 בהשה ראיו בבארות ובכל פשלתך. יא כאה באביך איונו כך.
 לא פתלה היינו כסוחיס ועבשו פקחנו שנינו וראינו היטב. ונאמר
 קהי טא פלה אשר בינהינו ביחי אביך קהי נש עבה בינינו וביטך ומג
 שארפ אומר שטאקס אופי חו' אס תשעה שחמו דעה באטר ונ' ואמר
 קך עובדק חישט שלא שמו עובד של חיה ומג שארפ אומר וז'
 ורשלותו

והשלחונ מוארפס ושאלך בשלם חושל לאה שטבעט לטעם כנרונקרא
 לחסידה שיש לה חכמוס אדך אמר לה קנניתי העשם מנרונ ואתן לך שכה
 הכעמה חלמומה וקנניתי העשם אל קן לי שכה אל חשנה סכר סכיר י'
 שסדקך באטר שלחתיך בהאה וכן כסאן אמרו היך שאלתיך בשלם ואז
 מה קדשמות יש לך עלינו ואחז שחמו באכף נרד היית מללח ולא כן בשאר
 ארלות אהק עבה בכך י' ובכל מקום הקלמה קבא לקראקך ולפי נרד
 משלך שאהק קדוש וכדך י' אין ראוי לך לטור איבוד ולא לחוש לבדיו
 והנה קבל דבריהם ושעה להם חטקה ושלחם בשלם וקדמוי שלא טק להם מ'
 מתנות סמו שטשא אברהם אלא שטשא להם ליה וסמו שבאברהם סתיב י'
 והוכיח אברהם כן אלו כסאן שהנדו לו עבדיו שחלאו באר חיס חיס ולבן
 קרא שחק שבעה שקוא שביש לבארות להודוה שהיה דבק באחזותא
 אכיו ולבן שאר זק השס לשלם עב. ויהי שמו כן ארבעס שמו נמשל
 לחזיר עט יסרמנה חזיר חישר קחזיר סהקוא סוכב פטט ידיו למר
 האוט שאב טהור כך אל חוחיס וננליס ומראין ששס ככשהס כל י'
 שנה היה שמו צד שנים וחשנה אורפס תחת בעלתיק עד שקיה כן מ' טנה
 אלו כשהיה אבי כן לו שנה שאה אשק נאח אע נ' וזק טעס ויקח אשק י'
 בת באה תחת הדל אהכל שורפ למיו לא הלך זרזיר אצל שורפ אלא ש'
 שקוא מינו ולפי שכתוב ט החוס תחרימס אמר הדב י' קהן מחיק י'
 שחא ויסב קדא מחיקת שחא ולחמוז על פששו ורששו אמר שאטפי שלא
 שאה עבדו שנה באפו קנה לקח לו שתי שנים בבית אחר ולא שאה אכיו
 שישב שסרסק ח' שנה בלא טעס ולא שאה אלא אחר זק יורה שקיק ש'
 טטוב בזימה וקה חשנה שנים תחת בעלתיק ולא קחתיק עד טטשו לאכה
 להחזיק שחמו בבארות ובטבור טרעה להדמוה לאכיו להראות שקוא טהור
 ולא כן חששין ואיפשר למר שטעש ולא היו לו טעס אכיו עד ק' שנה
 ולחמוז על זה קחמא כסוק זה ק' אוקביות ודע שיקוהת היא אהל כמג

ברגע ברגע צען סמו שיקבאר בפלטה וישלם והוא שיה שמה וקה לה
 יקוה בקבאר רסבר דטסלת סאר סליק למחזרות ושטל לה יקודית
 ושט שמהא הלהן למהוי זרשק בעת המורה דקא המיר תורה אברקס
 ללא בעט למיטב מנהון לבהק. והקיי מורה רוח כל אחת ואחת קיתה
 מורה רוח כמות בנות צעק על שור. לא מורה רוח המורה רוח כל מ'
 חששיקו היו לעצבון. ובמדרש הטעם מורה רוח רוח קדש קדו
 המורו את רוח הקדש טבס וקסן עליו זקנה מען הקוה רוח קדש לא יסתלק
 מנה בחובה ללא מיחה בעשו ולא יסרו בדקא חזי. ובמדרש מורה
 רוח מה מורה רוח ומסתלקות רוח הקדש מיצחק ומלכה ולמה ליצחק
 תחלה ללא ש' שהיה רבקה בת בומהס לא היה חק פדת על ש' וזה ש'
 שהיה בן קדושין היה חק פיד יורה ונבוא בפסוק זה כ' אבות בני
 כ' אבות התורה ולחמוז סכל חששיהס היה הקס רטן התורה וכ' אבות
 ויהי כי זקן יצחק כ' בעת השיר אורי שאסור להסכל כלם דמות ש'א
 רשע שנאלט על פט יהושפט אס אביט אלך ואס אנך ל אלעזר אומר
 ש'טן כדור שנאלט ויהי כי זקן יצחק ורסן ש'טן מהאור חסוס סאסכל
 כהוא רשע כהו ש'טן כלום סאסס ליה פטס וסכס סאת פט רשע ל'א
 טוב ופך והא נחא ליה והא אר יצחק אל תהי קללת קדומ קלג בעיטך
 סקה אביחלך קלל אב סה ורסן סזרעה שנאלט קנה קוה לך כסורת
 ש'טס אל תקה כסות אלס כדור ומטע הא והא נחא ליה ומטע חק כ'
 קלג ככסות ש'טס ולא כדבר אחר חפט סכספה חמנו שהיא אמה א'
 אבהס וכן מוכח בפ' החובל אל הואיל וספית חטאי ולא גליבלי שקוה א'
 אישך ונחלת לי קצער חק יהי כטן שיהיו לך בעס כסניי ש'טס ובמהלש
 על יד שהלק את הרשע כהו ש'טן ל' יצחק פתח אמר ולא תקח שונח א'
 וחק חי שנעל חמי שנתתייב על כהו ש'טן קטונל חמי סאינו חייב סאכו
 לא כהו ש'טן חפט ש'טן ע' שהיו חקטורה ש'טן ש'טן ע' לא כדו שלל
 יצא

כה שלל יצא לחון ויאמרו זה אביו של אורת רשע וזהו מהאור מהאור כ'
 ברשעו של אורת רשע מסאן אמרו רזל כל המעמיד בן רשע או תלמיד כ'
 רשע ש'טן כהו בן רשע מיצחק תלמיד רשע מאחייק קשילט שהשמיד
 אבי רשע וסכ' ואחייק לא יוכל לאורו. לא מהאור ביטק ויבוא ויטול כ'
 קבלות ודע סכל יסוהס סכשולס יס להס סיבה ושן וכסאן קשן ככר
 טבאר ורסבה סככו מלחס המלה וש'טן חששת כקך ש'טן וש'טן ש'טן
 אור זה טעקזקין קהל בן אהלס צעקו חוזה על וינצא אורת החוזה מלחס
 שלס חר יבבין וזהו שרמז באומרו חר אור ויקה פ' חר מיטה סמו קן
 עיס כמר מל'. לא מהאור בשכינה שבשעק שטקד על נפי המזבח
 קצץ בשכינה ונמר עליו שיכדו ש'טן ולא רכה קנה להשעשו חיד חטל
 לקד לחלך שהיה חטל כפולטן של קלה ש'טן והא כנו של אורכו מלץ
 עליו חן חלון ארז חלון אס אע קודע שבשו אכרע את אהבי אלס כ'
 עזר אע ש'טקטמו כל חולטות. וסכ' לא זכר יצחק סאכרסס ללא
 סמו ש'טן אכל רזא שלל הא כלא ויקרא להיס לאור יוס לא אכרסס
 לאיקו נהוא דיומא ונהוא הליג אזיל ועגיר ואיתקל כתיקוטא כיומא
 ובין כך ואכרסס זקן בא בימים לא ינון ערוך דעגרי ולחשך קא לילה לא
 יצחק לאיקו חשך ואיקו אזיל לקבלא לילה כנייה איהו כדסיב ורסן ש'טן
 מהאור הכי הוא והאי דכש לאיתדכקא פכדנה כדקא יאור בישקב כתיב
 ועיט ישאל ככדו חזוקן ולא כהו חזוקן הצחק דמהקוה סיטוא ככדו
 וזהו חזוקן ולא חזקטן לא יוכל לאור כדקא יאור אכל לא כהו וכ' ומעס
 ויקרא לבנו הנזול יאמר בעבור שהוה נזול למה קאל לו ולא לטקב וזהו
 מה שאמרו ז'ל אמר קהס קאתס אורת נזול וכשע קטון שטאר
 קנה קטון עתה כ בניס בזוי אקה מאר ולכאורה טאק שהתורה היא א'
 שקלאה נזול ולא יצחק אלס קט פ' ויקרא אב ש'טן בעבור שהיה נזול
 בש'טן ודכו לקרובו בש'טן נזול ומעס ויאמר אלס כע אפטר בעבור

בעבור שלא היה דוארו למה קמחיל לקדונו ולומר לו בע אינני להחנין
 לו לעשות מאחריו ויאמר אלנו קע לזון עבוק כי יחנן קולו ונני ויאמר
 הנה נא זקנתי ונני אר יקושע בן קרח אס חננע אדם לפק של אבודתיו
 ידאן ק' שטס לפע בן וחמשה שטס לאחר בן ויעתק היה בן מאה ושלאה
 ועשה שטס אחר שחא לפק אחיו אט חננע וקיא חנה בת קבץ וקרו
 אט בחמס שטס קודם לפקה לפיכך לא ידעתי יוס חוהי שחא לפק
 אחיו שחא לפק אבי שא נא כלך שא לשון השחזה סאוהה שטס
 אין משחיתין אב הקספין אכל מאיאה עט חבנה חד סכיך ושחוט
 יפה ולא האכילע טבלה ומוב הלל שא נא ספרך ספר יציה שחבר י
 זקןך וספר הנלגוב אדם ועמוק בהנה אכל והחוז שכל זין יהיה י
 לזרעו ולא הקוהי וסאדרט שא נא כלך זה חלבוב בכל שטא ואת
 כל הכלס קביא בכלה הלך זה חדי שטא ויהלג אהקחין וקשתך זה
 יין שטא כי דרפת לי יהודה קשתך ונא השדה זה אדום שטא ח ארצת
 שער שדה אדום ונזכה ל ער חן הקפקר ולא חן הנגל וצוקו על נ
 השחימה והזקירו בה דבהס המספיהן את השחימה וזקו ציד צדקה
 בבית ובגד ק' סיחטן שיש בטופ שאינו דולם ואצבע יתיה וזפק נני
 וקוק בני תקלע ואינו חולק אר דלנו ומעס ועשה ל חטעמים אינו
 לתעבון הנעל ולחוש הטעס אלא כה שקהא נעסן שחמה וחוקענת
 כי בהחזק כחוק העל יתעורו כחות הנפש וחלקן שחמה הנפש
 קחול טלה דוח הקדש והוא שאחרו דלול אין קטבינה שוק לא חוקך
 טעלות ולא חוקך טעבות אלא חוקך שחמה שטא וקיה כנען החנה
 וקיה עלו יד ייז ולזק יזכיר קנמט בכל פעם ופעם בעבור תבוקך נעמי
 בעבור תבוכט נעמך וילך ששו השדה לצד ער להביא אס לא יחא
 ער יביא חן הנגל והנר שפקה אחיה אל יעקב בנה שחמט בקולו כ
 כמו ששחמט לקול שס ועבר שנהילך ענה כנע זה קאיש ושג
 הלענע

הלענע נאכילה לקחה בכורתו בן עתה ש' אכילה הקח בפתו והקבון
 איך קרה פעמים חייחמסיה המסוקי ששו לזחק שקוא וסחו וענע מ
 חענפין אכל יעקב חייחמסין אותי לזקה סאומרו בנה ואברסבה י
 לפע ייז טלח שקיקה הכרה כדוח הקדש נאמרה דסקה זה ליעקב
 אטעט שלא נמכר לשל כה שישתלל יעקב לקיים צווייה לך נא
 אל קטאן במדרש לך וקדס את האומה קחטולה לצאן כלא ואתנה צ
 צאט צאן חרשתי וקח לי חעס חשלי ולא חן הנגל סכך כקב כ
 לה בכפונתה למול שט נצי שזיס בכל יוס חעס כנח חשלי
 שט נצי שזיס וכי שט נצי שזיס היה חאכלו של יעקב אלא אחר
 הקריב פסח ואחר שעה חטעמים ובפיקי ל שישור טובים טובים לך
 שטל ידס קמול הכרבות ומובים לבטך וקס ששיה יוס הכטרה
 שחכפסם של ישראל ועלנים חשרו של ששו שלא יקטור עליקס
 ובסלז הקוא זמנא שרב פסח הוה ובעי יצר הרע לאתעבא ולעלא
 סיהרא דזא דחויחמנהא ועל דא עבדת ליה שט תבטייל כיהוקה אה
 רחא קכא דחויחטן בניו ליעקב לקרוא שט ששהס חד לני וחל לעזאזל בימא
 דכטרה ועל דא קרסר שט ששהס חד כנען דרנא דלשלא וחד כנען
 לבבייק דרנא דעשו ולא ישלמ טלנה דיעקב ועל דא שט נצי ומקרו
 מעס יעקב ואכל עכ ואתעה אוקס חטעמים לאביך כאטר אקב
 כי מעס הנצי כמעס הכבי כעבור אשר יבוכך כי לך האות הכרה
 אחר שלקחה בכורה ואז השיב יעקב הן ששו איש שער נבר שדיין
 כלא וששיהם ירקבו שס ואנבי איש חלק כלא כי חלק ייז שמו א
 אולי יחושט אבי יאמר אולי יקרב אחיה אל ששו לעאוק ל אן לשוס
 ידיו על פט כדרך חבר האב לבנו ולא פחד מהקול אטעט שכל כע
 אדם טבחן בקולן וכמו שאחרו קל היאך סומא חוקר באשרו והיאך
 בט אדם חוקרן בטאוריקס כללה אולי היה דומה לן בקול ומה שאחר

הקול קול יעקב שמדבר בלשון רפה והתנוטס ומזכיר גם שמים או ש'
 שהיה חשנה קול לדבר בלשון אחיו כי יש בכח אדם יודעם לעשות
 כן. והיית' בעשנו במהערת' בעת' טעות' הא' שלקחת' בכוח' בניד
 ערש' והכ' לקח כוונת' כי הטעות' הא' יאמר אולי שאזו בעגרות' א'
 אבל טבשו בטעות' שנ' יחשכט' סמוכ'ל. וככ' מהערת' סמוכ' ל'
 ופרע' ופער' ט' סכא הכל' המה' מעשה' העת'וש' . וקטאת' על'
 קללה ולא כרה קללה על לקיחת' הככרה ולא תשא' ל' הכוכ' ואפ'ט'
 כרה שעה' ל'הן בסוף' אינו נותנה' ל' ולבכוד' אמו' לא אה' וקטאת'
 וטעם' על קללק' בע' כד'נעמו' כי ידע' זה ברוח' הקדש' . ובחדש'
 אמה' ל' על' ל' סם' ולומר' לאכ' יעקב' דבק' ושורש'ע' . וילך' ויקח'
 ויבא' לאמו' אנוס' וכפול' וכוכ' טב' . והקח' לקח' את' בני' עשו' כמד'
 קניול' החמוד' וכ' . וטעם' הז' ס' הס' כנה' קניול' להט'ל' בעשן'
 הקרק' כי המנה' במול' הס' להכיר' את' הכוכ' בכרה' ובכבוד' ובחג'
 והיא' מד' ערה' מ'קרה' הקטן' ומר' עת' קניול' השתדל' בכל' הטורח'
 הזה' להעביר' הכרה' והכבוד' הן קניול' אל' הקטן' וכן אחר' למטה'
 ויב' ל'קה' אה'רה' עשו' כנה' קניול' . החמוד' עק' יות' כד'נעמו' ל'
 ד'יב' . לא' שחמר' אור'ש' חנוד' וכוכ' . שהיה' מכיר' אור'ש' יתק'
 כשעשו' נבם' לפעו' מל'ה' פ'ס' ד'אל' למ' הלביש'ס' לו' . אשר' אה'
 בביר' והלא' כה' ע'ים' ה'ל' לו' והוא' חפ'יק' אל' אמו' אל' שהיה' בקי'
 במעשי'ן' וחושד'ן' . ואח' בעשו' כנה' קניול' וביעקב' כנה' קטן' להודיע'
 הם' קניול' שנעשה' שמו' שהיו' הכנה' כמה' עשו' כנה' קניול' וקלביש'
 אור'ש' ליעקב' כנה' קטן' והיו' סודת' כאלו' עשו' לו' וזה' בעשן' שאמרו'
 כמה' שאול' שהיה' ארוך' חשבמו' וחשלה' על' כל' קעס' ובאו' לדוד' במדת'
 כאלו' היו' של' וקטעס' לט' שהיו' ראוי' ליעקב' מהמל' השלם' ואמרו'
 ר'ל' שכנה' אלו' של' אדם' קלא' שון' הם' ובס' היו' מל'יה'ם' כל' החיות' א'
 וקטופ'

והשפוח' ובאו' לדי' מרוד' ולכן' עק'א' נבד' ציד' לבי' סכל' השפוח' וקח'יה'
 היו' באים' מעש'ס' אל' הכנה' וכ' אור'ש' מרוד' וחלד'ש' עשו' חמנו' נ'
 וקלא' נ' איש' יודע' טר' ואות' היום' ר'ה' האל' יה' שלא' ילבעס' ונתאחר'
 כ'דה' בעשן' שיק'ל' יעקב' הככרה' באור'ש' הכנה' של' אדם' קלא' שון'
 הוא' . ובחוקמו' הוא' ובא' להק' את' אשר' ערת' . ואח' טור' ו' נ' . ל'
 העז'ס' הוא' קטטה' את' אביו' בני' עז'ים' ולכן' קטע'קו' כנו' בני' ע'
 עז'ים' וכמו' ט'א' כאן' הארה' זה' בע' עשו' אס' לא' כך' טאח' לו' הכנה' .
 כך' היא' אס' לא' וכמו' שטאח' ולא' הכירו' כך' נאמר' עס' נ'יכיה' ויאח'
 נחזה' הי' חב'יא' יעקב' כע'אל' וקטאת' על' קללה' ונ' . אכ' עשו' א'
 אכ'י' החב'יא' לך' ועשו' בכוכ' . או' יאמר' אכ'י' בחק'ס' עשו' ובכוכ' .
 ובש'כ' הככרה' ר'ה' יתק' לכך' את' עשו' ולכן' היו' הככרה' ראוי'ת'
 ליעקב' סכ'ר' לקח' חמנו' הככרה' והוא' מחמו' בא' לככרה' ולכל' יה'
 קלא'י' לה' וקבא' מחמו' של' חב'ירו' הכי' הוא' סמוקו' ולזה' אחר' בכוכ' ע'
 טאל' אחר' אכ'י' עשו' ושתק' הי' דברו' בלתי' אמה' וכ' . ששית' סמ'
 דכ'ס' כ'אשר' דבר' אל' . קוס' ט' בלשין' החנוט' . שבה' לשון' מסב'
 על' השלחן' לכן' הוא' חב'יד' אסת'ר' ויעקב' דבר' בלשון' כבוד' ובלשון'
 תמה' טק' לו' הכ' סכ'ר' באות' לשון' שכן' חשק' טק'ו' חזר'טו' אחר' נ'
 קומ' י' שוכ' י' אכל' עשו' אחר' בלשון' נסוח' קרוח' יקוס' אכ'י' כח'ן'
 ללא' חל'ל' שח'ה' וק'ה' טק' לו' ענשו' באופ' לשון' שטאחר' יקוס' אק'יס'
 יפ'ע' אויביו' ונ' . חצ'י' חח'זונ' . ח'ה' זה' חקרה' בב' ח'ה' זה' חקרה'
 לח'טא' את' הכרה' אכ'י' עכ'יק' בן' ע'ה' טעה' ואה' בן' ס' טעה' . ויאמר'
 כי' הקק' י' ר' . וה' לק'ש' ח'ד' אחר' אס' לק'כ'ך' הח'יא' לך' הקק'ה'
 שטאח' וישא' אכ'ה'ס' את' ע'טו' ויבא' וק'ה' איל' אחר' לח'אכלך' ש'כ'ו' וחד'
 אחר' אס' לח'יוונך' הח'יא' לך' דסת' הקק'ה' ט' לפע' היום' וכתיב' ויא' וק'ה'
 נמל'ס' לח'אכלך' ש'כ'ו' . כי' הקק'ה' י' אה'יך' ל' יוחנן' אחר' לערב' א'
 וקטופ'

לא ייתר כולל על קינה בשעה שאחז י"י לקיך אמר יצחק יודע את שאין
 עשו חזכיר שמו של ה' ה' וזק חזכיר אין זה עשו אלא יעקב וכיון שאחז
 לו עקב נא ואחזקך טעם כחיים על רגליו שוקיו והיה לבו רפה בשעה
 וזמן לו ה' ה' חלואכיס א' בימינו וא' בשמאלו והיו אוחזין במדסקו כ'
 כה שלא יטול הקד אל השקע כי את לקיך אחזקך ונ"י קינול קנול
 יעקב שחזר כלשון התנועה קום נא עבד אכל עשו כלשון קטגוריה
 דבר יקום אבי" לא בדקו בך חוננים אלא בחוש האוהב לא היה אפשר
 בחוש החשוע ויחושקו בחוש העעם ואוכלה מאד בע ועשאו כמד מ'
 חיות השדה בחוש ההח ויהי אהיה בנביו ויאמר לאה הח בע בדקו'
 בחוש קשוע לא מאז אמר ה' עהם טהפי מער אמר ובעד אין יעקב
 שלט אלא בקולו והיה יד עשו אין עשו שלט אלא בידי וכן הוא אומר
 אלה ברכם ואלה בסוסים ונ"י אז ברכיה בשעה שיעקב מוכין בקולו ידו
 עשו שולט ופועל שהוא חלוצה בקולו אין יד עשו שולטות ונ"י
 ה' כח בשעה שקיו רשעים עוההם חזמן וזקן שערור רשעה ויברכו
 בסכיס לבדו ויאמר אהיה זה בע עשו ויאמר את לא אמר את עשו
 אלא את ואה' למה לו לצחק לבדוק ולחקור כל אלו החקירות ויהיה יעקב
 חזק יש בזה ויל שפחד שחא הרעט בו אדם אחר בעת שאל שדבר לו
 לעשו וקביא לו בחקוחו אכל מאד יעקב לא היה חושש אולי שיש מ'
 ח' יעקב היה חושש ולא היה רגמו לבדך אלא עשו לפי שקוא קבכור ולו
 האור הכלה והכבוד בששוע אחכ שקב קבכור שמה ואמר
 יש בך יהיה ולו חשט קבכור ולפי שנתנה הכלה צדך שמה להחול
 הנבואה לזה אח הנשק לו ואוכלה קדם לחטן קבכור עשי ולכן לשחח
 ויבא לו יין וישת ופמא לא זכה אברהם ויעקב לבדוה אלא ש' יין
 ולכן זכה לבד עלו כל ברה ולפי שקמחך צדך לבאוב טעם בטעם
 לחי שרצה לבדך ויצחק כגו שיעו לבך אח נשק נא ושקה לי בע כמו ש'
 שאומר

שאומר ביעקב ועיט ישאל ככדו חזקן ויחבק להם ויעקב להם ואמר
 ויהי אהיה בנביו ולא אח אהיה לחי להורות כי כנבס הקההח כרח עדה
 הוא הח נב' לפי שקיו הכבס של אדם האשן שטמדו נבג וקבלו אורתי
 הח חסם ורזל אחזו וקלא אין הח רע נבול חשטע קעזיס לא חלמר ש'
 שנבסק עזונן טדן ונפק בשעתא לחמו לבושין הוקט לאדם ס'
 שלקי קלר החין מדסת הלרזמטן הח חר הח נביו קרן הח בע הלג ר'
 הח עדה אשר ברכו י"י ויאמר לאה הח בע לחי אח לאה לאדם האשן
 שקיה עמר שס לעאח מקללתו ואל אבה שטמדת בנן עדי ומכיר הח
 נב' לאה אהיה בע שקוא כהח טדה אשר ברכו י"י שנתן בו הח טוב וזקן
 טדה קפוחים ואכ' ראוי הוא לברכה אחרה לא ידבר עם השכינה קעמות
 עם להסכיס בבכרותו וזהו לאה איך הוא ראוי לברכה וקוא כמו לאה אבי
 לאה אהה אומר אלי ואס הח בע חכורך כ' הוא שטמו ולכן ויהן לך ק'
 הלקיס כל הלקיס הנזכר במלת לאה ובעד לאה הח בע האהו קדה ס'
 ביק המקדש בניו וחוב ובניו בניו לאה הח כלא הח עחוחי כהח טדה מ'
 חוב כלא צון טדה קחש אשר ברכו י"י בניו ומטובל לעהר לא קדה
 כי שם צק י"י אה קברה חיים עד העולם לא חמז בטאן קברה קעק'
 שהיא קנול הנפש שקוא נב' ועולם הבא קלחוזיס בעדה קטחים וזק'
 טעם ויברכו ויהן לך הלקיס יקן ויחזור ויהן ולפי שטמו ואו מוסיפ'
 על עטן ראשון ועוד יקן לך הלקיס הלקיס כהן אס ראוי יקן לך ואס מ'
 לאו לא יקן לך אכל לעשו אמר משמע האן יהיה חושכך בין צדיק'
 בין רשע יקן לך ומחמו לחד שלמה עה כעטת אתה כית התפיל לסדר
 הפלתו ואמר ישראל בעלי אחוהה הם ומלהקיס עליהם אההן ונתת מ'
 לא יש כדרכו אשר הדע את לבבו אכל כעבה סת' ואהה השמע השמים
 ושעית בכל אשר יקמר אלך הנסה בין ראוי בין אינו ראוי קלו" לא מ'
 ויהן לך הלקיס יאמר ברכותך אלו וכל טובותך יהיו סהסכמת הלקיס

ובהשגחת לא בדרך מקרה. מעל השמים נקמת שאלה קנט מעל
 האויר לבס לחסמן השמים. ומשמע האפן זו קבאר שקיפה מעלה
 להם דגש שמים יותר מדאי. לא מעל השמים זה מקבאר. ומשמע
 האפן זה חשנה. דגן זה תלמוד. תירוש זה אנה. לא מעל השמים
 זו ציון שאלה בעל חלמון שיווד על הררי ציון. ומשמע האפן אל
 הקבנות דסת' שלת ממים מעלה לך. ודגן אל הכבוהם. ותירוש
 הנפכים. יעבדוך שמים אל שבעס אומות. וישקמו לך לאמים אל
 בע ישמעאל ובע קטורה דסת' סרו אטורס ולגושים ולאומים. והמלא
 וישקמו חסר אול שלא היו הכל משקמוס לו. קנה צביר לאמך זה ש
 עשו ואלפיו. ובסוף הוק לא אמר קיק אורה קיה אל רמא דחוקימנותא
 טאלן אהשן ק' לשל ואלו סאמאשכא ק' לבתך ובטן כך אמר הוק צביר
 לאמך לשלמה עליהו ולראה לו סאמא דייפי דוד חללא. בטף אמך
 וישקב אול מקודה וישקמו לך בע אביך לפי שקינכונו מכמה מחקות
 אמר בע אביך. אורהך ארוז ומכרך ברוך ובבלעס הוא אול מכרך
 ברוך ואוררך ארוז קבקים קמלגן יסורס וסוסן שלק ואורדיקס נע
 ומענהס קודמין למכרס קס לפיכך יחוק הקדס קללת אורה לבכב
 מכרכין והדסעס קמלגן שלק וסוסן יסורן לפיכך בלעס הקדס הכוכב
 לקללה. ואס קביון ככרה זו קמלא שהוציא אלס הא מקללתו ובכך אתי שקב
 סאקומנו לבקן העולם ששחת מקללתו ולזה אמרו במדרש העולם של
 אופיה השקב חושן דשופיה אלס קמלאה כי היופי והעמידות שקיק לו
 שרלגן מחינו בחטאו ולקמו יעקב בכוכבו וחזה האפן לופיק והוציא
 מקללתו ולזה כנע מה שאל סקללת אלס קראטון ארוה האלה בעבור
 נאח בכאן ויהן לך האקיס מעל השמים ומשמע האפן כי אז השחחה ס'
 בכל העולם ולא יוסי עב שמה אבל סאיט קללת מוסר שמים כל העולם
 בעצב ובאנה אפ' ט'יש וזהו בעטבון האכלנה וכנע מה שאמר

שאל

שאמר וקון ורודר תלמי לך אמר ככאן ורוב דגן ולא קון ורודר וכנע
 מה שאמר עס ואכלת את עשב השדה אמר בכאן ותירוש וכנע מה
 שאמר בזעת אפך האכל לחם לפי שהוא ינע כעבודת האדמה ואין
 לו שכיהם ויונבים אמר ככאן יעבדוך שמים וקס יקין עבדי אדמה
 כמו שאל ובע נבר אכרסם ויעבדיכס וכנע מה שאמר כי עטר אנה שאל
 וכזה אמר בכאן קנה צביר הה בכאן אלס קראטון מופשט מהקללת
 ומלכט ככוכב ולא די זה אלס שנתן לו משור לברך ולקלל אמרס וקנו
 אורהך ארוז ומכרך ברוך ותללא ככרה זו מתמלת בואו ומסיימת
 ככ' ויש בה כו הבור כנע עס הקניה שקוא מקור כל הכוכות וכפסוק
 א' הבור כנע ה' הדבור סבכבור הקורק יזכו בעו לבכרה זו וכפסוק
 קב' יש בו ו' הבור כנע ה' שים ויב בעס שהיו לו כמטן קנה צביר ויש
 בו ש' אותיות כנע ש' נפט אשר יכרו מלכה מה ושלמו בע אומה כמטן
 סיקעסקו בתורה קלד יעבדוך שמים ויש בו ו' ואין שעולס ס' כנע
 הכעס שקיול ס' רבוא ואלו הואין כנע ה' שבטים וכפסוק האטון יש בו
 ה' ואין כנע כנע שלחל ואפרס וחשק. ובסוף ככרה קמייחא ויהן
 לך עשר תיבין רמוז לעשר אחיבן ככרון אקעבו בכאן לשלחין יעבדוך
 שמים ו' תיבין לקבל סקודה דפסחא לא שרזבא מחרבא דקב' דיו פנעס
 כדקייס ו' בהיות בתורה ומילה וכולא על קנאי כד מעל השמים לאינו
 טעב לעולם וביה חייטן מיתיה לא חייא אשתכחו אלן ככאן על קנאי
 אי טקייס עשר אחבן כלל דכל סקודן ו' בהיות וזהו שאמרו קספר
 וקסיי יכרו כדוכין מן השמים קספר ב' בהיות והסיי ב' פנעס ועל
 לא לא ימוט ספר הקנה ונ' ויהי אך יא יא יעקב זה שתי יתאות אחת
 יא נזק בא. מאת סע יחוק אביו לא אמר מאת יחוק אלס מאב סע
 לרמוז על השכינה שהיתה עס שנקראת פנע י' כדסת' פנע ילכו ואולי
 לזה אמר יא יא שתי יתאות אחת לו ואחת לשכינה שנתלקה ה'

חמונו כביאר עשו. ויחיד יתחן חכמה נבולה שאה נהגם פתחה ב
 החינו ולבן שאל מי איפה מי קוא שטאט בראן אהלו קב לא אהד
 ולא בנך אלא הוא קב יד הקך לעד ועד. ובכר מי שיש לו שני ב
 בעם אחד נכנס ואחד ינא הוא חרד אהמקא אלא בעשה סנכנס ב
 נכנסה עמו נהגם וזק יורה שנהגם חזומה לבת של עשו ונן עדין
 חזומן לעקב ובעו הואיל ונכנסה עמו נן עדין. גם בדרך יהיה שלא
 קאמר אלעו שהמה יעקב לאדו לא נאל את הכרות לפיך הסכים
 וסכו חרטה ועוד יש בחשמה זה תוספת בוכר ויאמר סמו שנקבך
 משי גם ברוך יהיה חסל וזק חורה שהמקבך באין משי האבות ב
 סוקבך משי אהי אמן. ובכר בא לקלעו אחר לו קבך הזקר שאס אבג
 מקלעו אהה מקלעו לעמך אחר גם ברוך יהיה. ובסך שכינא אמה
 גם ברוך יהיה. ואחר ואוכל חסל לעמוז על הסכינה שנקראת כל
 ואחר זה להורות שכל מה שאכל קיה בו טעם כל. חסל ולא קלס חסאן
 שחנחין פאה בחשמה קדוק. לא חסל בעין מן שנס טעם קמן טעם
 ונפך סת' הכא נבולה וסתי' ההם את קאט קנולה למדנו דשאל עמיה
 נהגם סתי' הכא עב מאד וסתי' ההם וקע טוב מאד לא חלף קמורה
 כהן אהי מי איפה ואע"ג קבך אסנס באינין כראן אקטעט באיפה הס
 רועים. ובחורש שפי חרדות חרד יתחן אהת ע"ג החזבה ואהת באן
 וחרדה זו נבולה מאורה חרדה קבך נבולה עב מאד. והמאכ בססוק זה
 כ"ב הנהגה סג' כ"ב אוריות התורה ונא לעמוז לבן שכל המהשסוק בתורה
 שנקראת אט שטא קלא כה רבב באע אינו נאסר באט של נהגם...
 כשמוע עשו אהרבה אביו חלה לו עב מאד כהאיתו שאכיו הסכים כבפרע
 זעק זעק נבולה ומה נכע אביו ויאמר נכנס גם אהי אהי ויאמר בא אהיך
 במהמה כלע"ג בחמה ויאמר הס קא עמו יעקב כלע"ג טעמו אהי רואה ש
 שלכך קראת עמו יעקב לפי שעתיד לעקבט זה פעמים זמן קראו
 שיקרא עקב על שם אחיזה עקב אכל עקא יעקב על שם קטגיד ש
 אישכט

שיעקבט באופן שמתמלה בכבר זה הסכמה אחר שנקראת שמו יעקב
 ואחר שאלו הכרות באויות עלו מתמלה ברכה הוא שאלג והפרשה לי
 ברכה מיוחדת לי כי אחר שאין האשים שונים הכרות לא יוכלו להיות
 שוות כי ברכת אובן אינה לאויה לשמשן ולבן אחר הלא אלת לי ב
 ברכה... ונפך הכי קיא עמו יעקב התחיל מחכך בנבונו כראן מחיך
 ומורה דוק חטו ויאמר הטי קא ויעקבט זה פעמים מלה חד קורה ב
 קהן זחטן בכורתי אקדר ליה זחטא אהתא ברכתי כנשוא דא כי עתה ש
 שכנו זה פעמים מלה חד תה זחט חד דהא אקדרטא ולא נהוי בכפוטא
 חקקוא בר עשי שכנו בוטנו אמן בכיפוטא חנה כד אקדרטא... תה
 כען סאקמטך עשו אהרבה דההוא נחט אהל עמיה יעקב כחט דקוק
 חכיס כלא ונהחט קיה ערוס ועבדו העקב לעבד הווי ליה כחט
 והטי אצטריך ליה כען לאחטכא ליה לעשו אהרבה דההוא נחט ויהשט
 חנה ולא יקא ליה חולקא לא בעלמא דן ולא בעלמא דאתי. עוד שם
 יעקב אקטעט חכיס לקבליה דההוא חויה אהרא וקס אצטריך ובאן
 כך בכל יהא ויהא חקיה בין חד שער לאחטכא ליה באהיה ויהפרעט
 חן פיקא וכן ביומא דכפוד ולא בחמה לשלמאק עלה ולא יוכל לא
 לאכטא ליה דסתי' ושאר קטעיר ונ" וקוקחוק לא עשו דאיקו שער
 וכלא בחמה ובחמאוב לעבד חמ' כען דסתי' עס עקט התשתל
 כען דאיקו חויה בישא עקס רוחא אחכיס לאכטא אסמני לשלמא
 ולתתא ובאן כך ישאל חקמין ליה בחמה ובקמיו כען דלא יוכל
 לשלמאק ועל לא יעקב דאיקו דזא דמקיחונותא כל שוכרו לעבד
 עשו כען דלא יהיב דוכתא לההוא חויה לשאכא חקדשא ולא יתקרב
 לעבד ועל לא לא אצטריך ליה לאברהם להקטעטא בחטמו ולא לעתק
 כען דעשו דאיקו סמאל דההוא חויה עב לא אהא לשלמא אכל י
 יעקב דאיקו מאה דכיתא אכע ליה לק"ימא דההוא חויה דלף

וילתו יתח

יתבנה שולמו ויהא למאס כי חקדשא השקב כלל וישן יתח ויאמר
 קן צביר שמהן לך ואין לך ברכה מיוחדת אחר שבכלל ברכותי ברכותך
 כי את שמהן אותן ארון לביתך ומושל בכל קנייך ואתה בעבד לך
 ולפי שהיה עשו בנפש חרה לא רצה לומר לו כפי שקוצא עבדו שמהנו
 לך ומחר ופי' ואת כל אחיו נתת לו לעבדים וידוע שלא היה לו אח אחר
 אלא הוא והוא הפקיד הדבר חטע זערו ורצה לומר לו שהברכה שהיתה
 באויה לו היא היות צביר ומלך לפי שאוהו שיקיו לו עבדים של אלפי א'
 ושיהיה מושמע ממוכות זה השלם דגן והירוש ויצהר כבוד קבלה יש
 יעקב באופן שלא נשאר לך ברכה מיוחדת ולכן שאר הברכות שלא
 היו באויות לעשו לא הזכירם לפי שזה השיב על מה שאמר קלל אעלם
 לך ברכה מיוחדת ואלו הברכות מיוחדות לך אבל הברכה הראשונה
 והאחרונה שהם שקילות להצמול הנפש שזקו סנה שנה אשר ב'
 ברכו י' שקוא נע ושולם קבא וכן אורכך ומברכך שזה כח אלקי
 מצד כח הנשמה החלבה חכמאן שיש לעם ישאל לא עשה כן י'
 לכל ע' שיהיה לו כח לבדך ולקלל לא הזכירם לו לפי שאין ראוי לאל
 מיוחדות לו ומה שאמר יתח ולא אמר ויאמר כמו שאמר למעלה
 קראן בוק ט כל העצ לא היתה השוה אל לחייה בקש באומרו
 בא אחיך במדמה ויקח ברכיך וידוע של כל אחד מהבנים ראוי
 שהיה לו ברכה מיוחדת באומרו איש אשר בברכתו נרך אורס א'
 אבל עשו שקיתה השוה אחיהת כמו שראויה מאב לבן אחר
 וישן יתח ויאמר לעשו לפי שאין עלה לו קטעם האמת שלא היה ל'
 דוגה לברכו ולכן אמר ולבה איטה מה אעשה כע כי בע אבה וקיינה
 דוגה לברך אבל אינו יכול וכל זה יורה שיעקב נרצח סס שלמה
 כוללת הנע והנפש ואח' דגן והירוש א' שהם כפשוטן בברכת הנע יש
 כסם נ' רמיס בברכת הנפש כמו שזכר לעל שנתקבל ולבה ב' הא
 לרמוז

וילתו יתח

לרמוז על ה' בעם שקיו לעשו אלפי רשאל ישע יתלם קרח כלל א'
 לך ולת' בעם חק אעשה כבוד נתת אורס לעבדים ובחכמה ירחמו
 שלאחר ה' אלפיס ישלע יעקב ויבן קנב תקמתו בארס כי עמו י'
 ישאל ל' לא קן צביר שמהנו לך כלומר לוי אבה עבד אלל לאחך י'
 ואין זה דבר זר כי כל ששם יחלואו שם אחיס אחד מלך וקב' התקנו י'
 ולזה אל יחר בשיתך ושחא הקחד סן יעבידך כפך ואתכל אתיו
 אשר אחך ערפה להוליד מאיש אחר אם קנשא נש קחך יקיו לו ט'
 לעבדים וקמה יהיו עבדים לך כי אבה נזול מהם והקל מעלך י'
 ושאו אבק ושחא האחר יפרנסת בחי' צער דגן והירוש שמכרתו
 ולבה איטה מה הקבט יורה ועם כל זה לא נקנחס ויאמר עשו אל
 אבין אחר שאבה אבי איך אבה מתנה עמי באכזהות הברכה א'
 אחת היא לך אבי ברכי נש את אבי כמו שברכב לו אחר שקיאת
 אותי בע ברכי סאב המבכך לבן ואעפי שלא התקיים וישא עשו נ'
 קולע ויבן י' ובפ' אכ' חייא סמך בישין עבדו אינון לחשן דכסא
 ואפיק עשו קמי אבוב דגן דיתבכך מיטה כגן דהוב חשיב חילי
 דאבוב יתר עב' וכשאה יתח זה אז נסמרו החיו והמו חישול
 ועגרו כאב לבן וזהו וישן יתח אביו ויאמר אליו בלא נבואה א'
 וכלא דוח הקדש ולכן לא אמר ויהן לך קלקיס כמו ביעקב ואין בק'
 הזכר שם אלל חרב וברכה הטוב בלא זכרון שם הקט משחט הארץ
 יביה חושבך ואחכ' חטל השמים חטל וקט חשחט הארץ אז א'
 שלא יקיה בלא על כראשונה ואחר כסאן חטל ולא ביעקב לפי שאין
 כפון לומר ויהן לך קלקיס חטל השמים חטל כי הכוא טלון לבד
 ועל חרבך תחיק שהיא אומנות דעיהק ואחר שאבה כולל אין ראוי
 שהקיה ארצך אלל בעתל איבן אשר לא יעבד בו ולא יזרע אלל א'
 כדרך חקרה כמו שאמר דוד על שאול קה בעלבוש אל טל נא חמור

ולבני יחזק

עלהם ולבן לא אחזר לו חטל קשמים כבאשונה ואע"פ שאהיה בעל ק
 החוב את אחיך העבד ולא תמסוב כי בחובך הקטק תוכל להצלחתי
 וכאשר תהיה נקבטער ונתמרה מחטשיך הדשים מיד ופלקת שלע מ
 חטל מאהך והיה שוק לו ולא תהיה לו עבד לפי שגדול בעל האופה
 ובפה ועל חובך תחיק אסתכל בדדנה ואמר ליה ועל חובך דהא כ
 הכי אכחזי לן לאושרא דמין ולמעבד קרפין ועל לא אמר חק אשה
 דאנת בהטא ובחפא ובדומחא חזינא לך ולאחור באורה שלס בט ואי
 איהמא לך בתן דאנת בט ועל לא ועל חובך תחיק. ואת אחיך כ
 העבד עהין לא אהקייס דער קבא לא סלח לך ששאו לטקב בטין
 השקב לא בעי לך ואיקו אהדר וקא לך אדונ סוה זימטן בתן לאסתכל
 לחוהוק וסלק לך למוט יומיא. ובסלה תימה למה יעשאו ששאו על
 הכסו בחוב אחיו דהא דרנה ערמא לך דהא לך חזי לאושרא דחא ע
 והטון בעיט לאורהל תקיע דרנה דחוקולא דיושיד דמין מסמא דלמק
 לאשאה ערלה נס יושיד דמין מסמא דחמנה להכל עשה קחאורפן או להכל
 שאוק מיד עשקו דהתורה ענה השנה לבטל כעשאו וקוא לא בטא לא
 לארבעקא בהאי חמא ולא דנה לארבעקא בבהת מילה וקא איתערו
 כיון סאבו חמא לך אהוונ סבור עהין לא נבלע דחו כוסין שדאק ש
 שכך עקר תולדנה איה הוואיל ולא חקה ללא לשהוניה כדקא חזי א
 אחתן טר שיהיה בן ין ואחיו אהני סשמשאל אחיו כיון שקעע ליה
 מיחה בעלמו ולא בעא לקבלא בהת קדש איה לך אבוני לא בשנה ל
 לאתקנא בבהת מילה יקער עלך חוב נוקמה טקס בהת ועל חובך
 תחיק קרבן באקרא לא יחזי לך ועל לא אהענע דקא אורהת חתקנת
 החזל הטלע בחאדס אי בעי לאתקנא ליקוני טבחא או חקולא יושיד
 דמין ולא מסמא דדו"ח לאורהת אסוורה לכל עלמין עב" ויא חק
 שלא נזכר הטס פבורט ששאו להורות לבו שברפתו אינה חתקת גלחיס
 אלא

עלה ג' יחזק

אלא בדרך חסילות הכוכבים וקחזלתי אשר זרעו של ששאו ושאר ה
 קחזלות מסורה להם ותרעם לו לחמן וזקו לשון מושבך כלומר בעוד ה
 אשר תשב סאקן לשכון וכשנן קאמור בבב קט איהן מושבך ומחזי
 כשעקס סלון בסוסן נהזכיר לשון העק שקוא לשון קחמנה וכן חזינו
 בישמשאל העק בפרתי אורת. ועל האמה העק סוהק ס שיהומו לשע
 קעוה טכל קלה כולל עמכ וזה הס ס כלל קיכל השכישי היכל קקדע
 אשר אליו יחמוז קא היקר על ס אשר יכטל האיסור ונהג חין ברכה
 אלא בענייט העולם קזק ועוד שאא בפרתי של ששאו אלא כשאין ישכ
 עשין דכונן של חקוס כי הדבור היו על הנאי בכל יעוה קתוה טקס
 על הנאי וזשד ויהן לך הלקים בהן אס אנוי יתן ואס לאו לא יתן אלא
 יהיו לששאו וזקו שאמר וקיה באשר תהיה ונא אס כן אין קבולות לששאו
 אלא כשאין ישאל אנוי ואתקלס קרנש ויהי כד יעבור ונע והמאכ כ
 קרד בעיח דרין כל אפי טוחקן או מוסיפין חלקה אחת ישלך יכולת
 עליקס. ובסלה תהיה קה ביה ה' דל לקשעלס ה' שקוא רד יטקב עס
 ביהא ראטון ויהודה שוד רד עס אל אפי כד דנגל שער שכטון כדן
 ופלקת שלע. ואח וישעמוס ששון אבי יטקב על קבולת אשר בלפן אבו
 קהוה בזק כי ששאו ידע וקטיר בדבה אבו שקוא קסכיס בברכה ומ
 ומדעתי טרנה לו וטבא נטר איבה ליעקב ונחמו ואמר כלבו יקרבון
 יחי אכל אבי ואהרנה את יטקב אחי ולא אצערין עכסו כי סחד שחא
 יקללנו ותקסך לו קבולת לקלל ומה שזכר קאבילתו ללמד דכוונתי
 היתה כשכל שלא ישכ סאבולת טע פעמים על אבו ועל אחיו אלא
 אהרנהו ואחאכל על טעהס ביחד ויא לבו ככאן כנוי לעד קרע כה
 לא שלט בעצמו לשתוק ער שאמר בטו ואהרנה את יטקב ולזה ה
 ועל וינג לרפקה. ובמדרש הרשעים ברשות לבן ויאמר חמן כלבו
 ויאמר ששאו כלבו אכל קנהקיס לבס כרשוקס וחטק היא מד ברר

על לבך ויאמר דוד אל לבו וישם דעאל אל לבו לבלתי יתעל הקדש
 דומים לבואם שאל ויאמר יצ אל לבו ויוצ לרבה ברוח הקדש
 הונח לה מה שעשו מקדש בלבו ולהורות על מוסה ועוב טעמה
 כמו לבו הכתוב שאע"פ שיעקב לקח הכבוע והבוכה היתה נוקבת
 עם שמו כפן בכור ועם יעקב כפן קטן כעטן שלא יופיח לשואו
 ליעקב יורה וזהו טעם את דעה שמו בנה הנבול והשאלה ויקרא ליעקב
 בנה הקטן ואולי הלך למחוז לעיר ונתחבא מפני ששואתיו לבן
 הארצה לשלח בעדו ואחיה לו הנה שמו אחיך מוכן וחזון להודוך
 ומא כבר אהה כמה בטינו ושהם עלך כוס קטנותי ופשוטו לשון קטנותי
 מהנחם הוא על הכבוע בהנחך ועתה בע שמו בקולי כעושי
 ששחט פסח אחר ולך בע בא בחיך שקוא שרבעם חבי
 כמעט רגע עד יעבור זעם מאלו השני דברים שעשית לו
 מהכבוע ומהכבוע ולבן ככל נאח עד אשר תשוב חתך אתך
 מהכבוע כי עתה חמתך בעה בו ולבן וכן עד שובת אתך מחך
 מהכבוע ושכח את אשר עשית לו וכשאתה שבער זמנו ושלת
 ולתחריך משם לתק אשכך הקורב את בני קרוי שכול גם שבעם אם
 אהב יקדו וישאלו בניו ויקדוך ורוח הקדש נזרק בה שבעם
 אחר ימותו כמו שחטרום בקמקמא לשנת קצת בחיי מאקתי
 בחיי וזה יורה על חכמה שלא נלקה לעתך דעה שמו בנה שקיק
 דעה להרוח ליעקב ועוד היתה יודעת שבתיו אביו לא יעשק לו דע
 כמו שאמר יקדו יחי אבל אבי ולבן הלקה קדש בכנות חת ודעה
 לדעת שד חכמות לבו של יעקב כי אולי לפי אהבתו עם שמו קיק
 בלבו שחזן איבה עם יעקב לפי שלקח הכבוע והכבוע ולבן הלקה
 הדבר בכנות קאכ ואחיה בלבו אם יעקב לבו שלם שמו יצוהו
 ויכרהו ערה חמדע כעטן שפתיה הכבוע חכמתו והיה קיימת
 חזקא שמו

חקלא שונה ולבן אחיה אם לקח יעקב אשך חכמות חת כאלה יז
 נאע"פ שכולם היו אסורות כעטן חוי חתי אמוה אולי היו יורה יפות
 מהאחרות או היו כנבולם וזהו חכמות חת כאלה שביטנו אורח
 על שמי שמו שהיו בת טאה קחתי וכת אלן לא חתי עמי ישו מחמד
 וקמאל ק' של קצת זעיר והטעם חפט שאתה רבקה ברוח הקדש
 שבער קהיכל שיחוב שהיה ק' אחיה מפני שנתחבנו ישראל
 בכנות קאכ וזהו קצת ק' ה' ובספר תלמי ק' רבתי של ודדור
 קן לה לפי שדוד הכין כפול וזהו לרוב לבטן בית המקדש והיה ה'
 חתמלל על בטן הבית וההיכל שיקי חאה אהה שכבר היה
 יודע שישנו ברוח הקדש עם שאר שיעור הכלים שלא יחברו
 ולפי שיחוק קבין דכיה אה שקרא חיד ליעקב ויכרך אותה ויצוהו
 ולבן אה כפאן ויקרא לשון חיבה שחבבו בכבועות רבות וזהו ויכרך
 אותה ויאמר אליו והנה כפאן הזכיר קהאה ובפך נעאה ואחיה סיח
 שיקבלו בטן התולה בקהאה ואחיה נעאה ובפך כי כולם נסדו בתולה
 כפאן בדבריו קהאה לשון חבה שחבבו בכבועות אחיה ויאמר לו
 לא תקח אשה חכמות כנען לבלתי את כולם נעאה שהוא לשון
 זיכור הוא מה שאמר קום לך פדנה ארם בזרהזות ביתך בתואל
 לבית בתואל ולא לבתואל שכבר חתי וקח לך אשם אשך יאת
 יצ ברוכ ובעה קראויה לך וזהו וקח לך ושא שיה יבך אותך כך אותי
 באל שדי שקוא שם חזק לשדר קחשכוכר והחזיקים לט שקיה
 הולך למדן ארם אל לבן קארמי שהיה חכמל וקוסם והיה ערך
 זה השם לשדר ולשכר ולבעל כישופיו וקסמיו וזהו אל שיה יבך
 אותך ונ' בבעט ובכנות ולא קשאר באכז עמאה אל חיד תבואה
 בארץ שהיא אכז קדושג וזהו ויהן לך את ברבתי אבהם ליעקב
 את אכז חשך לא ואל שדי חוי שדי בכבועותו לחתבכין ה'

חפני יבך אוקך את ברכת אברהם שאחז ואשך לעי צול יהואוק
 הברכות האמורות בטבילך מחך יא אומהני ואותו הזדע המבורך
 ולחנך אבך מחך יא הזולע היוולע את האבן ונספא סאק בראן
 אהבך חד סאבוק ומד דעכית כד הוק אתי מלמן דבתו ויבך אקיס
 ומד דברכיק ההוא מחמא דעשו ומד ברב דברכיק סד שלחיה במק
 ארס כד חמא כל קט בראן אחז בראן ברכת מטיהו אשתמש קא
 אחז סחלשא אשתמש קשתא והיא סגלייתא דברכיק אבוק ואעג
 סאיקי תקיסא לאו איהי תקי סא סק דמיתא ואסלק כל אינין אמרנן
 למחמא סאינין לך ולבט בתקאי אימת כזממא דירכשען כל
 עמומיא לאובלא לבט מחלמא דבתו כל עיני סכבוט טעס יא
 אמילס קא קסא תלת לבי תלתא דאשתארו אחז יעקב לתקס
 אינאיהו לבי כל אומין ועמין ולשטן דכל טלמא ואסלק לן להרס
 והשתא לבי דעשו דילי בהאי טב ודע שברכא האשונה מקמלב
 טאון וחסיימת בכך שהשפיע בעפשו שבע מדת קהלמיס ובברכ
 מוקמטיך בעפשו ספיע שמייה מחלמא קשתאיה היא שומר ישראל
 והיבוביק כן קלמוז לה כה תברכו וראשית ברכה ע ואון וסוף קפסו
 לא וכן קפסוק קב שאב ושמוטס סוד אהיס קדומי לעמור והוא
 היתה קלמוז לשאקאוב שההנהגה על פיה והיא סוד השונאיה
 שהטלס עליה שעה שהה שברכו בסוד דו סרמסין הקפאלע והשאר
 סוד הנה שברכ ונהיה שבעל פה ועל כן היו הלחות טעס והיו
 על יתק שזרעו לבדו יזכה לקבל הקנה ולהבין סודו והיה וטעס
 אחי רבקה אס יעקב ועשו כה הירכ כיון הברת כזה לכבוד יעקב ז
 ולמה כי מה שאלך יעקב להתחבן טס רשע בן רשע זהו שאחז ל
 לבן בן כנאל א תהמה מזה כי אחי רבקה הקדקת קא וראויות ק
 הברות להחמור לאחוב אביהן ואחיה בן לופיט בעבא רבקה כי היא
 היקא אס יעקב ועשו והיה כאני לה לאהוב אב שעה בעוק כי קס
 בעה אשר ילדקס ועוד קיק ראוי לאהוב אב עשו ותר מי יעקב ז

כי כן

כי כן חננה מאהוב לאהוב הכן קבכור ואעטי לא שמה רבקה ע
 שקר אהבקה כי אס על יעקב מחנך שהיתה רואה יושר מדוהו
 וכעטן שעה ולרקה אוקבת את יעקב וחט מוה כי מה שקופע
 אס יעקב ועשו כיון הברת לומר כי מה ששלחתי רבקה אל בית
 לבן אחיק שעה בכוונה לש שקוא הקוס שקוולא אנה לשעה
 ואינה דעה שיעע זה לזה כי אס יעקב ועשו קיא ונס לבן לא ס
 יסטיס שיזיק יעקב לעשו אס ולך טס וכש שלא יסטיס שיזיק
 יעקב קסא אטל בכל קולתו ועל דרך הטבע ידוע כי שט בעס
 קטולדס האומיס כל אחד ואחד כזכר בפע עטמו בשלא אחת
 שיש לו לבל אחד ואחד אבל יעקב ועשו היה קטל קצול כי
 יציה טעקס היקב בשלא אחת וחמטס זה קיק קהצן בבטן
 כעטן שכתוב ויקדו צמו ונא ואול בא למוז שאעפי שקיקת מחקוס
 רשע ואחיה רשע ומקומק אשעי רשע ולא לזרה מחשאי קס ז
 למחור הרבך נפשא בעשו בעה שקוא דומה לאחיק ולבט מש
 מחספתה לזא אעטי שהיא אחוב לבן קארמי ונא קיקה אס יעקב
 ועשו בראשונה אס יעקב ולו היתה אוקבת ואחכ באחרונה אס
 עשו ובאדרת הטלס ויהי כי זקן יתק זשק כי הנה קמחך יכסך
 אכך זקו ביוס לה שחלת קדן מקפסמא בעולם חכח סחד יתק
 ויקרא את עשו הוא שטן הוא יצר הרע הקולך לשוט באכך כי אז
 עתך רשוק לבטל קדן לחלוק הוא וכל סתוהו וזהו שא טלך
 הלך וקשתך קס ילה נבהס מדת קדן וזא השדה לטוד בט א
 ארס ולידע מחשאי קס ולרקה קלמוזת רמוזק בכעסית ישראל
 אחיה אל יעקב בעה השחר בעמך ובקמלך באלו קימיס
 נכויט צדק לאותו יוס הקדוש וקחל מחסס טע נגי עזיס
 קס טע ששהס קטכרס בפרשת אחה מוב לבסר טוכו ותיקס

על ישראל וזמן טובים לך ועושים לך ^{לעצמך} ויש אורח מעשים
 חתם לעבד וברכות וזמן קול קול יעקב שמדבר כלשון דבר נר
 והתנועע סתמלתי וכזה בעל בשתי קולות קול קול וקול
 הקול והקול השופר חדה הדין עתה באומרו עלה אקיים
 בדיעה ואז נאמר יצחק באמלעא ברוקס ויעקב וזמן הקיישה
 כנגד אברהם הידוע כנגד יצחק תקישה כנגד יעקב בעטן של
 יצחק להזיק העולם במדת הנווכן בקול הקולתה הוא עתה
 ונאמר בתוך קהלים ואינו יכול לעצב ולהזיק בזה הדבר ובכן
 יתקדש כנגד אברהם ובכן הן מדבר כנגד יצחק ובכן הן כבוד
 כנגד יעקב וכשם חכונם בשע קולתה עלו נולתי ואם לאו קיים
 יה ששן אצל ובתימה להשיחית וכשם טובים השיחית והקולתה
 וזמן ויש לו ויאכל במדה קפלות שזאת היא הנשא לתפלה ויש
 לו יין וישת יינה של תורה ואז יורה את הח בנעו שישראלם כסוב
 תקייה ביום הכפרים ובזמן טובים ליה הן עדין שקיאה שדה
 אשר ברכו וזן ונוקן להם ברכות מעל השמים ומשמע האכז נע
 ונחמיהם לתיים וכל זה בסבת עזאזל שבו עסק חדה קדין
 להמים והקטיעו עשה פני ערג ואומר גם כן יתק כחוש
 שאחרו לזל אה שמאל שאין בהם חטא ונע וכשרואה שלא ע
 עשה עקר ברה עק עעקה נולה ומה וחמם להם ביום
 הכפרים וזמן וישעום עשו את יעקב וכשמולכין לו השער
 אז נקט לאוקב וכן כשרואה אורח מחובבים בטה כנסיות
 סתלות על ועשים וזמן וישא את שטן ויהא את העשים ואבי
 קילהם על שאח אענה טא עמך נהפך לאוקב כמו שהחזיקו
 המוז באוקה פרעק ואז וילך עשו לזכרו שעיה הוא שער עזאזל
 ויעקב נמע סתרה לעשות חזקה סופה כשמחה וכל זה בעצמך
 יצחק

יצחק קהמחנה כנשר על כתיב ויהא עשו כי כרך יצחק סתבי
 רבי סיי חק שמור וכלכו עור הוא שאמר ויכרך אותו ויטרו וחזר
 לזכור קבלה סוד פעמים הוא שאמר כי כרך יצחק וברכו אותו כדי
 לתתם קטן מעלם שלא האמר שיה כרך תמלה שלא מדע על כך
 חזר סין וברכו כראינו וזמן שאמר ככר לבי שקיו קברות חסוק סקוב
 בינו סין נקאטנו ויכרך אותו אין קיום הנע אלא כק יומיו שלא
 האמר שאלעל שהיה יעקב את אביו לא עול קברות תל ויקרא
 יצחק אל יעקב ויכרך אותו עב ויש עלו לאמר מהו לאמר לדודת
 שי זדקרון מזדע כנען קארור כי אינו דין שידבק ארור כבודך
 וישמע יעקב מחובר לעטן של חטלה ויהא עשו כי כרך וט שלח
 שלח אותו פדנה ארם וט שמע יעקב אל אביו והלך פדנה ארם וכי
 רעה בנות כנען וקלך נס הוא אצל ישמעאל אחות נביות מחשמע
 שנה סת ישמעאל איני יודע שהיא אחות נביות אלא למדנו שהיא
 ישמעאל חשיעדה לעשו קודם נשואין וקשיאה נביות אחיה ולמדנו
 שקיה יעקב סאותה סלק בן סן שהיה ישמעאל בן ער שנה קיה כשנולד
 יעקב כיצד יד שנה קיה נולד ישמעאל מוצחק ויצחק בן שנים שנה
 בלדת אורח קה ער ושנדהו קלה היו נולד כשמה ישמעאל היה
 יעקב בן סן ולמדנו מסאן שהיה עומן בבית עבר יד שנה שהיה
 לא שהיה בבית לבן לפני לדה של יוסף אלא יד שנה שטאמר ער
 טבדהך יד שנה בשתי בנותך ושש שנים כלאך ושבר קטן חנה
 חשכולר יוסף קיה שטא ויהי כאשר ילדה חל אבי יוסף ויוסף שלשים
 שנה קיה כשמלך וחשם שב סירי יעקב למצרים מן שנים שבעה של
 טובע ושנים של רעב ויעקב אמר לפרע יחי שט חננה של שנים
 וחזק שנה זא וחשוב יד שנה לפני לדה יוסף וזל אל יוסף וקשעה
 חשמלך עד שבא יעקב קה נן שנה וכשנפרש לאביו קיה בן סן

היה קין והוא אחיו של שם ומהת שנה היה חסדו ארבע שנה הא
לחיה של אחר שקבל יעקב הבכור עמו יד שנה על שני קוסי פל
השנה על השנה ולא נישא אב הא שונות

פרשת ויצא יעקב

לך שמי בא במהרה וסני
ללך בערך ונע אחר ר'
הבך בטעם שאהיה רואה השנה הארבע לא פשוטו כעדה אלא כן ה
לה מקום הקבלו כי כב יכול כעאיה אתה טעם חלופה נתתי לה מ'
מקום שנה קטיב אחר ימינו חפט אויב שכל מי שעומד כנגד השנה
נופל בידו וכל מי שנוקד מקום לשנה נוסלת בידו עבוק עמוד כנגד
השנה ונפל שאחלו אחא כעדה לי את כמך אהלו חללה לי חבתי כ'
חלה אכזרה מיד ויעדוקו אטעים בע כלעל בך עבוק אלהים מ'
וחלך ויסקלו אותי אבהים עין מקום לשנה וברח חפט נאכוד ה'
ונפל בידו עם אהים חלבים יצחק עין מקום לשנה כעב שאחיו על לשנים
לך חשטנו הלך לו וחזקה השנה ונפלה בידו שנה ואבי חלך הלך אליו
חנך ואחוזת חרעה ויאחר אליהם חרוע באהם אל וכן יוסף ביע
בשנה שחברוהו לי שחטאלים היה יכול לעזא אחיקם את אלא עין ע'
מקום לשנה ונפלו בידיו וכן חשה עין מקום לשנה ובה חפט סרעה
וכן דוד בבחון חפט שאול כך יעקב בלא חפט שאול ^{כדעה וסדר דבחי} **פרשת יעקב** אחיו
שנה ויקח שש את שני וילך אל אכץ חפט יעקב אחיו והפסיק בעטינו
אל יעקב וכה ויא ששו וחזר לחזר ויצא יעקב אחר שכרפ לעיל וילך פ'
פדנה החזי בזה לפי שטחון בבית שם ועבר יד שנה ויצא קול בעיר
שהלך לרחו וזקו שאח וילך פדנה אום וזה המצא הוה בבט אדם ה'
שקם יהאיים מאוי ביקם כעוזכר בעצת רחב הזונה בעין החירולו ס'
נר

ויצא ויהי רצון באומרו יד שנה היה בבית שם ועבר לחיה ארבע ששורא
יוצר ולח פחוק אולי שששו לא עב יאש חלחפט אחיו ככל עת נכא ה'
הסתו והקד קדע לך טא זמן יצא וחלח חלמא בעב שהלך ששו לוקח ה'
חלח בתי ישמעאל והיה מסוק בשחחתי ובני שואיו יצא יעקב וכך
לחכו בלי סתד ולזה הססיק הטען וחזר ואחר ויצא שחחתי יצא ה'
העיקרה אכל הראשונה אינה אלא שמי עב קול ולזה המצא פרעה ה'
זוספוטח לרמוז שאלה בהחבא והמצא רמוז כזאכה יצאק שם ועבר לוח
שיצא חמדשם וזקו ויצא יעקב חבאר שבע סופי היבוק אורה יעבר
חבאר שבע ה' שם ונר המצא רמוז קיד שנה ובמדע ויצא יעקב
וכי לא יצא אלא הוא והלא כזה חמדם יצאו כזה נחלם יצאו אלא
כל זמן שהצדק בעיר הוא זיוה הוא הרהק פעה חמס פעה זיוה פ'
אפנה הרהק וכן ויצא מן המקום קלאו האחור בעמיו וקלאו כתיב ה'
לעיל ללחשק ופמיך לך ויצא רחז שאסור לזארה מאכץ ישאל כי אם
ללמוד הוק או לשא אשה חבאר אה אבא בשנה שפק לזארה ע'
לחזק לאכץ לא הורשק אלא חבאר שבע אה את ההת הולך שם אם ה'
נוכן לי רשוקרהי יצא ואם לאו אינו יצא כי הוא לא היה אלא בחברין ה'
לא חבאר שבע חבאר של שכונה כה שלא ישבע לא בי חלך כא
כאכיו ונחלח חטבב השחקה לבניו לא כה שלא יפר ששו השכונק
ויקח הכוה וילך חרנה כדרך שאומכם בני אדם פלע הלך למקום
פלע וכן בבאן יצא ללכת לחין ורזל אחיו בעה שצא יעקב חבאר שבע
הלך להם חרנה אל חרון אל שבחון שהצדק בעיר הוא חלן על יוספי ה'
השכר לא ויצא יעקב ונר רמוז שכל היוצא מאכץ ישאל לחזק לאכץ ה'
הולך לחרון אה ובסך ויצא יעקב רחז ככד נפקו ישאל חבי וע'
חקדשא ואיהתלע טיט שחמיא כלא ויצא מן סב ציון כל הרהק לא ויצא
יעקב חבאר שבע לא שנת שחמה וילך חרנה לא שנת ערלה בתן

מלמדו רעב ממשו קה שא לשו אחרא דקוק ערק מאחוי וכד מטא לכיכ
 אל לא יהו במשו קה שא חק ספ ויסע במקום עב ואחר ויסע במקום
 להורות על מטלה יעקב אבינו על האבות כי אפי' אברהם שקיה האש ג'
 היחס לא קשיג מטלה זה המקום הקדוש ולבן אמו בו ויהא אה המקום
 מרחוק שקוא סמו מרחוק י"ז נראה לי וביצחק נאמר ויהא יצחק לשוח
 בשדה אבל ביעקב אמר ויסע במקום כי נראה חסר שבע פעמי
 במקום הידוע ויהא לקראתו ולק רב לעהו בו כבוד ולען שם לפי ש'
 שפאה שם קאור האלהי אשר עבד לשכון שם כי נא השמש כל בא
 קאור האלהי כאומ' כי שמש ומזג י"ז ולפי שקכיר מטלה זה המקום
 לקח מאבני המקום לחבנם ולבשקם כאומ' כי כל עבדך אה אבני
 ואת עפלה יחוננו ואמרו ר"ל ר' סלונ' כד קוד חזי עפלה ארעא דיה
 השאל קוד מחבב ומשק ולזה יעקב לבבד המקום לקח מאבניו ושם
 תחב מראשיתיו ולא כלל להניח לא בר ולא סמך אלא אבנים בעבור
 שגם אבני המקום קדוש וזה טעם אבני המקום ומדקאח מראשיתו
 ולא תחב ראשו דרשו ר"ל שפעאן סמין מרזב וסדר לאשו להנין עליו
 לחיות רעור ואח' וישכב במקום קדוש כל לבבד המקום שכה
 וע' שם ואמרו ר"ל במקום קדוש לשון חישע כאן שכה ולא יד' שנה
 שמש בבית שם ועבר שקיה עמוק בתולה כלוח שלא ישן שנה קבע
 וקטעם שיעקב פעם בזה המקום ולא שאר האבות לפי שידוע שאין ג'
 המגמון נראה אלא לבעלו ולבן בכל הקויה המלא שאומר בית י"ז
 יעקב ולא בית יצחק ולא בית אברהם ולפי שיעקב היה בעל הבית פעם
 במקום ושמו בו ואמר להלן אין זה כי אם בית אהיס וזהו שאמרו א'
 אברהם קראוהו יצחק קראו שדה יעקב קראו בית לפי שקוא בעל
 הבית ולזה עלה אליו קדושתו והוא בזה כי ג' שנה מקדש יהיו לישראל
 כנגד ג' אבות והשנים עתה ל' חרף כנגד אברהם ויצחק שקראוהו

ק

וקר ושדה וכה על קר ציון ששחם וכה ציון שדה תחיש לפי שיצאו חקם
 ששו וישחטאל שחמה כוקו ראשונה ושנה אבל ק"ך כנגד יעקב אשר על
 משפט קנאולה ולזה קראו בית כי הזווא אינו שולה יפה לא סדה לעיט
 קבל ולא בשדה אלא בבית כנגדא ולזה אמו מוכח הקכה יהיה ברה לקים
 לעולם לפי שקוא בטן אהיס ועליו נאמו מקדש י"ז כוננו יהך אבל האשונ'
 שקיו ביה אהיס נאמו בהם שוא שחלו בוטבו ועל הבית ק"ך נאמו נזול יהיה
 כבוד הבית הזה האחרון מן האשון כי לא יתבן ולא יהיה לעולם וכה ויהי
 באחריה בימים נבון יהיה קר בית י"ז במאט קהיס שזרו קר י"ז שאמו אבלי
 ונשא מן בעשה כנגד יצחק שקראו שדה וזהו שחמ' כי קהיס יחושנו
 וקנפעה המונע אבל זה יהיה בית לקים שקוא בית יעקב כאומ' א'
 לבו ועלה אל קר י"ז נא בית לקי יעקב והמלא שחמו לו ק"ך בתים בפסון
 זה ש"ך שח' קזכיר בו מקום כנגד הבית האשון אמר ויסע במקום
 למחז שקיה כמו פיעה ומקרה כי חויד חשך קשט וקדכ במורכבו
 וזהו כי בא השמש כאומ' אוי לבו כי פנה היום כי יענו עללי ערב
 וכנגד הבית השט אמר ויקח מאבני המקום שאה עה להשליך אבנים
 ועת כיום אבנים לבנינו ורמז שקיו בוטס אוקת בפתד ואיחך ער
 שקיו חטס מחזיקים ברחמים וחלפס מחזיקים במלחמה ולא היו ישינים
 שנה קבע אלא סמי שישלג אבנים קמה ראשו ואינו יכול ל'נוח ול'ישן
 וזהו ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וכנגד הבית קש' שי אמו
 וישכב במקום קדוש כי שם ינחמו ינעי כח וינחמו על משכבותם וישבו
 איש קמה צניו וקמה קאנעו ואין מחהר ויהלג כל המאכטונור קטוב
 ויהק יטול החזיונות וק"י טהם ותלכ הקנה ולמהיה כאומ' וכל
 בעך למדה י"ז ואח' קודם זה הע' מופץ בסך אבנך ויסדהך בקפיה
 אט ולא אחר וכל זה רמז מלג וישכב י"ז להניח אוקת י"ז וכב
 ואח' קודם זה קבע מרזב בסך אבנך אוקת קהיל דכה טלה

וישלח בך ואז יבא השמש שקוא משיחון שנקרא שמש כלא לפט
 שמש יבון שמו סמאן כשמש נעדי והוא חמוץ בבאן באומרו קשמש
 ויקח מאבט המקום פת אותיות חשיח ואז יקח מאבט המקום שגם
 חמוץ לשראל כלא אבן ישראל זש מאשורתי וישעו ישראל לעי אחד כ
 בארץ שטארו ושעיה אורה לעי אחד בארץ כעס שאבט המקום חזרו
 לבאן אחד ובחדש אהא ישקב שיקח ל שים אחר אבי לקח אשה
 אחר ויצא חמונה אחד רשע וכן זקית אט שאקח ל שאכו לקח לקח
 אבטם ושעאן תהא ראשו ובעת שהשכים ומלאן אבן אחר ידע שיהיו
 כענו כולם לב אחד לכיהם שבשמים וזקו אבן אב וכן לא רחז כ
 בבאן שאנו לבל אדם כשיטע באנשים קשים שידבר אלקים רכור
 וישחיס לו לבאש וזקו ויקח מאבט המקום וישם מאשורתי כמו ש
 שטעה ישקב עם שמו אחיו שקראו אדון סזה פטחים וכפה ויפגע
 במקום חלבא סאזיל לבי חטרוניקא בעי למסעג לה כמן דלא אשתכח
 נביה סתפקא ולא טור אלמא אפי איה ליה שפא דדקבא וכסותיק מר
 מרקמן לא יבית ברו ואי אידי מהקטא שפא בארעא ובקסעירא דר
 דקבא ישכון נביה ויבית בהו לחיהב לה שיחא סמוא סאולפסא קבא
 כמן דאזיל נביה חק סתו ויקח מאבט המקום וישם מאשורתי וישכב
 במקום הקוא כמן לחיהב לה שיחא עב לא ויפגע במקום זק דבקה
 שקוא מקום השלם כי היה תמך ומלעש איך רשע חכביר אב קבב
 אחר ששעו היה רצון ונאמי נלף ולא טאמן וזקו סבת קקדוש רשע
 וילן עם הוא כמו וילנוקעם ומה קיבף הלועת כי בא קשמש לחלקו
 של שמו ולקח זה השלם וטק אחר קאוותי והיה מאהרן קוא וזרעו
 בשלם וסבקים שלם מסחד ולא סבט אלק עליקם וישקב וזרעו כ
 נבלקו אב לא שלו ולא שקט קוא וכל זרעו שמו חזעב אל עב
 ופאק סחו שקוא חכביר אורתי וכך יארע למרעו ויקח מאבט המקום
 ויחלבו

ויחלבו וישכב עם זכור במקום קקוא והיה מקרעם לפי השם ככל
 זק לזה באל החלם כדוב עין לישב דעתו על הלועת וכאיה קסולם
 הקאוהו דברים הרבה וחמו לו כי סמו שבסולם חטערה כן ישנוד חטע
 נביה שומר הדברים עבקים שמוק שמוק מי יחזקו ואין להפלא
 איבך נחיסכה על חטעה קעס כש כי ישקב קוא עב ומתמיל כ
 בקשעה האלהיות ואם ישין דבר מה מינו אלמא חטעה הקמתנה
 של קסולם ועדין שטארו בו חטעה הרבה חן קארץ על קשמים ומי
 יעיד על הכוונת ורמו לנכ כ כזה קסולם קוא חטעה ומזכיר
 ויחטפיל ומרס ועי זק קסולם יבוא השער והעניב והחטעה והשטלי
 כי סולם בע שט ובני חמוץ ססברס קסולם ולק אל תקמך על חוסן
 ואמרו זל הקאוהו סר חלבוה בכל עולה ש שקים שר חלבוה מדי עלה
 עב שקים ויורד וקאוהו שר חלבוה יין עלה קפ שנקים ויורד וקאוהו
 שר חלבוה אדום שלה ואינו יורד אמר ישקב אך אל שאול תרד עי
 אמו לו הלב אם קנביה כעשר ואם בין כוכבים שים קיך עי וקאוהו
 כל קנולות בולם ובפרט גלור חצרים דוק והשכח וזקו סולם חוצב
 ארעה קס יטל שנקראו סולם שהם קרובים לין בכל עת וכל וקס
 חוצבים ארעה חצרים כעבורה קשג בחומר ובלבטם וקאשו חנע
 השחיחך רחז שיטאו ביד רמה שטארו וכע ישראל יטאו ביד רמה
 והנה חלמא כי לים קס חשג ואקין שלים ויורה בולל הולכים
 ושבים שטל ירס נלע שטארו ויבא חשה ואקין אל פרעה וקטד
 ית עב של הים סאיס חלחמה שטארו יע איס חלחמה שוד כמו על
 שיביאם אל הר סיני ויקן להם את התורה כי סיני כנימג סולם
 חוצב ארעה וסמו שקסולם חטערה חטערה כן היו ישל כחטערה סיני
 כטע שטאו אקין חחיה כטע שטאו והזקטם חחיה כטע שטאו
 חוצב ארעה על שם ויהי כבו כחמביר הקר והאשו חנע קשחיחך

שמה ט' מן קסמים כפרת שוכס . וקנה מלאכי אלים אלו חשה
 ואהרן דסתיב ויהי חשה ויעל חשק אנוחור למלאכים שיכדו עם
 השכינה רכב רכב אלים רכבתיים ונ' . וקנה י' טב שטא אבי י' א'
 אהרן ונ' קברה רחוקה בסולם כי בעל תורה הם קרובים אל י' ט'
 סקולאס אלו בסולם הזה שיטיג בו האדם קדוהם קרובים ואשם
 חנע השמימה במעלה וטב צהיטם שיקו עפלי רוח שאין קרובה
 מתקיימת אלא בחי . שקוא עפל רוח וזקו מוצב אלה וסב' לקדושים
 אשר באין קמה . וקנה מלאכי אלים אלו ישראל שלים ויהיה בנטי
 עליהם ויהיה תלוי בקרובה סאומרו הקרבת ביום צהרם כחכך
 וסב' והשלך אחת אלה ועשה וקלילת וסב' על שזכרם את תורתו
 וכן רחוק בסולם על מעלה המקום הנזכר שהוא קדוש ומכוון בעד
 בית המקדש של מעלה סאומרו מכוון לעצמך ונ' וזקו סולם שקיא נ'
 נבוקה מכל הארצה . אלה אכן ק' אכן החיים . ואש חנע השמימה
 שקיא מכוונת תחת כסא הכבוד . וקנה מלאכי אלים אלו קדושים ש'
 שטקאו מלאכי אלים שעולים במחשבתם למעלה ויהיה בשפע מ'
 ונבואה למעק . וקנה י' טב עליו שהוא דורש אוקף תמיד שטא
 עי' י' אהרן בה וכן רחוק על קחזרם שהיא סולם נ' ומקרב קרובו
 עי' קשובה סולם . מוצב אלה שטא חזבח אדמה . ואש חנע מ'
 קשמימה שעולה אופת קער וקרח טד לב קשמים . וקנה מלאכי
 אלים הם קבנים שטקאו מלאכים . שלים ויהיה בו טלה לכבס
 וסג לבוב ובא לו מעלה קמורה להטיב אוקף בכל יום וכל זק
 בזכות אבהים . יצחק ויעקב שקס הוותים נ' בסולם נקו סולם מוצב
 זק זכונת של אבהים ואש עזכונתו באין אש חנע השמימה .
 וקנה מלאכי אלים הם אבהים יצחק שקס שלים מחזבח אב למנוח
 וכן להזבח ואח' ירדו במאמר השם שאמר אל השלה ידך אהער
 ונ'

ונ' וכן רחוק ללעקב נב שאשם שהוא באין אש חנע השמימה
 שצורתו חקוקה בכסא הכבוד . וקנה מלאכי אלים סלם חטקוקים
 לאותו לפי שקטיה קיק חתפאר בו שטאח ישראל אשר כך אקפאר
 ובו היו משפחים לשם ואומהם ברוך י' אקי ישראל ולא היו יודעים
 חיקוא כשבא אדם אחרו זק הוא אמר להם קנה חינו זק כי זק נכב
 לפי שטבר מאמר השם וכשבא נח אחרו זק הוא אמר להם זק ש'
 שפור וכשבא אברהם אמר להם חינו זק שזק נ' שאין לו זכות אבות
 וכשבא יצחק אמר להם זק אוקב שונאי וכשבא יעקב אמר להם זק
 קוא אשר אהם חזק שים ולבן שלים ומסרבלים בהוקנן ויהיה נש'
 נחביטים בו . לא אלו המלאכים שפלג חסתריון של הנה ונדרו מ'
 מחזיקין קל' טנס . לא אלו המלאכים שלוקו באין ולפי שמלאכי אכן
 ישראל אינם יוצאים לחוזה לאין לזא שלים ואח' יורדי כשחזר
 טוד הוא ככאן עטן הייחוד וישלך לדרטי הייחוד יעקב זכר לו
 למעלה שלוק חשאר האבות ויהיה חסד אה קשם על שחוש'
 שטאח שחש . ישראל י' אקי י' אחר לפי שלו ראוי קייחוד וקייסו
 אחר שקוא קשר שלונס וקמקונס במה שזאה סולם מוצב אלה
 וראש חנע השמימה לחבר את הכל יחד לזא סולם מוצב אלה
 היא ק' אחרונה שטנס היא אכן החיים וקיא סולם לעלוג למעלה
 והמלא סלם שלה בני אדע אדע . ואש חנע השמימה שצריך
 לייחד השכינה עם השם הנדון שהוא אקי השמים ולקי באין שזה ערך קו'
 לנדע ולקשר ולייחד קמפידות כולם בשם י' אחר וזקו וראש חנע
 קשמימה . וקנה מלאכי אלים הם קנהקים החייהם את השם נש'
 ושלים במחשבתם למעלה טד הסדר במעלות הסולם ויהיה סג'
 במחשבתם מחדרנה למדרנה טד כשתי ישראל שקיא ל' טל אחר
 שזקו סוד הייחוד מאמה למעלה ומחשלה למעלה שטאח שלים מ'

ויורהו בו כמו שחמורא בעיר השמים שמתחיים חכמים חכמים כח
 מה יסו בעמיק ופעמים מהאש ונחמר בגלים ולכן אחר במימן
 טפח טען סופן בעמלק וקמלק בסופן כעלה בהקטורה בנחלת
 באופן שאין ביניהם פירוד וקיצוץ כי ענין חסיד אלה ולזה הרגם
 אלקים והא שולחא טעין בארשא ולא אחר קאים בענין שבמולא טעין
 סופן בעמלק וקמלק בסופן כעלה בהקטורה ונח אכנו אומהם הייחוד על
 שמו שמע ישראל כי לך ראוי לשמוע ולקבל ולהבין סוד הייחוד זה
 אחר שאהב את האות וידעג סודו ונקרא על שמוך . לא והנה קצת
 סולם זה קצתק ואשון חנינה השמימה זו הנשמך שהיא סולם ומדרגה
 לעלות למעלה והוא בזק אשפי שהאדם מוצב אצלה מאדמה באשון
 חנינה השמימה והנה מלאכי אקים עלים ניוהים הם יצר קדע ויצר
 הטוב ועל דה הסולם הוא המז למלאכות ולפי שהסולם יטבו מר
 מדרגת זו למעלה חזו לבך המעיל בו אהב מלאכות על שם
 שהמלאכות חלק לך חלקים חלק המלאכים וחלק קולגלים וחלק ע
 שלם השכל וכן סדרם דוד בכו ייז מלאכיו נרכו ייז כל צבאיו כלא
 ברכו ייז כל חמשינו וכן שלחך המלך עה סדרם חכמתו בשלשק
 פסוקים שבספר ישראל חספרי שבתיו של קנה חלק הנבואה
 שבא וקביל ואחר לחיין בערוגה קבושם אלו המלאכים שחנניהם
 הנבואה אל הנביאים והחשילים לערוגה שיש בה צוועם הרבה וכן
 כן המלאכים יש חמים ניש מאש שפיתוהו אלו הנביאים המנהיגים לעם
 ונוטפות סמו הטל אל דרום שהוא לשון נבואה . ידיו אלו קולגלים
 וזכו לשון גלי מהב וכן הוא אומר כי אראה שחך חמשה אצבעותך
 והחשילים ליהם שכל פעולתו של אדם קלגיים כהם כן קולגלים שכל
 פעולת השולם נחשבין מהם . חשין ששה טן חשלב פתיהם סומר
 ייז חולק . שוקיו שחור שש זה השולם השכל שהוא שש קצוות
 וקודט

דיק
דאמר

וקודט קאל ליעקב שקוא חנהו . יי חלקי המלאכות וחמשיה סכולם
 והקביל חמטק למעלה וזהו סולם מוצב אצלה ואחר כך אשון חנינה
 השמימה הוא שלם קולגלים שטאח השמים חספיהם כבוד אל
 ומלאכי אלים הם שלם קולגלים ואחר שלם ניוהים חמז על
 קיוחס ובעולם ובא לחזו כי יסמלאכים קייחיים טחיים והם אורס
 שנבראו ביום ייז ניש חקם בטליים סמו שדכשו חזל בכל יום ויום ייז
 בורא הרב כר של מלאכים ואומהם טיה וקולגיים להם והם שנבראו
 ביום ק . והנה ייז ז נכב עליו שהקט חמשיה בכל והוא הנותק כח
 בהם והוא סבת קסיות ושלח קעלה ייז ואחר טעם עליו ולא אחר
 בו כי הוא חקוס השולם ועל יעקב אחר הכתוב טיר למעלה שקוא
 כנגד ל מלטה שיש למולם ולזה לא נקב לזר בעאר קטיריים
 אלא בזק ואח אשא שיע אל הקהים לפי שהוא יושב בקר המוריק מ
 ונעליו טאחר ירושלים קהים סביב לה או שחמז אל הקהים לחכות
 אברהם ויחוק טנקראו קהים ויהי שומך על זכרם . מאין יבא עזרי
 כלוח שלא מלאכה העזר אל מלאכה השיה שטאח עזרי מעם ייז ע
 עושה שמים וארץ סנג מוצב אצלה וראשו חנינה השמימה . אל
 יתן לחווע רתך כמו שאמר לו קנה אבבי עמך ואחרתך בכל אשר
 קלך וכתיב נישא יעקב קלגו וילך אצלה בע קדם . לא ינוס ולא יטן
 שומר ישראל שקוא טעם עליו לשומרו ואם כשהיה יטן שומרו כט
 כשהולך בדרכ . יוחס השחם חמז לו שאעפי שילך אל טיה לבן ניוהם
 את צאנו ניהיה לחוב ביום ולקחה טילה שלא יהיה עזוק וחזר לומר ייז
 ישחך חכל דע לחמוז שאעפי שאחר הייתה ביום אכלב חורב וקרה
 טילה לא קבל טק בעלמו אלא שסזסרהו השחם ואעפי טצורת קבלה
 שינוי לא קנע אך בעמו כלל וזהו ייז ישחך חכל דע ואמר ישחור
 ארבע טסך לחמוז שאעפי שקבל שינוי בעמו מלכ השחם טפאו שחוק

וקיימת בל שינוי כלל וזקו ישמור את נפשו ואח' ישמור את ר' ובואך
 לרמוז שהשם ישמרהו בצאתו ובבואו דכתיב ויבא יעקב שלם ואם כן
 חלום זה אינו שאר החלמות אלא נבואה מחש' ובפ' וכו' יעקב
 לא יהו שליחא לאבין בחלום אקל' עליו ופאת לא קדשא לא יעקב
 בהקו' זימנא לא הוק' אע"ב ויעקב הוק' קיים ואיתמר הא לבד' דאג'
 לא ע"ב סגיב ואח' בחלומי המן אתר נפס ויעקב קיים ולבד' הא סגי'
 ויח' אג'ים אל יעקב' וטעם אג'י אצדקס אביך להנד' שהיה דבוק ב'
 בחברו של אבדקס ולא בחברתו של יעקב ולזה אמר ללבן עלני אג'י אבי
 אג'י אבדקס ופתי יעקב היה לו ולא אמר אבי יעקב ומה שאמר ויזכר
 זכרים לאג'י אביו ויעקב להנד' שהזכרים שחיתקו בצפון ארץ למי ש'
 שהיה אזהרו הרה' להקראו אביו ויעקב לא היה אזהב כי אם שמו יהאן
 אשר אתה סוכב עליך קל את האל תהיה ארץ דסדנא דארטא חתא
 היא וקמטיל' בכו לעפר לעו' כמו שקטע' הכל רומס' אופני ולבסונו ע'
 שלה אבך על אעס' או שהכל ישובו לו וקו' רומס' כן ישראל הקד'
 והיו טובים לשוברים ורבו בניו שיקם עוד אחר היה כמו שהאין מוצא'
 מחנה כל מיט' מעדעם וכספ' וזהו וכל דבר טוב כן ישראל ואיטאר
 שהיה לו שילתמו עם כל העולם ויעלמו שלא בחנהו העולם וזקו ב'
 בעפר האין המוזכר באבדקס אבי' וכעבדא דנחום איט' נש' לו ולבן י'
 אמר ופד' ימך וקדמך שיפרון ויהרונ' בשונאיו שלא בחנהו העולם
 וקו' כמו וטפן נד' ישכנו נחש ולבן המלך ביעקב ויפרון האית' שלא
 כדרך העולם וכמו שדרשו טא' יוב' לא ופד' ופד' ת' רמז' שיפרון
 באין ישראל שהיא ת' טפס' והתחיל בימך לרמוז שלא יעבדו קיס' אלא
 בזכותו וזקו ויח' ישראל ונ' ורמז' לנש' כן כעס' שאי איטאר לעולם
 כל' כוחות כך אי איטאר לעולם כל' ישראל ותרס' קד' רמות' בה' לרמוז
 שחוקים בעמו של אג'ינו ויהו' לבק' טנה שיש בין רוח לרוח ויהנה א'
 אבי

אבי שמך כל זכות אבי שיקל' כנך יהיה שמך' ושמהך ככל
 אשר הלך בין חנה לאין בין באין ישראל ואלך לעולם ורמז' לעולם
 ואקיים כל אשר דברתי לך ולעבדך ואמר ויקן יעקב חטאתו דרמז' ו'
 זל' מחטבתו מתוך שהיה קונה בתעב' כיום וכלנה לא סכב לבו חללמו
 בענה וקמט' ויקן יעקב חטאתו ויאמר צבור ופמך ליה אבן יס' י' ע'
 שיש לרמוז שבחוקים קצבור שכינה שחוקים וידוע כי דרך החולמים א'
 להיותם בחולמים ומרודים אחר הסתרון כמו שחלפנו בער האופים ובער
 המטקים דכתיב והגם זועפים ובפרעה סתב והפעם רוחו וכסראת'
 יעקב שמך חלמו ולא טעם רוחו אמר בולאי יס' י' בחוקים חזק'
 ואבי לא ידעתי שאלו ידעתי לא סכבתי ומוה כתיב ידוע שהאדם י'
 החשיב איזו הסנה הוא מלך ב' דברים אם מלך הכתר החקום טאומרו
 את קולת' הייתה מלך וקיי'ת חקד' קקלת' בניה וכו' זק' חקום טאון
 ישאל לאוי' לארע' השאל' מחכים או מלך הכתר ולזה אמר יעקב
 את רוחך בעלמי שהיית' בלתי חוכן מעונה הדרך ועל' אין השכינה
 שורה אלא מתוך שחנה ועל' האית' חסונה אג'ים אכ' זה מלך הכתר
 בחקום כי מלך ידוע שלא היית' חוכן וזקו ואבי לא ידעתי כלנו
 מלך לא ידעתי כי שום הכתר שבעבור חזרה למלך זו ואח' אין
 זה כי אם בית' אג'ים ולא אמר זה בית' אג'ים מולי יעקב היה חסרתק'
 בזק וקיה חוטב' שזאת הקטנה השי' מלך הכתר ולא מלך החקום
 אומלך שנהס' לזה נמר אומר באומרו אין זק' כי אם בית' אג'ים י'
 ומלכו הוא זה ודרשו רז'ל שראב' בית' החקד' בניו וחלב' ובניו בניו
 מה כו' החקום דזה אין זק' חלב' כלא על זה היה דוק לבנו בניו י'
 וזה עבר קשמ' לא כח' באין ל' חקדשים חק' כו' החקום
 כנך בית' ראשון שהיה בו שכינה וארון ארון הוא אזהרות' כו' א'
 אין זק' כי אם בית' אג'ים בית' שש' שלא היה בו שכינה ולא ארון לא

דומה כמו שאין לו אור .. ובסוף ויהי יצא ללוקים אפי' לחיים כד אהב
 בעלם אשוק לקבלו לבי הנה בזה לאסוף קמיה הקרא אפי' חייא אחר
 יעקב השפא לא אצמיהכטא להנא כד אהב לביתאבא אהרלילא כ
 כדנא ואהקשר ביה אפי' יוסי לאו קט אלא אפי' קשתא אפי' יהיה לוקים
 הנא אצמיהכטא לעואל לי עג אהב בעלם לבית אבא כיון דאהב כ
 בעלם אהרלילא לחמי בהנא ואהקשרטא בקיטוא מהימנא לא
 לאכללא כולא חד עב"י והמנא שלא שאל אלא הקדוה"י שתי אפער
 על לחיוב זולתי וזאת שאלת הקדוקים נידוע ט עייב קארס אחר כ
 קמורדות הוא נעלם על דעת רבנה נעל כן כל איש יוא אהר"י דאניא
 על שיהיה שמוח בחלקו ושיסתפק במעט נעלמא יתאוק המעוררות ה
 וייטיב לבו ביהארת"י קנא שאמר שלמה עב טוב מעט ביהארת"י ח
 מאוצר רב ומקומה בוי. והשי' כהר' בעלם בעלום מן החמא שלא
 אלא חדרו לבן. והיה יצא ללוקים שיחול שמו על הקחלה ועד
 סוף שלא ימנא פיסול בזרע כמו שנאמר אבא אשר דברתי לך והבאת
 זו הבטיח לאברהם להיות לך ללקים ולזרעך שלא ימנא בזרע פיסול.
 והאבן הזאת כך קפדו נאו זו אם קשקש ל אב אלה אפי' אפי' אשק
 זאב ואת האבן הזאת סתנעמו אהא סלח עליה קדס יצא וכן עשה כ
 בעובו חסדן ארס ונאמר לו קוס עליה ביה אל שנאמר ויגב יעקב ה
 מצבב ניסך עליה נסך. עשר אשארנו לך קיים יעקב אפי' דבריו ו
 ונען מעט חכל ואפי' מן הקטס שכן מצאנו שטס עשר סבטיס קיול
 ואפרס ומעט סכרעב בהס כראובן נשמען הרי יד הזאא חקס א
 ד' בכורות לד' אחקור. שהה הכבור קדס ואין קדס חוציא מילי ק
 קדס שאכרו עשה וקשירה הוא עלי שהבדלו העס לשער ולברך כ
 נאמנו וקוא שדרשו רזל מן קכרוב הזק המבזבז אל ונאמר יורק מ
 מחומט שחא יצורק לבהוק שהה חיי שהפריס מחומוט שהי וע
 מעשור.

מעשור וששורא כהנא כקמא קה זקחומט המחון. ניטא יעקב ר
 נעלו חסדכסר כעורה טובה נאא לבו אהרלילא ונעשה קל ללכר
 כאחר קבאים אעפי' שהיה הולך לכרן קדס אפי' מלאה כשופס ה
 ונעלעלס כמא וישלח חעל יצחק בנו קדמא אל אפי' קדס. נאמר ש
 שראה באר בערה ונעלעל רושס רובכס עליה מחקייטס לשאר כ
 קדושס לעלל קאבן מעלפי הבאר. כי מן הבאר הקיא ישקו קערהס
 חשקיס הדושס אהר קערהס ולשון קעה דבר. ונאססו שמה דעלן
 קיו להאסל לבי שהאבן נזולב ונעלל ונעלל ומקדמי ומנדרין כ
 כן כל לשון קווה חשקה לדבר בלשון ערד ובלשון עבר לבי שכל כ
 דבר שהווה המיד היה כבר ועבד לבי יור. נאמר שאל לרשע על
 שלום לבן ויאמרו שלום והנה הולך בבר באה שלא היה ללבן שלי מופ
 אחר אלמא הולך בבר כי היא שלי חק בתכלית השלחות ביופי וביראתי
 יצא. באה קטעס באלע אהיא ויהל באה קטעס בבית אהר' קא' כ
 לשון עושק וקב' לשון עשה ולפי שחשב שרשע לאסוף את המקנה
 ולא ידעו שור אמר להן קן ערד קיוס נזול כלומר אם שכיח אהר' כ
 לא השלמתס עהין פעולת קיוס ואם הבקמות שלבס אפי' על פי כן
 עתה קאסר המקנה. ובמדרש ונהג באר בערה זוקבאר. וקנה ש
 עס שלעב טדה זאן חטה אהרן ומהס כי מן הבאר הקיא ישקו מ
 שמעס כל אחר ואחר מושך חייס לדעל ולעבטו ולחשסחתו. ו
 והאבן נזולב על פי הבאר אז חטנא סולא פי ככל קענה קיה ה
 נה. ונעלל כשעב המחנות. והשיבו אהר' האבן על פי הבאר כשע
 חסעוב קיה חוהר לאיהב. דא ונהג באר זק סיטי. ונהג שס
 שלעב טדה זאן אלו כקטס לוויס וישאלס. כי מן הבאר הקיא
 ישקו אלו עשר הדברות. והאבן נזולב מו שכיב. ונאספוט
 מהא אלו ישאל. ונעלל אפי' האבן שמחס קיו שוחשן אפי' הקול

וקשיבו את האזן אתם לאיתם ט חן השמים כדברת עמכם .. לא
 והנה באר רחוק לבית המקדש שחשם קצא הנה הנמשלת לחיים.
 והנה שם שלשה עדה עין הוסיף מלת שם על הסתוב והנה שם
 כבוד ויז עמוד וישאל טק דאו צאנו של מקום כעטן שנאמר יי
 נאקנה טאט ופתי ואנחנו שמך נאין מרשיךך ונץ . ושלשה עדה
 סנה כהנש לגיים וישאלם נהיו שלם שם נ פעמים בשעה . כי
 חן הבאר הקיא יסקו העדה שחשם קיו שואבין רוח הקדש וקאבן
 נבולה היא עננה זהב נבולה היא ללת של אחד והיא קא אחרונה
 שבעש . על פי הבאר על פתח המקדש . ונאספו שמה כל העדה
 רחוק לבל ישראל הקמאספים שם מלבוא חמה על נחל חצרים .
 ונללו את האבן מלסון וינעלו החמיר על מדונהך כי בכח קפלתם
 היו מללען ומקפסין חלת הקן למדקתמים . וקסקו קצאן שקיו
 מחשיכין רוח הקדש להאצל עלקם ככה מלמט לממס . וקשיבו
 את האבן על פי הבאר למקומה כי היו מלען במחשבתן האבן
 שקיתה על פי הבאר . למקומה כלומר למקום שרשה ואצליתה
 וכעטן שהזכיר בעל ספר יצירה קטמר דבר על כוהו וקשב יוצר
 על מכוננו . והנה שם שלשה עדה עין אלט שלש שרוב של קח
 שיושכין לבניהם . העדה שחשם קיו שוחטין את הקלבה . לא
 והנה באר זו הנה מה הבאר הפקר לבל וכל היצק לעאוב שאב
 ואינו מתכייש לומר השקט חיים כך דת לא הביישן למד מה הבאר
 אדם חולך במדבר כמאמן כיון שחולא באר חיים חיים לבו עי
 שחח כך פקודי ויז ישפס חשמתי לב מה הבאר עושין נצר ס
 פניביו לכל יסלעו כן חכמים עשו סיון לדבוקים מה הבאר
 אעפ שיהא עמוק אדם קושר חבל באש חבל נעמא בראש נ
 נחא עד שחטט לחיים כך הנה אדם עמוך היום קלבט עס נ
 קלבה

קלבה ונץ מה הבאר מימיו מתקיים אצל דת ומתקיים חדש ונפני
 טופים . בעדק מה שדק זה אדם זורע כו נעשנה אחת וכחך
 נרשינן ונאין חמנה כך דבה תורה . והנה שם וקמטנה . נעדה עין
 הנה נביאים כתיבים . לא אלט ישראל . וקאבן נבולה קדבה עסקים
 טכ שנאספו שמה כל הקמאים והאמוראים . ונללו את האבן
 שמוציאין דבר לאמת . וקשיבו את האבן בכחך דוכתן כביכור
 אנו בהיקו אנו כתיבתי . ונאמר להם יעקב רחוק ככאן אירכט יעקב
 שואלים בט הנה טא כה להנר להם אס קנע זמן קקן וזקו אמו
 חאין אתם ניאמרו מחכן אנחנו . מחכן אמטנו מאונקם שעוסקי
 בתורה שנקראת מורה . הידעם את לבן חכיהם אתם מה עיבו
 של חשיח שטל ידו מהלבטן ענוהתקם של ישראל . בן עזורן
 שחכו כו כל השלש ושעתיהן כל האומות להך להקדוהו שטל
 יביצבו חלכי אבן ונץ . ויאמרו ידענו כל זה ויאמר להם השלש
 לע קנע אונתמן שנאצו בו ולשלם אין קץ . ויאמרו שלם והנה נחל
 בתו באה עס קצאן כלא נכחל לבט עזזיק טאלמה . ויאמר קן
 טוד היום גדול עסקו בתורה ולבו כשו טעלה עד עתקן כלא ויש
 ארצה ויתך . ויאמרו אין אנו יקולים לעסוק בתורה מרוב הערוב
 עד אשר יתקבצו קוליות ויפרקו הקויות וינעלו לבו דמי תורה אנו
 וקשקשנו קצאן . באר כענץ ק ספרים וכנגד ק שעולים בשבת . ונ
 וכנגד שבעת ימיהם שחמכין חמים וק מהם פי קבאר כענץ
 ק שעולים כיום טוב ונ מהם חטל פי הבאר כענץ ק שעולים כו
 בחול . ועל האמת הזכיר ק פעמים באר וסן קמא ק פעמי באר
 כבארות יצחק ולבן טקראת באר שבע וסן כתי ויקא אוקה ע
 שבעה לפי שהיא באר שבע וכל הבארות של חטל מהקין בה
 ומן הבאר קהיא יסקו העדה של חטל ולחורות על של חטל

יעקב ראה עס שלשה עדה צאן כוכבים עליה וקם נתיי וקאבן
 וצולה על פי הבאר היא אבן טעל וצור חטטול לשע בתי ישאל
 שנתן שטין בחוק דש באשון ובחוק דש שע נהמריבם וזקוס סתב בעין
 מטעבור הפלה וצבך פיוע וזכות אבות לגסיר קאבן מטעל פי הבאר
 וקו סיפת שיכוכ נאולתינו בטונותינו ובסיבת זה קן טוד הווס ז
 נבול קוא יווס נאולתינו באומכו הווס אם בקולו השמענו ולבן צרך
 שנתעסק בתורה ושקה קצאן במוי התורה והס קטיבו לא נוכל
 עד אם אשר יאסכו כל העדה של מטעל ועל חנה לבטביר ז
 קאבן מטעל פי הבאר ואנו מחכים לאבן קלאשק אבן ישאל ש
 שיבוא לפוצן פלעס ולהסיר קאבן קנצולה מטעל פי הבאר ס
 באומכו בדטאל חמי הוית עד סאקנצולה אבן הלא ביהין וחמת
 לעלמא על רעלהי וזה יהיך בפיוע קאבות וקאמקות ובפרעי
 חל שקיא שקרפ הבית שכליכ להקחנן על בטק באומכו קול ז
 ברמק שמעטי בכי קמרוהס חל חכבה על בטק וזקן ענדנו
 מדבר עמס ורחל באק עם קצאן אשר לאביק כי רועה היא ואז
 יתחזק יעקב שהוא בעל הבית השלישי ויעמוד לפייע לחל י
 ולצול בטו חן קנלות ולקסיר קאבן מטעל פי הבאר שקוא אבן ז
 טעל וצור חטטול וזס ויקי כאשר לא יעקב את חל בת לבן אחי
 אמו שהיא בוכה ומתאוננת על בטק וינש יעקב בהפלג וס
 וברחמינוס וינל את קאבן מטעל פי הבאר לפי שלו חטטול קנצולה
 לעלול בעלג רביש ולבן המאכ שכתוב בעלג רביש וזכרתי אב
 בהתי יעקוב חלמא בואו ונ וקזכיר יעקב כמא שונה לפי שקוא ז
 בעל הקורה וקוא לקח קוץ של אליהו וקופיפה על שמו למעכן עד ש
 שיבוא לעלול בטו וזה יהיך באלף קסטי ולבן בבק חלמא בואו וקמאכ
 סזו שכתה חל דסתי חל חכבה כן בכב יעקב ולזה אחר וישא את

קולו

קולו ויכך כדסתי קול על שפייס שמע בכי קמטט בני ישראל ונתי
 ואחר ענדנו מדבר ונתי ורחל באק עם קצאן אשר לאביק כי רועה היא ז
 חנצר שהיקה חמיר רועה צאן אביה לא שבאק טבטו עמקס בחקה
 או שבאק עם קדועס אלא היא בעלמק היתה רועה וזה יולה על זהזותה
 וחמקה שקיב אביק בטוח בה לרעוק צאנו כהוון ויוה נס כן על ז
 צדקת אנשי המקום שהיו נצופס בעהות שהרי נעה חזו שקיקה יסת
 קיאר ויפת חלמא וקיקה רועה צאן אביה והולבת עם קדועס חמיר ז
 ולא היו נונעיס בהי וככר ארסכב בוא וראק מה בין שכינות לש
 לשכינות להלן ביהרו שבע ונקשו קדועס להזדוון להס דסתי ויבואו
 הדועס וינעוס וקכא אחת היתה ולא נזדוון לה שש שטאל חונק
 חלמאך יזסביב להאין ונתי ויקי כאשר לא יעקב את חל הזכיר ז
 כמה פעמים אחי אמו להודיע ס מה שקשתל יעקב בצאן לבן ז
 לבטק וקס לא טעב לבדוד לבן ק לבפור אמו כעטל שקיב לבן אחי
 אמו ולזה כטיזכיר שמו של לבן יזכיר בכל פעם אחי אמו אשר ז
 ארבתו וקנה לו טעב לבוא אליו ועוד יל לפי שכעידאק אדם או ישמע
 מה שקוא חפן קנה זק סיבה לתוספת סו בכח תלדע וכדי שלא ז
 תחטוב שיטקב באותו את חל נחשך אחר קאוק ונפגה ונענעלכו
 כח כנללה קאבן לזה קוץ למח כמה פעמים אחי אמו להודיע ז
 שלא נתפל כח בעכשו לאהבת חל ולא היה לו באוקק שוס קתעלות
 כשאר עכשי בני אדם אבל הכל טעק לאהבת אחיו ואז וינל ולא ז
 וינל להודיע על סחו ועל נפורת כי אבן אשר ז עדה צאן לא היו
 יכולים להטעק הוא לבדו העבירה כאדם שחטביר את הקקק חטט
 קלחיה ואעפי שקיב שיפ חן הדכך נס מאכ התורה שנקאת תוסיה
 שחטט סזו של אדם ולזה וינל שקוא לשון טעלי והמאכ וינל כנתי
 חט כעומר אעפי שקיב חקטסק בתורה שערשת במחט טעס אעפי

בן ויגד את האבן וכחאל המזוז בתיבות אלעו עס קנבונה אשר בו ב'
 היה לו כח עולם מאד וכן קכתוב מהחיל בואו עם כנן היתוב שמחאס
 שלם לה כמותן שס זה ואם התבונן עוד בחקא המלא שיטבו ז'א'
 אוריות שהם סוד יהוה אדע וקס סוד יעקב והלל אשר בעת קדאופס
 וחיבורם יחד הנסר האבן הנזולה היא אבן עגל וצור מכשול ויהיה שפע
 גדול והנספת בורה לכל ישראל שהם צאן לבן וישק יעקב להלל
 עשיקה זו עשיקה הראש אז עשיקה קבהג היא כי לא אמר הבהג
 דפי הלל ורחל אמרו כל עשיקה להפלות חוץ חוץ עשיקה של נזולה
 שנאמר ויקח שמואל כך קשמן וישקדו ושל טקיס וילך ויטעקו בהר
 הגלים וישק לו ושל פהטות והשק עסק לחמונה ל קנחומא אומר
 אל עשיקה של קדובים שנאמר וישק יעקב להלל וישא את קולו ויבך
 לפי שאה בע אדם מלמעשים זה עם זה אמרו וכי בא זה לחדש עליו
 הערות שחשעה שלקה העולם בחבול נצחו אומות העולם עצמם חז'
 הערוק ולבך בכה לפי שחשדוהו לא לפי שכה ברוח הקדש שאינה
 נבטה עמו בקדוהו לא לפי שכה ביהם הקטנות אמר אלעזר עבד
 אברהם היו ברו שמים וצמיחם ומצנות ואנ אין ביה כלום לפי שלח
 אליכם בן עשו אחיו בחלאת אביו להורגו והטינו ולפי שנזל אימה בחיקו
 של יצחק חשך ידו ואמר מה אטעה לצוויי של אבא אמר לו יעקב מול
 מה שביה וקטע חסוב כחתי וככה יעקב חטעיקות פיהו הא שבעה
 תבין כח לקבל שבעה דרען דעלה ולקבלתו שבע הנעדרות ונ' דקא
 חקשתי לה ולאטלא לה לפני חלבא וכן עיקין דיעקב בשבעה תבין כלל
 עיקוי דכה' וישק יעקב ונ' וישא את קולו ויבך בכיה דחדוק דרתימו
 לקבל תיבה דיין סאיקו תימו דחדוק לאחזאה דעיקין ברזא לשבע אינון
 כמק סאיקי בת שבע הכי כל מילי בשבע ועל לא שובע שמחורה ויש
 ערבאן וינז יעקב לחלל כי אחי אביה הוא וצ' צ' קדוב לאביה

כמו כי אנשים אחים אמתנו ומדרשו אס להמות קוא בא אב אחיו
 כרחאות ואם אדם כעז נש אב בן רכקק אחותו כטהי והרץ ותעז
 לאביה לפי שאמה מרה נידן לקדאתו כסבור לחון הוא משן טע
 שהה עבד בית בא לבאן בא בטשה נמלס טעמס ויחבק לו כטלא
 נאק לו כלס אה שחא זקובים הביא והטס בחיקו והמלא ויחבק או
 אוריות בחיקו דל סטפטס בחיקו וישק לו אמר שחא מרלנורה
 קביא והטס כפול ולזק לא אה ויחבקו וישקו לומר שזה קחיבוק
 והטעוק אינו אלל לתולת עצמו וזהו ויחבק לו וישק לו ויספר
 ללבן שלא בא אלל מחמת אונס ושכטל חמונו והמלא כספוק זה
 ס' אוריות כחטן אהים לחמוז שאלני נבורת האל והשנפתי וקבוכה
 שכפנו אביו שמתלת בשס אהים היה אליפה הורג ונש לבן לא היה
 מקבלו בערך ביתו ולזה אה לו אך עצמי וכעה אהת אין לי לאוספר
 קביק קואיל ואין בידך כלום אלל מפת הקורבן אב אטל כך חדש
 ימים וכן עשך ואח זו לא לחטם שהיה דועה את צאנו וחבאן אמרו
 רחל שערך אדם להטפל בקדוביו חדש ימים ויאמר לבן קבי אחי אהב
 וסי בטביל שאחי אהה הטבדע חטס ועבדקע כמו וקטבדע וכן כח
 תיבה שהיא לשעבר הוסיף ואן כדאשה והיא קופכת הבה להבא וישק
 בעולמה אמר אס יעבדפי חטס אין לי עליו כלום אבל בשכר ישלם לי
 נביה ואבידה וקנד שהיו על שהי פנוכ ואה שס קנזולג ולא אה שס
 האחק לומר שזו נזולה בחתנותיק כהונה ולעיה מלעי ומלכות חיה הודק
 וזוקטע בחתנותיק יוסל לשעה שאול לשעה ועיט לאה רכוכה א'
 איפטר בנפוח בהמה מואה לא דבר הבהג סאמר מן קבהמך דע
 הטקורה ומן קבהמך אשר אינע טקורה ונ' כנפוח קצקת דבר קבוכה
 אלל שמתנותיק ארוכות כהונה ולעיה ומלכות רבא אה רוכחחמט
 ולאו נאי הוא אלל שבה שהיה סבולה לעלות בערלנו של ששו והיה

כוכה שהיו הכל אומרים שט בטס יש לבהקה ושהו בנות ישל לבבן
 הקדולה לגדול והקטנה לקטן. והמלא ושני ב' בחסוף קסא ואיך ושיע
 ישראל ככדו חזוקן ואיך ושני רשעים תכלה כלומר מה שהיו ששם
 רכור לפי שהיה יהאק שמה תפול בעתה של רשע וכן ושני ישראל 6
 ככדו חזוקן לפי שראק שיואלים חמטו רשעים ירבעס ואחאב וראק
 סמה נדול כח התפלה וקככי שבעלה הנמיה ולא שאק לעשו ולא עוד
 אלא שקדמה לאחורה ואחורו עוד ראויק היה בכורה לצאת מרחל
 דכה' אלה תלדות יעקב יוסף אלא שקדמה לזה ברחמים ומהך צעש
 שהיה בכ בהל קחזיה קכ' לה. והל היה יפת תואר הוא על צורה ק'
 הפטס והאיברהם ויפתחאק על קבשר שהיק לבן ואכוס י נעס אש
 אטבודך שבע שטס אול היה קטנה ולא היה ראויק להיון ויוק על
 זה אומרו בכך הקטנה כלומר מצד שהיא קטנה אינו יכול לשאק
 טבאו ומפני זה אמרין לה' שטס ואעפי שהיה ראויק לביאק הנד
 יעקב על קדוש ולא ראה להזדקק לה עד חלאת הימים שהיה ראויק
 לבטס ויוכל לקיים המצוה. לא חק שאמר שבע שטס כל אפי' בטע
 השביעה שהטבד יואב בק לחירות אנו רוצה להשתעבד בק אבל בטאן
 לא ראה לעבד כי אם שטס ואם קבין עוד יעקב והל אז קבין עוד
 י' שטס. וכפ' אחאי שבע שטס אלא יעקב בחמהא עבד ללא י'
 ייחרון בען האובהא דטפידו דהל עבד אלא בען חכמהא דסיקרה
 סת שבע שטן אינון וכולהו שבע שטן שלאין שרו עליה דיעקב טדי
 לא נסיב לה להל לחיבה נפה כדקא יאור בען לא שהפחא איבו שמים
 ואיך אף ורזא דחלה ויהיו בעינו כימים אקדס דלא מהפושן וכולהו
 חד דמהק שרין לא בלא. ואמר בכך הקטנה לפי שידע בו שקנא כי
 דחאי אמר לו אטבודך בהל ושמה האמר הל מן קסוק תל בכך
 ושמה האמר אחלי ללאק שמה ואתקרא לה להל תל הקטנה ואעפי

ק

כן לא הושל לו. טוב הנה אורה כלומר אעפי שנתנה לאיש אחר טוב
 שאי אישאר לאשק בלא איש ולא איש בלא אשה שטאמר לא טוב היות
 האדם לבדו טוב אהה חזולתך. ויהיו בעינו כימים אקדס היה האני
 שיקיו בעינו כימים מרובים אבל לעטן טורה הטבדק אחר כן כי היו
 בעינו כימים ולא בטנס וזקו שאח מלאו ימי ולא שנותי. לא מלאו י'
 ימי שאמרה לי אחי ועוד מלאו ימי הדיע כן פ' שנה ואימתי אשמיר
 י' שבמים וזקו שאמר ואבואק אלה וקלא קל שבקלס אינו אומ כך
 אלא להולד קולדוב אמר כן וידוע שאין הפרש אצל הסכל בין איברי
 המטעל לשאר איברהם ואדם ואשתו לא עשו להם חנורות עד שאכלו
 והמשיכו כח מטען הדעת ונעלבשו בהאווה והאבור היו סכלים ממלא
 השרת לא היה כוונתם להשתמש בכלי הנעץ אלא כה להמטך אחר
 השכל גם הל ולאק שקיו מהכונן ז' טס זו על הפעולה המבשית לא
 היה כוונתם דהסת דהאווה ח' כי אם כוונת המלאק כלבד ומה במלה
 ואבואק שטפיד להיות אב לנ' ואם לא טבאו אימתי כי קאון שמוס י'
 וזקו שאמר הבא אק אשתה שהיא בטמ' י' וכנע זה המלא בפסוק זה
 י' ה' כבור ויש בו מ' אורה ומחלה קכ' שהיא תחלת דבורו על סופ' ע'
 הפסוק כ' אורה לרמוז שדבר שמו בכח שמו הנדול כה שלא יבוא
 עליו בעקיפין ויעבד עליו והמלא מלאו בעמ' ע' לרמוז שהיק כן ע' שנה
 כטמ' אצלם ועוד שבע שטס קו' פ' וזקו שאמר מלאו היו ימי בעת ש'
 שטאני ועוד י' שטס ואם כן אין לי להמתן עוד והמלא כל קרב טעמו
 לעיל וזק מלרע לחילך שאין ראוי להסך משכבו. ולגודות על מאוקני'
 אמר שאספ כל אנשי המוקס והקדס לעשות להם מטעפ' מטעלו ולא מ'
 מטעל יעקב כה שלא יתעמו עליו כמה שהוא רוצה לעשות ור'ל אמרו
 אמר להם יודעים אתם שקיינו דתוקים למים וכיון שבא צדיק זק נ' נ'
 טדיכו קמים לר'גו אם אט כוכן להל מיד הוא קולך אם ר'טבס 6

אחזק לו את לאה והוא אהוב להלך דרבה ומה שבב אצלנו י' שנים א'
 אחרות אמרו לו טוב עשה חק שאמרת אמר להם הנה לי חסכון כדי
 שלא תפסמו הדבר עתה ולבך תקרא לבן הארמי שהמה אנשי מ'
 מקומו ויהי בעל כבוד את הברכה והכנסה בחשך והיו צוותים ו'
 היא לניא כלומר היא לאה וכדי להעשות אמר שיהן לה לבן זלפה א'
 שקרא קטנה מבלה ומשב שקטנה לקטנה וקאמר הוא כמו שעשו
 לבן שכן הוא באני להיות שקטנה לקטנה והקטנה לקטנה כדי א'
 ללמד וללמד את הנוער ואמר ללאה בתי שפחה כלנו לא עתה
 אלא לשפחה ולא לפילש לעקב ולזה לא עשה עוד שנתנה לו מ'
 מאלה וכן נמי אמר בהלך לה לשפחה ועוד י' שלא עתה שפחה
 אלא לבן אבל לאחר לא חשב שהיא בתי דל השפחה ומדאמך א'
 ללאה בתי שפחה קרינן נמי בתי שפחה לעמר שהיא בתי והיא שפחה
 ויהי בבקר וקנה היא לאה אבל כלילה לא היתה לאה לפי שאמר יעקב
 סימטן להלך וכשהיה הלך שמכנסין לו לאה אמר עכשיו הכלם א'
 אחרת עמך ומורה לה אובן סימטן אמר לה יעקב דמאיתך ב'
 דמאך מאי עמך כי קהנא לך הולך ואת עמך אחרת לו וכי אית
 סכרא דלית ליה בלמים דאבך אבך לא הוה צווח לך עשו ואת עמ'
 לך ומכאן הנה עמך עבדותך הולך וצדקה ונש כשהיה יעקב ע'
 שולח לה סבלנות היה כוונתן לבן וכוונתן ללאה והיא שותקת וכן מצאנו
 שבע הול היו צוותים אנשי סוד יוסף לא קנד לאביו מכירתו שאול
 ואת דבר המלכה לא קנד אסתר לא הקדח אסתר לא ישב כן
 במקומו מוכאן שאין מנהג המקום משתנה קצתה לפע קבכיה
 אחר בהלך חשבנו שאהר הוא הקטן ועשו הכבוד אבל עכשיו נודע
 שאהר הוא הכבוד ואכ ראיה לך קבכיה מלא שבוע זאת אלו י'
 יחי המשרה מכאן שאין מערפין שמה בשמחה ונתנה לך לשון
 רבים

רבים שכן דרך קבכיהם לדבר או יאמר כי ער פ' עכשיו לא
 הנחונע אנשי שיה לעשות כן כי עבד הוא אלא אכל אחר ש'
 שהמלא שבוע זאת נכנס כלנו בדבר ונתנה לך נש את זאת
 חיד לאחר שבתי יחי המשרה וקטנה לאחר שזאת ויש א'
 יעקב כן שלא דאק לשנות מנהג המנהג ויאהב נש את הולך א'
 מלאה חלמי שבתלה הדיק אהוב את לאה ואמר כך עמך א'
 לפי שהקטנה בדכיה כשעמר לה חיותה ברהמאך וכתב
 קרובין בעבור כי קטנה לאהוב ויקר האשה אשר ידע אדם ו'
 בראשונה כמו שאמרו חכמים בששים אין אשה כורתת ברת
 אלא למי ששאה כל וקנה יעקב אהב את הולך מלאה שלא
 כדרך הארץ וזק מעש נש שבוע שנים אחרות קישן לראשונה
 מה ראשונה באמונה אף האחרונה באמונה וא לפי שכל האות
 בא טלן ונעש ניכא י' חמול עליה שלא יבטע יעקב וכן אמנו
 דלך בשאה יעקב שהיתה לאה בא חוקה עק דעבר עק עק ו'
 כיון שפקדה קרב אמר לאמן של אלו את מנש כי שנואה
 לאה הו שיטא יעקב את לאה אבל בעק הול שהיתה אהובה
 ביותר קרא שנואה או יהיה שנואה מלהלך בעבור קטנה ולבן
 ויפתח אע"פ שהיתה עקה כלה ומהלך שאלה עקרה עד כוא
 עקה ולהורות שלא היתה שנואה ליעקב אמר והקר והלך ובכונן
 קזכיר והקר והלך להורות על הפל טען עמ שהיו יולדות כל א'
 אחר לשבע חדשים עקה בשבע שנים של עבדות הולך יולדו
 כולם מנן חכמיין וקרא שמו לאובן אמר האו מה בין בע
 לבין חמי שקרא חכר את הכבוד ועבר עליה וזה לא חכה
 ליוסף ולא דיו שלא ערער עליה אלא שבהם לקטלו מן קבור י'
 דא שהיק טוב הנאכ ולהורות שלא היתה שנואה אלא שהיק

לו כה חישוט אהבה אמרה כי עתה יאהבני כמי שכתבתי וקרא
 תפתיים כתיב כי כספוק כנגד ק"ו כעס שהיא עתה לילך
 ואהב קעמוד ונשאשן אמרה תפתיים כי וכליו פעם אחת
 יהיוזלמה ואם הקבונן במלת כי תמלא שרומזה לבכוד י"ז א
 כי חסס באלה כח הקעלה ויעוד כי כעמ שלעיס רמוז לשם
 המינוח שעלה כי וה"ל דומזה לבכוד י"ז ועוד כי חלשון כניה
 כמו ט קחת יופי שהיא חדת קהן הדפה שראובן דומז לה ש
 שקראיק חכח הק"א. אח"כ אמר ותקר עני ואמרה כי שפעתי
 כי שנואק אנט כלומר הואיל ונתן לי בן אחר קודם אחותי זה
 יורה שהייתי שנואה לפי שאני חשבה שאין לי בן אלא מני
 חישוט אהבה ולמה נתן לי בן אחר ולבן אחתי עתה יאהבני
 אישי עכשיו שנתן לי בן שני א"כ זה וזה שהבין קל ית שהיקר
 לו כי שנה ולבן נתן לשם את זה הא' להפיר השטא וק"ל להבא
 אהבה ואני עשיתי שחשבה שאין לי בן אלא חישוט אהבה י"א
 ואמר ותקר עני והאמר הפעם ילנה אישי אל לפי שהאמרות
 נביאות היו וידעו שי"ב שבנים ינאיים מיעקב נאלצנה שיש
 ישא אחיה מעתה אין לו פתחון פה שמה נעלתי כל חלקי כעס
 על בן קסא שמו לא קמא אמר על בן אלא בעלי ויהודה ודן א
 והעטס אמרו דלזל כל מי שנאמר בו על בן חרובה אחר שטא
 בו על בן כי על בן יש בה הרה ותוספת טובה כאומרו על בן
 כרך אהיס לעולם ועד וכן אמרו הוקס על נל כעמ מאה
 כרכות והיה מחושט באופלמי מצד קדושת הארון לפי שקו"א
 ערשין חנשותיקן ואינם יכולים לפדות ולרכות ופ"ה מורי
 א"ח בעלי על בן להורות על מעלת שבעו שהוא חכך את יש
 ישאל ולבן כתיב בו על בן כי על בן יש בו כרוב כמעט שזכרנו
 נעלך

וחלת בן עולה בעמ"ה ת' דחז לשם המפורש של ט"ז האני לבקן
 שבו היה חכבר וחכך לישאל כאומרו אמר השם כפר נא מ
 לחמאים בין שיהיה שס"ן ט"ז או שם הקניה שחלקלל כט דומז
 ט"ז כי סוד הכרכות והשמות לא נהנו אלא לשבת לוי וזהו על
 בן קמאמר כעכמו וזקו על בן לא היה ללוי חלק ועמלה לפי שקס
 מכוהם בעבודת המלך להקריב קרצנות ולכך את קעס ולא היה
 לו פנאי לחיוב ולחידוש שקס דכהם נפטיים אלא כדכרם כותשים
 חקעס וככופתיו וזקו על בן לא היה ללוי חלק ועמלה י"ז הוא כ
 נחלתו להזכיר את קעס ולכך יסכך יאר ישא וכלפי י"ז היא העשי
 ביהודה נאמר על בן לפי שחמוז ישא המלכות ולחך האני לבקן
 את קעס באלו מאה כרכות ולכך חפטו כדכתיב נכתב על את
 מענה הקורה הזאת לחטן ילמד להאק את קעס והיקה שמו
 וקרא בו לפי שהקורה כולה שחיותו של ה"ה כדכפי כי שם י"ז א
 אקסא הבו ענדל וכן האני לחלך לבקן את קעס כמו שחלטנו כ
 במלכה שבכך את ישאל כחא פעמים וכן כדוד פ"ה ויבכך א
 דוד את י"ז לעיט כל הקהל וכזה היה נ"ב חכך לקהל כאומרו
 כדוך י"ז אהי ישאל כי זה שבה וכלפי לשאל וכן בשלמה כתי
 ויעמוד ויבך את כל קהל ישאל וכן האני לעמוד כדן על בן לפי
 שבו שחשון חלך דומה לקודק כאומרו דן יהן שמו כאחד שבתי
 שבתי ישאל ש"פ המיוחד שבשכמים שב ישאל וכן אמר חטק דן
 ער אהי כמו שאמר יעקב ער אהי יהודה ועוד י"ז זה שנאמר כ
 באלה ק"ו על בן לפי שהכין הוא מורה הקניה שנקראה אחת ופ"ה
 על בן על האמת כי כן לשון אמר כמו כן בנות שלמה דוברות א
 וזקו על בן קדא שמועלי על האמת טקא בכך ועלי כאומרו כי ש
 שפתי כהן ישמרו דעת וכן קמלך והשופט האני על להחזיק במשפט

האמת באומרו מלך במשפט יעמיד אף ולא יאני שבע חלבוך שבע
 חי יעור וזקו על כן משחק אקיס שמן ששון כלומר על האמת וכן כ'
 בכמה מקומות מוכח שפ' על סן על האמת קרא שמו יחזור ש'
 להכה ולבך לא אמר קראה ונאלה הדברים רבך עלך הכך נבואל
 והביאו לבטו וקרא לו שם זק ונתן לו כד' מהפכות כקונה ועל שם ש'
 שלוקו במתנות קאלו לי ועד האמת קרא שמו לגי כוונתו לחבר
 ק"ן של מטעג הרשומים במלת איש כנראה בספר הקביר זק מטע
 ילוק אל כי שלשם חיבור אחד נדבר אחד ולבך היו בט לגי מורה ק'
 התורה והחכמה שטאח יורו משפטך ליעקב וכשילדה ק"ן שקוא י'
 יורה מחלקה נעה הולאה לבינה שהיא מקום קבטס הפטס אנדק את
 י"ה והמלא שכלל עשר ספרות המוזים כד' בט לזק ראובן נשמען י'
 לשכינה ולשם קצוביה כי השמיטה מוסר הואו שבטס לגי ויקודק מ'
 רחל ל"ה ששל נביהן ואח ונתקנא חל קטאק במעטאק אחותה קטוביס
 אמרה אלני שהיא צדקה מחמת לא היתה זוכה לבטס קבה לבטס וט
 כך עשק אביך לאמר והלא הקפלה עליה והאמת זאת היתה כוונתה ש'
 שישיעה בתפלתו ובהתכונותו סאו קטק נתיחמק לו ובהדרש'
 אם אמרה קנה ל' בטס לא היתה לה תקומה אבל אמרה קנה ל' חוז כ'
 פנת קנה סאו שאנו כותבין קנה בראשי היבות ואולי טכפונה עולד
 באומרה קנה שיהפלה עליה לאל שיבן לב חלק ט"ב שבטס סמונ'
 קנה ואם לאו טוב חותה חח"ה נחסאן אמרו מי שאין לו בטס חשוב
 סחור ופטר איך חיה אט על יעקב על שאמרה לו קנה ל' בטס שטאק
 שנשקה אותו אלוה ולבן קשיב לה הקמת אקיס אנכי כלומר וכי כ'
 במקומו את וקלא חפתה זק לא נחמר אלל כי כדו סאו שאמרו נשל
 סרעסר ושל תמיית קמתים וזקו אשר חטע ט קוא המונע נקפנתן
 ולא אחר נחטע מחך ולא מחט אהאומות ל' שאשק סאבא את
 איט

איט סאבא אבא לא היו לו בטס את יט ל' בטס ועד האמת הקמת ז'
 אקיס את אינה קא הקמת אלל קא ופאית וסאלו אחר הקמת קא שקוא
 אקיס את קוהע אותה כי דיוקנו חקוקק במרכבה וזקו קוא יודע כי
 האקיס קוא המונע ואלו הקפלה בסוף קוא סכרוב ויזכור אקיס את
 חל וכשאתה שחה ליעקב על זק אמרה בלשון רב קנה אמרה י'
 בלדה וקראק אותה אמרה ולא שפתה לבי שקיקה נזולה קטאק אופק
 לשון חשיבות והלד על כפי סתנעו או תאמר שאקא לה כאלל כ'
 סחילגה ואולי סאאות יתעורר טבטע טל כ' האות טטעל בענייטס
 הטבעיים סאומרו ויחמו קטאן פט קטאן אל שקוד ואולי בטבעד
 שקיקה טקה לא היה לה האות המטעל ולבן היתה מבקשת שקל על
 ברכיה ויוק על זה טען הדוסאיס שלקחתם לבי שהם מעוהים האות
 המטעל ואכנה נש אנכי סאחתי או כעקב סכן אמרו ק"ן אמרה לו
 מקיך אכרס היו לו בטס מהקנז וחזק מהטו כנע שקר אמר לה י'
 זקיתו ככעסה צנה לבינה אמרה לו אם הדבר הזק חטעכ קנה
 אמרה ומה ששה אמרה אולי אכנה לבי שקיקה זקיתו אבל זאת שהיא
 בחורה אמרה ואכנה נש אנכי לא ככק חל למונך מחנה ס' מ'
 קלדה במעשה ובמחשבה בשידעט כי קהא היא הנותנת סח הקולק
 ועל ידק היו בטס לשה ולא בהם והיא הנותנת קבטס וקזרע כלא ל'
 קא לבס זרע ולבי שראבה שאין בשמה קא ויש לבלק שט קקין י'
 אמרה בוא אליה וקל על כפי מסח אחר ואכנה נש אט מסח הטעני
 ואחר וקל על את בלדה לאשק כלעז כנפורה ולא כשפחה קטטועבלק
 תחת יד נבייתה וקל ליעקב סן יחס אוקני ליעקב וכן בכל בט הטפחות
 נאול בא למוז לבו שאעפי שהס בט העפחות לא נולד בכבוד ולא טחמ'
 אלל לא ביקס ובט יעקב קס ונש יעקב חסן סהס וחכמי חסיס לוי ואינם
 נקדאיס לו בט העפחות ואין קפתס בי טהס לבין אחיקס וכולם קשר

אחד נויחוד אחד ואב אחד לכולם. דע שקיס כלומ דנט זוכט זי
 יאולו הבהקה עליה אהקין כי לפי חטטיה דן השם קטיה דינה זי
 שחטב מחמה פה בטן ועבז הוא חנוס וחנן ונש שחטב סקול לכה
 ל כן סמו שטח לאחיה ולכן אחיה נפלה ונל כלומר טקבלה כ
 קפלה. עם אחיה כי אחר שקיא אחיה חנוי קיה שטחיו שוות זי
 וזקונם יפולתי כלומר קססם על ידי וחמי חנוי לאדם להזקד זי
 בדביו כולם כל שכן בתחלת דביו. וכמו שדרשו דל ד סתמו
 באל ואבדו מן קטלם כי לפי שחל בתחלת דביו אמה דנט קנה
 ידעה אהיה שמה בלדה כי מדתה דן כנדה. וישלך להקבול
 איך קיאה שחן כי שעה בשחונה שחמה לאה בשם אובן זי
 ולפי שחיה קין כלנה בהחיים לבך הוסיפה עוד למר ונש שחטב
 בקול כנע שחטן והשט קיאה נפלה כנע ייז קצהק ונש זה חיה
 וחמה למעלה אחי אמר איך טעה לאה זלפה שפחה לאישה זי
 ונכפול שחיר הריון חוז חזו לפי שהיפה קטנה בשנים ואין קהון טכר
 זכה וכה לבנות אהי טקה טעה לבן לאה ואמר שילדה שט טס
 זי אחיה באשון בא זי כלומ קחול שטקה בא באומרו נחשטורי
 זי חלה והאה ברזח הקדש שהשם יהן לה טק טס אחיה ופי נד
 חול ודומה לו הטובים לע שולחן. לא בא זי בא אנה וכטורק זי
 טעהין אהעבר סמו טזכה שרה בטעה קנה לבטלה ומק שטקרא
 תיבה א' טע לשון בערה כשא אל קשטח כאיט שכנע באטק טעורס
 לא טע שכול מקול סמו נדו אינא. לא על שם שכנע סאין ישאל
 ובחר סחל. לא טע מה שקוא חסר א' לחמו עליו שקוא טעיה לט
 לעמולס וקס אכרס יטח ויטקב ראובן שחטן לוי ויקודק דן נפלה זי
 ונז סחטן קטיה טע עלה ט לחמו כי אעפי שהיו הפחולס לבטו זי
 קשעה וקוא קטיה אעפי כן איט כי אס ט שמו לפי שכול מקול
 ומה

ומה שחטב קדי בא זי סאל כי קטיה זימן ספי לאה לקדוה זי
 חלשון זי זי כלומר טע חול כי טע זי היו בט נפיה חלשחיס בט
 בחלחמהקס טען שכתבה זי נדק ינדנו ונל וקוא יעד טקב כלומ
 ילנה ויקעב טקס לבסוף. וקחור לאה טע וקסא את שמו דרה
 זי חטק לחמו שטקב סחלק זי וכול זי באדר ומחז באדר.
 ועד האמה קיאה זי חלשון המטב באוקה שחמה חלה הולכ
 לחזור ולחשך מן המקום שפסקה טעס כעילבה ליהודה ובסח קטל
 שאמה זי זי כלומר יחזק חול מטב סח קלידה וילדה לישטכר
 שקוא כנע קביה טחמר וחבט ישטכר ינדשי סינג לעתס והכין
 השט קיאה אשר כי הקפלה בונב ואמה ייטר סמי שחחזק זי
 נאל עוד וקיה קחטבה דרך סעלה ואז טעולה זכולן שקוא כנע
 קו קחמאע. אחי פיט איך קלך סאובן ביחי קטר חמיס ובא זי
 להנד שחן של שפטיס שעה קקיר קיה ולחטט ידו סחל לכל זי
 להביא חמיס או טעורס אל דב הסקר שקס הדואיס זאעפי שיע
 להס בטלס אין מקפיהן עליו והדואיס קס טעור בן ארס דחור זי
 ראש ויהס והוא חושל להריון והוא בכרך סעלה אשר בקס לא כדק
 טכע ט הקולדה שלחן קה אכל קפה קוא כחוב קפוחיס ישלס
 החטוב וחזק אהי הכעב הדואיס טכורה ותחל דואיס זחמה
 בארס וראובן לא קביא לחמו קטורט כי אס קפה לה טקעט בו ונל
 ולהקעט בהחו וקיה בזק לכבוד יטקב לבסם יטשו כעטן סחמי
 טפי מטכבי חור ואהלס וקטון כן פי הרחבן זל נבאק שקביא זי
 נש קטורט וידע שישלע להרון כפעלה וקביאן לחמו לפי שחמה יז
 חלה ובסשטעה חול אחיה לה כפקטה חוך קש טל חטט דואיס
 חדואי כק חל שקביא כק ואין אה טיבה כחוט ודע טקדואיס
 קיו זמה להביא ישטכר שהיה בעל קומה יוקר חול אחיו זי זיטק זי

קדוואים טהורו הח ורחמי לזה תהא כהרב זה יש בו כב תיבור ומתחיל
 בואו נחמיים בכך רחמי לתורה שנתנה לאחר כו דורות ויש בו פ
 אהיות כנגד מלך יום שעמד חשק ברו ותהא דואים סודר כסוד
 סס הכניו שמשם סוד תורה טבעל פה וכא קמשע קהרן אה א
 איטי נאה שיעקב שקר הרהו לא היתה אלא אצל הול ואולי עתבוון
 כזה לב סבות קא למיית אה הול בעבור שאין לה כניס וקב לבי ש
 שעמדה לאק מלכה אמר בלבו זו אין כאויה עוד לשכיבה ושכיבה
 כשכיבה זנות אבל זו שעדין היא קטנה איפשר שיבואו לה בעס
 לזה היה שקר הרהו אצלה ולזה אמרה קמשע קהרן את איטי שהול
 השקר וחושל להיון יורה חן קדוואים אלא רוע את לקחנא את
 דואי בע וזה עמדת נפש הול באומרה דואי בע ולזה קפע הול
 ושבעה לבן ישכב עמוך הולתה פתח דואי בך ותהא בחקר
 מה עב אהיות רחמי לשם בן עב שמייעך באותו ענין ואלו טבא
 יעקב חן קטנה בערב ולפי שנהאחר יעקב לקראבו שאלול בא
 מבעור יום היתה הול חזרת לו קדשים ותשלמנו אלק באשר שבעה
 והאמר אלי תבא ולא אמר והאמר לו לקורות על צעורה ועבורתו
 שלא אמרה לו אלא סהפ אבל באשה רעב כתיב העזה טעה ותאמר
 לו וכזהר אמרו שחטק קול חמורו כנעי ויערב לקראבו וזהו יש
 ישכר חמור נס ובמדרש אמרו כי אונן יעל לרעה חמורו של
 אביו וקשרו בעורט אחר של דואים והלך לו וכשחזר חלא החמור
 מה שער שות דואים שקעוקם חת ולקח קדוואים והביאם
 לאמו וזהו ישכר חמור נס ועל הפטע אינו קטק שתא לא
 לקראבו והאמר אל תבוא כי בדכס המוכחים והטכשים אין כ
 בושק בעשייתם סמו שאין בושק באכילה או ברוק שהוא דבר טבע
 שאין עמידה בלבו כן התישמיש להולד בעס אין בו בושק אכור
 שכתבך

השלם ולא בדרך טבע סמו שחשב לבן אלא בעזרתה וזהו שאמרו
 שפן נצרו של שלם וכזהר אמרו כי טען המקלגה יורה שברר א
 חלקו ונעלו להדבק ולהתקשר כעית כאומרו כי חלק יע עמו ונע
 לבי שאברהם נחבק במדת המסר ויעחק במדת קנאות ככתיב
 ופחד יעקב היה לו ויעקב הוא יושב בין שני אהלים אלו בין הלבן
 והאודס שהוא קמיטע וקוא האמה וזהו תהן אמה לטקב וזהו
 ויקח לו יעקב לחתו ולעצמו חקל לבנה סוד הלבן וקהמיים וזהו
 חמשת קלבן לעגה סט הרהמיים חתך קהן לח ולעז ועמוון
 כמז לב אכור וקוא לז כאמרו ויבא יעקב לזק ולזק הפרד כסטי
 כענין שלא יתעלה זרעו זרע הקדש בזרע ספול וזהו וישת לו ע
 לו טכס לבדו ולא שהפ על זמן לבן לבי שהוא כמאי כי טראה
 לבן מחפון והוא שחור מכפסם אבל יעקב אינו כן כי הוא טכטי
 קשור וכדוק טס יע ולבן חותמו אמה קטך חלבן שהוא כמאי אל
 שהוא ארוי ולבן טקרא טאנו טאן המקושרות לבי טאל בטו דבוקים
 וקטוהם טס כאומרו ואהפ הדבקים ונע וזהו וישם את המקלות
 ברקעים בסוד חלק אסור כרהמיים טד שבסיבת קישור זקאי איפשר
 שיכלו כדכתיב ואורק לא אטעה בלה וזהו וקסרית את שחמו חן כ
 קאפן ומה העשק לשמך הנדול טאן רבור פרוב ורבור חשאר קטאן
 נשפתות ועבהס מוכר טאנו כרהמיים יקחם ולקח כל אלה ואעפי ט
 שהיה מוכר מהטאן וקונק עבהס כה שלא ירע בעשטהס דיבוי כ
 קטאן ואעפי כן שחט דכרי בע לבן ונע ולא שר לבו לזאת לקס
 לבי שהיו טעס אבל כאראה אה סט לבן זוטפים נתיירא טאא
 ונלה טליו השקיס לחזקו שלא ירא חמנו ואמר לו טוב אל אפן א
 אכונקך ואהיה עמוך וזהו שלא לעשו להסכים עמון וקרא לחרל
 קמלה ואחכ ללאק לבי שהיתה שקר הבית שבעטלה טדוון יעקב

עם לבן ואח כטיק אל לוק מוהם בזק עקה בועה ופיה דינו מטבע
 יקודק ואחריו כחול ופלאק ולפי שקדתי קשה לניש לבדן מארץ ה'
 מולדתי וכע לעמים למה הוצרך למד ואהיה ידעתי כי בכל כחי
 עבדתי את אבייך באמונה והוא הרב כי והחלף את השכרתי ע'
 עשרת חונס אין מוטס פחות מ' חונס לשון סכוס כלל החשבון
 וכן עשיריות למדנו שהחלף הנאו מאה פעמים ולא זה כלבד
 אלא עקיה חבקה להרשע ולא עתו להיס להדע עמה ולכן ראוי
 לבס שהשכחו את אבייך ותלבן אחה העקוהם השלים מעט ש'
 שקדתי לכן כה שלא יתעברו קצין דונתתן היו חלטי השרת מ'
 חביאין אותן מעבר המסור ביד לבן לעד שביד יעקב וברוקס
 חנרת ברד אנופי האל בית אל על הפשט שנעלה לך בבית אל
 וכבר רינו בחיי ועד האמת המלאך הזק שקא עצמו אל הוא קעוב
 שנאלו אט אעביר כל טובי וקוא קסר שטאלו עלו בכל בית נאמן
 כי טוב האדם ביה וכן אמר על עצמו אנופי האל ביק אל והנה קסר
 נכון כפשוטו ה' המלאך הזה שקוא אל הוא בית אל ושוב אל ארץ א'
 מולדתך לא הזכיר אבותך ואולי לפי שקוא רוצה להסיטן חבית א'
 אבותיך וכה שלא יאמרו בעבור בית אבותך אהת אומרין ואמר
 שקס רחמי לו שאין ראוי לאחר נדני ולכן קוס כמקירות נאלמן ב'
 הארץ הזאת שקיא ארץ עמאק וארץ מקדלות ואין ראוי לניש חונס
 כחוק לשבת בה וכל זה לקוה עגו שקיה מוטטת חקס ומוכרת ה'
 לעשות מאמרו וכן עגו לו קעוד לבו חלק כלוה למה לך להאריך ב'
 בדבר זה ולתת סיבות לקליכתך כאלו היה לבו חלק ועלה לירש יב'
 ובעבור זה נעבב הקלסר אינו כן והמלא קעוד לבו חלק לתת חלד
 כלוה אפי להפיק חלה בביתו אין לבו רשור הלא נכחות טמטבו
 לו אפי בשעה שדרך כע אדם לתת נדונא לכנותו בשעת טעוה

נה עצמו שחמן כנכחות כי חכרנו שטבדת אותן ארבע עשרה שנה
 ולא עתו לך אלא כסר פעלה את כספנו שטבב הדמים מטכר
 פעולתך כי כל השער כי משמע כלשון אלא כלומר אין לבו מעל
 אבינו אלא חק טקטל הבק מאבינו את בטו ואת טעין הקדים ב'
 זכרם לעקבות ועשו קקס נקפות לזכרם שטמור ויקח טעו אקטיו
 נאר בטו מקנה קטיט מה שקנה מאלנו טבהם ושפחות ונמליס
 וחמורם וזה יורה על מעלת יעקב שלא הולך עמו אפי עוק פרוטק
 חלבן כאומרו כי משעת ארכל כלו מה חזאת וזה דבר כלל ב'
 כאומרו וכי יש חקן שיואל חבית חמיו שאינו מולך בידו טטמחמין
 אל יצחק אביו אולי בא לחזו טמה שלא החקן עד שיגד ללבן
 לפי שכבר עקה זמן רב וסדר טמא יטכסנו למה לא נצק לשוקת יורה
 והנצוב חל את הקרפס כה שלא יגדו ללבן טטן קבהחה או להפיק
 אביק חט' טרבוונה לפי שקס מין ט' כמו שאמרו בזוקר שקיו ה'
 חככהן ומרביצין ומקטתם לפניקס והיו עשים אוק בשעת ידועת
 וקראו קרפס שאומרו שבע זו קעשה שעה זו קרסה וכן נאלג'
 נקא לשון נאי כמו אל בית הקערך ובא וראק כמה נזול כבוד אב
 ואם שטט טטרבוונה לעובה כיון שציעה לאביה טקענה עליה חירק
 ובה כי מה טנטיס אוקס כדי שיחזור בו ושיאלו לוק קננוב אין בו ה'
 חוט בדבר יואט שאו אס שקיס קוא ירפ לו קטעל כי טק מחברו
 וכמו שאנו מטיבים לעולם על ישן קאמור קאמר שקיס אט לטט ב'
 קורך ואהק אדם ולא אל ביד מחלק וכיצד היו עשים אוקס חבאים
 אדם כבוד ושומטין אותן ומולתין אותן בחלח וכבטמים וכורבין עס
 רוח טומאק על טן זקב ומנחמים אותן חמל לשונו ונתתן אותן סקיד
 ומלטיקין לבטו טרות ומשתמיוס לו ומלכר עמקס כלחט וזקו סכר

וקדמים דכדו און .. וינז ללבן עמלק קנד לו וקמא ס ביה כמא
 עמלק . כיום השלישי שקד י ימים היה כעקס . את אחיו קדוביו .
 דק שבעת ימים כל אותן י ימים שקל קמונד להנד ללבן קלך
 ישקב לדכו עמא החוק מלבן טמא ימים וכעביש קשיט למדכו
 כל מה שקל ישקב ב י ימים קלך לבן כיום אחד . מעוב עד דע כל
 טובהן של האשים רעב היא אצל קדמקיס . וכזוקר כדכו כי לבן לא
 היה קולך להלחם עמו ברב עם כי רבים היו עם ישקב מעם לבן אבל
 כוונתו היקף לעוקרו מן העולם בדבה טאופ ועמ ולבן לא אמר לו
 השמר לך לעשות על דע אלא מדבר בדבה טך און ומדמק . כי לא
 נחש טיעקב וזק חסד גדול שטמא קמס עם ישקב ולמק עקב קנוק
 בדבאק קכבוהס . וטמא ואמרת ארמי אובד אבי סלמא קעיד ור
 והאמר ארמי בקש לעקור את הכל עליו רחמי קמס וממק סכוקמ
 לאשי כיום נשק כל כיום שטמא לאשי כיום נשק דת לבן לבטול
 לאשי ישראל . ולבן קקע את אחיו לא אמר אקל אחיו לפי שלא באו
 באקלס לרוב חקירותם . כטביות חרב כל חיל קמא למלחמה קדויה
 חרב . וקנוב אותה נפבת את דעתו . ואולי שזק רחמ של נפבתו
 כטמאק וכשיהס כתנע ובכנור כנגד ל חוסוב של ל שיו . יש לאל
 ידי יש טח בידי לעשות שחכס דע . אמר אל לאמר סכל האמיות
 לחזק כלומר אמיות מוחלמא . ככפת חמרת כלשון ככפת ונש
 סלמא כפשי והככל יהווי שנכפת לאביו וככפת לאבן קקדושק .
 וכר רי כתיי ירבן שתוספת קמא רחמ לבכוד סכמכו בית קדשנו
 קוא קכבוד וכפארתו הפאר ישראל וכתי עזי וקפארתי בחק דשו כי
 יחאת השיבו על האשון האשון על שאמר לו והנה את בנותי . סן
 קנמול את בנותך לפי שקוא קראו נכב שט פעמים וקנוב אכלבכי
 וקנוב

וקנוב אותה כנגד כ פעמים טנכב ישקב קכבורה וקדמה ואול ט
 ישקב למה לו סוכו והוא נלמו כפיל מלמ סוד ולבן אמר וקנוב
 את לבכי סמו טנכב לבב אביך ואמרת אט כנך ככורך שזומ
 וקנוב אותה כנגד נפבת קכבורה ולבן אמר לו אט לא נפתי כלום
 ושלי לקחת כי בקו חמן של קדמא קכבורה וקדמה אבל אתה נחלן
 ולא טאמן . נמלן סן קמול את בנותך וכנגד נפבת שקיך עם א
 אשר קמא את שקיך לא יחיה ומאוקה קלמא חקת חל ולפי שקית
 קלמא חמס לא קבוא שחזק לטקב וטקכו מימין ל שטס מחיי א
 אביו כמטן יחיה . חק עמדי חמלך . ויטא באקל לאק לא קוכיכ אהל
 חל אלא כסוף כה לקב ויטמ כי כפת סאת מאקל לאק בא באקל חל
 כי י אקלס היו ל אקל ישקב כמט עממו כי שס האכלמ עמו קמס
 וקילמס על שלמנו ואקל לאק ואהל חל ואקל לבל אחר משרי ק
 קאמדות וזק מאכטמטן של ישקב שקיך לו ל אקלס ל שטס לפ
 אחר אקל מיחד כה שלא תדע האחר את דעתך כי זק אסור מן
 התנה . והל לקח את הקכפס וקשימס ככר קמול כה שלא ידכו
 וכר היא חרד ער של נמול . וקמט טלקס לעדון כן כמיון כי כשקויה
 חרדכס היו חכבדס אותם ככבוד ובה כן . אל יחר כעיש אדונת
 יעק כי קודס חק קנוק היו הקדמונים נוקמס מומאק כעץ קנדק
 ומחזיקין אותה כמומאק כמומאק קמתי . וכעץ סאמרו רמל ל
 כעק אסור לשאול כעלמק של נבך ל עמיות אומרי אכיל קדבור
 היוטא חטק מוא ואסור לדריך על עמק שקוא מוא כמראסור
 ליקסות כמטמק יהק ועל סן חמחשלה אביק . לא אובל לקוס י
 חטנך ל כמסור מלמס קכא ואידך אס לא ינד ושק כלמח ח
 חטנך לא אובל לקוס חפט הקדמס אבל חכט אחר אקוס וכן דשו
 קמס אס לא ינד פי לדייטס ושק שנו אבל לאמר אס לא ינד לא

יא שן . ולפי שהיה חכיר בחול שהיא משמשנה חזר לחטא טעם א
 אחלה זקו ויחפש ולא מצא וכאלא מצא אז חלה לטקב ודבר כנגדו
 חק שלא דבר קודם לפי שלא היה יודע אם ימצא קנינה בבית ואם
 אצל מקמאת בידי שקראת אורה נכב ואזת שקטשע קוא נעבת
 הקדשם זק שקרי . כי משעת את כל כל ונן הוה טו בזק שניכרת
 הקדשים קיקה עלולה לחטא כל ביתו אם ימצא שום דבר נכב וזקו כי
 משעת וכו' . זק לטעמם שנה ונן כלומר אחר זמן רב כזק אינו מן
 הקנינה שקמא בידי דבר חק ואחז המצאקו בקדק נמור קייית יסל
 ללקחו אחר שעבדתך יד טנה בבכורתך שלא כהן תורה ולא כחוק
 המדינה ופי' על כפאן הנאי קדושם כי קדושה אינו חייב אם ישכלו
 הבקמות וכן קדושה יכול לאכול נה אחר ואיל אחד בלי הנאי וכן אינו
 חייב בעהפב אה אודוב וכן אינו חייב בנשכ אם באו עליו למעיס
 רבים ביום או בלילה וזקו שאחר חלקך ושך לא שכלו בהשנמה ואיל
 זאך לא אכלת אטפי שקייית יכול לאוכלם וכן ערפה לא הבאתי
 אלך אטפי שקייית פגור . וכן נפסתי יום ונפסתי לילה קכל שלחתי
 יוד של נפסתי כיווד שרה רבתי וזקו חידי הקבטק סאלו אחמנה
 בפשיעה ולכן קייית שומר ביום ובלילה שלא כמנהג השומהם וקייית
 שומר לחוב ביום ולקחה בלילה עד שבשחירק קטעומה נדדק שנה
 חשית בסידך ועכז ופחלג את חשכורת טעית חונס וכונתך לא
 קיתק אלל לשלחט הקס . על פי אפי אפי ושחך כרפ האכע יראת
 יצחק את קשם היא קושלתו כי זכות האב יושל לבן ויש אומהם כי
 זה הפחד רחמ' לוס הטקידה . ועד האמה ירמוז למדתו של יצחק
 וישן לבן טעמו השוכב גולן ואלם . הננות בנות וקבטם ונן וכל אשר
 אהה כואה כהן ואלא כהן של קוא אכל חק אשעק לאלה להרע טעמו
 ויאמר לאחיו קס בטו שקיו ל אמיס טעיס לטע ולחלחמה עליו יב

ובגית

ובחידוש בטו והיה קורא אורש אחיו אלל שהיו נכודים כיואל בו טקיס
 כיואל בו . והמצבה אשר חזר יצ והמצבה אשר סדר קלעג טמו ט
 שכתב ויעבר את מצבה טלעג וקראת מצבה לפי שאמר כל אחד
 לחבירו יצט יצ כלומר יאך יצ בית ובישך אם הטבור את הבית
 נהר ולא נאה איש את חבירו ואיטער שקמצה היא קמצבה ע'
 שקבית והפה חמואל אחד וכן כלה חמוץ וזל ולפי דעה שהיה
 האבן שקקיס יטקב מצבה וקוא נמשך על כן קרא טמו טלעג
 והמצבה קרא כי אלו יצט יצ ואיטער שהוא מצבה טלעג שקמקוס
 יקרא על טס האבן הזאת לשלם ושאה מצבה וכל והיה די באחד
 מהם אלל כה שיקיו טעקס טעם בדבר . ומנה כלה היה צדך על
 ומצבה שקא' הר טפל והא' קר נבוא וקלול קא' כנע הדבהם וקתנאי
 טעברו ביטקס בסהר שזק חמוץ לל טטל . והאחר כנע קדבס
 קטעיהם לבוא לחמן חוק ולזה צדך לטלול לחקוס נבוק לבאותם
 טמו המצבה שהיא נבוקה כנע קא' אחר הול הזק טד בית ובישך
 קיוס טקס הדבהם וקתנאי טעברו קיוס בינו ובינו וכנע קא' איל
 והמצב אשר אחר שהוא טמו קטפה שטומד בחקוס נבוק לאורה
 לחוחוק וזקו ט נהר ולא נאה איש את דטחו צדך אז למכור
 המצבה וזקו כי נהר איש מדטחו לחקוס חוק . ורבי טחיי כרפ כי
 ויאמר יטקב לאחיו לאחיו של לבן וכמוהו ויאמר פרעה אל אחיו
 חק חטעיס לאחיו של יוסל וקע יטקב קהס אבן למצבה וכל
 לאחי לבן שילקטו אבטס כמורה שיקיו מצבות ולא אחי שישאו
 אכל קס לקטו אבטס ועשו לל והיתה כוונתם כלפי אמונתם ועבודתם
 שהיו טובהם החמה וקיו דורטיס בטד חמיס אל המותם ועל כן
 קזטר בסרוב לל טט כעמיס כה לחמוז אל כוונתם בטס ולל טמו
 טלול חמה וקבאכ טעטנו באורה טס שקרא לו לבן ינך שקדוקה א

חשבונו נלגל חמה וקוא היק אלהו שהזמיון לעד ט שינוי קלשון
 מורה על טען חדוש כל ספק ואולי הקרפס היו תקבלם כח חמול
 חמה ועל כן אמר לבן הנל הזק עד בית וביטך לשון נופל על קלשון
 והזכיר שמו של הבה כלפי אמונת יעקב והזכיר שתי המדות שבהם
 נבדא הטלם חדת קדין ומדת הרחמים וקזכיר מדת הרחמים וזקו ש
 שאמר וקיק לעד שיחמוז לשם הקניק ועד הזכיר בט' יצא יצ' בית ונ'
 ואחכ הזכיר מדת קדין וקוא שאמר להים עד בית וביטך ומזק אלו
 להי אברהם ולהי נחור להי אברהם מדת הרחמים ומדת קדין שהזכיר
 ולהי נחור נלגל חמה שהוא אלהו שרמז לו במס ג' וזקו שאמר זל
 להי אברהם קדש ולהי נחור חול נידוע ט מה שנקרא כל קיע וקיע
 נלגל קיק ראוי להקרא ג' שהוא לשון נעז והכוונה בזה לעבה קלגלים
 אבל נבלה המלה להורות על הקט שכובס וקנועם. ומלאתה כהנס
 שחמו נלגל שיהיק ביטקס עד שחמ יסאל שיטכו ט' ול' גדלים ט'
 נעטס הנל כי ספוק שחמ רת שלו שלה בנימ ספק פחות ג' ובטחמל
 רב בע' ספק ונ' וישאל אומה אוקס בכל יחוב הטעם שהם שלש ש'
 ספק וזקו יצ' שחמ יצ' סלח יצ' קקטיבד רת ספק כלומר אם שברנו
 על אחת משפק מלאת הואיל וביהנו זכות זק של קייחוד דיינו י'
 אם קטעה את בנודי בנודי מה פעריוס את זלמה ובלהה בכובו י'
 חכילעס אם קטעה לחנוט חקן טועה קשחית. ויאמר לבן אחר ש'
 שהשלים טען קנשים חזר למזר קנה הנל הזק ונ' לרמוז כי טען הנל וקמלעב
 היומורס על בהת אחרת שקיו צרכים לעשות וקוא אם אקב לא קטבור
 אל ואם את לא אטבור עלך בשום זמן ובשום מקום לא אהה ולא ז'
 זדעך וכן את זרש ולשון קטבורה לרעה ולחוב כלא וחוב לא קטבור
 כארכס. עד הנל הזק וענה קמלעב אחר אשר אמר לקים עד בית
 וביטך למה הזכיר לחזור ולומר עד הנל הזק אבל שעה כן כה להשר

טו שמים וארץ וכן אלו הנביא לישראל עד יצ' כסס ועד חשיתו. אם י'
 את קה אם משמש בלשון אשר כמו עד אם. ואם אהה לא קטבור אל
 לרעה אי אהה טובר אבל אהה טובר בפרקחמאי. וישבע יעקב בפחד
 אביו יחך שהוא מדת קדין ורעיה להלקוהו כאומרו וסחד יחך קיה
 לי. וכזוקד אמרו שטבע בפחד יחך למדנו חומר קטבורה ושארין
 לאדם לטבע ואם ישבע לא ישבע במקום קטעין שהם כבאן לז' ט'
 טבע בלגי אברהם אלא למטה חמנו. וישכ לבן למקומו טכ לרעטו
 למדנתה קאטועה ולא למד מדרכי יעקב קצק ויוטר חטעלותיו. י'
 ובמדרכי שטב לעשותו טכאו טלנו שוללים ולקחו כל אשר לו. וישעו בו
 מלכזי להים הנכסרס בראש הפרעה שהיו שלים ויורס בו וזקו שאמ'
 כאשר ראם כלמי קכירס טכבר ראם וכן סת' כייחזקל היא חתיק אשר
 ראית ולבי מה שהקמיל ביטקב ואמ' הלך לדרכו קיק ראוי שיאמר ט'
 וישע בולכזי להים אבל קיה זק למעלה יעקב כאדם שאומ טכעו
 אטעים סולך והטענה הזו הינה לשמור אוקט כטען האומר כצדקיס
 כי מלכזו יטק לך ואמרו במדרכי מי גדול השומר או קטשאר קויא'
 אומר הטשאר טטאלו על ספס יטאונך מי גדול קנוטא או קטשאר
 קוי אומר הטשאר וכן כבאן קטוע או קטענע קוי אומ קטענע. ויאמר
 יעקב כאשר ראם חמה לקים זק אלא קיה לו לומר למה אומר זק'
 וכרב חנה ואולי רמז על מחנה יסאל טקס יכ' כמטן זק וקראן י'
 כזה לבי טעדין לא טעלמה קטורה שלא כולד בטמין להיורס טכתי
 טכתי יק יכ' באו מלכזיס להטלס קמספר ולבן טאשר ראם יעקב אלו
 מחנה לקים זק למספר טכתי יסאל. ויקרא טס קמקום קקוא מחמט
 אחד מחנה טכתי ואחד מחנה יסאל וקטוק הסתן מחנהו למחנה
 המלכזיס כי קצקיס בארץ כולכזיס בטמים לעשות דאן קונס

ויוקר נכון שיאמר מחנה להיס זה על השם שנאמר בו זה אל ואנוקו
הנה להינו זה. ואם רפאל אנוהאל מויכאל. ובזוקר אמרו כי כשיצא
מבית אביו שקיה יחידי בלא אשה ובלא כעס אמה ויטעם במקום ש
שהוא טעם והקחין במקום אבל טעמו שהיו לו י"ג שבאים והיק שלם
ככל המלאכים הקחננו אלנו וזקנו ויטעמו בו מלאכי להיס ואל תקמיה
על זה שהיה בתי וישר אל מלאך ויוכל ככה ויקחין לו ביהאל יחזאנו.

פרשת וישלח יעקב

טוב אחיהת דבר חזאנו
טוב אהך רוח חזנה ר

רוח טוב חק שקיה ליעקב באחיהת הדבר חזאנו יתן שבתמלה הלך
לכדו במקלו ואין לו לא עקב ולא כסל ועכשיו קיה לשני מחנות ומיניסלו
אחיהת רוח שהאריך אטו ולא חק את השטה ובח לו לחן חזנה רוח
מק טעמו שאמר יש לו רב אבל יעקב אבינו ע"ה משלתינו וטענה פורת
שלח לו מלאכים לביסו ולבטחי הקד וישלח יעקב מלאכים. ובזוקר
אמרו יעקב היה מחזיק באזני כלב ומה לו לערה הזאת לשלח לו
מלאכים וקראו כי יעקב היה יודע ש טעמו אחיו היק חכמד אביו ב
ביותר וכל זמן שקיה אביו חו לא קיה יחא חזנו ולבן שלח לו מלאכים
ושוד לבי שאה מלאכי השם סביבו טעמו חזנה מלאך י"ג ובזק קיה בוטח
ואולי טעה זה בהתחזות גזולה עד אנקיר לאסיה עד לא תצאך לנה
ולבן לא רצה להמתין עד שיבוא לו טעמו אל מלאכים מארץ רח
הזוקר לקוה טעם שכל מקום שהוא יושב הוא בראותו ואין לו חזנו חזנו
להטל טעמו חזנו בטוס זמן ובטוס טען ובטוס מקום וכל זה הקח חזנו
כה שלח יסמוך על השם ומלאכים אליו קיו בע אדם וכן דעת חזנו א'
אבל היו שמקס מלאכי השם כה להטן בעדס ולגעת שקר קדבהם על

מרכותם

מרכותם והם מאותם טעמו בו בדרך הנזכרה לשל חזנו לזה חזנה
טחזנום נוטקין מאותן חזנות טעמו יעקב מלאכים לפינו א"ל טעמו
מלאכים וישלח. ובסוף מלאכים מומט קונוסאי ומאינון חזריין ב
כאז דוונן שחיה. מלאכים לבטנו חזנו לטק חזנו חזנו לטלבי ישראל
טעמו ואל החטוב שהיה איש נכה אל אהיו. ארצה ששר בתמלה לז
היה דר אל מלאך אבל קמבנהם והקדים לא לא לקח אותם עדיין
ולזה דר טעיר כלא ואהן לבטנו את קר ששר והחזא ארצה ששר סר
קר לבטנו שהיה בסוף יושב בקר ואמר שדה אדום ולא אחיהת לז
אזן אדום לבי שטעין לא נתייטב באזן ולא לקח כי אם מקצת השדה
והחזא ארצה ששר דת אש וכן שדה אדום חזנו סאן טע אשור טקס
בית יעקב אש וביית יוסף להבה טקסו להשרפ כגס. שדה אדום
הוא אדום וארצה אדומה וטעמו להטעם חזנו אדום טבוט אדום
אדום ונ"י. ועל האמת וישלח יעקב ונ"י חזנו לשטע הכא חזנה
זאזן הטעונה והמלאכים אשר לבטנו חזנו ללחודי ושלחם ארצה א'
אזן ק' אחרונה ששר כלא ואשרהם יקדו טס. שדה אדום שהיה
אדומה חזנה הקן הקטק והנה יעקב בא דרך הנצחיים ויסוד טעם
אל האזן הנזכרה. וטע אהיה לזרס באי זה סדר ידברו ושוקרו כל
כד בהקס כה לחטק לו כבוד סמי שמדבר עם חזנו ואמר לשון ט
שהוא לשון זירנו חיד ולדודות וזקנו לחזר לחזר לדודות שיתנהע ט
זרנו ססדר הזה ולא יתקשו כעז קנל ואמר כה חזנו כה שידע
שהוא כוקב בו כבוד אפי שלח בטנו. האחרון כלעון רכב ולבטנו כה
כדבר הזה תדברון אל טעמו שהוא כלעון קושי. לאדונע לעשון סאח כבוד
כאומים לפות אחיך הנזול ורמוז לו כזה שהבכורה שמכר לו אינה
כלום ושקוא אדונו ומשקמוק לו חזנו וכן חזנו לנ"י טאח הברכה

לא תהקייחם בו . וכסף טוב תקנה ועבד לו לא יעקב המאריך נפשו
 לנפיה דעשו כען ולבנת להווי עבד לו וישלח עליה ויתקיים ביה
 יעבדוך עמים ונ' ושהין לא הוק מינה כלל אלא כען דסלק ליה
 לבתר יומייה וכל לא הוק מיד תקנה ולבנת ההוא לאיקו חקכבד
 יהיה עבד לו ההוא חסר לחס לחס דחוק יחננה יחי עבדא להקולף
 ההכנוליה כוב כען והיכוש ויורה חכמה ושק ימו עבד כדא מפל מה
 דעבד לנפיה דעשו דאלו עבד קוק ידע עשו חכמה דא הוק קעיל
 ליה לעמיה ולא יית ליה אלא כולא עבד בחכמה ועליה אמרה
 חנה י' יחתי מהביו ונ' . ויצא אופס לחמר כה האמרון לדונ לעשו
 מיד פתח להרה פבא ליה לעבדא כען דלא יסקבל באינון כרפאן
 דכרטיה אבוקי דהא יעקב סלק ליה לן כדקאמרן . ואח כה אמר
 פעם שנת אולי רחמ לו שעתיד לעמוד עבדה להקפבא עלו ס'
 טרעבות בזה הלשון כה אמר י' להים לדוס ומאי עמא עבדה
 לפי מדך קשולם בעת שקאדם אומר לחכמו אמר עבדך למחור
 חשיבו כולו עבה האל וזה הדשע כהה פעמים אמר לו עבדך
 ולא עבדו דבר למה יבנא עבדה שקוא חזרע וישעג במקומו שקוא
 עבד השם ויהבא עלו פורענות ועד יבא עבדה שתקבל בין
 שני הששים ולא למד מחששיקם ויהבא פורענות על זה שני
 בין שני צחקים ולא למד מחששיקם . ועד האמת שאקרא כחלה
 כה רחמ לבנת ישראל שנקראת כה שקיא חננה עלו ולחמרת
 מלחמותיו ותמא ח' פעמים אמר לדונ ולמק קדמו מחמו שמוע
 חלבים וזקו שאמר הנביא מה קאמה כי יסקוד עלך ואת למדת
 אורם אלפים עלך לראש אחר אפס אנטוננס קיה חכבד את
 רבינו הקדוש וכשהיה משלח אצלו קיה כותב לו מאת עבדך י

יקול

יהודה וקיה רע לאטוננסוס שהיה קורא לעצמו עבד אלו אל הקבוצ
 לו עבד כך אלו לו אין ארה גדול מאדוך ואין את גדול חקני ובפלה
 קרא ליה לדונ כען דחמא שולמנותיה בעלמא קתמא כסוד משלם אל
 שונאין אל כען להאבידו ודכו ששיה כענא דשערה קודמו צמיחן
 לחמים והפשתה סמא דקין והשערה סמא דעשו ואינון סמא דע'
 קדע ורובב נחש והחטה סמא השקב ראשית הבואתה כען עולה
 חמים לאטוכו דהא באחרת הימים שולמנותא דלחון . וענן קשלחות
 להודטו י' עש'טס א' שלא עשה שר וחשוב אלא נ' ונתקייחם כו'
 הכרסה וזקו פס לבן נתי . ה' להוהש ששעמו מינע כסו לא י'
 ירושת אבות שיקיה לו בו חלק אלא כסכר עבודתו . ה' הודיש שקוא
 דוחש שלמו ומבקט אהבתו ושואל חנו וזהו ואשלחה לדגד על
 לדונ ונ' . לא עס לבן נתי קנד לו כי מה שפי מחמו כ' שנה אינו
 לא חסדו ומייראתו כי לא סחד מחמו כלל כ' קיה בבית לבן ואפ
 עס לבן ששית קנד ולא פחדת מחמו כלל ויצאתי מארץ כשור
 וחזור ונ' . לא לפי שקוא חמא לו וקיה ראוי לשאול מחמו מחילה אמר
 שנה אין שנתים ולא יקאחר כ' שנה למה אמר לו עס לבן נתי וקייתי
 שפירו ולמק נקאחרת מלשאול בשלחך שחי שקוא שכיר אין ראוי לו
 לעשות דבר ואפי' לשאול בשלם אדם כההוא חשק דאבא חלקיה
 ולפי שיעקב סחד מאתו למה נקאך קולת על כעו והמא נתי כ'
 כחפור הכא ואיך אויה לו כי נתי חשך עלה חפט מה נתי חשך
 חפט שפחד יעקב מאחיו ואמר לו עס לבן נתי ורחמ לו נ' שאעפי
 שנתה חשך עס לבן נתי עס קבא שחלבן שונותיקם של ישראל
 נתי עלו לחצום שכיה שחוס עלו לבבל שכיה שחוס ונ' . ו'
 וכחדש אלו לו אפי' בבית לבן קייחתי הדין מצות וזקו נתי ואת
 אמר שקייחתי קחן מצות בוא וקלחם עמי . ואחר עד ערה עלה

אט ציך להדאחר עד שיטעברו הקלות הדומים בחלת עתה ולמה
 בכל שפעם שנה נלגב מלגם ארבע מאות שנה וק' אלפים ויבא אצ
 הששי ואחכ ועל מוטישם כהו ציין לשפוט אתהר ששנו לא פוזל
 שעם לבן קיים מאת פיה ורביה שהיא שיקר קיום קדי' מאת ולבן
 אמרו רז' מוסרין ספר הנדק לשא אשה לפי שהיא כוללת כל המלאכ
 כולם ואה אכ' למק לא מאת מיד . ואחר עד עתה סת' קדר עד שהק
 לו קדר והוא יוספ' שטאלו בכור אורו הדד לו וזקו שסמך לו ויהי לו
 שור ונ' שהוא יוספ' . ובמדרש ויהי לו אחר ישקם וי קיה לו בעת ש'
 שיקחו השור וימכרו אדני לעם הדומים לחמור ט על ידו ידנו כול
 האן למלגם ויהיו תחת ממשלת אדני ועבד ושטחה ועם כל זק הוא
 טוב בעט ולמה שלחה להנד לדנוע לדמוז לך שקמלבות ר' ויזק
 קולות מאך אבל אט אהיק כגלות מלגם . לא ויהי לו וי קיה לו כ'
 בעת שיתפכו השור וקחמור הטמא וקטקור וקקס לו השור ט קיה
 מאו להקס האן כי כן דרך הכתבים להקדמו כעו שטאלו ולמלגם
 קמיה בעבורה ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר וביצחק אבינו כתיב
 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבורה רבה ומה שלא הקדמו לפי ש'
 שלא דע' לפרעו לו כצאן טעל ידי קאן ערדוקן ששנו חן הדרכה כע'
 אבל בעת שנתרצה לו הקדמו בחמה ואחר שור בארס שאומר י'
 לחבירו קרא הקדמול ולא קראו הקדמולים . ובמדרש אה' לו אס לנ'
 לחלמה ולבנחה יש לו שור והוא יוספ' שהוא שטנו של ששנו שט'
 בכור שורו קדר לו ט שור כנ' קרן יוספ' ואס לעיכך יש לו חמור ש'
 שנושך הטעם והבשר והוא ישאכר ואס לשלם יש לו צאן שאין כ'
 כלם להזיק ואס לעבדוב יש לו עבדס ושפחות ונ' ואשלתה להנד'
 לדנוע שאט בא אלך . ובספ' חק עביד לשעו מלה לא אלא לבן קלק
 אציל בעלמא רלא הוק בר טש משרמיב מיטה דהוא הוק חת' בחרשין
 ורפ

ורכ' בקוסמים ואבוי דבעור הוק ובעור אבוי דכלעם דכתי' כלעם כן
 בעור קקוסם ולבן חכס בחרשין וקוסמים ותיר מכולהו ועם כל לא א'
 לא יכל ביטקב ולבן מלה קדמאק דאמר לה עם לבן זרה ולא תימ'
 זמן זשיר יוח או שתא ואחר עד עתה כ' שטן ואי תמא לא פלק ביה
 כלם ויהי לו שור וחמור אינון תרנמה דיטן דכד מתמכרן תרוייקו כחרא
 לא מתמכרן אלא לאבאשא שלמא ובטן כך סת' לא תמרוש בשור
 ובחמור יחדיו . צאן ועבד ושטחה אלן כתידי תתידי דקמל קודשא ב' כ'
 במלגם בכור בהמה ובכור השפי ובכור קשטחה קדר צאן ועבד וש'
 ושטחה מיד אסתפי וטל לקדמוניה ודחיל קוק לה ששנו מיטקב כמה קוק
 לה ישקב חטשו . והמלא סשוק זק מתמיל בואו ומסיים ככ' ויש בו
 י' תיבות רמז לשם קדול ונ' מדוהו והס כל מלחמהו נטק וסוחרה
 אמתי . ואחר וישונו המלאכים ולא הזכיר איך קלבו ואיך דברו וזק
 יורה שקין מלאכים חמש שטג שלא קלבו שפו . כאנו אל אחיך אינו
 מתענה שמך כששנו קדשע אלא באח ושמה כששור ביאך . ויש קולך
 לקראתך לבסודך וכל זה דברו לפי שאין משיבין של הקלקלה לא
 ויירא ישקב לא קיה יכול להאמין שהיק לבו שלם שמו . ורז' אמרו כ'
 כאנו אל אחיך שאמרת שהוא אחיך ואינו מתענה שמך אלא כששנו
 הרשע . ויש קולך לקראתך לפרוה קטר שלע . גם וזק יורה שהיו מלאכים
 חמש כ' אס קיו בט ארס מהיכן ידעו זק . וארבע מאות איש שמו
 כשמו מה הוא של ת' מאות איש אפ כל א' וא' מהארבע מאות חמונה
 של ת' איש . והמלא ידי ששנו שלע' כתיב וכל כן למה אינון א'
 אמרו לה אלא כען דקב' אהרשי הדר כעלמה דכקייא ומתעמר
 עלה קהון והוא מלאכא דחממא של עלה קהון ועב'ר ח' דישראל כ'
 נטילטנון ועביד חטקון שמרה לחי השלמים והא חמי אה' כ' שחשן
 עלמה דסמאין פלק קמי קב' ומתעמר בהקוא עלמה כען דסלקא

בשנות סניאין ויחבר לאלה בסמוך סמוך וכען כך אהעפלה עמוק על
השא לצהק חי השלמים ולתקף החיד לאו איהי כלילא ולאן איהי אלא
בנין אחד ועל לא עלתה החיד לאו איהי חקקט לאתקבלא כלתרא
כסניאין. קח יעקב כליל קוה ועל לא עלתה תאייב קפה עב. ויירא
יעקב ויירא שחא יקרנ. ויצר שחא יקרוה הוא אהאחרם ובקדיעתו
קזכר מאד סא קשמר לך ועמור נפטך מאד אבל בההנה אחרם
לא אחר מאד הבא להורוך קטפס להורוך ואם חטט חק צר לך יקדעו
הואיל ובא להוכיך אלא כדי שלא יאחרו לא די שלא ככד אביו ואחו
אלא בא להדוה לפשו סכבדס. לא ויירא מקשר טען ויצר מצד ששן
ומה שפחד יעקב וקפה אהלו הנה אבט שמך ושמוהך עלה עתה
על עצמו כי ככר חובטח הוא על עצמו אלא כמדו על הבטס או ירא
ל עתה ירא שחא יקרוה חטא. וכפה אמאי חיל וקא בתי והנד
אבטי שמך ונך ותי וקא בתי ויטענו בו חילאבי לקיס אי חשהין קהשין
קוועמיק אמאי חיל אלא יעקב לא בעא לחסוך על ניסא דקפה כי
בען דחטיב ללאו איהו כסאי דקפה עביר ליה עסא מאי טעמך בען דלא
סלח לאבוק ולאמיה כדקא יאור ולא אשתל באוההא ועינ שתי א
אחיות ואע"כ כולא אהרור עס כל פא בעי ליה בר עש לחיחל קדיר
ולתלה קמוי מאהה דכתי אשרי אדם חסרד קמיר עכ כאן. ועשנו
ואיכסר טענו סרר כי לחינות קאחד לקבוהו ואחד לשאר קעש ולבן
ויירא יעקב חטעו ומנבוהו. ויצר לו חחטקו ולמך חנה עס הוא ירא
חחטקו לבי חחיות חעבה מול חעבה ואחר אם יבא ששן בכבורתו
אל החחנה האחר וקכדו וקיק החחנה קטאר בעד חחטקו לפלמק לפי
שאיין בקיאן בחלמה כמותו ועד יל שמרר כי חחיות בעד שרר
חחיות של חילאבי שטענו בו ולפי שאח חחנה לקיס חחנה קיס
יב שבעים שבתכרו שחם חחילאבי ולמך אחר אם יבא ששן אלא

קמת

קחנה קאחר של קעבדס וקכדו החחנה קטאר של חחנה לקיס
וקס חחילאבי עס בען שקס זק יהיה לפלמק וששן זק כה עיהי קלמק
וחחילאבי למך שובהק שאחר ואחביא חביאי יב חחטיס איש במערה
ונך. ובחרכש אם יבא ששן אלא אחינו סכדרוס. וקיק החחנה קטאר
לפלמק אלא אחינו סכנעלה כוונתם כי יודע קיק יעקב כי החחנה קאחר
ישאר לפלמק בוחאות ולמך וקיק החחנה וקוא חחן לדורות שאין כל זרע
יוכל ביד ששן ולא יכלוס כולם באורך ולקיס אבל ישאר חקס סלימק
על סחו של ששן וקכוונה כי אם יקוס חלך רשע וינאור נחירות רשע
או נכושין הנה חלך אחר סוקוס אחר יקבלם ויהם עלקס. ולפי
שהקין ששנו לבי דכס לחלמה ולקסלה ולדוכן וקזכיר החחנה בא
טענו למדך הפלמק ואחר ויאחר יעקב לקי אבי אברהם ונך וחסרד
קפלה זו למדו אשאי כמות קזולה וכן עס כן חסרד חשק כלאו
קפלמק חשק כחו שיקפאר בחוק נמו. לקי אבי אברהם ולקי אבי
יעקב ונך קאוור בעד אבוק ונכורות וקדועה קעס. קטעש טא כננד
קאחאשיות ואהב חחור היטב אטיב ונך בעד סכפ קטוב שמך.
ושחתי אב זרעך כחול קיס בעד שיש שלש וחך שאח ולקי אבי יעקב
ולא אחר ופחד יעקב ועד חזר ואחר יב קאוור אלא כך חמו יעקב
שתי קבטחות קבטחות אחת ככאת חבית אבא שאמרת ל אבי יב
יב לקי אברהם אביך ולקי יעקב וסא אמרת ל ושמוהך בכל אשר
קלך ובבית לבן אמרת ל טוב אל אפן אבוקך וסא עלת אל בעס
קמיוחל לבדו טעא ויאחר יב טוב אל אפן אבוקך בעט קבטחות
קלמ סאת לפנך עב לשון רשי. ועד קאמרה מה שלא אחו יב לקי
אברהם האונו שאם אחר כך קיק קעס חוזר לבינה ואין כוונתו בז
אלא למדך שקוא כוח קאילן. ובחרכש אחו יעקב שמה קראו כל

קצות קללנו לבי שקראתי לאבי בעמו שטאו וסחר יצחק וזקני קראתי
 אורתי אבי חזר עבאו וקראו אביו ואע"פ עמך מלא ביו"ד בזכות ה'
 קמטער ש' ^{שהוא} חכמים ונסתה קב"ה האיב לעלה קון לכה ק"י א
 בשעתא דאיצטערך לון בנין הדעין לרע"י למארהון מה כתי' ליה אבי
 אברהם ולי אבי יצחק י"ג קא'ומר א"ל אשאר ואקטר קישורא חד
 כדקא חזי ליה אברהם למיניא ולי יצחק לשמאל י"ג קאומר אל ל
 הכא ה"ל לארעמרא בהדיהו מכאן ולבא בעא בערתה לאצטערך לך
 ותראא בסמוך זק ט' אורטת למוז שקרפלה שמשעת בכל לשון א
 וזקו שומע רפלת כל פה ומדחיל בואו ומסייס בכ"פ כנד ה'הוי
 שס הקויה ירמוז שאע"פ שקזכיר בכאן מדות ידועות קכוונה קיא
 ליחד שס הקויה ולחבר קי"ד ב"ה וק"ה בואו וקואו ב"ה ולזק קמא
 ואיע"פ מלא ביו"ד רמוז ל' ספרות ואדן יחיד מושל בכלם וזקו
 וזקו שקר הקפלה וקייחוד קעונית מכל קחמה טרמטמו זכוות
 ע' חסדס ואמת לבך א"י ירא שמוא חשקבטיח טלבלבתי בממא
 ויניוס ל' להמסר ביד עשו וקחמה קס קודס שידור לו וקאמת ל' א
 לאחר שער לו שנא' ה"ן אמת לטקב חסד לאברהם שנהיטת האץ
 לאברהם היא על צב החסד אבל לטקב היא אמת לפי' שכתב ט'
 טאבעת לאברהם ט' במקל עברה לפי' חייב הארס למכור ימיו ל
 קרעו כחו שא"ו שלמה ביום טופד קיה בטוב וכיום רעב אה ל' ביום
 טובה אה ביום רעב ובמדת שטני' מקלו בים ועבר לא במקל
 ל' בע"פ כי יטקב כני' במקל ועקב הי"ת לשע מחנות א"כ מן ל
 קין ראוי שה'לע כי אין ראוי למלך הנותן חרע שחוזר בה כחוליה
 שא"ו מכוח לו חסן י"ע להמיתו לא לקח מיהנו ונ' ואמר ק'לע
 נ' מיד ר"ת קמן רמוז לקמן שד"ה נ' להשמיד להדיו ולמד אס על
 בט

בעס וזקו מיד אחי עבאו מיד עשו לדורה אומיד אחי שקוא נוקד שמי
 בעשו קרעע אומיד אחי זק קחמע על מיד עשו קחמה של עשו ונפ'ק
 ק'לע נא חסאן מאן רחאל' עלותיה בעי למשקמילי כדקא יאור ק'לע
 נא ואי קימא דקא שיזבת ל' מלבן מיד אחי ואי ה"ז קרין אחרט פה
 אחיס איקרון מיד עשו מ"ט בען לפרעא מלא כדקא יאור ואי ה"ז א"ט
 אמואי איצטערך כי ירא אב"י אורת פן יסא והכט בנין לאשהמודעא חלג
 ולפרעא לה ולא יסתיס חלה ואהק אחרת היטב בזכות אטיב בזכות
 אברהם ושמה את זרעך כחול קיס וקה לאח' ל' אלא כעפר קאכץ אלא
 שא"ו ל'ט לא אשמוכך עב אשר אס ששית לך עלך ולאברהם אחר
 קרבה אורט ונ' ועמטל לבוכבים ולחול קיס ולעפר ט' קיומו של ע'
 שלם שמיס ואכץ ויס וקמא מן ליה אברהם עד מרוב ס' ה'בור'
 כעז ס' ה'בור שדפלה עגנו וכן ס' טעס טכרך וס' אורטת אכופ
 ובי' טכעיס ושלש טעמיס אהי עולה ס' וילן שס דבת הטא בעל
 הטא ואי'טאר שקוא חלעין וילנו קעס שטרעס על קלחת אחיו שד
 בא למוז שחטב טקעס יראק בשענו וכעצרו כמו שראק בש"עב ט'
 בראשונה דכ"ה וילן שס כי בא השמש ולבך סדר רפלתו ועברו וחטב ע'
 שקעס יעברו משמי קדשו וכטאק שנס סולמוה לא עגו הדחיל ל'
 למדר חטת מן קבא בידו ולא מן קנאל או מן קחולן שעול חטאר
 וקדכ לקח חטק ומרעאו אכעס טובור ומרעלוט שדך בע ארס ליעא
 אורק בידס והמלא חטק בע' אכעס לא ויקח מן קבא בידו א"ל
 כני' א"כ טובה מאד לא מן קבא בידו של עשו והוא קשע שער בן
 שרבו להוליכו בידו לצד בו ועוד עמיס מאהיס ואחרו רבות' ל' ה'
 מכאן לענה קאחורה בהורה קע"ל בכל יוס קטעליס שהיס בשבת ל'
 החורה אמת בשבת קמליס אמת לשלמיס יוס הסטעליס שהיס בשבת ל'
 חדשים וקקיס קעמיס כחנהן בכל עדר שקודחיס לשאר קבהחוב

וכן כתיב בעתהם לפני זמן ועוד הזכרם שלחן מרובין ואז הנמלים שהיו ש
 שוים קם ובתאיהם וזכרם הסתו בצענה לפי שהוא צנוע בהשמיש נשארו
 טרוה וארנינות שהזכרם שלהם שוים הקהם חין העקור ובכולן הקהם -
 הקטנות לפי שהן מרובין עד זל שהקהמן על שדר טכודן כי הראינים נ
 העזים והחלשים לה' חדשים והנמלים לה' חדשים הפרות לה' חדשים מ
 הארנינות לה' חדש ופרת לו ככאן בעזים לפי שקודם שהקמל היה א
 חסד אכל עבשו לא פחד מחסו כלל אלא החז לו אם דעתך להלחם כי
 לא תוכל כי קלתי הכחות ש' נניי עזים ואמר לו הוק נביר לאחך א
 ולך אחר ואה אחך העבוד והזכיר לו באחרונה עייהם וארנינות החז לו
 שיכול באהרת הימים ביד בנו לחיות החטיח שטאמר עלי חמד בה
 ציון ההשי בה ידושלים הנה חלבך יבא לך צדק ונושע הוא עש על
 ורכב על חמור ועל שר בן ארנינות ונ' והנה הסחידו מחנה הזכר כ
 סמלתה ובסופה ודבר ידוע כי לפי ששארם ומטלתם של ישקב ועשור
 לא הייתה החמרה דבר גדול לעל שיט סה החיזוב ויהי שפדרה כסדר ה'
 חשבון הקאהב באופן כשיקבל חשבון זה יהיה טאהב לו והמלא כלל ח'
 חשבוה נשר החז לו אם הנביא כנאר ואם בין כוכבים ונ' ועליו נאמר
 נער חיה קנה כלומר נער בחיה שנתנו לה קנת חיה וזהו סממיה ביהם
 קתפם זה עשו שסמא את אביו וקבל חיות סמון סממיה ור' חנניא
 בתי החז לו שהקדום חלבוה אדום לחלבוה ישאל תקיט שעס ולמה
 בסמוק א' ח' היבנה וכל אחת סופה ח'ס כנגד שמונה חלבים שחלבו
 כאלו השעס וכנגזן חייב הקכה לישאל להקהב כשנה קיט בהמות
 ובחמרה לחמו שהיו כולם בעלי חומין כה שלא יקהב חקן קרן לעש
 והסמוק כלו יש בו ח' חמים כנגד ח' חיים שזכר ועלן ת' כנגד ח' חיים
 שהיו שמו ואח שנתנם ביד עבהו כל עדר ועדר לבדו זעק אוקם ש'
 איש יחלו הוח זבין עדר ובין עדר כה לתוהו על קדוהו וכה לחלאת

שינו קדעה. ובחדרת ורוח תאיתו הקמל ישקב לפני הקב שאם
 יבואו צמרת על בנו שלא יהוא הקבוצה אלא הדויה להם מצדוהיקם ו'
 ורמח ככאן כל הקלוע. כי ימשך בעלת האשון. ויטו גם אתה קשע א'
 בעלת שט' גם אתה השלשי בעלת ג' גם את כל הקולבים בעלת ג' כפי
 הזק הקרון אל ששו שחלבוהם מושפדג למשיח ותלבו נדרט וכמו ש'
 שהקטני עממי לשלש דבגם כן ארם נב אכל המלחמה לא שב בא ערה
 שאלו השבעה ארבעם בנות ידושלים ונ'. גם הנה שבך ישקב אחינו ה'
 זכורת בא אחינו. כי אמר אבטה פגע כי בסח קמנחות והארנינות קם כ'
 נבנים בהיכל המלבים. ועל דרך הטשט חזר ואמר גם הנה שבך לפי ש'
 שלא יאמר ששו שפעק חעשה קמלבים ולא רעה להביא קמנה כידו לא טלה
 אוקה עם שבדיו להא לא עשה זה כי אם בסיס. כי אמר אבטה טנו בחמה
 הקולבך לפני ונ'. ואמר טנו כ' טעמים כה לחחול לו על הנבוק והדרכה.
 לא א' עבשו וא' לעהר לבא ואמר ותעבור קמנה על טנו כלומר לפני לא
 שהיק שרני כבעם שהיק עך לבל זה ואמר ויקם בללה קא לחמו שקטס ל'
 היק שמו לעזנו ולמוחבו והזכיר שלקח טשיו ושפתוהט והנה לא הזכירה לפי
 שהקחה כתיבה ועל כשעה שלא יתן סה טשו שינו ולפי שחמנה מאחיו ה'
 שחא קחזירכו לחומב לפוע טלה ביד שסס ובכאן הקהם הטשים אבר
 בעה טבה חלבן אה וישא ישקב ארבעו ואה טשיו לפי שהוא חס על בנו
 יורה חטל טשיו ואם בא ששו להרון יקרו את הטשים קמלה ואם בא לבן
 יטנג טשין קמלה ובהמלה טבר חטבר יבק לראוראם יוכל לעבור בחיים כ'
 ברעלו ואחכ חזר והעביר ארכל אשר לו כטוני ש' אחרם עלכן נשאר י'
 יחיה באחרונה או לאמר שהטבירם טכ לבקט אם נשאר שס כלס ורמח
 כאוחיו ותעבור קמנה שטבר זמן קמנה שהוא זמן טוב לקלה סאומם
 לעולם יקא אדם זהיר בהמלה החמנה שהה ליקו לא טעה אלא בהמלה
 קמנה שטאח ויקי בעלתה קמנה ונ'. לא ותעבור קמנה יאמר טאה

טעם זמן הקן ועבד יי' וקעביר על מדרת הקן ויקרא יי' להם על בעו...
 והוא לך בלילה הקווא במחנה לאות מה ידבר בן ומה ישיב על הנסחתו ויב
 ובארת שלח דבר אלנו קעם ולא עגונום סולמות אלו אין קדבר תלוי...
 אלא כי אין לקח טעיו וכטו להקפלה לפני קעם סת' קעא ילגו וכרע קרע
 ילגו אלא ישועו ואמרו עשה למען יונקי קעם ונפול חלב שלח חמאו ואמ...
 בתפלת דבך מחשבתו למעלה בסוד הקיסור הידוע אצל מקפולם לקעם
 קפלתו בטעם השמים וזקו ויעבור את מטעב יבך ויעבור בסוד ויעבור
 יי' שקווא סוד עב' ריו' ובתפלתו עלה למעלה ועבר כל הקד יעם בכוותו...
 בכח צופ של' שמורת קעם אהיה יהיה אדני שיש קעם יב' אורתו כ'
 כאספר יב' שבטים ועלנס יב' וסודו אחד באיק וקווא סוד קעם שלק יע'
 יעקב שיש בו יב' וי' ספקה עוד קעם זק רמוז בסת' וקע של יעקב...
 ישאל ישורן עוד רמוז בלאשית קעם יעקב וסופו קעם סופו קעם אביו עוד
 קעם בלאשית קעם אביו וסופו קעם סופו יעקב וקווא קעם של יעבנו בוס קעמו
 ובכח זק קעם נבם יעקב בתפלה לפני לבטח וזקו ויעבור את מטעב יבך...
 ועלנו אמר דוד יעקב יי' בוס צה רת בעה' יב' וקווא קעם שלק יעקב יב'...
 ישלח עזרך מקדש שקווא מלפני לבטח ומציון יסעך כי זה קעם ליי'...
 צדקים יבואו בו יזכור כל מחתותך שנתת לעשו ושולך ידענה סלה
 כמו שאמרו קיא השלה כל המהמה סופו לטול באש וכן אדום עתה
 לטול באש דס' ואהיה יבת ליקידה אשא וזקו קיא השלה על מוקדה
 וכן בסאן ועלך ידענה סלה כלמה שיטרס ויקיו כדן ואז יתן לך לבן
 וי' והמלא בפסוק זה ס' אורתו כעז קעם יי' אדני שקווא שע' לתפלה
 ואמר ויקחם ויעבירם לרמוז אחר שהקפלה לעם טעיו וכטו לבין סוס
 לקחם מלפניו וקעבירם ואחכ אמר שעבדוד לבדו לאורת קעם יקשרר
 כח קעם עלנו או מלאכיו יעקב ל' להודעו איך יעל חששו ובמדעש
 הקה לבדו לא לבדו שסכח פכיס קעם עוד יל' בדו באהבש שק'

ל'ת סכח פכיס קעם . ויאבק איש קווא סמאל כלא איש יודע ציד איש
 עדה שלח מקעם לתכל סיומן שקעם יעלהו מארתו וי' ויאבק עתה
 ונתקשר שמו או קווא מלשון אבק שקעל אבק עד כסא קעבוד ואמר
 כי לא יכול לו מכל צד מצד ימין אבדקס ומצד שמאל יצחק ונשן ככרוע
 דען . ויעב' ככ' ילכו שלח מלא ל' עין אלא מה שלקח שרת אמורת...
 אולי ככ' ילכו יוצאי ילכו כדורו של שמר וכדורות שנמרו על כרת
 מילה שהיא ביקר . לא ויעב' ככ' ילכו לאורת קעם קווא מלאך כי ק'ת
 קמלאכיס אין להם קעם . וקע' ט' יך יעקב ואע' דקיל דעלחי
 מלאק איש טזוקים וקב' אלא עוב אל אבן אבוקה ואהיה שך...
 שאח קבא דשכיס הזיקא שישב יתיה . ואמר לו שלח להנד שלח
 היה יכול ללך בלא דשותר אלא וכי נש' או קוביסמוס אהה אלא
 חיוס שנבאכע לא אמרת שיקב כי לא קע' זמנ' עד טקשו וזקו כי
 עלה השמר בעה' בא שיר בא לבי שסמאל אין על רעות להראות בוס
 ואין מחשבתו אלא סלה כמו שטאח ושן נואח שמה טע' לאמר לא
 קעודנ' עין וכתי' אס נכיס סאולך אס סודדי ללה כי קווא קן ואין לו יכולת
 להראות בוס כי חסד ל כל היום ואמר לו לא אשלך כי אס ברענ'
 כל תהיה ל' על קעבור וקווא כמו שטאח בוס דסמאל שלח שאל מקס
 אלא קעע' והואק . ויאמר לא יקרא שמך עוד יעקב שמורה על...
 עקבה ומיה כלא קבי קרא שמו יעקב אלא לשון שררה כי שהת קעם...
 לקיס ועם אעס ורמוז לו באומרו עם אעס שיעצו ששו נ' כן סמו'
 לבן . לא לבי שחשב שקווא מלאך ולא ארס . אמר לו מה שמך אמר לו
 יעקב אמר לו אין לאני לך שקבא יעקב אלא ישאל סולאכיס שיש...
 טקפס קעם קעם ולהודות על חשבתו יעקב אמר שאל לו נ' קווא ואמר
 לו קע' נא שמך ואמר להך זה קע' לשאל לשמו ומנע' אע' כי דרך...
 קעם שקמטע' חעלה שמו כה שיקפכד אכל קמטע' אינו כו'ק

לגלות כה שלא יתבייש . לא אמר לו אין לו שם קבוע לא משקעים
 שחוקתו כפי עבודת השליחות . לא כה שלא יטול שמה לעצמו .
 ויברך אותו שם הודק לו על קבוצות . ובמדרש ברפ"ו ב' טעמים . ויורה
 לו השמש לו לצרפו לרשת בלגתו כלא שחט צדק ומרמא בטמיה
 ואותן שעה שמייהרר לשקוע בטבורו מקרה לזרוח בשביל ויזכר
 אזהרות יחזור ולפי שיעקב יצא על בנו ובא אליו הקבץ הזאת ויש
 בכך יפן על פן אנו להם להצטרף נב' בצדקו ולא יאכלו כע' ישאלו
 אה' נד השק כלו שמשא מחוקמו ועלה והוא לשון קטנה וכן נשקה
 נב' ורמז והטעם כי טעם בכך יק' יעקב ומאן לבי שהוא נקרא עמא
 והמלא השק בנ' עמון כי הוא טעם מעט השמן ומסחותו והורח
 מולד שחוק באדם והסוף מעל קונו והקונר השק וישל' ק' טעמים
 מילין וק' משמאל כנז' ב' הנה קטומאק הסובבים קמפסד והוא ש'
 שנים מיהל לשאל שקיה כד' צמות הרמוזים בולת נד' ב' טעם ו' ב'
 בעבר י' בתמוז אה' נד' לרבות ל' באב וזקו על פן לא יאכלו כע' שטל
 אה' נד' הטעם . והקבוצן באומרו סוף כ' טעם ועמור להלן הנועץ בזה
 לכל נפש אדם והמלא בספוק זה ע' אזהרות לרמוז ששם ב' הקבול
 של ע' הסכוחו שחם בזק . ע' השק נ' טעם כי שטחם אפוקים
 ולבך יש בספוק ב' טעמים נד' הטעם . אה' אמר וישא יעקב את
 שינו ויכא והנה ששן בא וקרוז בזק כי ע' טעם היה יעקב ידא' נ'
 ומאנעב מאחיו מתי יבא וכחשם שלא קיק בושא שינו מסתדרת
 אבל טעם שנהבסר בשוקה טוקה מהמלך שטאל חמוכו באומכו
 כי עה' טעם אה' טעם אמשים שאל לבו ושטו ולא פחד מחמוכו
 שפחד באשונק ואז ששק הקמחות נולה ויחז' אה' קילגם של לאק
 ועל הול' בעטן שיכמוכו רמזיו על קילגם ועל הטעמים . ואמר וישסי
 את השפתוק קסא אחיה אחרון חביב לאשונק ולא באשונק ה'

חוזר לשפתות שהקדמין לבטן . והוא עבר לפעקס אמר אם יבוא
 אותי טעם ילחם ביהמלה . וישתמו ארעה טבע טעמים שש' כי טבע
 יטול צדק טקס . וכשאהו משהמוק כל הקשתות עתלגלג רחמיו
 עליו . וכפ' וכי יעקב שלמא אה' ותיקו אה' לנביה יתר קיך
 סניד לעמא דאיקו בסטרא דאל' אחר ומאן דסניד ליה סניד לאל' אחר
 ואי' ימא בנן דהשלא בשדטק סניד ליה לאוקבי דקא עשו דאל' אחר
 קוק ויעקב לא יסניד להקוא סטרא ולהקוא חולקא כלל והא סני' ואה'
 עלום וביהק טעם וכל אשר לך טעם ראש' לאקדומי טעם לגשישיא
 אסיר אל' אוקמוה דלקב' דבטן דלחשיב עבל דעליה קאמר כעמא דא'
 וישתמו ישאל על האש המטק וכי לנבי' דבה' יסניד אל' לאה' קיך
 דשכינתא קא ברע וסניד אוי' קסא והוא עבר לפעקס מאי והוא דא'
 שכינתא דהוק אזיל קמיה ונא הוא טעם שלמה כיון דחמא יעקב
 אה' האשדן למנא לנביה קב' וקמיה ברע וסניד ל' זמטן עב' נשתר
 ע' אחיו ולא כה' וישתמו לעשו . ויחבקהו וישקו עקד' ע' שלם שקו
 בכל לבו אמר טעם בידוע שששן שוטל לשקב אל' נהטבו רחמיו ב'
 נאוקה טעם ושקו בכל לבו ולהורות שטמורו רחמיו נסיבת קטעים
 אה' וישא אה' שינו ויהא את הטעמים ואה' קילגם לרמוז עמק עראק
 יעקב באה ששן וכמו שיעקב ששא אה' שטן ואה' אה' ששן וסדר אה'
 קילגם באופן שיכמוכו רחמיו ק' ששא ששן שינו נב' וראה את הטעמים ואה'
 קילגם ונכמוכו רחמיו קילגם ואמר מה קדבר הזה אשר אה' ששן והלא
 אין מהקטעים אל' נב' בנב' ואיך אערוך חלמה עם הטעמים ועם ק'
 קילגם ואיך נב' ואיך קטאה' ללחום עם הטעמים ועם קילגם כי אין'
 זה טעמי בעטן שקיה לו כמו שקיה לאסכנדרוס דקדון כשטעם על
 לחלבוה הטעמים אמרו לו למה באה' לבאן אל' טעמה אוקמוה מה ספך
 כי לא יאמרו אל' שטעמה טעם ואם היינו כוונתים אוקמוה איך נב' ויחזק

וקטאך שעמך שגים ואז צוק לבתוב על שגה קמהנה משגלם לא נחני -
 אדם אלא אשה שהיא הנפרת והמולבת על השגים וכן אמר שגו כשראך
 השגים והילגם ואז איה נפרת ונ' כי אז יאמרו שאני נרוע מבטלנייים
 כי מאבעם כשרואים בהם טחורה וקטנה שאין מעבה כין אורה ואין ע'
 שושין לה רע וכן אמר הילגם אמר חנן להים את עבדך ואהי רועה שג'
 להורגם ואז נשאו השטחור ולאה ורחל זו אחר זו שלא היק למטאי לחטוב
 מחטכות ואמר בעטחור הנה וילדיהן וקשהחון ככוי לעקבות ירחוז ע'
 שקטחור השתחוו אבל בשתן לא כי אין קנאוק מלניה אלא בסחורים ו'
 ובנירות איה וישתחוו לרחוז יהוז שכולם השתחוו ואז נשאו נשג'
 יוסף ורחל ככולן האמהות נשאו לפע הבנים אבל רחל יוסף נשג' לע'
 לפעה אחר אחי יסר הנאר שמה יתלה סג שטן אורהשע אשמור -
 כנצבו ואעבבנו חלהקרבן. ויאמר חילך כל קמחה להיורשך כלוח'
 למה הוא לך ופאטן המוקרא על מולכי המקרא ומרדשו בתיח מלאכים'
 דוחפים אורתי ואנשיו ואומהם להם שלחי אהם וקם אומהם להם של שגו
 וקם אומהם הכו הכו וקם אומהם מבן בנו של אברהם אנו לא היומשנה'
 בהם ובעאומהם מאחיו של יעקב אנו קם אומהם אכ' משלנו אהם. ו'
 יהי לך אשר לך טאן קודק לעל הברכות וכן אמרו רזל עד עבאז היו ב'
 הברכות חפוקקקור בידו ועבאז טראושעו כידו שטאז אחי יהי לך אשר
 לך ויש טאן ז' אורתוב כנע ז' תיבות שיש בפסוק ויהן לך ואכ' קה טקיימו
 לע קברכות מט אביו ומפי שגו ש חן המלאך שלני ועוד קמאא במקרא זה
 כו' אורשר כנע הברכה שיש בה כו' תיבות ומקמלת בואו ומסיימת ב'
 ככל' וזה הכרוב נב' מקמיל בואו ומסיים בכתי. אל טא אל טא האחר כן
 עד יהוז שלא איה הבור זה חלבו וזקו אל טא אס טא מלאתי חן בעשך
 ולקחת חטרת חירי כי על כן לאית טעך וכ' כי ראוי וקנען לך שקבל
 מחרת על אשר לאית טעך וקם חטובין על סא'ית טע מלאך שאית

שז שלך ושג על שטת' צ' ל לחול על סוהני והזכיר לו לאית ב'
 המלאך כה שיהי'רא חמנו וקמא טקטיב' ב' דבהם כנע הא' טאז
 ישל' רב איה אס טא מלאה חן בעשך ולקחת חטרת חירי כי למלבים
 ולשגים אטפי שבריהם מלאים כספ' שבהם אורש במחור להראות
 מטלרס ואמר שטאו לבאן טעם חדשה ב' ישחון רב שלא לאית טעך י'
 והם חטובים ל' סא'ית טע המלאך ראוי שקבל מחרת חירי ולשע ע'
 טאז יהי לך אשר לך חזר לעז קח טא את ב'רפת אשר הובאת לך כלוח'
 אחר שקובאת לך לא השיב טע הקם ולא תאמר שאני עך זק ויוקר ה'
 חזק לבט ביתי. כי חנע להים וכי ישל' כל עב' וכל סטקי ולא יחסר
 כל בבית ולא כעשו טאז ישל' רב יוקר ויוקר חכה עט וכשראך טאז
 לע טעג טחלקלה וזקו ויפ'ר בן בעטבורהו וטחוז ויקח ואז ככאן ב'
 ספת' ולא איה חטרת סמו טאז לשל לחוז טל מה שאמרו טל טל
 טאל בוכה מקמלאך לפי שטוב טען הוא יבורק ולא רע טען. ורחל אמרו
 שיעקב רב' בלשון טעך ולקחת חטרת חירי תקח ב'רפת. אשר ל'
 קובאת לך בכונע אבי ולקחתה חמך. כי חנע להים בעבורך. וכי
 ישל' כל מה שאמר אבי ואס קמכל ככתיבים קמא כי יעקב ה'
 מאהך בדברו טחו והוא מקצ' בהם וקעה זק יורה על נאורת וקצ'ט
 ונאונו חלבד שהמא כי טעם שהזכיר קעם ככל דברו. ואמר הילגם
 אשר חנן להים את עבדך כראות טע אלגים ולא תמא טע ז'ר
 כעשו שקזכיר את קעם כלל. טעג וטלג בעבור שקזכיר טע לשונ'
 בלשון רבים בלשון יחיד יתכן למר כי טאל מחנו שט דבהם יאמר אס
 קרע טעטע וטלך ביחד או איתחך חמך ואלך. חנע מלשון וקעכלג
 חנע קחך ויעקב קעיב טאי איטער לע לבר טחו ביחד והוא טאז
 אדוע יודע ונ' אבל קלך לענ' זק טעם לשער זק לסוכות. ואמר
 אדוע יודע כי הילגם רבים לחוז כי אחר טנבחרו החיון טל קלגם

וכתבתי זה לא שאק שמו חלמה שבחמו וחמיו שלום ענה נב ולא
 ידע לעש ולחול כס בחוסה. שלום של קאן והקד חוטלת של
 להלן לאט שלום חולק של לקן לשון שלל ויוק. ודסקוס יוס אחד
 ואם ידסקוס יוס אחד לעש בדרך צדו צדו יחוק. ודסקוס סמו קול
 דודי דוסק נוקש בלה. לאט. לאט של לשון סמו הקולכיס לאט.
 והמא לאט. סמטן שבקות וחמו בשנק חושה סאומרו לנד המלאסה.
 ובחורט נשעה ועלב אחי שאו לעקב שלום קשק השלם קזק וקשם קבא
 אחי לע יעקב אדונ יודע כי קאוב הנאות ק השלם סוט יורט נהקם
 והילחם רפס ואים יכולן למכול אט הקשק של נהקם ואם אבה קשם
 הזק לחקם ודסקוס יוס אחד לוס הקין ומתכל קאן ישאל שנקאן זמן
 ולא יוכלו למכול הן נהקם. יעבור טא אדונ לבט עבדו יקח חלקו חלקה
 בשלם הזק. ואנ אקנהלה לאטו אעמוד בשלום וכלתו וכלטון ו
 ויקלק לאט שקוא לשון שלום בלומר לא אעוד חלמה ולא אקנה
 כעלה אכל אסכול שול השעבור זקולנד המלאסה ועב חקו יהי זה
 השעבור עב שאבוא לעבד לשעיר. וכתב חוה ואול בספוק זק רחז על
 כל העלות. יעבור טא אדונ לבט עבדו כעלה חלמה. ואנ אקנהלה
 לאטו כעלה ככל. לנד המלאסה אשר לבט זק עלה חזי. ולנד ק
 המלאסה זק עלה יין. עב אשר אבוא אל אדונ זק עלה אדום. והמא
 שלא כך היה דעתו של יעקב לעזוב לשעיר אכל היה רענו להקרחק מ
 חמיו ועל כן קהיב לע הדק וחמו שאמרו רזל שאלו לביבן אקב קולק
 יהיב לע הדק כדרך שקהיב יעקב לעשו ולא חזנו שלק יעקב לשעיר
 לעשם אכל למות קחשיח יקיים דברו שנאח ועל חוששם בקר צון מ
 לשפוט את הר עשו. והמא אבא אל אדונ ששוק סת אלה והוא שבת
 הק אטבי שולח לבס את אלה הנביא והמא אשר אבא אל אדונ ל
 תבות חתמין באלו כלוח בזמן שקתלה חמדתי בארבע רוחות ל
 השלם

השלם כטא בזס קדוא יהי יא אחד ונ. אצנה טא שמך ונ אצנה נח
 זה שבדק. וספק אחדו שזאת קשעה היא חמוה לעבד וזאת החמה
 של עזים מאתים היא חמו של שער עזאזל שחכר שנותיקס של מ
 ישאל וזקו כי אחי אכסלה טנו. וקוא לן מסאן סמך ללן בבית הנבט
 ביום הקטרוס. ויקחם ויעבדים את החל חמו לעבלה יוס הקטרוס.
 ויאבק איש עמו זה סחאל שבא להזכיר שנותיקס של ישאל. ויע
 בסל יהבו זה הדואה קרי ביום הקטרוס בספת סחאל וסת זונן וכסרואק
 מקדק של ישראל עקב לאוקב ואומר ישלך טם סחלחכי השרה
 וזקו ט שרה טם להים כי ראית להים טעם אל טעם זק עליו שכינה ל
 לבק נדול ביום הקטרוס. והנה עשו טא זה סחאל וסי עתו. ויחן את
 הילגם כי ביום הקטרוס אטעים וטעים וקטנים חייבים להיות בבית
 הנבט. וישתחו אלה שבט טעמים ק הזאות. קח טא את ברכתי
 זקו שער של עזאזל ואז טכך לאוקב ואומר נשעה ועלב וקוא אינו
 רוע בטובתי וזקו אדונ יודע ונ. ואח אצנה טא ולא אלה לקבל שילך
 עמו לא קוא ולא שמו לבי שקס כולם חמדה קין חמוזי חרפ. וישב ט
 עשו לרבו שעה הוא שער עזאזל שמקבלו וקולק לע. ויעקב טע
 חיוס הקטרוס למכות לעשות חלות סוסה בטחח. ויטא יעקב שלם
 בחורט כשע צדו יעלך וכטענונ אי שיה אינון אטא קאים בהקין
 כדעב פך חמות כי זק טענים קדעב סקר קאן וסחלמה חזי ח
 חרפ. ישאל יב לעשות טחכס דע ובשוט לשון חמא אכ אחא קשא
 לשון דע שמי שבראו שאק לע חקוס שיטמן בהכבו. ולא היה חשוד
 כי יבא זה עשו ואלפו. לעוד ולכפן השחק זה לבן שקיק כסן של מ
 חמונו לעודו. כי טם אכט השמך בהקך ויקח מאכט קחקוס וישס
 מאא שוקט. וידעב ט שלם אקל חעשה לאובן ובלהק מטעה יקובה
 והמא. ופקדת סוך ולא חמא יעקב אכינו כן סל שעה קיק ולא האק

קרי מימינו וידעתי כי זרעך איך יודך לא נטעו יעקב מן השל
 עד שאקם לך כבוד חבב בעו קבוא בלח אל קבר איך יחזק אמר
 קבוא לח אל קבר ופנן אמה קבוא בכול אל קבר שאינו חסר כלום
 שנאמר ויבא יעקב שלם שלם בעשט סעטרסא חללעתי שלם בחמונו
 לא חסר לו כלום חסל אוקת דוכון שלם בתורתו שלם שפח תורתו בבית
 לבן ויהא שלם נועהקין שוקו למדו למודו לחמונו נבואו חסדן אום
 כאדם קאזמר לחבירו יתאפלע חבין שני אהות ופא שלם חת סן ויבור
 שלם חסדן אום חלבן ומעשו שנזדוונן לו בדדך ויחן את פני העיר
 כהענימו ויהומו אל פניו שלם שבעיר ורזל אמרו נבטם עם לחמומי
 חמה וקבע לו לחמומי ויחן וית . לא לשון חנויות שהקן שווקים
 וחנויות קשיטה חטה איך שקיטא כשהלבת לבתי היס קוקן לחעד
 קשיטה ויקרא לו אל ליהי יתאל לא שקזבח קדו ליהי יתאל לא
 על שם שהיק קפה עמו וקאל קרא שם החזבח שג קעם להיות שמו
 של מקום נזכר בקהלת השם כלום שקוא אל קפה הוא לאקיס לו
 וכן מלנו בחשק ויקרא שמו יינסי ותא הנה בת לך יתארת
 בת יתארת כאמה בתך ואמר אשר ילדה ליעקב כה שלם קאמר
 קואיל וזאת דונמת אמה נאח חו טעבבה בה מזנות ולא חבבנה
 לבך קיה סורה רע וכמו שהסתיקה טעבבה ליעקב כך הסתיקה טעבבה
 לאמר לך אמר אשר ילדה ליעקב ולבן הימא שיחס ישעכר וחטון
 לאביהם כאומכו ותלך ליעקב ונע וקבת שלם יחסה לשל יחסק טאן
 ליעקב וקו אשר ילדה ליעקב ליעקב נולדה חסל לא למדו חדרכיו
 ומוסקו וקו לבאות בבבות קאפן והעשות סמשאיקס ויתאק לבאות
 ובאית ונאח וירא אוקה לעו אעפ שהיו בבבות רבות לא חאק וקביט
 אלא בה וקו וירא אוקה לחעג שאר הבנות וסיפור זה להודיענו
 חשיבות יעקב ומעלתו ולמך הזכיר ששיא קאכך למד שאעפ ש
 שהיק

שהיק ששיא ומלך קיה חבבט להדבק ביעקב ובזרעו ומרוב חפצו
 להדבק בו לקח אוקה סוזקק על כלה חק שאין השכל לחייב ולא
 טעבב טעל כזק עד טעפין וכע קעטקו איש טשיא ושוטט קארן
 ואיך לא יטעק חשטט וזקו ויקח אוקה דוקא ולא אחור נאול שהיתה
 יפה העאר מאד וקבתו לא הזכיר יופיה טעק ורפק ונחל בעבור
 היונה אלה לחסאול שן וכטבח קעבקות דבר קכרן ולא בזו ויטכב
 אוקה כדרכה ויעעק טלא כדרכה אויל בעבור שהיתה בתלה לפיק
 כקב בה עיני ועל שכל ביאה שהיא באום תקרא ענני וכן לא
 תקעמו בה חמת אשר עעיקה וינד הסתר שאנוסק היא ואח ורפק
 טפאו בהנה להורות שהנוטא אשק ערך להביט בטע דבהם קאחר
 לבדוק בחשטת בית אביה וקב לבדוק בה שהקא פאוק וכנז האחר
 אח ורפק טפאו בהנה בעבור שהיא בת יעקב ומצב ויאקב את
 העעק ולפי שאם היא שוטאת אין לו כל כך עת רוח אעפ שהוא
 אוקה לבך אח וידבר על לב דבהם קמתי עבים על קלב כה שיחשן
 לבק אחתו אחו לה אבך בחלקה טדה קענה כחק לחון בזבז אע
 אשיאך ורקנה השר וכל שדורה נאח ויאמר טכס אל חמור אביו
 לאמר כלום שיאמר כן ליעקב אולחזק קעטן כלום אמירה ודאית
 שהקניס וכן כלבן אחט אמר אל לחמך ואמר קח לו וכבר היא
 בביתו ובדשותו אלא יאמר שיתנו אוקה לו לאשה כצאן כי קעעק לא
 היתה מתכנה אלא וטעקת ונוכח קעיר וטעם את קולדה כלומר
 אעפ שהיא קענה וילדה נאיתה האויה לבטס אע חמתין לה ונאול
 למך אח ויעעק בעבור שהיא קענה וקביאק קעלה ואמר ויעקב
 שחט כי טעא ולא אמר כי טכב או כי טעג ס טעזק חוק לו מאד
 איך רוח קטומאק טחק על זרעו זרע טקור וקדוט ועפ וקדוט יע
 יעקב עד בואם זק לגורות על חבבתו וסבלותו חורג סבלות

ובהנהגתו ולפי שאזקו מחמתו ולא צועק אחר שיצא חמור מארמונו
 לחקוק שקד בו יעקב ופא אכלו לבד אתי. ושמעתי אהלם יודע את
 שאברהם זקן נשיא היה טעם נשיא שקיס אהק סקובו ואני נשיא
 האץ פא פת נשיא לנשיא אחר לו יעקב אין נשיא אלא עור נטאח ואל
 הקר רץ אברהם ובה' ופא הבאות בסח עור ואהק חמור ואין יכולין
 לה זדון עהה התנה אחרה לא התרוע בעור וסחמור נעטם ופא יע
 יעקב טעטם באמצע למור שלא הספיק לבד ער שפאו פטו. והנה
 טאומעם אין לה הכרע אובאו מן השדה כשאומעם או כשאומעם ויהעצבו
 נעטם האשים יאמר אפי' לא היו אלא אשמים בעלמא ולא בני יעקב
 היה טעל זק רע בעיטקם כע' שהם בני יעקב איש האמת וזקן ופא
 עשה בישאל יחמוז לטעמא סבא. וכן לא יעשה אפי' באומעם שמשע
 שלקה העולם בכור המכול עמו ונצרו עצמן מן הקטנות. ואח' שפס
 בני השקל כלום אל תאשימו אותי על מה שעשק כי מצד החשק קצונו
 שחשק נפשו עשה טעל זק והוק לה טאנוס מצד יצרו ולבך עוק י
 מקו הדין ועשה מה שעשק ולבך תפס לטון חשק שהוא צול מאקבה י
 ובחכמה לטאומעם של חיבה מיכב הנה אתי טאנאל בדביקה ובחשיקה
 ובחפזה בדביקה וארפ בדביקיס בחשיקה לא מכובכס חשק יע' בכס
 בחפזה כי תקו אכץ חסן ר' אבא מופיל באקבה ודיבור באקבה אפי'
 אקבה ארפס אמויץ בדבור דברו על לב ידועלס ואנו למהס אוקפס
 חפרשעו של אוקרשע בדביקה ותצק נפשו בהנה בת יעקב חשקה
 נפשו כי חסן בהר יעקב. ויאקב את הענה וידבר על לב קענה ונעו
 טאומכו קנה טא אוקר לו לאשק ואמר אעפ' שקיא ברשוקו ובארמונו
 אין לו יכולת לנשא אוקר אלא חשקפס ומרעטס וקעמיל לסדר דפון
 אחר רפד ואחר קשק ונלה קצולה בקס באומכו ואחר בטוקן תקחו י
 לבס ולא אחר טרפ לבס ולפי שלא ראו דבה טעם ונבונה בפי חמור
 לא

לא עבו אוקר אלא טא טכס לבקן כבה אכיו ואמר אמא מן בעיטכס י
 ותבאו לטעם שוחקות או יאמר את רואק דבה אפי' קדין טחו י
 לאנוס אשק ולשכוב עמך ולבקמתך אהכ לבן את שואל חכס דרך מן
 וחמד ולא חתולה קן ומנהג וזקו אמא מן בעיטכס טע' נעמ חמא מן
 בעיט יע' ולפי שאמר ואמר תאמרו אל אהק ונאק טע' חתנה לזר
 קרבו טע' מאד חקר ומחן לפי שאני חייב מן קדין כחוקר לבקולות י
 או יאמר חוקר טע' חוקרס ומחן טע' קשקד וקוספס ואמר ואקנה י
 יחמוז אל הסכלנות שהבחורס עולמים לבקולות כאשר יטאו אוקר י
 ולפי שדבה טכס היו יוקר מקובלס חכמה אכיו אמו ויעטן טכס באטו
 ואהכ ואר חמור אכיו ואח' כך ואמר במחמק טע' כו אחר בטה
 בלב וקראו לו טעם שוחקות וקופס אורפס או שיאמר שקסיס טע' עטו
 בטע אביקס לפי שקיו רועס לבד בחורה כפי טע' קעלה כי אם
 כי אם היה דבר חמק לא היו חכמהס בטע אביקס ולקס היה ראוי לרע
 במחמק כי יעקב טקא איש קס שאינו חריץ לרעור ולבן קשיכו זק טא
 עצה אביקס כי יעקב לא דבר דבר לפי שקיק טעב על דבר קעלה ט
 חרפה היא לו ולבן אמו נסודס אל קבוא טע' ואלו ויעטו בני יעקב
 קס שחשן ולגי ולא כולם וקס טעטו בעובי קקוק יוקר האחיקס ועקבו
 זאה קעלה ולבן אחר בעשר חטעל ויקחו טע' בני יעקב שחשן ולגי
 אחי קע' לפי שקס חסכו טע' טע' בעלה ונחטעק ואן כולם שקא
 טע' טבוע נשיתקו וקסכיוו טע' טע' כפועל דפס' בני יעקב באו על
 קחללס ונע' אשר עמא קכתוב אומי שלא קיקר לויק שקא עמא אק' קע
 אחוקפס או יאמר שאמרו לו ר' דבהס קי' אשר טמא אהר' דיע אחוקפס
 וק' לא נוסל לנת אה אחוק' פו לא ישאשר לא שרלה ולבן קמא טאמר
 בקחלה וידברו אשר טמא ואהכ חזר לוי ויאמרו לא נוסל לנת אה א'
 אחוק' פו ונע' וחמור ושכס לא קביטו דבר זק וחטכו אחר שקחולע י

באר שלקם היו טעוהם כמו שאמרו להם לא יוכל לנהל את חמורינו
ונקם לא ידעו ולא הבינו מה שאמרו להם על דבר הטומאה באמרו
וידברו אשר טמא שפי' שאמרו לו כפי' אשר טמא את דינה ודבר
הטומאה הוא דבר מכוער מאד אין לו השלמות במחשן באומרו ואשר
האמרו אל אהן לא יכופר להם שב חורף ועל מה שאמרו להם וקמו
לן את קטעה קשיבו להם פתחו את הקול לא יוכל לנהל את חמורינו
לא יש אשר לו שמה ונאוי להחול ואם לא השמעו אליו להחול נקח
את בתיו וילך אצל על דבר הטומאה ישאר ליום חמר וקם קיו
פראים ומטבו כי בבהת קבל מכופר ולא כאן כי דבר הטומאה
היא העסקה וזה היו מחוייבים חיה קם וכל בע קשר ולבן אמר
ויטבו דבריהם ועשו תאמרו שהחול לקם כל זכר ושען הטומאה
שהין שאר ואמר ולא אחר הטעור ונן וכל זק מוכח חסע להקרב
לעקב ולמרעו ולא האמר שקיק נבזק וחלל אישים לבן היה רוצה
להקרב ולהקרב בעקב לבן אמר והוא נכבד חסל בית אביו
ואמר שדברו אל אנשי שופ ואמרו האנשים האלה שלמים הם אהנו
לשלם וכלב שלם ואת בנוהינו את חווא בקנאי שאמר חמור
לעקב הלו קחם סור בבני יעקב לקח בנוה שכם את שובחו להם
ובנוה קם יהנו להם לפי דעת דסד ועמו את בנוהינו לפי דעתינו
ואת בנוהים קח לבן ככל אשר נחמן וכשדברו חמור ושכם אל
יושבי שופ קטבו קדסם את בנוהם קח לבן ואת בנוהינו קח להם
כה לבנה שיאמר להחול וימולו כל ינאי שער שידו ונכי שיה כתי'
לבן באי לפי שבאו לחול חסד לעה אכל כסאן היו בוהין לפי שקיו
צהים לחול בעל כחם והנז שביום ה' כאשר הקנן שלהם הסאב
ויקחו שט בני יעקב ונן שידוע מדרכ חסד הטבע כי כל שלמי
חלש כל הטבאים כין שהוא יום ללדה בין שהוא יום לל חמור
שלם

יום ל חמור שלם שקרי יום ל כוכבו מאהם ומטע זה יגל קבא
כל מכ כיום ה' ויהי קטול ביום ק' ללדה יוקר חלש ורזל א'
אמרו שחוקק לעשוק לבול ביום ל ללדת שחל להיות בטבת כל'
מה שיצאך כמו בחול חמט לפי שקוא חסוק ביום ל יוקר מטאר
ימים וחכמי הקבועה בקבו כי יום ל חזל שקרב ומלאכו סחאל ונ'
ומשהתן מאהם ומה אמרו ז'ל אנשי חשוד קין מתענן יום אחד חר
אמר חסע הנוהם וחל אח' חפצ שהוא יום ל לעיה פ' לעיה אדם
קראשון שנבא בשעו וזה טעם טבת שטו חסו סחאל סבת כדי ל'
לחזק כח טעם הקבלת בריח טוב ובקב חלק כי בא לדון ובחנה
בו וביום ה' היה הסאב אנוס וביום ה' סחור ביום השלמי סחור וקולך
אלא בהחלה קיהק הקסמה ביטקס עישלחו יד בהם ונהחמו בט
יעקב זולתו שחשן ועלי על זק התאחרו שט ימים וביום השלמי א'
בערם כואבים כאשר הוא שחשן ועלי אחיקם ערפס באן שטקס
יבאו כי אם יקאמרו יוקר יקראו וסאל ויהי ביום השלמי סחאל
בקורק כואבים בעתם ומתחלפים על שחל ועל ק באו שלקס
וקנעם שט בני יעקב בטו היו ואפ על כי הנו טעמם בשחשן
ועלי כשאר אנשים שאינם בטו שלא טעל טעק חמנו אחי הנד
לפי שחמנו טעמן טעק נקראו אחיק בעמ שהיו כואבים ב'ל'
ומכרש אנדק בטוחים קין על כמו אל זקן - לא בעמ יחזיר
לאנשי השר שקין ונאבים בעמ בחושכם שכבר פרעו חובם והנז שקרן
כל זכר ולקחו את דינה ויטאו אכל בע יעקב הטארהם קבינו כוונה
לי ושחשן בעטן הטומאה באוטל החללים ויבוזוקשר אשר אמרו
שקוא היה הקנאי קראשון באומרום לחטלה וידברו אשר טמא את
הנה אחוקם וזקוטעם אשר טמאו שכולם חייבים ואנשים כי שא
שחשן ועלי לא כאן לעשוק זה אלא להרוג הזכרם אכל הנשים א'

והעל חק חטאו וכן לא נא לעלות יד בבזק בעשן שלא יאשימום שבעבור
 חמדת קמחון שזוהו ששאו ולא היה כן אלא בעתל היוהם אחי ל'
 הנה ולבן ויקחו אתה הע חבית שכם ויטאו כי זה היה תכליתם אבר
 קשארם אמרו שאני שיבזזו קשר אחר אשר נמאזו אחורם וכולם
 היו במעל וכולם היו חייבים ואמרים ואחר שלא מיחו ביד שכם כאנו
 להחרם כל רכושם וזאת היא הסיבה שצמח שקדנן שמעון ולוי כל א'
 הזכרם אחר שלא מיחו בידם ובזק חסולק קספת שיט במארה הפלטה
 כי אם שכם חטא קשר כולה מה חטאה וכעם שקבלו עליהם בהת' מ'
 חילה ולא שאלו יוהק מהם אכל קעשן חטע שלא מיחו בידם והבהר
 שקבלו לא היה לשם שמים אלא לשם חמדה ונזל שאמרו להם מקטקס
 יקנינום וכל בקמחם קלא לבו הם ודל אמרו כי כשאמרו להם קאשים
 קאלה שלמים הם אהפנו אמרו להם כבד אהם יודעם כי זאת קאכץ ע'
 עתה הם בע יעקב לבבשה ולהרוג כל שאמה ט כן היה חסורה בידם
 ואם ילבו טעשו יפרו וילכו ויעשו רכוש ועבשיו קם שלמים ושלום א'
 אהפנו ודננס לישב באכץ ואינם שאמהם חוטב שנתקך אבר מן קתי
 כה להגיל כל קעל וטרע סהראוס נבוא עליהם ועם וקח אהכל שלם
 קהר מקטקס וקנינום קלא לבו הם וקמטל אמור קבא להורנך קשכם
 להורנך ומאכץ קוקל לבט יעקב להורנך ולשלול שללם וקדחכם בקב
 שהקתק שמאלו בע יעקב בזק לבי שקן נח טעוק עליה חמדה וקדננס
 ככללם וכן נח טעבור וננה אונגל אונגל כתי של חביבו אופתק אוקת
 חייבתיק בסיי וכן קדואה אחר טעבור על אחת מקן ולא דנוקו א'
 להורנך קה זק קדואה יקרנ בסיי ומטע זק טעמייבו כל אטאי שכם
 שהה שכם נגל ואנם והם קאו וידעו ולא דנוקו עכל . וכקב קדחכץ ל'
 ולא יקבן למוד כן לבי שאין קדבר חסור לטקב ובטו לעאור בקם דין
 אכל קהק שמאלו שמעון ולוי חבואר קוא ט היו אטאי שכם רשעים

עבה

מבואר קוא סיחיו אטעשכם רשעים טובה טה מועלן עריות וכעשן
 טכרעב כי כל קדנעבור קאל שאו אטאי קאכץ וטל כן קאו כי דחוס לטס
 חטוב להם סמים וכעם להקס מהם וקדנן המלך וכל אטאי קשר כי כ'
 כולם אומרים דרכו עב ולפי שמעון ולוי הם קיזבעל קטעה אמי להם
 יעקב עברתם אותי כי יאמרו קכל שבעתתי קיק כל זק . ובמדרש'
 עלה קיהק קחביר ועברתם אוקת חסורה קיא ביד סעעשים שיטל
 ביד בעט יעקב אלא שקיו אומהם עב אשר קטרה וטלת לבך קיו ש'
 שובקין . מה חסר אטאים חטאים . קכזוע ונ' אמרו לו טאך שכלטן
 קיק שנהיק לעם אחר וטאב עמקם וקח מהם עמדה וכרמים טעכר
 קטבלה סמו שששים לזועה וכן קשאר הנה בבית שכם לזועה כי כר
 בעלוקתו בעלת זנות ורעה טכ יוזאת שיטאר קדבר לשמחה ו'
 בקמינו שיאמרו זאת אחור שמעון ולוי קזועה אשר טכב אוקת ויעט
 ואחכ טקוה לו לאטה ואנה טולך חרטינו וכלמתינו ואיך סה נבולתנו
 אשר קאינו ערה טעשה בקדחנה אלנו ואחור קאו טאלי כי טא עבר
 ועמא עשינו ולחטע ושסך לאכץ חמי בקולתי וקיכור לבי קומה לו וכ'
 וכטאק קוטט דבהקם שחח ושקן ולא טעה להם ולפי טכאול קיה לו
 סטק כק טאל מיד קדבור ואמי ואני אכרס לו קוס טלה ביה טא ושכ
 טס לא קידא ולא קהר כי אע קסכחתי טמחם ושחתי שחי טליקס'
 ואני אכרס וזקו ויאמר אהים א יעקב קוס לך טלה ביה טא ולא קידא
 ולא קמחכ אהק עשית אהכל אלה לקנות חלקת השדה לישב בקרן
 טם עמא סטריס ולבן קוס טלה חזק לבית ג חקוס קדוש ושכ ססולא
 קטב כסאן ושק סס חזבח לא הטאה אלך כבוהך חטע טעא אחיך
 סקב חוה רחל לו כסאן טאחר עהו טעכר בטערה קלה וערה רכה
 לישכ כד ווחק ובקא טונה כעלו ביה וסוכות ושנה כק טנה וחצי ט'
 סמאחוס זל ואחכ קלך לעיר שכם וקנה לו חלקת השדה לישב וי'

סתך ע"מ מאי סת"ס ולבן ק"ס ט"ג ח"ה" ונסת"ה ז"ה כאלו צרת כ'
 הנה והוא מעלמו הקילו לריתש ז"ה ולשלם עבדו ולמה המרתן כי לא היה
 אוני להקטל כדכרס הקדושים וזכו שאמרו בזוקר באמונה נשכו ט'
 נחש ועבשו נשכו חמור ט' לפי שהיה חתומה בדרך נשכו נחש ק'
 הקדמוני הוא שמן הוא יצ' קדע הוא שמאל שרו של ששן דס"ה ויגע
 בס"י יכ"ו לפי שנשכו כנחש ולפי שלא יכולו מעב בס"י יכ"ו ק"ס ז'
 זאמיו ונבאיו וחמיו ודוכו של שמר טע"ג נה"ס וכלל אוקס ולפי
 שטע"ג א"ב בס"י הי"ך לא היה נבואה לנאלא מחשק עד שחואל
 כ"ב יכול שנלש חקוס הנבואה שהוא סוד הי"כ"ס ש"ס יכ"ן וכונע
 ולפי שטע"ג בס"י הי"ך והוא שלט ונעל"ה חמנו וז"ה ויכ"א כ"י לא יכול
 לו נכ"ל הש"ס ט"ן וי"ך של סוטה כדס"ה סת"ה י"ז א"ה יוכ"ן ט"פ"ה
 וא"ב בט"ך ס"ה וז"ה סוד ששיר טזא"ל בטע"ן שיטפוק בו ולא יקטרו
 א"ה י"האל וכן ח"ס אחרונים הם חלקו ונעל"ה להקטעדה וא"ס לא ש"ו
 כ"ן הוא כוטר אי"ה וירדפ"ס עד חובה וכן י"ך הסוטה הת"י י"ך יעקב"י
 וכס"בא שח"ו"א נה"ה נביא טא"ן סמו שנאמר בתע"ג חט"ה חמנו הי"ך
 כאשר ב"י"ך ח"ב"ה כבי"ה ש"א"ל ולבן ס"ה ע"ס ו"ה"ס הט"ה א"ה הט"ך
 וקאל"ה וי"ס"ס לפ"ע ש"א"ל וז"ה לח"ו"ה שקי"ך שנלש ח"ח"ה ח"ה"ה ע"ה
 עבשו ט"ח"ז"ק כנבואה וידע"כ"ה קע"ס כ"י טא"ן שח"ש לב"ב"א ולבן ט'
 ח"ח"א ש"ח"ח"ה וז"ה של סמאל ופי"ט"ה הוא לח"ח"ש הי"ך וקאל"ה ק"ס"ג
 ח"ח"ח"י"ס ש"ק"ס י"ך ויסוד הבית סמו שהי"ך יסוד הא"ס וח"ח"ן ק"ב"ן
 ח"ה שאמרו ככ"ב"ה ה"ה כ"כ"י ד"כ"ן ח"ל"ש"י ונ"י לפי שס"ה"ה של ח"ח"ח"י
 ח"ב"ה ט"ח"ו"ה ש"ע"ל"ש ולא נה"ן ח"ח"ה ל"ש"ן לח"ח"ה ולפי ש"ק"ס ד"כ"ס כ"י
 כח"ס"ה"ס וכח"ח"ח"י"ס לה"ח"ה ל"ס וק"ה"ס ח"ח"ח"ה"ס וא"ן ל"ס ח"ח"ה"ס
 א"ב"ל ח"ח"ה כ"ל"ס ח"ח"ה"ס וי"ח"ע"ס וכ"כ"ה"ס כ"ח"ה"ס וכן ק"ה"ס כ"ל"ה"ס
 וח"ח"ח"ה"ס ח"ה"כ"ו"ק"ס ש"כ"כ"י"ס ס"ה"ס ל"ע"ש"ל ול"ע"כ"ר י"כ"ה"ה"ס ולב"ן
 ח"ח"ו"

אמרו ה"ה כ"כ"י ד"כ"ן ולא אמרו י"ה כ"כ"ן וקע"ס כ"י טע"ג בס"י י"ך יעקב
 וז"ה וק"ה ט"ל"ג ט"ל י"כ"ו ז"ל ח"ח"ע"ב ט"ל י"ח"א י"כ"ו ש"ע"ה"ס ל"ט"ל כ'
 כ"י"ו ולבן ס"ה י"ח"א י"ך יעקב ש"כ"ע"ס טע"ג ק"ס ט' סת"ה"ן וד"ח"ח"י"ס
 ע"ב ש"י"ק"י"ס ח"ח"ח"ר ח"ח"ה"ב וכ"כ"י"ס כ"ח"ל"ה"ר ח"ח"ה"ר וז"ה ש"א"ח"ו ט"כ'
 ש"ש"כ"ו ח"ח"ה"ה הוא נחש הקדמוני וכ"ח"ח"ה"ר ט"כ"ו ח"ח"ו"ר הוא ח"ח"ו"ר י'
 א"כ"י ט"כ"ס כ"ח"ע"ה"ה ה"ה ט"ש"כ"ו וט"כ"י"א ל"ה ק"ח"ע"ג יעקב וק"ה"ה"ס ע"ד
 כ"ח"ס ט' לב"טו ט"ה"ן ח"ח"ה"ה של ח"ח"ו"ר ונ"ז ד"ו"ו"ן ע"מ"ו ש"ו"ר וח"ח"ו"ר ק"ס ט'
 ש"ח"ט"ן ש"ק"ה"א ש"ו"ר ול"י ט"ה"א ח"ח"ו"ר ש"ה"ה ט"פ"ק סת"ה"ר י"ש"כ"ר ט"ק"ה"א
 ח"ח"ו"ר ו"א"י"ו ו"א"כ"ו ח"ק"י"ס ש"י"ב ח"ו"ר"ה ז"כ"ך ע"ב וד"כ"ב ע"ל ח"ח"ו"ר ט'
 וי"ק"ו"ס ט"ח"ה"ה ה"ש"ס כ"ח"ה"ס וח"ח"ו"ר ט"ש"כ"ו ל"ט"ק"ב ול"ח"ע"ו א"ח"ר כ"ך
 ח"ח"ו"ר ח"ס"י"ו א"ה"ל ח"ה"י ח"ח"ו"ר ש"י"ט כ"י"כ"ס ח"ן ק"ש"ל של ש"כ"ס וק"ה"ח"ו
 ח"ח"ה"ר וק"ח"ל"ט ש"ח"ל"ה"י"ס ש"ח"א ס"ה"ס ס"ו"ר של ט"ה ו"א"ט"ט ש"ק"כ"ר
 ה"ה ח"ו"ר"ה כ"ה"ה"ה ל"פ ש"כ"ר כ"ח"ל"ה ד"נ"י ח"כ"מ"ל ע"ה טע"ג וכ"ה"א י"כ'
 כ"ח"ל"ה א"ב"ל ש"ה"ה ז"ה ל"ה"ה"ה ק"ד"ט כ"ה ש"י"ה"ו כ"א"י"ס ל"ע"ב"ו א"ה"ק"ה"ס
 ט"ה"ה"ה ול"ה"ק"ה"ב ל"ב"טו ק"ד"ן וח"ח"א"ן ח"ח"ה"ה ש"ה"ש"ל"ה ל"ב"ה"ל ול"ב"ה"ר ח"ח"ה"ס
 ז"כ"ך ל"ה"ס"ן ע"ח"ו"ו ונ"ע"ו כ"כ"ה"ה"ה ח"כ"ן ל"ק"ה"ה"ה ל"ה"ך י"ש"ר"ל וס"ה"ה ש"ח"ו"ר
 ח"ל"ך כאשר ח"ל"ך א"ל ס"י"ה ח"ה"י"ס וח"ח"ה"ר נ"ב ש"י"ה"ה ח"כ"ו כ"כ"ו וז"ה"ו"י
 ח"ס"י"ו א"ה"ל ח"ה"י ח"ח"ו"ר כ"כ"א ל"ה י"ה"ה כ"ך ל"ז"ר וק"ה"ח"ו כ"כ"ז ח"ח"ה"ר
 וח"ח"ר וי"ה"ו"א"ל יעקב לה"ח"ה"ר הוא לא ח"ח"ו"ר א"ל"ה וק"ס"י"ו וק"ס ח"ח"ה"ר
 ק"כ"ל ל"ש"ח"ו"ס כ"ק"ו"ל"ה וח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר
 ס"ל"ח"ו"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר
 ול"פ ש"ל"ה י"ה"ס"ן ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר
 ש"ל"ה כ"ע"כ"ס א"י"ט ו"א"ט"פ"י ש"ה"ן ע"ה ח"י"ס"ן ח"כ"ה"ה"ה ח"ל"ה"ח"כ"ר וז"ה"ה
 ל"ח"ו"ר א"ו ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר
 ז"ה ל"ה"ה"ה ק"ד"ט ול"פ ל"י ח"כ"ו"ה"ה וח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר ח"ח"ה"ר

אלים על הערים אשר סביבותם והמלא במסוק זה דין אורח יחזיק
 להקפיד להן אשר יש בעם אדני שהוא הנהג אלים ואמר שבא ישקב לזה
 הוא וכל העם אשר אתה להורות אלך בעקר חקם אית ואולי כחזן בבאן
 מה שאמרו במדרש שאעפ"י שעבדו לא נלחם עמקם אחר ים זמן א'
 יאולק יארתו ועליו מלחמה עם ישקב כחוזר בספר מלחמות ואמר
 טבעה עם חוזר במלחמה קל והקרב עם קרבות ושלם נדהו אל בית
 א הנה בבית גלוי שכיה בבית אסמו שבי אלמה בית אביך . נעלה
 אלנו קאליס במקומות הרפה עם אלהות ואדנות כלשון רבים סמו א'
 אדוע יוסף אס בעלנו וכן יש אלהות שהוא לען שוטג ומרות נזכר
 כלשון רבים אכל אחד מכל שאר שמות לא תמצא כלשון רבים ולא קוסי
 הכתוב שעה) מעשר מכל אשר לו סמו שאמו וכל אשר תקן לו עשר
 וכן לפי שידוע שהשלים מעשרותיו סמאוי ואפי' חבטן נכדו והפיה כל מ'
 מעשרותיו סמאוי ואפי' חבטן . ובמדרש למה ענה תורה קורת דוד
 לישראל בעשרת ימיו השוכה בזכות אברהם ויציאן . ישקב דפה ביה
 דפה ביה וכל אשר תקן לו ע' ואולי לא ספיק תורה שקפיה מעשרותיו
 לפי שכבר אמרו שהמסים והארנוטות סגורטם לחב"ס הם במקום א'
 מעשר וצדקה כספה ושמהו פקודתן שלום ופושך צדקה ואחר שישקב
 שלם לעשו מן קבא בידו מכל נספיו וכן שלם עמים הארעם ע' וכן כל
 העשאר לפי חשבון המעשרות זה היה במקום מעשר שאם לא כן למה
 סמו אלו המספרים חכונטם אס לא היו לענן המעשרות וסמו שאמרו
 באחק מואק טעום אומר זה למעשרות קיה . והמה דבורה מה א'
 ע'ן דבנה בבית ישקב אלא לפי שאמרה רבה לעקב ושלמה ולקחן
 תעם שלה דבנה אעל לפין ארס ומרה כדך כן פ' ז' משה קדוש
 ואולי קוסי מיתקנה כסאן ושקבה תהה קאלן לבסר על אלהי ע'
 קנר שקסדו תהה קאלה . מהמה לבית קעיר יוסט סקר ושקבה
 כעל

כעל קהר יתה קאלן כאיטל מיטא שדיק המישור מלחמה כ'
 כשיטע קהר וקבורה מלחמה ומישור סל סיה א קוין ל אלן . וכ'
 ובארכ טרפ שר עם סאכל טע טקונז לעל אמו שמרה ואלן כלשון ;
 ינע אחר עלט שקעלמו את יוס מורה שלא יקלל הכהות סם שיטל
 שאו ממנו את הסקב לא טסמה וקאור על זה מה שכתב אהכ ויטא
 ישקב אל יצחק אביו מומא קיהת הארבע ולא הזכיר אמו קצקת אשר
 שלחה לפין ארס ושקבה לו כל הכבוד הזה לפי שכבר מרה וכן כתב
 המזכין אין לבכות כל כך על המטקת הזקנה סיקרא קמקוס עליו אכל
 ישקב ככה וקראכל על אמו אשר אהבתי ושלח אונת ולא חסדה ע'
 לבארתו בטובו . ובמדרש את מוצא כשמהה רסקה אמרו מאן יטק
 קמו אברהם מת יצחק יוסט בבית שיטן סהיה ישקב קלך לפין ארס
 מאן יטק קמו שאו רשיטא וייחרון כהיהת ליעין נתייבא קהא כדן
 מה שאו קוצאו מטהה כללה אמר יוספי כר מטנא לפי שקוצאו מטהה
 כללה לא פלסמו הסרעיס מיתקב אלא מן קצב ההל ויקרי אמואלן
 דבורה שתי כבי יורה פ' אחרת על המורה אחר שמהה שלא בכבוד אהכ
 אחר שמהה שש פעם שטרפ מקוס הזקא כלבת ואחר בשונו ונלי
 זה כה להלמו כשלמות החמתי ולשמו ולשמו מצערו ומאכלו ומקורו
 שבו על ובבואו חפדן ארס מעשו ועדינה ומדבורה ומכבקה והשלחור
 הוא שלחוריה שמו ישקב לען עוקבה והוא חסרון לא לא ושאל והק'
 שחך לען סדרה ויורה שמורה על יושרו על השלם ועל שליחות
 העשיר שקוא דבר קיים וזהו שראל והיה שחך לען שדיק ויורה על
 ושרה פלגורן וישר נשאך לפי שמהה חלק אדם מאה וזהו שראל
 ולכן קראו שקעם לא אחר בבאן כחן שאחר מלחך כי שהרעם
 אהוס ועם אנשים לפי שהוכח על דבר נוסע כחונטעל ס' כבורה
 והשירה שלפני אסוביה אכל ושאל פהס הוא דבר קוס לעולם

למד שהארס סמוך לתיבת הטעם הוא חיה ואעפ"י שלא יצאק שאלתו
טהין ולא חיה שכן קראק חיה בעת יציאת הטעם. כן אומ' בן צע
ובן אכל וראתק טען פלגא בנפשה וכל הערדות של טעם בנחין
וזק יורה על חטלתה שבעה צעה ומיתקה ראקה מה שיקרא לנ"י
ואסין קרא על בנחין כתי רש"י עאק בעיט לט שהוא לבדו וילד סארץ
כנען שהוא בטוב כשהארס בא מארס נהרס כמו שטאח בטעם ל
באין כנען קלך ונפוע קינבך ובעמין לשון צטון וימין ארץ בארץ
לכן הוא חילא. וקמת החל וקקסר חכאן שסבור הטעם שהקא קבורה
מחוס חיתקין וכן מצינו בעה וקמת טה בקרה ארבע היא א
חברין בחברין חיה וסחברין טקרה. וכן מצינו במה שטאמר
והמה שס חרס וקכר שס. ואח ויב יעקב חכב על קבורה
להורות שראק יעקב שרדב היה מאר הטעם שהקא עזה לבטק
קול בהמה טאמע ולכן קניב עליה חכב ולהורות שטען קבורה
היה לעהד אחי היא חכב קבורה החל עד היום הידוע יוס הנאולה.
וישכב את בלה מתך שכלב חסכבו חטלה עלו הסתב סאלו
שכסד ולמה כלב יצועו שכסחקה החל טעל. יעקב חטתו שקיירד
קמר טאקל החל וטעה טאהל בלה בא האובן והרבע טלבון אמון
אסר אס אחות אחי הירק צרת אחי שפחת אחות אחי קהא צ
צה לאחי. ויהיו בע יעקב טעס שער חפמיל וחור לעטן אשון
חטנוג בנחין טלמה השוק וחטקה אויין להחנות. ולזל דרעו
שכא לחמין שכולם צהקים ושויס שלא חטא האובן וכלל בחטן.
וכרב קר בחי אס קחשוב חן ויפע ישראל עד שטע שער קחמאל.
כ"ן קיבור סחטן קטס קחיותר ואולי יש בזק חמז שלא חטא האובן
שהר קשר בן הבה בשחמו סמו שהקשר בשחוחיקין של שבטנים

שחמם

שחמם שמו בהם קאובט והשחטוט וק כלם וסרד החמבן מה.
שסרד ויהיו בע יעקב טעס שער להודע שלא קולד אחר קי"ב
כי חטלבב יצועי אביו טעק בן מיהאתי כן יולד חטלה הטלעט
ועל כן קודע קסרד כי לא קולד אחר כן כלל ועוד יעד לבו הסת
ויהיו בע יעקב כי טלם שויס חטלה אחר בהויה אחר וטעס
שקס לא חטאו כך האובן לא חטא. כבוד יעקב האובן במקום ש
שקוזכר חטאו הזכר טעס כבוד ואעפ"י שאבדה חמנו קבולה
בעטע זק ובא להורות שהכבורה שאבדה חמנו וטעה לוסט ק
היה כבורה חמון או כבורה כבוד שיקראו בכ"ונו כנו שבטנים א
אכל ככורג יוחסין ואי טאקה לו כי חו יוכל לטלה חמנו וזע
כבוד יעקב האובן. ובעד אז סיחון קטה לבט קבך לעקור טלעלה יוחסין
חמקומה קהד ובע האובן כבוד ישראל וסחלל יצועי אביו טעה ס
כבורתו לוסט בן ישראל ולא לקה יחס לבכורה אמור חטקה כבורה
חמון טלה חמנו ולא טלה חמנו כבורה יוחסין. כי יחק אחי אפי
בשעה קקלקל אין מוחסין אלא לאובן קהד ויהי בשכון ישראל וי
כבוד יעקב האובן ר' יוקן אמר כבוד לשבור כבוד ללדק כבוד
להשובה כ' עזרה אחי כבוד לבואה טאח חטלה רב י"י בקו טע
אלה בע יעקב חטק טלמה בלא דופי ופסל ישמעאל ועשו. ואמר
ויבא יעקב אל יחק אביו להורות על חטלתו ושטלתו כי אעפ"י שהו
לכטס וחטלה לנבי אביו היה יעקב. ואמר היא חסדון אשר נכ טס
אברהם ויעקב ואס הוא ידוע לחמו על חטלה יעקב שערמבר טס
אברהם ויעקב להיות רעל שלישי לחכבה כאחוס האבות קן ק
החוכבה וקראק קרה הארבע כי עהד דוד להקמבר עם האבות
להיות רעל רביש חמחוכבה וזקו היתה לאש טעה וסחמכוו ל
לפסוק ויבחר בזרעם זק דוד וזקו בחברון חלק טבע טעס לפי

סתם כד עש האבות ולפי שהשנים השם מאווי יצחק בבית הכנסת
 מיד ויקו יחיו יצחק ק"פ שנה ויאספ אל שמוז זה יורה על מעלתו
 שחיד נאספ לנגד ולא הלך מחיו אל דחי זקן ושבע ימים ורחוץ
 שחלל השם כל יחודו לא סאבדוס שנה כו זקן ושבע ולא שבע י
 ימים ולא לפי שקצו השם ק' שנים חסונה בעבור שגו ודע שאין
 מוקדם ומאוחר בקורה ומכירתו של יוסף קדמה לחיבתו של י
 יצחק י"ב שנה שהיה יצחק חיה מאה ושמונים שנים והיה בן ק' שנה
 כשנולד ישקב היה שאריו מאה וששנים ויוסף נמסר בן שבע שנה
 שנה ואוקרה שנה מאה וח' לשקב כיצד בן ס' נקפך וי"ד שנה נמסר
 בבית עבר הה ש"י וי"ד שנה עבד באשה ולפוע י"ד שנה נולד יוסף
 שנאלו ויהי כאשר ילדהו אל את יוסף ק"י י"א ושבע שנה שנה
 עד שלא נמסר יוסף הה ק"ח שנה ואלה תולדות שגו לא פסל את
 הראשונים שנה בת אילון היא בשמחה ונקראה בשמחה על שהיה
 חקונה בשמים לע"ה ונערה שהיה ששנה שנה לע"ה אהל כחמק א
 אהל היה אצל קסמה ואותו רשע כיע שמה יהודה לחימה כוסר
 בע"ה כד להטות את אביו בת שנה בת צבעון אם בת צבעון שנה א
 לא בת צבעון אלא שנה בנו של צבעון היה שנאמר ואלה בני צבעון א
 ואיה ושנה ובא צבעון על סלת אשת שנה ויצאה אהל סמק משנה
 והוהטך הסקוב שכולם בני מחזרות היו בשמחה בת ישמעאל ונ"ך
 ולהלן קורא אוקה מחלת אמרו ז"ל שלמה מוחלי להם שנותיהם ו
 שנתיה וקעלה לעזלה והכושא אשה ולמד הטעם מואן לבן נקראת
 מחלה שמוחל שנותיה ובסלה בקדמיתא קראת ליה אוקהא מ
 מחלת אולי ישוב בקשוב ויחאלו ויחחול לו שנותיו לא שב קארלו
 בשמחה קפ"ך שבמות כלומר שכלו לבדך חמיקה אחות נביות על שם שהורח
 השיאק לו משמחה ישמעאל אלפי אלפי ואהל כחמק חו שאיחר אוקה
 אולי

אולי בשמחה קדמה לה נלדת רשאל ולבך הקהם לה בשמחה א"ב
 נמי לפי שהיא מחזרת וילדה מחזר והוא קרח שכן אלפי היה
 שכל על אשת אביו שהיה הוא חנוי עם אלפי אלפי בסוף השנן
 ישש שק ורחק בנו לע"ה יעלם העלם שגו מעבודת האל
 ויקח שגו את ששין הקהם ששין ללדו שהיו לה ששים שקר לר
 כשקב שהקהם בנו לעשין וילך אל אבן לקב כאשר ימלא ולא
 יכלה אבן מנעיהם להספיק מרעה לבהמות שלהם ומרע אנהק
 חטע סמו חוב של נאיה כיצד יהיה זרעך המונח על אשכחם
 על זרעו של יצחק אמר אלך ל חסאן אין חלק סמחה סתנה
 לו האבן ולא בנזות ומטע הכושא שחבר את בכורתו הוא אדום
 חטע שיסב באבן החוה הוא שגו סמעתו ומטע וק תולדות שגו
 כתב החמקן שכל לה זכיר תולדות אשר הולדו בנו אמה שהלבו
 שמו לשער כי הוא לא הולד שם והוא החל חמיו ליה הוא הולד אלה
 ורשאל וקם הולדו באבן ששיר תולדות קלל אשת שגו כלומר
 במוות במשנה והמנט היתה פלעס ונ"ך אחר שהזכר הכתי שקר זרע
 של שגו שקם בני עבה ובע אהל כחמק שקם בני הנביות הזכיר כי
 שמלק היה מבני שגו ולא מבני הנביות קחן הפלעס ששמק קמטע י"ב
 למדנו כי אין שמלק זה בן קסמה נמסר ככלל זרעו של שגו א
 שקם בני הנביות כשגן שנאלו בי שמעאל כי לא י"רש בן קאמק
 הזאת עם בני עם יצחק והולך הכתוב להוהענו שהמנט היתה פ
 פלעס לאלפי והיא אמו של שמלק לפי שנתקפו בני ששיר קחוה
 עם בני שגו והיו קמספחות משוכות ובאה הקורה והחלוק אחרי א
 זאת להזכיר אוקה לה שמר מבני שגו שלא נקח את ארעם ולא ט
 נקעב אוקה כי שגו הוא אדום וכתי לא תקעב אדומי אבל שמלק
 טה אוקה להחם ולחחור את שמס כשגן סכתוב תחמק את זכר

שמלק וכה שבע ועביר קחם פחות מלפני שבענו בזה אינו
 חספה עתה יבנו להשמיר אותה ואינו חספה עתה יבנו להשמ
 ושל להדע לה קולך הסתוב להודיעו כי שמלק הוא להלחם
 ארבו הוא בן המעט שלטעם אינו נחשב מכלל זרעו של שאו
 ואינו בכלל בני הקבירות כפי שנתנה בכל אומה ואומה על פי
 הקריה והחלוקה ודרשו רז"ל כי שאו הוא על אשתו של שער וילקח
 המעט זה ועל כן לא חנה הסתף למעט זה בכלל בני שער
 כי היה בת אשתו של שער לא בת שער ומעט זה אחר ואחר
 לטעם המעט כי היה אחר לטעם לא בת אביו שער אביו וא
 והנה היא פילגש למפני והיא אחותו בת אביו ולא מפני זה קולד
 המעט בן ומתה כאשר ילדתי בהקשות בלדיה וקראו את הבן
 המעט בשם אמו כפי להזכיר את שמה ועל כן המעט את המעט
 הזק בבני שאו הוא סבתו אלפי המעט אלפי שלק כי היה האלפי
 הזק בנו של אלפי בן המעט שלטעם והפסקה הסמוכה שהיא אלה
 בני שער חנה לא נכתבה כי אם על ידי סבתו ואחותו לטעם המעט
 ובא למדנו כי המעט זה היה אחותו של אלפי ונראה להפך בזרעו
 של אברהם ולביתו לאחד מהם לפי שזוהי להעד על חשבתו בא
 האבית ובמדרש ואחותו לטעם המעט כל אחותו הקלה שהיא לטעם
 המעט חיי שהוא טעם בצרכי העם והמעט היה שלטעם כל חדרת
 הכלות היא פילגש לעולם לא לפי לוי שחשים במחויב בזקבו
 ואומר אלפי והיא ילדה את שמלק רעה למחר חיי שהוא על דרך זה על
 חסר דעת או שמלק לקלה וזהו ואחרת עה אובד ודע כי חספוק
 והמעט יוצא שם של שמונה תיבות חספוק אנהגותו ארבעים
 וכוחו להקטף חזרעו של שאו ואומה ארבעים יבנו לה אלפי
 בני שאו ראשי חספחות ומה שהקדים קטף על נעמה אולי היה

לכבוד חמנו יוסף קאץ שהיו יושביה קודם שכל שאו לשם ורז"ל
 דעו שהיה בן איי בטובה של ארץ ואומה מלך קנה זה לאילן מלך
 קנה זה לאילן למעט שהיו טושים קשבר ויודעם איזו נעשה כ
 האויק לו ואיה ושנה יהיה ואלו והלכה מקראות כן סמו תקדש וכל
 מיהם טרם ולבב וסוס לשל אמו אלה בני שער יוסף קאץ לטעם
 ושכל נאשן ושנה אב אחים היו וסוף קראו בני מלך שכל נאשן של
 אמו והלך ענה את הימים טרם הרביע חמור של סוסים וילקח
 פרד והוא היה חמור והביא חמורות לשלם ולמה טקא שום ימים א
 שאומה חונלת על הסבית אב חננה חיימי לא שאלע אדם של חסב
 פלד לבנה חיי ונבא אומר כי אלו הימים הם העדים המלאים א
 במחברות כדכתיב עס קרענה ללית ונקראו ימים לוי שנארו חספס
 חשבת ימי באשית סמאמוס זל עס מהרבים שנבאו בעל שבת
 בין השמשות וקדש היום ושאר חספס ועל קס נאמר אשר בא אלה
 לשנות ולא שאג ואלה המלכים ה מלכים אל כנז"ה פעמים ש
 שאו יעקב לשאו ארונם וכנז"ס נוסף לכן עס של ה תיבות חספוק
 וקמע לקענו בזה וספר הכתוב שלחמו מלך בן מלך ובאר כי ע
 עתה ימה בלכת ששו סמו שבת ועל חובך קמיה ומה האקר בספר
 המלכים והאלפים אשר יצאו חמנו יוסף בן זרח חכמה מערי ה
 מואב היא שמו של קבור וקל צנה ולפי שקעמיה מלך בארם
 שהיה ללקח שמהם שמו כי זמר לוי בצנה המכה את מלך
 בצנה מואב שכאומה של מלך למלך והלך מלך ארם לשאר
 את מואב ומאן אנו למדס שהיה מואב וחבן מהרבים זה עס זה א
 וימי כלעם שאו שלם להקטר על ישראל בת מי זקב חמו זקב
 ששיר היה ואין קזקב חסוב בעינו לבלם ואלה שמות אלפי שאו

שקראו על שם חכמה לאחד שחבר הדד וספקה חסד חלבות ל
הנכסם למעלה הם שחוקי הולדוהם וכן חסות בדבה הימים ויחיה
הדד ויהיו אלפי אדום אלפי קמע ונני חונקאל הוא רומי ונקטסק
הבקרוב ביחוסיו האומות להודיע סוולס וכן ובנתחס כונו ומלגס ופט
וכען וסלי אשר יטאו משם סלמקס ולא נאמר בהם הולדו אבל ישט
נאמר בהם הולדו שנאמר נאבי טענתך שוק כלו זרע אחת וכרוב
רבי סמי טעל חונקאל נקבא דנאל ואמר ויהיחוסם על כל אל ועל
כן קזכירו בעם חונקאל מלשון נולה ומומשלה רב והוא השגיה באלפי
קאלה סכן קזכיר דנאל וקדטא שער מינה מלכותא חלבן יקחון
מן ארטא והעשן טעתיק למלך על אדום שאר מלבים והשגיה
יחלך על רומי ונקפאט מלכות על כל השלם והאומה הזאתהם
הסגל עשנה ולא פ' לנו שמה וכן חלניו שקבאים יזכירו נול ומשלה
אבל לא יזכרוה במאה וכן דנאל קחשיל המלכות אחת בארדיה
ואחת בדוב והטלטיק בעור ולא הזכיר שמה של חיה רביעית רק
שהזכיר בה דחילא ואחרת הקיסא יתרא ושטן הטרל לה אלה וחזק
על וכן חלניו ביהודיק העבא שהזכיר המלכות כל חזון מן המלכות
הל קוא שאמר הכס אהק מיטב זאב שכות ישדרס נמר שקד על ט
עיהם כל העול חוקה יאמר ולא קחנא בכל הקניה כלל שהזכיר זאב
חיה קזאת במלך כי אם חשקתי טה ואספ החסונה שפ' שם האומה
ועס שיה שהיא רומי הוא שאמר יכרסמעה חזיר חישג והחילא העשן
חליה וישאר לך רומי שהיא רומי הרשעה אשר חמונתה טבוכת
הקלי ומטב זה כשהזכיר סאן קאלט השגיה אלפי חונקאל שהוא
רומי על רומי כפי חדרע רזל הוסיף ביאור ואמר אלפי שים שאותה
חישג ואותהקו חישג שש הסתוב והאכיר שהל חישג שהא שר רומי

יפ

וכן אמר עליך ישעיה שמה חשיר לעל קרה כערה לחסלה ואותהקו
ירעם זעל אמר כוד טה ירעם בממים יי ועלן יתן קעל כרז ונחלאט
וכן הקטבא שלח דנאל שר ה קטילת חווקט וקובד נאמה ואיתיהיבת
לקיבל אשא וכן חלניו שבהק שהקטבא על חופן רומי כקסמלובד
של חטלה והוא שאר סודרת לחק נקב חזון בטע נביאים יששק ועבד
אלא חזון שלח אחד ושבעים יששק קלל את האחות כבד של חטלה
ושבהק כן למלכות רומי כבד של חטלה וסודרת חזיר חישג סקדל
ח"ב יכרסמעה חזיר היבאק שהוא חמית חיוול כסאדוד אל זכאי יקד חזיר
המים שאינו חזיק וכן חזיר שקחלני קשן באלג חונסיד קשן שקיה
קליה שרומזה לעשו ושאר חזיר סכן טלשון צרפת קוואן לים חזיר
וכלשון ספר חזיר וקמולא חלל האלפים אלה אלפי טלה וכדבה הימים
סלי אלפי טלה כד להזכיר קשם סלם בטענה וכל לרמוז של זרעו
של טאו קדובכס סה על ק בטען חמונת כי שקד בימים ויחסאו על
יי דבהם אשר לא סן וכעשן שסכת על יי ועל משיחו וכבד שר שלח
מלך חלך בישאלא טב חלך באדום הקד ואלה המלבים אשר חלבו
טלה חבוהלת באטונה זו חלבות אדום ואחרת לא הקבוך עלג מ'
חוששים בהר טון ונ' ועל האמה ואלה המלבים אשר חלבו באפן א'
אדום יחוז על קטלמות שבא קנה סודת קום שבא קשול הק
וקדם שהקלה מלכות בשלם הק זהו לפע חלך חלך לבט ישאלא
וחלן שהיה בונה שלמות וחלובן שג שבא אהילט ושענ בהם חיה
חמים ומדך הקבלה הטמנה צרך אהק לבשת כי אין הטש כין ספוק
שחע לבסוק וקמטע היתה טילט ואין הטש כין פוטת ואלה המלבים
לבסוק ויסע חלך הקלים ועשה הדכרות כי הכל שגן אחד וקישור
אחד וסכת הית רבי סמי דע והכן כי חלבים אל קס ה ועש קאטה
חגיטאל קס ט' ודע כי קלא שם חלך הדד ועס חלך האחר הדד

ושנים חלשון הוד והדר עקם חזות ופ' קדר כן בדר י' מדות הנבואה
 והנחשבות חשאר ספירות נדב ידוע כי י' מדות הם מנהיגות שלם
 השכל הזק סקוא שלם הבחינה ועל כן קראו עוית שבו י' קדש מה
 קמשיית דרכו של י' אדם ושם י'א חשפג מעשקל לפי מחשבת הדואים
 ואחר ניהלך התהי' קדר ושם שירו פגו ט משם טוחות קטשות ושנו
 חלשון שר וקדש ושם אשתו מהיטבאל המקבלת מוחן נקלאת הפ'
 מהיטבאל לפי שקיא מדת טובו של אל שאלה נאמר את אעביר כל
 טובי על פניך ונקלאת י' אל ונאמר למטה בכל ביתי נאמן הוא ט
 טוב קאדם ביתי ובשאר אחר בת מנכר קומי' לפי ש ט אשתו שקדכיר
 לא קבין בו אשק מחוש ט אס חלשון מדק מאלפים בת י' ופי שר נאמ'
 כי היא מנכרת קמחשבה ט מחנה היק נעשקן של אחר ופי שר ט היא
 מדק כללה מהחיים והן נהו בת מי זקב כלומר מדק של החיים והן
 ט קשכטה הקלאת בת כללה משם קעות שסגם החיים והן שר א'
 מנכר כמו מנקה דאוקי' דמלכה מקמלכות וקוא קדוש של משחוק
 ובחזקוור אשק עני ששק פעמים שמייה כנך ששק קעות ועג כאן א'
 דב בעלונים מסאן ואילך דבד בתקונים שקס אלופי ששו הוא שסבב
 ואלה אלופי ששו ונ' וכרב מורה אס הקבונן כפרא ז' קמלה סר' ששו
 קוא אדום ובסופה סר' נ' ששו הוא אדום וכן חלו זה קמנה בתמלה א'
 אלופי ששו ואחכ חלבי אדום ואחכ חזר לבתב אלופים אדום וחקס
 הפרשק בעשו קוא אדום ועלה ביד זקב סנור חזוקק שבעתים ט'
 סדכנחה נאולתינו ובהשאלה ששו שונאינו קמלא כי נבולת ששו ק'
 היתה כל סיבה כי פרש פראוס טלה למעלה אלופים כי בתמלה היק א'
 איש דנ' וקו ששו קוא אדום ומיד טלה לאלופים וסר' אלה אלופים
 ששו ומיד טלה למעלה חלבים כדסר' ואלה החלבים ואחכ ירד ממעלה
 ומחלק ירד למדכנה אלופי וחזר לומר אחכ אלה אלופי ששו ואחכ י'
 ירד

ירד ממדכנה אלופי וחזר לאיש רול כדסר' סופי הוא ששו קמכר י'
 למעלה שקיק אלופי ומחך ואלופי נעבשו חזר להיות איש דנ' חקו חסרין
 נזול ולגג וקלם למבי בוקט ולכן א'ו קביא הנה קטון עשך בניס ז'
 בזוי חקה מאד וכל זק להזרות על מסלת ט סאו שאלה כל סנה יר
 כל סנה בעידיה במעלה העלונה ירד ער קמתינה סמאמו קנביא
 אס קנביק כשאר נאס בין כוכבים טים קנך משם אוקיך נאס י' אכל
 נאולג ישראל אינה כן אלא ישלח ממעלה למעלה קולקו ט לטו ז'
 סאו שאמרו על פסוק מי זאת הנשקפה סמו שחר כך היא נאולקן
 של ישראל מיד קקה סמו שחר שמתחלת להאיר ואחכ יפה כלבה
 נאחכ נק סחמה ואחכ איומק כנדלות שקס דנ' מעלה בסור
 ל' מחנות שכינה קמאדים לשמש וקיק זק לפי שישראל קס חלטים
 מבח קצרות וקוליות ולא יוכלו לסבול אור חזק ולכן עך לחזקס י'
 משען בעטן שיעל ממעלה למעלה וכן אמרו על פסוק חננל יאושק
 בתמלה חננל קולך ונל ואחכ חננל זק חלק קמשיח שששק נזול
 כן נבולקן של ישראל נזולה וקולבה ממעלה למעלה א'ם כפ'

פרשת וישב יעקב

במדת חסכיל טלדב
 ימלא טוב ובועת בי'י

אשכני חסכיל טל דבר ימלא טוב זק יעקב שקיק חסכיל לעוב אל
 אכן ישראל נאל אכיו שנאמו ושכר' בטלס אל ביק אבי ימלא י'
 טוב זק אכן ישראל שנאמו קדר הטוב הזק וקלבטן ולפי שבאח בי'י
 שאח' ל טוב אל אכן אכוקיך נאדיק עמך אשהו שנת' י'טב כאכן א'
 וכן הוא אומר וקמוסק בי ימלא אכן ועד כהא אחיו חששו שנאמר וילך
 אל אכן חפץ יעקב אחיו וכן קוא אומר טמו ואין דוכפ השע כי קששם

אז ישראל שלמה ובעקיס אץ ישראל קולמוץ וזהו שטא וישב יעקב
 חסל לשרה שבעה ודמנה חפרה קרן וקמוץ ומסליכו וקפואה נ
 שארית במקומה כדסת' בעשו וילך חפץ יעקב אתיו אל אץ טמאה
 ולעם עמא שפרס אכל ביטקם סת' וישב יעקב ולפי שאמר לעולם
 בעשו וישב בעו בקר ששיר באץ עמאה אץ אחוזתו אה ביטקם
 וישב סת' ישב באץ קקדושק שהיא אץ חננה אביו ודר בה לבבוד
 אביו ושור בשביל שהיא אץ כנען ואמר לאון חננה כלא אץ אש
 חנניהם אשר נבו בה כי האבות היו כנים באץ כנען ואעפ"ן בחרו
 ביע"בקה ויהוה למה שאמרו לאל לעולם ידור אלם באץ יס אפי' בשיר
 שרובה ניס לל ואעפ"ן שהוא כנען ביטקם ואל ידור בשיר שרובה ישפ
 והיא בחזנה לאץ ויכלול עוד לאון חפר למור אעפ"ן שהיה נב'
 ביטקם והיה לו חנני חסביב סחר בהרת אץ ישראל והמא חננה
 נ' במסורת הטא ואיך חננה אל חרב למור אעפ"ן שהיה לו חנני
 מן החרב דר בקופף של הדר באץ ישראל שריו כלא שן שטא ובג'
 יאמר שכן חלתו העם היושב בה שאשן לבך נאמר וישב יעקב ונ'
 שני חבמים הטל מטלן לאץ ואין הכל מוונאין לאץ ומצינו שאצקס
 היה חניני נורם שטא ואה קנעש אשר עשו בחק וכן יעקב דסת' נ
 הסיכו אה שיהי קנען ענ' עתק חטן שטא באץ חננה אביו חנני'
 אביו ונתמא בפסוק ע' ז' הבנת' לחוזה שהיא האקלים ק"ה וכעז חזק
 ה' קחוכהלה באותה' וכמו שישכשיש חפחי לכל דבר ויקבר ק
 אץ ישראל היא חפחי הישוב ובסת' מאי חנני כלא חנני חסביב
 דכל יוחי חיק חיל חתן הלה חננה אביו לא הטא קשיא אץ חנני
 אביו ההוא פטא רפיא לא קפ"יד מהטא קשיא וביה אה"י שב יעקב ה'
 נאחיד בה לא וישב יעקב אין וישב אל לאון צעז וישב ישראל ס'
 בעעיס

בעמיס ויחל העם לחכות אל בנות מואב וישבע העם לאכול ושקף נ
 ויקומו לעק וישב ישראל באץ נשן ויקכו יחי ישראל לחות אפ
 כן בקט לישב בשלג וזהו וישב כוונה קון וכתם יעקב שלוק בחקונ
 קץ טלו דונמו של יוסף וטלו נאמר לא שלה ולא שקמה ויא
 ולא סת' ונ' לא שלה חצרת לבן ולא שקמה חטשו ולא סת' מ'
 מצרבה הנה ויבא דונמו דונמו של יוסף והמאט שאלו הארבעה צרוב
 דמוזות בחלת וישב בעתקח אהר שטה מז' מאורעות לא וישב מ'
 ואן שחוש יוסף שחטן בעמין לא וישב מה כתיב לחנה אלפי מ'
 קמנע אלפי כן וכך אר טוניה חסל לארס שקיה מהלך בדך ראה
 כר של כלבים טכ"יא חרם ישבו בו ביטקם כן כיון שאה יעקב עשו
 וקלדוריו טכ"יא חרם ישבו בו ביטקם אר לוי חסל לחבבי אחד שקיה
 הוא ובני יוסבים על פתי טמיה שלם וואו שנבעם לחנה חבילת
 חבילת של קצים אחר חבל לחנה חר טבעם לקניא אחד לקס טקח
 אחר כן אחר חט"ך אוחסל כרך חיד קס טארפיס אחר ל חנה כן אחר
 חט"ך אוחסל כרך קס טארפין קהד והיה ביה יעקב אש ובית יוסף ה'
 לרה וזקו שאמר אלה תולדות יעקב יוסף כל טען אחר חוטטח טלך
 הוא שורס ורשי סת' אלה של תולדות אלה יסוביקס ונתן לקס ונ' טד
 טבאו לכל יסוב ס' בה א' יוסף ולא פ' טקס מאורעות כמו כי לא קדע
 מה ילב יוס' ובחודש הלה הסקוב תולדות יעקב ביוסף חטט כהק ל'
 דבהס ק"ה שלא טבד אצל לבן אלא טעסל יוסף וכולם היו חחתיטס
 טד טנולג ל יוסף שטאמר ניהי כאשר ילבקתל אה יוסף ונ' חיי מוהדן
 לחצקס יוסף חיי מחלבין יוסף חיי קדעלרס אה קיס זכור יוסף שטא
 נאלה בזרוע שחק בע יעקב ויוסף סלה ראוך חיס יחיל אה ירמוט
 קה וחוח' שחטן אומר אה הירדן לא טקדע אלא בזכור יוסף שטאמר
 קיס ראה וינוס הירדן יסוב לחור מה ראה ארוכו של יוסף שטא

בו ויגם ויטא החולה לל שזה הצדק עם חלוצי אשת אדושו להשלך שמו
 בטלום לקדר ההנהגה יצרו רחמי לבד יוסף בעמי טלום ובזכות זה עם
 היס חטבו . לא אלה תולדות יעקב יוסף כל מה שאירע ליעקב אירע
 ליוסף זה היה אמו שקרה וזה נב' זה בולג מקול וזה נב' זה ילד אמו
 שטס וזה נב' זה אחיו מבקשין להורג וזה נב' זה עקב על ידי חלום
 וזה נב' וכן קרה בב' . לא אלה תולדות יעקב יוסף כל אלו שכל
 חזרה ומטלה השבטים היו בו בכורתו של לאובן שנאמר ובחלל יעוש
 אביו טעה בכורתו ליוסף נבואתו של לוי שנאמר ויהי כאשר פתח ליוסף
 היה מלכותו של יהודה ויוסף הוא השליט חכמתו של יששכר שנא' אֵיך יִבֶן
 וחכם כחוק ובפ' אל נא חכם דורש מאן שהיה יוסף ראוי להולך
 יב' בעם אביו שנא' אלה תולדות יעקב יוסף אלה שיצאה שכבת
 זרע מבין צרע ידיו ואעפ' שאו חבטתיו אחיו וכולם נקראו על שמו .
 לא חטב שהזכיר למטלה תולדות ישו ואיך היו רובם חזרים אחר
 בכאן כי תולדות יעקב בהסך שכולם צדיקים והזכיר יוסף לבדו משום
 מעשה שהיה בו כי לפי קושרו ומכירתו ומטלתו לא היה חן הקדש ש'
 שיחטא ואעס ועב' עמד בצדקו במלכותו ולא אלה תולדות
 יעקב יוסף כלומר כלם צדיקים וכשהם נקראו על כלם יוסף היה רוטה
 את אחיו בצאן וקרה לו כזה וכזה עד סוף הספר והוא עומד בצדקו
 מהתולדות ועד סופו . ועב' האמת יעקב יוסף אפי' רכבי ואפי' זונה וזכו
 סוד קולו שחושבת ואזו אחר עמה . ובס' אלה תולדות יעקב יוסף כ'
 בקר אלה יטב יעקב ואזדונו במיקא כהן שא' לחטב תולדות ומאן
 הוא דעבד תולדות יוסף דקרא נר דעבד ועפיק ולא ססקין מימיו לעלמין
 ואיהו עבד תולדות בלוי אפ' וחטה נפיק תולדות לעלמין דשמא ז'
 אעפ' אהתקרב במיקא לא עבד איבין כד קהוא דרנא דאיקה צדק
 ונ' . והוא עבד כנא עבד ישראל ואוקהו וכתי' עבד הייתי נפ' זקנתה י'

וב' לא מהתעשי לעלמין צדק בצדק כחלא מיכין אהקד איהו בשמא
 ההך דסתי והוא עבד אהבט בלדק כולהו קיימי לחתמא לן כדקא יאורי
 ולא שהשאה לן בחדוא הליה דכולהו שטין וכולהו עלן כלתו מתכבין
 כחדוא הליה קו אלה תולדות יעקב יוסף דאיבמר דדיוקטא השקב קוק
 ביוסף וכל מה דאירע להאי אירע להאי וקדו יקו כחלא אעל ולא הולך
 דזא דאת ואזו האזל קדו יקו כחלא בטן דאיבין דזא חלא והוקטא חדל
 עב' . והזכיר שהיה רוטה את אחיו בצאן ואמר בצאן ולא קטאן למור ש'
 שהיה שומר עליהם מה יעשו בצאן לפי שהיה נאמן לאביו וקרא עבד
 שהיה עושה מעשה כעבודת מסלמל בשערן ומחשמש טעיט כה ש'
 שיראה יסר ועבד בני שומא דמוטא דבה הוא כסיל . אתר בט בלדק ואב
 בט זלמה קרא אורפ' עמי אביו לפי שלא הזכיר תנבירות כי בעת שיזכיר
 תנבירות קורא אורפ' שפחות וקזכיר שהיה חביא הדס ולא מוטא דבה
 וכן ספק נש' כל דבה שהיה רואה באחיו בט לאה היה חנוד לאביו וכונתו
 נב' שלא היה מדבר בבט השפחות והקשה קדמון זל ואמר אב' היו מנ'
 מלטן אורפ' כי קס' ל' ויוסף ואובן ויהודה אב' האחרים יבעלו במישטס
 אלא הנצאק שהיה חביא הדס בכולם נעטס רעה להטלן כי כל דבה
 רעה ומה היא הדבה שהיו אובלים אבד חן קחי ומזלגלים בבט השפחות
 לק יורפ' עבדים ומשוהים על העהות וזה לאו דוקא דחמטת לרע יעקב
 לעשות כן אלא לפי שהיו אובלן הדס היה זה טאה לו כאלו אובלן אבד
 חן קחי והיה יוסף עוטה כהן והיה קן אורפ' ששאו שלא כהן לפי שהיו
 אובלן הדס או שהיו חוקבין מביה העחיטק בעודה חפכסת ומטתי
 אורפ' עד שרמות והיו אובלן אורפ' כה שיכרהו כדאיקא בפ' קטומע
 ויוסף היה סוכר שכיון שחוקבין אורפ' בעודק חפכסת יש בו מעוס
 אבד חן קחי וכן מה שהיו קופין חן קחי אורפ' עבדים לאו דוקא ואולי ז'

היו אומרים שאחיותיהם היו שפחות ונתחלה אכל לא כוונן ליה שיולדו
 לאחיותיהם בקיובן שפחות בלא שטר שחרור לאז היו חבזין לאביהם
 שאל טלף באיסור. וכן חזק שהיה אוחזי שחשוקים על קטניות הוא ה'
 חטט שהיו בבית האבן באות אצל השבטים לקנות גנים וחלב ונביטה
 וכיוצא בהם וקיונו שאים ונזקקים שחוקים ויוסף היה סבור שאין לאוי
 להשקמש באשק כלל בכל חילי ואינון לאינון אסור אלא בשחושע ש'
 שקאשק טענה לבטלה לפי בשלשהן לקה וישחטנו ששר טעיס סחוקת
 ולא אכלתו חי ועל שקוקים אורק בט השפחות לעבד טחב יוסף ה'
 ועל הערות ותשא אשה אדונו את גישה אל יוסף הוי אומר סלם
 וחזוט משפט לין אחר הדם ארקה אחרת חשוקן על אבד חן חתי ה'
 חייך אפי בשעת הקלקלה אינם אלא שוחטין ואוכלין שטא וישחטנו
 ששר טעיס אא חזלתי הם בבט השפחות לעבד טחב יוסף אא קלן
 שינקם בבנות האבן חייך אע חננה כך את קדוב הקר ותשא אשת א'
 אדוטו ונ' ובלהו חרעה ילפי להו סת' הכא רעה וכתב הקס חיה רעה
 אכלתהו חק להלן אבד חן חתי כדכס על חיה אפי כאן אבד חן חתי ה'
 וכן באשת אדוטו סת' ואיך אטעה הרעה הנזלה הזאת חק להלן ט'
 ערות אפי כאן ערות וכן נבי אחק העבקה סת' אס רעה בשעי א'
 אדוטק חק להלן בעבדות אפי כאן בעבדות אוויל הלפינן אלה ה'
 חרסת' היה רועה את אחיו בלאן כל שהיה חביט ומשיין טליקס ט'
 במה שהיו טעיס בלאן וחזלתיס בבט השפחות חרסת' וקוא טער
 ארבע בלה ואת בט זלפה טעי אביו כל שהיה רעל אעל ומקרבן ה'
 וקוא אורק טעי אביו ולק קדא אורק בסאן טעי אביו אכל אחיו וחזלתי
 בהס. את דברק רעה זו ערות כדאי קמר לעל ויש חיי שפי שאל
 הקטוב ליו להנד שהיה נאה עם הנאים ועטו עם הטעוים וחכס עם

החכמים

החכמים נאה עם הנאים היה רועה את אחיו בלאן עטו עם הטעוים
 ארבע בלה ואת בט זלפה חכס עם החכמים שטא וישאל חק
 את יוסף כי בן זקונים. ותחל סוקרא זק' ל תיבאר להווי שבן ז'
 טנה יחלק וכמנ' ל מטלות שיש לחלק. וישאל ארבע את יוסף חסל
 בטו לא אחר ויטקב כמו שאל לעל חסע שצבך לעל ארבע את יוסף
 וכס שלא קאח שזאת האהבה היתה בעוקבה ובחלוקה כדי להנד ז'
 לע חק שאחיו היו טעיס כי בן דקך קולעיטס לחלוא חן בטעיט קטרהס
 לעל וישאל ארבע את יוסף לא בעבור שהיה חספר לו מאחיו אלא
 בעבור אשר הוא לו בן זקונים. לא לא לפי שאל להווי לכו שזאת ה'
 האהבה אינה קלויק בדבר נפט או בדבר חומה כמו שאמר ביצק
 ויאקב יצק את טעו כי ביד בטיו אלא קלויק בדבר נפשי חסע
 שהיה לחוד ומקטסק לבטו בקניק וזקו כי בן זקונים יטמו שאלתי
 שכל חק עלמד חטע זקטס טקס טס ועבד חסר לו וישאל ה'
 חוק על הנפט ויטקב חורה על הנע כמו שאחרו לא שיטקר טס
 יטקב ומקחמו ונ' לעל ישראל שקוא חורה על הנפט ולא יטקב ש'
 שקוא חורה על דבר נפט. ועל האמה יחמוז לישאל סטא כמו
 שאחרו וישאל זק הדם ארבע את יוסף אעל ישאל חסל בטו אעל
 האמות כי בן זקונים טקס בט אברקס יצק ויטקב. ועשה לו ט'
 בקניק טעיס חק להנד שקבל חטק על פס ידו וכמו שקבנות
 חססק את כל הנע כך הקנה יטבה דברס נטקיס. לא פטיס ט'
 פטט סוד ז' הקדוות חרשות וכטעה שאנו אוחס לרס עטרד
 השס להוציאנו חן קעלה שדומה לחלס טונאים אוקטו כיותי וקס
 שחר את הדבר עב שרקן שיבואו וישתחמו לישאל ולבדס. בן
 זקונים על הטט בן שנוע לער זקנה אכל אקלס הרפס אה
 ב חכיס ויקה זקונים כמו וקדרת בט זקן. ותחל שחלתי

זקנים חסר ושלח בניה לך ודל שלח לך רזי הקורק שקבל חז' י
 זקנים ועוד זקנים סוטהקון זרע'קדשים טעים כתיקן יטועה
 חווע ודל שכל מה שלמד מטעם סדה מטעם חסר'ע . לא טהיה
 זיו איקוטן שלע דומה לע . לא לאק ברוח קקדע שיכלל את ש'
 שיבת בעת זקנתו . ועסק לו כהונת פמים על חילת ויהי פמים
 סמו פמים לשון פה דל כהונת שיש בה זהב חופי . לא כהונת ש'
 שמועה על פס ידו ועל פס רגלו . לא פמים סוטהקון סביבות
 כס'דון חילת . לא לפי שקטילו עלק פיים מי יעד לאביו . לא א
 פמים פטיפר סוטהקס ישמעאל מהטס . לא רחמ'ע שימלך שטס
 שנה חן סוטהקס שס פים . לא פמים חלשון פסוהמו רחמ'ע ש'
 שימורה קודם אחיו . לא שקלבישו כסוד יהעב שס כן כ'ב שקוא
 פמים . לא פמים כנ' קן שרמח'ע קקן ורחמ'ע שטי ידו לחלס
 לשעבוד ויחסר חן קטעבוד חטן קן . לא פמים פמים רחמ'ע
 על שטעוד קיס לקדע לבטו שנאח'ע קיס ראה ויכוס מה ראה ר'
 ראה ארונו של יוסע ונבקע . וקזכיר שאחיו שנאו אוקו ולבך י
 אחיו ד'ל לעולם אל ישע אדס בנו כין קדעס שע' חשקל שט
 סלעיס חילת טקליל קדבר וירכו אבוהינו חציהוק נאחר ולא
 יכלו דברו לעלם חתך נפוק למדט שחן שלא דברו אחקבט
 ואחר בלב ורח'ע באומרו דברו שאכ'ע הכור שלם כסרפ עליו א
 ועל הסומעיס לא היו יכולים לדבר וקמא לעלם חסר'ע דל כה
 לעלם לו נמוע . לא לעלם כנ' ה' שזקנ'ס קיוס ה' של שטעוד י
 וקזכיר שחלם חלם וקוסיסו לשנוא אוקו ודע ש' חלמורה חלם
 וכן עבא חפוט הסוקוביס וזקו מה שאח'ע על חלמורהו ובחלם י
 קטע חלק טעס לשמוע חלמו זקו שאח'ע שחטע טא חלם קזק י
 כי כל חלמורה קולבין אחר הסק נאח'ע וקנה אטחנו חלמ'יס א

אלמ'ע

אלמ'יס לחמו שש' חלמורה וקבואה ימלך ויבואו וישתחוו לע י
 וקמא ש' טע'יס סה' כסמוק וקנה כעז י טע'יס טקל'כו לקת
 לחלס וקיהק להס הכעעה למט . טבב' י' כחסורה קסא ואידך בית
 טגיבות טבב' למור שש' חלם זק בית טגיבות של ישאל טבב' רחמ'
 להס טולת קשוב'ע טקבואה טלהס קחזור סוכין אבל שלע קקיה
 טבב' קמה חד ואז דונש חד נש חד טבב' חד וקשתמוינה חד כעז
 ה' טע'יס טקס טגי'ס להטקמורת'ע . לא קמה טגי'ס קסוקר נט
 וקקדונה כל אשר הוא טעק י' מל'ע . אלמ'ע אלמ'ע נמק ל' י
 טקמה כל'ע טעטי'ע טעמי כאל . ונש טבב' כבית פרע' . ואחר
 טעט אוקו אחיו כמחל'עיס חמלך חמלך טלנו אס חטול קמטול
 כנו וטעס קכסל לפי טעס חלם כלע כטול וקוא מורה טל צדקוקר י
 וקזכיר טקופיסו לשנוא אוקו על חלמורהו ועל דברו טהיה מרבר
 בהס לאביו אועל דברו טהיה חקל'ע בחלם ומה שטאוקו על ק'
 חלמורהו לפי שאין חלאין לארס אלמ'ע חקרהוה לבו שנאמר אנה י
 חלבא רעיון'ע על חטכבך סליקו וחטב זה טאוקו לחושכס שאביו
 יכברטו ויאכברטו וקרי מכולם נקוא מחשב טיהיה טכ ושופט י
 עלקס ולבך מקרהוה לבו ראה זה חלם וקו שאמר קתנש חמל'ע
 את מרמה לחמלך טלעא להורות טקו חקדע'יס טל קרהוה לבו
 וחלם א' וטע רחמ'ע ל' כע'יס שירכו לחלס קמה וחמורהקס כדק
 טובה אכמה לזה ראה אוקו חלמ'יס אלמ'יס אבל כטעס טלטי'ע
 באו כחו טקס אחי חמלך ולבך ראה אוקו ככוכבים וראה נש כן
 קטעס וקיהק טקס כנו' יטקב ובלק טהיו כביאה זו ולזה ספר
 אוקו לאביו לאחר שספר אוקו לחיו לפי טהוא רחמו בו ובחלם זק
 רחמ'ע אימתי יתקייס וקוא לאחר י' שט כן י' קיה וכן ל' טמר

לפני פניו ולתת קדוה לך השמש וקיה ויא כוכבים ששולים ית ויש ו
 החאורות סבת הקבואה והזכיר שער בו אביזכה להוציא חלב אחיו
 ואמר לו כשם שאי איטער באמך שכבר חתק כך קשאר בעל ולפי
 שנקאמה להם חטלתו מצד השנות החלום סעמיים שלש והחטייל
 לבוכבים לא שטאו אורתי אלא תקנאו על המטלה שתקיה לו עליהם
 ועל אביהם ולתת לא סתרו לו קם החלום מאמר שער בו אביהם י
 ומח שחר ורשם הדבר וכרפ באי זה יוס ובאי זה רנב . ובחודש י
 יצק כהקול ואמרה לו שחור את הדבר דל החק ונפר לרבר מאן
 אמרו חזל לעולם יצפר אדם לחלום טוב עד כב שנה והזכיר אך
 קלבו אחיו לרשע את עין אביהם ונקוד על את שלם קלבו לרעה
 אלא את עצמן ואולי דל שעי זאת הקלסס מכרו יוספ שין אורס
 בזמן הרעב ולתק אמרו לרשע את עצמם . ובספ לרעה שאן א
 אביהם חכע ליה מאי את תקוד חלשן לאפואה עמקן שכינתא
 דאיהי עמקן שהא בען דאינון שעה וכד עבדו אומאק שתיטלה
 בהדיהו ועד דאקנלא חלה כיוספ לא שהא שכינתא עליה יעקב
 ואמר שישאל אה ליוספ קלוא אחיך במקום חסוקן והוא שכם י
 ולתת לכה ואשלחך אלקם ויאמר לו הנע בזחזוח והמלא חלה
 קלוא חלאק ועלה בעת חב אול רחל לבו קסתוב שחפר לו שס בן
 חב לשומרו חסכנת קדך וחזר ואמר לו לך נא לאק החזר על של
 יא אלא כפי טוב . אה שלום אחיך ונן חבאן שערך ארס לשאול
 בעלום דבר שנקט מחטו וקשיב דבר טבאה בודוח הקדש של
 ישוב לו טבאו אלא דבר בטלוא . וישלחו שעה לו ליה והיה י
 חקעסק שחו בסוד טעלה עבוקה . חטמך חבדן והלא חבדן קיא
 בדר שטאו ויטעו בנב ויבא עד חבדן אלא חטעה עמוקה של
 עקב

עקב הקבד חבדן לקיים מה שנאמר כי ע יקיה זרעך והמלא ע
 שחך בנ רבו רחל לבדו טעם ששקעבדו בחצרים . וספ וכו יעקב
 שלחא דהוק חיים לק לוספ חכל בניו והוק ידע דאחיו שטאי לה
 אחיו שדר לה לביהו אלא איהו לא חסיד להו דהוק ידע דכולתו י
 זכאין וקבד נים כל לא בען לק ייחא נחיה בין הדתים אשכחא ב
 בספר קדמאי דכעין אלן בע יעקב לשלואק עליה עד לא יחור לא
 לחצרים סאלו הוק נחיה לחצרים ואינון לא שלטו ביה כקדמיתרין י
 ילטן מלאי לשלואק עליהו השאל ולא תק ייחא ביה ביוספ הזרען
 לעבדא ואינון שלטו עליו ואטע דיוספ הוק חלבא לבדו ומלאי ב
 הוו עבדן לה אשקכחו ישראל דשלטו על כלו עב . ויבוא סכח
 חזומנת לטרעבות בשכס עבו את הנה בשכס חכרו את יוספ בשכס
 חלקה חלבות בל והזכיר שחלאו איש . וכרפ קדמון קארך קבדן
 בזה להנד כי סיבות רבות באו אליו שהיה ראוי לחזור לו אבל קכל
 סבל לבדו אביו ולגורענו שר ט אס הנחיה אמת החלטה שקר
 כי זמן לו קבד חווק דרך חרעתי להביאו ביכס ואמרו רחל שקוא
 קאיש נפראל נן חלאכיס חכוונע . ויחלאקו קאיש וישאלו קאיש
 ויאמר קאיש ולפי שפא קולאך בטלחורתו הוא קתחיל לעלע חק ב
 קבקע כי ראוי הוא שיוספ קתעק הוא שיתחיל לשאול והמלא בחקם
 זה ו קיבור כנע שעה הדברות ואולי בא לחוץ שסיבת קשומת
 לפי שהיה הולך וקוא ומחכונן בדבר תורה לבן השחון קדך י
 ואולי כשלאק שחוכך הזכיר שס בן חב ואז כזכוונע לו קחלאכיס
 ולבן קמלא מחקרא זה חב אוריות ושגרו יוספ את אחי אנט ח
 חבקט איפה קס רועס רשס כהב רחז שסס יקיו רשס וסד
 קתחיל ברעה ושגרו החלאך שטעו חזק דל שקסישו עמון חן

האחוק וקם מבקשים לך נבל דתות שיחידך בהם ולפי שכל אלה
 המזוזות לא הביעו יוסף אף נילך יוסף אחר אחיו כל שהיה חושב
 שיהיו קם באחוק עמו והזכיר שראו אותן מהחוק וחשבו שהוא הולך
 לדרכו ואינו בא אליהם וכשנודע מהלכתן שחזרה עמו לעבוד
 עליהם בערם יקרב אליהם הקנבל אותן להחיות באיזה חיה יע'
 יחיותו ואחריו רזל שמו בו את הכלבים שכן כהן לא קשא שחשש
 שוא וסמך לה לבלב השלכין אותן וטעם איש אל אחיו קם שמשון
 ולוי הנה בעל החלמות הלזה האם לזה בא לפרוק לחלום וערמו
 במלת הלזה שהוא בן י"ח ויקבל החלבות כשיקיה בן שלשים בא
 בא בן י"ח שנתרזל ע"י החלמות וטעם ושלכוו באחד הכבודות אולי
 לא היה בידם כל קטורה או פחדו שחא יעבדו עליהם כע אדם ודואים
 אותם חופים לבן אחיו נהדנהו מיד ושלכוו באחד הכבודות אשר
 לפעטו או יהיה לרוב שנתקם בו שלא היו רוצים להטיל בו ולקובצו
 אלא קבוצה חמוד יקבר ואח ונבאה חק יהיה בדרכך חלטה ולעגלסן
 בע אדם זלל אולי אחיו נהדנהו עבשו ונבאה באיזה עשן יתקיימו
 חלמותו כי שחא בעל אשק ויהקיימו בזרעו וכמדדש רוח קקדש
 אומרת נבאה דבר חי יקום והחא ספסוק זה אוקיות סומן עם קאדנו
 וזה רוח קקדש הנזכרת ואולי יהוה שכלו להורע בעם זה אז
 בהסבת חרב הקן חטע קהבה שקביא בהם ולפי שפחד האובן ש'
 שיהיו קפחון בו חטע שהוא נזול שבאחיו או שלא יחמדוהו שקורו
 קדנ לפי שנטל מחטו הכבוד לזה פתח בהללה ואחר לא נכנסו
 נטע וכלל עממו שחוקם ואח דאנ כדלעבם ונש אינ שוטאו נ'
 ונלענ שיוסק ע"י אחיהם אבל אין ראוי שנעשו אנחנו זקת הפעלה
 קדשה שנבנו נבש אבל נכנו ביהדן נטעו עג שיאא דם מחנו ו'
 ואחר

ואחר שחאק שקסטרמו עמו בזק חזר ואחר להם טעם אחיה נש ז'
 בזק לא כחר י"ח אלא נכנו על עמו דרך כזיון כדרך סטרו עלטנו
 וזקו טעם ויאחר אליהם כאובן אל קשטבו דם כחו ער סטוך דם
 עליהם ואח אל קשטבו דם ולא אח דמו כי קראק עממו שלא יאח
 כן לא קבתו רק שלא יהיו כשוטבי דמים ואחכ העתיק אותם מדבר
 לדבר ואחר עכ אע שואל שאפי נש זה לא קשטבו נידאל קשטבו בן
 ארש אלא השלכו אותן אל קבור הזה העחוק ולא יוכל לאה מחמו
 ואין מי שיעלהו חטם יטן קיותו מדכב ראס יעק אין חושיע ע'
 לע כי אין מי שעובר עלו ולמד אותם שאין שטע קנרס כענש ק'
 קשופך דם בידם והשדה הקורה עלו שלא שעה זה אלא כדי לא
 להצל אותם מידם כלעז מיד שוטאין שקם שמשון ולוי ככי שלא י'
 יאבדוהו אפי לאחר חיהה להשיבו אל אביו בין חי או מת אבל
 בידם לא ישאירו מחטו מאומה ולכן אחיו רזל נחלע לזרם להפיל עמו
 שאל אהורט אולי יחא זכות וינצל ולא יטול כיד שוטאין שלא יחמו
 עלו ולפי שפתי בהללה אחי הבה חייך שאין חפשיין עג חקלע
 קחלה אלא בתחומך ואחר ויהי כאשר בא יוסף נבאה שקפתיוב
 כאלו קוא חקונן וחאקונן וחאמיק טל הפעלה הרעה אשר שאלע
 אחיו ואחר וי קיה בעת שבא יוסף ושחא קאח לבוכהם או לזהם
 בא לא בא אלא אל אחיו ועכא כאני לעוה וי וקי נאח ויפשיטואת
 יוסף ולא ויפשיטוקו כלעז כאו לחי הפשיטון לוספ אשר הוא בחיר
 אחיו וכך ויחיד לבט אביו וקשטימו קבנזים החטובים אשר טלון
 כל שקיו ראויים לו ללובטס ונש הקנות פמים אשר שאקל אביו
 ולא חששו לא לבבדו ולא לבכוד אביו ואולי קלביטוקו בנדים ס'
 סחובים בלויים וזק טעם אק סקנתו אשר טלון ובכד ויפשיטואב

יוסף זה הפועם את בנתו זה החלק את בנתו הפועם זה הפועם א
 אשר עליו זה פלמטא ויא קדש הכנהם חטלו בבהלה כתיב הא כ
 בנתו ובה' הה קרוע סתות ואמר ויקחו ויקחו כתיב וזהו ש
 משען וישלכו אותה הכורה בעותפות ל . וישלכו אותה הכורה
 ולא וישלכו רוח למה שאמרו חכמים ז"ל שקטלך עליו משען א
 אבטם בבזר וקבור רק אין בו מים שאם היה בו מים לא יטביעו ש
 אוקר סבב טעמו משטר דמו וממשמע שאמו רק יודע שאין בו
 מים אלא מים אין בו אבל נחשים ועקובים יטבו ועוד רק ב' במסורה
 הכא ואיך כי לא דבר רק למר שלא היה הקן אלא היו בו נחשים ושל
 ועקובים . לא א"ן נומהקן אכל יטביעו ועוד נמהטן אין בו מים ל
 דהכא מהקדש דכתי' נחש טרף ועקוב . אין בו מים ועוד אין מישטאמר
 מישטא אלא לבנות נחשים . וכתב קדמבן שהיו בחור הבזר ולא הכר
 האו אורף טאלו האו אורף ולא יזיקוהו היה מהקבד אלם טעשק ל
 עם וזכורו רצונו מידם ואיך יעשו בחייה י"ו אשר חפץ בו להטע
 ובמדרש וקבור רק עתוקן בארו אל יעקב מן הקלה טא כי ימלא
 איש נניב נפש מאמיו חבני ישראל וקשטור בו ומכרו ומת הנניב ל
 הקוא . וישבו לאכול לחם כי עד טעמו טאלו לא אכלו לחם אבל טעמו
 אכלו בשמחה אמר קבא אהם חכמהם אחיכם מתוך מאכל ומשקד
 חייכם שמתכרו מתוך מאכל ומשקד שטאמר וקחלקן והמן ישבו א
 לשקיה . ונמלטהם נוסאים פוסמה הקניה משאן למו שרפן להביא נפא
 וענקן אבל בזכות הצדק הביאו דבהם שקם כנומי בשמים וזה ולעט
 ואז אחי יקודה ידוע הוא שקהורג את חבירו הוא לא' ח"ך סבות א' א'
 לגאול מחוננו ב' להקס מחוננו' חפני הכבוד להאזות ששק נפיה
 לא' אמר חק בצע חק חומן מהקנה לנו לשנת אחינו בשנהג א'
 ואין

ואין כאני להקס מחוננו ל"ך אמר וכפינו את דמו כלמרי על כרחינו ז
 צרך שיקה בסוד אכלנו ואכ איך קראה נבולתינו ורמז באומכו חק
 בצע היכן צדקה האבות הרוחיים בחלה בצע שהם אוקתו שטות ה'
 מהאבות וכפינו את דמו ונעלם את חיקתו לבו ונחכרנו לישמעאלים
 הוא חשב שיחלק עלינו לבו ונחכרנו לעבד ואולי תחול נחילה קשעבוד
 עליו לבד ומיד קבלו דברו ולפי שלא נמר החלק טעש . ואח טעברו
 אנשים מדיעם סוחרים כ"ך לא כי הם מדיעם קם ישמעאלים וקחמבן
 כ"ך שקמהינם קם בעל הסחורה נשכרו הנמלים חק ישמעאלים ויה
 נחכרו את יוסף למדיעם שקמו אותה לסחור בו כי אולה ישמעאלים
 משכיר הנמלים לא יקנו קם סחורה לעצמם . ואמר ויחכור את יוסף
 לישמעאלים כי לגם חכרו אוקר שקם מולכים הסחורה לעצמם וזכר
 מעם חיד קישמעאלים אשר הוהדוקו שמה אבל קמדיעם היו בעלנו ויא
 שקמדיעם קז ספורים כן אחי יוסף לישמעאלים וקישמעאלים קנו אותן
 מהספורים שהוציאוהו מן קבור ומת שאחז ויחכרו כל הסוחרים שקיו
 ספורים ומכרו אותן לישמעאלים ואחז הלבו כולם לחציהם וכבוצרים
 אחזו להם קישמעאלים כשם שקטתם אוקר לבו חיד אוקר האנשים ק
 קקיו ספורים לחכרו וזש והמדעם חכרו אותה אל מצרים ונ' ומדברי
 רז"ל טאק שטאמר פשוים קרה לאכ וודן ארבע אוקיות נבכרו עליו
 אחיו לישמעאלים וישמעאלים לסוחרים וסוחרים למדיעם ומדיעם
 לבטיב אבל הסקוב קצ ורמז למה ישמעאלים ומהטם סוחרים טמיט
 נחכרוהו טעשהם ספני לט שדמי העבד שלעים ולפי שחכרוהו ב
 בסקר הוצרכו לחלול בו שלט וקבל כל אחד מהם שט שלעים טע
 כניד חק שהוסיף לן אביו חשקל ב' שלעים חילת וקמלא שכן שק
 בן ק' עד טעהם ב' שלעים ולמה טעונו דקרה כפדיון קן שיהיה

חמש שלשים שהם כ' כספ' ולזה הנהג' אקלעפ' בשעהם כספ' ולא
 אחר שלשים לפי שהם לבט על חכיה יוסף בכורה של הול' ש'
 שחבר בשעהם כספ' ובחירתו ובי אדם יפה כיוסף נחמד בכ'
 כספ' אלא שערבחה בכבוד וערום הושלך ופא נכהאל וקוצא ל'
 כקונע חתוך קחיש שפלארו ובו נחמד ל' שחמאלם ואחור להם
 קחזיחו לבו אנהו הקנז ולא יא' עד שנהגו להם ל' זונות של פ'
 סנדלם וזהו על חספ' כספ' צהיק ואביון בעבור עלים נאמ'
 וישב לאובן אל קבור כי בחכיהו לא היק שם נאכ' אחר שאובן
 ידע כוונת אחיו שהיה רעה לא היק לו ללך כי אולי אלה היק שם
 לא היו חוכהו אובן לזק קדע כנהו במר נפש מתי שקודע על
 חתו ולפי שחשב שאולי הטלחו אחיו להכרות לחם בחולקם טלחו
 וישב אל אחיו להאוב' וכשאלק שלא היק שחמקס אה' הילב אינו
 נאמ' אנה אנה בא כלומר חתין אנה בא אנה היקן קלבני כי אנה
 חבתי בחינתו ורשי כתי אנה אכלה חשבו של אבא ויהי
 ואנה אנה אנה בא לשון קינה והספר הוא אנה שהיה צועק על אחיו
 במר ואנה אנה אנה בא שגא כחיו אל תקחוב' אל תקחלות
 קופיע כי לא ידע מה לעשוק אלא לבכות ויהי אכא בסמוק זק פ'
 עשה קיבות כנז עשה הרוח חלבות שערפשו בשון זק ז'
 ולזה קיב צועק ומהאונן מצד זק ואכ' ואוי לישא לאובן על זק
 והקנז רחל להציל לאובן חשן שהיה עסוק בשקו וסרעטרו נהא
 הכחיל בהשוק למה יא' חמטו קושע בן באה שפרח בהשוק ז'
 ואי' שובק ישאל עד ונ' ואחיהם אחיו שקלך לשחש לאביו ולפי
 שכל זק אינו חספ' שסקוח נפש דוחק קכל אלא החמט לאב' בש'
 אחר שכוונתו להצילו לא נחשב לו לשון ניה שקלך לבקשלו חסל

וכן

נכון הוא ויה' שלא חמט כלל אלא כשאלק אורפ' אובלים והוא סקעפ'
 פירש חמט ושקס לו הדיך לבלקוחין קבור ולא נחמיר כלל אלא חיר
 שב אל קבור ולא חמטו כי קלחיו חשעה שמן לקיים הנזיה ולכן
 קחמטא שבעם ספוק וישב לאובן אל קבור בעתים נכתב אכ' ז'
 ויקחו את הכונת' יוסף וישחמו ששיר עזים ויטבלו את קלכ' הכונת'
 בדם להורות שלא נחמיר לאובן כלל ולא היה להם שקות קודם ז'
 בא לאובן לשחמו ששיר עזים ולהטבל את הכונת' בדם בין החכיה
 לביאת לאובן וקחזיר ששחמו ששיר עזים כדי להמות ישקב אביקס
 כמו שקוא חלה לצחק אביו בערותו לזי' קענים ולפי שהיא עתה ז'
 יקודק לזה החוק ונ' עי' נה עזים ופי' וישלחו שהקטובק השלח ז'
 לקודעו בחקוחות קלבה כהמה שיי' חיות והוא חלשן בשלח ז'
 ישבורו וקביא אוקף יהודה ואי' לו הכרמ' ולזה אמר' ל' קמיר קברט'
 למי החוקחות וקפתי' ואי' הכונת' כמו שאי' לו אביו האתה
 זכבט אמ' לא ואם לא היו סיבות אלה יוק' לקיים דברו היה אכזרות
 נבולה בהם יוק' מהחכיה כי מה להם לבל זה דהיה ראוי לאי'
 להם לוח' לא ראינוקו ולמה הוצרכו לשחמו נה עזים ולעשוק כלל
 קעני' אלא כולם סיבות אלה למה חמטתו אשר חמט ז'
 לאביו ואי' חיה רעה אכלתהו נצלה בו רוח הקדש שהיא אשר
 כוטי' וקשם לא הנז' ל' למי שעשו חס' ביעקס ושקסו קשטי'
 שחמס' בחקיק' אובעלם לפי שזק אכלה קשבי' ט' אלו ידע בהם
 היק חקלל אנהם כלם ולפי שחשב שחיה רעה אכלתהו ולא זכר ז'
 לקבורה לזק קדע את בנהו והקחכל טלחו יחיס רבי' שלא כדן
 ולפי שהם נחלו לאביהם שיקדע בנהו קדעו הם בנקהם ומי' ט'
 להם יוסף וחשעה ואסר' יוסף קדע שחמיר ויקדע יהושע ז'
 שחלובע ובעמין ויקדע מרדכ' את בנהו חשעה קדע טלחו ז'

ואולי עשה כל זה לפי שהוא חב במהרה שאלתו יתיה בדרך בעטן
 שחיק יענה אכלתהו ואם אחיו עשו לו זה נב הוא חב במהרה את
 שידע שאתה אחיו עמו ועל זה אורח אספקה וילתה נאלך עדום
 כלבוש שק ולא אהתחם כל ימיו וארד אל בע אכל שאולה ודזכיר כל
 הפ האכל קהעה ויקדע יעקב שמלתו דין ככום וישם שק במהרה
 ולא בנזים חשדתיס קן אכלת ויהאכל על כנו ימים רבים ולא י
 שלשים להקטב אלא כב שנה כנב כב שנה ששמר בבית לבן ולא קיים
 כבוד אב ואם קן קטומי אכלם ויקומו כל בעו וכל בנותו לעמו וק
 ל יקופה אומר האומות גלבו עם כל שבטן ושבתן ושאווס ל שמיה
 אורח בעטותה היו ומקו וכל בנותיו כלתו שאין אדם נחטת מלקדו
 לחותנו כנו ולכלתו בתי קן קשנה שקטאמה שלה ויורדת כל יב
 חדא אחי כי ארד אל בע אכל שאולה עכ יוס מותי כנב ל לבני
 אחי ויבך אותי אביו ואח ויבך באחרונה שלא כמותה השלם כי
 האכל בוסה בתלה ואחכ חספיד ומתאכל לרוב עטו שאט שעבר
 מחן מה עדין הוא בוסה לפי שהיה חי ואין חקלטן קטומין על קחי
 שידע שאם ימור אחד חבטו עגם כסדרו של שלם יב קויות ויב
 חזלתה יב חדשים יב שעה היום יב שעה הלילה יב לשאול ולמ
 פחד לעטו מעטש נהגם ואח שאם קיח זכות שלם לא חת אחד
 חבט בחי לא ויבך אותי אביו זה יצחק שקיח בוסה חטט צדק
 של יעקב אכל לא קיח חתאכל לפי שהיה יודע שהוא חי ולפי ש
 ששעה דמעה לא כנעלן אחר וקחלטם חכרו אותה ל חצרים
 ולא הולכוהו לאי הים אלא לחקוס קדוב ויהי בעב הקיח וירד
 יקודק הפסיק בפשתו של יוסף ואלמד שקוהדוקו אחיו חזולתו
 כשאלו צב אביהם וזקו ויהי בעב הקיח כלמי שקיה ויהי ובעב
 נזול ועלה חתבה בין האחיס לפי שאין אביהם בוסה ווחס א
 וליה

ולתה ואל תקוס בתי עינו חזרו אלו על אלו זה אומר אתה נחמה
 חכיתת וזה אורח בכה וקסטימו כלם והלו הסרתן ביהודה ואמר
 לו אלו אמרת לו להשיבו היינו שומעם לך ולמה אחיזל שקוהדוקו
 חזולתו ואח ענה חשלקס והלך לו אכל איש גדולמי וטשתת
 עמו ואיטשז שנס יקודק הודה וידע חטאו וסוהטן ששק וירד
 חטטמו מנזולתו וליה מחקומו כעלת חכמה שון וזקו וירד
 יקודק חתה אחיו חתה חכמה אחיו מיודשון ויט טד איש גדולמי
 ועטס בעת הקיח לחמו שטאוקו עת ובאותו זמן טרחתו שלמה
 שעטו וחזרו בתשובה וזה דרך הנהקים יהאי העס כלמי כאומרוס
 זל אם ראית תלמיד חסם שטב עטיה כללג אל תקדקד אחריו
 ביום שחא שעה תשובה שחא סל אלא ודאי שעה קשובה טחמא
 י בחסותה ויהי בעב הקיח כשספוק הכא ואיך ויהי בעב הקיח
 ויאומו אביחך ואיך ויהי בעב הקיח וירעטם יא ואפטר שכא
 לחמו סמו שבעת הקיח דהא טעלת הדבר ויאו חלבי ביהוד
 חפץ וזה סך בעת הקיח טתוונתה חלבות לרעטם סמו טכשדו
 קנביא בסמוך ליהי בעת הקיח וזקו בעב הקיח ויאמר אביחך
 זל שנמר וטאמר לתת לחלבות ויהי דאוי שלא תפסק חלבות
 חיקודק לשלם כדסתי וכסאן כשחטט נגה חק השחטט זורה וטא כך
 חלבות בית דוד אחד טא ואחד זורה וזקו שטקלא אחד חקס זרח
 אכל כשחטטאו טבצה חלבות וטחלקה וזקו שטקלא עס קשט פכץ
 ואיטאר שחטט שש סקימות הפץ שקיה בטלמא וקוא חקוס דחב
 טהיו חקאסטט עס העס טבצה חלבותן טכץ כתי כילעטס וזה
 הדבר אשר הקס יד חולך שלמה בעה את חולמא סע את פכץ
 שכ דוד אביו אחיל אביך פכץ פכצה שחמא לטכט כו שלה
 חלס ואכה נחמה אורס לעטוב אביליא בה כרעה וסחיק לה ויהי

בעבדיה ויבטעם יצא חירושים ויחלא חותני אחיה השילט ונני כי
 סה אמר יי קנט קודם קחמלכה חיד שלמה ונתת לך את עשרת
 השבטים ואחריו לזל מטע מה זכר יוכעם לחלבות מטע שקוטה
 אה שלמה שעשה מעשה אברהם אבינו שכן כתיב ויהי בעת
 ההיא ויאמר אבימלך והוכיח אברהם את אבימלך שאע"פ שהיה
 חלך הוכיחו על אודות הפאנור אשר נמלע עבדיו ולזכר זכר לחלבו
 אברהם אביו כמו שדרשו בעמק שוק הוא שחך קחלך אבל יהודה
 שהיה לו להוכיח אחיו ולחונעם מלחכור אחיהם ולא עשה נפוצה
 חלפות כמו שערמו במאות בניו כן וזה. ובסלה על שיקודה
 הקחיל חלתי יוספ להניע ולא נמר נה המחמלת שקיה מאויה לו
 להיות חלבות כשמש שב הליל ויחא חלבות חפץ ועבדה על
 לערם ואחר יחא אחיו באהרת קימים בבית קמטיח יהיה בסאו
 כשמש נונה על דעה בעטן יוספ עם בטחין. וקחמל שלמה כי
 הקיא שטס חקס כתיבים בואו וקרבן היא אבל הקיא של יוכעם כי
 ביו"ד ירחו חלבותו לא היה אל על עשר השבטים כלבד אבל
 קח בואו לחוץ שפתלה לא נרעה להם חלבות אל לב יוכעם כי
 חלבים על י"ב שבטים ולבך נפקס בואו כי אם קחמה הוא בואו ע
 שולח י"ב ואח י"ב שם יקודק לחוץ לחך שחורו לזל בקידושין ע
 שחנה לקדש בו יוקר חכשלתו ואיכא סאמה בקא איסורא טויה
 איכא סאמר רבאפור לרם לקדש אשה עב שידאנה שחא יראק
 בה דבר חוננה והקנעה עליו ולמך אחי וירא שם יקודק וכינה אוקרה
 לאטה ולא הזכיר שחך לחוץ שלא לקח אלל בעבור אביה שקיה
 פוחר נזול חטופס וסא לאורה הארץ להקעסק בסרקחמילא כיה
 חללה לבט יעקב שישאלרם כנעטות ולא יקטידו שחך שהקטידו
 אבותיהם ואח ששחך שוע שהוא נדב ושוע ושחא קרם הקר כי
 קפותיהם

הסוחרם ואח ויקחק ויבא אלה לחוץ לחך שחורו לזל אע"פ כי
 לאשק נקטת כספם וכשאר ובביאה אע"פ כן חציף מאן דחוקדש
 בבביאה ולמך אחי כחמל ויקחק כל קטאכ ככספי סאמה קיחך קיחך
 חשך עבדון ולבסוף ויבא אלך והזכיר שילדק לו בן וקא שחוע
 לחוץ שאע"פ שנגח חטל אחיו לא ספס עבדו של אביו עבד הוא
 ככבר זה ולא ייסן ואשרת קראה שם קעט אונן לפי שאהיה אורת
 באכסות על עבד אביו ואחיו. ואח והוספ עבד ולא אחי וקבר טור אלע
 שרנספכו ללדה ולא להון ואח וקרא שחוע סלה ע"ש הקוס כי
 היה בכזיב בלדקה אורת נאלג לשון דבר הסוסק והכוזב וכן לא כ
 קעלה אורת והרנ"ל לא תבזיב סתמך באחיק ואולע יתיחם ללשון
 שנה שלו כי השונן כוזב בחמשברי ורע"ט על שם ספסקח חלף
 לפי שרופס היה עיקרא האב שם קבכור וקרא האס שם השט על
 כן באחר אחי ויקרא שחוע וכשע וקרא ואח"כ ל"ט שיקולה היה בכזיב
 בלדקה אורת ואיכנו שם עיקרא לו שם. וע"ה האחר יש כספוק קזה
 פוד נפתי כי חלת כזיב הוא חסר החתלע כשם קחיוחך וכן הכתי
 יש בו אורתות כחטן כזיב חק חכזיב ושם זק טוב לרפלה כי הוא כי
 חקד חן ק"י ששם חקוס הכעס ועלגך הסת"כ כי אחר שילק סלה
 היה חרפלל כסח קעס קקוא שיהן לו כעס קנעס לפי שקיה יודע כי
 ברכ שאין עקר זרעו חאלע והנה ערעלך הדבר ככמר כלני וילדק
 לו תאומים וזכו שדרשו וקד לו עבקים כיוצא בו נבוגס כיוצא בו א
 והנה חלף בכזיב לעד טכסח כוזו זכה יקודק לתאומים. ואחר
 שיקודק לקח אשה לעב ככורו נקעיאו סחוך לבקו והוא לו ומה
 שחורה על עבדותה שחך תמר ע"ש עבך כחמר וקיה הוא בכורו
 לא שיה אונן ולבך קחמל ככורו חלל ואע"פ כן לא קושעלו בו כל

ויקרא

ההכנות האלו אלא היה רע בשעט ופאלו הכתו עמו ומתחיל ויהי ער
 רע בשעט י"ז וי היה עקבכור שהיה להקדק שהוא האשית אונן כעל
 בשעט י"ז ואולי הכתו יהוונ לבו שצמרת עם דעתו שן אביו אלא ש
 ככד בכור אביו והוא יוסף של חשפט הככוק כמו שכתבאר ש
 בזוקר ולבן יחזק בכורו בחטא הככור ולבן אחר ניהו ער בכור ה
 יהודה רע בשעט י"ז ועכ"ל כעל הכתו לתורת המיתה בחטא ער שצלו
 סאס לא היה רעע לא יחיתו קכה בשן אביו אבל אהה שהיה לנ ג
 הקתלה רעה ולמך אע"פ שהיה קטן בן י"ב שנה נעש בכצמורת ה
 חטא אביו ורעתו היתה כדעתו של אונן שנאמר באונן ויחיתו אונן
 במיתתו של ער מיתתו של אונן ולמה היה ער חשית זלע כדי שלא
 תשכר ויסחש יופיק ופי' וקקס זרע לאחך על אחיך כמו אחיה ל
 אחי הוא שפי' על וקנר שאונן לא שחר בהת אחוה ולא רצה להקיס
 זרע לאחיו ורפם חשק אביו בידו שלא שחר בהת אחוה עם יוסף ה
 ולמה היה בכצמורת חטא אביו עם חטאו הקטוב לאס לא בן אינו בן
 ששין שאין כל ששין ער ששהם ואע"פ בן הלה הכתוב מיתתו ה
 בחטא אונן שצלו וחוטב שיחור זכאי ולא יחור חייב חקו שאמרו ה
 כל החותמין בחלוה ואיכונעמה חוההן אותי חזולתו וקוב אבאשפן
 ובטו חזל מיהודה וכן אחיו כשאמר לו קברוהו בך פסקו חיון של ה
 יטקב לפיכך פסקו חיי בטו חן השלם שנאמר וחסלם שן אבות ה
 אל חק כעקס אחיהם והנה עכבאר שער ואונן חתו בהקחכר ששם
 עם שן אביוס שבתמא האב לבדו לא יחזקו לטו שלא היה החמא צבול
 מאד אחר שהטלו חקרינה ובחמא הכטס שהיו קטנים ועל שאין ה
 לבדו לא יחזקו לפי שהיו קטנים ועוד שאין חמא זה ח"ה חזות ש"ה
 שצמנו בט טח לבן בשלה לא רצה להשיאו ער שינצל לששין אס
 ככד

ככד של חמא שקוא בן י"ז יוסף א' לט שאע"פ שיחמא סאחיו לא יחזק
 בהצמורת שן אביו שככד יטא חרשותו ולא יחזקו בטס על אבות ה
 ונש בששן לא יחזק לט שאיטו בן ששין ואס נדול זה ככד של חמא
 שקוא בן ששהם שנה א"ל לא יחזק לט שקוא נדול ובעל סכך ואס יה
 יחמא ניהות לא יחזק בשן אביו שערש רעותו סאיהק קטן א'
 שיחזק ב' שיחזק בשן אביו שזק סאלו האב חזיתו ב' דו והמזר ה
 חשבה באומרו ער ינצל שלט ער שיהק בן י"ז ניהודה כיון ער ש'
 שיהק בן ב' וכזה קט' אינו סודת אומרו ער ינצל שלה שכוונתו ער
 שינצל ויהיה בן ב' נזק על הקחך שידע יקודה חמאס שהוא ושיח' י"ה
 ולא חמטס קטלנה אבל ח"ה סדנהק היה אהה בקש שלא ה
 היה כדעתו להשיאה לו לפי שחזקת שיחזקת אנשיה ואהה איך ה
 צדק כיהודה הקטה אהה נ"ל הוא לא אחר אלא שפי' אלמנה בית
 אביך וכוונתו היא ער שינצל שלה ויהיה ראוי להלכה לחלץ כל
 שבוסאי כמו שהיה יודע סוד היכוס כך היה יודע סוד החלצה אבל
 היא חשבה ער שינצל וייכס. וא"ה שאחר דין רב חתה בת שוע
 וטעם אהה יהודה לחזו שבששן לבדה לפי שהתחיל מצדוק ולא
 נחה ואחר שקכל התחזין עלה קיחנה לשחוד על נעזי זכאנו ובשמשון
 הוא אומר וירד שמשון קחנהק אלא בשיטע קהר היתה יוספת עלין
 לה חסאן ויורהן לה חסאן ופי' וקתעלנ כספק פטק כה שלא יכירה
 ואיטער שקוא כמו וקתעטע והלחז חרס לפר כע"ל לט שקס חמוצא
 אחר. וקשב בסתמ ששם בסתמית הששם בחקוס בסתמ דרטיס
 שטל דרך קיחנה ור"ל דרשו בסתמו של אבהם אבינו שכל ששם ה
 חכמה לראותו וקחמא בסתמ ששם אשר פת כע"ל אבהם י"כ אהה
 כי נצל שלה לפיכך הסקירה שצדק אצל יהודה שהיתה חתאוק להשתח
 חמנו בטס. ויחשבה לחונה לפי שהיא יוספת בסתמ דרטיס. כי ב'

כספה טעם ולא יכול לאורקה ולהכירה ודלל דתאו כי כספה טעם כספיה
 בבית חמיה קיהם צנועה לפי לא חסדה . לא כי כספה טעם אטו ש
 שפסרה טעם חסדה לזונה לפי שיטתה בפלטה דרביס בחקוס חוכן
 לזונות . ויע אלה אל הדיך חרדך שהיה בה טעם אל הדך שהיא
 כו . וכבר בקש לעבוד וזמן לעדה חלדך שהוא חזונה על התאנה
 אל להיפן אלה קולך יהודה מהיפן חלביס שמהם מהיפן נעלס ע
 שמהם ויע אלה ועי . הדה טא הכיט שחך ודעתך לבך כל לשון הפה
 לשון קזונה חוזן מחקוס שיע לדרש כלשון טענה ואם אורש של קזונה
 קדוביס הם ללשון טענה וקיה ראוי למח קפי אכל חסע שהיה טעמו
 כזונה קובעה כפה חזונה חזר לבך שיעה קסרוב ודע לה כלשון ה
 זכר וחטנו כיוצא בזה לבק טעקה שקולל לבי ולבי שידעה שקדכר
 באלה גלוי כצרה לקח טעם טאחטס ושאלה חזונה חזרמו וקוא טכ
 טבער שחורש בה ופרתך שחלתו שהוא חרפסה בה וחטקו אשר
 בינו ואול חורש זק אינו טבעתו אל חורש שחורש בו ופרתך הוא ה
 חוט שכן דרך החורמיס שקושטה בחוט קחלה ואחכ חורמין עלו שאס
 הוא טבעת וכבד איך נותן כל זה שלפון כבד שטוב דבר חושט ה
 ודע שג דברים אל ירחו לעאר כטוב טענה שארס חייב לאשתו ה
 חורמך והזון לשנה שהיא ש החורש קדוה אשר עס בטעמו נס/
 ופרתך והזון לבסור וחטך יהזון לחזונה בלא כשנה לבס חטק לרס .
 לא שאלה חזונה דברים אל אול טענה בו רוח קדש וידעה שחטן
 יקוס טבע חויה שאל בחלבות בית דוד ולכן שאלה חזונה אור אחת
 כי חורמון של קב ארוב ודוא היה חורמון של חלך דכתי בחזמור
 לחטא על שוטטס קנאמר על קחלך על דבר אחת ועבה צדק
 וזרו חורמך חורש אור אחת ופרתך חוזן לפרתו זקב הראוייס ה
 לחלך כלא לקחנות תוסל לחלך כי לבוס קחלך חשי וקחיה וחטך
 אשר

אשר ביהך זקו חמה האקיס ושבע חזונה בו כלא טבע חישור טבע
 חלבותך וכתי לא יסור טבע חיקודק אל קס כל זינו של חלך וה
 וחוכמיו ולכן שאלה חזונה קבסיסי חלטה ולפי שאויות לה לא
 חטט חזונה אור חורש רוח על חורש קהנה קראויה לחלך ז
 דכתי וכבר לע את חזונה קהנה והסתילס על החלטה דכתי וטעו
 על צעית קבע טרל קבלה קחמה על פומכי קהנה ושחוקה ז
 הקראיס חטטן וחטטנה . ובחורש חורמך ופרתך וחטך כולס
 טקיימו סה חורמך שיצא חזנה זרובכל שפסרבו ושחורך פ
 בחורש כיך בחרה טאס ייע צבאות ופרתך שיצא חזנה כללאל
 שפתי בו וקצן פרליס וחטך שיצא חזנה כוד ויקח חקל כידו .
 לא חורמך זו חלבות כלא כי אם יהיה כטיקו סן יהודע חורש על
 יד יחיש ופרתך אל סטקדהן וחטך זה חלך קחשיח טא חמדה
 שוך ישלח חלון . וקס תקומה קיה לה שזכרה לבסור חזונה
 צהק . והזכיר שאלה לה ארנה העזיס ואול שאלה שחור דברים
 אחס וזרו את שכן דרך קבקים אומהס חטטן ושעיס קרבה .
 היא כשיטס אשר היתה כשיטס . קחלה יהי שלה חק שביכה . סן
 טיה לבוס אם טק טעה יתפרס קדבר ונטי הוא כי חק על לשונ
 הנה שלחה את קנה הזה ואכה לה חלטה ארס חז שחונב לו
 שזטה קמר כלתי ואחלהס קוצאוק ורשכר וקבל דברו חיד ז
 חטן אכה למח טהוא היה קהין וחטטס להיור דין כל אשה ח
 חטטה לטורס . ודל חזונה כדו על שס קיהה שהוא כקן נדול לפי
 דכוד כשהרטה . ויא לא דעה יקודק כי אם ככוייק בין שיטה לסיחן .
 קיא חזונה לטורס ודכשור דל חטן כוחל לארס שיטל טעמו פ
 טאס ואל ילבין טע חכירו ברביס שכן אחת קמר אם יורה חוטב

ואם לאו קהט חטין עמי לנך ככסן האש ולא אלבין פטו ואע"פ
 שאלת שאלת חזקת באלע יש לפשו לבי קהדרש קזק חלשן
 ויצת אש כלין וקחאל השם קחיוחור כלה כסדרן ויאמר יהודה
 הוציאוה ויהי שכל היא חזקת להודע כי בעת שקיקק חחשבת
 יהודה לשהפק היתה חחשבת קכה להלכה ולהחיים וזמן לה קסיה
 שגאככו והיא שלח אל חחיק לאמר כלעו עי אמרו על השלמים
 כשחק לאיש אשר אלע לו אנבי קה וקס כעשחם לו קיו יודע
 חק שבידס ושארק כן כהשלא יקפייט וכאשר ראקק שלח הודק
 חשבה אול שכה קעטן אחלה לו היא בעלחוק סטס כעטס קכר נא
 לבי חחוקחמ ונך ולכך הזכירם כשחם ועהין היתה כוונתך א
 טאס יודק חוטב ואם לאו השרף ולא קלבין פטו ואישור שפחלגאחוק
 לע לאיש אשר אלע לו ולבי שפחלה שחא יכפור ולא יודק וחאחר
 עיכפור קעה קכר לחזר ולהודק לכך אחוק לו חיד קודס
 עיכפור קכר כוואך וקדק על האמר ואחוק קכר נא לשון כקעה
 וקנעם ידועלמו של היא חזקת קזכיר כי שחאל החביא אורס
 כה שלח החאס והשור וכחור כקעה החיים לפע קכה להחזיר
 להחזיר לה נ וישלג נ ואז קהן לו נ ואז והחז קכה לכהחל וקחז
 ולשלכהם לרעל ההינים צדקק חחט כלעו צדקק כדכהחחט
 היא חחשבת והחמבן סי צדקק יודק חחט שאט ככוונת לחזרת
 והיא ככוונת לחאכר כוס כי קיק דכס שקקרוכ חייכס וזקו שאח
 כי על כן לא עתנה לשלח סע כלעו על כבון עשקק כן כעלא עתנה
 לשלח סע כי שלח הוא היכס ואט קנאל אחיו אס לא רעה לקח
 אר יכחור וכחכרע יתק כקול ואחוק חחט וחאכרע לאו קדכס
 אחיו כעלה חכות כשלק חקוחות כס כסית כף חקוחות

ככיר קנו של סס וככיר קינו של שחואל וככר
 של שלח ונך ולא יספ עד לבער אחר שקיים קחזקה אע"פ שקיקק
 חוקרת לו כל יחיו וכוונת האומר ולא יספ ולא כפק שחוקרת האלו
 ואשק קקנו למין קשמים בעת לבתה וכדכקק הוא אומר ויחלנו
 יחיה לבי שקיו חלמיס וכאן חפרס וקנה קחומיס וכדכקק קחמיס
 לבי שאחר דעע אכל אלע סטקס צדקיס ויקרא שחזו זה על סס
 החחוק כין על סס קלבנה וחלבור בית דוד בא חסרן שקוא כנך ק
 קלבנה וקחאל פין בארבע נ דוד וידוע כי יחזר קלבנה כנגוס
 ועל כן קחאל חכרן כן יהודה עד צדקיהו כנג איש קיא ככר א
 כין חזקון שחיי ככר עחשון שלחון כועש כועד ישי נחאל דוד ששה
 לבין חכוד עד יהויכין קחזק קשעה ששיר חלבס כולם קס קוד
 שלח קכעס אכיק אסא יהושפט יקדם אחזיקו יואש אחזיה ט
 עזיה יודק אחז חזקיק חשקה אחון יאשיקו יהואחז יחיקיס יהויכין
 צדקיהו קס כנג כנך כנג יחזר קלבנה וכעס שקלבנה שוקעה א
 אחר כנג כן חלבור בית דוד כפסק נחלס חחקדש כחמי צדקיקו
 שקוא כנג לפין וכשז כדדו חשבון זק ל בעטן אחר והוא שכוננו
 יחזר קלבנה כקוספת וסחר כנך חלבי יהודה שקיו כס חיי שכלק
 חלבורס כנך יחיי הקוספת וחיי שחלשק כנך יחיי קחח עד על
 שפסק חחלבור כחו שקלבנה חוספכר וקולבר ואחכ כוחקרת עד
 ששוקק קחמה והוא כדכשו חחדש קזה לבס עד שלח קוסא ישאל
 יחזקס קודע לרס שאין חחלבור עחחזר לקס אלע שלשים דוד ש
 שחא חחדש קזק לבס קלבנה נ וחלבור אלס שלשים דוד ק
 קלבנה חחלבר להאיר וחוספת והולבר עד עז וחחחשק ששיר ואילך
 חחחפרת וכ"ל אינו טאק כך ישאל חחכרס עד שלח מו דוד
 אכרס קחחיל להאר שחא חיי האיר חחחזה בא יחוק אפ הוא ק

האיר שגאח ויזרע יצחק בארץ הקודש וספר אור זרוע לנבך בא יתקב
 וקופיב אור שגאח ויהי אור ישראל לאיש ואחכ יקודק ופזן חזרון
 שמינדב נמשון שלמון ונז כיון שפא שלמה נחמלא הסקוס של לבנה
 וישב שלמה על כסא ייז לחלק ומשלמה ואילך הקפילו פומתין וקולפן
 עד שפא צדקיה ואת שש צדקיה עיר חסר אורה של לבנה וכל אורפ
 השטס אעפ שיקו ישלט חוטאים היו האבוב מתפללים עליהם ושש של
 פין ישראל לאביקס שבשמים שגאח ישאו ההס שלם לשם ואין ההס
 אלא אבוב שגאח שחשו ההס אתהב יז והאיקטס חוסדי ארץ הקד
 ורוב שלם עד כל יום עד ששקעה הלבנה וחלף המקדש לשלמים
 דוד עב. נחמלא למד האבוקס עד שלמה עז דוד כי המלך דוד
 היה יז לאברהם וכן דוד שגא יז שלמה בנן היה עז לאברהם בננ
 נאר המלוי חקלבה וכן צדקיהו היה עז לשלמה אלא שלמה בננ
 חלעי הלבנה וצדקיהו היה עז לשלמה והוא בננ שקיעתה ואחר שהושל
 חימה חלבוך בייב דוד וחלך המשיח ישלנו לידע שקיא היבך צדק
 וחכמה וידעה סוד היכוס והנאולה כמו שהוא בספר התורה שקעס
 חושב חושבות לבלי ידח חומנו נח וזק טעם היכוס להקיס ג
 לאתיו עם בישראל וכשאין יכוס טעמים יהיה נאל המה חלד קדונו
 כמוזכר בפועל ולפעמים האב ינאל קבן כמו שחלנו ביהודק ש
 שאל את מחברי בטו ואלא חסרונם בפזן וזהו. ונמלא ויתר
 לו בחק שב אונן וזו נבולה נבוק טיהודק ולבן קראו אכיו נר אהק ז
 ולבן אחר כסאן מה כדבר עלך טרן כי זאת טבאה ונבולה נבולה ט
 שאר בט אדם טגאלס מצב האתס ובט יקודק טגאל חלד האב וזה
 חלד מוקד השס ואורו שזזה על יהודק. ונמלא שהזביכ הכרוב ל
 פעמים יז בזה וקס בננ ל חלמים שפסע ידו טגס טבן וקס חום
 שחלק וחום סיחון ושגח וחום כעששים וחום ירחון. וכת רבי פתי

על דרך

על דרך קאמח יש כשט היטה אל סוד נבול ססוד חלבות בית דוד
 וזל בקיצור דע כי להיס הטכר בבכא שית הוא חלך השלם ואחר
 הכת ויאמר לקיס יהי אור ויהי אור לבאר כי חכח חלבות שמים
 טאלט שט אוריס הללו קאמח כח זכרות וקב כח טקבות ומן האור
 הזה טאלט חמה ולבנה ביום ל ומערה הקבונן בעשן יקודק והמר
 ופזן וזה קבאר לך כדמונו ששן חשעה בבא שית וזהו שאמרו חל
 חלבותה ארעא כשן חלבותה דרקינעא ונהק יקודק שס המיומל
 כשום בו והיק חלך ונאש חלבות בד ועל כן ראויק הקדק המר ל
 להזדוונ ליהודק מופט שקירק שמה קמר הכולל כח זכרות וכח
 טקבות כי הללב הוא הזכר וקפה של הוא הקמר שהוא זכר מבחון
 ועשיטתו שבכעס היא טקבה וראויק היו ספן וזהו להיורפ טאלס
 חקמור כי הם כננ שמה ולבנה הנאלס מן האור הראשון הכולל
 זכר וקבה והמנא טגס שהחמה מוקחמת בלבנה כך טרן וזהו
 מוקחמים בפמן אחר ומוקחמים בבכורה כי זה היה בכור ב
 בערית קיד ופזן היה בכור כמר חום וזהו שאחז בחלבות בית
 דוד גם אט בכור אתהו ודי בזק. ובספר כרשעב דא חוסס באוהק
 סתים ועלא דקא אסקבלגא באוהק כולג ולא אשכחט אתה האקה
 פתח שיעס אלא דמא דרמן הוא וקאט מה חחאב צדקה מלמעבד
 דא אלא ידעב בביתא בחמוק אנהני דקבה היך מדבר קאי ע
 שלמא שס בט טא ובטן דקוק ידעה קבה אוקיס חלה על ידק בחק
 דקטנן אידמטא בת טבע חשעה יחוי כראשיב לחקוי אחא דשלמך
 אופחכא אידמטא הור המר לבא חיוחא כארבה שלמא סתח ע
 שיעס כלא והוא יושב פתח האהל פתחול שעה צדק. שיעס דכל
 שייטן דשלמא לבא סכתא חצנין. על דרך המערה כחא דאוק יחוט
 כדחוטת יז יביט. המר חלה לנהק ופוחא פתחין ואיטב עבסן

ברזא דהחזקתא ויהודק שור כד עם אל. ויחשבה למונה כחלא כן
 דרך אשה חושבת כי כפרה פנה כחלא אכלה וחזקה פיה א'
 חוקית שלמה בשלח קופיתא ואחוק לא פלגת און לאי משחא ר'
 קאי בען דכפרה פנה ולת מאן הדע אולחא לא שתחבא חטקא
 מינה. ויט אלה אל קדוך לתחבא חיוור וסומק. קבר טא אכל
 אלך טיל ידע כי סלגו היא דשלחא וחזק צמינן אה שיציתא ר'
 דשלחא קיא חאי משחא לא ידע בען דהיא חנהרא אנטקא ט'
 לקבלא חטק ואזרחות לתחבא ולחחא שלחא. לא סלה חחט
 דכפר אה חלבסון כלב. מה תקן ל דשתא בשאקפשיטיק ויחזר
 אשלח זה עזים לולא דקוד ליה טא חחוקו חלא ואזיל בקילנד
 בטא חלבא לתחבא בחטרוטפא חח חלבא חסאן ולגלא אשדר
 ואחפך לטרא דחוקו חוקילן כך קסא אטבי אשלח ס. אינון דכסמא
 דככור בקחה ועל דא לא סת' אטבי חתן זה עזים אל אנט אשלח
 אהך ואשדר לה דלא אישתחא כהילן ותחזר אס חתן ערבון -
 אלן אינון פחטן דחמרוניתא דקתברא חן חלבא בזונותא -
 חותמך ופרתך ומתך אלן אינון קיאון שלחין תבשיטקא דכלה
 לתברא חתלתא אלן טעם נהוד ויסוד חיד ויהן לה ועל עין עם -
 ויוסף קוד חלה חוק בחרה כחלן אלוטכס טעבותות אקבך. ו'
 וישאל אקב את יוסף טחבל ארס חמטכס זק יוסף כלא וק'
 ויחשכו וישלח את יוסף חן טעבותות אהבך וישאל אקב את י'
 יוסף חבל בטון ואהי להס כחמתי שול אדומותי ציון עליו ואי -
 זו זון אשה טמייר וכל כך לחה על לחייהס בטחל דכך שקוציא -
 חלחיו דסת' ויבא יוסף את דבתה דשה נהקבונן איך קסא יוסף -
 חבל ארס דהוא חבל ארס חחט וישקב טעבותות דאקבך שקוח
 שלישי לאבות וקטור באקבך. שר בחרה לביה שקי חושבין ז'
 חובה

אוקף ולא היה נחשבת מה שאו לה חשבו את בנה לפנה נחשבת
 אחתו בעל כחה שלא בחוסרה כך ל' כאו היה יעקב ל'ר בטלעל איב
 על ברזל חמר הכך אין אע חוהדו בצזין אל אהט חושך את י'
 בט וקוא יר אחמו עב. וקנהד האכיע שמון טאלי ויקי י' את
 יוסף וחזר טכאו לשון פאען אל אהקפסיק כו כה למחך יהדת
 אל יהודק לחביתת של יוסף טכטכיל ורד חזרלגו ועוד כדו א'
 למחך חטקא חשת אל טמייר למשק חמר למור לך חק זו א'
 לעס שחיס טכטוה אה זו לעס שחיס טכטוה שחאקב באטך
 באי טרבוליא אלה טענדק להשמיד בטס חחמו ולא ידע אס
 חחמא אס חכרת. ובחרה קעלם ויוסף בואו לאכלא טכיתא
 קודר אלט בקון כלא ויכר חיס עב יס. ויקנהו טמייר הקנוין קונן
 פוטיר קוא פוטיר טרע וקרא פוטיר לבי אהיק חמטס מהס לעה
 פוטיר טעיק פוטיר טעמו לעה. מהס פרעה לבי אלקחו לתשחיש
 קלמו דכך דהד כי י' אוקב חשפט ולא יעזוב את חסיהו לשלם ש'
 טעמו חסידו ככ' וחמו זק יוסף וזרע חשעיס טכר זק פוטיר טרע
 טכטקלם כלא וכרות ונתק. איש חלה נבר עהס ככל חקוס כ'
 נחמוט חוכר כושי וכאן כושי חוכר נחמוט אין זק טכר אחר להס
 דביאו ערב ואין לשון חיד אל לשון ערב כלא אטבי אעלכמו חיד כ'
 תבטענו חיד קישחטאלים אה ל' עברא זכין וכר אחת חזבין
 ובר חוקן טכר לת ויקון נעטס אטר חוקדוקו אישאר למור שזק ר'
 קדשע כשאק יוסף ויוטו חלה להעלל עלקס ולקחת אותה חירס -
 לחטכב זכור על סטטס בחטס און בחמוון וזהו ויקנהו טמייר
 שקטאו חקס על כהס ואח להס ככל חקוס נחמוט חוכר כושי א'
 וסאן כושי חוכר נחמוט אין זק טכר וטראון כך חזרפו להביח ק'
 קישחטאלים שקיון עכיס בדבר כי חחטעס קטאוקו חיד קסחחס

וקסומהם קטאוקו מיד הישמאלים כדבר רז"ל וטעמיה מיד המדע
 קטאו דכתי' וקמדעס חכרו אורת אל מלכס ונ' ומק שאח בסאן /
 מיד הישמאלים לבי שלט נמור המקה אל על ידס שקיו שפי'
 בדבר קוק לט סאלו קטאו מידס כי המדעס קוצרפו לתזור על /
 קסומהם וקסומהם קביאו הישמאלים שיקיו ערביס בדבר יטן
 אשר קס קוהדוקו שמק ומידס קטאוקו. וקזכיר שנתן על השס"ן
 הויות טובות כנגד / דעה שקזכיר כנגד ויוסף קודדחלהמק
 אלו ניקי י"ג את יוספ בכל מקום שקולו קולך שכינה היתה ע'
 עמו. וכנגד ויקטו פוטיר אלו א"ש מלכיה בכל מטעם מצב
 עמו. וכנגד מיד הישמאלים אלו ניקי בבית מדוטו קמעה /
 לא חטו תן לביתו בעדות וכברתים אני אמר בבית מדוטו /
 לבי שדך קמלתיס הוא בסחודות קס קולכי מדכרות ונורה /
 קיס באניות ויוסף אטפי שקיק יוספ אוקלס וקמיר קיק בבית
 מדוטו קיק מלכיה. לא יאח שקיק לו קויית השנהק בדבהס /
 שהס חוץ מחסו שקיק מלכיה בכל פעולתיו לו ולזולתו וזהו ניקי
 איש מלכיה ועוד שקיק לו קויית חן פעיע כל רואיך ולכך קיק כתי'
 מדוטו ולא חוץ כנוסאו חן למטו כאמרו ניקי בבית מדוטו קמעה
 וכא לברט אלו ק"ך דבהס כנגד ניקי י"ג את יוספ אמר וירא /
 מדוטו כי י"ג אתו למוח שלט קיק חוואנה מצב עצמו לבד אל
 קענהה בעה לשיע קל וזקו נירא מדוטו כי י"ג אתו. וכנגד /
 איש מלכיה אמר שקיק מלכיה בכל אשר הוא שעת נס לאתהס
 ואמר בידו כלוה כל כך היתה קלחתו שקסחורה עה"ן ב"דו /
 וקוא מרויח כי כרך קסומהס אינס חרויחיס בסחורתס ער
 שמעבין סחורהס שנס או"ך חדשים וזק בעוד קסחורה /
 בידו וקוא מרויח כג וכנגד קויית חן אלו נירא יוספ חן יוספ
 לאפי

לאפי מיד דהוק ביהה וקוק קבע ליד כנוטא אחא הוק מתקפך /
 ביהה להווא נשט דרשתיה דחאהה קוק רש ביה ככתי' וירא /
 מדוטו כי י"ג אתו ונ' קמ' וידע מדוטו לא כתי' אל וירא /
 כענינו קוק חמי שבסא דנפיש סבל יומא דק"ך עביד ביהה ועל /
 ויברך י"ג את בית המצה ונ' קב"ך נטיר לן לטקייא וכענין נטיר
 לן לטישיא דקא טשישיא מתברסאן בענין דקב"ך י"ג כענין דא
 ויברך י"ג את בייב שבסא מדוס בעבור ארון הקלס דקייא אחרת /
 מתברסאן בענין ואיטן לא יפלן לאתמא בזכותיהו וקא א'
 אוקחוק יוספ את קב"ך מאהה כנפיה ואיהו לא יכיל לאתקמבר /
 מינה ולטקא לחינו עכ'. ובמדע ניקי י"ג את יוספ קא עס
 שאר קעבעיס לא אל יודן לבחמי אמר שקיק למנו י"ג בחור
 טעמיה י"ן בעמק אחת חקן לחנותו שלני קטיח י"ג ב"ך וקלך
 לו אחיק אחוהו חטע מה אתה חטח י"ג וקולך לך אחר א"ת' /
 אלו כתי' קס ואיפ חוטט לרס שיטעו ערך סך אלו נדולס ובעטו /
 אביס אכל קסמא קטן כמור עכמו ל"ג ניקי י"ג את יוספ /
 וקמא י"ג טעמי ניקי שליס י"ג כחט י"ג שנס שטח בחמס /
 נירא מדוטו כי י"ג אתו רס קוטא אמר פ"ס קוק חלמא וי"ג
 וכנס חלמא וירא קוק אלו ליה חזון. ע' דותמי וקע דותמי פוס'
 וקוו פוס' י"ן את דוער וקוא אומר י"ן קוק חכונל את דוער /
 חכונל קוק נכ' על כל דבר ודבר אמר לו יוספ רבן את חכטס /
 לעבס חרשין בחלכס את חכנים. וקיק חקנטרו בדבהס נא'
 וחחזיקו בחרשין עד שמאק שכיט על נ"ך שחורת שטח וירא
 מדוטו כי י"ג אתו לט"ו שמאק זק בחלס או בעמוד ענן וכיוצא /
 בו לבסוד קב"ך וקאק שמאק טלון קא וכל ישל ט"ו בידו לשון
 ק"ך הוא חסר אשר נפ"ה לשון כל"ה לשון פ"ש קלך

ונעם ויהי חזק הפקיד כלו חמה כדעת לחיות על
 כל אשר יש על ויפוך י"ו אהרן לרגל ולא בבית בלבד אלא בבית
 ובשדה ובחדש סת' בבית ששק חדשים בחורף ובשדה ששק
 חדשים בקיץ חסאן אהרן למד ששק בבית של טמטיר שנה
 אחר ובבית האסורה י"ב שנה שכן חזקו י"ב שנה חסמזר עד
 שחלק ויהי חזקו לנאת בסוף י"א שנה לפי השבון י"א חלמות
 י"א כוכבים אלא שנתוספו לו שתי שנים בשש שנה חלוק
 ובחדש כל העבדים חספה אהרן בית רבן אבל זה ויפוך י"א אהרן
 בית חזק אשף שקוא חזק ואינו ראוי לבוא עבדך בלל י'
 יוסף כל העבדים חסודם על קנול אבל זה וילקע יוסף אהרן
 כל הכסף כל העבדים חסודם על קערוק אבל זה ולא שחש
 אלה כל העבדים רבן חסכילן הדומק וזה קאכל אהרן רבו ו'
 קרומק דאז יקושע בן קרומק חסנוק יוסף לקח חלמזר דכרוב
 וחלמזר בן אהרן וכו' ואזי כאשר באה טאחמורת עזככל אשר
 לו בידו בלא חסבון כלל ולא ידע אהרן לא היה נותק לבו לבלום
 כי אם הלחם כלו על קיה יוסף נחלק שמו כי אם חסמטמתי
 פשרתו ויחמוז עוד חולת לחם אשתו בלשון טקיק דכל שון א'
 אכלה וחזקה פיה לא בא לקווית על חעלה יוסף קציק י'
 שאשף שקיה חעלה וכבוד ועזוב קחצה אהרן אשר לזכ
 בידו לא טקאק ולא טקנאל בפרבן אדוטו ופיין חשתי אלא
 אכילתי קיה פת חרובק או סת טאלת חולת וזהו ולא ידע י'
 אתו חאומה ט אם הלחם אשר קוא אובל ולא מאכל ושנו
 אחר נאשף בן יהי יוסף יפה חנאי ויפה חזקה ולא נשקעק
 עורת כלל כחן שקמציא פדטאל ויקפו להס חן קזרשעם יא'
 ואחרו נט טא את עבדך יחיס ששוק עני ועבדו היו וירש שחטם
 ובהאים

ובהאים חסאק קנערים וחיוספ למד דטאל וכטח פי"ז שישק
 לו נט סמו ששק לו וכן לחזק אהרן חולבה טאומה ועמוש'
 על וני' ונב אט ועצובי אטס בן וני' ואכוא אל חחוק אשר לז
 טכר טאוויה לקוירק יוסטר כעיסונס ובחמרוקי הטאים לא
 טרעטור וסיטונס ולבן אכוא אל חחוק אשר לא ככת חולבה
 בכח טס י' ט"ב קחמוז חולת וככן וסמזרש זרוק חוטאל לאוויה
 אשיקיה קאי לפי שכתו ויהל קיה יסת חנאי לפי ויהי יוסף וני'
 נחמו ויהי אחר דכדהס וני' להער עכעבוד יוסין טאק אשר א'
 אדוטו אהרן שיק בו וקול אחרו כיון שדאק עכמוחוסל קהחיל
 אובל ושורה חסלסל בשערו אהרן קכך חחאכל עלך י'
 נאקח חסלסל בשערך אט חננה טך אהרן דוב חיד וקשא
 אטכ אדוטו אהרן שטיק אל יוסף ובחדש וקשא כלא וסן ק'
 קשא שטיך קשחיותה שדאקה באכמוען שלה שיש לה להשחיד
 חמונו בטס וקמציא ב' חספיה קהחיותה סא ואידך קהחיותה י'
 יה אל י"ז חמוז לחק שאחרו שפכה שחיו לשס שחיס טכבוונק י'
 זק על חסוד קשולס קנבדת חושקה טעכר ועל קיות עכוכעב
 טכר דרך כהטור וחסיטור כיו זקנאי קדול לאטה עס בטלה טע
 עס אחר לוח כך כפרטור וחסיטור אבל דוב אחר בלשון טקיק
 ופישת כנטיך על חחתיך קן אדוט סלוח וקל אדוט חעו ט'
 לך ומה אהרן ששק ב' וקטעס שבחלה ויחאן חולה על חוקו נמשע
 אלה וחחאן פו כרבלת חחיאן אהרן חחך הטטמים שבהורה חנו
 חביטס חחשלא נטרם פק כעשן קחמועוב שטאלס חחוכס טדע
 כוונת לבן וסמזרש אהרן חחתיטא אט חאדוט ומה אדס קחאשון
 טעכר על חחוק קלק טעכר חחן עדין זן שקיא עכיה חחוק ע'
 טאכון לא קן אדוט כאק איקוטן אל יטקם אכיו ואזי לו שרדס

אמיר שיכבדו באבני אפר כענין שיהיה חסר מהם ויהיה דועק
 זונות וזקו שאחזקן אדוני ומתיירא את חמנו. לא אחז לה מתיירא א'
 את האדוני אמרה לע הורגתני את אחז לה לא די שאמנה באסרנו
 על נואפים אלא בארסנו על כחמס. לא קן אדוני אחז לה מתיירא
 את מקדש אמרה לע איננו אחז לה נזול יצ ומקולל מאד אז אכן ב'
 קבעסק אותי מחדר לתדר ומקיעון לקיעון עד שקעמורה אותי
 על חימה ויהיה ענין חקוקה לה למעלה הימנה ונאלק סקן ופסקה
 פסק אחז לה יאותה קדין אמה כסית מי שכתב בו שש יצ משועמנות
 בכל קאכץ שאכז ועטם אל אשת אדוניו למי אטף שקיה אשת
 אדוניו ויהי חייב לעשות מאמרה לא חלק לה כבוד בטענות עקוק'
 ונבנה עליו יאהר' מי יראה נאח' שלא היה ראוי להיות בסמי טובה
 למי שנתן לו כל הכבוד מקמחון וכל אשר ישלע מקשרה נתן ב'
 ביה. איננו נזול בבית הזק מחמט אולי היה נודדת לע מקבולת
 טובות להקב ולבסמ וכן אומרה לע שהתק לע חטלה ושורה ויששק
 רכנה וכעב קא' אחז אינ' עירך לעה כי כל אשר ישלע נתן בידי
 וכעב קשניה אחז איננו נזול בבית הזק מחמט ומה חטלה הוטל
 לבית לי יותר ונזולה חזרה כי אם אותך באשר את אשתך יאמר א'
 ולא חשך אותה חמנו בעשטס שהיא ערבה כענין חמסת או ב'
 כעב חשי וקמה וכל ער' נעה ב' לוסמ היה קעבט וקנא קונה
 שש בזק היה יוסמ אדון טלה ולא חשך אותך מחמט אלא בעשן
 אישור לבד וזקו באשר את אשתך ואיך אעשה יעד ששהטס'
 רעה יששק הא' שיהיה בונד באדוניו קבועמ בו וזקו הרעה ק'
 קנולה וה' שיהיה חונא לאהיס כי כעב נח שענו על הערות'
 ובחדש אמרה לע למך אין אהה שוחטעל אין אדם יודע אותך
 אחז לה הפכויות עכסס אסורוה לבן את אשכ איש טאכו''
 ולא

ולא שחט חלק לשכב אעלה אפי' בלא קשמיש לה יורשוק לעב כא.
 ויהי כדבה אל יוסמ יוס חלמד שהיה חפרה אותי י' חדש ב'
 כלא חיוס לוס ומחדש לחדש. ר' יודן בעס כ' בטמין אוח' כעק
 אל חל' עסן עוק ונזולתן עוק עסן עוק ויהי כדבה אל יוסמ יוס
 יוס ויהי באומרו אל' יוס יוס ולא שחט חלק ולא שחט חלקס ב'
 נזולתן עוק ויסר פיעה אהמבעת ויסר קמלך את טבעתך א'
 יהן אהה על ידי יוסמ ויהנה לחרדכי וילבט אותה כעב שש ונתן
 קלבוט והסוס וישס רביד הזקב על צארו ותשס אסקר את ה'
 חרדכי על ביה קמץ וירכב אותה במרכבת קמטנה וירכביהן
 על הסוס ויקראו לבטו אכרך ויקראו לבטו סכך ויהי כהיוס קזק
 כלעז באשר קעט יוס קמיוחד יוס איך שלקס שקלבו כולם לעה
 אמרה אין לי יוס קעץ לזקק לוסמ כהיוס הזק אמרה לקס חולה א'
 את ואינ' יכולת לילך. לעשות חלואסתרה ושמואל חד אמר ה'
 חלואסתה מחמט וחד אמר לעשות ערבו שמה אלא שצאית לע כ'
 חזרה סוקנו על אביו וזקו שאחז קסתנו ואין איש מאשוי קבירה'
 שס בבירה אכל איש אחר שאינו מאשוי קבירה קיס וחסו ישקב''
 ובחדש יוס שבת היה דכתי' כי בו שבת חכל חלואסתך ומה חלואכך
 היה לע שונה וקנא חק שלמדנו אביו. לא ואין איש כדק טעמו א'
 ולא חלא טעמו איש. ויעזוב כעבו בידה למד הסתעב חטלתו שלא
 דנה להרעם עס אדונתו ולקחת כעבו אלא קטחו לבסודק. א'
 ויש ויטא חזנה יטא לחוז כה שהקניאש חמנו ולא התבענו ואולי
 חטט ערנה קכהק לבכוס את יצרו טחכס לצאק החולה להקרה
 חטט שטחמטו לע כחור קעץ. ובחדש אחז לע קבה אהה עסת
 קיוס קיס יוסמ חטט ארוך שנאח' קיס האק וינס מה דאק האק
 אדוננו על יוסמ שנאח' בו וינס ויטא חזנה ואולי עירד לוס לקרר

לקרר עצמו לפי זכר שינוס קיס חטע . ובמדרש חטרונה אחת
 אחת לבי יוסי איכער יוספ בן י"ז שנה קיה עמוד בסחו וקיה עשה
 קדבר הזק הוציא לפניה ספר באשית וקתחיל לקרות לפניה חטע
 לאופן ובלקה ומטעא יקודק והמר אמלה אם אל גבוליס וברעור
 אכיקס לא ספק עליהם קבתוב זק שקוא קטון וברעור עצמו ע
 טאכו יי כבעו יערס והס יוספ בוטיז פלמי פן ליש וסימנס כפי י
 ישחס קתרוחם ודרשו רזל תקוט של יוספ ענותנותו של בוטיז
 דאל יוספ ביוס ואלו נבי בוטיז בללה דכתי ויקי סחז קללה ויחדר
 קאיש וילפת וילא וקנה אשק שוכבת מרעלהו ואחריו זל טעשא
 בערו סאשי לפתת וכבע יצרו ולא דכק לנעבה תקוט של בוטיז
 עבדותו של פלמי בן ליש דאל בוטיז לילא חרא ואלו פלמי בן ליש
 סוק זמן שקה בשעה שבעתהו כוח דעה לעאול עקלן את ה
 מיכל בתו שאמו ואאול עקן את מיכל בתו אשה דוד לפלמי בן
 ליש אשר חולס וקיה יודע פלמי בן ליש שלא היו קידושיס ק
 תופסיס באשת איש ושאול אש את בתו ועקע לן וחפט ש
 עתה יסא חטאול קואה עצמו עלקחק וכשמה שאול שלח דוד
 לפלמי קבא את אשת מיכל אשר ארסה ל בתאה טולת פלמי
 ולפי פי ואח ויקחק חטס איש ולא אח חטס איש ומה שכתוב
 וילך אהק אישק פירושו שהלך פלמי לעורק לילך אל דוד אישק
 ומה שכתוב הלך וככה אמהה קיה בוכק על חזקה זו שהלכה ה
 חיכו אישיו קיה חתירא חכוד שחא לא יאמינהו וימלהו דעה
 קביא לבן איש עבה ולא פי חי וקכוונה על בעלה ומה שלא חזק
 אופן קנה זה דרך חוסר כטאיש . טבה חטעב קערי . לצחק בנן
 סלעון קבתוב כטחוק לבסיל טעור זמה . טא אל לעכב שני י
 קח דוחה ושחקה קיא אחוק לע שפכה שמי ואוחה טא אל לעכב
 טרי

שתי . ובמדרש טא אל זשה ומולא את חר מחות את קאשק אר י
 יקודה כז שלס אין לך קטחין קאשה רבע שבטל נאמר ויטלמן
 קעס טעלעת אלבי איש ובחטעא זמה טע אשה טעל כז אלמי .
 טוב לבט קלקיס זק יוספ ומוטא ילבד כז זק זמה . אסורה יקה
 ואלו לא קיוינה אסורה קיוקטאות לארס בטוקיס . כדכיהס קאלה
 טעה ל טבדך זק דאיה למה שדרשו רזל שהיה סהס ולא קיה יכול
 לשמש ומה שדרשו רזל בטטה קאמיש אר אין קכוונה קאמיש ה
 חמש שקה ספס קיה אכל קתשמיש סחייט חטאונט וחבוק וטעוק
 כי אל קיה קשמיש חמש איך איטער שתקח סוק אלל קיה יל
 נקיה טאסת בשעט בעלה ואלו קיה קדבר אחת קיה לאנו לה ל
 להסריו ואיך קבוצ להטלן טלנו לפנפ ארעמה . ואמר ויקח א
 אדוט יוספ לחוזו שלקח ס אשר קיה בידו וקבל חטכווקו ואח
 טקו סכית הסוקר וטעקל כבוד טקטו כחוקס אשר אסיה קחלך א
 אסיהס ומיץ קיה לע בעטן עיקיה חזותן לפרע חלס שר קא
 קחשקיס . וקיה שס בבית הסוקר יחיס רביס . וקיה יי את יוספ טאשר
 קיה שמו טר טקה . ואח ויט אלו חסד כשיט אמהס נטייק קטטה
 אכל כשיט שר בית הסוקר טק חנו וזקו ויהן חנו או שהו ויט אלו
 חזנו לקבל שוער ולעשור שמו חסד ולבן ויהן שר בית הסוקר
 ונ . קיה ששק יי חלית כסאן לא אח בידו לבי עקה אסוד ולא
 קיה לו שוס טפן בידו כתרשמו בחימהה קוק חקעביד . טאשר יי
 ארז כעביל יי ארז . וכרב הרב דע שהחזיס קחורס בערד א
 ועיטוי יוספ בבית הסוקר לעלה יטאל שקוא טעל לבור ומזק
 קקנו לבו בקלה לשון יעלה ויטא כי השומר כבוד ערך שיטלה חטס
 וכעס שדעכינג שריוה שמו בעך קסוקר כן יטאל קשורייס טעלה
 טכית שוקס וכעס שסרוב כוסל כרזל טאק טעא כן סלעור טעל

סת' וישבו חשך ולחיות אפיה שנת ונרצו וכאם שכתוב ביוסף ו
 ויע אליו חסד כן ישראל בלגה סת' ובעבדוהינן לא עזבנו להיטן
 וישג עלינו חסד וכת' וחסה מאהרן לא יחוט וכת' ביוסף ויהן חסן
 כשש ער בית הקוקר כן ישראל בלגה סת' כהם ויהן אותם ע'
 לחחיים לבט כל שוכים וכאם שיצא יוסף חבית האסורה
 כן ישראל עתהם לנארת חן הנגלה שנת' לאמר לאסורה זאו
 וכאם שכת' ביוסף עד עת הוא נברו אחות י' צרפתו סן כ'
 כהן בנאולה ישראל ואתה דטאל סת' קהים הדבסם וחקים עד עת
 קן ישומעו רבים והרבה הדעת. אחר הדבסם לפי שקדטלה א'
 אורה ארוק את קצהק כפי כולם לצבר בו קביא הנה להם פולחן
 פורהנות על אלע שיפסן אלנקס ולא אלען ועוד שקרא קדוחה על
 יההם. חטאו זה טאלא זכוב כפילע טעיה שלע וזה טאלא צדור
 בלגסקי שלע. לאדוניהם היה ראוי שיאמר לחלק חציהם או
 לאדוניהם חלק חציהם ועוד למה קראם חשקה נאוסה ואחכ' ה'
 קראם סת' קהים וכת' קל אפרים אולע שדך הוא שאעט' שיטלעז
 נדול חיינוי בבית חלק אינון ששקה הוא עצמו חיינוי לא חחנה
 אחתם חתנו לעצות וכן שאו קהים האלה אבל חוטאים לא'
 היו קהים שקס אינם שובסם ואינם חשקה נאוסה אבל חטאנו
 חושקה והאוסה ולחי חטאו לאדוניהם כל אחד לאדונו ובחוק'
 חטאו לאדוניהם בזה שחטאו לחלק חציהם ופרעה לא קצ' ה'
 על השבסם שלא חיינה אותם חלק רק על קשה לפי שחיינו
 אטעים שאינם הוננים ואח' לאדוניהם לחלק חציהם והיה ראוי
 לעז לאדוניהם לפרעה חלק חציהם ושיאמר אחי כן סת' ה'
 ויקצוף על אט סת' סין. וכת' קל בחיי יתכן לפרע כ' סת' סת'
 זכרנו טקה ינד הכתוב חראשית אחת חק שטריג שרפד
 חלבות

חלבות חחמן בס' ישראל וחטטוק הזכיר הכתוב חלבות
 כמעט שזקה וקשם כמעט עצמו וכן חמלא בעטן אחתה כים א'
 שינהון הכתוב חחנה חק הוא שכת' ויוצ לחלק חציהם א'
 ויהכך לבס פרעה והיה ראוי לעזר ויוצ לפרעה חלק חציהם כ'
 ביה קשם ויקרך לבו אבל הזכיר חלבות כמעט עצמו וקשם כ'
 כמעט עצמו וקשם כמעט עצמו לאמר על אחתה כ' קדוב יוס אידו
 חלבות חחמן ולא יסאל לע ט אס חשם לבד אבל בעטן חוזק
 לבו אח' ויחזק י' את לב פרעה חלק חציהם הזכיר חלבות ה'
 ושמו ביחד לקורות ט אעט' שפרעה הוא חלק חציהם הנה קד' ו'
 עלו והוא האוסה את לבו ולבו טדו פלג חיים ואח' ויקצוף פרעה
 על שט סת' סין קרא אותם סת' סין אול' היו שחשם כ' בבית העשים א'
 אשר לחלק ולקך היו סת' סין חחש ועטם טל ער האופים יאמר לו
 היו חחוטם על כפר אחר לא היה חחאס נדול אבל היו ער החשקים
 וער האופים וחאל חלק ויין חחשט' ערך שחיה רבכ כמוזכר
 בסת' סין חחשט' ויסקוד ער קע בחיים אר' יוספ' להיו חחשט' סחשט'
 ויקיו יחיים בחשט' טעם שאר חדע. ויחלמו חלעם שטקס ויחלמו
 שטקס חלעם זהו טשטמו וחחשט' כל אחד חלם חלעם שטקס שחלם
 חלמו וטקדון חלעם חבירו וזקו טאלו ויקא ער האופים כי טוככר
 איש כטקדון חלמו כל אחד ואחד חלם חלעם קדאוי הדוחה לטקדון
 חשט' לבא שטקס. וישראל את סת' סין פרעה כלומר בעבור שחם
 סת' סין פרעה וקס אתה בחשט' לבך חוזקק לשאלו עליהם. וישאל
 את סת' סין פרעה כלעו בעבור שחם סת' סין פרעה וקס אתה לבד כ'
 סחשט' לבך וטכר אין אותי יתכן שחלמו לחחוט' סת' סין ככק'
 או שקיו שחן אטעים ולא ידע לטקדון. אלא קלע חלם שולק בשח'
 ח' יהוון שש' סן ח' היה יודע קטקדון. בחלמוי וקט' נטן

ראוי לאדם לזקק בתפלה הבורח במיטור חלמות כי שר המזיקים
 קיק תפלה הבורח בתלמי שהוא לשון חלמות ובהארת לשון וחלמות
 וקחייט וטבל ונדון לחיים ומזר למעלה אבל שר האופים הקמיל ב
 טאפ שאמר את אנט בתלמי ונדון לחיה. וכדעו לזל לז' טקמו ב
 טאפ ואבדו חן העולם והם קטטט ושר האופים ומרעלים והמין. יז
 ותפן שלשה שבעים זמורות חלשין הלבין שהנה. וקיא כפוחה
 כלוח טאפ פחה מיד עלתה ויטא קתן חן קנפן והוא הסמדר כלשון
 אם פחה קנפן ואחכ טרמ קסמדר ומיד נאה שהבשיל אשכוליה
 עבבים והנה החלם קה חורק כי מחורק קלקים לעשות קטטן כי
 מיד שפחה קנפן מיד העצה ונמר קרה ושחמ קעבבים והנא
 קיין ונתן על כל פרעה ועל מקירות קטטן נאה יוספ בחמתו ל
 לפרק בנן העבנים ייחיים לקיחוב קזמן ולא פרק ייחכמים או
 שנים ומלה שרנים קטא חלשין שרנא והוא לשון אורה והוא קהן ב
 בשלש סל חור שפרק בורב ייחיים ואעמי שפשוטו לשון חרדה
 הוא כולל האור והלבון חלשין חור וכן דמשו קלל נאית את אחוריי
 חלשין אורה וכן לשון חורם וסנפס כי הסרוב יחשיל קזולס במעלה
 למעלה קאורה וקקעטס יחשילם לחשך ויקלאס חשוכים הוא שפנ
 כל יתייב לבט חשוכים. ובחורם ובנפן זו קורה שלשה שרנים
 קורה נבאיים סרובים שרננו על יד חטה ואהבן נחרם. וקיא כפוחה
 עלתה טקה אל סנהדקן. הבשיל אשכוליה עבבים אל קהקיים
 שכל דור ודור. לא נפן זו ידועלים יי שרנים זה מקדש ומלך נ
 ובהן וקיא כפוחה פחי כהונה. הבשיל אשכוליה עבבים אל
 קעמס. לא ובנפן אל ישאל שחעלתן בקורה שקיא יי שרנים
 ובני אבות וקס יי מעלה כהנים לעיים ישאל וכננד יי דלים
 שעלים בכל שנה. וקיא כפוחה קטט חמן אל ישאל לחשיל
 לפרוק ולבנה וכן הוא אנוח ובני ישראל פרו ושרא ונע. עלתה טקה

קוא אומר ובני ישראל פרו ושרא ונע. עלתה טקה חמן אל ישט
 לבנאל וכן הוא אנוח ויי טחוס על כנה. קבשיל אשכוליה קטט י
 חמם של מצהים לשקות כוס קרעלה. והמאט טרעה לז' טעמים
 כוס כננד לז' כוסות של פסח ולגעת האומר כוס ק' הוא סומך על
 כוס אחרון של הפרעה ויתן את קכוס וכן כחז בדביו לז' וליות ש
 שערקין לעבור על ישאל כננד לז' כוסות. והנה נפן לפע הוא
 נלוח חכמים שקיק סומך לבנו. ובנפן שלשה שרנים חטה ואהבן
 נחרם. וכוס פרעה ביה הוא נלוח בכל והוא כוס פרשן שער חוב
 של אברהם. ואקח את קעבבים הנותרים. ואשחמ אורם אל כוס
 פרעה זה נלוח נא ייחיים חמן שפחמו קעבבים בשקות חלק
 את קכוס על כל פרעה זה נלוח יין. ונתת כוס פרעה בידו זה
 נלוח אדום דכננד עם עלך קעבור כוס ואז ישונו ישאל כמטפט
 קראשין וכננד עהנד קנה להטקות אומות העולם לז' כוסות של
 קרעלה ולהטקות לטראל לז' כוסות של טחמה ושל ישועה שנאמר
 יי חנה חלקי וכוס י דעת בשמן לאשי כוסי רויה כוס ישועה אשא
 כוס ישועה אין כנה כן אל כוס ישועה לז' חמות המשיח נא יי
 בימות נע ומנע. ולפי שראה כל אל קהשורות בטו פרק לע לעוב.
 וקמאט כסספר החלם אחר שרנים וכספק לע אה שרנים אולי
 יהווי שבחלם קראקו שקתיה לע שררה אחלה וקתן עה נש כלוח
 נש שררה אחלה אבל יוספ אה לע זה פרקונו כלוח ה לך בשררה
 אחת שיטב אוקך על כנך ולזה כנה שרנים. ישא פרעה את כ
 ראשך לשון משכון כסיפקוד שאר עבדו לשנה לבטו כסעיה יחוק
 אוקך שחרם. כנך בסים שלך וחושטיך. כי אם זכרתי אשר
 אם זכרתי אתך כלומר אחר שאני טלול בחלומך בכלל קנפן וזה טקמין
 חלמי שנתקיים לעוב וזהו כאשר ייטב לך. ועשית נא שמה חסד

אין טא אלא לשון בקשה ונתקש חמנו טע לכהם קא שיזכרונו קוא ט
 טעמו וקב שיזכרונו למרעה ומטע זה טרפ ולא זכר שר המשקים
 את יוספ טלמח שלא זכרו לעצמו ויש כחוקו מלהזכירו אל פרעה
 וחם ושלם שיתלה יוספ קצהק בטחמונו כבשר ודם קן טעם לבדו אטל
 היתה כוונתו שהיה קזחין אלנו שר המשקים כה שישקה לו
 טע על ידו כיוון קידוע שקלת הנה את קצהקים ש פכות ומק
 טעטעט באיתונו טס ז טעם טעד כמו שדרשו רז"ל זה קיה על ז
 דבר טדבר טס שר המשקים חטען קלתו וחילה פגנו לבדו ולמי
 שיקט פנה טער המשקים ואין לאני לצדקים כיוצא בו לבקש פ
 סכה לבך טעטע כי היה לו לבעונו בהנה לבדו שהוא בטל הסבור
 כולם שהוא יזחין אלנו הסבור והוצאתו מן קבית קזק ולא אמי
 מן הדור לחי לו אינו טואל חמנו דבר וזול שהה הוא כואק פ
 בטעטו שאינו אסור בבית האסורם אלא פקיד וממונה טלקס
 וקעטם כי נפוב ועבתי מאן העבדים ונש טה לא טעיקי מי
 מאומה מחק טדברו טע נש מילה טלח טחק טחטעטו
 טל טסקי מילה נחמ טנפוב ועבתי טעט טעטעט טע טעמיו
 טטטטט נפבו קדבר מואובן ולא ידע מה טעטק בו טד יוס טעלה
 טעמו להם טמו טטטט כזוקר וטטטטט אכ אחא מאן טטטט
 טע טעמיו וחז לו נב טלא יחטוב שקיה מן קמטטטטט וקקטטט
 וטחטמה קטטול טרע לו טאינו כן אלא ועבתי מאן קטטטטט
 זכה ונה מנלה חטמיו ואנירא טאדעט לאן יטדל מחכיס וכן
 טס קטטטט טס חכס ונבון וביטקס טקטלת וקטתי חטמק ז
 ולא קאחר טאעט טאע חכס ונבון חטעי אינס קונעס כיוט טה
 לא טעיקתי מאומה מחק שקטלע טע אכח אחר ויהא שר כ
 קאופטס כי טוב טרע קיה חוטט בו טאינו יודע לטקור ולא
 ינד

ינד לו חלמוו אס לא טראות ט טרע לחכירו ימה וכקונן או יאמר
 ויהא שר האופטס כי לאובה טרע לו טאמח וקנד לו חלמוו וכבד -
 אכ אלעזר טכל אחד ואחד טאה חלמוו וטקטונו טל חכירו וקקטל
 אמי אמי בחלמוי אמי יוספ כאמי קתמלת ובאמי קטפה פלי חורי
 טליס טל טפרס קלעטס טענין חורס חורס ונפ זמן ט פליס ז
 טלחם לבן כלחם ואמי טראק קטעט אובל אונקס טאה זלוח טל יטט
 וחורבן טקיקס וקקטת קטקיקס והטעט אובל אונקס כדכתי טקנו את
 עבלה טבדק מאכל לעופ השמיס וכטטאה כך קטיב טטולע כטטטו
 שי"ק י"ס בו חלמוו כדכתי וילק אונק טל טען וזקו טען חלמך ז
 לטטך וטעקק לערך ולבן חטמ קדכטס חטפו ולא הטטמו לדבר
 וזקו טאמי טטאן ויטן יוספ ויאמר טלח קנדס טקטליס דכוכו טעה
 לו טען טלא ידבר יוקר מה טלא אמי כן טער קמטקיס אלא ויאמר
 לו יוספ שהטח לו לדבר ולהאקך לפי טקיו טל דככו בטווק טובק
 לטטאל אכל כטאן אמי ויטן ויאמר יוס קולגה את פרעה יוס ז
 לכהני ואמי לשון קולגה לפי טאין קולג טולג אלא טע אחרס טחיק
 חולדת את קאטק וכן וחולדתך כיוס קולגה אונק וכן אמה קוככט
 את קטעט טכיוטו טע אחר ויה טטאורת יוס טולג כן לחך וקראו
 את טמו טרעה טטס אכיו ולא זכר שר המשקים כו כיוס ויטטחוקו
 לאחר כן וקמט ויטטחוקו יוב קטוכק לפי שהוטט דנה טל טערת
 טכניס וקיה קוטטר קטטס לטיתן טלא יטטחוקו וחלמך בא ומה קין טע
 שקטעה קטעה ומטע שקלה יוספ בו לטוכרו חוקק להיורקטטטט
 טטס טטאמי אטה קנפד אטק טס יט מוטטמו ולא טנה אל דקביס
 אלו חטעייס קטקראיס קהב טחטטטטט אינה לטלוס כיוטס סקט
 רטן אטער יטמך איט טענו ונא ככטו וטקט כן פרעה ואס קמך
 כן טע טארי טכרו ואטעט טלא טס בטחמונו טענו אלא להיורקטטט

אין טא אלא לשון בקשה ונקט חמנו עט דברה קא שיזכרו קוא ע
עצמו וקב שיזכרנו למרעה ומטע זה טרפ ולא זכר שר המשקים
את יוספ כלומר שלא זכרו לעצמו וישבחהו מלהזכירו אל פרעה
וחס ושלם שיקל יוספ קצהק בעמנון כבשר ודם קן טעם לבדו אכל
היקה כוונתו שהיה קזמין אלנו שר המשקים כה שיטעק לו
עם על ידו כזמן קידוע שהקלת הנה את קצהקים שם סבות ומק
שטעט באיחורו שם ב טעם עוד כמו שדרשו רז"ל זה קיה על ז
דבר שדבר עס שר המשקים חשפן קללתו ומילה פגו לדבר ולמי
שבקט סבה בער המשקים ואין ראוי לצדקים כיוצא בו לבקש פ
סכה לבך טעם כי היה לו לבטוח בהנה לבדו שהוא בטל הסכונ
כולם שהוא יזמין אלנו הסבות והוצאתו מן קבית קזק ולא אה
מן הדור רחל לו אינו שואל חמנו דבר וכול שהה קוא כואה פ
בשטו שאינו אמור בבית האסורים אלא פקיד וממונה עליהם
וקטעם כי נפוב ועבתי מאן העבדים ונש פה לא שאיתר מ
מאומה ממה שדברו עלי ופה בל מילה טעם במק שחשדונ
על עסקי מילה נחמז בעוב ועבתי שטעם שטעם שטעם
כשנחמז נפבו קדבר מראובן ולא ידע חק טעם בו עד יוס טעם
עצמו להם כמו שנזכר בזוקר . ובחזרה אז אחא מאן שטעם
שטעם טעמים ורחל לו נב שלא יחשוב שקיה מן המכשפים וקוסמיה
ובחכמה קטעול סרר לו שאינו כן אלא ועבתי מאן קטעם
זכה ונה מנצלת חכמים ואנירא טאדעא טאן יטרא חכמים וכן
עס קטעם עס חכם ונבון וביעקס טקנצלת וקטרה חכמה
ולא האחר שאעפ שאט חכם ונבון חשעי אינס הנעם כי נש טה
לא עשית מאומה ממה שקטעלו עלי . אחכ אמר ויא שר פ
קאוטס כי טוב פהר אולי קיה חושב בו שאינו יודע לפתור ולא
ינד

ינד לו חמנו אם לא נראות ט סרר לחכירו ימה וכדונן או יאמר
ויא שר האופים כי לעובד פהר לו נאמח והנד לו חמנו . וכבר
אז אלעזר שכל אחד ואחד אה חמנו וסררנו של חכירו והקמל
את אה בחמנו . אה יוספ כאר קתמלת ובאר קספה . פל חורי
סליס של טהרס קלעס שזיין תהרס חורס ופן זמן פ סליס ב
בלחם לבן כלחם ואה טראק קטעפ אוכל אורס דאק גלור של ישל
ומורבן בתיקס והנה קצהקים . והשול אוכל אורס כדכתיב טהנו את
עבלת עבדך מאכל לעופ השמים וכטראא כך קטיב נחולע ככאשו
שיק"י בו חמנו כדכתיב והנה אוקר על ען וזהו טעם חמך
למשך וטעם קטעך ולבן חמך קדברה חפון ולא הטמו לדבר
ותו שאה נבאן ויטן יוספ ויאמר טעם קודס שקטלס דבוכו טעם
לו טעם שלא ידבר יוקר מה שלא אה כן בער המשקים אלא ויאמר
לו יוספ שהטח לו לדבר ולהאריך לפי שקין כל דברו בטורה טובה
ליטראל אכל כבאן אה ויטן ויאמר יוס קולגה את פרעה יוס
לדתי ואה לשון קולגה לפי שאין הולד כולד אלא שם אחרים שחיה
חולדת את האטה וכן ומולדתך ביום קולגה אוקר וכן אמה הוכבס
את קטעם שכיכוסו שם אמר ויא שראות יוס כולד כן לחך וקראו
את שמו פרעה טעם אבין . ולא זכר שר המשקים בו ביום וישכחון
לאחר כן וקמא וישכחון יוד הטובק לפי שהוטא דנה על שזרר
שכנים והיה קנאר קטעם לפיחן שלא ישכחון ומלך בא ומתיקן על
שקטעם קטעם ומטע שקלג יוספ בו לעוברו קחקק להיוק אסור שול
טעם שנאח אשה קנצ אשפ טס יע מבעמו ולא טעם אל דקטיס
אלו החכמים קטקראיס דהב שחטענתס אינה אלא כי אס סקנה
רען אשר יסמך איש טלנו ובא בכט ונקס כן פרעה ואס חמך
כן טע שאר טכרו נאעט שלא שס בעמנון טלנו אלא להיוק סדה

בכר עשש כי הנה מדקדק עם קנה קיס כמות השערה ולא קיה
ללבענוח אלא כו לבדו לא לבקש שום סיבה אלא מאת בער
הסבות כלם הם

פרישת ויהי מקץ

עוב ילב מסכן וחכם מ
חמלק זקן וכסיל עוב

ילב זה יוסף וקרא ילב לפי שהיה חביב על אביו וכלא הבן יקר
ל אפרים אס ילב שעשועים והוא טוב הנאר שנאמר ויהי יוסף
יפה הנאר ויפה מראה והמלא טוב בניהו ונאמר בו בן יוסף
ונתן לא ילב אורשת דל לפי שהיה יוסף כן יא לאביו וכלי יא
במזלות והם נמשל למזלות וכמו שקדל מזלות אורח לבור כך
שעו לוסף מסכן שנערבן בביר מלא נחשים ועקבים וחכם שלא
הודע לאביו שהוא במצרים ולא חק שעשועו לחיו וכתיב ביק אין כ
בבון וחכם כחוק. חמלק זקן זה פרעה שאה אבליס יצחק ויעקב
ואמ' לו כחוק יחי שני חייך יכסיל שהיה חשדן שנאמר יא אה לי
וחלם שהוא שומר על קיאור כל על יאד של קהד ויהי חקן ונתן
ונתן ויהי ויהי וחי צנוח ני שר בית הסוקר שבעד שיוסף שמוקרה
בכר ית אהי יא מאת צנוח וי אה עתה הפסק הכרה. חקן מ
זמק קן שם לחשך זמן שהן לעולם כמו יהיה באלה דסת קן שם
לחשך שכל זמן שיצר הכע בעולם אופל זלמות בעולם ואה חזקת
דבר סבא ק יסל קן וקצב אפי הנשמים נהן להם קן וקצב ור
וכא שאכל עששים זוכין יורקן על הצוחים ועל האילנות וכשקם א
חוטאים יורחם על המדבר ועל הימים ונהן קן שם לחשך דל
לל. קן נהן לשמש שנאמר חקצב השמים חזקתו. קן נהן לשמים

לשמים
קן לשמים
קן לשמים

שע

שנא חקצב השמים ועד קצב השמים קן נהן לאין שנאמר כנא
קצב האין קן נהן לציאה מצרים שנאמר ויהי חקן שלשים שנה
וארבע מאות שנה. קן נהן לוסף לצאת מבית האסורים קוי אומ
קן שם לנ ויהי חקן והמלא שיה דתה היתה ש' חלום וקמתו ש'
חלום ונהן חקן דת מחלום קס דהק ויהי חקן למוח שער סכב
קרא חקן וסת' קהם באבירם חקן שער שנים מקה קהם שער אכ סאן
שער וכנעז זה יש במסוק שער הבור. שנהים ימים נענשט לו
שנה שנים בשמש זכרתה וקזכרתה קהד ודבר שפרים אך לחסור
נאמר ימים למור שקיו שתי שנים נמורה מיום ליום ואמ' ופדעה
חולם ולא אה פרעה חולם להמוח אטט' שלא קיה כאוי לחלום קזק
קיה כאוי מצב שקנע אוננו של יוסף נהן ויהי חקן שנהים ימים
ופרעה חולם כמו שחלם יוסף ולהטלים חלמות יוסף ולהטלים מ'
מאמ' קהם ידוע קדע כי נר וכו' נאמרו לל כאוי קיה לא יעקב
ליר למצרים בשללאות של ברזל ומטב זכותה וזכורה יוסף סבב
קשם שיה למצרים בכבוד גדול ולבן בזכות יוסף וגל סודו לפרעה
קשע להטלים שער מלאכו שחלם. וקנה אמתו מאלמים אלמים
וקנה קשמש וקיה וכמו שחלם יוסף שט חלמות מעטן אחד
כן חלם שט חלמות מעטן אחד וקבל חלום אחד כי זה קבאוק
בכח שור וכנעז חלום אלמות יוסף חלם פרעה ל' שכלים וכנעז
קשמש וקיה חלם פרעה וקנה חן קיאור שומר על קיאור כי
קיאור חן קמאורות ולבן קנעמו נהא ומק שלא קזכרו
בעם חלק אלא ופריעה מטב שקיה החלום קזק בעטן קיאור
וקוא קיה קמלה חפלתו נפ יש בו חמ' שילק בחים ולבן בכל קשק
מזכירו בשמו רק בקיות קמלה לוסף קזכיר בו מלכות לבכוד
יוסף שנאמר ויוסף בן שלשים שנה בשמרו לפי פרעה חלק

מצבים . חולם מלמד שכל קללה היה חולם הואק החלום וחוזר
 ורואהו . וקנה עומד כאלו עומד וכן ק' טאים במדבר טאלו ק' כ'
 פגאים וא"ח וקנה ולא והוא או וקנו חולט בא למוז על החלמות של
 יוסף שעבדו הקמילו להקקיים שנאמו בדם י' טעמים והנה א'
 שנאמו וקנה אנתנו ונ' וכנצן קמאא ככאן י' טעמים והנה והס א'
 והנה עומד על קיאור וקנה מן קיאור וקנה שבע פרות וכן קמאא
 בחלום י' וכל למוז שעבדו קנע קזחן שיקקיימו החלמות אשר
 חלם יוסף כי קב' שינו על יהאיו ומזמחן ומצבה עד בא קזחן י'
 קקצוב ולא אחר הדבר עד קנע אחר אלמ מיר ופרעה חולם ונ'
 על קיאור קקצקים חקיימין עליהם קשבינה שנאמו וקנה י' טעב
 טלו ויטל חללו אקים אכל קדשעים שמוהם על אקיקם שנאמו
 וקנה עומד על קיאור ולא על אפת קיאור למוז שקיק עומד על
 יחאק שלו ולפי שנתפיש מיוספ אמו שם על אפת קיאור ולפי שקיק
 מחשב ומקדקד שקיק עומד ומוסט על קיאור לבך כח' והנה עומד
 על קיאור . וכתיב קזחן י' ק' קיאור ונהר קכל אחר וכן ק' ושקד
 שנקם חללון אורה וכן קנשמים נקלאו אור שנאמו קן על כפיס י'
 יפן ענן אורו עולו טעבור שקנשמים כסיבת החלמות וקטירות
 יעשו חקם יתיחסו אל האבות . והנה מן קיאור שולח טבע פרו
 מחית אור הירק מן קיאור שנא שרור על יאור על פי יאור וכח'
 חזרע יאור יבש נבל ואינן וחאי שנא פרות חשום שנא שולח
 יפיק ולחך י' על שם מצבים וכטן דכתי' ומצבים ילג אר' ליהם ואפ'
 שמים ואר' להבים ואר' נפתומים ואר' פקדומים ואר' כסלתיים וי' י'
 שמים יקפדטמו חקם וטעם יסור מחאק ובגאות בער סימון י'
 הוא למי טובע שהנהיג נאוב יפיר וכליאות ואין שין ביה צדק
 בחכמה וקו וקדענה כאחו כאחוק ובהשג' ובס' טבע פרות י'

לכל

לקבל י' דרנן שלמין וקדענה כאחו ולא אשקפח כרו סיכוסא . וי'
 הדעה י' דרנן אחרטן לתינא אלן חסמרא דחוסאבא ואלן חסמרא
 דקדושא . וכמדרש ראה פרעה שישראל שדם טקראים פרות קבטן
 והס בע' י' אבות וי' אמהות והס כלוק בשר ודעות מרוב קשטבור
 שיאכלו שבע פרות הבהאות והס מצבים ובע' עד שיטעמו מצבים י'
 כזולתה שאין סה דנש ועד סאק שיטעמו על' עמוין שקיו יושטים
 בהשקט ובבטחה ויחרכו אוקס וכו' . והנה שבע פרות אחרות י'
 סי מן לחי קדעב שכל קבליות טעמות אחרים לחביהקם לבך סט'
 אחרוב שולח אחרקן כשקשטים דעת טעיים קולביס אחרי טעיהם
 ואין חשנחין בדם ואמו מן קיאור למוז טנפ קדעב קיה מן קיאור
 שלא עלה . ודעות מראק כשקשטים דעות קבליות טעמות דעת אלן
 לאלו . ודקות בער כשקשטים דעות ונפן אל כהור טעמא חממין .
 וקשמוכנה טעמוכרוב קבליות לטאול אלמ ראלו ולא אחרי וקדענה
 כדלעל לפי שאין להם חק ידעו הואיל ולא עלה קיאור ואחר אכל י'
 הפרות סימון שלא יהא הפסק כן שט קטבע לטע קדעב ואחר י'
 ויקץ פרעה ולא אחי וקנה חלום לפי שקיה כלל חלום אחר אורל לפי י'
 שטעמים שיך שקבוקמות אובלגת מו אר' זו לפי דחיונו שרואה י'
 שבעלי חיים חננתיים זה אר' זה ולחך אינו חלום אכל כשכלים לא
 שיך בקן כן לפיכך סת' בקן וקנה חלום והזכיר שחלם טעם שנת
 שבע שכלים שולח בקנה אחר כל שכלם טוים ואחדים בטובד
 ולא אחי כן בדעות לפי שטע קדעב הטעיה קטק מן קלאטורה י'
 והנאט בקנה אחר י' בחסותה קכא וטעם נפי חכורה לוח שקטבע
 אור לעולם והזכיר כשכלים דרשת עומחות ובאחרים שולח למוז
 שטע דרעב יצחמו אכל לא יטעו וכן קיה שלא עבר חקם אלא י'
 שטעים וכן קמאא כשאמו והאכלנה הפרות דרשת והכלענה י'

השכלים אינו אומץ שבע אבל בטובות אומץ שבע ואמר צומחות
 אחר דקות ושדופות קהם חטום דלא שייך לשון שדופות קדים לא
 בשכלים שצמחו ואיך יאמר צומחות דקות ושדופות קהם אבל א'
 אחר שאחז דקות ושדופות קהם כהב צומחות דפי עב צמחו א'
 אחיהן קצת מיד שבוטאי לא ראה אורן צומחות לשון אלא ראה
 שכלים שצמחו אלא וקאקנת שבתים הנכוח דל אולי לבי שהשכלים
 מורם קבואה יותר מהטריות למה קהם בהם לשון דקות ושדופות י'
 לגו שחיד בקמלת קה שנים טרפסם קרעב ונשסז כל השבע י'
 ואלו קהם לשון צומחות לא היה משמע קצת ולמא אהכ וקבלעגה
 השכלים דקורות ולא כתי קשדופות לגו שקודם שקיו שדופות בלעו
 אורם והיו בלא היו ופי וקבלעגה כמו כבלע את הקדש כי לא שייך י'
 בקו בלעגה וקמל אור פי טובות וקנה חלום וידוע כי קמלמות מ'
 חטב נ' סבור חטב במאכלים שחטלים עשן אל קמחו וקמלום ק'
 קבא בסיבה זו קבל ורעה רוח וחטב קמח שבות שקוא מחאב ב'
 באורן עשן ביום רואה אורן בלעג בחלום ככא אנת מלכא דשוניך
 על משכבך סלקו וחטב חזוק העפע והוא קאמתי קראוי חכלם
 שקוא חכמות קנפא שבה קחדמה חציר בעה קשיה ועדמה לו
 כאלו ראה אורן בקרנא והוא שכל לארס חכלי שקיקר בו וזו היא
 כבואה קמנה ותימלא סוקבא ק' אוריות לחמוז שהחלום קאודק
 א' חפ' כבואה וקפגעם רוחו כלגו שקיתה חק שקיעת בקיכו
 כעמיון וכלה מה טעם ארס חלעעג על דבר שאידע לו בחלום
 יותר חאס היה רואה בקקיץ לפי שבקקיץ קשמה חלכשתה קעג
 ולא קרנא כנעק כל כך כי העג חמין אבל בחלום היא ערומה
 וטועג בה קנעק וחלמשה ועל לא וקפגעם רוחו עגד שס רשיש'
 דלא ידע בקדושא חלמא עג וקפגעם רוחו אבל כבתיים לא סת'
 וקפגעם

וקפגעם אלא רוחא שלמה שהיא עליהו נאפייטא בקון ושס אחר
 וקפגעם לפי ששכח החלום והחלום נרפץ אומץ לפי שאין טק גדולה
 לא אחר וקפגעם ולהלן אה וקפגעם רוחו אל יוחן כל חלום שקוא
 סמוך לבקר מיד הוא בא ולמה אה וקפגעם אבל שס כתי קללה
 היה לשיך נשקלה לבא ואחז אה כל חלומותי חלום לרבות שחר
 החלומותים שהיו שס ואח ויספר להם אה חלומות לרבות החלום
 החחר ולמא ואין פותר אותם חו לפי שהיה עכיר שאינם חל'
 אחד ולמא חלום חלמה הוא היה יודע שהם חלום אחר ואפי'
 זה הפתרון לא ידעקו וחשכו שהם טעם אבל יוסף ועתה
 אה חלום אחד נראל אמרו פורקם הנו אבל לא לפרעה שלא
 היה לו קורת רוח כפתרום אמרו לו טעג כבור אה עליו
 טעג כבור אה קובר טעג עיירות אה כוכט טעג
 חטביות מורדות עלך ומה שלא ידעו לפרור אותן כי הרז'
 הדברים מוכיחים שהם מורם ז' טעם טעג ושכע טעג רעב "
 כי הפרות סיוון לחהשה ורוב הבואות ככא שור והשכלים
 נ' סומן הקצויה ויל שאמרו שהחלום כק שיורה חרוט'
 ושיהיה חפטר להיוור והטעג אינו חרוט כמכרם שכלום
 עולה ומטקה והרעב אי חפטר שכלום עולה ומטקה
 והאמתי טהקל סבה ועאר קעס עג טעגה יוסף לעדולה "
 הטיב חכמים אחר ודעגם יסכל והוא דבר הנביא חן
 חוילים טה כונן חמתי וועג פרעה וכתי חיס חיסך ח'
 חכתיך וינידו לך ועליהם נאמר בקט לן חכמה ואין ודעג
 לבבון נקל זה יוסף והמלא כסוף זה יש בו כ' היכור
 ופי אוריות כעטן שס אהים וירחוז טכח ההוה ש'
 שהיה קורא וכעטן הנדול סכל טכרם וכלב וחמטם
 ולא

ידעו לברור לו החלום כה להגבולה לוסף . וכסף הארזא מאן
 דחמא נהר סחלוס חמא שלום דכתיב הנני כונן ארץ כנען
 שלום ומה שלום צוק להאכיר לחרמומים סגן שזוק נכוכר
 נאצר דההם לא היו ראוי להכרם לפי ששאל דבר שאין לו
 מדות בחכמה חלל כנפואה . וזל שנכוכר נאצר עשה כהן
 לפי שחכמיו ועצמו שיהיו לבהעסו חכמיו ומקדש שאם היה קיים היה
 שואל על זה היו מנידים לנפילי ישראל אוריס והותים במו שדרשו
 ואחר לא חיה ד' וחיה כל ואלהן בעל חוקם והותים לא
 חיה אבל כנאן לא עשו דע ועוד שפרשו לו כפי הנראה
 להם והיו חולמים שהאמת אהבו והתתין עד שיבא פ'
 כהרונין ועק ששמו עם החלום והסידון וכפאן החלום
 לבדו לפי שחלוס נכוכר נאצר פרוט ב' ד' מלכויות עד
 המטווח ואם היה דניאל כותר החלוס לבד היה נכוכר
 נאצר חומר הרוצה לסקר ירחיק את עכו לכן נכח גם כ'
 החלוס עד שיראה בעיניו ולכבו ובין שכל דבר דניאל
 האמת והכדק ועוד שאם היה פוסע טובח חמוט לא היה
 שר המשקים חומר אהבו עבה שוודע החלוס שנשכח טל
 ידע שר המשקים אלא שוודע לפרור חלומות ומעם את
 חמא החמא הא שלא הגדה זק עד עתה והכ' הנזכר
 או יל' חמא החמא הא שלא דברת עליו זכור עד עתה
 כי את כפוי טונק והכ' הנזכר . ואחר פונעק קצק כי כן דלם
 לקדוהו בקף ואינו עם העצם . ויהן אורח ולא חמר חוקין
 לפי שירצה להבהל כיון ובין שר האופים . ועד הפטט כל
 דבר שר המשקים היו להגדל יתעבו ושלמה היה חכם לבד
 לא נכ' הוא הקדש טויה עליו ופכל מלה אורח לפי שאם

האמר

האמר שהם שפרק ל' טוב ולשאר האופים תלה הוא לפי שראה שביה האסוף
 שלקטק חמל ונדלל באה עבשו יורה חמט אינו כן אלא אורח ואר שר
 האופים בטוב ואר לפי שקרא בשוק חלם כללה שחושל חלום ואנה
 חלמה כללה שחושל צבק אינו כן אלא כללה אחד את והוא ואר לפי
 שחלמו חבולב ושל אינו חבולב ולזה באה שחלמו דע אינו כן
 אלא איש ספרדון חלמו ונ' חלום קדאוי לפרדון לא חלום כללה חסוד
 ואר שקוא קין ולמד חכמה אינו כן אלא ער ואר הוא חכמל עברי
 הוא נאר שקוא בן חוקן ולמד חסדה וזכר אורח עבד הוא נאם למד ס'
 שכל שלבו מרוד בעבדות ואר אדווש חכם ולמד חמט אינו כן
 שקוא עבד לשר הטכמים טהים טאל אין סהם חסדה ונחל אכרפ' ע'
 עסקים ועבד נעטר על את חלמוהו כן דרך פיטר ומיד ויפרק לבואת
 חלמוהו כן לפי שין ואחר איש חלמו טאם לא היה אלא חלום אחד לא
 היה כל כך טל אכל היו שט חלמוהו משע בע אדם והסדון חולל
 זה חזה ועבד איש חלמוהו פתר והמלא בספוק ונחלמה חלום עשה
 היכור ומתמיל כואן ומסיים כואן וישבו חכ' אורח ונא לחמו שכוט
 הקורה ועשה קדכור שקיים אפי בעבדות כמו שאמרו רזל חלמד
 שקיים : הדבור ולא יצא מכלל אחיו י' שטאים שבגי יק השנח קבד
 חשמי מרותים והקדים פנא לחכמי וארובה לחלמה והוא חלום שר
 המשקים שקוא היה סבה הקחמה וחלמה ומתמיל ונחלמה ומסיים ה'
 חלמו ושד ונחלמה חלום חלמו חלמו לחמו סכל אחד חלם חלמו
 וחלום מכידו וספרדון ודע רזל סכל אלו הדכבים אינם אלא לשון כיווי
 שכלב לבזורה כה שלא יאשימוהו על שלא הגד לעבו עב טבשו לפי שאין
 ראוי לאיש כזה שיוזכר לטע החלק ואחריו ארוהם הרשעים שאין מוסרם
 שליעק חזכירו כלשון כתיב עב שונא וכן שולח ב' שאין ראוי לזכרה ש'

עבה אפי' לשוננו אינו מכיר. עבד פתח היה בנימוסי מלכים שאין ע
 עבד מולך ולא לבוש כצבי שהם והנד שדברו עשו פה מיד בלי הפסקה
 כאשר פבר לבו כן היה אורת השיב על כע פרעה הנכב ואורת תלה. ואח
 וישלח אורת פרעה ולא שלח אורת לפי שבעם עלו שלא העד לו עד שבשו
 ועד שהיה סמוי טובה. ויקרא את יוסף פק לקרוא את יוסף מיבש ליה
 אלא ויקרא בא קנה כפי הכא ויקרא וסתם התב ויקרא אל תשר ההד ט'
 עד עת בוא דברו אחרת צרפתי. ויהארו חן הכור מתוך זה רוחה
 ומתוך חספה אורה מתוך טבולן של צדקים שאיאות שטאו אם נבלת
 בהקטש וכי שכן מלינו דטאל וחיהו שטרומחו מתוך טבולן וכן ה'
 מירכט שנאמר וילבש שק ואפר וערומוס שנאמר ומירכט יסא מלפני
 המלך כי חבית הסורה יסא למלך וקחיד חן הכור למור מתקום שנ'
 שצבע כסף וישלכו אורת הכוה חסם קבל מטלה פה ויהארו אכא
 ליה במילין טבאן במילין דהעו טוד שס טב טעו. ויהארו חסר ואו ומאן
 איהו טא קנה דהא ליה מאן כאפיר ופתח אלא הוא ההד יסנר על איש ט'
 ולא יפת וכתי ונא יסקיט ומי ורשיע. השמש חלם בשמיש פ'
 בעלמא הפרני אובי. טלעדי לא מחכה לאת בי חסל חייא או אין ק'
 החמה חסל אלא שהים יעה יתן עניה כפי לשלם פרעה ורחו לט'
 בזה כי למלך מוהשים אורת דבר מלך ודכהם גדלים טאלו הדכהם אין י'
 יכולת ביד אדם להשיגם אלא חיו טעם הדכהם בפיו הוא יעה מה שאנו
 למלך דבה שלם ואחר ודע שפרעה ועמו היו מאמינים הקדמות ב'
 וכופים בהטורה ובחכום וקיה דערפ סכל אלו הדכהם העשים סאפלים
 שכולם חסוהם לחקים ותתח מחשלת שבעה כוכבי לבר המנהיגים
 את השלם ולזה האלו שט חלמות אלע להודעו כי הוא ית המטנה
 בעולם והנורן בו טובע ולעב והוא השליט על שבעה כוכבי לברטכידו
 לקנבים

לקנבים ולחלשים על פה השכר וקשע ואפי' חלמות ופתיחות מיד
 הלקים הוא ולפי שידע יוסף אמונתו הרטה קפץ סתמלת דברו להזכיר לט'
 שם לקים שהוא יעה את שלם פרעה ולא הטוכים והחזלות כי הוא ק'
 החמדט והמטנה והיכול והמאט שקדתי טאס לקים ופיים טאס לקים
 ורוב דברו יזכיר שם לקים כי אחז דרך חשקה טראשית להודות שאין חשקה
 האדם חסוהם לבחור הטלונים כמו שהוא סבור כי אם לשם לקים. וסתב
 הרבה הזכיר לקים כי מאת המטנה בחלמות והוא קא אחונק טכסס ו'
 וכן אמר דטאל ופארה נאמר קדם חלבא כי במה יודע פשר דבר כי אם
 בשהי אורת אחרונה וזהו והוא לט' שחיקתא ט' קהא והואו לט' שחיקתא
 מהחטב שפע האשית. ובפלה מאי יעה את שלם אלא כהן אסמך
 דכחא דזכיר ליה אסתק שלם אמר טלעג לקים יעה את שלם ס'
 פרעה לאס חמא אדם בהמה חק חמאק ופרעה ומאנים טחשל לבדמה
 נידוע כי אין פורענות בא לשלם אלא בטאל ישראל וטבאו איהקיים בא
 לאיער שלם דפרעה בזכורא דיוסף לאיבו שלם. והמאט בפרעה זו פ'
 סיפור שבע פרות ושבע השכלים ופעיס ופעיס יד שלם חכ'
 ולא היה סיפור זה לבטלה ט טקיים קבל טאנים ו' טנים שהקמיל טא
 כי זה שבעים הדעב וגאובשים היק שחמה כחוזכר בתיקל והקמיל
 פרעה לתנד לו ושינה קצת לבדוקו לראות אם ידע בדבריו חקום העשר
 ואחר לו יפוק הנאר ונ' אמר לו לא ראית אלא יפוק חמא ובראור בשכ אחר
 כלת ויערנו אמר לו לא ראית אלא דעבר מראד ודקוב בשכ לא ראית
 חלאור ומובות אלא בהאור ומובא לא ראית צמות דקור אלא דקור
 וסדופר קדם טאס ראית צמות לא היה תקומה לושט האפן אל
 וכי אחה קיית עד שחטע הדכהם על כנהין שטאו אחרי קדיע
 לקים הוא שאמר לו אכיו בן טרה יוסף וכי בן הפרו קיית ומה שלא

אמר ספרות הישוע מן היאור כמו שאמר לשל לפי שידוע הוא שמן היאור
 היו עליו חלקי אחר שלטת אחיהן כל אחר האשונור ומה שבכח לשל להגון
 לנו שנס הדעב סיבת היא היאור בשביל שלא עלה ופי צבוחות יבישור
 וקשות. ודעת רז"ל שפרעה קרעה חלק כבוד לאלהו שקוא היאור והזפרו
 על הטובה ולא רצה להזכירו על קרעה ומאן אהרן קו למתקדשה. ואמר
 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא לבו שאין לאוי לבס עם
 הנכבדים והקצונים לבוכה אלמ כמו שמדבר עם אחים שמהו דק כבוד
 ומעלה להם וכה עם המלכים ולכן ככל הפרעה הולך בדרך זה ואמר
 אחד הוא רצה בזה להרהר בעצלת פשטיא החכמים שלא ידע הפרעון אחר
 חלום פרעה אחד וקחמומים חטבו שקם שטח למנות ועוד הקצלת אחר
 כי את אשר קללים עשה קנע לפרעה ואין זה חסרון בחוקים כי אין אדם ש'
 שלט בווח לבטח דעת שלון וזאת היפה הקמחמות וזולה ביוסף לתת מ'
 הקצלת בשביל החכמים בענין שלא יקטאו בו ניסחמו כולם בזולתו ו'
 ובזה היה חזקו עממו שהיה יודע דעת שלון והחמיל להפתיחו ברעב והיו
 ראוי להחמיל בשבע כמו שהחמיל בחלום אלמ להביע לו כה שיטת דבריו
 כי השבע אינו ראיה נמוה לבהו ולמה קר בשבע והאך ברעב ואחפסם
 כי אשר קללים עשה קרא לפרעה לפי שהראוהו חלום פסם שער ולתקד
 בתלה אחר הניד כנען חלום הפרעון אבל בסאן אחר הקאה כנען חלום כ'
 השכלים שהם נראים לעיני כל ורוממים ומורה על השבע ועל הרעב -
 מה שאין כן בפבור כשם שיש הפרט בין קאומע לבואה אנו"ל שפעם א'
 כנען השבע וזוכנען הרעב ולמא הראה שהוא כאלו ראה הרעב בשטו
 וישו כרפ בשעם העבור טאמר הניד לפי שהיה שחורך ובשבע שט'
 רעב כה קאה לפי שהיה קדבר רחוק וחופל סופל בולשין מהאך. ובפלא
 שבע נזול בארעב יד הנזולה חסד לאביהם ופרח קה אוצ נזול שבימינו

מהו שבע נזול ולא סתם רעב נזול. ואמר קמו שבע שט רעב ולא אמר ו'
 ובאו לחמו שיקחו מחקה ושכח כל השבע הוא פרעון הכלשה. ולא
 יודע השבע כמו שזכר ולא נודע כי באו אל קדבנה נכון חזותן ויאמר ו'
 כי קטורה החלום ספרות וכסלום לעד כי הדבר נכון ומזומן אבל בעבור
 שהיה פעמים כללה אחד לעד כי מחהר הלהים לעשוקי אנוי אחר כי נכון
 דבר השבע חטם הלקים ומחרי הלקים הרעב לעשות ולכן אחר שהאך
 לך החלום חזק ראוי לך שנה לבקש ענה ולראות איש נכון שידע לעד
 עם אף חצרים כלום לפי הטעם ולתת להם לחם כדי חיותם ויחבור ו'
 המחיר לארצות לאסוף מזון לפרעה ואמר חכם שידע לקיים הקבוא'
 שלא תקב שיעב בכל מין ומין דבר החקיים אותך בטבעו ואמר
 כן בטבור שיבחר בו החלק כי החכם שינו באשוי. ישאה פרעה
 זאת הטלה ויפקד סקיהם של הארץ שיטלו חומט הקבואה חכר
 בעל הבית. לא ישאה פרעה שיהן הוא החומט ומחכו ילאו ויקחו
 חומר וכן ישאו הם וזכו וחמש את ארץ חצרים כי אחר שפרעה יתן
 חקבואה ביתו כולם ישאו סחורו ומאן לחוד נב זה שאמרו רז"ל
 שהחבזבז אל יבזבו יוקר חומט כה שלא יטע וישתק לבחות
 ויקבע הסקיהם. את כל אוכל לבות כל דבר שהוא ראוי לנאכל כ'
 באלו השנים המובות שהחמיל עוסק והשפעק לראות ומחוב מ'
 עובדן יאכלו ויורגו. ויצברו דר עם שכלו כדי שיהקיים או יאמר
 לבחור יצברו כד ולא שאר חיי אוכל וכל שר ושד יהיה האוכל של
 אמור כה כדי שלא יספיד והיה האוכל הנכור כסאר ערם לבקדן
 נזול לקיום הארץ ואמר שישרו דברו בעינו אשפי שטעבדו לתת
 חומטונם כשיט שבדיו כי אחר שהחלק נוקח חומט חי הוא שלא יתן
 ולפי שאין חומטן פרעם על הנכור אלמ חדרים דסתב האוקרא יו'

וכש יוסף שהיה עבד וסתת היה בניחוסי מצרים אין עבד חולק ולא
 לעבד ונ' לבן אחר לעבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו אם
 טעך ונכבד אנו הנמצא סמוכין והם לא עבדו דבר ושתיקה כהו דאה או
 לא היה חקוס להשוכד הואיל והחולק אחר עליו איש אשר רוח אלהים
 בו אין להפחישו ואולי קם ענו איש אשר רוח אלהים בו לפי שקרא א'
 אחר סתם הנמצא איש כזה והם השיבו ודאי איש טוב הוא אחר ש'
 שרוח אלהים בו ואחר שהודו לדבדיו אז אחר' לא אין נבון וחכם כחוק
 כי כל החכמים הם לעולם משאר חכמים כחוקם אבל את רואה ל'
 לחודך אינו אלא מהטעם ואלהים הוא אשר הודיע אותך וזקן אחר הודיע
 אלהים ונ' אין נבון וחכם כחוק לבקש איש נבון וחכם שאחרת לא נמצא
 כחוק ונוסף על זה אהרן הקהן חמוטה על ביה ועל סך ישק יתכן י'
 יתבררם כל עובי שמי יהיו עשאים על ידך יכול כחונן קל רק נזולה א'
 לחטא הנזולתך הכסא שיהיו קוקן ל חולק ולפי שיוסף היה חסיד
 לפי שהיה עבד עבד אחר ל' ראה את שיש ל' היכולת גולה וחונת
 חוקך על כל אחר ולק"ס הדבר ^{על} את טבעתו והיא אות לתי' ש'
 שנוקמה לו להיות שט לחולק לעולה והלבישו כנזו שש וקרא מלבוש
 המלכים בחלום ויטעם רביד הזקב שהוא עקן על טארו ועל שהוא
 רטוב בעקש קדו רביד וכן רבדה טרשי' סמרכבת המושנה ל'
 השטה לחובבתו המהלכת אע"פ אבדך סתננמו קך כלשון ארחי א'
 חולק וזואר' אומר אב בחסמה וקך בשנים אר' יוס' בן דורחסקיב'
 שדחת אהרן חשוד עליו כסתיב אין אבדך אלא לשון בוכים שהכר'
 יהו נכנסים ויואלים קתרידו כשען שטארו ועטרו אותי ונ' ובס' א'
 במרכבת המושנה קב' עבד ליה לטעק שליטא דהא חיינה איבון ט'
 שלחא ואיטעקך לארעא כלל וקב' איה ליה רתיסא שלמה ואיב ליה

דפיסא

רתיסא תמיה רתיסא תמיה איהו מרכבת המושנה ויוסף הנהיך הכי א'
 איטעקך לחווי רכיב על מרכבת המושנה אשר לו לקב' וכולא איהו סוזא
 שילח לחווי כנשט דלשלא תה' ויקראו לבנו אבדך מאי אבדך קשירו
 דאפקטר שמשא כסיהא וכל דדנן לקבל אתר דא' ועטן אותי כול' ט'
 שלחא וכולתו חוקן לטפיה וכען דא כולא סוזא שלחא איהו אט פרעד
 שיש יכולת בידי לעזר נזירות על מלכות ואט נשאר שלא יהא איש את ידו
 כלעקך סוזא שלחא כמאוקך לא אט פרעה אהיה חולק וכלעקך ונ' א'
 וזקן דונמרת רק הכסא אנזל חוקך אלא שלחא פירעטל כשער טרנית ל'
 קטבעת את ידו ואחר גלגל כסננמו אחר רשכ' יוסף חטט טרנית
 פיו שלא עקן בעביה ועל פך ישק כלשמי ידיו שלא משמשו בעביה
 ויסר חולק את טבעתו ויקן אותה על יד יוסף נוסו שלא נגע בעביה
 וילבט אופר כנבי שש טארו שלא קוקן בעביה ויטעם רביד דהדבר
 על טארו רגלו שלא פשע בעביה ייתן וירכבון מרכבת המושנה י'
 מחסבה שלא הקדקה בעביה הקרא חסמה ויקראו לבנו אבדך ולפי א'
 שמישט כבודו ואחר בלעה ויכבד בכבוד השס באומרו אלהים ישע' כ'
 כה שיתן קדשע טבה להס' לפי טרבה כבוד החקוס שאחר פרעה א'
 אחה קודע אלהים ונ' קלה הנזולה והחסמה כבעליק ונש טקנזל שחונ'
 בחסמה שטארו אין נבון וחכם כחוק וערבה כבודו כנזולה שטקן לו
 ולפי שמישט שטארו כלשון בלעגי קל המלכות בלשון בלעקך ואחרו
 רגל בשעה שאחר פרעה ליוסף וכלעקך לא יהא ונ' אחו לו אטאנטו
 עבד שלחחו וכו' כששארם כספ' קמעה אותי שליטו אחר להם תכסיסוי'
 חלבוך אט רואה בו אפ' ידע טכשש לשון כא נפאל ולחכו שבעים
 לשון לא הוק נמיר הוסיף לו אוב אחר חטאן של הקס' הקד טרות ביקוסף
 שחונ ונ' ולזה הנמצא פסוק זה חתחיל בע' וחסיים בע' לחחר כל טטא

לאי שקש טרע סהיה אהדר לך אישקש איהו בלשון הקדש לא הוה ידע
 מאי קאמר ליה אמר ליה אנמוק אנמוה ולא נמו אמר ליה אשקשע לי
 ולא חילת לי אשקשע ליה כי אל אבי השביעני לאמר אל זיל אקשיל
 אשכושא אל אב איזיל ואיתגיל ההוא שבועה אל עלה וקבור את אביך
 כאשר השביעך עב ולפי שדרך השליש לנבולא לשניה שאם חאיש
 לאלתי וכוונא בו אמר שקרא שמו זמבר טעמא כתרנמו חפרש קצ
 דכטיות וסודרש זמבר טעמא זמבר טעמא וכוונא לו לאומרס
 רבנן זופה פודה נביא הנמוך טורק עבוס נבון חוזה ודורשי רשומות א'
 אמרו דהק פאמא נב האותו טמיטר ענה נטשו חנס רחמנ בבאן ט'
 שני שפאמא נב האותו זכה אל כל הכבוד הזה והקבונן בחולת ז'
 זמבר טעמא באהבט בא כחטן שס אהיה שהוא חכמן הכל ויש
 זמבר בחטבון קמן שלה כחטן אס הדויה בך ולפי שהאיש בלאאשק
 חסר אמר ויקח לו את אסתר בבטמיטר חזנולי המלכות לאשה ולר
 לפילש ובחדרש אסתר בבדינה היה חטכס בן ממור ולפי שזמבר
 ישקב חביבו וקושיבה בתוך הסנה לבך תקראת אסתר מה שזה ישקב א'
 קשר לה סבב בלאורה וברב בו כל המתקבב כן ידבק בזרע של ישקב
 ויוסף ראה הסבב והלכשו והוא שאמר לאביו בט קס אשר נתן לי אהיס
 בזה הראה לו הכבב הזה ומה שכתב בת סומיטרע חוט שזלה כביבו
 שכל המזל יתוס בתוך ביהו חילתה טלו הסתובב באלו ילדו ונקראת א'
 אסתר שבה לאשי שכס אסון בעבור אמה ויא יוסט כתרנמו ולפי ש'
 שהיו אומהם נטר הוא ואינו לאוי לקבולא אמר ויוסף בן שלמים שנה ואחר
 שקושלו בו כל החסרונות אמר שזא יוסט בכפסימי חילכב חילט ס'
 פרעה כמו ומרדכי יזא חילט המלך ויעבור בכל אפן חכמס לתקן
 דבר המלכות לתרנולא ולהעביר נבולא כמו אמר לו וכלעבך לאהיס
 איש

איש ונ' ובפלא ויוסף בן שלמים שנה ונ' כשנכלל בן חילתה עלונוקמו
 היה לו שחידה לבט חדרה הדין ונחפסדה להחיים כי כרצתו יז דרכי איש
 יש אויביו יסלים אהו וכיון שנבחו ונמאם שלם ונער אות ביהו קדש הדין
 לז זכר לחלבוה שחנס שנה מדה כננ מדה חק שלא זכר כך שוס אא
 חלק ופי' וקש הארץ כתרנמו ויהומו שעתה שעתה פירות וקבא מהחומש
 כבואה הרבה לקחמס קחמץ על קחמץ ידעל יד היו אצבן אובל שדה ל'
 העיר ונ' לפי שכל אפן מעמדה פירות ונותרין כבבואה חספר קל
 המקום ומעמיד את הכבואה חליק בונ' כי אין חספר לפי שאין חספר
 לבואה שנה אחר שנה וליוסט יולד שטע בטס יאמר שאר על פ'
 שחן הדין והחאו שהיה לוסט להוית חלעער מפרדתו מאביו ואחיו והיה
 לו לקנטער על זער אביו ולא היה לו לישא גם אשה לזה אמר יז לשל
 ויתן לו את אסתר לז שזה היה רצונו לשאור ולהוית פניו עד שיאה איך
 יהיו הדבס שקרי גם אביו לא שא עב שחנס שנה אלא המלך נמר עליו
 ועב על אשה זו וזהו ויתן לו אב אסתר ונ' ולזה אמר שאלו הבטס כולדו על
 בטוס קבא שטר הרעב כי בהנע הרעב היה מצטער על אביו ועל אחיו
 אס היה להס לחס או לאו ורבותי לז למדו חכאן שאסור לאדם לשמש
 חמתו בשטר רעבון ואע" דחסקיין לחסוכי בטס שר לז מי שלא קיים
 סיה וליה ואכ גם יוסט היה מוכר חמ יוסט תגהג בסוסדות גדולת
 והוז לבן שטער שקרבה שטר הרעב הוסיפ ינן וראנה על אביו ואחיו ו
 ואמר אולי נתוסט להס זער על זערס והוא הרעב ולזה לאן הרבה ש'
 עליהם ובפך בטוס קבא רזא לל דחולת דלא לאסקא חכושא דברית
 קהשא ביומוי דרעב ובנן כך יוסט סאיהו רזא דברית סתוס חכושא
 בשטר הרעב דלא יקיב לה דוכרזא לאסתנאה בעלמא רש אמר רזא
 דא רזא על לאה איהו דההוא שטר הרעב כיון כאיתי שלמא בעל לאסתנא

מבושן טמן לאי לא אסתים ליה נהים לאחטבא רוחא להקוא ולבא מהקוא
 סטרא ויהיב כוכתא להקוא סטרא למיטע בעלמא סטרא חסאבא ב'
 בסטרא דקודשא ובהקוא זמנא דשנת קדעב לית ליה לבר טא לחתמא
 בשוקא ולא לאהפתמא מבושע לאולגא למיהב טמן לאל אחר זכאק א'
 איקו בר טא סאסתמור למיהך באורה קשוט ולאהדבך במאהה הקירי
 טב" וואמר שנת קדעב אולי רחמי שאטע' שקס' שטס לא נתקייס'
 מהס שנה תקיימה אלמא קרא שונה ובשנת עלג טלום לבנל יטקב'
 ואמר ילכח לו לרחוז שכח הזכר נפוז באשה ורחוז עוד שלא היו כנע
 זכונס אלמא מא שנת קמיוחדת לו . ואמר שקרא שס הבכור מטשא
 להורות שנכד ושמוח מזכות סדיות עבר עד שזק היה כנן בכורו
 ראשית אונן כמו אביו . וטעם כי טענ יאמר שנתן לי מטעלה ושדרד
 וכבוד ובסיבת זה שכתתי הכבוד שהיה לי בבית אבי לבי שכבוד
 זה חרובה על מאד ומזה קוהן לזול בית אביה של אשה כי טא טלמוד
 בית השכח על שס הכתוב על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבך ס'
 באשתו וכן קאשה בכעלה . ואמר באטום הפרט יאמר שזה טא אחר
 זכול חן קראשון שהנולה שנתן לו היא באכץ עטו שקיו הכל מכירין
 שהיה עבד ושס הטלהו לנולה כמאמר המשורר מא שסטר יהס אביון
 להושיבי עס נביס ואמר והמלה רחמי שקורמלע להיות ולא טלמו א'
 אבל שט השבע נמרו כולם . ובאדרש והמלה נבטמו חולעות עד ש'
 שקס יושבים על השולחן בקטשו אטלע סב קיבד ולא חלאו . וטעם סאסר
 אחר יוסף כלומר שבהס נודע פקרון יוסף אבל בטבע לא לבי שאינטי'
 חדוש במלכס . ואמר בכל ארץ מצרים היה למס ומחיק ליה ותרעב
 לרחוז למה שאמרו לזול שהרקיבה כל קבואה שקיק להס אפי סב טמלס
 נקטעס והיה טל היה ומיר וקדעב . ובאדרש אמר רי' בר שלום יד'
 שנה

שנה דעב היו פאנייס לבוא שכן אמר יוסף שבע פרות הרעשה שבע ש'
 שטס הנה ושבע השבלס שבע שטס הנה אלמא שנה יוסף והיו שבע
 שטס וזהו כאשר אמר יוסף . ואמר ויטעק העס אל פרעה ללחס לבי
 שהיק חלך קדמין ויהס על תושביו ויהר מיוסל והוא השיבס לבו אל
 יוסף כי לו היכולת בזה וטעם אשר יאמר לבס קטשו לבי שהיה יוסף
 אומר להס שיחולק וכטכאז אל פרעה ואמרו לו כך הוא אומר לבנו
 אמר להס ולמה לא צברתס בר והלא הכהז לבס שט דעבון באיס אמרו
 לו אספנו הרבה והקדיב אמר להס אס כן אשר יאמר לבס קטשו הר'
 נר על הקבואה והרקיבה חתי'ראין אנו טמא ונמור עלינו וטות'
 והמא לבס טתי' קמילה ומקרא זה יש בו ס' קיבור כנגד קמילה ס'
 שנתנה לאמר ס' דור וכן הס אמרו לבסוח קמייקנו מייקנו אין כתיב
 סאן אלמא החייקנו עתת לנו חייס בטל' ובטל' . וטעם והרעב היה
 על פט כל האכץ אולי יאמר שבהמלה לא טתלע המון העס למול ונסי'
 יוסף לא רע לבר להס קבואה וכשהיה הרעב נס לעשיהס שהס פטל
 האכץ אז הכהחו דלת העס למול ואז ויטרמ יוסף את כל האוצרות אשר
 בהס הקבואה . עוד יל טבא לרחוז שהלבו אל הטשיהס לשאלו
 מהס לחס כלא וקטמודנה אל הפרות ולא היה להס מה לאכול וזהו
 וקדעב היה על פט כל האכץ ואז ויפרמ יוסף את האוצרות ובער
 את אשר בהס אב המאושסם שבהס . ואמר ויחזק קדעב אחר ס'
 שהוא המשכיר ולא אדס אחר אז יאמר ויחזק קדעב לבי טכל האכץ
 באומציהמה לשבור אל יוסף חן יוסף אז קוא הסוך וכל האכץ באו
 מציהמה אל יוסף לשכנו . ובספ' אר' שמשן כל מה דטביד קבה
 כולא איהו לטלעלן לטלעלן לקיימא קייס תה' כד ברא קבה טלמא ברא
 כל מה דאצמנהך טלמא סקדמיהה' ולברך אייה' ליה לבר טא בטל'

ואשכח חזונו. תה קצת אמר לאברהם ידוע תדע כי נד יהיה זרעך ב' באץ לא להם ואחר כן יצאו ברבות זול אייתי לעלן ואייתי בטע על ט' עלמא וכל שלמא הוומייתן כספן וזהב למצרים ואהמליא כל ארעא ד' למצרים כספן וזהב לבתי דארתקן כולא אייתי יעקב למצרים דהט אורתיו דקצב בקדמיה ד' בני אסווקא ולבדד לחי כך בקדמיה ד' ארתקן רבוי' זול למצרים ולבדד אייתי לון לעלמא ועל לא עלל לעלן ואייתי כספא על כל שלמא בען דיקו מייתן כספא וזהב למצרים. ובסוף אסיר ליה לבד ט' דאית ליה שוכטא למחזקה נמיה ט' ואלמחזקה ביה שוכטא דהא אחזי פנמו לשלמא ואכמיש חלה דמלכא ועל לא אמר יעקב לא לבטול למה תרצאו למה תעבידו פנמו לשלמא ורפמישו חלה דמלכא וכהזאה ליה דכתיב כי קרא יע' לרעבי. הנה שמעתי כי יש שבר במצרים ידו שמה וקמן אחזיאנו נמייכו כשוכטא ולא רפמישו פמליא דלשלמא ותה יעקב כמה תבואה הוה ליה ולא בעי לשבור אלמ סתך רבאים דלא א' אשה רב פנמו כשוכטא הליה. ויסא יעקב כי יס שבר ראייה זו כרוח ד' הקדש היא שהה בתי הנה שמעתי אלמ טאה כרוח הקדש שיש לו שבר וקמו במצרים ולא היתה נבואה חמש שיודיענו כסרוש שהוא יוסף ולמה אמר שבר ולא בר ולא תבואה אלמ שבר שהוא כולל זה זק ורפמא ש'ב' דאה פנו שלמא במצרים. דא ראה שיעבוד בטו במצרים. למה תרצאו למה תהיו סמושים ברעב חלשון ומכוח נס הוא יורה כן פרעי. וזה פי' למה ד' תרצאו למה אין אהם חסודים למה תרצבו כולבם בענן שכתוב תרצאו טעם וכתו ויתצאו פנסי. והרמז בן פי' למה תרצאו במקום הזה כי היה א' לבס לסעמייד כאשר שמעתי כי יש שבר במצרים כי כשר היו כסכדי אס לא יחזקו לבדד הזה. וזה טעם נמיה ולא נחזק. ובחדש אמר א' להם יעקב אהם נבואה אהם טאים אל הכנסו כשער אחד ואל תעמדו

מקום

מקום אחד שלא השלמנו ככם שן הדע. דא לפי שראה אהם עלמס ועלבים לפי שכחו שמע יעקב שיש שבר במצרים כן שמעו קס' אכל עתו אל לבס בחכיה יוסף שמכרוהו לשמעאלים הקולבים א' להודד מצרימה ולבן עתעל ונתעבבו האשים מאד ויאמרו איך נה למצרים לראור אחינו שבוי ואסור בכבלי ברזל כעבד ואס נאול לל טאלאקו שס יהיו שס הישמעאלים אשר חכרנו אותן להם זיקיה חרש דגולה לנו והכסינו כל מתנן כי יאמרו לנו שאנו בונקס נזוליס שו שמכרנו אחינו בשרנו ואולי יתנו אותנו במצרים את הארץ ואולי א' יתייבן אותנו בדין חלכות כי לכל הדתות אנו תייביס מיתה וכזה וכזה קיו מדכרם אלע עש אלע עד שהיו מראים חרוש ועלבונוס כפנסי והיו מ' חבוקים ודחופים ועלמס לפי שאנו שהקלטה למצרים היתה מוכרחת ולכן אמר להם אביהם בעי למה תרצאו פניכם רשם ועלמס וחלשים ואהם נבואה כאלוהי. דרו שמה בלי פחד וראנה ועלמה והוא לא ידע כי פחדו כפון חמאים. ורמז באומרו דרו חטן קסטב'וד ש'שקטב'וד קשעבוד ששקטב'וד במצרים. שמה אוקיות חטק כלומר על ידוקעל ושברו לבו חסס ירחוז שמה השוד והשבר שס ולמא לא תמושו סאעפי' שעהידם להשקטב'וד שטב'וד זול נמיה ולא תכלו בהבוי הצרתי. וילכו אחי יוסף ולא אמר בעי יעקב מלמד שהיו מתמרים בחכיהתן ונתנו א' לבס להקנת שמו באחיה לדות בכל מחן שיפסקו עליהם. ששרה מה קל' וקל' סתב ואה בעמין אחי יוסף לא שלמ יעקב אלמ לענן ה' האחיה היו חלקים ל' ולא היתה אהבת בולס ולא שטאת כולם שוק ל' אכל לענן לשבור בר כולם לב אחד להם והיה די בשתיס אכל ידו ע' ששה כדי שיקלל כחטן שקרי אין קדושה כפחות חטשה שטאמר נ' וקדשה כרך בעי ישאל. והרמז בן סתב ידו שמה כדילק' יס חלש

האשון של קאלמות כי הוא היה חסר אל אחיו הטענה כי בו אמר ו
 וינח אהרן לאחיו ויוסיטו עד שנוא אורח ולתם אמר וקנה אמתנו מאלמים
 אלמים כי בעמין אינו בכלל זה ונתקיים עתה החלום הזה והחלום קשט
 לא נתקיים עד שאל בעמין נש אביו והשדלנו להולך שחם בעמין בעטן
 שבזכות יצגו או שישמור לתם וישקב לא רצה כי אמר כן יקראנו א
 אסון ואולי סמך שלא יעשו לנו כמו ששאו ליוסף וזה טעם וארבע בעמין
 אחי יוסף או יאמר חטט שהוא אחי יוסף שקראו אסון בדרך ואמר א
 מהך בדרך לבן אב על זה שחא יקראנו בדרך וטעם ויבואו בני
 ישראל ויחזו ספרד ביאתם היתה כמו שאלם יסאל אביהם שכן גם
 שלא יכנסו כולם בשער אחד כי שלא השלטת בהם עין קדש וזה טעם
 בהך האים שהממינו עצמם בהך האים ואולי לסדר הסדר הטמינו
 עצמם בהך האים וחטבו שכן יקיה במצבים שיטמינו עצמם והם לא
 לאו כי יוסף הוא השלטת לא יוכלו להקשלים ועם מועלתו הוא עצמו היה
 המטביר לכל עם הארץ בעטן שאין בעלם חונך עשו ולכן ויבואו אחי
 יוסף להשלים חלמנו וישתחונו לו אפים ארצה - וכמדומה הטעם ויוסף
 הוא השלטת לא שחשט השלטת בסיקא ונהיר לה וזן לה הוא המטביר
 לכל עם הארץ דהא הוא נהרא דנניד ונטיק מיניה ארמינו כולנו ומתמן
 פלחין נשמתן ובען לא כולנו סוכין לנבי ההוא ארץ דהא לתקן בעלמא
 דלא תלי במחלף דהא מתמן מולי כולנו מבאן לשלמא עבדי והזכר של
 שאה יוסף את אחיו ויכירם ופחד אולי יכירוהו הם ולכן קרעו לתם כי א
 שם המלפפת על פאשו וקצת הפעם נשינה ארבע עטן אשר ירבעם
 ירבעם לא ויקרעו אליהם בעשה לתם כעבה לבד ארם קשורה וטעם
 מאין בארם לפי שאולי היה ליוסף ספק אם הם או לאו לכן שאל לתם
 מאין באו וכשאתו לו מארץ בעטן אז נקברו על באמת שהם אחיו וזהו ש
 שקוסית

שקוסית למור עוד ויכר יוסף את אחיו שנתנסת לו בהם הכרה וידיעה א
 אמיתית בקר פי קדחון זל וקסיבה שהכירם לפי שהטחם חתומי תאנו
 זקן והם לא הכירוהו שיצא מאצלם בלא חתימת זקן ועכשו הוא בחתימת
 זקן ומא ויכר יוסף את אחיו כשטוסרו בידי הכיר שהם אחיו וחם עליהם
 והם לא הכירוהו כשטפל בידם לעהון בו אחוק אשר חלם לתם עליהם וידע
 שנתקיימו שהה השתמונו ואמר זה עת לשמוק ולמכור חלמותי בעטן א
 שיתקיימו מכל נכל ויאמר לתם מורגלים ארם לראות את עבודת הארץ
 בארם כלומר סוד וספר הארץ בארם לראות כי עבד נוספת על דבר ש
 שאזני להקדקדק ואמרו לו לא ארוב לא האמר כן ונה עבדך באו לשבור
 אובלי כולא בט איש אחד נחנן ולא יצאנו כולנו מרשודת לגל ארם
 הארץ אחר שהוא איש מיוחד קמים ואמר כולנו נעצה בהם רוח הקדש
 וכללנו עמיהם שארץ הוא בן אביהם כעם אמהים כמו כן בנות
 אלפחד ונפא אר יוסי יוסף לא זכה לדבר שמייה באינון דלגם
 דכתיב דגל מחנה יוסף בען דארנמי על אחיו והא ארמר אמר קהול
 יולאי ולאי שחטטא דיוסף דכורא איהו וכל שבעין בעלמא דנוקבא אינון
 ועל לא לא ארכלול יוסף לאיקו בעלמא דכוכא עמקון מה סתב כולנו
 בע איש אחד נחנו אמתנו מרעש לה אמאי חסר אלף אלא בען דרזא
 דכחה לא אשתבח עמקון אסתלק מתמן א דהא אלף דכוכא וביית איהו
 נוקבא ובען כך אסתלק א ואשתכחו אינון נוקבין לנבי שכינתא ולבת
 אמר כעם אמתנו ארנסת א בען דיוסף אשתכח מתמן ואשלימו חלה
 ואמרו אמתנו מנא לן דכתיב שטס שער עבהך אחים אמתנו ויוסף
 איהו במושבבא אמר אמתנו וכד לא על במושבבא אמרו נחנן וכסלק
 בע איש אחד נחנן חסיהם בלא יוסף דהא מדתן שלום ואמה ושלום חר
 הוא על כן חסר אלף כשפיר א של האמה ישאר חר ועל לא אמרו

ואחיו חת שראו סילוק נבואה מישקב דהוה כמות ולא איקרין חיים אלא מ'
 מטן נוחי דהוה עם יוסף י"ח בקדמיה י"ח במלכה ואולי חסבו שמה יוסף
 חו חת יוסף בדך דהא אסתלק א' לאמת עכ"ל בעם אמתו כשנחזור
 בהשואה יחזור השלמות למקומו ונהיה כן וביה ומושב לים העליון. ואמר
 להם לא ט ערות הארץ בארץ וזאת אינה ראיה ט אולי יצארתם שלא ברשות
 ויש צדיק מולד השע וראיה לדבריו שעבות הארץ בארץ ארץ לראות ש'
 שקרו נכסיהם בעשר שעה השר ולמה לא נבטתם בעשר אחד. ויאמרו
 שנים עשר עבדיך ונ"י. וכשביל אורח אחד שאיננו נרפזרנו לבקשן על
 והחזיקו עליהם בדבכה האשונים כדי להשמר מקטינו כי השינוי בדבר
 הזה הוא סכנה ולכן אמרו שנים עשר אמתו בע איש חיומר להסכים לו
 לדבכה האשונים. ואמרו בארץ כנען לקיים מה שאמרו מארץ כנען
 לשכור אובל. ומה שאמרו שנים עשר עבדיך אמתו ולא קיינו ט י"ח
 במשמעות אמתו שכולם בחיים אבל למד הכתוב שנתבאו שלא
 ככוונה ונכחו טעם למה לא באו השנים האחרים עמהם למותם דבניהם
 ואמרו האחד איננו והקטון שאר עם אבינו לשהת אורח ואחר שקראו חי
 לא יטל עשה בעם להכניסם במכת המדלגים וכשלא מצא יוסף שינוי
 בדבכה החזיק בדבריו למד מדלגים ארץ ולא דברתם נכונה ט אולי יצא
 יצארתם שלא ברשות והוא הדבר שדברתם שארם מדלגים הוא האמת
 והטוב זק לבי טעונו. ומה הכתוב באומרו הקטון קיום אבל בימי יע'
 מוכר ט גזול היה שנאמר כי גזול מוכרי וכן בימי שאול אם קטון א'
 ארץ בעיטך ראש שבאי ישראל ארץ. ומדעו אמר להם אם מצאתם
 אורח ויפסקו עליכם סכום קטנהו אמרו לוקן אמר להם ואם יאמרו
 לכם שלא יחזרוהו בשום מחון מה קטעו אמרו ל לבך באנו אולתנו
 אולי קרן אמר להם הוא אשר דברתם אלכם להרוג את בני השר בארץ

ותע

ותע את בניש של שנים חכם הקהמו כרך גזול של סכס. וז'
 והמצא ג' בחסוה נחמו הכא ואידך נחמו טעמו ומהו. טחמו נעבור
 חלענים אמרו לו בע איש אחד נחמו ואמתו טעמו כו ואם לא יקנו
 לבן נחמו נעבור חלענים להלחם עליו ומה באומרו מדלגים ארץ
 כלמה ארץ מדלגים ולא את שהושע לא היה בעצת המדלגים ועשו
 יחזיק לא היו עבדיך מדלגים נס מוחט כלב שלא היה בעצתם. לא היו
 בני כלב. לא הם השיבו בע איש אחד נחמו אך איפוא שאב אחד
 ישים כל בניו בסכנה והשיב הוא אשר דברת כלומר היא הנותנת ט'
 שארם מדלגים אחר שארם בע איש אחד שצריך שהיו המדלגים א'
 אחים שיחזרו אל בעבור אל ואם שיכוס בשוטים יחזרו לא יטל
 ואם אינם אחים חיד יורה אוליך למדך ששק עמי חסד ואצל
 לך סוד וקרא על אל מדלגים. בזאת תבחנו חי פרעה אין למד ט'
 ששבע בתי כדע לשקר שלא מצינו מה כלל אך קיים דבריו ולא יטאו
 כלם ולפי שלא באה ארץ בטחין דע לידע מחמו כי אולי ששולו כאשר ט'
 עשו לוסף ולבן אחי בזאת תבחנו חי פרעה כי אם בבוא אחיכם וזק
 יהיה לאור טלכם ואם לא תביאוהו חי פרעה מדלגים ארץ כי לבקש
 אימה סוד וסוד בארץ ושכונתו היתה אחרת כי חשב שבאו לבקש
 אורח ולפי שלא קסכוהו לברוח אפסם אל חשמו שלש ימים וביום
 השלישי אמר להם מאר הקנה עשו ובזה תחיו ומק הושל ישיבתכם
 פר דעו וראו שאין את איש חצה ואמר להם שאינו איש חצה כי אין י'
 ידאת י"ח בחקוס הזה אבל ארבלים את ירא. ואם האמת טבארם
 לשכור אובל לעטם אחד יאמר וקטעיהם יביאו שבר לעבון בקינם
 ואולי אמר אב הקלים את יא אטפי ששבעת באט בחיי המלך אם
 תצאו חזק יש בשבעת הזה סכנת נפשו ושל סכנת לא חלה ט'
 שבעה ויאת אהים יקרה היא בעט להשבעה. והקבולן באומרו

זאת ששאו וחיו וכן בחומר ישקב זאת ששאו כלומר תקיפו זאת וחיו
 וכסה הט הלט יומין אחאי אלא הט הלט יומי רשם דכה ניהי ביום
 השלשי בקיוקם כואבים . תה יוסף חק כתיב ביק ויאמר להם ביום
 השלשי זאת ששאו וחיו לאחזק ללא עבד איקו סמך לאינון עבדו
 כנחמו לאשוי סכס לקבל עליהו קאי זאת רזא דכרת ולבת דעבדו
 קיימא דא קטילע לן ולא אשהאר מערון חד ואיהו מה סתו זאת ששאו
 וחיו מאי טעמא כען לאר קלהים אע יכא נעיר קיימא וכל קטילא כ
 לא לא הוק אלא כען כעמין עב . ובחדש ביום השלשי עתה יתיונו
 מיומים וביום השלשי יקיימו ונחיה למנו זכות אבות סייטן שכתו
 ויהי ביום השלשי וישא אברהם את שטן זכות הקהל סייטן ויהי
 ביום השלשי בהיות הקר . לבו הכיאו שבר ונ' כרמלה כזאת
 להם שלח חכם אחד ולא אמר להם שיונך הכואר לבריחם לא קלט
 מחמו אחו כל כך אנו מהעבדים עד שילך זה לאפן כען וישוב
 אם כן הוא כע כתיבו חרם ברעב אלא עמור כולו עד שראה
 איך יטול דבר כיון שאמר להם את קלהים אע יכא איט חסן שימוכו
 כע כתיבם ברעב שאם אמר חכם ילך אימני כול להולך הכואר ע
 כולבם אלא האמר חכם יאסר וקבשהו ילבו הקד וישאוכן . וכתיבו
 כחיי רחמי אומרו שבר רעבון שאין לאני לארס איחוסך אחר האור
 האוכל והמשקב כי אם סקיוס נעמו תלבד ולשאר רעבונן וכען עט
 ערק אוכל לשוכע ונ' ועל כן אחז לשון שבר רעבון ואפ כי בימי קדעב
 וידוע כי שקר יראק בשם הוא הפה שוכה מהאווה השלם ומזה הקחיל
 ואמר את קלהים אע יכא . וכשהתחילו לדבר בזה לראות חיו הוא
 זה שישאר נאול היו אומהם שחי שנחא אשם בדבר יוסף הוא לאוי
 שישאר ואז אמרו כולם אבל אשמים אנתנו על אחינו וכלבו חייבים
 בשוק אחר שאינו צרת נשאו בהקמתנו ולכן השם חלד לבו חלק כ
 כמז

כנגד חלק שאנו עושקים ואין אנו עשם כמו שהקפסן אחינו אלנו
 ולא שמשנו אלנו ועל כן סאק אלנו הצדה הזאת ואוי לבו להצדק דין שמים
 ולהסכים באיש אחד מחמו שישאר ואז אמר כואבן אל קחמו שכולבו
 חייבים ואשמים אע לא חמאתי בזה הלא חמאתי אלכס אל קחמא
 בלבד ובכואי חמא אחר ככאן זולת העבר כי אם לא היה ככאן כי אם ה
 חמא העבר אע לא חמאתי בזה לפי שמחית בכם ולא שחערפ ועב
 אע כואק שם דמו נדרש מחמו ומסם כואבן שאע אומר כי חמא אחר
 ישאכן ונ' עמו של אוקו שן נדרש כמו דם העבר . וקחמא קלמא חמא
 כע' ח' יאמר הנה שמו של שקיפו משד על שאמרת אלכס פשמי
 שלט ולא קבלתם וזה טעם קלמא אמרת אלכס לאמר . ואולע כואבן
 אמר זה לפי שכולם היו חסכיתין שישאר הוא אחר שהוא ככור כ
 וכמו שהקחילן מחמו כנזולה כך מהקחילן מחמו כטרעבור . ולכן א
 אמר איט דולע ככך אחר שמחית בכם ולא שחערפ ואוי קיד לבס
 לשחוט דברי ספי דין הקורה ולא די שלט שחערפ סקול אלא שם דמו
 קדרשו מחמו להשאר בבית האסורם . לא ונ' דמו דמוונם דם הקין .
 והם לא ידעו כי שחוט יוסף חבין לשום וכסטוהיו מדברה כן . כי
 החלץ כי סאקיו מדברה שמו היה החלץ ביניהם שידע לשון עבירה
 ולשון חצה וזה היה חשק ככו . ניסוב חשקהם ערמק חשקהם שלא
 יכאוקו בוכה וכששחט שלא היתה הסכמה ביניהם לא דלע להניח אוקס
 ככחילתם . וישב אלנקס ויקח חאתם את שחשן שהוא קסלכו לבור
 לא עקבוון להפדהו חלמי . שחא יקיי עטע שניהם להורנ . וחווה סתב
 כי עפל מחלוקת ביניהם זה אומר ישאר סלע זה אומר ישאר סלע
 ושחשן ולגי ידעו סוד הדבר וראו שכל אחיקם חסמון וקס חסמם
 ועקמתו משכונתקם והודו על שששהם ודברו זה עם זה ואחרואכל
 אשמים אנתנו כלומר באמת אנתנו חייבים ואשמים בדבר אחינו

כשאינו שראינו צרכנו בהתחננו אלנו ולא שחשבנו אלנו ועל קא
 האמת ועל הנכון באה הצדקה הזאת לבולבו וזהו שאמר בסוף ויאמרו
 איש אל אחיו וסבא בחוכיה ויאמרו איש אל אחיו וסבא איש זק
 שמשן דכרעב ונהנה איש חבט ישאל אחיו זק לני דסת ואת אחיו
 לא הכיר ואחאמר האובן בן אמרתי וארפס יודעם שארפס חוקרים ו
 חוטט ולא שמשפס ועבשו נס דחו נדעא חוטט וחכס וכסא שחטט
 יוספ דבהקס שב לבד קטות עם כולם ולקח מארפס שמשפס פ
 כעשן שלא יביין הדבר ויאסור אותה לעיניהם לא אסרו לא לעיניהם
 וכיון שקלבו הוציאו והאכילתו והשקתו ויש יוספ זק לעשות ז
 להם דבהקס שהזכיר כנגד ימיים שאסרו ואמר וימלאו ולא א
 אמר למלאת אולם חללאו אורפס קודם שלם ואמר ויפקח האחד
 את שקו הוא לני ששאר יחידי שמשפס כזאמרם זל שקונכך
 לפרעם את שקו ולא האחרים לני שהאחרים קנו קטאה במצרים ו
 כולם לחמיהם ולני לא היה דעתי חיושבה עלו שמשפס ושכח
 וקונכך לפרעם את שקו ואמר ונס הנה קוא באחרתה כספ ש
 שמשפס עם כספי ויאמרו מה זאת עשה אהים לבני להביאנו ל
 לדי עליה זו ולא הושב אל לא להקשעל עלינו ועל זה נאמר אולם
 אדם השלע דרכו ועליו יזעל לבו וספר שבאו אל יתקב והנדול
 את כל הקורות אורפס כל הנספר וחונעב והכקוב עם יחסיר ו
 וסעס יורה אוב שכלפ כל חי שבנו אבוהם קרוי שכול ו
 ובכר חלמד שמשפס שחא קדנהו או חכרוהו כיוספ וזקו טעס ו
 וקרהו אסון בדרכ אשר תלבו בה כולעה דחו לבלעו והמצא כ
 כולעה כ בחסו הכא ואיך נאר עלת על כולעה ידחו שער כ
 כעמין שלה על הכל ויאמר האובן אל אביו לאמר לחזק השפן
 אמר כן כלומר אחיה ודאית את שני בע החיה ד בטס היו לו ל
 לאובן

לאובן ואמר בקרה אחד חכנך יהי שני בע אמר יתקב בכור שומק
 הוא זה וכי כנך קס ולא בע החיה לשון שני דעש חסוב כחובל
 אל הקן להם נחלה טאן והמלא החיה כ בחסו הכא ואיך וסוקה החיה
 קטאד כלומר שנתקיים זה בדקן ואכילם וזהו וסוקה החיה קטאד כ
 כאשר כל לאכול יהודה אחד להם החיה לזקן עד שיכלה סתחן כ
 החיה לא תלאו טע בלתי אחיכס ארפס לא תבואו לבאן לראות פנ
 בלא אחיכס ארפס לבו ולחולעתו לחספחורטו ומדתו אפי עש
 שהסורטו עלה לני ונגד לו שיש לבו אכ ואח על פי הדבר שלפי שאוב
 טאל הוזקקנו להנד לני ונחיק טבא בן רוח הקדש עי הליכה זורח
 דוחך שטא ורמי רוח יתקב ולא נחור ברעב כעמין ספק ירפס פ
 ספק לא ירפס ואנו כולבו חותם ברעב אם לא טלך חוטב שרעח
 הספק ותרפוס את הוסאי הערנו לבטך שלא אביאנו אלך כי אם חו
 וחמאת לך כל הימים לעולם הכא כי ליל הקמה חקנו על ידך כבד ה
 היינו שביס אלך עם שמשפס ולא טעטור כל הימים הלע ואמר זה
 כעמין ולא אמר אלה טעמין יאמר דבר זק שהוא כ טעמין ויא אם
 כן איפה זו שונע חי איפה איפה לשון יתר הוא לתקן חלג כלעון ט
 עבה אם כן אדקק לעשות שא שלחנו שחכס דרך את לחזור מ
 ולבקט איה סה תקנה וטעה להשיאכס וזה שבנו שקוא סמו בוטנו
 כי אמרנו כבושך נדול על שלם שבנו אלנו וכן ויתקבט זה טעמין
 ולא אמלא לראמר שקוא כעמין וזקו את בכוריה שחמלג לבית וקמא
 כי עבד שבנו זק סה עם הקויה ולחמוז שקוא לזון כהלספס ובכאכס
 וירחוז טור טעשו השוכה עליה וכתב ה לחזק הכקוב שהקו ט
 עליון כמאל ולא קמיתו דכס כלבי אכיהם עד שטרצה חטעמו לני
 שכבוד נדול היו כוקים בו וכיון שטרצה הטיאם ענה בחמטק ד
 דכס הא קוהדו לאי חמק השט וכספ חטעה קחו כידכס שחא

הוקר האש. וְ ואת הכסף המושב ונְ אול משנה הוא שמה קא
 המחמה על הבית שבתו ואעפֹ שטמנתו של נְ מותר זה להם
 ישקב להחזיקו מסע קדוש העם. וְ ואת אחיכם קמו. הִ תפלה א
 אמר להם ואל שדי יתן לבם רחמים לפע האיש והתקין טמנו לנְ
 דבסם לדוכן להלחמה ולהפלה לדוכן קמו מחמת האכף כדקנומו
 משכח האכף שהכל מחמתו עלו טמנו כה לעולם ויש אומה זה
 יין כלא וכדחך לא רשעו. טאה שטק. ולעט בִי טא טלע. נְ
 וכטעם בטום. ויא סתק בִי. להלחמה יא כי אחר שיקודק אחר
 אטבי אשרכנו להלחמה לט טעם ואחור. וכקב מונה ועראק. נְ
 שהלחמה היא רחוקה טמנו זה ומטע דבט כי טכאן להדם
 סוד טעלעט היוטא חזה הססוק מואשי אוקיוב של צדי דבט ונְ ת
 והוא חסונל לכל זה דכתיב טעט צרות יעלך לפי שיש בו וְ אוקיעת
 וכולל סוד טחט הקטלה דבט קחלך פחיס טעט ושמלת וחלבעט
 פחיס ולבוט זה וטבט זה נבטמו להלחמה וקיו בטומים שהטם. נְ
 לתם מלחמותים ואמר להם זאה טעט ירחוץ לטכטט כי היא וקא
 דאטונה מלחמה לטעלה וקתו היא אחרונה והא היא זמלה קאכף ו
 ולבן אחיו רזל כי הנבט להנה שיש בה דב אודבט דע יאמר
 זה הססוק וְ פטחיס ואינו עזוק לפי שיש בו כד קיבול וְ טעחיס ו
 כד הם טכֹ רחל לטס נְ טכֹ וכן יש בו סוד קטם הקדוט הנדחז טא
 בטכטט אטיר טרפוטטה כטלוב כסוד קלבעט שאמר לה לט ומטעני
 את עמך כסוד מטע זה ומטע דבט וזאת קמלחמה ככרובק כטט
 מלחמותי וזהו שאמר דוד אתה טא אל כחוב ובחטת ואנ טא אך
 טעס יי וזהו יי לתם לבס. והקפלה היא ואל שדי יתן לבם רחמים.
 את אחיכם אחר מה שלח הזכיר את שחשן טמנו טאה לפי שלח
 קיק דעני אכיו על דבר טכס. ואמרו רזל את אחיכם זה יוסט אחר
 זק

זק שחשן כי כוונתו בעת הקפלה להקפלה סרס נְ על האח קאחר
 אול שדכו חי ומה דאק לבכס כאל שדי לפי טעבכו עלו הרבה ט
 יסוהס עד טקוא טחט אמו טאו מלה טמו טא ויהרזטע ונְ ומאכר טאו
 לצרה לבן ומצרה לבן לצרה דעה ואחכ צרה יוסט עלו כרעב לא שלצה
 ולא טקטת ולא טחתי ונְ לפי הקפלה טאל שדי חי טאמר לעלמו כיו
 יאמר לצרות די לִ יהושע בן לוי פתר קהיה לעלה ואל טה יתן לבס
 רחמים לפע האיש זה קדו וכרעב ויתן אוקס לרחמים לפע כל טובים.
 ושלח לבס את אחיכם אל הטכטים. אחר ואכר בטחין זק יקודק ו
 ובעמין. ואת אשר שכולה שכלה כחלקן ראשון שכלה כחכב טע
 לא אטכל שדי. וכקב דבִי כחיי חק שדרט לִ יהושע זה קדו אטטור שכוין על
 חדר רחמים כלומר יתן לבס טמו שהוא חדר רחמים וטא לבאר כי הנבא
 כקפלתו נְ לדורות בקבוץ ולוח שהטכטטט הטורה טמנו כעלה תקפלה
 וקתייחד עם הרחמים ואיטטור נְ כן טכין על חלה האיש מטע ט
 טאי איטטור להבין זה על יוסט טכבד אחר וקומו טובו אל האיש ודו
 שיאמר יתן לבס רחמים לטטו ומה טטט שיחזור האיש כטט אחרת
 ומטע שדבס הנבוא חיוסרס על קו הטיון אככי כקפלתו על כן חוצק
 לדוט לטט האיש זה קדו טקוא אל שדי והוא טאלו אחר כקפלתו
 ואל שדי יתן לבס רחמים לטטו ומה שלח אחר לטטו כדי ללחכנו כי
 קיא כטאן לאל שדי האיש וכן חטטנו יי איש מלחמה. ובטלה ואל ט
 שדי יתן לבס רחמים אל עהיכ דחטט שדי דא יס החטמה שאמר
 לעלם די וכד עהיר עהירו דחטט כחלכות טחיס איקרי אל שדי ואו
 טאך ואל לאוספא כקיא דאמה דאיקה ואו דטחא קדוטא סוד קד
 הרחמים וטל דא יתן לבס רחמים. וכחדרט חטאן עעך האדם ט
 לטדר שידות ותושבתות ואחכ יקפלה וזקו קמו מחמת קאכף קס

ט

קומינות שבהם חסדן המסילה ומסיר המטאליס ואח"כ הנה דולאי
 חנה זה הנה והקחיל לסדר מהשער וזקו ואל שרי יתן לבס ונ' ו'
 והזכר שלקחו את החמה ומשנה כסל ובטחין וכפח המושב לא ל'
 קזכירו ואול בכלל משנה כסל הוא . אח"כ ספר שראו למצרים ושמו
 לפע יוספ ובשאלה בטחין שמה שחמה גדולה וזה לפעור משדה
 גדולה לבבוכו וזקו ומכוח טבח והכן . ונחודש אמרו ומכוח טבח
 זקו שישמוט לפעדה שחיתה הננה וידקדק בששה נבלה חתיים
 וב"ה דבהם המפסידין את השמיה ובע"מ ערפיות כמותן והכן וכן א'
 אמרו והכן שיכין הכשר ויסיר נד הנש הטאק כמאמר התורה עוד
 ד"ל ששמו יוספ ששור הדברות כתיב הקס אב"י וז' ולא יהיה לך ובע"מ
 הכא את האלהים את ירא כתיב הקס לא תשא וכתיב הכא חי פרעה כתי'
 הקס זכור אר"וס הטבה וכתיב הכא והכן ואין והכן אלא שבת כדא ו'
 והיה ביום הטעי והכינו את אשר יביאו כתיב הקס כבד את אביך
 וכתיב ביוסף ויאמר הטע כתיב הקס לא תרע והוא לא יראה להרונ' א'
 לבוטיפר כתיב הקס לא תשא וקוא לא רצה לשכב את אשת אדונו
 כתיב הקס לא תנוב וכתיב ביה וילקט יוספ את כל הכסף ויבא אופן
 ביקר פרעה כתיב לא תשגה וקוא לא קנד לאביו חכירתו ומה אם כ'
 קאמר לא רצה לבדו הקקר שא"כ כתי' לא תחמוד וקוא לא חמד אשב
 אדונו . והמא' והכן עס ח' של ומכוח אוריתוב חנוכה ופרעה ז'
 לשלם באה בתוך חנוכה וזה כמו למד שמרבים בסעודה בחנוכה
 ואם קמנה מה שישאר מוטבוח טבח שלום בנ' ל' רחל לל' נדה א'
 שמדלקין בה ימים שהוא הטבח האחר סימן לו חכמו . עוד כ'
 המא' רחוק כן זמן החנוכה שהוא כ"ה בספלו כיצד ומכוח בנ' כתי'
 טבח בנ' י"ט בספלו במק' י"ט . ואם התבונן במלת חנוכה המא' סודה

כ"ו

כ"ו כמותן עס הקויה וכן מנה סודה י"ה . אם תחליף החס והאדי
 בארבע . ובנ"ל מאי חנוכה חנו ככה בספלו . עוד ירחוז שחמו
 ונחו ע' הקה"ס שאלו בקס כה תבדכו עוד רחוז כסאן שט שמופ
 עס הקויה נאם האדנות שעלם ח"ו ככה שע' הקאחלוה"ס היה
 הנם העלם הזה וסודס סודה כ"ו הם ולזה בשניהם נמחק את ההל'
 וזקו סוד מה שאמרו ר"ל י' דבהם אם היו למעלה מ"ז אמה ס'
 ספולין סובה וחסובה וקורת מבני . סובה שאלו וסובה קהיד
 לצל יומם י"ג טפחים שלש כ' אמה . וקורת מבני כי על כן טאו בצל
 קורת וע' חנוכה חנוכה המזבח ביום בנ' ק"ב ואם תבין בקורת
 מבני המא' סודה נ"ב כ"ו כמותן עס הקויה וא"כ שלשתן שלם למנפן
 אחד ולבונה אחת לודש חן ובין תבין למד אם יקו למעלה מ"ז הם
 פסולין . אח"כ אמר וי"ראו האש"ס כקבו במדרש השלם וס ששה
 אש"ס נפורה באה היו מהירא"ס חן נער אחד על יוספ אל שפחדו
 מן החמא ומה ישא הארס כשיבא אופניו הנזול והנולא מי יסלנו שיש
 לירא מוטו ואמרו על דבר הכסף השב ולא אמרו המושב אלא כ'
 קשב סאלו שב מעצמו ולמדו לשום לדבר דרך כבוד ולשון איט יולע
 סמוכר בדבורה כפך ולבן אמרו לא ידענו מי עס ספסן ולמדו זה
 מיטקב אביהם שאמר אול חמנה ואע"פ שבתלה אמר יעקב המושב
 וקס אמרו קושב בסט לאמר שתישבה דערש לא אמרו כן להקעלל'
 עלינו אמרו אין דרך הבאים למצרים לעבוד כר ללן בבית יוספ אין זה
 אלא להקעלל עלינו ולהקפול עלינו כלומר שיעלנו עלינו וכן הקנינו
 לאספקא סדנש עליה דבהם הפקופי חלן . ולקח אוקפנו א'
 לעבדים ואר חמוכהו כי ידאנ על חמוכהם לפי שקבחהו כדרך ה'
 היא ח"י הארס וכ"כ כאלו יוכלו לשלוח לבניהם כר ויפחדו סן יחופו

ביעב וכיוצא בו להמית אותו ואחר חקנו בלמא הזכיר בקהלת שמו
 לבי שקבהמות קיו חיהם במדבר . ואמר וידברו אליו פרמקבית
 אולי לא כעו להכנס עד שיכאו אם הוא כזזה להעשיל עליהם לא היו נ
 נכנסים . כי ארוב לשון בשא ותמנונים הוא ובלשון ארמי בייא
 בייא . ירוד וירכנו והיה היה לבו רעלים קיימן לפרע את אחריסן
 ועבשו אנו צהיטם לך . ורחו באמרו כי טאנו אל המלון שאלו לא
 היו רחוקים ככה היו חוזרים לחכסם ולפי שהם אמרו לא ידענו אחר
 להם יש לבס לדע כי להיכס ואלי אביכס כלומר בזכותכם ואם אין
 זכותכם כדאי אלקי אבותיכם בזכות אביכס נתן לבס מעמון . ויבדל
 האיש הבאק אחר הבאה לפי שהיו קס דוחפים אותנו חוץ שיכברו אליו
 סכמ הבית ומשאמר להם שלם נמשכו ובאו אחריו ואמר ויקח מים
 וירחטו רעיהם להודוה שהיו ערונים כדן במאמרם אל אלא שעמד להם
 זכות אברהם דבריה ביה יוקח נא משע מים ורחטו רעליכם וכן אמרו
 ויקח הין ומסכוא שעמד להם זכות דבקה שאמה נס הין ושחמטא
 דב שחטו . ואמר ויכינו את המנחה למוז ששמד להם זכוב ישקב
 דבריה ביה ורעבור המנחה על פניו וכן וקודו לויט מנחה . ופי
 ויכינו קזחיינו שערוק בכלם נאים . וישאל להם לשלם לפי שבהשונה
 דבר ארס קשות ואמרו שדנו חי לפי שקוא אחר השלם לאכיס הזקן
 שדנו חי למוז על יצחק הכהק וישקב אמרו קס שלם לעבד לאכינו
 שדנו חי אבל הזקן איננו חי . ויקדו וישתחוו על שאלת השלם . כ
 קידה כפי סת הקדקד השתחוויה משתמח לארץ . וישא שטו וירא אב
 בעמין לפי שכבר אמר למעלה וירא אתם את בנימין אמר ככא וישא
 שטו וירא כאלו שהיו לא ראהו ונשא שטו וחכס . הנה אחיכס הקטון
 אם כדך קנייה הנה אחיכס הקטון והוא זכור חכס כאב לעשילת כלם ואם דרך שאלה להשלם מהם קעטן .

ונסך

ונסך וישא שטו וירא את בנימין אחיו והא בקדמיהא כתי וירא יוסף א
 אתם את בנימין אלא חמא בדוח הקדש לבנימין דחולקיה קוק שמקון
 בארשא ובחולקיה דבנימין ויהודה השא שכיטא דבחולקיה קוק ח
 חקדשא וירא יוסף אתם את בנימין ליה חמא שמקון ויוסף דהוק
 אחוה לא חמא שמקון בהקוא חולקא עב . יחנך בע בשאר השטו
 שחטטו חטטה . אשר חטן לויס את עבדך ובנימין עדיין לא נולד א
 לבך ברכו יוסף בחינה מיד נכמדו רחמין כלוה עתמחור . ויראפק
 נראחן כמו אפיקי חוננים חוזק וכן ומזיח אפיקים ריכב . כי קועבד
 מדבר שנו הוא לחכסם לאכול את העברה ואקלס עק טעם לדבר
 הככור כככורת חכה בנביע וקווא לאובן שחשן לוי ויהודה ישסכר
 וזבולן בע אם אחר הסבו כסדר הזה שהיא תולדהכס וכן כולס כיון
 שהטע לבנימין אחר זה אין לאם ול אין לאם ישכלו אכלו . השאור
 חכור . חמט ידור חלקו טס אחיו ומשאר יוסף ואסתר ומנשה ואפרים .
 ומורה כתב ואולי חמט לא שיהיה סימן לבטו טס שטול בנימין חיוסמ
 משאור חכל אחיו כך שקטרת אסתר בר בניו לעוב בקבלת החתנות
 משאר הנשים שנאמר וישנה ואקטעוניה לעוב ביה נשים .
 ונסלך והרכ משאר בנימין על דהוק צדק ולא חמט השלם ואיקו חיי
 בע . חמשאות כולם על דאיהו קדוש דאחילד בארשא קדשא . ח
 חמט ידור לאך בתראה דשהא בחולקיה ואקבלתה ידור ל דעלן ע
 שילאין ל חס מחנור שכיט וקיא חמישית פליהו ואקתקטבתו וקיא
 זשיא דחן חביא ושהא בזשיא דשכטין עב . והמא כ בחסודת
 הסא ואידך משאור שוא וחכוחים למוז שהיה חכב בנביע והיה א
 חכר משאור שוא וחכוחים . ונסלך חללא הזכיר יין אולי שבר
 הפוחים שהו לאלב היכי שתעמו וסבורם שקוא חצוי והא כתב א

וטכוח טבח והקן והאי שטאין עמיכם חכמים אלא ודאי כלא וישתדל
 וישכרו כפי בתי ישראל כד יטרון שבתא דהוא להון כפלה ובסי בתי ישכרו
 כד יחללקו ויגלו סט שובה הקן וכולא קלי כההיא ולגלא דמהר יגלא
 כד סחא ליהויטא כנן ביחי חשק כדין חזמור שיר ליום השבת וכד
 סחא לשחאלא כפוס שובה הקן ביחי צדקיהו כדין חזמור לשמע
 להים באוניים בעתהך ונ'. וישכרו שחן באותו יום כי חיוס שחכרו
 לא שתין עד אורתיוס ונפ הוא לא שתה וכן תורה חלה שמו וזקנו ש'
 שבתה ולקרקד נזיר אחיו. ואמר שזוק את אשר על ביהו להלאה
 אחתהרני ויהי חן המנה להם בכספם ושישים כספ איש בס' אט'
 אחתהרני ואולי דבר זה לבער ששאו שאם ששאו שלא לבער היה
 להם התעלות בנביע שנטעק בו כאשר נעשה בכספי ואם היה שלא
 לבערם אולי מנן עליהם כי הכספ נפ בעמם הזאת חמחון ולא יג'
 יקבן קן בנביע ומי יוכל להן עם שר הקיץ חמכו ודע כי בהיות ג'
 הטובים רבים האד בכל ארץ חצרים ומקומו רבות בהרבה היו ג'
 הבאים בוקשים שקיהם וכספיהם להטביר והוא מודד להם לפי הכספי
 הנמצא נחם לקחים הנהן להם כאשר דבר חלק שלמון ושדס באמונה
 הוא ששק ולכן לקחו פעם ראשונה ושניה שקיהם סנהם ולא ידעוהם
 שבתוכם. ואהרביש נביע הכספי סנהם היה בעיחוס חצרים שאין
 אדם יכול לשער בנביע הכספי אלא החלק ומשקו ולכן אמר הלא זה
 אשר ישקר אדונת בו. הסקר אור זה בקר של אברהם כלומר אלעזר
 זכות של אברהם לא שולחו לפי שקיפת חדרה קדן חקטריה עליהם.
 ומכרם כל בקר חסר להם שאין סקנו של שלם זה בקר עד שיבא כ'
 בקרו של העהב שטאמר אתה בקר ונפ לילה. לא לפי שלא לן אדם כ'
 בקר עד שעתה לבקר שטאמר אדם ביקר בלי לן להם בבקר אל לוי
 כל

כל סחג של חיק בלילה וקם חשונים סחיה שטאמר נח אהה בעלי אילת
 שלמה יהי כן נחש בעימין זאב אמר אם יוצאים בלילה אין כל בריה ג'
 יכולה שחם. שולחו ולא סנהם הלבן אמר להם יוספ שלחם מהרה
 סן ירנישו לחפש אחתהרניהם על אשר קרה להם סעם ראשונה. ג'
 קמה וחמורהם כפף הוא איה לחסרכלא אי אינון קוון אזלן ואשתדלו
 מהל לחדר באוהתא קמה וחמורהם אלא כנן דסנה לקחתי אוקמו
 לעבהם ואת חמוכטו כנן כך סנהם וקאטשים שולחו קמה וחמורהם
 כנן ולא אשתדלו אינון חמיהון כדקא אמרו שוד עם הבקר אור
 לא אבהם וקאטשים שולחו אינון מאהיהון דדיטא דהון שלמין בללא
 קמה וחמורהם אינון מאהיהון דדיטא דקאמרון וחמורהם אינון ג'
 נדיע שחוס' האתאן חסטרט חוסאבא ולא שלמון ולא אהחזון ג'
 מבי אתה צבא עב'. וקאטא קמה וחמורהם יטאו סנה עם הקויד
 ולחפרט והוא דמא לחסר הקין שקיפת מרחה כמבס חפס חמא
 וקמכיה. הם יטאו את העיר לא אמר חן קשר אלא את העיר ש'
 אשעבין היו בדרך הרחוס שאם נכחקו חן קשר חיל אחד אין כל
 ביה יכולה להם. ויש שואלים להם דע יוספ לבער אחיו בנביע זה
 ואמר חזל לפי שצנה לבחון ולידע באחיו אם אהובים לבניחין ג'
 אחיו ואם יחסרו כפסם שלו או לאו וכן מה שאמר לאחיו להם ש'
 שלמהם דעו קמה טובה שהיה חצער אורם ואמרו חל מנון ורחוס
 וצחק זה יוספ קצחק ואיה רחמנהו אכל קבלתה היה לשאר בעימין
 אצלו ולחוק ששם כיסוהם אחר שהם אמרו אכל אשחיים אנתן
 כד לעקורם לעהב ולבקל חשלקם שששם ולכן חשק אורם בנכבה
 לעקורם מהנכבה שנכבו והוא נחש יתש בו כלומר היה לבס לחשוב
 באמר כי ישאל לחמשים על זה וידע שארם נכרם אורתו ונתן

כדברו אלה עש למה שדבר אחרים יורה חכל האים שם לפי שידע
 בחסות העמוש שהם נכוחו. קן כפח ונ' זה אחד השעה קן הט
 הנחלים בתורה. נם ערף כדברכם אל זולתן קדן כדברכם כן הוא
 שכולכם חייבים בדבר שעה שחזקת נבנה ביד אחד חכם כולם
 נתפסים אבל את אשעה שחכם לבנים משולת קדן. לא לפי שהם
 עשו קן ואם אין עליו פירא קדן שחם אבל אם יש עליו פירא שהם
 אחיו קן כפח שהוא חסדע אין בו פירא קדן. וכן חזקת כנען
 ואיך נכונב חבית אכונעך כפח אומה למה אמר העבד נם ערף כ'
 כדברכם כן הוא סלוח קדן חסוב בעוד שאין עליו פירא אבל אם
 יש עליו והיא אם יחלל כדכס אינו כלום. ובחזקת רבן אחיו
 נם ערף כדברכם כן הוא חק שאחרים שנאמנם אתם את האמין
 לדברכם שנאמנם אתם ונם ערף שננעב הנביע בחזקת נאמנם א
 אתם עומהם לפי שחיי שנעב הנביע לא שעה מדערכם והוא לבדו
 את חזיק בחזקת נעב והוא יהיה ל' עבד ואתם קדיו ל' עקיים עליו
 ידעכם בו ואמר יהיה ל'. וימקרו ויורכו לפי שאו הפסרה היה ע'
 מוכה ולפי שהיו בטוחים באחונתם פרמו איש אחתתו כדי שישעה
 הדבר במהירות לנצח טעמן מוכי חשך. ויחטט כנדול קחל ובקטון
 כלה ויחלל ולא אמר ויחלל יפר דקדקו בחזקת שהוא לא מצאו שהם
 היה יודע בו אבל נבי דידקו עשה מצאק שהם לא היו יודעם בו כ'
 כיון שנחלל באחיתת בניחין הקמיל חכמים זה בזק והיו אומה נכבד
 בר נבדק והיו חכים אורת על סרפו ולבן זכר לשכון שכניה בחלקו
 והיה שפכ חיי אבא ושכיה דיוספ שלא נעב ואעפן היוכלם רוצים
 לטך אבל גודק שג' ערב. אמרו חומב שיצגער הוא לבדו
 ולא נצגער כולו. ואמר יהיה ל' עבד כי השליח כשם שו

נקא

נקא כשם שולמו אבל יקודה שהיק ערב אמר להם אחי חטחים
 אתם אורתו אמר להם זה אנו טאן בבית הכנסת לא דומה צרת
 אחד לצרת שעה ולא הפלג אחד לפלג שעה כואו לבס שחמו
 כין הפלג כין בדבר אחר והנה ישגור לבו כיון שחש כך קדע
 בנדיקם וזקו שכתוב ויבא יקודה ואמיו. נמה שאמר ויקדעו א'
 אל בניחין ככלל ולפי שהיו חושדין אורת וקיה זכאי זכה ולקח ע'
 טמאק על זה שיצא חמנו מרדכי שקדע בניו על ישראל שחמר
 ויקדע חרדכי את בניו אבל הם לאויים לזה שכם יסרם קדע'
 אביהם את בניו שנאמר ויקדע יעקב שחלוטנו והנה העטן חלק
 כנען חלק קן לשנע קן לשכר נהם קדע שחלמם על ידי חנעה
 שהה חק שכתוב ויטו אר אשר על כינר חנעה היה ולפי שהוא ע'
 שעה כל העטן והיה שלח לרדוף אחיהם ולהשילם עליהם בניע
 והיה פיה שקדעו שחלמם לבך תקדעו חלמם חנה באנן כנען
 וחנה באנן הידן. השילה חטרוטלן קיתק והוא אוח השיה שר
 כל שהיא אלף שלח חסובה בעינתם לא כשיר כינוטת של
 שעה כנ אדם לעטן קחלחמה. עודנו שם שהיה חמטן להם.
 קלל ידעכם כי נחש ינחש איש אשר סאונט קלל ידעכם כי איש ח'
 חסוב סאונט יודע לעט ולבער חסכא וביע כי אתם נעברם כ'
 הנביע. ויאמר יהודה חק נאמר יאמר שקדיבור בעטן כזה כאו
 כשלש פנים אם של צד הרפיעה או של צד הויכוח או של צד קדן
 אם של צד הקחטה חק נאמר לאדונט איך נעמטן לבטו ואם על צד
 הויכוח חק נדבר כי אין חלק בפינו והוא סאו חיי בעל דברים. ואם
 של צד קדן חק נעמדק בחשאינו. האים חלל את שן טבדך יודעם
 אמתו שלא סחמנו אבל חלק קרה עריתק להביא לבן זאת חלל בעל

5

חוב חקום לנכות שטר חובו ואחר שאין לבן טענה לא על צד הרחיבה
 ולא על צד הויכוח ולא על צד הדין הנבון לך לעברהם כולבן. ואמר
 גם אשר נחמא קנטיע באחרונה והלל בספרך. אבל הכוונה שהשנוני
 הם חכומהים שאע"פ שהדין יחייבם האמהלך יחייבם אלא שהיו ה'
 חייבים מחקום אחר והגאים קטעע בו ארשן כלבו אע"פ שהוא לא
 חמא חס גם אעמנו שחייבים מחקום אחר כמו אשר נחמא קנטיע
 בידו שאינו חייב כלל לא הנביע ולא בשן אחר. ובמדרש מה נאמר
 לארבע מן שמוע דברו סבור לוסף אחר כן ואינו אומר אלא של אביו
 מה נאמר לארבע זקן שיושב על הארץ ואמר לבן יוסף איננו מה נבד
 בשביל שמשן מה נעמק בשביל בעמין. הגאים חמא ארשן עבדך
 שן המכילה היינו שורשן לשעב לא היינו כלבו למקובלם כימד אלא
 ויכד יהודה מאר אחיו אבל טבאו כלבו חכומים הגאים חמא ארשן
 שן ולא שן קנטיע אמהלך יוסף אם כדבדך אחיכם זק מה חמא אה
 לו כל הנרפם עם קנטיע נבון שמו וזה בשו"ט כן נרפם ולא בשן קנטיע
 קנטיע אל יוסף מאי איכפרל בדברים אלג למי שמעמק הוא ית
 ינה חובו חכם שעל ידי לא ינבון כי אע מדת הדין אע הנפם נבד א'
 ארשן עבד נאמר עלו לאלם כי אינו רוצה להיות כונא שלם כי זה
 שן סליכי באומרו ונם נאע לוס דעה כמו שהיו נבוכד נבד נסמכה נ'
 כונאים של ישראל כדכתיב הוי אסור שבנת אפי כלומר אוי לאסור ה'
 אחר שהוא שבנת אפי וכן אמרו על פסוק והאלים אנה לידו וכן סבד
 דשכי כיוק היה שן פילנא בנכשה אפסלו ישראל ביד בעמין לפי ש'
 שמשו עמם כונאים לנכות חובו של בעמין וקם לא היו ראויים לבך
 כי אם נבד או בסנהקן או השם יפגע חובו חכם וכס אם הננשים
 קם חייבים יוקר מהאחרים כמו שהיו ישראל באורק אשר ולבן אחר
 יוסף.

יוסף חילק ל משאות זאת להיות כונא לא אשר נחמא קנטיע דו יהיה לעבד
 נכד הדיח ועד הקבלה זה המזל הדונ מלכות שעל לשלם לחיכם שבמחש
 אחר שחלבו מחמחו אל נוסף ועלן תחמא ספרטקו י פעמים האנשים וקלל
 אחי יוסף או בני יעקב ומה שאח הסבו ואים כסף זיט כפי אמהתו יהווא
 העשן הוה כי הסבו המאיל את העט לבסוף ציוף והעף לאמהתו הוה אמה
 העט וכן לפי דעת מה שהזכיר כי ענה שבט זה פעמים ולמד נחמא קנטיע
 זו וארם על לשלם לא חכים והיה יכול לומר לבו לשלם לידכם אבל הפטרה
 מבארת באחי יוסף לשעה ודומה לשעה קדון מלכות ולבדו ויהאמר עלו
 לשלם לא חכים שבמחש. וכד הרכ רא כל מה שאידע לוסף לקו בו עשרה
 הדונ מלכות ושמותי שבעים שמכדו אחי יוסף שלם כשמות עשרה הדונ
 מלכות. וכן אמרו ר"ל יהדונ מלכות אין כל נבד יכול לעמוד כחיותן ו'
 ועל קם מאי שן לא דארה להים זולתך קם

פרשת ויגש איו

כע אס ערסל דעך הקעת למר ספך ניקטרת
 באמה סך דרך הערב לשחול מן הלכה הדעה ש'
 שאכעם ערב כעך וזהו שאח ניקטרת באמה סך עשה זאת איכה טוהקל
 לך הדרכם הדי פסח היר נא הדרכם כעבר דלנו ויהי רשך חלל טוה
 עקך להדרכם לפע שנידים לפע הלכה והמעה וכן מטעין טהודה מפע טחא
 אנכי אטרכיו ניקט באמה פיו ולבד כמה שאח נחמא חלכי כל הימים
 ולבן ננש חלל אחיו למלחמה ולפיוס ולתפלה ואחר כבוד חלצו ונחמא חו
 ינח כעבור הקטר החוק שקטר בו את עצמו וזהו וינש אין ומטעו הנשה
 למלחמה שני וינש יואכ והעם אחר אה למלחמה ינשה לפיוס שח וינש
 בני יהודה ל יהושע לפיוסו הנשה לרפלה שני וינש איהו ויתמא דמוז
 ססח סס הדויד וסס בן עב שהוא הו איותות כי אס תקח דת סל וינש אין
 יהודה ויאמר כי ארע שלם כו סמנן סס הדויד ורת סל סוף הפלו עלנס דו
 וידמוז שהיה חקלל ומרתמן כשמות אין. וכמדדש כי הנה חמלבים נועדו

או יהודה ויוסף שהיו שוכניו במלכות וזהו וינשאו יהודה סב שיהיה
 שוקו למלכותו ויעשו יצב ומלכותו עמו מכל שאר אחיו ולמה אמר
 לו כי אדע כלעול עמי ישיך לדבר ולא עם עבד קטון עבדו יחדו ארבעו
 כחיה נחמלו עבדה זה עלמה יהמה ראון כדא ויהיהו האשים נ
 נפולו נחמו ולא יכלו אחיו לעבוד אונכו כי נבדלו מטעו דא יהיהו עלוטה
 ויהיהוטה ויאמרו זה למה כוחו נגד למצבה ונראה שור וזה מהתנחום זה
 עם זה ולא עבוד כעני השור לא רעהו אחותם עם מקולו של יהודה חיל
 כולדה שכל הרה הפלה וסאו לה חכל יולדה וזהו שאמ הסו שאמר היה
 וקול שחל וינ שאמר היה זה יהודה שצחק צעקה נולה והלך קולו לפיה
 עד ששטע חושים בן דן בארץ כעמ וזהו וקול שחל וקפץ מאס ושאר שניה
 וזהו שאמר יהודה בארץ נ"ה נשט פיהם רעשו או נבזה יוסף שישח
 טהרם ונ' וסחלה אל הננו טבהם לאדע נפ אחינו נפ אשר נמלא הננו
 כידו והכוונה שחזר שיהיו כלם עבהם עד שיראה חיד ישגה סוס תחל
 להמלא מידו מהיהוה חזר לחיו נחין נעמן עגו כי יחז חוס הור
 וכצדק שלח נרעה נש לפיו וכסה מאי טעמה יהודה כען דאיהו
 עבד ורוא דמלה יהודה ויוסף הכי חצרו יבו לתקדמא כחיה כען הוסף
 איהו צהק יהודה איהו מלך ועל דא וינש איו יהודה ופנ דקורבא הלחן
 דאתקדמו כחיה נכס סנה טכין לעמא ונפ שלמא לפיה טכין ונרס
 לנשק דאתקיים כוחיה סבא ותמי רוח ישקב אפיהם ועל דא קהכו דאלוה
 ככלמטרא לשלח ורתא שור סס כי הנה המלכס נועדו דא יהודה ויוסף
 ורוא דמיהו חכמה הכא דהא כי רעמא חטבה וקיסורא חטבה וקיסורא
 אהקטור כחיה כהן טעין מהקעהן כחיה נאמדימו כחיה דא לחפיה
 אונקן ודא לקמא ולעבט לנייה וכק כי הנה המלכס נועדו דהן טעין
 קהשן טעמא שלח ועל דא רתא עבדו יחדו רוא דמלה כען דכד
 כחיה כהן עבדו יחדו כען דכל חוכין דעמא לא חתבין לתפסרא ש

עד דמחמסן כחיה כדא ושוכר על טעמא ועל דא עבדו יחדו עבדו חסן
 חוסן ואהכסרו כען דהא כל טען עדיק וכל חוכין אהכסרו עב' ויאמר
 כי אדע כדנעמו או יחא כספא חני מדכ עבאו ולא כספא לחי כעו
 שדכדי: עד עבאו דא כלמא שהיה המלך כי אם לנכורא חס למלח
 חס לשימא כי חני שקול כעני יכ אחיס וזהו כי דא כיה אהה ששה
 ככו כהנ ששעלם מי שלקח עבד ומואל אורו נע מחזירו לאוננו וזה
 שטעמא נע חכק אהה לנכורא לעבד דא חל אי אהה דן אורנו לא
 כהט שמים ולא כהני מלכוד כהט מלכוד מי שטעמא נע נטעלם כלמה
 שיש לו נכדע שמים ומשם ככל ש' חס ימנא הננו ישלם טעם חס
 כהט מלכוד טול מה שבידינו ואם כהנינו נשם ככל דא כי אדע ש'
 שניש להרביל כסוד סס כן י' נסוד יכ הויור שלשם הקויה וכל זה
 רמז סס יהודה וזהו שאמר כי אדע וקד הנשארית תרמזו ל' של אחר
 שהיא לחמה מלכות השם ידבר נא עבדך דכר כלכונת דכרו לא
 היה לא עלי כור אחר והוא שיהלכו המורכ דכהן סאז אדני יטעו
 דכה כחונך ואולי חכט שרעה לדבר אהק אור למד דכה לדבר שמו נסד
 נא יחר חכך כעבדך שאיש כמע ידכה דכהו כסעך ואינו משרך ככודך
 כי שקול אהה כשני כמך יאו יאמר כי כחוך כפרעה וראוי שהאין לרעה
 ורביט כי כען החמלה והחטה והגיל עשוק מיד עשקו ותצא לאור הט
 כי מי שנשגה עמו שול למי חקך לא לאופט קשר ומלכה ואהה שופטה
 וחלכה וסאדרט כמך סוכך לקור ככרעה כמו שלקה פרעה שקרנה
 שרה עלולה אהה ששכסה דא חס הקנטט אהדו חוקך ואהד אונך
 דא כי כמך כפרעה מה פרעה נער ואינו מקיים חכמיה ואינו ששה
 חפ אהה כן וכיו היא שומקשן שאמרה לשוס שיק טעו וכשאהה שלח
 כעסו מיד רמז למנא נכטש כקקט וזעזע כל הסלמון חמזו חכה
 דכית חסא מיד החיל לדבר דכות ואה אדע שא ורמזא אדע של כע

51

חספה אל שי מנשה החיול לדבר רבות ואח איתי של את עבדו היט לבס
 אב או אח וכי סקד חנו מפקדים או אחותיו אלה מפקד ואשפ'ן ונאמר
 א אדע לא כחלנו מורך דבר והדנו לך אפי' שלא שאת עלו וזהו יש לבו אב
 שהוא יעקב ושד יש לבו מן שהוא יצחק. דא דמגו לו שיש להם אב עליו
 ואב רחמן וילד ב' כמסורת הכא ואידך כי אית הרבה לבצע וילד לחו'
 אל שאם עמי לבנאמן סאן כלו הרבה חיש שהוא יעקב כסצע וילד לחו'
 דקיינו צמחן כי אי איכא להם לחיות זה כלל זה מקונים שבעל כין שט
 זקנים דא כלמא שלמד מאט זקנים שהם שם ושבר מדני הרבה מפר
 לו ולמא מקנים בנ' ר' ור' מרשם קדשים נשים נזיקים ושועת מועד'
 קטן כשב שאתיו מת היה קטן. ואחיו מת מלפ היה מוטא שקר
 מוטו או שהיה חשוב אלם טמא. ניותר הוא לבדו כ' כמסורת הכא
 ואידך ניותר יעקב לבדו כמו ששם כל לכו סכנה כן טמאן. לחו' חיות
 האס איהן ל אח עדי. ורמא כמסורת נ' לחו' דקמא ורמזל שיש לו
 לירא מאכיל של זה ש' קלל מרה לחו' של זה וזהו אית חו' חו' כיראו
 ויש לך נ' לירא מרה ששיתו אחיו בשור אחת בעבור שארו שלמה והיא
 אחובה וזהו כי אס לשארו הקדוב אין ונ' וירמוז נ' למא ששק הכה לבנה
 בעבור שארו שלמה שהיא שרה ואכין אהבו נ' כמסורת הכא ואידך ואכין קט'
 כאהבה נפשו ואידך יה אהבו שלמה חס' אהבו נשן כן סרפין ועם
 אהבות דבה יהודה כי דר' לעיל עלו קצת השע' טס שעשה שגם כה
 להשר רחמיו וכה שיקטיים אין סדכני החנוטו כי חשב שהוא ירא להם
 ואח' כי אהב עתה לבו רשות להודו לטך לראותו וזהו ואחיות שיש עלו
 ואח' כי לא יוכל לעזוב את אביו ואם עמב את אביו שאת אביו מצרים או יחיה
 הנער בכואו בדך מצד שהוא משנת ולא נסר שיבא אחו' כרנלו אכל
 לט שאמ' לא תומיטן לראות ש' חונדכני להכילו כמסורת חט' זלשט'
 דעב. ולא תומיטן כ' כמסורת הכא ואידך לא תומיטן לעזוב בדך הזה

הזה שר ט אמר להם אפי' בדך הזה לא תומיטן לעזוב אל בלתי אחים
 אהבם ואכינו לא רלה לעלמו ואמר לנו אהם ידעתי כי שנים ילגדל אשת
 לחו' שלם יאמר אחר שיש להם חזק יב' כנעם זקנים לא יאמ' כל כך על
 זה יש לך לדע כי כל בטו ושניו אינם חסוכין כשינו לבס לנבי אלו
 העטם שילגד לו אשתו העיקרית וילא האחר חיהת כלומר אט הוא ש'
 שחבתו כנזקו שידעתי שאתיו שונאים אותי ושלחתינו אלם אך טכוח
 עוכתי וקעב שלא באיתי ע' העה. ורמא באיתי מלא לבחור שזה ב'
 בסבת החום ששאו ביניהם ב'. עג העה אול ירמוז עב שיתקייחו
 קחל מחו' שטא'ו בהם והנה איתנו ונ' כמסורת לשל. ולקחתי נם אהב
 חסאן יאק שהיה חושקן ואולי להר אחר מרוב עורף כלומר אס לא כ'
 טורף ש' חיה דעה בערף ע' איתו כמו שאמרו אל מה דעה אסלקנו זה
 יקודק. וקדקו אסון סכל שלחור שאלתה ששק חסם שלחתי אה'
 יוסף אינו שמשן אינו ועסאו אס אמלח כשמין אה מסחר שחא
 יקראו אסון. והודקם את שבת' טכסאו שהוא אל' מרעספ אה'
 בו ואס יחור זה דומה על סאלו שלמאס חק' כיוס אמד. ונעסון
 קשורה כנעסאו קשורה כנעל הנרה כלומר כנעסאו קשורה בו ע' קתרה י'
 ורמוז לטוד שאשט שחמא אולת קשורה כלב עג. ואמר והוכנו ע'
 טבדך ולא אמר אהב כלזון טקיי' ולבי שאמר כמה פעמים טבדך
 והוא שומע ולא עג בהם לומר להם מה לבס להל' כי טמא' חלקות
 טעס ונעקלבו משמרת ששז שטם. ט טבדך ואה' חטע מה אה'
 כמסורת ק' ידך מאחך קס כולם כמחון ואה' טק שמה כקאר חזק'
 להיות חסודה טעט שלחמות ט אין הדבר קלי' כמחון וזהו שרמח' לעל
 כי אדונ' ט קלי' ולא בהם. ואמר ומארת' לאה' כלומר אל' היה חמא'
 לאחר לא היה כב' קשק או ורמוז לאביו אכל הוא לאבי טכסא'ים ולבן

כחול טהור לטוב שהתחבר עמי וקחם עלינו ועל הזקן וקח אורתי
 קחתי קטע עבד שלם כי טוב את מחנני לבדבר ועלאל שאהק עשה
 כמה טובות קנה עבד טוב וקיים נטע הזקן והעל אורי מן החטא
 אמר לו כסס שעבר בעמין למה לא עבדת לאחך שאני כואב בנפיש
 של שאהק חכרת לאחך ואמרת לאחך טכונת טוכר כששחט יקודה כך
 זשק זשקה נבולה ואמרת כי איך אעלה אל אבי אמר לו בואו ענווכת ש
 שנינו אמור חילך וסדר זייך אמר לו סתלה באר שלינו בעללה מירליס
 אהק לאור אה עבדתי אכן נביש נבדקס את שבע נחיי אבי ואהק
 נשבע חי כרעב אם את מוצא חוט מערקה אהרון כל מצרים אמר
 לו אם קניא אורי את כורע על עזרך אמר לו אם אפרח פי אב
 אכלתך אמר לו אם הפרח פך את סוקמה באן אמר לו אב חק נאמר
 לאדונת אמר לו אמור לו קלך חבל אמר הדל אמר לו דין שקר אהק דן
 אורתי אמר לו אין דין שקר אל חכרת יוסף אחיכס אמר יקודה נורח
 נשכף דלק בלבי אמר לו בוא דקחור אנה מופי אמר יקודה וקח את
 ולתי מהימן לי אמר לה דתמא הדך אנה חקבר וכשהיפה חתני של
 יהודה עולה היו שתי שטרות יצאור חותך לבו וקודשן אה בנציו ויזאין
 מהם דס ויהי מחולא אטונתי איטטן של נחשה ויהי חסרתק כשיטו
 אמר לו את אצבע כל האווקים דס אמר לו סכן נבערם סקונת אחיכס
 ברס ואמורס חיה רעב ונך מיכ אמר יקודה לערלי לך ופאה כמה ש
 שוקים במלגס קפן נחזר ואמר יב אמר יקודה לחתו את אחריב מהס י
 ואהק כל אמר שוק אמר לו אין מלגס כסכס ונעת שאהק שהסכילה
 נערס להחריבה אמר יורה טוב שאקודע להס וזהו שאמר קרוב חותה
 חלך חלחכי חורה חבל איש חכס שהוא יוסף יסרנה ודל חשל חשל
 לשור שטסקיו רשס חנינך אה זה והורג אה זה וכשאה הארה לא חלח
 שצו

שצו כן יוסף שהיה שור שהיה חנינך לזה וינוסף לזה כששמו לפשו הארה
 פחד מחנו והקמיל לגבד בלעון רכס אמר לו לבטחין רצונ שאדע חיי נפ
 לך עלה שהקח נביש אמר לו לא קס טרפול עבד ולא את נעשה בו והקמיל
 לו שבע לו בסתקו מחניו וכל מה שאירש לו שהס לא טקנו ל עשה ואני לא
 נעשה כה אמר לו יוסף מי חורה עב שאהק טבע באחך באמת אמר לו
 חשמוהפ של בט אהק ינדע מה את מחשבו אמר לו מה שמוהפ אמר לו
 בלע וכבר ונך בלע שנבלע בין האומות כבר שהיה בכור לאמי אשכל
 שנשבה בין האומות נה שהיה נך בין האומות נעמן שכבריו עשויס
 אמי שקוא אחי חלב ואס ונאש שהיה נכול חות מופיס שלא לאייתה
 חוסרת ולא אה חוסרת ומופיס שאני קולך יחנ לפיסתי ואכד שקוריד
 בלבו לבאן והיו טנו כומיס לרד כיון ששחפ יוסף כך לא היה יכול למטול
 ואמר קולאיו כל איש חשל ונך סהקדק יוסף אוריות העבדות כלומר
 כה שלא יטרן קיערס שאחיו חסרהו לעבד ולמסנה נבול קמיל שצו
 אה מוטב שאמיל שצו כסכה נאל אלבין פשהס ברכיס ובה שלא ילאנה
 החלך בוסה ויאמרו שהוא כך לבב וכסה ולא יכול יוסף קח כד בא קנה
 שלמא קאיש לך טל שחטא חד ועיק שחיה והאי צדק קיומא דשלמא ונא
 איהו לאטקי וין לבולא סכניב ועד יוא חשבן להסקוד את הנן וחשס יטר
 ההוא מחונא ומסקיא דההוא נהר נמיל נעתי כולא ולבד אהכדר ההוא
 משקיא לארבע סימקן דשלמא וכמה אינון דמחבאן לאשתקייא ולא קנא
 חתמן כלא שיש כל אלך ישנו ובטן כך סזר טקן לאכיונס צדקתו ש
 שומרת לעד כטן כך איהי קיימא כזא דשטס בקיומא שלס רשע י
 יחא וכשם זן חלבוה דרשעה קח חלבוה שחיס איהי כי קודשא לך יחא
 כל חסכית כן עלה ועיק לא איקרי נבאי צדקה למימן ולמיין לבולא ובטן
 כך נבאי צדקה נמיל אנא לקבל כולו דיהבין צדקה קח ולא יכול יוסף

אמו שינינו לאביו איך הוא חונטל ויכוע כי אין לאוי לאדם לשמח עמו
 שמא יקללך זר ולא תיך לא וקנה ששכס רוחות שבבדי ואיט יכול
 להניד כל כבודי לבי כי ט קחדר אלכס אכל מהם קלאו והנידו והעד
 איך נכל של מואה בטחין אחיו וטאקו חסאן ומאן ולבן אמר כמנהג
 אחי אם אחר שמא חמי יתפך כאח ל יונק שכי אחי . ובחדש א'
 שבעה של אע מקדשים שטבדין להיוה בחלקו ובטחין כסר של חסכן
 שילה . ובסר דבסר של מקדש אשון ועל מקדש שט סא סונל דוד י'
 מארך מונל דוד לא ירושלם לשלם דבסר מונל שט שס י' בו ידון י'
 צדיק ועאנב מאן טאנב אלא ההוא מונל טאנב בטן דביה ידון צדיק .
 מארך לא כי מקדש לבקש איהו קאי בהיקונא דשפירו לקבלא לנסא י'
 מה טאר איהו שפירו דכל נפא הכי טוי כי מקדש שטירו דכל טלמור
 כגוי לת לפרוה דכל בט טלמור קוו חסדקלאן ביה קל דכל פיוה טלמור
 משבחין ומאלן לענה אלע החנן אלן אלע תקוטן כמקטן ביה כדקא אור
 כל טלמי הנבנים טלמו אהיאן חסדרא דדינא קשיא מה טאר כל תקוטן
 ביה שהאן לאהרס כך מקדש כל תקוט דטלמור ביה שהאן וקלאן והא א'
 אוקחוק של מואה סו ככסנו של ביה מקדש איהו טאר טרסנו יעשו
 לחבט ליה קדין זמטן ולא הונח לבו דהא לא שבריה לן מה טאר כיון לא שרש
 כל נפא אשהצי שחיה הכי טוי כי מקדש כיון לאיהו אשהצי אהמשך י'
 הכי טוי כל טלמור אשהצי אהמשך ולא נהיר שמשאל ולא שחיא ולא ארשא
 וכוכב י'א ובטן כך כסר יוספ של לא ולסר דכסא של לא כסר של שבת י'א
 הקלא סר יקעל כי מקדש דכלמו שטמן אקעל חיד ואקבדו ביט שחמא
 קלד ויטק לבל אחיו ויכך טלקס טלקס וטאי . ואחכ דכדו אחיו אקני י'
 ולא סרס דכדו דהא איהו כסר טעבא בו דוח קקדש אכל איינן לא עב'
 .. ובחדש וקול שחמע כיון שהכירו אחיו לוספ תקטו חמא
 להנין

להנין יכך מלאך נפזם לארבע פגור באוקה שעה טוח יקורה י'
 בקול נזיל וטלא כל חומות שווקים שבחצרים והפיל כל קחשטבות
 ועל יוספ חסמאו ונבנים טהיו טחונ נקטבו כערה קלד טאנה א'
 אהיה וקול שחל ונ' בני אומר וקול טאמע זק קול יקודק . והזכר
 שהקול טאמע ביה ברטה ושחח לבי שחמאן חזרע האכור ואיין
 טבר . ובסר וקול טאמע מאן דכל טלמוריה אנהיך דלא לטמא
 קליה דלטמוריה ומאן כא טקמע קלה דלטמוריה ההיא טלמור לא אט'
 אשקמע מע בטן דלטמור לאו איהו קלא השקמע כהא ההוא קל
 השקמע לא הוא קול לא יהו כמא' וקלא דקלה ביה לא הוא קל כל
 נא' ובטן כך לא איהיך ליה לבד טש למטמע קלק ללטמוריה אלא
 לטמוריה כלתש וההוא קלא כלל אשקמע לא היא טלמוריה דחיקבל
 קיכ וסיחין והקל טאמע קל כלל נא' טאמע לא טלמוריה לא ייה כ'
 כחטאי טכ . נעה ארס שילבו בחהרה ולחא טטבו שהוא כמון י'
 חמוטע חרב וזקו טעס ולבו כמון . ואקנה לבס
 אה טוב אחר כה שיקרע דזקן לבוא וטהיו יטעגו כן דחטט כ'
 דטמא יחזור לאביו אל אכע אחר שנוה דרעב ואמרו זל כבאו'
 ולא ידע חק טבא סוסן לטעורה כמאלה שאין כה דנעס . חלב
 האין כל חלב לשון מיטוב הוא . ואקנה צניקה חפי למח לקס
 זאה טשו כך אמור לקס שבתאורה הוא . ויהן לקס צדק לצדק
 אם טק לקס צדק קודס שנודע לקס כס טכסו . ואול יחמוז
 לצדק הדכך בחזרה טאכץ כטמן כמון שאלה לאביו צדק לצדק .
 .. והזכיר טעק לבול חליטור שחלטה לבי שקדטו טקקס
 ושור כה שינמלם טובה קמרא שר הטטימו כנציו ומה שלא א'
 אמר לבל איש טק חליטור אלא לבולם אולי יחמוז שאלה ט'
 להנין

חקנות לבב אטוי בית ישקב כל אחד כפי חק שאני לו וקמלא שקוסית חוס
 ולמד של לאיש שהם ט' כנגד כלל אטוי בית ישקב ולבניחין טקן שלש מאות
 כנגד מה שהיו אחיו חייבים באותה כי שמה פעמים שלשים שקלים ט'
 שהם דמיו טבר הם שלש מאות וזהו מה שאחדו קמוכר טברו לעני קונסים
 אותה טבר שמה בדמיו טבר דמיו ל טברית החקדש שיהא בניו החצי נתלקו
 שכן מצינו בדוד המלך שקנה דוד את הנעני בשש מאות כסף קה החצי
 שלש מאות לא לפי שיוסף הוציא על אחיו שלש דבות ועשט כל דבת
 מאה שטאח ועשאו אותה מאה כסף ואעפ"י שהיה ראוי לתקם להם ככר
 נפטר באחיהו ועשט שלהם ונתן אותה לאחיו לא אמר לו את א'
 ואהה בט רחל שכן בט רחל שלש בני ט' לא רחל על שיהא מחנו מלהכי
 ששלה בני דשה ושד בן יאיר בן שמע בן קיש איש יחידי קרי ט'
 מאות וצא בן חלבושים כנגד חמט חלפות לא רחל על שיהא מחנו
 בה שהשאל מן המלך שיהרצו בשונאיהם ועמלו על פיה באותו יום שלש
 מאות ובעל הכסף שטאמר הכסף נתן לך ההד והאמר אהיה אם על
 קולך טוב ינתן גם מאחר ליהודים לא חישט חלפות שהיה אה היו ששק
 לו בטו טס ט' שלים יש ולפי שבניחין קרא טס בטו של טס קצטר של אחיו
 אחיו וכשהקח רת של בטו ושל בניחין שלים יש לבך נתן לו יש אמר לך
 הבה אהך עתה לבניחין שהיה חביב עליך יש חייך כך את חקתה טס חיו
 שקוא חביב בשש קהד להחיל אוקר יש ואוצר וביקס אמלא ולאכיו ט'
 שלח כזאת מהחלפות שזכר ושאר אהנות וטאוקר חטוב מצדו ודל
 אמרו שלח לו יין ישן לפי שדעת קטס טחה הימנו ויה שלח כזאת ט'
 בחטבון קמחה קמכרה וקס שאר חחורס ושאר אהנות קרי ט' ובר ולחם
 ועמון סת"ל קרי יש ועד האמה רחמז לו שידע בצדעה סוד שאר חחורס
 אשר מצד יחין ושאר אהנות אשר מצד שחאל וזהו ולאכיו שלח כזאת ט'
 כנענא

חמנה
 נושא

כנענא דזאת כלל אשר כדדן כללה הכללה מהכל וכד ישאל ששים ט'
 דמיו של חקוס כולקו מכיטן חזונא לטורך הצדקים דכר' נושאים ט'
 חטוב מצדו וכולא לצורך ישקב לאהרבעק טאילא דחיי ומטאקטבדן קמי
 ישאל מלבא וזהו ולאכיו שלח כזאת כמו שיהפאר בסמוק אומרי לטן ז'
 והעד שטוק את אחיו וילבו וכדלוי נס בטמין בכללם ונהה יקודה קיים ט'
 דבריו ומה שטעטט של דבר זה כמו שאמרו רז"ל שכל אורה לו שנה שקיו
 ישאל במדבר היו שטאוקתו של יקודה מן שלים בארון לפי שהכדר קהו
 קלוי ביד אחרים והיה הדבר ספק בידי אס יתקיים אולאו ולפי טעטט א'
 אטט שהחזירו לאכיו ומטאן אמרו ז"ל טדני על קמאי ואפי' חטטמו טרך
 הקרק ינא שיוסף טקן חטא חמור ואהטן לכל אחד להביא חמטה לא
 לאכיקס ומטאן לטמוד כי בטמין שאר טס יוסף שאכ' היה נוהג נס לא
 לבטמין ואין זו ראיה אל הרננו בדרכ אל הקטטסקו בדבר הלכה כדי
 שלח הרננו שלכם הדרכ ומה שלח טס אכיקס ז"ל שלח היה צריך לזה
 לפי שהיו מחקהן להביא הקבואה ואס אין קמח אין הרעה טסאוקס טביש
 וטובי לב לבך טס לא אל תפטיש פטישה נסה ודכנסו בחמה לעי א'
 ולפי טטטטולש שהיו טבלמים היה דואן שחא יהבו על חכירתן להקטוכח
 זה טס זה לומר של ידך נחט אהה ספלה מחטנו לשון קרע ונלמה לכן
 לשטאתי לא אל הרננו בט אדס שלכם והטמכו טל שאט גדול ט'
 טבחצדס ואח וישלו חחצדס לרמוז שזו היא עליהן אטפי שטאית
 שהיא קמלה טטטוכס חח היא קמלה שלרס לפי שאינם יכולים לעחול
 אכץ ישאל אל טע שיפרט טמר חוב שטלהס ועד שהסודט טמר ח'
 חוכו חטלה היא לו וכמה חטלה טוכורה קיהה להס בטליה זן חזרה שחשן
 ובטמין ובטולה יוסט ואח ויבואו להנד שלח טטטטבו ולא קרה להס ט'
 טוס חקרה טהליכה ראטונה ושניה והטאא וינכו לו חסר לרמוז שלח ט'

הנני כו ער שהתירו החסם וזהו טעם לאמר טעם טעמו לא היו יכולים להגיד /
 ושרת רוח קודשא ב' קלל וימי יעקב ומפני שהוסיף חלה רוח הקדש רוח
 נבואה ורמיז באומרו ער יוסף בע חי זמן חייו וחמשתלתי שהם ב' שנה ב'
 כמותן ער שקודם זה היה חשוב כמות שכן היה בן שלשים שנה בעצמו
 לפני פרעה וזהו כי הוא מושל ב' בעת שלשים טעמו בן שלשים טעם ב'
 טעם מושל . ויפג לבו נתמלח לבו והלך מלהאמין לשון מטען טעמן ב'
 כלשון משנה וכמו מאין קטורה את כל דברי יוסף סימון מסר להם במה
 היה עסק באפירת חמטו בפרשת טעלה ערופה זהו שאמר ויהי את קש'
 הטעלה אשר שלח יוסף ולא נאמר אשר שלח פרעה . וקשי רוח יעקב
 שרדק עליו שכינה אפסוק חמטו וכן קדש לעל . וכמו ב' תמן על
 החר ירחו לנבואה שנאמר בה ב' כוחות רוח חכמה וקבונה רוח עזר
 ונבונה רוח דעה וע' רב ער יוסף ר' ער שחמה וחדוד קואיל ויוספ' /
 בט חי . שר' ל' לפי שאמרו לו הרי הוא חי וכן הוא מושל אמר להם די ב'
 כמה שאמרתם לו שהוא חי איט חושש לכל כבודו שאמרתם כי הבוי טובה
 צפון ל' בעת ובעת באשר יוסף בע חי וכן כלשון מה ר' טובך . ואמר
 שהלך אל באר שבע כה ל' עול רשות שחשם קורשה אביו ואמר לו אל ב'
 קד חלה מה וזהו טעם לאהי אביו יצחק כל לזי שמע אביו יצחק והוא ה'
 נב' קלך לוקח רשות חשם כלא תחטט אחיו ושם נאול ל' מאות שהם לבי'
 לא רצה ללבר לחצוים אלא ברשות ולפי קלך לבאר שבע והטן טעמו אולי /
 יקבל שום הקטור ורעל זה . לאהי אביו יצחק כבד ידעתי שקי יצחק /
 והיא מדה קפורה והנה בבוא יעקב חצוים ידע ט' קולת קתמיל שם ס'
 בזרעו ותיירא רין קפחל קדוא וזבח זבחים שלא תקא מדה קדין מהתורה
 על זרעו ולכן הקדיש שלמים להשלים אלו כל המדות והנה טעלה אלו ב'
 האהים בזכות הקדושות והבטוחו שלא יכלה זרעו בחצוים וטעם יעקב
 יעקב

יעקב לשון חסד ועוד יקבאר טעמן חסדה והיה מאוי שיקראו כעס ה'
 הנבבד שהוא ישאל וכן נזכר בספר הזאת . פשוים אבל קראו יעקב
 לרחוץ ט עקב לא יסור עם אהים ואטמים ויוכל אבל יהיה בבית עבדים
 ער שיטלבו ט מעתה הקטיל הולגתו וזה טעם נאלה שמוה בט יעקב
 הבאים חלה חוק יעקב ודעו כי כעס בע ישאל יבואו שמה כי יפרו
 הבטע וינצל שחם וכבודם אבל יעקב הוא עקב בדדקו שם . ואמר
 אטבי קל טעם שטעלה לאברהם באטבי טעתי ויא כסתי אל הירא א'
 אברהם אטבי מנן לך וכן טעלה לעתק טעמו לו אל הירא כי אתך א'
 אטבי ואמר האל ירחוץ לאברהם ולזי אטך לעתק ולכן לא אמר ב'
 ב' עתק האל לבי שלא היה שם אלא אברהם ואמר מרדה ירחוץ לעבור
 שהוא ר' טעם . כי לעי נדול לט שפחד לרדת חצוים חטב ט'
 שטאה מתוך דבר הטעם בהבטחתו והיה זרעך כעס האלץ אינה לא
 באלץ ישאל כדעתם לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעס האלץ אל'
 נסתי אט אל שדי פה ורבה טוב אל אלץ אברהם והעב באברהם לך
 לך האלץ ומחולגתך אל האלץ ואשך לעי נדול לביכך אמר לו שם
 אל קחוא אל זה כי לעי נדול אטיחך שם . אטבי אכד שחך מ'
 חלה מה הבטוחו שיהיה שמו באורה יהיה שכל זמן שישרא ביהמה
 שכינה שחם ולזה אמר אכד ולא אמר אנהדך שמו שאמר אטלך וא'
 ורמיז לשכינה שירדה שחם בחצוים וזהו שדרשו ר' ל' עלו לחצוים
 שכינה שחם ולרחוץ על זה קדש אטקלם אטא אחוה ולא קדש
 אטא אהלי כעטן וירד י' שחך ואתלי י' ואמר שדרכו בכל מ'
 מקום לרהיק הנשמות ובוה חלה זכיר חלה חורה עלו קיקל לקדש
 שם כסאן אטא אהלי אלא טא לרחוץ על מאמרם עלו לחצוים שכינה
 שחם ולזה הזכיר לשון יהיה חחם כפשוטו וקראו חצוים ח'
 יעקב

בתוספת הא נם עליה נה' ודמוז לשכיה ועל כן עשמה ביהדה נם ב
 בעליה והיא שפרנסה אורם בה' עמם רעב וכן כחזה יוסף באומרו
 הא לבס זרע ולמה אמר חרקה ולא אמר אל תירא לדת וכן אמר יוסף
 דרך אל ט היא ירדה עמו ולבך אין לתמוך על הכוי הדרכה ששאלה
 בזרעם בעטן שכתוב וכע ישאל כרו ונ' לפי שקשכיה עמקם והיה
 ביניהם נשם זמק יז' אתה כדרכה עד שעלה לשמים רבוא שבהם נתנה
 תורה ונבאה להם השכינה והערה הבן מאמר החכם שדרש אשק אחת
 היתה בחזקתם שילגה שמים רבוא ככרם אחד ט אשה זו היא שקראת
 שמה אשת חיל חיו יחזק ושען היתה כח ואורם שלא כ'
 השיע סוד הדבר שאלו חלום וקשיב להם כפי השנהגה זו יוכבד
 שילגה למשה שקיק שקול כנז שמים רבוא ואמר אשך כחז'
 על שיקבר בארץ ישאל שקיא נבוקה חכל האכזרת אשר שסעש
 השמים ונעם נם עליה לכוות נם בטו שעלו עם יוסף ויאמר כו
 משם יקעלה בעליה אחת עלונה לאור באור קחיים . או וכמוז
 ככל העליה לרוע ויבטחם שינאלם וישלם כולם לארץ ישאל נ'
 ויבטחם בעליה אחת וקוא שלם קדא הכסון לרוע וכל זק ב'
 הזכות הקורה שערסן לקבל וזקו שקזכיר לשון אנט ורמז על
 בנם עליה זמן עליה שמהתן למעלה . ואמר יוסף ישית ידו
 על שטר רחל לו שמה שאמר לו אשך נם עליה אינו אלל לאמר
 חיה וקעד נוספת ישית ידו על שטר ואם תמות בארץ ישאל
 איך יוסף ישית ידו על שטר וכשנו שימות בחיי יוסף . ובק'
 מאן שאנו לבן הככור שמהת אביו שמים ידו על שטו ויוספ'
 לפי שבשעת חיהתו שארנו שטו פתוחות מחאה השכינה ש'
 שראה באומרו רזל בחייהם אינם רואים אבל בשעת חיהתם
 רואים

רואים ולבן זקן הבן הככור לשמים ידו עליהם בעטן שלא יראה ח'
 מחאה אחת טכן אמרו מחאה אחת מחאה נזכרנה שם בשעת
 חיהתה האדם ולבן זקן לבונוס חיד כה שלא יראה . וכמוז עוד
 שנסקם השלם מאכיו ושאר לבן הזק . והחזק שהעין יש בה
 שלא מאורקבנג שלא שאלמות וזה האדם שמתק חזק השלם לזך
 לעולמות הנשאות לאור סע חלק חיים . ושוד אמרו שם שערך הבן
 להשלך טפר על שטו לרמוז כי טפר אהה ואל טפר השוכ ומהו
 ויוסף ישית ידו על שטר ולתורתו האדם אינו שבע בזה קשולם
 כדכתי' אורב כספ לא ישבע כספי ואינו שבע אלא בחטע טפר
 שנוקען על שטו כחוזר בחסכה רמז בעטן אסכנדרום יח'
 חוקדן . ובחזקת אמר הבה אוקה יד שלא חטאמה בעבידה
 הבוא ותעטן על שטר כדי שידעו שהוא נקי מאאת אדוננו .
 לא חיו נס ליוסף שיכד לרועם על ידי שכבד לאכיו כשאלתו
 אל אחיו ויאמר לו הנט ואעמי שיכע שאחיו שונאים אורני אמר
 לו הבה על שכבדך יכד לרועים חז אהה כשהרד לא לשם ב'
 כבדקו שהוא ישית ידו על שטר . ואמר ויקס יעקב אולי היה ב'
 כודע על ברכיו ומתחנן לפע האל מודה על העבר ומתפלל על
 העגיד קס חכדוע על ברכיו ולפי שאהה זמן רב להתפלל ולהתחנן
 על בטו כחטע כזקנתו ובחולשת נפשו לא היה יכול לעמוד על
 רגלו והוצרכו בטו לשאת אורני ולהחיו . ובחזקת קימה היתה
 לו ששכרו שהשכינה תרד עמו והתגול את בטו ואח אשר ככשו
 בארץ כנען לפי שכל מה שוכס כסדן אנס עשו לעשו כספיל חלקו
 בחטת החכמה אמר ככסי חוזה לארץ אינו ככאי לי וזקו אשר
 כהתי ל העמיד לו זבונה על ספי וזהו כמין כדי ואמר לו מול
 את אל ואמר כנפני וכבדתי בטו זו סה בת אשר נכן קוא אומר

ובעדן חושים . ואמר ואלה שמות בע ישראל כסאן עקב וישראל
 עקה אמר יעקב ובעדן וכן חזינו אברהם נב עקב ישראל שנאלח וחוסב
 בע ישראל אשר ישכן במצרים שלשים שנה ואלבע מאות שנה וכבר ו
 ובעדן כי החשבון הזה קנא חשנוע יעקב וקנא אותו בכלל בע ישראל
 ולבך קנאו רזול לשאו ישראל חשמוז לפי שקיה חזרע האבות ולא קלך
 בדרכים והמצא אכחלה ישראל סלול כל האבות יעקב יעקב שרה
 רבקה רחל אברהם לאה ואמר הבאים על שם קטעה הסתוב קנא להם
 באים ואין לתמוה על שלא כתב אשר באו ואמר יעקב ובעדן להורות ש
 שהיו כולם צדקים סמותי וזהו וכל זרעו הביא אתו מצרימה זרע ו
 כרוב יי וקזכיר ראובן מכל אחיו ויחסו בכבודה בעבר וישמע כאובן
 ויעלהו מידם כי על ידו זכו לכל הכבוד הזה ואמר ובעדן כאובן ולא בע
 ראובן ללמדך שכולם היו צדקים כאבותיהם . ובמחשבת בעדן כאובן ו
 ונמי שיש לו בן צדק לחנכו בתורה ונחמיל ללמדו אלע זקנו חנוך וכלא
 ומולך אותו להצרות יי וכל מי שעשה כך קנא כדמי כנס השם וסמו ש
 שזכר שבר ראובן זכר גם כן שטא יקודה בחיתקבעטן לפי שקחמיל ב
 מצאנה ולא נמיה . ועד האחת קזכיר ער ואונן בכלל הבאים לבור
 ידוע וכן בסדר טעמס אומר בע יהודה ער ואונן ונן וסחיד ליה ויהיו
 בע יהודה וזקו סוד יולג בן לעמיו . והזכיר בע ישאכר והוא בשמות
 שהם בעלי תורה וזהו תולע וסוד כלוח שהם סתולערת הזאת שאין סוד
 אלא כפיה וזהו ויוב שהיו בעלי ישיבה ובזה היו שמורה ושמהם חן ב
 העבירות . אלה בע לאה וארדינה סתו תלה הזכרם בלאה והקבות
 ביעקב ללמדך אשה חזרעה תמלה יולגת זכר איש חזרעה תמלה י
 יולגת עקה . שלשים נשלא וכפרען אי אתה מוצא אלא לב אלא מ
 יוכבר שטולגה בין החומות בבטסקן אשר שנאלח אשר ילגה אורתה מ
 לגוי במצרים לזכר במצרים ואין קודרה במצרים . והקדם בע זלפה
 על

על בע וחל לפי שהם רבים חכאן עקה חולק כבוד לרבים ולבך קזכיר
 להזכיר רחל בכבוד ואמר אשת יעקב למיר שהיא שקרו של בית ומה
 שהקדים בפולן הנפשות קודם קמטן וסרע סהם כל ובעדן זלפה הקדים
 קמטן לנפשות וחסר כל אומר במדע לפי שכולם נזדוונו עם יעקב
 בשמחה לבב להעמיד לו תולדות לבך הסה הסתעב כל הנפשות בעהם ו
 והקדם הנפשות לחטן אבל זלפה שלא רצה להזדוון ליעקב עד שלקחה
 לאה בדברים סלא ותקח לאה את זלפה ספחה לבך סתולבות שקעמיד
 לא סרע סהם כל והקדם קמטן לנפשות ללמדך שסמרה שאדם מודר
 סה מודדן לו היא העמידה תולדות בעין צרה לבך כשקזכיר תולדותיה
 ככטס סהם שן צרה . ואמר ויולג לוספ לפי שיוספ היה רומה לאביו
 בכל דבר לבן זכר הסתוב טס אשתו וטס אביה טסם שהזכיר סר
 בתולדות יעקב טס טעיו וטס אביהם ואמר את חטעה ואת אפרים ולא
 חטעה ואפרים למיר לך כטס אזכו בע יעקב קס ובעהס ובע בעהס
 להיות סתו אבות להטסחות כך זכו חטעה ואפרים קס ומלכ ובעהס
 ובע בעהס להיות סתו אבות להטסחות . והמצא כבע לאה ובעדן זלפה
 על שהיה להם כבוד ובעטמו במטן טס קבעס חנה חטפונס כלטון נ
 קבה בלאה שלמים נשלא ובזלפה טס ששוק נפש אבל כחל וכלהק
 שלא היה לך תקבור חנה חטפונס כלטון זכר כחל סתו כל נפש ארבעה
 טער ובכלהק כתיב כל נפש טבעה ולכפוע אלו כל נפש טשים וטס
 לפי שנכנסו תקבות שמהם . קבאה מצעהמה שיטאו חאכץ כטען א
 לבוא למצרים ואין קבאה מן לשון עבר אלא לשון הווה סמו בעלם היא ב
 טאה וכן הערהל סתו טאה לפי טעמו חטעה טאלע לפי שטשיטאו לבוא
 חאכץ כטען לא היו אלא טשים וטס והטט כל הנפש לבית יעקב ב
 קבאה מצעהמה שבעס טעמו חטעה והוא לשון עבר לפי שחטפאו

שם קיו שבשם שחלאן יוסף וישע בעו ונתוספה להם י יוכבד ולדברי
 האומר באומות נולדו עם השבטים צבבין אנו למור שמתן קודם יהדות
 למלכה עקה לא נחמו כאן ועשו קיו ל שט נטאות והכתוב קורא אותם ו
 נטאות ביה לטון רבים לפי שהיו טובדין לאלהות הרבה ויעקב שבשם
 נפש היו לו וקורא אותם נפש לפי שהיו טובדין לאל אחד ולע שהיו שבשם
 ועם יעקב לא וכן כתוב אספה ל שבשם איש ועם חטא לא וכן קס
 הסתדהן ל עם הנשיא לא וכן באומות השולם שבשם ועם ישראל לא
 וכל זה דונחא כנגד שבשם חלאכים המובנים כסא הכבוד ועם יי לא
 ישראל לא והם הקראים ביה דינו ולמק כשהזכיר ה"ל לא אמר ליעקב
 כמו שהזכיר לשל אכל אמר לבית יעקב כי יעקב עם ביה רחמי לביד
 של ה"ה וזה לא והקבונן חזק חטלתו של יעקב שנאלע חכמו א
 שבשם נפש שחמס יאנו ששים רבוא כנגד שבשם שחמות שנאלע
 חן קשכניה שאין חנינם מחות חששים רבוא וקס תכלית כל הדעות
 ולכך לא היו ישראל ראויים לקבל את התורה עד ששלג לשים רבוא כי
 אז היו כנגד החספר העלון ועם התורה שלמה חטן אורחותיה ששים
 רבוא והשכינה אינה שורה בישראל כי אם בחטן ששים רבוא שהם שמי
 מאות אלף והעטן כי השכינה כלולה בשט קטורת ויש בשט מאות אלף
 ופעמים מאה אלף והם רבוא לכל קלה וקלה וחיוס שחרקה שכינה
 בחטן תורה לא זקה חוי שפאל עד שחרב בית ראשון וחיוס שחרב בית
 ראשון לא שרתה שכינה כי אם בבית שט ולא שרתה כמו ששרתה בבית
 ראשון לפי שלא היו שם ששים רבוא שלא עלו חבבל כי אם ארכשם
 אלף וקנו שדרשו וארצה בו ואכבדה ואכבד כתיב חסר ל לפי שחמרו
 חסם ה רבום ארון נשחן החשקה אש ושכינה ואוהם וקוחים ואת
 היאך חסרה שכינה וקבה אומר ואכבדה אלא שלא שרתה עם תביר
 כמו

כמו בבית ראשון אלא חופפת אכל לעבוד יהיו ישראל רבים ולא חספר
 כלא והיה חספר בט ישראל בחול קים ואז יחזור הקפארת והכבוד ו
 שחמור יששק קחוי אנה כי לא אורך והקבונן איך לא אמר והיה בעי
 ישראל ולא אמר זרע ישראל אלא והיה חספר כלומר אוקם שהיו באים
 בחספר מבן ששהם ענה יהיו בחול קים והמלא כפרה זו מואלה שחיות
 עד שבשם ה"ה תיבות ואין בקם מ"ה וירחוי שלאחר ר"ו שנים יקבל
 עשרת הדברות שאין בקם מ"ה וירחוי עוד שלא היה בקם חבט מ"ה
 חבור וכן בחמור יעקב י"ו טוס צרה אין בו מ"ה ויש בו ס"ה תיבות
 כנגד ס"ה זכרים הנזכרים ולמנחם חמור לגוד כנגד דינה וסלה ויוכבד
 ואמר ששלם יקודה לפען לפדוהל חקוס ולרכין ל בית לפי שהוא קבד
 וקזהמ משאר האתים ומדרש אנצק להורות לפעו לתקן ל בית כ
 תלמוד קורה שחשם תלא קורה לישראל שהה כולם היו קונים בתורה
 שהה יוסף כשטרש חאכיו היה עסק בעטן שלג ערופה קורת בני
 קורה ויאסור יוסף מרכבתו כי דו אסר הסומים למרכבתו להזרז
 למלאת אכיו ואחרו ר"ל שט בט אדם דאו כבוד שלא את ביה משולם
 יתרו ויעקב כשבא יתרו אצל חטק מה כתיב ויטא חטק לקאת חותנו
 חוי דאק חטק ויטא וחינו ויטא חוי דאק אהרן ויטא חוי דאק שבע
 זקנים ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי
 חוי דאק יוסף ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי
 ויטא חוי דאק כל מחנה מלכה ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי
 חקטו כבוד ועב האמה ויאסור יוסף ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי ויטא חוי
 השטע וקסרה חלמטל והמלא בחקלא זה ע"ב אורתור יחמו לטס
 בן ע"ב חטאב חן החסר שכתבאחד יוסף עם אכיו אז הופיע חסר ע
 עליון בכל העלמות עלה טלום לרגל וכמה ויאסור יוסף דא צדק

ויעל לקראת ישראל לא כזא לאדם וישנה תקדושתא הדא לאתקרא ^ב
 כחכא טיחולא חלא. וירא אלו ככד אתחמי שחשא בסיקרא סיקרא א'
 אנהיר לבולתו ולתתא וכן כעונא דא כל זמנא דקדושתא דלעלא שריא
 על מקדשא דלתתא אתנהיר בי מקדשא וקייחא בשל מותיה וכד א'
 אסתלק מטה ואתחיה בי מקדשא כהן ויבך על זמניו עגד וכולא על
 מקדשא דאתחיה. עגד לא גלות בתראה ופיון לאסתכל יעקב בקאי
 תיקונא דלתתא אשתכלל כעונא דלעלא כדן אמר אמותה הסעס ונ'
 כי עורך חי כאתקייחא ברמא דבהתקדשא כאקה מי קשלתים וכען
 כך כי עורך חי. ויסול על זמניו סתב ההובן זל אין להפין שיוסע ^ב
 נבל על זמנה אביו כי לא היה מוסר אבל קאנו לעשא אתדיו או לג'
 להשתחוות לו לא יעקב נבל על זמניו של יוסע. ופכר על זמניו
 עגד כאשר יבנה תמיד עג עתה בעלמא דאהו וידוע מי דחשתו מאירי
 אם האב הזקן קחולא אתכסן מי אחר היאוש ואחר האבלות או הפן ^ב
 החזיר אשר החלט כהו על כל אכץ מזהם. אמותה הסעס פאנו ^ב
 כדעננו. וחזרש אנזה סבור הייה לזות ^ב חיתת בעהז ובעה ^ב
 שנסלקה שבינה מוחט והייה אומר שיקפעט קבה מיתקך בעטן ^ב
 שעורך חי לא אמות אלמא כעס אחר נמטע אעלה ואנדק ידמוז
 שיש לו שלי כעטן זה ונתן התעללות להל סתו כי מן קאנו היה
 שישב יוסע עם אביו ועם כל ביהו וישמח בקס וגם ישמח ^ב
 כי אחר כמה שנים שלא ראוהו לבן אמר להם שקל סתו מוכחה
 להנד לפרעה טאתם קודם שילך מנד אחר. ומה שלא קזטר
 אביו לפי שהיה זקן וקאנו לשיבה ולא למלאכה. ואומ' לו וקאנשי
 דוש זמן כעבור השבו באכץ נשן והיא ערכה לבס שהיא אכץ ה'
 חרטה וכשהאמרו לו שאין אהם כקיאין במלאכה אמרת והקסם
 משלו

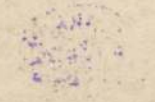
משלו וינטי ככס עס נמטע אנשי חקנה להורות שלא היו רושם
 לאמהם אלמא של שחש כי שגיהם היו והתחיל למכר הדברים ^ב
 כפיקס באוסן שלא יכעלו כלשום בעת שישראל אותם כי קעבת
 מזהם כל כוש זמן לפי שקן להם לאלקות ומה שכתבו השבטים
 באומנות זו והיא אומנות אבותיהם מטע שט דבס קא מטע
 שיש בק הוח נגול בעזה ובחלב ובולגות והיא אומנות ערכה
 יעשה דכר חבל שן. ושלח אחר שלח בחכמתו ידוע הדע ^ב
 סט זמך שית לבך לעגהם. וה' לפי שקשבים היו יודעם
 אינלו למזהם קס וזרעם וחטע שקמזהם היו עבבם לערות
 הזמן הסמו להם אומנות זו כה שיהיה זרעם מורגלם כה ונ'
 והגיה טכוכה קאן וחוקה כשעקס וכן תמלא כוכקתקי וקנבאי
 היו רושם ניהי הכל כועה זמן וחשא היה כועה וכן שמולהבא
 וכן שאול וכד היו רושם ותמלא והטעם כזה כה שיתקטו חן קישוב ^ב
 שקרבה טכירות טחטכות פסיכת חבהבט אדם כען ככילתו ו'
 ולשון קדע ושכועת שוא ונמל ושהות וכל מה שאקאדם פולט מחבר
 הנה וזה הוא טלמחן קטביר והללו וקראיה מה שכתב עלע ויעל
 למא חלענר נישכ בהר הוערך לעאת חסכוס סן יוסתה בעטם ואחר
 שיצא חשם הלך לעער שימלמל שס כמו שאל קנה טא קשר הזאת
 קרובה לגום שמה והיא חלענר אמלגור טא ואעפי כן היה מתיירר
 כמעט חספ סחד השונות החלעניס ביישוב על כן הוערך לעאת
 חשם אל הקר ועוד ששם חקוס הקבוכד דולגבואה ולעבודת ^ב
 חשם ואין אדם רואה שום דבר שימנהל חחטבתו חן קחחטבה
 כשם יי. וחקלה אחיו חן הפחותים שבהם לטבולה שאין עאים
 נבונים שאם יכאה אונס נבוגם יעשה אותם אנשי חלחחרו וקס

כאופן שהעין לוי יששכר ובטחין אורח של כל חשק שמותם ש
 כשכלם נשמות קנבוהם ככל כען וזאת לקודה נואמר שמעתי
 קול יקודה ולגד אחר ונל ולבתי אחר נבתי ולכן אח כן נר א'
 איה ולחבולן אחר שמחזבלען ולאשר אחר כדוך חבטס אשר י'
 ובלמוד ככל אומר שאורחם אפסל חשק שמותם הם החלשים ש'
 וחם הבא לפי פרעה ויקודה שנכסל שמו שם לא חשם חולשה
 נכסל אלא מעם יש לבכר מאוס חשק כראובן שקודה כראיתא
 ככסא קמא ינועה זאן כגא בחקוס יול כי אופיות אהיו ונתחלפו
 נאבותינו חלילה בואו אול הגמולו לטקב שהיא חכמה נפוחן ט כ'
 בחקלי שהוא היה נוטה זאן יורה מאבותו כי אין חכמה ט ל'
 לפוכד הועב שכאן כען הששכים טקס חכמה קאן חזרו למ'
 לחאכל כע אדם ועל כן אין חכמה אכל באכא חלשם שיש שבר כ'
 יחיו בו האשמים ישאר קחמה לבקמורה או לפי שאכא חלשם היה כה
 חרעה חשק כאחו חסע היאורם ופאנמיס אכיר נאחיר באו
 אלך כרה הסוכן זל הכנסת דברה היא טאלו אחר הנה שמעתי ט
 אכיר נאחיר באו אלך נאכא חלשם לבטך היא ותבון שנה אכיר
 נאחיר באו אלך לשחוש ככוכך ועלך הושלבו אהיה תשעה שחם
 כי שטך קדכר ויש לאן סך שד ול שפא להוכות לגו על השחמה
 ששחח פרעה כביאר יטקב נאחיו לפי שקיו קחלשם אומהם טכר
 שקטאו רבו כעשהם כמע יחלך עלינו כמו שגמא לשל ולזה חרוב
 שחמתו היה שונה קד כהם נאחיר אורח נהו מעם לאחיר כלומר
 חמת הוא זה שאכיר נאחיר באו אלך ונתקיימו דברך שהייתאומ'
 שיש לי אכ נאחיס נכבסם חרעה אכרהם יעתק חקע ביוד בחקוס
 קא ייכרך יטקב כרכו כעושר נכבסים ובהקטעות חלכותו וכ'
 וכשיא

וכשיא כרכו נב וזל אמרו כרכו שיטלה טלום לרגל סמך יחיו שט
 חייך נחמה לי זקן הרעה מטאר בט דודו ותמה על זקטתו חאד ולמה
 שאכלו וישקב השיב יחיו שט חונרי שלמים ומארת טנה ואל תמה
 בהם ט חשק הם פנך סנות אבותי שקיו יותר אכל חסע היוהם כ'
 בשחל ואחזק זרקק ט שיבה ואחיר חונרי ולא חיי כלומר קיחיס שאט
 נב בהם כיסן דרך קצקיס שחושפין טלחום נהם בטולם הזק ואחיר
 שקזכר חונרי הזכיר יחיו שט חיי ואחיר חיי צער קיו ולא השינו ט'
 כמורה לשע חיי אבותי ולי קאכו פרכ שלשון חונרי לשון צער ופחד
 ולפי ששע חיי כל חיים טובים למק השיב יטקב לא קיו לי חיים טובים
 אלא כל יחיו דשם וזש יחיו שט חונרי שלמים ומארת טנה ועל אומר
 לך שאפי יחיו שט חיי שנראים כעובים חשמים ורשם קס נאיש כל
 כך טובים כמו הרשם של אבותי שהרשם של אבותי הם יותר חל'
 טובים מהטובים של וזש ולא השינו כלומר לא השינו בטובה את שני
 יחיו שט ונל יחיו חונרהם טקס קרשם שלחם ותחל חוויאחיר טד
 חונרהם לל היות וכנכרס חסד לל שנס חשע אבותו אהל קבד
 אט ששיית שחך כמה טובות נארה אחירת חשע וכשם לבך טגל
 קשם חשכותו לל שנס וטעם ויוטב יוספ ויין להם אחוזה שקוטיב
 אורחם בחיטב האכא ובאחזה שנתן להם כילא נלע שיקיו כנרים נאל
 כאכא וקנה להם כתיס נחלת שדה וכרם וזה חרעות פרעה כי הם אט
 אחירו לעיר באכא באנו לא לבדו ופרעה אחר לוספ קושכ את אכיר כ'
 כאשוי האכא התושבים ואחיר ששק חאחיר פרעה השלים האחרו א'
 נב שאחיר אטבי אכלכל אהכס נארת מטבם להם לפי קאמ לפי שקורו
 חפרד ומשליך יותר מה שאוכל ולחם אין בכל האכא ונל ואטפ כן כ'
 כללם כלבול טוב כהוח ולא כחלשם וקנד לגו חק שאירע לאשיאכא

כעין ולאין מלכה ברעב הזק ואיך לקט יוסף את כל כספם וזקבם ועל
 וחוקתם וקנינים ונלוהם מעל אדמורם והקנינות שיעב לגו כפיטור
 זה להודיענו שאם השנת האל על חסידיו ולול החמיו וחספון שהקדם
 כפאה לחכמה ושלח להם יוסף לחיה לא היה להם קיום ברעב הזה וא
 וחזה כפאם חטלת יוסף ויראתו חדאל בה שאעתי ששאל מה ששאל
 עם אשוי האין ולקט וקבץ כל אשר להם וקנה אותם הם ואדמורם לא
 נמל דע לחמיו ולא לקח חכם מאומה אלם אדלפז ששאל שיהם עובדי
 וכלכלם בהוח ולא כמלכום ולדורות על טאמורתו ועל יוסף לבו אמר
 שלקט את כל הכסף והביא אותם בשלמות ביה פרעה ולא טק מחסו
 לחמיו ולחיוודשו אלם הלחם בלבד שהיו צרכים לו כן נכח כנענה
 בזה שאמר להם ואכלו את חלב האין ורחל אמרו לך חטמונות ש
 שחן יוסף אחד באלה קרח ואמר נא לדי אטגין נפם ואמר יעל לחמו
 קחשיח דעבם לחור שכל זה ששאל ברצון פרעה ובחמיו כי כבוד קו
 החלבים לא יאמר אולי ורבות להם ולבסוף נאמר שפולם באו ליד ישע
 אחר שיוסף עלה בהם ואח אטגין נפם היה שועל לרבי הקדוש זקב לרוב
 נאול ברשו שחן חטמונות חלה שאמר נבא יוסף את קספם כיפה
 ולא אמר את כל הכסף כמו שאמר לחטלה והזכיר שרם הכסף מ
 מאכץ כעין בעבור כי קחצום ככואם אל יוסף וזכירו לו זה כי אמרו א
 אמה שרם הכסף גם מאכץ כעין ולא יבאו עוד לעבור לחה טוות ט
 כנדר והשאר הקבואה בידך ואין קונה שד רחשו לו האיל ואחזק צדק
 וצדק יסוד שלם ראוי לך להם שלטנו כעין שלא נמור לגנדר אחר ש
 שארם החשכיר והנחן חמיה לכל הנה לנו להם טענית צדקה כי פ
 קצתק צדקות אהב ואז השיב יוסף אעתי שאין לבס כסף שזה כסף יש
 לבס ומי שיש לו חקנה ונכסיו אין ראוי שישאל כדרך צדקה באומרו
 קל

אל מי שישל קק חזו ונל וכא שאינ יודע אם אפם כסף אם לאו וזמנו
 מעם אם אפם כסף והזכיר שהביאו לו חקתקם והקחיל בסוסים לבי ט
 שאין האדם צדק להם ככאן ופקר וסיים בחמוהם לבי שהם חלרכי
 הפיה יותר מהפקר והכאן וינהל כלחם כשעה הקויא חטטת הפתרה
 נבאה כי כל הכסף לקט אותה בה עטם כי איך יתבן שיתנס הכסף ט
 והחקה כשעה אחת אלם הכסף הפטיק להם ק שטם כי כן דרך השלם
 בזמן הרעב שיהיו כוחקים ומלמלמין את עצמם וכספם וזקבם יספיק
 זמן נבול ויזכיר הכתוב כי אחר שרם הכסף באו לוסף והוצרך להלם
 ככמלכום כדי חיותם ולא לעובדה וזקו מעם וינהלם וקתנס הטעה י
 הקיא אשר נהלם כלחם ככל חקתקם והיא הטעה קטעית ויבואו אליו
 בשעה השטת לחו היא קטעה קטעית שיהא שטת לשאיה ואמרו לו
 קעה אוקנו ואח אדמורטנו כלחם שיאכלנו בשעה קטעית וזמנו
 שהקיה האכץ לפרעה יתן להם זרע שלא קשם האכץ כי היו יודעם כי
 כלם שבע שט קרעב ויקיה להם זרע וקצר ודעה דל לא היו אלא שתי
 שטם רעב אפ טי בשעה קטעית לטע קרעב כי כשירד יתקב לחצום
 מיד כלג קרעב בזכותו וזה אם כן יחשכו אשוי האכץ לוסף כמכחל
 כפגרון החלום שאמר שבע שט רעב ולא היו רק שתי שטם קטעית
 כזק שאחה חורבאכיו חזר קרעב לושטנו כי לא אמר יוסף שבע שט
 רעב כלוסיס וזקו שדרשו דל אחו ל יוסי כיון שחתי יתקב חזר קרעב
 לושטנו שחמו וכלכלתי אותך שם ופרה אחת חיותתי יתקב אטבי אכלכל
 אהבם מה כלכול האמור קרם בשט דעבון אח כלכול זה בשט דעבון
 ל שמשון אמר אין זה קידוש קשם שרבה צדקים קיימים בחייהם ופ
 ובעולם לאמר חיותק אמר ל אלשזר בר ל שמשון כואק את דברי ל
 יוסי מדכה אבא שזה קידוש קשם שכל זמן שהצדקים בעולם כרפק

בשלם שפלקו מן השלם שפלקה סוכה מן השלם . אם כס הכסף
 אשר הם ובה הכל אל יד אדום . גם אחתו גם אדמתו קנה מיתת
 האדמה בשלם קטבד ולא קדע . קנה אותנו ואת אדמתנו סת' קדמתו
 זל הם אחזו לו שגם נעם יקנה לעבדו לביעה אלל יוסף נהג שגם
 בלחונות ולא דעה לקנות רק האדמה שגאז ויקן יוסף את כל אדמתו
 ונ' והקנה שגהם שיטבדו אותה לשלם ויהיו כס ארסי בתי אבות למרע
 ואחה כן אמר הן קטתי ארבעם ואת אדמתכם לפרעה לא לעבדים כ'
 כאשר אחתם ל דק עם האדמה התינו לו ולהחזיק באץ . הטביר את
 העם אשר לשיר למכרון שאין להם עור חלק באץ והושיב עם כל שר
 מן בתרעה ולא הוצרך הכתוב לכתוב זאת אלא לפרט שגם יוסף י'
 שנתכוון להסיר חרפה מאחיו שלא יהיו קנוף לאחיו ונל' . הא יאמר מן
 הדין היה כל מה שנזל בשנה מן שלגו כי אפי' הקרקע שלגו שנאזו קנ' נ'
 קטתי ארבעם ונ' לבן את דעה לעמוד ארבעם חסד תנו החמישית ובשנה
 החמישית השלמו הכל וכן היה אבל פרעה שגה זה להם לחוק ולא מן
 קדן נרמז שהקא היא בזה עבדו להם הזרע . לאשר בכתובם כלומר מ'
 העבדים והטפחות אשר בכתובם וחלק למסבם . נמצא חן בעיני אדום
 שקקלת עליו לטול ארבע הידות שמוכל לחיות בהם . ותינו עבדים
 לפרעה כאשר נדרנו שטבדו את האדמה לבנונו . וישב ישאל באץ
 חצרים וקיכן בארץ נשן שהיא ארץ חצרים ומה שלא דעה לטוב בחצרים
 אשר שם החלבוה לבי שהיו טעו הנעטם וכבדו כל אחד למע חלבים'
 יהצב ופחד שחא ישאו חקם לחצרים ואלעוטים וכמו שהזכירו דל' ג'
 הקדע לראות ולבי שהיה יטבד יודע כי יהדנו לחצרים היא סיבת מ'
 הנגלה לזרעו כו עתה למא וישב ישאל כלומר עתייטב ולא כ'
 בחו שכתב כנז שאחזו לער באץ באנו ולא להתייטב כי היו פבורים
 לחזור

לחזור לאץ כנזן ואמר ויאחזו חלשון אחוזה ונתלה ויהיה לאנו לחור נ'
 ויאחזו טעו כן אבל הוא חלשון הטורש הטחוח בקרקע שחחוננו טחשנים
 קטעבים . ויכרו וירבו מאד ועל כן לא הוצרך הכתוב לפרט אלא סתם א'
 אמר ויאחזו לבי שהזכיר ישאל שהוא הטורש ואין ספק שקטעבים נא'
 נאחזים מן הטורש" קס

פרשת ויחי יעקב

טוב חלל כס נחת מחלל חטטם
 שחל ורעותו טוב היו על לשקב
 אלו י"י שנה שקיה בצלעם כחטן טוב כנחת ובשלה והיו חיון חיים . ודא'
 והשטטים סביביו וטע טעו פרים ורבים ושיטו דואות ולבו שחח אין שטן
 ואין טעו דע ויוסף כנו חלק מחלל חטטם שחל חקל שנה שלא נח בהם
 אלא היו כולם בשחל ורעותו רוח ככל לא שלתי ולא שקטתי ולא נחתי
 ולמד כתיב ויחי יטבד בארץ חצרים ונ' כאלו עקר חיון לא היו אלא אלו ש'
 שחיה בצלעם וכן מוזק שכלל שט חיון טקס קח' חיונו יודעם שכל
 שחצרים חיה י"י שכן כתיב יחי שט חיון קל שטם אלא נא לרמוז ש'
 ששקר חיון ושנותנו אלה ה"י ופאלו לא חיה אלא אלו ה"י ותמצא כ'
 בחקלא זה י"י התיבות רחם ל"י שטם אלו וכנז י"י שנה שפרנס יטבד
 את יוסף פרנס יוסף לטקב י"י שנה חזק כנז חזק וזקו שחחטן כ'
 סיחות ששיתנו כנשט דהוק חצטטב על יוסף שחח טחו שחאקו ח'
 חולך על השלם . ופסד האנא כל אינון שטן שכיטתו ויקרא דקט'
 שחיה אשקכח ובטן כך חיים איקדון . ה"י כתיב והתי רוח יטבד א'
 אביקים ארמזי דקא בקדחיתת חתהוק חאכלה טב' . לא ויחי שלא
 חיה יחיים טובים בלא עבר אלא כחטן ויחי י"י שטם חטטולב יוסף ו'
 וי"י בצלעם . ופרעה מן סתמוק לבי שטכסו היה חתחול הקלוק ונחיה

לבס חכמת השטבור . לא לבי שחקט ישקב לגלות את הקץ לבטול וי
 ונפח חמוס . לא לבי שחשבא ישקב לזכרה נסתתמו הכנות
 חמוס וקיק בקשקט ועלנה ונאק בטול וכע בטול ולנה סמך ויחי עש
 ויפרו וירבו מאד . ובחורש לא חת ישקב עד שראק ששים רבוא
 חילגין שטאה כי בראותי ילגין בראותי רבואות ילגין ע לא שראק
 ל רבואות חילגין שטאה כי בראותי ילגין כי בעל וקמא לקמן
 הוא חומר במאד מאד לשונות . פרו וירבו וי וקו וקא ל א
 לשונות וקו ע נקא כתיב חד מאד וקיינו קחצ עד לקמן קורא
 חומר שם לשונות . ובסך כמו שספר לחטלה שישאל ישב ע
 כאכץ עשן כחית וברקשקט ובעדוע חלבים כדסעב ויחמוס
 ויפרו וירבו מאד כן הין הימים שיש כאכץ חכמה בקשקט ובתעבוי
 חלבים ולמן לא כזה להפיה טטקס אלמ כתי מיד כל הספק ויחי
 ישקב אל וישב ישאל . ובסלה חומר וקמטם פי חיות האילן כד
 טעבוקי לחים ועבוקן פיהן קהעץ סאתחזין לקלא תולת חמות עץ
 עץ חיים נהק ויפרו וירבו מאד חיהיכן חיות ישקב כלל חות וזכה
 לחית האמת . לא היתה כרעה זו סתיוחק לבי שהיא חספתח וחוקס
 הספר הזה ולכל התורה כולה וחפתח וחוקס כל מה שקתבאו קי
 הנביאים פולם עד לחות החשיח לבי שכלות ישקב חמוס דבה קרע
 חקטתדות וכל מה שטבר על ישאל כחלתם ותרתם וסדור ל
 דלוקס לבית אבוקס כמו שסדרס אפיקס בעגילת ארנון וכל ג
 קליות והנאולות עד יסא חולה צדק עד כי יפא שילג כדכתי ולנה
 היתה סתיוח כל הספק כלל לחתם ולסוקס כל חסכר לבי שאמנו
 זל מה הין הספקות חשמשות ליהן הוא לחטק להקפוקן כין פרשק
 לפרשק ואחר שפפרשק זו נפח קל החטית ואין חי שיכין בו דבר ל
 כאונגין

סאומרו כי יוס טקס כלכי ראוייה היא להיות סתיוח כל הספק חמר
 שלא טקן הוא להקבונן בה ואחר ויהי ולא ויקוין אולס בא לרמוז ע
 ארוב שנותנו הין טבע כאין ויהי אלמ לשון עבר וקזכיר ישקב כ
 סעמים כי כן דרך הסתמיים כמו שספר ככלשת ככאסית ואחר
 אע חיון לרמוז שהשטס טקס שט חיון טקס קי וקו חן הארבעים
 קס שקר חיותו ולנה הקמיל בחטט כדי למוחכס אל חיון טקס כ
 החיים האמתיים שחוק נהס טטס וכאי אכל שאר שנותנו איס ל
 לא כמו ימים הואיל ולא אק כהס מוכה ולמא כהס טטס ולא טנה
 אוקוא כמו שפי ככלשת ויחיו חיו שרקי . לא מי שטאה בו ויקיג
 יחי לא קנע ל חיו אכורתו וכן ויהי יחי לחך ויהי יחי חנוך ומה ט
 שמה קחטט תמלה ולא טשק כן באברהם ויצחק באכיל שקו יחו
 חטמים ורעים וחסכו על לט טטס חמה שחיה אכיו על שקלל ר
 חל ואחר טס אשר קמא את להיך לא יחוק חסכו על חטן יחיק
 קהל קללת חס לא קבא ועד לבי שאחר חטט ורעס קוין יחי חנה
 קקס בחטט וחטט על לט טטס כחטן תיבות חוניאחר סלע עד
 חנהקס . ויא קקס קי טטס ולא טשה כן באכונקו אברהם ויצחק
 להורות שהוא היק לחבר האבות וטבטס בחיים האמתיים של חטלה
 הנקראים טבע טטס והיא שנת השלימה אשר שס קתיים והחיות
 והיא סוד באר שבע לבי שכלל בארות חוקים שס חיים נשס צוקי
 חיים עד קשולם ונכטם בחיים בסוד באר טבע ולא חות כשאר ג
 האבות ולכן אמרו דל ישקב אכיון לא חות ומה זרעו בחיים כ
 אפ הוא בחיים חיות לבי שלא טחוק בו חיתה כשאר האבות ו
 נהו ויקרבו יחי ישאל לחות ולא חות ולכן קתמיל בו בחטן ק
 החוטט וקקטן כדוד הוא הקטן וטלו אחר לבי וחטטי את עמך

וכן כבוד סתם ויקרבו ימי דוד למוות ולא היה אלא תי נלמה כתיב
 טה וישכב דוד שכיבה ולא חיותה וזקנו שאנו אומרים דוד מלך
 ישראל חי וקיים וזוהי למה בחברין מלך שבע שנים וישקב קיד
 בארבעים יום אנה דרני דשמחה דתליין בעשר דרנן שלאין וכולהו
 קלא קס"ו האי דרנא בזיין דכל זייטן דמלכא ט דק קס בישקב
 ואחמכר ביה ואם תתקבל עוד בזה החשבון המלא כולו שלש ע
 שבישית ושלה כ"א נחמא לשם אהיה קמאפיט לבית ישראל וקמא
 במקרא זק"ם אורשט מחטן שם האריות עם המלה ואמר ויקרבו
 בטי ישראל קביר בעלמו אפסתה כחיותה למה דלא לענות ופלי ואמרו
 זל כל מי שנאמר בו קרבה למוות לא הניע לימי אבותיו כל בא
 למוות על חטאתו ושלמותו ט ידוע ט כל האשים יהאיש מיוס קדין
 וכולין מחטו ומחמיתם עצמו ואין לך אדם שאינו ירא מיוס קחות
 והיו נמי חסלב אהיוס בואו ומי הוא שכל לשב אליו אבל ישקב
 נקרב אל קדין כל שמד ויפא לטי שכל ימיו קלך בדרכי י"ו ולא שחט
 לעצמו הקדמות לא סך הרשעים שהם טחמם ורועאים מיוס
 קדין כלא כמדו בציון תעמים אבל הצהקים נקרבין אל קדין כל ירא
 ופחד וכן קן קרבו יחיד ובחדש ימים חרם אבל הצהקים א
 אינם חרם אפי' בחייהם קרובין חיים שחמו וכעשו בן יקודע בן א
 איש חי אעו כולו שלח בט חרם טעמו אלא אלו הצהקים וכואל קמש
 אפי' בחייהם קרובים חרם לבי שקחמה זולתה ואין חסלבין יוצר אור
 יוצר המאורות שוקעת ואין חסלבין חשיב טלפיו אבל הצהקים חסלבין
 יוצר אור וחשיב טלפיו והכוונה בזה שקצהקים חסלבין יכולת האר
 והשנתה ומורה ומסלבין לשק"י על כל דבר ודבר ופטרט מחסלבין
 יוצר המאורות שהוא דחז שהוא צור השלמים ובא השלם הזק ושלים

קמא

קמא וזקנו יוצר אור השלם הזק ויוצר המאורות קס המאורות קטלונס
 שכם זוכה לאור טע המלך אבל הרשעים אין חסרבין יוצר אור לבי שפה
 שחשטה יתקלבו בזה השלם ואין חסרבין יוצר המאורות שאין חשיטין
 אור השלם הוא באומרו ורשעים בחשך ידמו או ידמו יוצר אור לשלם
 הזק ויוצר המאורות לשלם האמצע ולשלם השלון כל שקצהקים מורה
 שקשם כח"י שלמותה אל אבל הרשעים כוטרם כבהארתם ובחידושם
 ואומרים ליה דין ולטה דייין ובזוהר ופי כחוק וזמן חתבר טע וקא
 בשעה חלא ובדעא חלא חת ואמאי לה אחר ויקרבו יוס ישראל אלא
 הכי קשין כד קב"ה טע לארשא רוחין ליה כל אימון וזמן דקאים כד טע
 כהאי שלחא אהפקין קמיה וטע בחושבנא ובטן חת כד טע זכאה ה'
 חולקיה דהוא כד טע כיומנו אקיהבו קמי חלבא טלא כיסוסא ולא דתיי
 יומא חטיקו לבר די אהפח בהקוא יומא דטביד ביה חובא בטן קן כהק'
 כתיב בהו קרפא חטוס דקהבו קמי חלבא טלא כיסוסא וי לבאיטא איך
 יתקרבין יומיו קמי חלבא דקא כל יומיו בחיובין שלחא ישקבתו בטן
 כך לא יקרבו קמי חלבא ולא יתחטן קמיה והוא ויקרבו ימי ישראל
 ודאי טלא כיסוסא בשלמותה בחייהם שלחא וכניט כך אחר ישראל
 דוקא דקוה שלם יתיר חישקב וכפלה בטן דקט תדין בטע לקדווא
 דרנא חלבין בארס קמאטון אמרד לן כד טעה בטחא ארס ישקב דשופיה
 חשן דשופיה בארס ואקיהב חאי בארתיק ארס בטע כך ויקרבו ימי
 ישראל כל יומיו קרבו טלא כיסוסא ולא אהפח טעמו סחד חטיקו
 למוות כיון דחרוא ליה הקוא דרנא דאשתלים ככולא לה שלחא ביה מותא
 אונד דוד קס חלילת ליה לאקרבא מאמתי צדקך דהוק לחבר קודק ט'
 שלחא לקב"ה האי אמיר בטע החיים וקאי בטען דעטת ורבויהו בטע
 לקרובי וסקידו בשקו על סיקודא באנהרס דכתיב ויצ אהרם ויאמר

אלקס טואק חידל דורות למיטר אזהרה ודוד ויצא את שלמה בן ושמה
 את השמות לך להיך פהמ לך כמה פתים דהא בפרטא דשמור אחיד
 וכן המלא חיה לך שנה לאינן שער שטשות ויקרא לבנו לוספ בסה
 וכן שאר שבטים לאו בניו אינן אלא משום דבדוקטא חלא קון חכה
 חתמין ועל כיוספ מן לך ולבנוי בטיבונה ובטן כך מחט בני יתיר
 מפולגו ואחאי לוספ משום דרשוקא הנה ביהק לשלוקי חתקן ולחך
 של לוספ רוחמה לשלשים חשלת שיש לחך עור שם השקרות ליה
 לקינו וכן כמה אית ליה לבר ש לאזדקא לחובוי ולאסתכלא דלא יש
 ועבר על דעהה דחאהה דקטנן כל מה דעביד בר ש כהאי שלמה ב
 כפחא כתיבן אינן עבדן ושאלן בחושבנא קמי מלכא קהשא ופולג
 אהיל קמיה קרד אס יסתב איש במסאקס במסאקס ונך ואפ חדי
 דחשיב בני ש ואסתלק ברעניה כולא על קמי קבה קה בקהוא על
 ללא דעאלת ליה לעבי יעקב ויהבת ליה סיחטן דקב יעקב לרחל פ
 סלק ברעניה פאקי רחל ושמש שמושא סד וקהיא עיסה קדמיהה
 הות דכתיב כתי וראשית אונ קבה לאיהו על שחיקתה ומסרתה ידע
 מה בחשוא פליק קהוא דענהה לאתדיה ונבורהה דדאובן אסתלק לוספ
 חט משום דרענהה דייעקב הות ברחל ורחל הות רענהה דעיסה נל
 קדמיהה דעפיק חן יעקב ובטן סך לא אסתלק לאובן בשמא כשאר ש
 שבטים אלא כאובן חמו בר לאובן פתש ומקאי סן לא אתידע שחיה
 ועל כא לא קהיה לאה בע ולא כאובן בטן כלאה ידע רענהה וקטנן
 על קמי קבה דייעקב לאו דענהה לתיחב קמיה כהאי ולא אסתבר
 ברענהה בארתה אחרא כשאר חייבי שלמה ועל כא ויהיו בע יעקב
 שטם שער דהא כתיבו דשאר חייבי שלמה דעבדן קהוא טובלא כס'
 שמא אוחרא איקרון ובטן כך ויקרא לבנו לוספ בניו חמש חסרות
 וסיומא

וסיומא בני קוא אס טא מארת ונך בודרש זשה כי נים והנאכיס אמתו
 סבב אבותינו סבב ימינו של ארץ ואין חקוק והלאי סבב כותל או סבב א
 אילן אלא סבב טוב קטנה סאזיר דעבר ועולה שחיה שחיה יחיו סבב ע
 עבר ואין חקוק ואין מי סיקוק שלא ימיט אלא סבב אומהם כפיקס עקס
 חתים חברהם אחר ואטו קולך ענה יתק אחר בטום אמות יעקב
 אחר ושכפרט עם אבותי הקד אין אדם שלט כרוח לבלא את קדוח ו
 ואין שלטון ביום המות שכן כשעה יעקב למות קתמיל להשפיל שמו
 לטט יוספ אחר לו אס טא מארת חן בשטרך וכן את חווא כדוד ער
 עכשו קראו חלך דכתי וקחלך דוד וסעטוק למות אחר ניקדבו יחיו דוד
 למות לקיים מה שטאמר אין שלטון ביום המות שים טא ידך חמת
 ילפי יאמר אטעו שקוא חלך ושלט בקט מחסן סיקוק נכע ומשוע
 למחמו וליחנות וישכע לו שיטעה שמוחסר וכפה אחר ליה
 יעקב כהאי דסיומא קדישא אומי לי דאפיק זרעא קהשא כעלמא ואכ
 נאכע עיר ולא אסתרב לעלמין דלא אסתרב סן אינן מסאכין דלא טערו
 ליה לעלמין דכתיב כהו אשר כער חוהם בטום נאי תיחא קא יוספ דנעיר
 לך על כולא אחאי אסתבר ביניקו אלא קטנן קיה קיה דבר יז שחוקא
 פאין סהים של ער ככר וקא קטנן קא שכינעל לא טהא לא סאדע
 השואל ואחאי קסא אלא של ער ככר ונתי שליו שם יד יז מוח קכא
 יוספ כמיה ארתמי אדונק אחר קבה אי יוספ יסתלק מקסא עלתא
 לא ארתקיים אלא קהא קבהה בארד דלא אסתרב ויסלמן ישאל עלתא
 עב ותיחא טא ידך כתיח מילת חסד ואמת לל חסד של אחיה
 וקוא העשה עם חותים שאינו חאבב להשלים נחול ואחיו דל וס
 ישחך של שקד אלא חטל הדיוט מה סר חסך עשן מתחברך סדוק
 ותחא אחיה ליה ארון חמה קבהכין ואיטער שחיה בחלת חסד למור

שאשכח מלך ושלטנו ופג שאין אתה במוקד ואיניך מחוייב בכדי
 להעלותו מחציה מה אמת הוא לפי שאתה בט נחייב בכבודי ובקיום
 מאחורי. אל ט תקברט במצפה לפי שקופה להיות עמה כעס ושאיין
 מהו חוצה לאין חייך אל א כעס נלעל מחילת ושלט ישאוש המצרים
 טה שכעס שנכדשס מן העובדה כך עברשן מן העבדהן דכסו וככל
 להי מצפה אשעה שפמיס. ופמדרש שלט יסדו כי המצפה דכסו כל
 דכסו כקו אשר בער חמוהס בסוף ואת עושלת למה שנאמר שק
 פזורה ישאל וכסו ופאר חמור הקרה בטק יכמוז טוד בדיבורו ש
 שלט יקברו עס אפילו לפי שעה כדי שיקא נקבר באכץ ישאל כעס
 וטמנות. וכסו יעקם נקבר כעס וטמנות יוסל כעמנות ולא כעס
 חשה לא מה ולא זה ודמיון כזה נבלאות ישון עס. טוד עס ואפס דכ
 דכסין מאן דנפק שמותיה בארשא אחרא ונפא אתקבר בארשא עליה
 ככסו וקבואו וקמחאו את אכסו. שאת יעקם דשכיעתא קות אחידת
 ביה דכסו דכסו אנכי ארד ערך מצהמה ואנכי אשלך עם שלד
 לאזדוונא שמותך כי דקא לא נפקא שמותיה ברשותא אחרי. ואחר
 ושכבתי עם אבותי לפני הנפש כלומר מוכסח את שאפילו תקברט
 במצפה עם אבותי את הולך אל הקברו לי נלעל ומסאן אחר ל יצחק
 שודט ארס פיוס חיתתו להיכן הוא הולך אס לחקוס צדקיס אולחקוס
 כעס נקו שקקס וטכבתי עם אבותי לונשאתי מחציהס ואפילו
 חות במדבר או בים נפאוקודות וקולבת אל אבותיו ובא לרמוז על
 חטלת האבות שנפשותקס ישרס חנוחה ומרעע לכנס במחיצתן
 ואיין קולבותראא נשוב כמו שאר הנפמות שכל יכ חרש עלות ונו
 ויודות אבל שמות הקהק חיד בהפרדק תשוב אל הקיס אשר נ
 טנה כחנחה ומרעע וקו וטכבתי עם אבותי ופן נאמר במשה ב
 קי

הנך שוכב עם אבותיך ואמרו אין הנך אל לשון חנוחה וכל
 אמרו כל מי שנאמר בו שכיסר הטח כעס כמותו שאלו וקדר
 אמש כי שפכ דוד עם אבותיו וכי חת יואב ער קבאי נאמר
 בו שכיסר כדוד לפי שהטח כן חמלא מקומו וואב לא הטח כן
 נכור כמותו נאמר בו חיתק. ובמשה כתיב הק שוכב לפי שבו
 כעסו למשל חכל ישאל שטאל וכע חשה נרשוס נאל עזר וכע
 הקאס החכיה וכע החיה דכו למשל ואמרו זל למשל חשסיס
 רבוא וכשחואל סה חיתק לפי שלט קלבו כעס כדרכו. נאמר
 ונשאתי מחציהס כלמי הקע ולמדו דזל מסאן שקחולא חת
 יומעל ואת תפוסתו שטאל ונשאתי מחציהס מקרקע חצריס
 מול עמי וכמו שיעור תפיסק טועל עבר היחוס נחוס
 ו אכסעות. וקברתי כן כונתהס מסאן שאין קובכן צדיק
 אצל כעס. וכסו עמי יקא קבורה דקתא חשרתהס וסר
 אשה לחו ל עונתי. ואמרו זל למה האבות מחכין קבורה
 האין דכסו כני. אריכל דכסו אתקל לבט יי בארצות החיים
 ואחר קעס היושב בה טוא שן נעס אשר השנים לעלת ולבוא
 לבט חולך יי צבאות וקפלות וקלפנות וקשמות חזקות ט
 נכסות כרך עס לשוב לטקרוס ולטראס על כן לזקיס חתאניס
 למות באכץ ישאל כה שקחולא חנוחה ופתיחות וכל תצטרך ט
 ללעל ולמרוח וטוד שחפי אכץ ישאל חייך חתלה שטמר יחיוא
 חתיך טבילתי יקוחון וני. אשעה כדכרך על לקיס מאמרך
 בלא שכונע. ובחדש אטשכ כדכרך לעצמי אשכיע את אחי
 שיעל אופי. השכעה ל לא שקיה חושדו שלט יקייס דכו אל מ
 חשב אולי יעהדיהו עטן קחלבור ולא יוכל להשתכל בקבורתו

אלו לא יתן על חלקך רשות להוציאן מעם כדו שיהיה להם לבכור
 ולזכות וכדו שיהיה הדבר חזק בעיני פדעה שיהיה לוספ סתמין
 כה דבר על כן כזה להשביעו וכן אירע בסופ שאלחאבי השביע
 לאמר ואמר עלה וקבור את אבך באשר השביעך . ותחאס
 ססוק זה חתמיל בואו וחסיים בכל כחטן שסט תהניק וידמוז
 לאי זה חקוס שנה שחתי . וכאקורה לדכרין קשתחוד לו כדו
 לתנוק כבוד למלכות ואמרן תל העלא בעידה טה סנה לה לקיים
 חק שנאמר הוא נבוא אע ואמרך ואחריך להשתחוו לך . נדעת
 דל שקשתחוד להנה נעמן ע תוסאק על זה כי מולד היה וקשבינה
 לו עלה מראשונה של מולד שנאמר וי יסעדנו על ערש דנו .
 כה על ראש החמק על שהיתה חמתו של חק ולא היה בה סיסול
 שהה יוספ חלק וטוד שטובה בין הנשים והרי קוא שחוד ככדקני .
 ובכלל חלקן כאש החמק לא עדיק בהתקדש לחמא הקוא השא דקאי
 ערפא ואשקלים כד קא חזו כד טאר אותה בתקדש ומנא לן דקוא כאש
 קמעה בטן לחשיב כחל ועביר עובדא בלאק ואשתלק בכרותה
 לאקרא לחחשבה והוא כאש החמק גם האש דגל חשבו דאכיערה
 שהא בך הוא אפרים דסר ואפרים בכוח הוא . ותחאס עלה קוזכרה
 חעה באחד האבותו אלא בולטי שהיתה חמק של חק ולא יש בה
 סיסול כאכקוס ויחק ולפי כל חיו שיכרה לה יונב חפלה בט חמק
 מו להקניד ולחפוט תחת כנפי השכינה ערך לשאוב שלש דכרים
 קדמוזים בחלחמק והם חילק מנילק קדאבדס כחו שעשו
 אבותנו וטוד קזכיר בו חמה לפי שירבה טחו שכינה לחאס ופט
 ויאסוף בלנו אל החמק וסג חנה חמתו של שגורה וט וכתב כבוד
 וי יאספך . וחאסן יש ללמוד שאטפי שקאדס . סעה כיו וישען
 באקו

בלתי יטלו לשאורה שקדלו כענינו כי בסאן אע עלטי שאמר
 ע השס אנבי אעלך גם עלה לא יכה למוך על קטש וקשביע
 ליוספ שיטלנו ואולי לחד זה מרבה קטש שאמר לו ויוספ ישיתו
 ידו על שיטך לבחוז עלה יטלנו קטש כעמוד עין אלא שי יוספי
 שישים ידו וט ויהיה לו לשיטס להעלה אל האכף . אמר כך אחר
 ויהי אמה הדכה סל וי היה ומה הוא שאמר קאומר לוספל דנה א
 אביך מולד חול אשר יחזק בו . ויא אפרים היה שדטל לבט ישקב
 פתלמוד וכשחלה ישקב הלך אל אביו לחאבס להקד לו חזי לזה
 תחאס חלתו ואמר אונקוב אפרים אס תחלח קוזו כסה באת בש .
 אמה הדכהס אחר הקדוה דכרס שקדור ישקב למוד חסט חק לא
 ססר לו יוספ סיבת יהדתו לחארים . חולה חלה סתב אמרו דל
 חשולס לא חלה אדס עד שפא ישקב ובקש חמויס שיחלה קאדס
 אח ופון קשלוים חחק שקאדס חולה חרנש בעלמו וחלח אשאי
 ביתו ומוזר כקשובק אל קבה חייך חחק אע חרמיל ויקח אקשט
 כניו טמו כס שיכרס ישקב לבט חונק וחיו קס חטק ואכרים .
 ואולי קיולו פטס אחרס ולא חש הכתוב להזכירם שכן משמע לשון
 נאולדךך ואח ויעז לטקב ולא פי חיו חטק כיו כן דרך קבתו ואי
 טחזוק ישאל לחוליו חכר גם שיי דוחשי ואמר אטפי שקוא בע א
 חלק הוא ואנוי לתנוק כבוד למלכות ואחאל שד עאק אל בא
 להויג ואי זה חקוס קוא רוצה להטוות חשק ואפרים לשכטיס ואח
 אל שדי שיש די לבכורטנו לבט ולבטרך והוא שכן ארס עתד להתחיל
 ולבכורטנו חלנו השדרה וסחק קנט חסרך לאל שדי לבחוז
 שטשס זה יהיק סרב ורבה כדא אל שדי סרה ודכה ותחאס אותות
 עלמות של שדי עולן תקן וכן סרה ורבה בע תקן חמו לבק איכרים

שיש בזכר וכתבך שבאמנותם תתקיים מהלך ורביקה כי התקבך
 ירעה איבהם של הזכר ונתתך לקהל עמים בשעת שעבית
 לצאת רוחם עוד קהל ועמים קרי שלשה וכבר נולדו לי יא אחרי
 שאחלני נני וקהל עמים על מי אמר לי נני לא על כעמין וקהל עמים
 קה"ב לבד חכמתו ונפוש לא נולד לי במצבם אלא למדע שעתיד
 אחד משבעי לי חלק ויעה אוקה חתנה אט כותן לך או אמר ע
 שהשם אחלי שתהיה אכץ כעמין למדעי מחוזק שולם ואט אהן לך
 בתלת האכץ הככורה ויקחו אפרים וחנניה חלקם באכץ פאש יקה
 כאוכן ונאמטן שהם הנבוליס שבכע ואשר תולד אחיהם יקראו
 על שם אחיהם שינשו עמום בתלמי או יאמז כראובן ונאמטן ולד
 פלוי ויקודה או שאר כעו וכחזי על שלא היו סאויים כלכך כחושאמז
 מי אלה חתים יצאו אלה ולכן דוקא כראובן ונאמטן לפי שהיה ב
 תלבו של קם כאובן חשום חעשה תלה ונאמטן חשום חעשה אפס
 והלא כאובן ונאמטן בנ אפרים נחנשה ואה חתין לך זה לפי ש
 שבכאוי חסדן חתה של הל בדכך קודם נחנשה אט כולה שיהיו אוקה
 כעס שלך בחקוחם ויהיו לו כאלו הולדה אותם או נאמר שכנה
 לחזו ולחזכיר קטווי שכבר נקרו ולתא אטפי שאת חתיה אוקה
 להולכע לאכץ כעמין על כן עשית לאמר שהה חתה סחור לעתתם
 אבל חזו טאכץ כעמין חתה ולא חתה ששכמו של קנשמים חתה
 ולקובה בחסיון עתה נהר היה שהאכץ יביעה וחללה וחטוק בת כ
 ככנה חעש הנשמים ואקבה שם ולא הולבנית אפי לבית לשם
 להכעסה לאכץ נידעה שיש כלכך של קנשמה אכל דעלך שעלי
 ט הדבר קברתיה שם כדי שתקח לעזרה לבטה כשיעלם בעוזר אהן
 והיו שוכבם כרך שם והיא בוכה וחכמת החמים עלתם זמן שטמז
 קול

קול כחוק נשחט עמי כפי תמרוהם הול חכמה על כעדי וחזי כא
 באחזו שם אטל פי הדבר וכחלא ויתיצב שמו שם שהרי לא קב
 הכעשתיה אפי לבית לשם ויכא ישאל ולא ישקם לתווחת שמו ראיך
 שכלה וכוחה כדבר הקדש ולא כחוש הקשן שהה אמר ולא יוכל לי
 לבאות אלא נאה שעתיד יכעס ואמאכ לבית מאפרים ויהוא ופניו
 חחנשה ששוכבם עז ואוההם אלה אהך ישאל וקשיב יוסף כע
 קם ולא כע זכונס קם אשר נתן לי אהים ששעה לי נמים טב ע
 שנתן לי החלק האשה והיו אלו השטס חחמה בזק לא היה עדיך
 יוסף לקהו עו שבחאכס סולבו שהה הוא קבר אמר לו הנולדים לך
 עד בואי אלך אלא כל פוק בעמין הזה שאחריה נדל אמרו הטאה
 לו שעי אינוסין ושער כפובה רחזי למה שער כחאכון קטן שלה ס
 בזק ואז יוסף נקט דחמים על הדבר ונחה עליו כוח הקדש ואמר לו
 קחם טאל וזרן חוק שאמר הסתן ואעבי תעלה לאפרים כלומר רב
 קדשתי רה לעקב כשכיל אפרים עד אלקחם על זכונותינו וכפך ד
 לאחוי לה יזא דברת דנער לה ואחמתו לאהבבא ולבראן סניאן א
 לבלחו יהיב דכא חזא וליוסף כראן קנאן דכע בלכות אכין כדכות
 שהם ורם ותי ולפי שלא היה יכול לאורם בעוב שן בשן כדי שקמול
 קטרה שלקם כהשנמתם כהם לכן נשקם וחכסם כדי להדביק מחשבתו א
 כהם ולכפם אה כעך לא סללה לאדעתה בלבי לאותה סעך עוד וקוא
 חחנה סוליס ועכשיו זכע השם לאורם את זוטך והד כהם הנחמט
 חקם ורזכיר שהולאס חלבטו לי שכם הככור כככורה וקעשיר כ
 כעשרתן זל חין מה לשחאל ולא אמר ויקח וכבר לקח וכן רבים ה
 וישקם לא רעה כזה אלא שמה יד יחינו למהק כחחביון נישק על האשא
 אפרים אעפי שהה קעשיר ואיך ששק זה שכל אה ידיו כלומר ששה כ
 קול

בהתחייבותו ונאכל טאופן שלא ישנה קטגורס והרכיב את ידיו זו שלנשזו
 אעפ"י שחטא הקבנור וכן כי עס קטק שרתי הוא ויהי שכל את ידיו
 הבין חידיו של יוסף כי חטא הקבנור ואולי התניע ישקב שחלה ליוספ' א
 חטט כבוד חטאק שהיק קבנור או שהיה אוקב אור' מיד קסן לבדבנ' א
 קודם שיאמר ^{יוסף} חטא לאביו כי זה הקבנור כדי לקרר דפת ופתם כבכרה
 יוסף ולא ביקר כי אם הנערה להניד שבכרה הנערה היא בלפת יוספ' א
 וחשלת הנערה היא חשלת יוסף וכל ברכת כבכרת אלה הנערים י
 ואה' למה לא הזכיר אם החיוחד כחון שאמר כוד י"ז דוע' לט' שישקב א' א
 חזקת חזרת רחמים הוצרך להזכיר עס אלהים אבל כוד שחזרת חזרת קת
 הוצרך להזכיר חזרת רחמים והנה הכל כלול טעמה. ומהא' יוד' של ל' ט
 כסופה כלומר שאני'ם לבכרת של ויהי לך. והמלא בבכרה הזאת רחמ
 לעשר ספירות כי קפא אל' אלהי אבותיו אשר לו הנזולה והנבונה וששה ע'
 טהרם את קנזול' ואת הנזול' וזהו טעם אבות אברהם ויצחק וקא
 לאהי קאמר אשר הוא כועה אורתי חשדו דהא בע' ח"י וחזוט קתין קלן א'
 וכלה קטטן בחזוט כי הם השיקרי. ועוד כי יש בחזקה הזאת סת' שלם ו'
 נכונה ומקם דבהו באחדונה וק' אה' החל'ך הנאל' הוא השנה אותו בעב
 צרתו ולבך אחר בקרב האבן כעטן כי שמי בקרבנו ומטבה אין להחוד
 אם סת' בבכרת יוסף וביק' את הנערה לבי שבכרה הנערה היא הבוכה
 ביוספ' בחשלב ובט' חיותה קטטן. ויקרא ב'ס שמי טקלאו ישל' בשם
 יוסף ובשם אמהם כאשר הם טקלאים זרע אברהם וצחק וישקב והטבון
 שיטמוד זרעם ושחם ניהיק עס אברהם ויצחק וישקב נזכר ב'ס לשלם י
 וידע לרוב כלניס קלל' אמהם וה'ס ואין שין קרע שולטת ב'ס לבי א'
 שהמים מכמים אור'ם עוד יש לעומר שישקב החז' לוספ' שלא היו ראני'ם א'
 לבכרה ולקרר דעתו אחר לו שלא המשוב שזה לא קה' אל' לך הנה אמה'ם
 ז'וליס

ז'וליס חוץ קדה להם כזה וכזה והיה בזרעם זרע פסול וכשר כי אברהם
 הוליד לשמעאל ויצחק לששון וזהו אשר הקהלבו צ' אבותי לפטו אברהם
 ויצחק ולא בעבור פיסול בעד'ם הנחור'ם לעסוד את' י"ז וח' שהיה ק' ו'
 חמתו שלמה ח'ר' הייסוהם שטברו עליו וזהו הלהים קדוש' אור' ורודק
 אוב' סודת קפן. מטורי שקס כחטן ק'ל שניס שלא האה ב'ס חטומה
 ולזה אל' המשוב שזרעך בזרעם כי החל'ך הנאל' אור' יברך את הנערים
 כחון שביך לעגה ובט'. ויקרא ב'ס שמי באשונה ואח' עס אבותי ואמר
 שאין בחטת פיסול והם חטובים כבע' חמש לא יהיה ב'ס פיסול אל' א'
 חטט ולא הדבה והסעדות יהיה חרובה וזהו וידע לרוב וטעם וידע ט'ו
 בעיטו חשב שטע' אביו ב'ס ואם הי'ם כרסנו ב'ס בכל דעת לא קבא א'
 אלהים כי אינה ברומ הקדש כלאוי וכאשר אחר לו ידעת' בע' ידעת' א'
 עמי'ם. ופי' נבמורך קה' ח'ק מטל' כאש'נו וקפא' כידו למ' י'ע' לבי א'
 שחשב אולי בחולשתו עליו ידיו ככה והי' כז'ע' לבסיר'ם וכסראק ישקב
 היה חכביד ידיו בכוננה אחר' לו לא כן קדין והמטמ' לבטביר הבכורה
 ח'ק בכור וכחון שאמר'ו אין רוח חכמים נוחק קיחונ' אז אחר לו אביו י'
 ידעת' בע' ח'ק שאה' אומר וידעת' כין קטט' וקבכורה אבל ידוע קרע
 שנים הוא יהי' לעס וינצל שער'ד נכשן לצאב' חחונ' והכ' ששה נס על' א'
 ידו ואולם אחיו הקטון ינצל חחונ' שטת'ד יחושט לצאב' חחונ' שהוא נזול
 בחשלה ובת'ה ובק' ח'ק זמן. וזרעו יהי' חל'ל הנני'ם שיצאו חזרש' כ'
 גיי'ס רכיס חחונ' ולמה ראוי לקרא בכור. אוירחוז שטת'ד לחוס ואל'
 חל' חחור' קש'ם ולגדונ' ולהכור' כל חל'בי כשן וזהו זרעו יהי' חל'ל א'
 הנני'ם כלומר כורת הנני'ם כחון טלא יוחו קחל' ולקרר דעת' עוד חזר לבך
 יוסף ובטו וזהו וי'ס רכ'ס וטעם ביוס קקוא סת' החל'בן בעבור שיוספ' יכ'ר
 בו לשום חטאק ראשון קנד' שלא נע'ק לו ולא עוד אל' שחזר ואמר ככירוס

כחשוד הוא נטע יוסף בדרכו סאפהס וכחשוד ככל ברכותיו. וספק ה' מאי טעם ההוא דהא סני סאמר ויברכס וקני לאמור כתיב בואו מאי טעם אלס רזא איהו ביום ההוא רזא דדרנא סאפהס על כרסאן דלשלא יוס' ההוא יוס' חקהווא אהר שלאק באיקרי יוס' וקאי יוס' ההוא דליב פירכוא בן יוס' ובין הוא ובכל אהר יוס' ההוא ברין דרענן שלאק וקתאק סאינון כחמא ובטען סך כד טעא ישקב לברסא לבטוי דיוסף כהך לן בייחודא דטלחא שלאק וקתאק כחמא לאמור בואו סאי תפלול ואו ביניהו ועל כה כהך על בייחודא דלשלא כולהו בטען לאפקייס כד כהקון ולכתיב כליל לן כחמא ואמר כך יסרך יי יסראל לאמר מאי כך כך נדאי לא רזא כי חודא בקדושתא חתתא לשלא יוס' ההוא חתתא לשלא משלא לתת כך יסרך יסראל יסאאל סבא יסוכך יסאאל לא סתת אלס יסרך יסראל דהא יסראל נטול כרסאן חלעילא ולבתר איהו חסרך לבולא כהאי דרנא קתאק. וטעם כך יסרך כרסאן חלעילא יסראל אל יוסף ידבר כי בזרעך יסרך עס יסראל. ואמר לחק בך יי יסראל יסראל סאפהס וכחשוד נישס אר אפהס לפע חשוד ככל ברכותיו טיל לפי טעם טעמו כרסאן סאמיה סאי חודו סן אחר טעמו כרסו טעמו ככועל וזקן נישס אר אפהס לפע חשוד ככועל לקדיומו כדל'ס וכחשוד כחשוד. ויקבן לברש לפע חשוד לפעו חשוד כלסון נישסו לפעו ארסא כ' ארסא סהוא חסיס אר חסירו ככע קנול חחמו לה יותי חשוד על ועמאך אחר טעמו וקכוונה כזק לישקב ללחודו חוסר ודך אכז נשיהו כבוד כה כחשוד חחיו כחוסר לכנות אחיך קנול נשלא יתאק עליו לחלעילא קנול ה ואחר טעמו אר אפהס נישסו חשוד יוסף ואמר לו קתא ארסא חק ותיק קטס טחוס כעלוב ואחכ ינאל ארסא וחסוב ארסא א אל ארסא אכותיכס לעמול אוקה ואנ ככר טתתי לך כאכז הדיא חחלק קא' א אשר בידי וקוא חלק הככורה לה יותך כו ית' על אחיך וקוא חק אכרס ט'

שיקו

שיקו טעו סבטיס. מיד קאחוד מיד שאו. טעמא חשוד אמורי. לא שיקי כד ארסא כחוס באמה פיו. לא מיד קאחוד כאלא אמר מיד ה' הככועל זלטי שישאל לקחו קאכז קתלה מיד קאחוד לפי שיקי כ' הקיני טכוס לבך אמר מיד קאחוד נייחס חמב וקק שקתאלו לחוד שזכותו הוא קלחס לקס כעטן סכתוב כי לא כחוסס ירשו אכז נ' וזרועס לא חושיעה לחו כי ימייך וזכותך ואור כעך כי ככתס' הנה רחז כסאן זכות קאחוד טעיד עט טע יתקב חקקק טחופה ולזק כיוון אנטקלס כאחודו כעלתי וככעוה שקדסלה חענה על הארס חוס כיד נבזר ועשא כקטתי חלעילא כקשה או יתמו חרבו לתיקא סהיא חרב פיטור סכל קאכוד קיימו סל קתוד ער שלא טתה וסרס חחוסן קל קרוב הוא טעמא ישקב כדך טעמו חכביאוס טעמ כידו חרב ככנז אכז קאחוד וזיק טס חטס לחותק כככשת לבטו כעטן טעמא אל טע ככתוב נישס יכיו על ידי ה' חחלק ויאמר אל טע ית' ואטפי טלס ספר הככות סן ירחזנו ככפוק קזק וזק טעס אומכו לקחתי כי מאז לקחתי קאכז לבטוי לא ואנ טתתי לך טכס אחר טכס חחוס אחר לו אנ חחריק כקכוותי. ואנ טתתי לך טתה שקכר כה וקיא טכס טחח' ואר טחחוב יוסף אשר קטלו כע יסראל חחחריס קכרו טכס וקיא קתתי לך יתיה על אחיך. כחופי וכקתתי כשקדנן טחשן ולוי אר חחוי קשיר טקככו כל סכבי כותיקס להזכוונ לקס וחזר ישקב כל חחחודו ככנזס. ויקרא יתקכאל כטו כחודס א' אטכו שישקב קתמיל כדכרע חחוקוס סכפק יתק לברך אותי ט' טחח' ויקרא יתק אל ישקב נייכרך אותי וקתמיל חשוד וזאת כ' כדכרה חחוקוס סכפק ישקב כככרע וקתמיל כוד ספר קל'ס ט'

באשה מחקוס שספק חשה ברכותו אשהך ישראל ועל זה אמר
 דוד מחקוס אהבתי . ועל דרך הפסע לפי שלחמה דבר עם ו'
 יוסף ועם בניו ובירך אותם ולא שאר בני ישראל הנשים להם הרמיל
 לקדוש לבטל בלשון רבה וחדק וזהו ויקרא יעקב ויאמר האספו לי
 וכואו כלכם טיהא שאחרת לוסף הם דברים מרשים פרטים
 לו אבל טעמו האספו ואעדה לכם דבר סתם וחכמה וזהו לשון ו'
 ואעדה בכל מחקוס ולבן אמר האספו טעם ואעדה כי לשון אסימך
 יאמר על חכמה טעמו בטעם אסוכות אסמה לו שבעים איש ובקט
 לעלתהם הקץ ונשתלק מחמו שכינה אמר יעקב שחא יש פכס
 חמא אמרו לו הקדק בשמותינו ולא תמלא בהם מית ומית אמר
 להם נס אין בהם אהיות קץ ומה שדע להעד להם הקץ ולא העד א'
 להם נאולת חכמה הקדושה ולא שאר קולות גמי שכל העלות היוו'
 יודעים קצין אבל זה העלות לא היו יודעים ולבן רצה לעלות להם ו'
 וכבר רחז נאולת חכמה לשל באחריו וקטיב אהבם אל ארץ אט'
 אבותיכם ומסורת קבלה ביכם כמה יהיו בלגה ואמר כך נאולת
 לכך הוסיף לחמוז להם נאולת אחרונה ששתיהן דומות מלע בקרוב
 טעיטם וזכר בה אסימך וק' בון לרחוץ עש קיבוצים הם נחמי יא'
 ישראל וכפולת יהודה כדכתיב ואספ נחמי ישראל וכפולת יהודה
 יקבץ ולא חלצו קיבוצ כל נאולת ישראל כי אס בנאולת חכמה וס'
 ובנאולת העברה לבא וחזה אמר הכרוב יוסיף יצ שער ידו לקנוג
 שאר טעמו ואמר שער כנגד נאולת ישראל חכמה שסס היו כל
 ישראל מחקובעים ט בנאולת פבל לא תקבעו כולם שוכס בלחמ
 ובחבור ושוכ לא חזרו . וכפה חמי ואעדה רחא דחכמה וכן ויז
 ויניכו וחמיין כדקא דחכמה חלג סתיא בשליחו ברזא דאתון קי
 קיא

הוא כדאיסון פחמא דלג בלא וניחל לאו איהו שליחו וכן נחל בלא
 דלג דקא לא בלא אהק שרו ומאן סאפיה לן נהם לעמיה מותא ואטג'
 דאור יוד לתיחטן בין נחל ללג לא היו פירודא וכולא קשורא חדא . ו'
 האספו בלב אמר בלא ויאספו כל הטעם סאיס אחר חכמה וסבר הכי
 דקבל בשפר זאה בלא ושברט עד יצ ונץ ועב וקבץ בט יעקב שטמו
 בעקב . ושחטו אל ישראל אס תקכו לשחוט תקיו בשררה ובחמה
 כיטאל אביכס כפא וישר אל חלך ויפל ופנונא דקוא כביס קמחתי
 לשבו של שמואח ארס אס האספו בלב אמר הקבצון לה ולכל ג'
 קאומות בלגים לו וקזכיר הבנים אל יעקב כי בזמן שהיה שמו מ'
 יעקב היה לו הבטס ואחכ נקרא בשם ישראל . לא הקבצו ושחטו ע'
 לדברי בט יעקב ומה הם כלל דבר ששחטו להם וזהו ושחטו אל
 ישראל אביכס שבטחים ישראל סבא . ולפי שהיה רוצה לקטור קב'
 חכם אמר ושחטו דרך בקעה כלומר שחטו נא הוסחתו ואל תקוצ'
 בה שחטו הקונטל שחטו הכפול . ובמדרש חשל להד לעבד שגא'
 שהאמינו קחך על כל מה שיש לו נמה העבד לחור קרא לבטל ע'
 לשורה בט חופן ולהאורס היאתיקי שלהם נא חלך כשכאה אותה'
 בעבד הפלג להם את הדבר אמר להם בבקעה חכס כפדו חלך כמו
 שהייתו חפכדו כל ימי כך יעקב אבינו קרא לבטל להודעם הקץ מיכ
 טלה עלו הפה אמר לו לבטך אתה קואול אי אתה קוא שנאח ולא
 אורי קאת יעקב הרמיל נאמר לבניו בבקעה חכס היו חכמהם להם
 כדרך שכפדוהו אבות אמרו לו יודעים אנו מה כלכך שחט ישראל
 ונץ כיון ששחט כך השחוק על החמה ואמר בלמיש פשחמל . ו'
 וקחא ושחטו אהיות שחט ון פנז יב תיבות שיש בשחט ופסחמל .
 דאובן כפורה אה ונץ רחל לו ה' חשמה שזכר בהם ומשקרא האויים

הם לו ופחזותי אכרס . נכוה אהה כנז הכורה . סמו כנז קחלבו
 שערך המלך שיהיה בעל סו לעז אויביו . וראשית אונט כנז קכונה
 שהיא ראש החטלה פו ישקב לא ראק קה עד שקולד לאופן . וכפלה
 אומר ששלשתן חוזים נחלה בכור קרי ביה כרוט חוז לכרבת פו
 כהנש קרי ביה כרוטי חוז לחלבות כסא אה כרוט חחשח . יהר שאה
 כלומר חונו הייה להיות יקר אחיך ככפורה וככונה וקשא פו שנים ופר
 מהתות או שאה ירחוז לעשימות כפיס . ויהר שח מוחלבות כסא ויהן
 שוח לחלבו נחיונש לך להסמיד פחז כחיס קסחיק וקסלה אשר חיהרת
 להראות כעסך סחיס הללו המחקהן לחזותהן לבך אל תהר אל העול
 כל היהדות הללו שהם כאניס לך ומהו הפחז כי עלה חסכבי אביך ו
 ונחיה לשכינה לגסתהך ולבך נחלה מהיות כהן כי הסק על יד שורה
 שכינה בתחנות ונש הפסדת חלק הכורה קואיל ונחלה לי שלא להולד
 נטס וקסמדת בחלבוך שהחלך עהך שיהיה חתן ובעל ענה לא פחזן ו
 והחז פחזותו לחיס ולא לשאר חסקן לרוב פחזותה כי שאר חסקין יורדן
 בעת ורחן וחואיקן שאר בכל מה שאין כן בחיס ולמה לא נודע לך מ
 חקס חטלה אחר . וחלשון חסכבי דראוול סיכלבל שח חטלה של
 אכיו ושל שכינה כי השטח קמיד חלניה שחו ולא הפד מחסכבי ו
 וכחו סדרשו על וישכב שח כלה הוא . ואחר אביך לבי שחודה על
 אינו עשה לו פאפ על בכור לבי שחמא פחשעה האב ואין לו חספת מ
 האב . וקחלא יעש כע של חקוס והשם של חקוס וזהו סוד חק שאחר
 רשקיה קוח מה הבה . שוד רחוז לעשן בלה ולעשן למה שנתחלה
 כחל ונחלה יעש ישקב לבי שקיה מחסכבי כחל ויוסח ולחא חסכבי
 " ובחידש אחר לו כע אין לך פסאה עד שיבא חו שפתים בו וחשק
 עלה וכיון שחנהו על הקללה ואחר אכור שוכס עם אהר אכיו איז ידע
 כל

כל ישראל שקיה לאופן טקיי . שוד בחידש ראופן נכוה אהה סו ככונ
 שיהיו כטונכוסם כתיבה נכוסם ככורה ואין סו חלחנכורה וכן הוא אומר
 כע נד וכע ראופן חכב חיל אשיס נוסאי חתן ואין סו אל תורה שחמ
 נכוה סו שטי דברו וכל זה יורה על חתנת כשכס ידעה ט לאופן יהוז
 לחדת קדין וזהו סו וראשית אונט וכן פחז סחיס . שוד חוז לו שנה
 כראונה שכתראופן שחמ ויגלם לראובט ולעזי . וזהו וראשית אונט
 שקוא לשון עבר . שחשן ולוי אחיס כחשק סכס וכיוסל שחמר
 ויחמרו איש אל אחיו אם קחמר ראופן ויקודק הה לא קסכיוו כהריתעו ו
 ואם קחמר כע השפחור הה לא היה שחמס שלמה שחמ והוא עש
 ארבע בלה ונ"י . ואם קחמר ישסכר וכולן לא היו חכרס ככס אהלס
 הנזולס חקס עב יש לך לומר שחשן ולוי קס שקראס אכיס אחיס ו
 כל חמס אוחיותו של רחיה חמס היא בידהם דשל ששו היא כסא ועלה
 חוכך חיה . חכרקהס לען כל זיין הסכין לעשן וין מכה וקחעל פ
 הקבוק שלא היה בעצרה . כקלס אל חמד ככודי כשקקיל קה שהוא חסמו
 שלעו אככל העד על חשק ואקרן לא נוסר שחו עליו שחמ כן יחר
 כן קהר כן לוי ולא אחר כן ישקב כחו שאחר בלדה קיחיס . כי סאס
 קע אישאל חמור נשכס שלא היו חסוכיס כשעקס אלס סאיס אחר לא
 שחשן ולוי אחיס וחחחוקן איש צרכיס לאחר אלס חקס כעס ולויס
 וישאל וזהו כל סדעס לויס ישראל . חמס חכרורהקס חק שחכרו
 אה יוסל לחכייס ולסוחס על ידי חלחופנו . חמס הוא וזהו חמס ה
 חלחור חכייס סוחס . כפורס זה חשק חמה כשקככל סכעו
 של שחשן להביא אכר בחדייטה לטע חשק ואחרו לזו אסולה או חוקר
 אל יזכר שמי ככר חמה כן סלוא שיהא כשחשע ולא סכב כן
 ישקב . לא זה שחן סכס . וכרעס שקרו סוד רע לשקור אה יוסל שקס

שור שאלו בכור שורו הדד לו ומה באומרו בסודם אל קבא בסוד שנקים /
 אל קבא אל כל בסוד הא שקוא לי יבא וסאן טקן לגוי סוד קבוא שנקראת /
 סוד כבא סוד יי להאיו . בקקלם אל תחז כבודי אל כל סקל האחר שקוא /
 לגי יבא שהיה חקקל קהלה בניהה וחקקב וחקקיל הדברים של חמה בשל
 חשלה . אדור אפס קלל אפס כדי שיהשג חשמה כי בדהשג האת יי
 יתבוקס וזה כנז חשמה שכם . ועברתם כי קשת כנז חשמה יוסח .
 אחלקם ביטקב וכן היה כי נתלב שמשן סקן נתלב בע יקודה והיו שהים
 מחולקו וזוזו סקן שבת יקודה ונתלב לגי ערי חקלג חנוסגה בכל
 ישאל . ובפלה אה חמה כי חשמה כנז שמשן ובשמשן סקן ואפס
 לבן חילק נתלת ולא נטה לו קחוקס אחר כי נס לשכמים לקדוע אשט
 שבאזת אביו עשה השיב חקקק על הכקקים סמוט השעה וק לשמשן
 ששאו חמה ליהודה טפל כבדסתי . וקנה אפילו בשעת הקלה לא קלל /
 אל אפס וקו מה שאמר בלעם מה אקוב לא קסה אל . אחלקם אפרים
 זה חמה שלא יקיה שפט לגי סמוט השכמים וקה הם חלקים . לא אין לך
 ענים סופים וחלחי תינוקות אל לא שמשן כדי שיהיו נפלים ושבת
 לגי ששן חזקה של תנוות לתנוות ומשאות טקן לו קטלת דרך /
 כבוד וזה חמס חזטס חלחי תינוקות סופים . לא חמי לשמשן שיהיה
 בעל תורה ושיקיה חמס סופים וחזטס וכדרך לגי שישמיד חמס מורי
 הוצאות ביסאל ואין נאפס אל לא לשון הוצאה שחמר יסוט חשנותך ה
 חוצה וכן חמה טכו יורו שמשן לטקב חלחי שטל פיהם יהיה כר
 הב וכל טעי . יהודה אה יודך סאק שקוביח קאטוטם בקטורים /
 החיל יקודה טוט לחוריו קאו יעקב בדבה הא . לא אה סחוקס יך
 בעצמי אויבך זהו שאמר דוד ואויבי נתתי שרתי . לא יהודה אה /
 יאמר אה שחך יהודה ושחא נים ולבך יודך אחיך . או יאמר הואיל
 וקודה

וקודה בששק קמיר ויוסל לבן בשכר קוואה זאת יודך אחיך ט
 יקודה קטר בחטאו יוסל ונתחנת משלחו וירד חנדולתו ולבן /
 אחר שקודה על חטאת לבבד האל סאוי שיכבדו ויקנו לו קוואה
 וזכר נבורתך ויעקבך אשר יך בעצמי אויבך קמיר ואתה לחס
 חלחמותה אל לבן סאוי שישתמו לך כע אפיך ולא אמר כע אחך
 על שם שהם חנשים הדבה . ובסך אמר ישתמו ולא סתו וישתמו
 לאוספא לשאר עמין לפיכך לא סתו וישתמו אכל בזחטא דייתי .
 חלבא משיחא טתיב שהם וישתמו . לא קוצך למור אהק למי
 שקוא סוד השם והוא סמו כדוך אהק לגי לפי שיקודה יש בו שם
 השם והללה נוספת בו ללה של אחר והיא ללה אכל קאחרים
 וללה ללה חלה וזהו סוד דוד לאמר כי יחיד ועצאנ נאכי חיים
 וללה ללה אלא חק שטק לו אדם קאשן שכשף שעה דסת קנה
 טכחור טתיחי ואבקן זסאין אפרשן משער חכל נאכקס יריב
 ליה חמש שטן דהוק ליה לחיות ביצחק יחקל לא יריב ליה דהא /
 אדמות הוא מסטרא דליה טס יפג עיניס מסטרא לאכקס ויעקב
 נטוב רואי מסטרא דיוסל יעקב יקב לך כח שטן בסוד ינל טא
 כח יי דהא כח חמרת האמת טוסך ילען הדעה דקרא אדע ה
 ויוסל טקן לו כנז הכל ויותר שהיה לו לחיות סאביו קמא וחיה קו
 קבט וכל זה דוחז לסוד טלם כדרכך והיא סוד קוואה וקייחוד
 ולמי שבכאן סוד קוואה אמר יודך אחיך וישתמו בסוד קברט
 כל טער השכע כל לשון ולמי שיקודה לחס חלחמות השם בסוד
 שמו ולא ככלי זיין כלא אהק בא אל כחוב ובחטת נאט בא אלך
 בשם יי לבן הטיל שם יי בשם יהודה ולבך קוצך למור יקודה אהק
 לפי שבזאת הכרעה דחזו שם אלא שקוא חע שם קחטרה שם ק

הסס והוא הנקרא חנון דוד ושליו אחר חנוני נקרא ישיש וזקן אילא
 ונה אהרן נפוד לעולם ארבע לחמוי שארטי שהיה דוד נפוד ואהרן
 נבונה חזר שמו ולפי שזק השם רחום בברכה יהודה הנזכר למה
 יהודה אהרן לבי שחברת אהרן חתמיל זה קאס אלף מאהקניחל
 חנוני אהרן לחד חלל יסור שכט אלף מאוסה ורחמא יהודה א
 בע"ל כנגד"ל חטלה שיש לחלק וכן אמרו בשלמה למה נקרא
 שמו קדל לגודות של חכמת שהיה חכם ומקרה שיש מעלתו
 ומקרה קהלת ברוב וקלוד הנוספת כנגד"ל חטלה של קמ
 קמלכות שזכה בהם כוד ושלמה וארזל יהודה חבל יודך אחך
 שהחלק שלמה כמותן שחך עכן שחכו חמוני שלשים חלבים
 חן כוד שד יכנה ובחשבון אות ראשונה שלם שחכו חמוני ד' דורות
 חיהודה שד כוד ער אהרן יהודה קראו ער לבי שהיה ילד וישלם
 נבונה אהרן חמרפ בט עליה חמה שחשתך בטרוח מורח
 יוסף חיה רעה אכלתהו זה יהודה שחמשל לאהרן בט שלפלקת
 אהרן שחך ואחיה חק כעל וכן בקמור שהודה ואמר צדקה מ'
 חמט או חלה בט החזור לוסף ויאמר שהלבר והשליה את בט מ'
 חמרפ והוא קעל ד' יוסף וקמר ושע בעה והעב קעל חמרפ ד'
 דנאל חמטק חישאל ועזרה לא יסור שכט חיהודה בא לחמוני של
 נאולר חזרים העתידה הקדובה כי איך יקבן שיהמיל הקלבר בישקב
 ובזרשו ולא יזכיר להם ששן קנאל קדוב וזהו שד כי יבא שילה שילה
 בט חמד ויאמר ט החלכות תהיה ליהודה שד חמוני של חמד שהשוב
 קחמסלה והחלבות לבי עלי וקא חמה חמולך על ישראל שחמר
 ניהי טיטורון חלק ולן יקרה שחיס קס ישראל שנקראו שחיס שט'
 אל חובב שחיס ויה לא יסור חלשון אפורה טא נאיה ויאמר לא
 יטט

ינע אחד חבט יהודה לשכט חלכות ולא ינע אחד חבין רגלו לחוקק
 .. שד כי יבא שילה כלומר שד אשר יחבר חמטן שילה והוא כמו כי
 בא השמש וכן חזינו שלא היה החלבות ליהודה שד שחבר שילה וקורא
 שחמר כוד וינע חמטן שילה אהל שכן בארס ויחמס באהל יוסף ופ'
 ובשכט בטחין לא בחר ונע ויסור כדוד טכדו ויקחהו חמכלאורה
 זאן לא ער אהרן של כוד טכטא וקראו ער שנתמלה בהיות שאול
 חלק ישאל הוא היה החוניה וקחביא אהרן ישאל ולבסוף נעשה אהרן
 כהחלכותו ישראל שלמה וכן קרש אנקלום שלמן יהי בשירויא
 חמרפ בט עליה יהיה ש' מרפ כלא עס אתהאה ואהרן קדוב א'
 הכה טכדך כרע כפן אהרן ביחוי כוד וכלביא חוי יקחמוני ביחוי ש'
 שלמה איש תחברטנו ותחת תארתו ורחמ כדכריו שהוא ראוי לש'
 לחלכות אחר שיש בוד' דברים הראויים לכל חלק ראשונה שיהיה נפוד
 אהרן ואחין לבו כנברהם באופן שיוכל להושיע שמו וכנגד זה אחר ג'
 ער אהרן יהודה שנה שיהיו לו יושפים וחממים בטען שיהיו חושליתו
 כדג טכניות להנצל מאויביו כי כחבולות העשה לך חלמה ותשועה
 כדוב יושף ולזא לא יסור שכט חיהודה וחחוקק חבין רגלו ק"ד ריבוי
 טס כי כריבוי טס ישעו החלמותו כאומרו כדוב טס הדבר חלק ופ'
 וכנגד זה אחר ולן יקרה שחיס ולפי שהיושפים היו חשבת עלי אזו טע'
 חשבת יששכר אחר כסאן וחחוקק חבין רגלו כללה שהחחוקק ששמו
 יהיה חשבת יהודה שטאח יהודה מחוקקי וכן היה דוד נבול בקורה י'
 ובחרש נאה יטקב שהיה שערד כוד לזאב חיהודה שימול חלכות א'
 ונע יהיה מחוקק כסס שטאח בחטה כי שס חלקת מחוקק סמין על
 סכרב חמטה חוחשי הורה כך דוד סרב סכר הלס ק' ספרים וקרא מ'
 מחוקק וחספרו כח' כחספר המעלה וכחספר איבריו של ארס וכל

ח'קוקה ככל אחד מאיבהו . ואולי על זכ כחז באומכו לחלבו
 לחואל ונ' סן ישתה וישכח מחקק כלומר ישתה וישכח דמ' ח'קוקה
 טעה ולכן אין לאוי לו לשארתין ולמי לאוי היין לאובד ולמה נפש ..
 לא לא יסוד שכט יהונו למג שהיק טחוי להכעס בן שלמה שטחיו
 מחלקה חלבות בית דוד להא אט' שנתלקה הח'קוקה לא הפוך כ'
 המחשלה ח'קוקה והכונה שבכל עב שתייה המחשלה והחלבות
 לישאל הקיה ח'קוקה כי אין טען הכתוב שלא תפסר החלבות ח'קוקה
 שגה כתיב וילך י' אורך ואה ח'לכך . טר כי יבא שילה ירחוץ לו
 לחשיח שופילו לו שי כ'א ויטלו שי לחואל ול יקבצ' כל ישראל
 וקיה החלבות ל' לבדו . ובסלה ער אהיה מחטן ער ס' סיהא בפ' שופ'א
 מחטן אהיה כ' ס' קיה באשמו'א . מחטן ער ע'ח לבס מחט' ח'כ ח'כ
 כוקח' נקס כיה מחטן אהיה כ'חיו שלמה וזוהר' הק'קיס פעמי' כלע
 ר'כ' כעלה כע'עו כ'ס' קיה פעמי' ס' אהיה וכלב'א כ'על'חו כ'ס' קיה כ'
 לא י'כ' שכט לא ש'ט' חו'ש'ל כ'דוד שהיק כ'דוק באומ'ה בש'ט' . וח'קוקה כ'
 ח'כין ר'לו לא שלמה ש'ט' כ'ס' ח'כ' ק'א'ס וק'א' ח'קוקה כ'ס' יקוד' ח'קוקה .
 ומאי ח'כין ר'לו ל'בי שכט וישכ'ע בן ט'א' ס' כ'ה'יה ח'ל' ט'א' לב'כ'ר אל'ה
 ס'ח'ה כ'ט'ח'א'ה וק'ס כ'ט'א'ק'ו וט'יו ק'ט'ו א'ר' לב'כו ק'י ל'ה בן ר'לו ש'ח'ר כ'
 ר'לך כ'א'ר' ה'לך אל בית ה'ק'יס ש'ח'ר לבך ומח'ט'כ'ך וק'ו ס'וד ש'ח'ס
 ז'ו'נה בן ר'לה וכ' ש'ח'י כ'ונ'ש'יו ח'ש'ל'ל ט'א'יס ח'ש'ל' בו ומ'כ'ן ק'ב'ין א'ץ
 כ'ע'ל'ס ח'וט'א' וק'ו ס'ח'וק'ק' ח'כ'ין ר'לו ל'ל ש'ט'פ'ק'ה א'ח'ר ס'ח'ה ק'ט'ח'א'ה
 ש'ח'ח'ה ר'ע'ל'ס . וק'מ'א'א ש'ח'ט'ר יקוד'ה כ'ן כ'פ'וק'יס אל'ה ח'ה של' ט'
 ש'ש'ה כן כ'יה'ר' ה'ש'כ'ט'יס וב'ן כל א'ח'ר י'כ' ת'י'כ'ו'ר' וז'ה ל'ח'ו'ז' על יקוד'ה וע'ל
 דוד וע'ל ח'לך ק'ח'שי'ח ש'ה'יו כ'ס'ופ'יס ל'ה'ס י'כ' ש'ט'מ'יס . ק'פ'וק'ה ק'א' ט'ל' כ'
 יקוד'ה כן י'ע'ק'ב ש'כ'ר'ס'ו כ'פ'ורה וכ'ע'ר'יה וכ'ט'ק'ח'ה או'י'כ'יו ול'כך א'ח'ר כ'ו
 א'ר'ב .

א'ר'ב . ק'ב' ע'ר אהיה יקוד'ה על דוד וכ'ע'ר א'ח'ר' ט'א'ס יקוד'ה ל'בי ש'ק'ו'א ח'ז'ט'ע .
 וק'מ'א'א ע'ר אהיה יקוד'ה ר'ה כ'ע'ן דוד . ח'ט'ר'כ' כ'ע' ט'ל'ת ש'ט'ע'ל ח'ט'ר'כ' ש'
 ש'א'ו'ל ש'ה'יק כ'וד'כ' א'ח'ר'יו . לא יס'וד ש'כ'ט' ח'יק'וד'ה על ח'לך ק'מ'ט'י'ח כ'
 ק'ע'א'ל ק'א'ח'ר'ון וק'ו ע'ד כי יב'א ש'ילה כ'ל'מ'ור כ'נו ק'י'ט'א' ח'ז'ט'ע' וק'א' ש'ל'ה י'
 א'ח'ר כ'נו ש'א'ה ז'ה י'ע'ק'ב א'כ'י'נו כ'כ'ו'נה כ'ע'ר א'ח'ו'נ'ה א'ד'ו'ס כי י'ד'ע' כ'ד'ו'ח כ'
 ק'ק'ד'ט' ט'ט'ע'ה א'ח'ו'נ'ה'ט' וע'ל כן ה'ז'כ'ירו ט'א'ס ש'ילה כ'ל'מ'ור כ'נו ש'י'ו'ל'ג' מ'ש'ל'ת'
 א'ש'ה כ'כ'ד'ך כל ה'נ'ל'ג'ס ח'ל'ט'ן וכ'ס'ל'ת'ה ה'י'ו'ט'א'ת ח'כ'ין ר'לה ויב'א ש'ילה כ'ע'
 ח'ט'י'ח וק'א' ש'כ'מ'ל'ת ש'ילה כ'ח'ז' ל'ה'א א'ח'ר'ו'ע' ש'כ'ע'ס וק'י'א ח'ד'ק'ת' ש'ל'ח'ך
 ה'ח'ו'ש'י'ח וע'ל'ו א'ח'ר ה'כ'ט'א' וע'ח'ו' ט'ל'ו כ'ו'ח י'י'ז' כ'ו'ח ח'כ'מ'ה וכ'ט'ה כ'ו'ח ע'ע'ד
 וק'ב'ו'כ' כ'ו'ח כ'ע'ר וי'ט'א'ת' י'י'ז' וכ'ז'מ'נו ש'ל ח'לך ה'ח'ט'י'ח י'ה'יה ש'כ'ע' כ'ב'ו'א'ה
 וח'כ'מ'ה וכ'ע'ר כ'ח'י'ס ל'ס ח'כ'מ'יס . וכ'ע'ר א'ח'ק'ל'ס ש'ילה ש'ה'ח'ל'בו'ת' ש'ל'ו .
 " וכ'ט'ה ק'ד'ח' כ'ע'ס ר'בו כי ח'ל'ת ע'ד כ'ח'ק'ו'ס ק'ז'ה כ'ח'ו'ל'ע'ד וע'ב' כ'א כ'
 ק'ט'ע'ס כ'ע'ר ל'ה'ו'ד'ו'ת ש'א'י'נו ט'ח'ך א'ח'ר כי יב'א ש'ילה ומ'ז'ק ק'א' ע'ד ש'ל'מ'א .
 וק'ר'נ'ץ ט' יב'א ש'ילה כ'י'י'ה ח'ט'י'ח'א וק'ח'ת'ר'נ'ץ ע'ד כ'י'י'ה ח'ט'י'ח'א ע'ו'ש'ה ע'
 וע'ט'ן ה'כ'ת'ב' כי כ'ב'ו'א' ק'ח'ט'י'ח'א לא ק'פ'ס'ק ה'ח'ל'בו'ת' ל'ע'ד ל'ט'ע'ל'ס כ'ל'ט'ו'ן כ'
 ה'א'ח'ו'ר כ'ד'ט'א'ל כ'י' ל'ע'ל'ח'ין לא ת'ח'מ'כ'ל ול'י ט'א'ה ש'א'ין ע'נ'ך ל'ה'ה וק'כ'ת'ב' לא
 כ'א אל'ה ל'ה'נ'ד ל'בו ש'כ'כ'ל ע'ב' ש'ת'ה'יה ה'ח'ו'ש'ל'ה וק'ח'ל'בו'ת' לא ת'ה'יה ל'א
 ח'יק'ו'ד'ה ע'ד ח'לך ק'ח'ט'י'ח' ש'ה'ו'א כ'ד'וד ל'בו כ'ה'ר'כ'ה ח'ק'ו'מ'ו'ת ח'ל'בו'ת' כ'
 ה'ח'ט'י'ח' ל'ע'ל'ח'ין לא ת'ח'מ'כ'ל . וק'ט'ה כ'א'ו'מ'רו ע'ד ט' יב'א ש'ילה כ'ח'ז' כ'
 ק'ע'א'ל ק'א'ש'ן וק'א'ח'ר'ון וי'ז'כ'ה א'ז' ל'ר'כ'נ'ס ל'א'ץ י'ט'א'ל ול'י'ש'ב' כ'א'נו א'ל
 ח'ק'ו'ס וז'ק'ו ח'א'ח'ר ר'ל' א'ר' לא ט'א'ח'ר אל'ה י'ש'יר ח'ס'א'ן ל'ת'ח'י'י'ת ק'ח'ת'ר'יס ח'ן
 ק'ת'ו'ר'ה וכ'ן א'ח'רו ל'ז'ל א'ח'ר ל'ה' ה'ב'ה ח'י'ך כ'ע'ס ש'ע'ר'ת' ב'ט'ך ש'ל'ק'יס ס'
 כ'ע'ל'ס ה'ז'ה א'ח' ל'ע'ר'י'ב ל'ב'ו' ט'א'ח'ט'א' ל'ב'ס א'ר'ח'ל'יק'ו' ש'נ'כ'ס כ'א'יס כ'
 כ'א'ח'ר ע'ק'ן כ'ת'י'ב כ'ס'ו'ט'ה וכ'כ'ט'ע'ה כ'ר'כ'ו' כ'ס'ו'ט'ה ז'ה ח'ש'ה ש'ט'א'ח' וק'ט'ס

נסיון ובטעיה זה אלהו דכתיב ויעל אלהו בסעיה השמימה וזקודם
 הנביא טחיו מאתך מאכץ מאכס אפאנו נפלאות אהאך לא טחור אלא
 אהאנו כלומר לחי שהאק החלה אהאנו טוד ועל כן סמך לו חיד אופרי
 לטפן שיה קחודכר בשבח אכץ ישאל כבכרת הפירות עבהנו קקבואה
 .. ובפלה שילה שני להא בתראה כא יובלט שי לחוצא לאיקו יארר
 יי וכתיב ומוחקדשי הרכאו מאי שו יש טלחור להחיל אוקבי יש ה
 חסמא דחסד חוט של חסד חסוך טלה שטור יש קוא אל והוא סוד
 שם הקסד יובטל כל סכיוו שי לחוצא כל הנחלים הולבס אל קיס א
 וקיס איכנו חלא לא ש רחא לפאר יי יוד רחא לוד של שם הקבול
 לוד רחא לז חטלה של חלכות שכולם בו נרחא לל כנויים ק ט
 שלה במעלה וחשוקן לה אכא נחמא כסוד רוח חסמא וכינה א
 אופה לטפן טקבא טל אכץ יהודה שקבא חושכתיין סושן ושישור ג
 הכתיב איש יהודה יאסור שר אחד לטפן ויטען אוקה חנפן אחד וכן א
 אהן אחד וטען חשוק אחד ככס ביין חשל לגיכוי קיין ודעתא
 אקלם חכר על ישאל וירושלים עבן אל ישאל שיה זו יושלס א
 ולשורק אל ישאל טמא ואט טעטק שורק כע אקינו כע ע
 קנאו חלשון כטן ואקינו חלשון שר האיתן שטרב סחוקאלי או
 יחוז טל החושיח ועל כן אחד שיק ואחר כע אקינו כעטן שכתב
 ועל שיר כן אקינו ובעה אופה לטפן אופר חכש לך שיה שר
 חכש לך אלא רחא קוא דדרקי דכי רכ לאסקחא חקוא עיה כשר
 ושחא קדשא אקלטל קין יק וטחא דקא אקחמי שחא קדיש
 קכי עמי ולשורק שורק חכש לך כע כן חכש לך אלא סחא כ
 דאק שחא קדישא לאכפייא לעייר קכי עמי שחא קדישא לאכפייא
 שחא אחרא דאיקו חמא טלחלא כשחא קדשא אקחמי קא קווי
 חמא

גמולא חר
 מלכה אכץ
 יק יסו כעט
 בא שילה
 קישו אה
 ו ה שומ
 חעב לר
 סקטל
 קקבואה
 בא יקע

חמא ש שחא יק טחילא לא זק טחילא לא לאסקחא טלחא חטיהו
 ולאסקחא כ טש ללא ישלמון ביק אופה לטפן שיה מאי נבן סא
 כנסת ישראל ומה נסן לא מקבלא טלה טעישא אחא קכי עמי כ
 כנסת ישאל לא מקבלא טלה אלא לקב ועל לא אמיל קחא שחא
 קדשא כוטיהו טחא וטחא נסא כע אקינו לאקשקד כען ק
 קהוא שורקא ככא ואטבי טעטק שורק טוד שס אופה לטפן שיה
 לא חללא חשיחא דחמין לשלמא טל כל חיל טחמיא חילן לחמין
 טהו שאר טחין ואינון קקסא הלהן וחמין חללא חשיחא לאקבד
 עליהו כען דהא נבן שלמ טל כל כתיב חקן דלמין סקון טחמיא
 קאי טח לשלמ ישאל דאינון שורק יכטן ויטחון חילן אחרטן כ
 לתקא ועל כולו אקבד חללא חשיחא טע אוקי אלא אחד רביא
 שחשן כען לטב ליה חבלה דסיקא קדשא ליתלה נהוא אלא טח
 חשחאל וחללא חשיחא ישלמ טלמנוקה אי לתקא טע דקא כ
 כסימא דסיקא הוא אי לשלמ טע אסקלחא ללא טחיא לחס שטו
 ועס כל לא כוכב ועל שיר תוקסא דכל שאר טחין לאקפייא חחוקה
 .. חלש טעס אחר טכל אחר מאכץ יהודה יהיה כחולט
 שיטס חן קיין חלכוו חחבנוו והחלה הסוכה וחטמא סחלע יא
 לשון אודס כי כן דק טוקס יין שטקס אדומים וכן לחי חלשק שיטס
 .. ולבן שיטס חשנסן כן לרבי חחלב וכוזא חלש כל חיקט
 טחשחו אומר ליל מרוב טעס שהיה ביין שחא תאמר לעבס יפה א
 לקטס אינו יפה לל ולבן שיטס אל הקק ולבן שיטס אלא ולבן טטסו
 והיינו לאמה טוביין לקטס יורח חחלב לעבס ודעת אקלס ס
 קהים טכאכץ יהודה חחאמיס בכחמים וכנה אוקס טלשון שיטס
 קשחוס כעבהו של עג ואחר כי ילכינו הבק שור בקבואה וכערה קאן

שחוקים חלבו והרנס שינים חלשון שיני הסלשם. וכתב הרב אס רב
 הקהל בפרשת של ז'ו בדברת יקודה המלא עם כל אורתות התורה חזון
 מאורת וקטעם לט שחלבוהי שאלה האה חיקודה אין שיקר שחזון
 בכלי זיין כשאר האוחות כי קחתי ירושה לעשו אבל חלבוהי שאלה לר
 בחרבם יתנו אהן ואינן אלה לבי הזכור וקטעם בכח שלון ומזה המלא
 השם שלם בשחון של יקודה כי כשישאל שועים נאנו של חוקים והשם
 המיוחד שחוקים אין להם צורך בכלי זיין ולכן נחמה אות זיין חכמת
 יקודה ומה שתיפסק בשחון של אורתות השם אורת לר לבי שיקר ל' כלדה
 אוחטת שהשחם כולל רביש וחלבוהי יקודה נמשלר לשחם שחמור
 וכסאו בשחם נבי ואולי לא נחכרה אות זיין כי לא היה צורך להזכירה לבי
 שחדת מוכתרה בה היא הנקראת זאת ומזה באומרו ידך בשער אה
 אויבך והוא הקאת שכתוב בו זאת אות הבהרה ועד טעם אחר לבי
 שיקודה ל' לאבות אבהם יחק יחקב סובן שמשן לי ויקודה וקוא כמד
 יוס שביש של שבת ועל כן הזכיר בו יודך וכן המלא שבבאוב להודות
 ל' והזכיר מארע בט עליה כלשון העהפח לחס חקי כלומר ישלך לשלך
 עלך בשבת אפי' מחזין אובל נשכען שכתוב לא תשנה כל חלבוהי
 ואחר כדע רבן אה כשם שכתוב פאבר שבו איש תחמו. ומחוקק מ'
 מבין רעלו רחל לחילה שהיא רוחה שבת. ואח אופה לען שהי שכן כתוב
 בשבת לחזן יבוח שורך ומחוקך. כבם בין רחל לקידוש היין בשבת. ואח
 חלול שנים שכן חלנו בשבת דמשו ל' פשיעה נשה אחר חלק מאות מ'
 מחמור שטו של אדם ומקדד לה בקידושא דבי שחשי. זבולן קקדים מ'
 זבולן ליששכר חכט שרערת של יששכר על ידו וכן הקדמו חרטה שח
 זבולן כלאתך ויששכר באהלקך והמלא זכרת של זבולן גדול לבי שקור
 סבה לתרת של יששכר. והמלא זבולן חתיל כ'ין וחמ'ים כ'ין וכן ל'
 הפסוק

ויש
 מזה
 חזון
 חזון
 חזון
 חזון

הפסוק ויש בו שער תבות ירחו שיקר זן ומכרם ליששכר שיקר ז'
 קוא בתורה ששיקרה שעתה הדברות והזין ירחו ל' ספרי תורה כלא
 חלבה שחוקה שבעה ונתנה לאחר ז' יוס. והמלא זבולן כ' חלזון מ'
 לחוף ימים על חוף ימים קהא אכלו חוף כדנעמו ספר והוא יקיר חלזי קיר
 אל חוף אביות ימים בחוקים שאויות חבאות עם סרקמטיא שהיק עם
 זבולן שסק בסרקמטיא ומחלזא חזון ליששכר. וירכתי עד ז' כון סוף
 נבול יקיר סחוק ל' כדון והוא טבו. ירכתי סוסו כמון ול' כתי החסכן
 ילה. יששכר חמור נ'ס המטייל שבת יששכר לחמד חזק בטל שחמו
 שקבשר חושגת בו כן היו בט יששכר זכ' החומר ל' כשר סובל שול ז'
 תורה כחמור שחטשטן אורת לחמאני. רובן בין המספרים כחמור כ'
 קרובן וקלק ביום ובלילה ואין לו לנה בבית וכשהוא רובן בין תמומי
 השעות. ובארת חנד שקיים יששכר רח' חלק שעה כחטן איכריו.
 רובן שרפן תורה בישאל. בין המספרים אלה ק' שחמו אס השכבון מ'
 בין מספרים ששופרים שלם בשלם שחמור י' קשטור שלם ל' ודמדו
 לחמור לחור שאין אנו ל' בטל תורה להיות נ'ם רוח נבטל שחך לא כחמור
 החוכן לחמא ואינו בוטט באדוטו וכן אין אנו ל' להלק אחר הקטבונסו
 וקשטור אחר שיש ל' קטבונ הקנה באומרו הנחמדים חזקב ומס' רב'
 וקו ויהא חנוכה כי טוב ולא נאה אחר כל זה אלא ויט שחמו הקטל שחמו
 לשכול של תורה. או יאמר ויהא חנוכה כי טוב אה חנוכה הקורה מ'
 וקטנה כי טוב ואמר כי טוב כלשון כי לקח טוב נתתי לכם ומאם הכל קשם
 .. ואה האכז כלא ומחלזא יטו כדנעמו ומחלזייה. כי שעה כלא ל'
 דרכה דרכי נוטם. ויט שחמו כלא בחוק תורה ויט שחיס וירד ומחלזא אנו
 לכל לחמדי תורה להיות סדס חרה האטלת. והמלא בפסוק כאן שעה
 תבות וכ' אורתות כנ' כ' ספרים ושעה סדה חשנה. לא לבי שקטוסק

בתורה ערך ד' קנאים הא' שיהיה לו כח נזול לפי שהקנינה מתקשר בתו של
 אדם . ד"ה שיהיה לו ישוב הדעת ולא יהיה לו טוהה אלא חנוכה . ק"ו
 שיהיה הארץ שיושב בה ששה טירור רבוה וכוונתו . ד"ה שיהיה לו חפץ ללמוד
 לא שונה אחר חמור נ"ס כלומר שהיה בעל ס' . ל"ו ויהא חנוכה . ל"ז
 וזה הארץ כי עשה ותרנו ויהא ארעא אה מטבא פירין . ל"ח ויהא חנוכה
 למבול ולמיתא אלו ה"ה היה חכם נזול . ויהי למס שבד לישאל למסק
 להם קוואר על קורה וסדה שבוהם שנאמר ומבט ישאכר יודעי בינה
 לעתים . ור"ל אמרו כששמעו לאה חמורו של יעקב שהיה בא חן קשה
 יצאה לקראתו ואמרה אל הלא וזה ישאכר חמור נ"ס . ובמדכא הטעם
 כשהלך ראובן לשדה קשר חמורו בשותא דוסאים וכאזא ליעול חמורו ה'
 חאלו חת וקסרל בסיה מיתתו וואק שער החמור הדולאים שלב ה'
 השקר אותה חרלאכ החמור נ"ס ילדת ישאכר . וכתב פי' בחיי כתב ה'
 בורובן כל וקאס רובא וזקן לשון בין קמאפטיס בין קפן כי כן כתב ו'
 ומבט ישאכר יודעי בינה שס בית הנטע חנוכה ונחלה ולבך סמך לו
 ויהא חנוכה . ק"י דין שמו זה שמשון שהיה חסבא קן ויהי שופט יאט
 זקנו שאמר ידן כי היה שופט ולא חלק ואל קאמר שקוא כן שמה ומסור
 לדון . כאחד שבאי ישאל בחימוד שבשכנים וזקנו יקורב שכתב בו י'
 יך בערית אויבך נ"ס קאופט הזה ינבר על אויביו ויעתם . ובמדכא ה'
 כאחד שבאי ישאל זה המשיח שעבר לדון כק"ה שערך אחד מה קב"ה
 קן כלל ואיה ובלא שמישה כן המשיח אנאח ולא למדאק שטו יאטט ונ'
 וקרחו ביארת ה"ז מאי וקרחו א"ה אסכנרי חלמד שהמשיח חלקה כהמים
 רבטן אמה שחלה וכן . לא כיחודו של שלם מה יחידו של שלם אויב
 ערך לאחרים שנאח טורק דרבת לבדי ומעמים אין איש אהב כך שמשון
 אינו ערך לאחרים ולא לחוב ולא לחמה ולא למאר כל חלחוק אלא כלחי
 קחמו

קחמו רבה אלף איש וואק כחיה היקה מועלתו ונדולתו לני חמורו סנרס ה'
 מיתתו שקלך אחר מראק שטו ושאנניה כלא אוקה קח לו כי הא"י שרד ה'
 בשט וזקו שאמר יהי כן נחש של דרך זקו דרך ארץ פלגהים שקלך סס ה'
 לקחה אשה ודימקו לעמט לבמה מעשים ה"ה לפי שלא היה טחם עם אויבו
 בח"ל רב לבדו יואל עליהם פדאוס כלמטען היואל חמורותו וקטע מה
 נחש מקבל לחש כך שמשון שנאח ויהי כי קלעה אורת בדברה וכו' וינ' ה'
 לה ונ' ומה נחש נקרא שרד ע"ה שקארח שורד כך שמשון שרד קמת ס'
 פלגהים ומה נחש אין לו רעלס אה שמשון חנך בשת רעלו . ואח קנושך
 שקבי סוס רחא לשט שמוהם אהר הכית נכון עליהם . ואמר ויסל ה'
 רוכבו חמור רחא לשלמה אלשם אשר היו על הג' ומה נחש נוקס כך שמשון
 שנאח ואחמק נקס אחת משת שט . שטסון הוא המין קקטן שבנתשים
 " ובמדכא שטסון שמשון חנך בשת רעלו היה סכן כתיב בכלעם ונ'
 וקלחן את רעל כלעם אל הקיד וכתב וילך שפי וסאן סתיב שפיטון . עוד
 אמרו מינ"ס לשמשון ששורו פלגהים אה שטו . על
 אורה ע"י שקלך אחר מראק שטו ואין אורה אלא אשה כלא חלל להיות לשא
 אורה ונ' ואת מואל ששהם היבוב ישחך יהן שמו עד ויסול רוכבו חמור
 כנב ששהם שנה שטטת אתי שאאל שנאח וישטט אתי שאאל בימי ס'
 פלגהים ששהם שנה . א"ה חייא חלמד שהיו פלגהים יראים חמורו ששהם
 שנה אחר חופת כדך שקינו יראים חמורו ששהם שנה בחי"ן . וכתב חורי
 דראו זה לפי שחי"ן סתיב וישטט אתי שאאל בימי פלגהים ששהם שנה
 ואחר חופת חזר לבקרב וקוא שטט אתי שאאל ששהם שנה טאה שאחר ה'
 חופת היו יראים חמורו נ"ס ששהם שנה אחרים וזה להורות על חטלתו
 לשושק קויתו י"ז נרעבא שיקרו פלגהים אה שטו וסוסו למור אדע
 אהים זכרנו וחזקת נה אך הטעם וכן רחא לשושק ונ' לפי שקוא חמורו

גשו
 שו
 יר
 בא
 ה
 י
 ח
 ס
 ק
 ה

חקיקים שהקיס להנשיעם אמר לשונם קניתי וי' שהיא תי'
 נשבע על לוי' נשוא השועת אדם נחש במדבר אה יעקב לשמשון
 שהיתה נבונה משן של חטלה וראה שישועתו סומקת לפי שעה אמר
 יעקב לא לשועתו של שמשון את חקוק אלא לשועת השם דכתיב
 עס סושע בוי' ודע כי חן הסמוק הזה יוצא עס שמושל לגרך
 כנגד קשואים וכן שמשון הקורב בשואויו נאשר קדבה ארמללקס
 מלינו שפרכו בו וימ בכח ויפל הביק על קשרעם ועל כל העם אשר
 בולא אמר וימ בבחו אלא וימ בכח כלומר בכח השם עס כמו כי עקב
 כח השם עס כמו ועשה בהם עקחה וקשעם הזה יוצא חן הסמוק כא
 כמדד אוריות הכתוב וההיבוק משולש אור נידוע ומסורסס הוא כי
 בטקודו זעיר אדם להזכירו כמדדן ולמסרש נב כה שילך בדדך פ'
 סללה וישים אויביו אמר וחזה סמך לו אחור. עב נבד שפחו'
 במדה הנבונה החזק של הזכיר עס וי' אלא כדן ונש חמל אמרה
 דעו שהים לפי שיצא חממו שמשון שערך לבקשק ולשמיעת קולו
 והקדמו לפי שהיה בעל תורה ולזה אמרו נאמר זרוע בזכות השלן
 שביד את קדקד בזכות השלן שבאש ועלה בעי' כנגד חזבה על
 עמונה שבעה ומתחיל ב' וחסיים ב' חמשק כנגד חמשה חומשי
 הורה ובפסוק י' פיבור וכב אוריות כנגד שעה סדה חשעה וכב אופיות
 הקתהי ואמר והוא יעד עקב כלומר בזכות הקורה שנאמר בה כא
 באחרים עקב רב ויש בעצלה הדברות עקב היבוק ופי הכתוב נד
 קנוד ינדינו כחמה ושעה טכמו כאלו הוא כהת ונדוד ולבסוף הוא
 יעד אורף וזהו והוא יעד עקב. לא נד נדוד ונדוס יעדו חממו
 שיטברו את הידכן עס אחיקס בחלחוק עד שנכבשה האכץ וקוא
 יעד עקב כל נדודיו וסוכו על עקבם לעלרם שלקמו בעבר הידכן
 יש

נשקד ולא יסקד חקס איש. עקב בדרכם ובחמלתם שכלבו ישוב
 כמו ועקבותיהם לא יודעו כן פי רעי. ובמדדו והוא יעד עקב סוכן
 שאה יעקב לשמשון הבא מדן אמר לשונם קניתי וי' אין זה ה'
 חביא הנאולה אלא חוב. והוא יעד עקב אורתי שבא בעקב שנאמר
 הנה חוב שולח לבס את חלה שהוא בא חוב. מאשר שמה על
 לחמו חאכלו שחן על עס הבני הזתים שהוא בחלקו של אשר והוא
 חושך שחן כחשן וכן פי' חשק ומובל בשחן רעל. נעס קח'
 כרה הרבה יתכן שבא לתודות על הפלגת הדבר כי אין ערך לומר
 שהבני השחן בחלקו אלא יש בשאר הארצות תמלא ברכה ריבוי
 השחן בחלקו כי חממו שסע השחן ומאכנו יוכל לשאר ארצות
 לא קח' כח' לח' אשי אבות שיצאו מאשר בדבה הימים. לא
 שמה לחמו זו אשה כלא כי אס קלחם אשר הוא אוכל וכן אמרו
 במדדו בדרך חבטם אשר על בנותו של אשר שהזקנה כבדלה
 וכרעלה אין לה דמים. ובס' חאשר כה הוא אתר דכולא מאשקן
 ליה וחמי איהו שלחא ארתי דשילאי וקפמי מאשקן ליה וחכסין
 ליה. שמה לחמו איהו לחם ואיהו לחם כחא איהו אילעא ואילעא
 אילעא דחיי ואילעא כחוקא קבי איהו לחם טוט ולחם דאיקרי לחם
 סגן ומאן איהו כח לחם ו' ודא הוא לחמו ועל כה כתיב הנה חממי
 לבס לחם חן השמים חן השמים זכאי ועל כה חאשר שמה לחמו
 ו' דהא מינה ארמץ ו' האי אילעא וקוא חממוא ליה כלא בעמדה שע
 שמה לז אמו וכד איהו טקיא וכאי הוא יתן חטדע חלק ומאן חלק
 לא כנסת יסאל דהא חטה ארמנת והוא יהיב לה ש' לזהק. שמה
 לחמו שהיה חולד נעים הסונוות להכעס חוסר חלבים ושהם בעל
 אילה שלמה ברכו שיהיו בטו קלס סאילה לרין ולבשר בשונות טובות

ולרדעים כאילה זו שחכשת בכתב השלח בין קדשה . לא נפתל
 אילה שלחה הנותן לה אשה ורמוז שהיו לו בנות יפות כאילות ולזה
 נקרא כלשון נקבה וכן אמרו במדרש נפתל איש שלם ולא עשאו
 אביו ואחיו שלח לבשר שלם והוא באר ליעקב ביוספ ויאמר לו ער
 יוספ חיו וכאלה וכן אהיה רואהו יעקב שהיה בא מזרחוק היה אומר
 הנה בא אדם טוב מבשר שלם שואמר הנותן אמה שפר . נוח נפתל
 קל בעליו כאילה להק חספ שנותן אמה אטר ומקדס טאלס קכל ואין
 מוי שחטבו . ובמדרש לפי שהיו בעו זולס בתורה שאלו אילות אהבס
 מה אילה זו חסידה כך חקיימי הקורה חסידים ויעלה חן על למדיה כלא
 ט לעיתחן קס לאשך . הנותן אמהי שפר שהיה לשונם מתוק מדבשה
 וכשהיו מדבסם בבית המדרש דבש ומלב היה נומע חסידים ולבך נקרא
 שמו נפתל דבריו בקורה נפתל שנתנה ליה יוס מטן ל כלא נופת
 תאופנה . ונבואה בספוק זה שמה הנותן וכך אורתות כנגד שמה מדרי
 חשנה וכך ספרים . נפתל אילה שר בזכרש עתיד אלה לשלח נפתל
 לבאר את ישראל . לא נפתל חלמו שהיה נפתל בן כאיל לעשות רצון
 אביו שבשמים . הנותן אמה שפר אר יוסי בר חטא בשם רב איה בשם
 רב אחא אלו דבה תורה שנתקן ליה יוס ש' שופר . לא נפתל אילה שלוח
 זו בקעת נעשר שמה הרת פירושיה כאילה . הנותן אמה שפר כפר נעמו
 או ירמוז להק שחשבה להרה כדברת שהחיתו שהחיתו קודם לבן אחיו לפי
 שחבבו מהקרב לבשל פירושיה קודם לבן האדנות . לא נפתל אילה רוח
 שיקטן לרבים כאילה להביא שמה קמעה לקבור אבאביו ולא הספיק ללך
 עד שער חושים בן כן וקדש לעשו על שהיה חטבב קבורתו של יעקב .
 בן סורת חלה בן חלשון ועל בן אמאלך ופירושו נעש שבו פארות לבות .
 וזה רמוז לשע שבמים היוצאים מחנו אפרס ומשק לזה הזכיר שט שבמים

בן סורת וזקן שהחשילו משק לשור ולראס ופי ואמר וקס דבבות אפרס
 וקס אלפי חשק ומה שהקדס השבח לשם יוספ ולא ער בן בשאר שבמים
 כדב הרבה חספ שהוצרך לבטל שט פעמים בן סורת בן סורת ועל בן קוצר
 להקדס השבח לשם יוספ בן סורת קא כנגד חשק הבכור וכן סורת קסט
 כנגד אפרים ולפי שהיתה מעלתו גדולה על חשק הוסיף על שין .
 בנות פאורתינו גדלו ונקבו עד שצטבו על החומה וזה רמוז להללתו וזה
 והבני זרעו . דבר אחר טן סורת יוספ בן חן לשון אכמיו אפרין כ
 נאמיה לב שחטון . על שן חנו נעמי על השן הוואה אורת . בנות י
 צעדה על שור בנות מארים היו צועדות על החומה להסרכל ביופן
 וכל אמת ואחת צעדה במקום שהנכל לאורת חשם . על שור על
 כאיתו כמו אשורנו ולא קרוב . והנה זמר יוספ לברכות כפולות ש
 מה שלא זכו שאר השבמים כנגד שט חלום שצטבו עליו האשון
 חמן השטבוד והעלה והשט חמן החטלה והכבוד וכשעקס שחל
 קיים בעבודת השם וקס כנגד יוספ ייז ל בן אחר וכנגד אמה שקיס
 את חרפתו ולבן אחר שט פעמים בן סורת וככל בדורות נעמן לו כן
 בדכות באשונות כנגד לבאש יוספ וזקו מאל אביך ונחל וכן אהה לאוי
 לברכות אחרות כנגד נחיר אחיו . ובמדרש בן סורת בן פותק איה
 נחיו בן שטרעל על ידי קפדות ששלחו חן קשין כלא והנה חן היאור
 עלתה שפע פרות . דבר אחר בן סורת בן חלבות כלא אטריון ש
 שאה לג החלך שלמה . על שן שמוספה חלבותו סאלו נמשחה על
 קשין דתן מושחין את החלבים על נפי חשן כדי שהמשך חלבותם .
 דבר אחר על שן כשכר שלא נעב בחשין של אשה פומיפר כלא
 נן עשל חשין חתם וכשכר זה חן קשין שולעת בזרע לפי שלא חן שינו
 חן העביה וזהו שאמרו אל תקרי על שן אלא שלח שין . בנות צעדה

עלי שור בנות צלמח שטעלו חלק בארץ על שורת הדין שהדין שומר ב
 ברהרם הדא הוא דכתיב בן בנות צלמח דוכרות דבר אחר ש
 בשעה שבא שמו לקראת יעקב דכולן האמהות קדמו לבט בעין גוש
 להשתחוות וברחל כתיב ואחר נש יוסף ורחל וישתחוו אחר יוסף ל
 רשע זה פ' פרץ בזמנה ושינו כחך יתלה שטו באדו וזא לבטה ושפח
 קומתו כדי לבסותה וקוא שברכו אביו בן סודת יוסף הנזלת עמך א
 יוסף על שן של שמו לפיכך זכית לקדלה ועל דרך הקבלה בן סודת
 ידמוז לרפארת ישראל וזקן לשון בן סודת ומעם על שן כי הוא על
 הנהר היוצא מעדן מאצל על הנהר ומשפיע בו ובעבור היות הנחל ל
 חן הוחין וקוד חן השמאל לבך יצא מחמו שט שבטים אפרים נגד
 ומנשה וזהו שאמר בנות צערה על שור וקנש אקלם הדין שבטין ו
 יפקן חנוקי וזהו שרמז משה בברכת בכור שורו בא לבאר שההמכות
 שנתנו לוסף העור מהשמאל והדר שהוא הנחל מהימין וימדרוהו ש
 שמכרוהו לעבד כלא וימדרו את חייהם בעבודה קשה ורובו טמאט
 לא אחיו אנשי ריב או חמלה רובה קשת וישעמוהו בעלי חמס שמצד
 את רמיו בינדס כלא וחזו את כספם לא בטל חמס שמשן ולוי ש
 שיעקב חלקם והפלא בן השבטים כלא אחלקם ביעקב ואטעם בישראל
 או יחזור לבוטי פר ולא שתי שלשום סוף ותשכ בארץ קשת עתישה
 בחוזק קשתו ויפוזו מרוש ידיו מן נרעה הטכעב על ידו לשון ח
 זהב חופז זאת קיהק לו מאת קרה שהוא אביר יעקב ומשם עלה להיות ל
 רוטה אבן ישאל שקין של ישראל לשון אבן הדאשה לשון חלכות ו
 וכל דמשו על כבישת יצו באשר אדוטו וקראו קשת על שם הקדש
 יורה סוף ויטו סמו ויסעו שיצא הזרע חבין אבשרת ידיו חידו
 אביר יעקב שטאהק לו חנוה דיוקנו של אביו סלטן כלאיהא בסומה וא
 ומשם

ומשם זכר להיות מחקק באבט החטן עם בני ישראל ונקראו ישראל
 אבן לפי שאמות השלם נקראו חרפים שנאמר ולא ימאכ בחכיתקם
 חרם חתלא אמר עב קדירה על כיסאוי לקדריק עב קדריק על כיסא
 על קדריק וי לקדריק כך בין שאמות השלם יזדווע לישראל בין שישראל ו
 יזדווע להם אוי להם לאמות השלם כלא כל אובלו יאשמו אז חטט
 לא נרעה תורה אלא בזכות ישראל שנקראו אבן שנאמר חמס רוטה
 אבן וביה המקדש אינו נבנה אלא בזכות יעקב שנקרא אבן שנאמר
 הנט יסד בטין אבן חלק המשיח אינו בא אלא בזכות יעקב ש
 שנקרא אבן שנאמר חזי חויהא עד לאיתגמרת אבן דילא בידיין
 מאל אביר היהק לך זאת והוא ישורך ואב שדי ועם הקבה ג
 היה לבך כאלא אשעת לבדי נבירתיך וקוא יברכך ברכות ש
 שדים ורחם תרנמו ברכתיך לאבך ולאמך כלומר יתברכו קמוליהם
 והיולבות שיהיו הזכרים חזרישים עבה קראויה לקריון והנקבות א
 לא ישכלו את הרחם שלהם להפיל שבהרם שהים חלשון או יורה
 ייה שהרנמו או אשתקאה אשתרי את שדים קוא כאן על שם ש
 שקזרע יורה סוף דבר אחר מאל אביר אלו הברכות קראו שויות
 שנתברך יעקב באהים כלא ויהן לך האהים וישורך לפי שנתברך
 יעקב סולכות שנאמר יעברוך שמים והיה צריך לעזר ואשדיו
 ויברכך אלו ברכות אחרונות שנתברך בזה העם דסרתי ואל שדי א
 יברך אותך ויברך וירכך ברכות שמים חטל כלא מעל השמים א
 ברכות קחוס רובלב תחת כלא ומשמט הארץ ברכות שדים אל
 תקרי שדים אלא שהם כלא נכוב כמן ורחם כלא ותירוש קוא רחם
 קוא חמר אתנוי בדין אתנוי כמן ובסך מאל אביר האי קרא קשיא
 אל אביר ישורך חכש ליד ותן ואת שדי ואל שדי חכש ליד כלא

ואל שדי יתן לבס רחמים . ויברכה יברכה מנע ליה אל אהסין ליה
לשאל ותתא אהסין לשאל מאל אביך דאיקו אהסנא שלאה אהר ב
דאיקרי שמים . ויעזרך בטן דלא ליחלג האי אהר באהר אהרא ופיוטא
דליה ליקוי מאהר לא ולא מאהרא . ואת שדי מהו ואת איהו דרנא ב
התאה דהא קעטן בכל אהר אהר' דא שכינתא כדא ואראה את' דאת
לדבור ולאללא יום כללה ולליא ביום כדא וי' ואת שדי דהא מהמין
עקין ברבאן לנדא ושכך למד ולא אמר ואל וכתב קינו ואת אל דזר
איקו דכראיטון שכיטן עקין משאל כללא דאווהיה אהסין . שמים ב
כוא דכרוב את השמים כללא דעשהן ותדין אהשן ומקרא עקי לניה
שבעה פה דאיקרי אהר כדכתיב ואת האהר כללא דעשהן ותדין אהשן
ושמים כלל כולא כהרא וכדין מהשאה סיקרא ככולא ויהא כדכ
באשלוהיה וברבאן נרין כדין מהמין ועל לא ואת שדי . ויברכה ב
בטן דיה ליה קיוס יתר דהא בכל אהר דאיה ביה ואו הנספר איה ביה
קיומא עד סין כלל לבית עביר טע דכתיב ברכות שמים ונ' ותמא
התלת התבות שאחר שם השבע בטן ב' בכורי א' אחים ונ' שלם ש
ספה כמותן ימות החמה וכשקמה אות אחרון של הברכות כמות
יעשי עלי ואטאם ישראל שלם שג' וכן ברבם חשה כמות ולבנה
ומחנה הברכות שמש ומחנה נרש ירחים . ברכות אביך נברו כש
ברכות שברכך הקפה נברו על ברכות אביך את הורי שקברכות
שלי נברו עד סוף נפול נבעת שלם שנתן ל ברכה בלא מצרים שמה
וסבלת ימה וקדמה ונ' מה שלא נאמר כן לאברהם ולצחק לאברהם א'
אמר שא נא שיעך וראה מן מקום אשר אהר דוואק ולא קאהו אל
אין ישאל כלל ולצחק כרע כי לך ולמען אהן את כל האברות
האל אכל ליעקב אהר ופדלת ימה וקדמה ונ' וזכו שאמר ישעיה נא
וואלמך

והאלמך נחלת יעקב אביך . קורי לשון קרין שקורנו במש אמוי
עד האות עד קצות כמו וקתמויותם לבס . תדין לראש יוסף ולקדקוד
נזיר אמו פה שא דאחוקי שנבלל מאחיו . לא שהיה רב ושלטע כ'
בנזר מלכות חשאר אחיו . ק' מקראות בתיסם בברכת יוסף בשט'
מקומות בברכת יעקב ומשה כנע חמשה חומשי תורה ללמדך שא
שקיים כל התורה כלל ולכך זכה לברכות אלו ונחמא בשטע מסוקים א'
אלו כל אחד ס' אותיות ידמוז לברכות אביו שקבלם כן ס' שטס"
וכתב רמ' ועל דרך הקבלה מאל אביך הוא אביד יעקב יאלך השער
אחי קבלת השטע מן השמים וקוא השמים המקבל מטע ועס שדי'
תהיה ברכותך והיא הקדום שחיא כובלת התורה והם והם כתיב ונמו
ברכתך לאבך ולאחך . ברכות אביך נברו על ברכות הורי כ'
כלומר שפע אצילות אביך יקבל וימשיך מלחמה ויהיבד על ברכות
הורי הם האבות העליונים וקם המדות שהחזיקו בהם אברהם ויצחק ו'
וקם ידי אביד יעקב וקראם הוהם ס האבות הם המרכבה וכן כוד
קראם הוהם שנאמר אשא שש אל הקההם ודרשו רבותי זל אלו האבות
סידוש העליונים . עד האות נבעת שלם עד שישלמו המדות ויהיה
השם שלם והכסף שלם . ודע כי קורי שקזכיר קם נבעת עולם א'
כלומר בתרים לעולם חלשון ומנבעת קעשה להם שהרי כל השלם
כל קלוי בהם וקם הם מרושת שלם וכן כוד קראם הרים ונבעת הוא
שאמר ישאו הרים שלם לעם ונבעת כצדקה ויאה איד קראם ינ'
נפקח שש שכלך וראה איך קראם יעקב ומשה נבעת שלם וכוד כתי'
שלם כשכבר הזכיר שאו שעים ראשיכם שהם המדות העליונות
כי שעים חלשון חדה ושיער . נחמא בפסוק זה כל האותיות א'
מין מצדי ועית דחה למה שאמרו צ'ג מהים בטן קרע ואחד בטא

בחינה טבעית... בעמין זאב ימרח המשיב בעמין לחאב שא
 החומץ של שם שנתרדין בט בעמין חומטן ששים שנאמר ו
 וחמטתם לבם איש את אשתו וימרחו זאב ימרח שארה טעם
 היו לו לבטמין כמותן זאב ולזה בעמין חלא... בבקר יאכר
 טר זה שאול בן קיש שקרא משבט בעמין והיה תולה בבקדן א
 של ישראל... ולערב יחלק שלל אל משתקע שמתן של ישר
 ישאל מרדכי ואסתר יחלקו שלל המן... לא מדבר במרדכי
 ואסתר המלכה שקמהפה מאכל לאותו זאב המן שנאמר וישאל
 המלך והמן אל המשתקע... בבקר זה יוס טע שאכל עגב המן ב
 בבקר שנאמר ויבא המלך והמן לשאת טע אסתר... ולערב א
 יחלק שלל ויהיו את המן מה כתרם בתריק ביום הקוא טין המלך
 וי... ולשלה חלקים נתן ממונן אחד למרדכי ואסתר ואחד י
 לרמיודי מרדכי ואחד לבטן בית המקדש ושלתם במסוק א
 אחד יאכלו עבדים וישחחו אל מרדכי ואסתר יקלעו יז דורש
 אלו תלמודי חכמים יחי לבבם לעז זה טען בית המקדש כלא
 והיו שט ולב שם כל הימים... ועל דרך האמת בעמין קיד
 כלל חשתי חרות שכל הבטן טעם ונקשר חשלה ומעק וכן
 השכינה השורה בחלקו כללה מן קכל והחשילו לחאב העורף ט
 תמיד של שחר ושל בין הערבים ולפי שקרא כלל מן השחר קול
 טעם ששכי... ולשון יחלק שלל כלשון ונות בית חלק שלל והיל
 השכינה בסירויא... ובפך בבקר יאכל עד בצמרא לאברקס
 יתער בטלחא ושערט דרעוא אשתכח קורבנא עביד טיחא וסלק
 עד הקוא ארז באיקרי עד כלא ושבת עד יז שקיך הן בהקוא שער
 התער אברקס לא הוה אכיל קרבנא אחרא אלא הקוא אתר דאיקרי
 עד

עד כלא לעדי עד וכתיב כמחו ביז עדי עד... ולערב יחלק שלל
 דקורבנא דהוה ברמסא כולא אקקחם לקבד ומחא חקשר קשרין א
 לכל שאר חילין וסלג לן כרסאן כלמד ומד כדקא חזי ליה ומתכסמן
 עלמין ואתברסאן שלאין ונתחין והיינו רזא אכלתי יעבי טע דכשי ו
 וי... בקדמיתא ולבקר אכלו השיש אריק כרסאן לבולתו ומסלג לן
 כל מד ומד כדקא חזי ליה ועל דא ולערב יחלק שלל דקא שחא של
 קדישא יתבדך בקדמיתא והשתא סלג כרסאן לבולתו עלמין... אח
 אחר כל אלה שכעו ישראל רצה כזה שהשלים העם מאוניי צדיק ש
 שראה יז שבמים יחד סביבו סמוך לאסיפתו שקס כטב יז ח
 חותמות ויז חזלת שקס קשר השולם ונתחמה אצלו ערבו ודונתו לחשלה
 ולכן ויבדך אותם איש אשר כבדכתי ולא כולם יחד לטי שקס כטב
 יז חזלת ושטם עשר חדשים וכל אחד ערך ברכה לעצמו... ואח
 חלק של דרך הפשט לבי שאובן ושמתן ולגי קטורס ולא כרסא
 למדך הכתוב שכולם שקולס זה בזה וראויים לכרכב והיו לבו שר
 שכל קמאיות כל מתקיים בזכותם ולכן אמר כרס לטען כל חלק
 כלשון קמאור ככל הנצאיים שנאמר ואת כל אלה ידי עשקה לקורות
 שכל הנצאיים כולם מיוסדים על שטם שער שכעו ישראל והוא חק
 שדרשו קל לחשבטן של ישראל קדמק לעולם ועל כן תחא חסמ
 יז רשום בשלשה חלקי קמאור שטם שער חופמות יז צדקות ויז
 חלאים הפובכים כסא הכבוד בעולם העליון שפננכס כתיב
 ככסא שלמה ושטם שער... שומדס שם של שחמטלה
 קוזק וחזה וכשולם האמצע שטם שער חזלת בשולם השכל
 שטם שער שכעו ישראל וטליקס רחוז דוד שטם טעו שכמים ש
 שכעו יק הזכיר שכמים על יז של חשלה שכמי יק על יז של יז

חמה החקומים יודו לא בראש וסוף ועליהם אמר שלמה נס אברהם
 לעשות זה עשה האלים . ואמר וזאת אשר דבר אלוקים כלומר ו
 וזאת הדבר אשר דבר להם אביקים ויבדך אותם בכלל איש אשר
 כפרתו כפלו . או יאמר ויבדך אותם לשעה בידך אותם לדורות
 . ובחידוש לבי שנתן להודק נבורתו של אלה ולבטחין חמיסתי א
 של זאב ולבשרו קלותו של איל יפול שלא כללן בכל הדרכות קלחור
 למור בידך אותם . ועל דרך האמת הזכיר בהם כל ואלה וזאת ש
 שהם רומזים לבגפת ישראל שנקדחת באחיות אליו כי היא אדוקה טוס
 והיא שעמדה שחם למצרים ועל ידה ברכם אביקים . ובחידוש א
 אמר להם ישקב עטרי אדם כיוצא בו לבדך אהבם ומחוקים שפסקתו
 את חשם הוא התחיל רחמו לבו בזה כי ישקב לא השיג כי אם זאת ג
 האחרונה אבל חשק שזכר והשיג למעלה חזונה עד החכמה לבד כ
 התחיל בזאת האחרונה ובה היה תמלת בדביו וחשם יעלה ויבא אל פ
 הקדש כשמה . ואמר ויבא אותם ויאמר אלוקים יאמר שזנה אותם ו
 וזרזם פעם אחר פעם כדי לקיים האמרו ואמר להם דעו לכם ש
 שכשכפני יודע את על כל פעם שרומי ונשמתו נאספת ונבזת ז
 עם עמי שהוא חקום וחכב הנבשות ושורשם אבל את חחלה אהבם ז
 עכשו שהקברו ננייה עם אבותי בחשבה אשר בשדה עפרון וא כעמיו
 ישחם בחוקים עם כמו ואשה אל אחורם לא יקח ופעמים לא בחוקים
 את כמו ואל הארון התן את העבות . קבר אברהם את שרה אשתו
 אל החשבה וכו' זה היה לכל בטן כדי שיתעסקו עם יוסף כפועל זה ה
 ולא יאמרו שאין הדבר חוטא עלינו אלא על יוסף שהרי לא צוה ולא ג
 השביע אלא לו . או יאמר שפחד שחא פדעה לא יתן רשות ליוסף
 לעזרת חוזהם כדי שלא יתעכב בארצו שהרי בסוף לא נקדחת לו
 אלא

לא אלא בשביע השבועה לכך הוצרך לכוונת לכל בטן ולפי שכתחלה ה
 עקר טויו לא היה אלא שלא לקובנו במצרים כמו שנחמד לשל וכדי ה
 שלא יאמרו כי לבו שנביאקו לתחום אפן כנען ונש זה תקרא בכלל ע
 וקברתו בקבורתם לכך הוצרך למור בחשבה אשר בשדה עפרון וכדי
 שלא יאמרו מה איספת לך הכל תקרא אפן כנען לכך נא לבחור חשלה
 החקום וקדושתו על שאר אפן ישראל וזקנו בחשבה אשר בשדה החכמה
 שהיא רומזת ללא הכפלה כמו שנחמד לשל ומקום זה הוא אשר בו
 בחר בו . מחא ליהוה שרני אלה . ועם אפן כנען אולי יאמר
 שאם היה חקום זה ואינו באפן כנען הנה הוא חסוב וקדוש מצדו כע
 דתרתו מיבותה אית ביק שהוא באפן כנען וישל קדושה אחרת מצדו
 עצמו ולהורות על נדל קדושתו אחר שחר בו אברהם וקטאו בדמים ז
 יקום לאחוזק . וירחמו שר שזנה שיהיה החקום שהוא בית הקבורת
 להם לאחוזק שלם והנה הוא החזיק בו לקבורתו וקבר בו שרה ולא ש
 ערבו עלו אנשי החקום והקדים אברהם למעלתו . ועם שמה
 קברו את יצחק לבי שלא רצה לחכר ששו כי הוא נישקב קבורה ועד לא
 שלא יצורך להאריך ולומר שמה קברנו את יצחק ושמה קברו את
 רבקה אשתו כי לא היה בקבורת אמו ורחו באומרו שמה קברתו את
 לאה שכבר הוא החזיק בחשבה ואמר זה כנען ששו ובטן שלא יערעו
 בקבורתו למשן שהחשבה עלו כי הוא הכבוד והוא קטני לקבר עם
 אבותיו ואולי אמר זה כנען אנשי החקום שלא יערעו עליהם ולא ו
 יעמו אותם שר לקבור עם לבן אחר כבר החזקתו נש את לקבור בו
 בחוקים קדוה ולא ערערו עלו ונש מחמלה לא תקנה אלא לכך ומעשרם ו
 וכרשותם היה זה עם חקנה השדה וקמעה ונניח מאת בט חת ו
 וכפה קטן אבהן אינון יתיבא קדישא ורתיבא לאו איהו סחור מארבע

קורא כריך הוא אחר לחד חלב בקדיהו וארבעי דו רתיבא שלי מתא
 קהל אבן מאסו קבועים ונ' דוד חלבא ארבעי למיהוי רתיבא שלי מא
 בקדיהו מאי עמא לא ארבעי בקדיהו אלא דוד ארבעי חלבא קוק
 לה כדקא יאור ומאי איהו טון ואדם ארבעי בנן אבן טון דאיהו מ
 חלב קדמאה הוא וארבעי חלבא מלבן וארבעי לבן חלבא ומיומנו
 דאדם ארבעי דוד חלבא דאדם חלב שטן ארבעי והוא יתיב מיומנו
 לדוד חלבא וארבעי חלבא וארבעי חלבא יקומן דאיהו דוד חלבא אלא
 זכה לארבעי כדקא חזי לך . וספר איך קטלים טוןוין לבטן וללא
 מת קודם שהשלים דברו ואמר כך אסט דגלו באלו מחפצו ומדבטו
 קטם דגלו אל המטה ולא היה בחולה מושכב על מטתו כפוף אלא
 יגלו טעויות ככהא טען ארבעי ברבתי ומתעבן מתנת בריא וכו
 ובדעתו בדרך לבטן ולקדל מטלתו לא הזכיר בו מיתה לפי שלא כ
 תח טעם רשעים כמו שהניחו אבותו ומאן ארבעי לחד שכל חיו ש
 שמתו טעם שוסקים בקורה ובחולת סאלו לא חב ומה שאמר הנה
 אנכי מת אולי לא ידע בטעמו או שלא רצה לתבכוד לטעמו וכן נא
 ויהא אחי יוסף כי מת ארבעי ט להם מת אולי ידע הם בזה כלל
 ואמר דל יעקב אביסו לא מת ומה הפרשה חשיבה שמתו כי חננו
 אותה דכופאים ובכו אותה שבשם יוס וקברוהו במטה אבל פי לא נא
 מת לא טעם טעם מיתה או יהיה טען לא מת שבשם קיפת מרחפת
 על נשן המיד לתקן קדושתו כי שאר טעם הנהקים חוזרוב לש
 לשורש ולעקדס וכיון שטלו לא ידו אבל יעקב היה טעמו שלה ו
 ויודת והכח הנזול הזה אינו נמצא רק לקדושים יחדי סעלה כדביטו
 קדושת דכל בי שחשי קוק ארבעי לביתה . ומאחר ארבעי שבתיה וקא
 קריא אבבא אמר לך ארבעי שתקי דרטי יתיב כששחשתי לא א

ארבע

ארבע שלא להזכיר לשם על הצדיקים האשונים . ועל דרך
 הקבלה יעקב אבינו לא מת שלא היה חזק כטען שאר חדות
 הקלות שהם נרמזות הקטבים כי הוא המכריע ואעפ"י שהוא ס
 כלל חלב המדות ומקבל מקם בטבור שהוא שלח דרך ער
 סעלה ער אשית האשית שהוא מקור החיים על כן אמרו בו
 לא מת ולא כן אמרו באברהם ויעקב שהם למין נשואל ולפי
 יעקב לא מת אך נשאר קיים בטעם ונשע הוא הנשע השע הדק
 שבו הנפש מתלבשת בלילה נישע לו חמש אבל הוא דק עד
 מאד ומתלבשת בו לעתים ומשומעם כשעלותו של הקדק ^{שחוק}
 ומתבאק לחי שהוא חפץ בו כי האשון הנשע נשע ונקבר כששעו
 וזהו סוד נצקת תשל מחות עד כאן לשון רבתי . ודזכיר ש
 שנשתמח יוסף על פט אביו ובכה עליו גם עק לא שיקה של
 פרי שוב ולא אמר כן בשאר בטו וזה יורה על תוקף האקבה הט
 העומק שהיה חוקב אותה ואולי גם כל אחיו טעו כן ולא הזכיר
 חתוב יוסף אלא להגיד שמתו שאפ על פי שהיה חלב ושעלם בכל
 אבן חצרים ואין חזק המלכים והנזולם להקפול ולבכות ו
 ולהשפיל עצמום למע דלת העם אעפ"י כן לכבוד אביו שעה הראויל
 טעמו ואולי הזכיר יוסף לפי ששם ידיו על שטן לפותחם לקיים
 מה שנאמר ויוסף ישיר ידו על עיטך ואמר י אמה הכופאים
 לתונמוץ ולהודות על מטלת יוסף אמר שאלו הכופאים היו טבחו
 נקטן כפסו וטען החנאה היה שהיו חרקים אותה כבשמים וזעם
 כטען שכתוב באסא החלב וישכי בנהו במשכב אשר חלב כבשמים
 וזעם חרקים וזה היה אחר הרחיצה ומה שאמר נחמנו שגו
 לשעות שהיו בקיאים בחמת המכע לא שטעמו הכופאים בנפסו

הקדוש ואחר שהשלימו על ימיו חטאתו שהם ארבעים יום ניכפו
 אותו חצרים שבעים יום ארבעים ימיו החטאת ושלושים יום
 לבכי לפי שבאת להם ברכה בעבודו שכלה קדשם ושלג טלמם
 ולא היו כפויי מובה ושאו לו כל הכבוד הזה ואעפ"י שהם פדוה
 חובם נתן להם השם שכרם כמאמרם על בשפיל ארבעים יום
 שנתעסקו חצרים בחטאת יתקב עתן ארופה לענוה ארבעים יום
 שגאמר טוד ארבעים יום וענוה נדפסה לפי שחלק ענוה
 היה באותה שעה פרעה חלק חצרים אמר ר' אבהו אפ"מ אפ"מ
 יום יש בין אצות קמן לאצות חורכיו שאצות קמן היו בשלש
 טער בעטן שגאמר ויקראו סוסרי קמלך בחדש קמלשן בשלש
 טער בן ואצות חורכיו היו בשלש ונשאים בסיון שגאמר וי
 ויקראו סוסרי קמלך בחדש השלשי הוא חדש סיון בשלש ושש
 יום בו ולחך בן כנגד שבעים יום שכו חצרים אתי יתקב יוש
 ויעברו ימיו בכיתו חבאן שאין מפאכלן אטלע לעזול שבישאר
 יורג השלשים יום וחיל לעזול מחשק ולא ככו אותך דק שלשים
 יום וכתב ויתמו ימיו בכי אבל חשה והחכמים דע להתאבל על
 רבינו הקדוש שנה תמימה עד שחלאו חקרא זה בחשה וידבר
 יוסף אל בית פרעה ולחך לא הלך הוא לפי שלא היה רוצה לפרוש
 חאבין בשפיל כבודו לא כי אין לבא אל שער קמלך פלבוט
 שק לא כדי שישאוקו ענה שיטחוקו לעגה שהיה מתעבא
 חום שלא יטעמו שלא לעלות חלה אחרין קיימין לקמלך
 כי היכי לא למדך אשר כרית ל כמו כי יכה איש בוני וחלש
 אשר קטנה אחר ר' שקיבא בכרטי הים קורין לחכירה כירה
 ועוד דרשוהו חלשון כרי שגאל יתקב כמפ וזהב ושעה אותך כרי
 ואחר

ואחר לשאו מול זה בשפיל חלקך בחטרה .. אטלה נא שלש
 פעמים אחר נא שקמבקט מעשה מחכירו אל יבקש יותר מש
 חשלה פעמים .. כאשר האביעך שאם לא בשפיל השכונק
 לא הייתה חתך אבל יבא לעמוד לו עבוד עליה שלא יאמר לו א
 יוסף אם כן אעבוד אתך כן השכונק שמשכעתי לך שלש לשון
 שלא אטלה על לשון הקדש שאני חכיר בו ואתה אינך חכיר בו
 עוד כל של שבעים לשון והזכיר שאלה יוסף לקבור את אביו י
 והחלא תעשה כהנה שאלו עמו חאשנה נישל יוסף לקבור את
 אביו שטר וישל אתו כל טבדי פרעה אלע קשרים שלי שיה
 זקט ביתי רבישר וכל זקט אץ חצרים חמישיה וכל בית יוסף
 אשר ושפחורט ובטו ועבדיו ששית ואחיו אחי יוסף כולם שבישר
 בית אביו הקדוש מלת הטח שמינה וישל עמו נש רכב נש פרטים
 ועל עמו היידיס השומרים כדי להשמר בדרך ושל יעבבוס ער
 הקבורה שאו ובטו כמו שחלא כתר כספר כן עריון כי צטו כן אלמו
 ארבע להם בדרך והקומט עמו ונפר יוסף ורפס אותו והביאו לארץ
 לחצרים ושאר עס כל ימיו בבית האסורים עד שמת יוסף ועל כן
 אחר נש רכב נש פרטים כי חלבד הרכב והפרטים שאלו לבבדו ע
 עלו עמו אנשי חלמה וזה טעם הנמין הבאים לבכות ויהי כל
 החמה כבד מאד בקב רבינו כחיי יקבן למר שיחמוז אל מחנה על
 עלונום שבאו לשוחרו ערה בחותו כמו שבאו אליו לשוחרו בחיו
 ואול מחנה זה הוא מחנה להים שפעע בו וחזה אחר כבד מאד
 שיחמוז לשם המיוחד בחשכונו ובחילואו נקן קאטר וכי יש נקן
 לאטר והלא אטר מין חמית הקוצים אלף כך שמו ורבותנו על אחרו
 על שם שבאו כל חלכי כנען ונשיאו ישמעאל לחלמה וכיון ש

שאורכתו של יוסף הלוי על ארוננו של יעקב שמדנו כולם ותלן ככל
 כתריהם והקייטוהו כקדים כעין המוקץ סייג של קוצים .. וכזוהר
 אמרו כי חסדי יושעו סרעה וחמנוחיו ראו בבטוסם הדעה העברה
 לפי למצרים כפיכתי שאכל נחמכות הנזולה כאומרו הנה יד יי' ב
 הנה וזמוןן האמר כי אמר עליה יד וכשראה יוסב הארץ הכענע אל
 את האכל כעין האמר אמרו אבל ככר זה למצרים ורמזים כן ש'
 שקכענע אהר נס כן הדעה הנזולה העתידה לפי שלקס כדכתיב
 עמונ סל יושב כענן ולבו תל קללרם במצרים וזקו וירא יושב וכל
 הארץ ויראו מאד .. הקללה למצרים ויאמרו אבל ככר זה לפי
 למצרים ונתקיים בה ונהרנו אלו ואלו ונעלה ישראל ולכן הסמיק
 כתר זה האכלה .. וכתב ויש לאביו אבל שבעת ימים וירא
 יושב ועל .. וישעו בטו לן כן כאשר טס וכאן היה אנו לבתב ויא
 וכאן היה אנו לבתב ויש לאביו אבל שבעת ימים אבל הסמיק
 כן אכילה מצרים וכענן וכתב ויש לאביו אבל לבדורה ולרחושה
 שזה האכילה יהפך שלקס ולא על ישראל ואם באול היה אנו ש'
 לפי על ישראל שום אכלה אמר שנתקיים בשבעת ימי אכילה
 של יעקב ולכן כתב בנתיים ויש לאביו אבל שבעת ימים ונעם
 שבעת ימים כעז שבעת ימים על שמו ככריה אלא על וקס
 כנר שבעת תיבות שיש בסמוק אך כעזו שלו יכאב ונ' .. ובמדת
 ויבאו עד עין האמר ל' שחואל בר נחמן אמר אלו הכענעם שקיו
 ראויים לדוש כאמר ובזכות חי טעלה בזכות וירא יושב הארץ אר'
 הכענע את האכל כעין האמר ויספדו שם חסר גדול אפילו סופים
 נאטלו חמורים בכוחו ואולם רחמו קסופים על כענן דכתיב ואת פ'
 סופיהם העקר וחמורים על המצרים שנאמר אשר בשר חמורים
 כשרם

כשרם .. כאשר טס ומקו כאשר טס וישאו אותנו כנו ארצה כנען
 ולא כע בטו שכן טס אל ישאו חמה לא איש מצרי ולא אחד חכעס
 שהם חכמות כענן אלא אתם וקבע להם מקום שלשה לחזה
 וכן שלשה לחטוב ושלשה לצבון ושלשה לדרוס וכסדרן לחסעב
 ומחנה דנלס תקבטו כאן ועלי לא ישא שקוא עטר לשמה קארון
 יוספ לא ישא שקוא חלך חטעה ואכרים תמתיקס וזקו שנאמר
 איש על דעל באוקות שאמר להם אהרס לישא חמה .. קואר
 ואחיו וכל השולס בחזרהן הקדים אחיו למצרים השולס ארנו
 ובהלכתו הקדים מצרים לחיו שנאמר ישעו אתו כל עבדי
 פרעה זקנ ביהו נאמר כך כל ביהו יוספ וחמו אלא לפי שאנו
 כבוד שמשו חלבי כענן עקל כקדיקס בארוננו של יעקב
 והן בהם כבוד .. ואמר וכל השולס אתו להודות עלה עקד
 מהם איש בזכות הצדיק וזקו אחי קברו את אביו ולכן שבו
 כולם אחר שעלו לעשות לו כבוד .. ויראו אחי יוספ מה נא
 לאו יוספ שמד על הכור שהשליכוהו בו לבקר כדן התורה
 יברוך שעשה לו עם במקום הזה ולכן סתרו שלא יזכור מה ש'
 ישעו לו ולכן אמרו לו ישעמנו יוספ ואול קס נתחננו ועל
 חשונותיהם ואמרו עד עכשו לא היינו יראים כי זכות הש'
 הצדיק היה חנן עלינו ועכשו שאנו שמה אביקס ילאו חמק
 שמשו נלא לביים יוספ כעטן שלה תקמין שלקס חכה דין
 פ' .. ובמדת ויראו אחי יוספ מה ראו ל' אבא בר כהנא אמר לפי
 שכשהיה יעקב קיים היה יוספ אובל אכל אביו ואחיו וסעמים
 הם אובלים בביתו וכיון שמת אביו שלה לכל אחד ואמר לכינתו
 ויוסף לא עשה זה אלא מעבוד אמר כל זמן שהיה אבי קיים

היה צור על להסב בראש וקייית עשה ככח נחיתת ואיט עגש
 ועבאו אקרא אוקס ואשב בראש ראובן שקוא קבכור או לטעלה
 חיקודה שקמלכות על נקס נתיאלו ואחרו שינה דעקן עלכוה
 לכך אמרו לו ישמחונו לו ישמחונו סלבו ויזכור לנו הראשונות
 ולכך עמו לכת בלה שהיו קדידין אעלו וכי שיאמרו לו ויאלו
 אל יוסף כמו ויצעו אל כע ישראל טק למשק ולאקדן להיות
 שלוחיו אל ישראל אפי כן עמו אל שלמה להיות שלח אל יוסף
 ולומר לו כן אביך עמ שינו בדבר קשלים כי לא עמ יעקב כן
 פקלא נחש יוסף בשטן כה האמרון לוסל אמ שא לא
 הורה כזה שקס עלו לו דבר קמכירק נזקו כי כעק נמלך אמר
 הקכה תייכס כזה הלשון כהן גדול עלכס ביום
 הכבורים אמ הקס כפר נא לבטע טבדי אלהי אביך א
 אם אביך מבר אלהו קיים והס עבדיו ובחרש לבטע טבדי
 אלהי אביך דיו לעבד להיות כרכו ואחר שחמאנו לך ואנו מכ
 מבקשים שתמלטנו טובות פאני לך ודיך שתקיה שוק לאלהי א
 אביך בנפילת חסדים אדם מוטא ושב בתשובה חיד חקבלו ו
 ייבך יוסף לפי שחרה לו על שפעל הדבר לאביו ואול כסר לפי
 שנבאק לו שאחיו חסדוהו בדבר כזה ולפי שלא השיב דבר לקסי
 לשלח אל שכה וראו כזה שלכו שוק עמס וילכו עם אחי
 ויאמרו לו חמאנו לך חמאה גדולה שחבריך לעבד ולכן חדה
 כנגד חדה קנגו לך לעבדים ואז השיב להם הקמת אלהים את
 כלומר ירא את אלהים ומשועבד אליו לא וכי הקמת אלהים
 את לגרע לכס אחר שאקס קיומו של עולם כאומרים שטע שא
 שעות ביום שטע שער שעה בלה שטע שער חזלות שטע
 שער

שער חדש בשנה שטע שער אכעס טהדים להיורה על לבו של
 כהן גדול להספר שבמי ישראל וכי אלהי אט שאוכל לפק סדמו
 של עולם והקדוש רשע כרב שאחי יוסף קיו כע נביאים וראו
 השוט הנדול החטהד לבא עליהם ועל זרעם כע בען מק וט
 ובפרט עשרה הרוני חלכות שנטעשו בעבור זה ולכן שאלו על
 חממו שט דברים הראשונה שא נא לבטע אחיך וחמאקס בעטן
 יהיו בעגשים וקטע שא נא לבטע טבדי אלהי אביך קס עשה
 הרוני חלכות שהיו עבדי אלהים ואין ככל ישראל במורס והע
 שקולס כנגד עשרה אחי יוסף כאומרים ומיחורס לא טאלו כ
 במורס ולכן כשהרניש יוסף זה וטענה בו רוח הקדש ככה ככי כ
 גדול על הרוני הצדיקים וזקו ויבך יוסף ולכן כשאנו אחיו למטו
 השיבס למי שזאת הקשובה לא היתה כאוניה לאומרה לשלח נא
 וקסיב להס שט דברים כנגד קטע דברים שאחרו כנגד האשונה
 אמר להס אל תראו וכנגד קטע שאחר שא נא לבטע טבדי א
 אלהי אביך שהס ששרה הרוני חלכות אחר וכי הקמת אלהים
 את וכי בחקומו את למלוח לבס אינו כן כי טמו קסלחה נחג
 שחמאקס לי את סולח ואומר לבס אל תראו ומה שקוא כ
 יביד השס איט יכול למלוח ובחרש לבטע בניסשע יהודה
 שהקמיל בחמה ולא נחרה אהס חשבס על דעק והקכה
 חשבה לעובה והיאך את לבדי יכול להדע לבס ועס כל זה עתה
 אל תראו כלומר בעב קמאה אבל לאחר זמן תראו כאומרו וער
 אל תראו אבל אחר זמן קעלבו בהרינה ששרה של חלכות ש
 שהס בטכס ועלכס אלהים חשבה רפויק שהחפיק ירחו
 לדין ודברי יוסף בשעה זו לא היו אלא ברמחים נחורס שהוסק

ידעו לרחמים כפי קמפיק ועל כן האז שרומחה למדת הכין
 הרפה רפוייה. אמר אלתיאן שני כעמים ופשונו כנני יכאת
 קרעב וזקו שאמר אנכי אכלכל ארבע לפי שכיון שמת יתקבו
 חזר הרעב לושינו. להחיות חסר לפי שהיו מצפים לאולחן
 אחיקס. ויחם אוקס וידבר על לבם אמר להם עד שלא נא
 ירדתם לבאן היו הבריות חרעם עלי למר שאני עבד הוא ועל
 ידיכם יודע שאני בן חורין ואם את הונא ארבע מה הבריות א
 אומרות עלי כתיב בחזירים מאא ושקפח ואמר אחיקס לשונ
 הרג אוקס וכי ישלך אדם שקורא את אחי. דבר אחר עשרה
 נרות לא יכלו לבכות נ אחר נ אחד אך יכול לבכות עשרה נ
 נרות. ויא יוסף לאפרים ויא יוסף לאפרים בני כבעים ולושע
 בני שלמים שהרי חלת בני סחוכה לשלמים וקיה לו לוסף בחייו
 רחם בברכת אביו שיהיה אפרים לפני גדול ועלם יותר מחנשה נא
 וחלתה הנורה כי הכעס כולם בני אפרים ובני חנשה כולם נתקבלו
 בבית של יוסף אבל לאהבת יוסף לחנשה הכבוד ייחס גדול בטוא
 לוסף ולפיכך הזכיר בהם יולדו על ברכי יוסף. ועלם גם יאמר
 אעפי שלא היה חנשה חיוחן בברכה כאפרים אל עלמי כן גדל עד
 חאר כבעס וכבע בעס. וישבע יוסף את בני ישראל קיה עלי
 למר וישבע יוסף את אחיו אלמ חלמי שהשביע לבן חי שקנא א
 חבני ישראל וקשביעם שי שביעו לבבעס ולכך חנשה רבינו עקח
 חשש לשבועתו של יוסף הוא שכתב ויקח חנשה את עצמות יוסף א
 שמו כי השבע קשביע ונח ביאר הכתוב כי חפני השבועה עם
 שהשביע את בני ישראל הוצרך הוא ליטול בו כאלו יוסף השביעו
 והנה זכר יוסף שיעלה חנשה רבינו עה את עצמותו באכלוסא לנח
 א נא

עמאר ואת עצמות יוסף אשר השלנו בני ישראל מחצרים קברו נ
 טעם ט חשפה הלילה לצדיק בקבורתו קיא באכלוסא כמו שכתבו
 בענינה כך נמילתה מה ענינה בששים רבוא אל עמי ליהך נ
 בששים רבוא. סקוד יפקוד אחר להם כשיבא אחר ויאמר א
 לשון זה של סקוד דעו שקוא נאל כמו שחלכתי את שמונים א
 שנה ויהיה בן שמונים שנה. וקשקש את עצמותי חזק אחר
 שקורדתם אותי הנה פאני לבם להעלה עצמותי וספר שמת ואם
 ומחמקו וזה לאור על קיום עט ועל קיומה צדיק באביו וזקו ויא
 וייסס בארון שני שיחור בשולם הזה וכעולם קבא וזקו וייסס א
 בשע יולין כאומרו וייצ שתי יצרות בשולם הזה וכעולם קבא נ
 ואמר בארון לגודות על חשלתו שהיה כמו ארון הברית ארון א
 כל האלף וסמו שאחורו שני ארונות היו חקלבן לבבעס במדבר א
 והיו אומרים מה עלינו של ארון החת עם ארון הקדש וקשוכה נ
 קיים זה מה שכתב בזה ואמר בחצרים לגודות שהיא ארץ מאה א
 ולכן לא תקבר נה אלמ הושם בארון בחצרים לבס עמים כי בזכות
 יצאו מחצרים ואמרו רבותינו זל בזכות ארבעה דברים יצאו מ
 ישראל מחצרים לא שינו את שמם ולא שינו את לשונם ולא עלו מ
 חסדקרים שלהם ולא עבדו בעביות אחת היא ופרסחה הכתוב וע
 וכרסו אלמ למדום מיוסף שלא שינה שמו אלמ ויוסף קיה בחצרים נ
 ולא שינה לשונו דכתיב עדות כי קוסם שמו ועל עלה לאבו חפני
 חכירתו ולא עפן בעביות באשר אדושו ואם כן בזכות יצאו מ
 מחצרים ולכן וייסס בארון בחצרים כי זה קיה סימן הנאולה א
 אחר שהשביעם וקשקש את עצמותי חזק ארבעס ואסילו קחצום
 היו יודעים זה כמו שאמרו שהשליכו ארונו בטלם כדי שלא יצאו

ישאל המצרים ואולי על זה אמר וישעשע שימות אחת מצארים
ואחר בשלום וכן היה ראוי להיות בטעם להטן על ילדי ישראל יג
שקושלכו ביאור ולגיות במים מקורים ולא לשמור בארץ עמלק כ
כאמרים היה היה דבר יי ונע ונלא אין קשטניה בארץ עמלק ארץ כ
כשרים לבן אמר על נדר כבר שהוא מקום עקרה וכן יוסף הטמחהו
ואמר בארון ופטיך לך ואלה שמות רחמי לזה שכונתן שמות המות
במאכה ואמר בארון בקמץ למדך שבתיו סמךוהו לו וקכיטוהו
וספר זה קמץ כפ בארץ כלא לשון ברכה ופיים בארון במצרים כ
שם זמיר את קברכה " תם

Alaardo

א

ביומו תקן סכרו ולא יתן עליו השמש
ביומו תקן סכרו ולא יתן עליו השמש
ביומו תקן ישכרו ולא יתן עליו השמש
ביור

תתן

בית

ביומו תקן שכרו ולא יתן עליו השמש

Enaltecido sea su
Santo Nombre & Dios
Amen

ת

27
 27
 27
81
 14
 9
 9.15
 2.15
 3.15
 2.30
20
 82.5
 81
21.5

12000

5000
 2400
3000

~~not 21.5~~

פסל. אתה להפיל מוקי. לה כשיקראו. הן היו קנין. וטוורת כבודו
לשואת קפולין. דכחפסור מן קבל. ועשקו ערוח קדום. ופס קו
נוי משפוטו. חוקה בין שיעל שיעוד. והיינו לחמה במעלה דלה שער
וחמה. מלמד שצדקה לנדלה. שגומה כחמיתה של קהלה דהיינו מזוזה ולת
סירוש הקווצותם דמפסל קהלה חמה. ומה שפירש רפסו. אלה סהקומו
על שער. ושטר שחרור לעבדו. ומה למ. קנו גשום דלא טאו עד
בחייו. על זכה העבד לעצמו. ופס רכסו דלעל חממו מודו דהעבד חמה
כחומר בעבד היינו מעלמח מאוס דעלמו מחיים דהעל ללא כח עד
עבד וכו'. והכח היינו מעלמח דלא זכו על דמה קפולין. ^{ט ונד}
עבד. קח ליה דלא מילת קו כמפדמי. ופס דכח ערה.

עד כלא לעדי עד וכתוב במחו ביז עדי עד - ולטרב יחלק שלל
 דקורבנא דהוה ברמשא כולא אתקתב לקבא ומוח מקשר קשרין א
 לכל שאר חילין וסלגלן ברסאן כלמר ומד כדקא חזי ליה ומתקפסון
 עלמין ואתברסאן שלאין וקתאין וקיינו רזא חסלתי יעבי עס דבשי ו
 ונ' בקדמיתא ולבקר אכלו העיס אריק ברסאן לבולתו ומסלגלן
 כלמר ומד כדקא חזי ליה ועל דא ולטרב יחלק שלל דקא שמוח שלל
 קדישא יתברך בקדמיתא וקתאן סלגלן ברסאן לבולתו עלמין " אחר
 אחר כל אלה שכתי ישראל רצה בזה שהשלים העם מאוניו צדיק ש
 שראה יב שכתי יחד סביבו סמוך לאסיפתו שהם כנגד יב ח
 חוקמה ויב חלוקה שהם חזק חזק ויב חלוקה ויב חלוקה ויב חלוקה

ארכ המשיל בעמין לחאב שא
 בעמין חוטטן עיס שנאמר על
 מדרש זאב ימלך שארד טעם
 בעמין מלא " בבקר יאכל
 בעמין והיה תולה בבקדן א
 ארץ משתקע שמשן של יא
 המן " דא מדבר במדרכי
 לאותו זאב המן שנאמר ויסא
 ד זה יוס עט שאכל עגב המן ב
 לשתות עם אסתב - ולטרב א

חזיקה טבעיה
 החומת של עס
 וחטפס לבס אי
 היו לו לבטמין ס
 עד זה שאול בן ק
 של ישראל " ול
 ישאל מדרכו וא
 נאסתר המלכה ש
 המלך והמן אל ה
 בבקר שנאמר ויב
 יחלק שלל ויהלג א
 ונ' ולשלה חלקי
 לרלמודי מדרכי
 אחר יאכלו עבויס
 אלו הלמודי חכמ
 והיו שט ולב עס
 כלל חשבה מדוכ
 השכינה השורה בח
 תמיד של שחר ושל
 טעם שאר ולשון
 השכינה בסירויא
 יתעד בעלמא ושט
 עד הקוא ארר כאיק
 התעד אברוס לא קו

IT8.7/2-1993
 2013:08

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810

